Önsöz

Ahmet Şık'ın yazdığı ve çalışma başlığı "İmamın Ordusu" olan kitabı şu anda "Dokunan Yanar" başlığıyla ekranlarımızda… Kitabın sahte kopyalarının elektronik ortamlarda dolaştığı şu günlerde, okurların "kitabın aslı"nı okuma olanağının sağlanmasını demokratik bir görev, düşünce özgürlüğünün savunulması yönünde bir katkı olduğu inancındayız. Kitabı internet ortamında yaymamızın tek nedeni ve amacı bundan ibarettir…

> *"Naziler komünistler için geldiğinde sesimi çıkarmadım; çünkü komünist değildim.*
> *Sosyal demokratları içeri tıktıklarında sesimi çıkarmadım; çünkü sosyal demokrat değildim.*
> *Sonra sendikacılar için geldiler, bir şey söylemedim; çünkü sendikacı değildim.*
> *Benim için geldiklerinde, sesini çıkartacak kimse kalmamıştı".*
> *Martin Niemöller*[1]

"Dokunan Yanar"

Cemaat emniyette nasıl örgütlendi?

[1] Alman ilahiyatçı Martin Niemöller (1892-1984), pişmanlığını dile getiren bu satırları yazdığı 1946'da dünyanın ikinci paylaşım savaşı sona ermişti. Alman Proteston Kilisesi'nin Nazilerle işbirliği yapmasına muhalefet eden İtiraf Kilisesinin (Bekennende Kirche) yöneticisi olan Niemöller, bugün Dünya Ökumen Kiliseler Konseyi diye anılan Dünya Kiliseler Konseyi'nin de başkanlığını yapmıştı. Önceleri inanmış bir Nasyonal Sosyalist Alman İşçi Partisi seçmeni olan, Yahudi soykırımını destekleyen Niemöller, daha sonra kiliseler arası kavgalarda kendisini geliştirerek bu ırkçı fikirlerin karşıtı bir direnişçi olmuştu. Konuşma yasağına rağmen verdiği vaazlarla Nazilerin tepkisini çekti ve tutuklandı. İlk tutukluluk hâli kısa sürse de, 1937'de yeniden tutuklanarak o da toplama kamplarını boylayanların arasında yerini aldı. Savaş sonrasında da kiliseye dönerek bu kez de Almanya'nın silahlanmasına karşı mücadele veren önemli isimlerden oldu.

Devlet İslamcılara hep ihtiyaç duydu

Fethullahçıların 1980'lerin ortalarından başlayarak sistematik biçimde örgütlendiği Emniyet teşkilatının, bugün itibariyle büyük çoğunluğunun cemaatçilerin elinde olduğu artık herkesin malumu. Bir diğer önemli tespitte bulunmak gerekirse, şimdi Fethullahçılık diye anılan özellikle asker başta olmak üzere devletin gözünde "İslamcı tehlike" olarak adlandırılan bu yapının, yıllar öncesinden, 12 Eylül 1980 darbesiyle birlikte bizatihi şimdi kendilerini tehlike olarak gören cuntacılar tarafından palazlandırıldığını söylemek yanlış olmaz.
28 Şubat 1997 postmoderin darbesi[2] süreci ve sonrasında Milli Güvenlik Kurulu'nun (MGK) başında Cumhurbaşkanı olarak Süleyman Demirel bulunuyordu. Darbenin 2. yıldönümünde kendisiyle yapılan bir röportajda, *"Bu bir süreçtir. Yani Cumhuriyet'in kurulmasıyla başlamış, devam eden bir süreçtir. Devam da edecektir. Bu böyle gidecek"*[3]diyordu. MGK'nin asli unsuru ve belirleyici gücü olan orduya komuta eden dönemin Genelkurmay Başkanı Orgeneral Hüseyin Kıvrıkoğlu da 28 Şubat sürecinin 1923'ten bu yana sürdüğünü ifade ederek, *"İrtica ne zaman palazlansa bu süreç kendini gösterir... İrtica tehdidi*

---

[2] 28 Şubat 1997'de yapılan Milli Güvenlik Kurulu toplantısı sonucu açıklanan ve Türkiye siyasi tarihine geçen kararlar, "postmodern darbe" diye anılmaktadır. Necmettin Erbakan liderliğindeki RP 1995 genel seçimlerinden az farkla da olsa ikinci DYP ve üçüncü olan ANAP'ın önünde birinci parti olarak çıkmıştı. Seçimlerin ardından kurulan DYP-ANAP koalisyon hükümeti, RP'nin güvenoylaması hakkında hukuksal inceleme yapılması için Anayasa Mahkemesi'ne yaptığı başvuru haklı görülerek geçersiz sayıldığından dağılmıştı. Bunun üzerine TBMM'de birinci parti durumunda olan RP ile ikinci parti olan DYP arasında kurulan ittifakla RefahYol hükümeti 8 Temmuz 1996'da güvenoyu aldı. Ancak hükümetin, kendilerinden zaten rahatsız olan askerlerin istediği biçimde davranacak kimi tutumları ve bir takım karanlık komplolar sonucu 28 Şubat süreci hayata geçti. Millî Güvenlik Kurulu'nun 28 Şubat 1997'deki toplantısında da, "Rejim aleyhtarı irticai faaliyetlere karşı alınması gereken tedbirler" başlığıyla resmen bir muhtıra yayımlandı. Muhtırada 8 yıllık eğitim, tarikatlar, laiklik karşıtı hareketler, TSK'den irticacılık suçlamasıyla atılan personelin RP'li belediyelerde istihdamı, bazı tarikatçıların cüppe ve sarıklarıyla kimi eylemlerde bulunması örneklerle anlatılıp, "TSK'nin rejimi bekçisi olduğuna" bir kez daha vurgu yapılıyordu. Kısa süre sonra da RefahYol hükümetinin Başbakanı Necmettin Erbakan, "Havada yakıt ikmali" olarak tanımladığı başbakanlık görevini hükümet ortağı DYP Genel Başkanı Tansu Çiller'e vermek amacıyla 18 Haziran 1997'de istifasını Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel'e sundu. Ancak Demirel, hükümet ortaklarının arasındaki protokolü dikkate almadı ve hükümeti kurma görevini TBMM'de çoğunluğu olmayan muhalefet lideri ANAP Genel Başkanı Mesut Yılmaz'a verdi. Daha sonraki bir aylık müddet zarfında, Cumhurbaşkanı Demirel, birçok DYP milletvekilini bizzat arayarak partilerinden istifa etmeleri gerektiğini, etmezler ve Mesut Yılmaz hükümeti güvenoyu alamazsa askeri darbe olacağını tehdit olarak öne sürerek parti grubunun parçalanmasını sağladı. 12 Temmuz'da Mesut Yılmaz başkanlığında ANAP - DSP - Demokrat Türkiye Partisi arasında kurulan 55. hükümet TBMM'den güvenoyu aldı. 18 Nisan 1999 seçimlerine kadar işbaşında kalan bu hükümet zamanında 28 Şubat kararları harfiyen yerine getirildi. 8 yıllık kesintisiz eğitim kanunu TBMM'de kabul edildi. Bu kanunla İmam Hatip Liseleri (İHL) dâhil meslek liselerinin ortaokul bölümleri kapatıldı. Ayrıca İHL'lerin önünün kesilmesi için meslek liselerinden mezun olanların üniversiteye giriş sınavından aldıkları puanla kendi bölümleri dışında tercih yapmaları halinde ortaöğretim başarı puanlarının daha düşük katsayı ile hesaplanması kararı alındı. Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısı Vural Savaş tarafından RP hakkında açılan kapatma davası da 17 Ocak 1998'de Anayasa Mahkemesi'nde sonuçlandı. RP'nin, "Laik Cumhuriyet ilkesine aykırı eylemleri saptandığı" gerekçesiyle kapatılmasına karar verildi. Necmettin Erbakan ve 6 partiliye de 5 yıl siyaset yasağı getirildi.
[3] Milliyet Gazetesi, 29 Şubat 2000

bin yıl sürse 28 Şubat süreci de bin yıl devam edecektir. Bitmiş değildir"[4] diyecekti. Birbirinin neredeyse tıpatıp aynı olan ve "Cumhuriyet'in ilanından bu yana irticaya karşı mücadelenin sürdüğü ve süreceği" söylemleri ne kadar gerçeği yansıtmaktadır? Ya da durum gerçekten öyle midir bakalım.
Aslında devletin ne irtica ile mücadelesinde bir süreklilik ne de her fırsatta ifade edilmesine karşın rejime karşı tehdit olarak görülen bu tehlikeyi yok etmek gibi bir derdi oldu bu ülkede. Kıvrıkoğlu'nun da altını çizdiği gibi İslamcılar palazlandıkça ordu tırpanlıyordu. Zaten 2000'li yıllara kendi iradeleriyle değil, devletin ihtiyaç duyduğunda tedavüle sokmak üzere verdiği izin ve destekle palazlanabilen İslamcılar ihtiyaç olmaktan çıktığı anda da hep budanarak hizaya sokuldu.

Kızıl kuşağa karşı yeşil kuşak projesi

Türkiye'de başarılı darbelerin tümünün arkasında büyük sermaye ve emperyalizmin olduğu gerçeğinden hareketle, 12 Eylül 1980 darbesinin sadece IMF'nin 24 Ocak 1980 tarihini taşıyan, geniş yığınları daha da yoksullaştırmaya dayalı ekonomik programını uygulamak ve büyük sermayenin krizini çözmek için değil, Türkiye'yi küresel sermayenin çemberine dâhil etmek ve ABD'nin Ortadoğu'daki ileri karakolu haline dönüştürmek amacı taşıdığı olgusal bir gerçek. Ancak bu tespiti yaparken 12 Eylül darbesinin temel saiklerinin arasında Türkiye'deki sosyalist devrimci mücadelenin yükselişinin durdurulamaması gerçeğini de görmek gerekiyor.
Bu "tehlikenin" tam da sermayenin çıkarları doğrultusunda tehdit olmaktan çıkarılması gerekiyordu ve gereken 12 Eylül günü yapıldı. Ülkenin üzerinden bir silindir gibi geçen 1980 darbesi sonrasında, tek tehlike olarak görülen solun pasifize edilmesi için, İslamcı cenahın alkışlarla karşıladığı darbeyi yapanlar "komünizm tehlikesi"ni bertaraf etmek için ABD üretimi "kızıl kuşağa karşı yeşil kuşak " projesini hayata geçirdi. İnşa edilecek yeni sistemin adı Türk-İslam senteziydi. Sol kadroların ordu içinde bile örgütlendiğini gören cuntacılar, daha 12 Eylül öncesinde kendi kurumlarında başlattıkları milliyetçi ve dinci düşüncelerin gelişmesi çabalarını darbe sonrasında devletin tüm kurumlarında ve ülkenin dört bir yanında hayata geçirdi. Din ve İslam'ın, sol sosyalist fikriyatın egemen olmasının engellenmesinin en önemli aracı olarak kullanılmasında elbette ki İslamcıların devlet tarafından kullanılmaya açık ve hazır olmaları gerçeği de vardı. Tarafların brbirlerini karşılıklı olarak kullanmasına dayalı dogmatik bir çıkar ilişkisiydi bu.

Nur Cemaatinden gelen itiraf

[4] Akit Gazetesi, 28 Şubat 2000

Nur Cemaatinin önemli isimlerinden olan Yeni Asya gazetesinin sahibi, Mehmet Kutlular devletin İslamcıları kullandığını, İslamcıların da bunu kabul ettiğini Ruşen Çakır'la yaptığı röportajda şöyle itiraf ediyordu: *"Derin Devlet denen şeye dayanıyor bunun ucu. 1980'den sonra devletin politikası değişti. Eskiden anarşist ve Marksistler tehlikeliydi, sonra dindarlar oldu. Öyleyse bu dindar gruplarla temas kurmak, onlarla beraber çalışmak gerekecekti. Amaç onları devletle barıştırmaktı. Bu amaçla görevlendirdikleri insanlar cemaatlerin ileri gelenleriyle temas kurdular. Cemaate (Fethullah Gülenciler) daha ziyade istihbarattan olanlar gitti. Bana da geldiler; 'Yurtdışında Milli Görüş ve Süleymancılar'a karşı birlikte çalışalım' dediler, ama ben reddettim... Bu 'derin devlet' dediğimiz büyük ölçüde bütün İslami gruplarla anlaşma içine girdi. Burada menfaatler karşılıklıdır. Her iki tarafın maksadı ayrıdır. Devlet bu gruplara, 'Atatürk'e saygılı olun biz de size yardımcı olalım' demiştir. Bakın bazı İslami gruplara, 12 Eylül'den sonra birden palazlandılar. Acaba kendi güçleriyle mi palazlandılar. Hayır."*[5]
Bu konuyla ilgili benzer bir tespiti yapanlardan biri de Galatasaray Üniversitesi Öğretim Üyesi Prof. Dr. Ahmet İnsel'di. Taraf Gazetesinden Neşe Düzel'le yaptığı ve AKP hükümetinin demokrasi karnesini değerlendirdiği söyleşide[6] İnsel, *"Devlet kadroları özellikle mi milliyetçilerle dolduruluyor?"* sorusuna, *"Doldurulmuştu zaten. Şu anda yönetici ve seçici kadrolar onlar. Zaten bugün Milli Eğitim Bakanlığı'nda Alevilerin Sünni İslam içinde nasıl misyonerce eritilmeye çalışıldığını görüyoruz. İçişleri Bakanlığı'nda da aynı kadrolaşma var. Poliste Fethullah Gülen çevresinin kadrolaşması var. Adalet Bakanlığı'na da kısmen girdiler. Ve askerler, denetim elimizden gidiyor endişesiyle bunları 28 Şubat'ta biraz temizlemeye kalktılar. Çünkü kendi yarattıkları ucubeden korktular"* yanıtını veriyordu. Bunun üzerine Neşe Düzel'in, *"Derin devletin yarattığı ucube Fethullahçılar mı?"* sorusunu da İnsel şöyle yanıtlayacaktı: *"Evet. Çok açık bir biçimde 1970'lerde desteklenen ve 1980'lerde güçlenmesi için adımlar atılan bir mekanizma bu. Desteklenenler arasında sadece Fethullahçılar yok. Türk İslam sentezinin başka unsurları ve başka tarikatlar da var. Bu çevreler kendileri için çalışır hale geldikleri için şimdi askerlerle çatışır durumdalar. Bunların hepsi milliyetçidir. Fethullah Gülen milliyetçidir. Komünizmle mücadele derneklerinde yetişmiş ve siyasallaşmış bir kişidir. 1960'ların komünizmle mücadele derneklerinin bir ürünüdür Gülen. Derin devlet, kendi denetimi altında oldukça her şeyi makbul görür. Bir şey onun denetimi dışına çıktığı anda tehdit unsuru haline gelir. Gülen'in altın nesil yetiştireceğiz diye bir iddiası var. Burada inanılmaz bir Müslüman Türk elitizmi söz konusu. Aynı Cizvit papazları gibi… 'Biz okullarda altın nesil yetiştireceğiz. Sonra bu elit nesille dünyaya hâkim olacağız, dünyayı yöneteceğiz' düşüncesi bu."*

---

[5] Milliyet Gazetesi, 26 Haziran 1999
[6] Taraf Gazetesi, 14 Ocak 2008

1971 darbesinin Mohaç'tan gelen sesi

Mehmet Kutlular da yukarıda anılan röportajının diğer bölümlerinde de kendisi gibi Nurcu[7] kökenli olan Fethullah Gülen'i devletin desteklediğini, Gülen'in de bunu ifade ettiğini, 28 Şubat sonrasında asker tarafından Refah Partisi'nin karşısına çıkarılmak istendiğini ve işi bitince de saldırdıklarını da söylüyordu.[8] Yani Kutlular, başta da söylediğimiz gibi kullanılmaya müsait olan ve kullanılan İslamcıların önce palazlandırılıp iş bitince de devlet tarafından tırpanlandığını anlatıyordu röportajda. Kutlular'ın böyle konuşmasında başta Gülenciler olmak üzere İslamcı cemaatlerin, ordu tarafından yapılan darbeleri, stratejik çıkarları bakımından genellikle desteklemiş olmalarının payı büyük elbette. Çeşitli tarikat ve cemaatler altında örgütlenen İslami yapılar ideolojik olarak Kemalizm'e karşı dursalar da, her zaman devletin politik yapısını savunan koruyan ve destekleyen güçlerdi. Çünkü tarikatların stratejik çıkarlarına hizmet eden her darbeyle, bu yapıların kendilerine rakip olabilecek bütün ilerici ve devrimci kuvvetleri eziliyordu.

Bir dönem Said Nursi'nin avukatlarından olan ve cemaat içindeki etkinliği ile tanınan Bekir Berk'in, Yeni Asya Gazetesi'nin 10 Şubat 1971 tarihli sayısında, ordunun verdiği muhtıra üzerine yaptığı değerlendirme tam da bu tespitimizi doğrular nitelikteydi: *"Bu ses tarihimizin sesidir. Bu ses sanki Mohaç'tan gelen sestir. Bu ses Malazgirt'ten yükselen bir sestir. Bu ses Kanije gazilerinin sedasını aksettirmektedir. Bu ses hürriyet ve istiklalimizin, bu ses din ve imanımızın, şerefimizin ve hasiyetimizin bekçileri şerefli paşalarımızın, erlerimizin tek kelimeyle Mehmetçiğimizin sesidir... Bu ses, sağa da sola da gelişi güzel yumruk sallayanların değil, tehlikenin nereden geldiğini bilen, gören ve onun üstüne yürüyen ve onlara son defa 'Hizaya gel' komutunu verenlerin sesidir. Bu ses meseleleri kanunların çerçevesinde halletmek isteyenlerin, bu ses millet iradesini korumayı ahdedenlerin sesidir..."*[9]

1971 darbesinde tutuklandı

Gülen, fikri önderi olan Said-i Nursi'nin avukatının destek çıktığı 1971 muhtırası döneminde Türk Ceza Yasası'nın 163. maddesinde tanımlanan irticai

---

[7] Fethullah Gülen, Ankara 2 Nolu DGM'de gıyabında yargılandığı ve Nurculuk faaliyeti yürütmekle de suçlandığı davada avukatları aracılığıylayaptığı savunmada, "Müslüman olmak dışında Nurculuk vb hiçbir akıma mensup değilim...Şimdiye kadar 'ci, cu' gibi değerlendirmelerin ayrımcılık manasına geldiğini, bu bakımdan Müslüman olmak dışında hiçbir akıma mensup bulunmadığımı ve dolayısıyla Nurcu olmadığımı defalarca ifade ettim... Ben kimsenin halifesi değilim" dedi.

[8] Milliyet Gazetesi, 26 Haziran 1999

[9] Çağ ve Nesil Dergisi, sayı 9 Mayıs 1984

çalışmalarından dolayı, *"Laikliğe aykırı olarak devletin içtimai, iktisadi, siyasi, hukuki temel nizamlarını kısmen de olsa dini esas ve inançlara uydurmak amacıyla cemiyet tesis, teşkil, tanzim veya sevk ve idare etmek, böyle cemiyetlere girmek veya girmek için başkasına yol göstermek"* suçundan tutuklandı ve 3 yıl hapis cezası aldı. İzmir Sıkıyönetim Komutanlığı Askeri Mahkemesi'nin 20 Eylül 1972'deki bu kararı Askeri Yargıtay 3. Dairesince 1973'de onaylanınca mahkûmiyete dönüştü. Ancak Gülen 1974 yılında Bülent Ecevit'in Başbakanlığındaki 37. hükümet döneminde çıkarılan af yasasıyla 7 ay tutukluluktan sonra özgürlügüne kavuştu. Gülen, bu mahpusluğuna rağmen askere olan bağlılığını hiç yitirmediğini 12 Mart 1971 darbesiyle ilgili söyledikleri şu sözlerle anlatıyordu: *"27 Mayıs sol güdümlü bir harekettir. 12 Mart da öyle olsun isteniyordu. Fakat ihtilale beş kala hadiseye el koyan Memduh Tağmaç ve arkadaşları muhtıranın macerasını birilerinin güdümünden kurtardı. Ondan böyle bir atak beklemeyen solcular ne yapacaklarını şaşırdılar. Onlarda görülen 12 Mart aleyhtarlığı, biraz da yetişemediğine ekşi diyenin durumu gibi bir tavır. Eğer 9 Mart'ta yapılmak istenen harekata mani olunmasaydı, yapılacak ihtilal çok başka olacak ve 'Devrim Anayasası' adıyla hazırlanan taslak yürürlüğe girecek, Türkiye isim olarak olmasa bile sistem olarak tam bir komünist ülke haline getirilecekti... Bu solcu güçler ve onların akıl hocalığını yapan devrimbaz sivillerin ortak arzusuydu. Nitekim Ziverbey soruşturmasında hepsinin maskesi düşmüş ve menfur düşünceleri bir bir ortaya çıkmıştır. 12 Mart, bir ihtilal ve darbe değildir. Hükümeti belli konularda uyaran bir ikazdır. Elbette askeri olması yönüyle tasvip edilemez. Hür iradeyi güç kullanmak suretiyle dize getirmenin tasvip edilmesi mümkün değildir de ondan. Fakat çok daha kötü bir hareketi önlemesi bakımından bu harekete iyimser bakmak mümkündür. Yani, kötüdür ama çok daha kötüye göre o kadar kötü değildir."*[10]

Atatürkçü Evren'den inciler

İlerleyen bölümlerde Fethullah Gülen ve cemaat çevresinin 12 Eylül 1980 darbesine ilişkin söylediklerini aktaracağımızı da belirterek cunta lideri Kenan Evren'in yaptıklarına bir göz atalım. ABD menşeili darbe sonrasında Atatürkçülüğü kimselere bırakmayan Kenan Evren, 13 Kasım 1980'de ölen Nakşibendî Şeyhi Mehmet Zahit Kotku'nun Süleymaniye Camii'nin yanındaki şeyhlerin bulunduğu özel yere gömülmesi için başkanlığını da yaptığı MGK'den özel izin çıkarmıştı. Tüm yurdu tavaf eden Evren gezilerinde yaptığı konuşmalarda Kuran'dan ayetler ve hadisler aktarıyordu.

---

[10] http://tr.fgulen.com/content/view/3500/128/

14 Ekim 1980, Diyarbakır konuşması: *"Dinsiz millet düşünülemez. Dinimize sımsıkı sarılmalıyız."*[11]
17 Ocak 1981, Hatay konuşması: "*12 Eylül yönetimi sadece sözlerle yetinmedi. MSP'lilerin bile başaramadığı, din derslerini okullarda mecburi hale getirdi."*[12]
15 Ocak 1981, Konya konuşması: *"Tanrısı bir, Kuran'ı bir, peygamberi bir, aynı sesleniş ve yakarışla namaz kılanları birbirinden koparmaya imkân yoktur."*[13]

Cuntanın din atılımı

Cuntacı Evren bu söylemleri nedeniyle kendisini eleştirenlere de, *"Ben arada sırada vatandaşı ikna edebilmek için Ayet okuyorum. Bunu da bazı yazarlarımız tenkit ediyorlar. 'Cumhurbaşkanı Ayet okur mu?' diye. Sanki Kuran-ı Kerim'i okumak günahmış gibi, laikliğe aykırıymış gibi"* [14] diyerek karşılık veriyordu.
15 Mayıs 1981'de de cunta yönetimi "Din İstismarını İnceleme Alt Grubu" adıyla bir komisyon/kurul oluşturur. Genelkurmay, Adalet, İçişleri, Dışişleri, Milli Eğitim, Gençlik ve Spor Bakanlıkları, Diyanet İşleri Bakanlığı ve MİT Müsteşarlığı temsilcilerinin bulunduğu bu kurul hazırladığı raporunda mevcut İmam Hatip Liselerinin var olan haliyle 10 yılda bile din görevlisi ihtiyacını karşılamada yetersiz olduğu tespitini yapar. Soner Yalçın'ın Hangi Erbakan kitabında yer alan bilgilere göre, *"Yeni İmam Hatip Okulları, İlahiyat Fakülteleri, Yüksek İslam Enstitüleri açılmalıdır. Din bilgisi dersleri, ilkokullardan başlayarak ilk ve orta öğretimde mecburi olarak okutulmalıdır. Halkın basılı dini yayın ihtiyacı tespit edilmeli, her yaş ve kültür seviyesinden insanın ihtiyacı olan dini neşriyatın yaygınlaştırılmasına önem verilmelidir. TRT'de yapılan dini yayınlar güçlendirilmelidir. Yeni camiler yapılmalı, kadrosu bulunmayan 18 bin köy camisine kadro verilmelidir..."* [15] diye sıralanır öneriler. Vakit kaybetmeden hayata geçirilen bu kararların gerekçesi de, *"Biz hurafelerle çocuklarımızın beyni yıkanmasın diye okullarımıza mecburi din dersi koyma kararı aldık"*[16] olacaktır.

Asker tüm yurdu İmam Hatip'lerle ördü

12 Eylül cunta idaresi dönemiyle devam eden süreçte 1982 Anayasası'nın 24'üncü maddesiyle din eğitimi devlet güvencesi altına alınıp seçmeli olarak okutulan din dersleri, ilk ve orta dereceli okullarda zorunlu hale getirildi. 1979-80 döneminde Süleyman Demirel'in açtığı 36 İmam Hatip Lisesi'ne, darbenin hemen ardından

[11] Soner Yalçın, Hangi Erbakan, Su Yayınları
[12] Soner Yalçın, Hangi Erbakan, Su Yayınları
[13] Soner Yalçın, Hangi Erbakan, Su Yayınları
[14] Faik Bulut, Ordu ve Din, Berfin Yayınları
[15] Soner Yalçın, Hangi Erbakan, Su Yayınları
[16] Faik Bulut, Ordu ve Din, Berfin Yayınları

askeri yönetim 35 tane daha ekledi. 1982'ye kadar sadece bir tane İlahiyat Fakültesi varken 1982'den sonra hızla artarak sayı 21'e çıkarıldı. 1983'te 1739 sayılı Milli Eğitim Temel Yasası'nda değişikliğe gidilerek İmam Hatip Lisesi mezunlarına tüm fakülte ve yüksekokullara girme hakkı tanındı. Böylece İmam Hatip Lisesi mezunlarına bürokrasinin tüm kapıları açıldı. Klasik İmam Hatip Liseleri'ne İngilizce eğitim veren Anadolu İmam Hatip Liseleri eklendi. 1984-97 arasında 235 İmam Hatip Okulu açıldı.[17] İmam ihtiyacının karşılanması için açıldığı iddia edilen İmam Hatip Liselerindeki öğrenci sayısındaki astronomik artış bir yana, imamlık yapması mümkün olmayan kız öğrencilerin de İmam Hatip Okulu ve liselerine alınması serbest bırakıldı. 8 yıllık eğitimin şart koşulmasına kadar olan sürede sayıları 600'ün üzerinde olan İmam Hatip Liselerinde 60 binin üzerinde öğrenci bulunuyordu. 1982-84 yılları arasında yurtdışında bulunan hemen tüm Diyanet İşleri Başkanlığı kadrolarına verilen aylık bin 100 doların Rabıta (İslam Dünyası Birliği) tarafından ödenmesi kabul edilir. Rabıta, ABD-Suudi Arabistan şirketi ARAMCO tarafından kurulmuş ve tüzüğünde amacının İslam ülkelerinde şeriatı getirmek olduğunu ilan etmiştir. Yine Rabıta tarafından kurulan İslam Konferansı Örgütü (İKÖ) bünyesinde yer alan Ekonomik ve Ticari İşbirliği Daimi Komitesi'nin (İSADAK) 4. yöneticisi de cunta lideri Kenan Evren olur. Faysal Finans'a, Al Baraka'ya, İslam Kalkınma Bankası'na çalışma izni verilir. 1984'te Al Baraka-Türk kurulur. "Sivil" hayata geçiş için yapılacak seçimlerde cuntacıların General Turgut Sunalp'e kurdurdukları Milli Demokrasi Partisi'nin seçimleri kazanması için tarikatlarla ilişki geliştirmesi de desteklenir. Sunalp, 1983 seçimleri öncesinde İstanbul'daki Nakşibendî Dergâhı'na gidip şeyhlerle ayine katılmakta sakınca görmez.

TSK'den itiraf

12 Eylül rejiminin dinle, İslam ve İslamcılarla kurduğu ilişki bir haberde bizzat TSK'nin kendisi tarafından da itiraf edilecekti. Harp Akademileri Komutanlığı'nın yayınladığı *"Türkiye Cumhuriyeti'nin Laiklik İlkesinin Devamlılığının Sağlanması*

[17] İmam Hatip Liseleri, her iktidar döneminde siyasetin ana malzemelerinden biri oldu. 1951-1959 Adnan Menderes Hükümeti 19 adet, 1962-1963 İsmet İnönü Hükümeti 7, 1965-1971 Süleyman Demirel Hükümeti 46 adet, 1974-1975 Bülent Ecevit Hükümeti 29 adet, 1975-1978 Süleyman Demirel Hükümeti 233 adet, 1978-1979 Bülent Ecevit Hükümeti 4 adet, 1979-1980 Süleyman Demirel Hükümeti 36 adet, 1984-1989 Turgut Özal Hükümeti 90 adet, 1990-1992 Mesut Yılmaz Hükümeti 23 adet, 1992-1994 Süleyman Demirel Hükümeti 12 adet, 1994-1995 Tansu Çiller Hükümeti 13 adet, 1995-1997dönemi hükümetleri zamanında ise 97 adet İmam Hatip Lisesi açıldı. Üniversiteye girişteki katsayı uygulaması nedeniyle bir dönem bazıları kapanan ve öğrenci sayıları düşen bu okullar, 2004 yılında AKP'nin "katsayı uygulaması değişecek" vaadiyle yeniden cazibe merkezi oldu. Bu dönemde 500'ün üzerinde İmam Hatip Liseleri'nde okuyan toplam öğrenci sayısı 100 binin üzerine çıktı. Eğitim-Sen'in yaptığı bir araştırmaya göre İlahiyat Fakültelerinde de10 binin üzerinde öğrencinin öğrenim gördüğü Türkiye'nin 5 bin imama ihtiyacı bulunuyor.

İçin Yapılması Gereken Faaliyetler" isimli kitapta şeriatçılığın 1951'de DP ile başlayıp MNP, MSP ve RP ile sürdürüldüğü vurgulanarak, "12 Eylül müdahalesinden sonra da din rüzgârının, hızını arttırdığı ve dönemin partilerinin koruyucu kanatları altında yürümeye devam ettiğinin" altı çiziliyordu. Harp Akademileri Komutanlığı'nın hazırladığı kitapta "İslami tehlike" ile ilgili olarak yer alan saptama da, *"Asıl tehlike, geleceğin seçmen ve yöneticilerinin din eğitimiyle yetiştirilme ve yönlendirilmeleri, gelir dağılımındaki dengesizliğin irticai faaliyetlere etkisi, irticanın hortlaması için elverişli ortam yaratmasıdır... Yapılan hesaplara göre, 2 bin ile 2 bin 500 arasında ihtiyaç varken yılda 52 bin mezun veren İmam Hatip Lisesi, kurslar vb. engellenmediğinde 2000'li yıllarda 6-7 milyon oya ulaşacak olan irticai kesim tek başına iktidar olacaktır."*[18]
Askerin yaptığı tespit doğru çıkacak, 2000'li yıllarda ordu bizzat kendi yaratıp büyüttüğü bu "canavara" karşı mücadele eder hale gelecekti.

Said-i Nursi'nin izinde bir vaiz

Cemaatinin polis teşkilatı başta olmak üzere bürokrasi içinde nasıl örgütlendiğine geçmeden önce, Fethullah Gülen'in kim olduğuna bakmakta fayda var. Türkiye'de, legal siyasal İslam'ın yükselişe geçtiği 1990'ların sonu ile AKP'nin iktidar olduğu 2000'li yılların başından bu yana en çok tartışılan isim kuşkusuz ki Fethullah Gülen oldu. İslamcı düşünceyi toplumun geneline yayarak etkin kılınması için önemli bir çaba içerisinde olan Gülen Cemaati, kendisini dönemin sosyopolitik koşullarına uyarlayarak gelişti. Gülen cemaati1980'lerden bu yana ideolojik çehresini ciddi biçimde değiştirirken Koruduğu en önemli özelliği AKP öncesinde de AKP iktidarında da, dönemsel iktidar dengelerini iyi okuyarak siyasi partilerden özerk kalmaya özen göstermek oldu. İdelojik olarak kendine yakın duran partilerin iktidar ortağı ya da tek başına hükümet olmasıyla da devletin her kurumunda ciddi bir güç elde etti. Said Nursi'nin fikirlerinin takipçisi olduğunu iddia etse de Gülen, Nursi'nin görüşlerini kendisine özgü bir tarzda yorumlayarak bugünkü politik gücüne ulaştı. Said-i Nursi'nin izinden giden Nur cemaatinin önemli birkaç liderinin arasında iken hükmettiği para miktarının bilinemez boyutlara ulaşması ve devlet kadrolarındaki örgütlenmesiyle neredeyse tek adam pozisyona kadar ilerledi. 1970'lerde ortaya çıkmasının ardından bugün itibarıyla geldiği noktada bu cemaate, tarikata ya da liderinin adıyla anılan bu organizasyona ne isim verilmesi ya da nasıl tanımlanması artık din bilginlerinin değil sosyolojinin alanına girdiği bir gerçek. Din-Politika-Para üçgeninde bir organizasyon olarak ABD'de çok fazla benzeri bulunan bu cemaat ya da şeffaf olmayan organizasyonu artık kendileri de dâhil olmak üzere herkes Fethullahçı diye anıyor. Bir dönem kısa bir yayın hayatı

[18] Radikal Gazetesi 9 Ocak 1999

sürdüren NTV Mag dergisinde, Tolga Çelik imzasıyla yayımlanan haberde[19] Fethullah Gülen şöyle anlatılıyordu:
"Son yıllarda okulları, Işık Evleri, siyaset ve medya dünyasıyla olan ilişkileriyle tanınan Gülen'in uzun yolculuğu Nur tarikatıyla başladı. Said-i Nursi 23 Mart 1960'ta Şanlıurfa'da yaşamını yitirince, tarikatı, 'Bundan sonra ne olacak?' kaygısına düştüler. Nurcuların bir kesimi, cemaatin başına bir kişinin seçilmesini isterken, bir kesimi de Said-i Nursi'nin en yakınlarından oluşan bir İstişare Heyeti'nin kurulmasını ve bu 'Ağabeyler Konseyi'nin hareketi yönlendirmesini uygun görüyordu. Bazıları ise siyasi bir teşkilat kurmayı, bazıları da devlete başkaldırıp silahlı mücadele verilmesini önerdi. Tahiri Mutlu, Mustafa Sungur, Ceylan Çalışkan, Hüsnü Yeğin, Bayram Yüksel, Mehmet Fırıncı gibi Nur cemaatinin ağabeyleri, içlerinde en cevval ve en fedakâr gördükleri Zübeyir Gündüzalp'i bu hareketin başına seçtiler. Kendileri de, Zübeyir Gündüzalp'in altında bir istişare heyeti oluşturdular. Zübeyir Gündüzalp'in lider seçilmesi, cemaatin içindeki tartışmaları bitirmedi. Nursi'nin sağlığında başlayan 'Yazıcılar-Okuyucular' bölünmesi bu kez açıkça ortaya çıktı. Said-i Nursi'nin ölümünden ve 27 Mayıs ihtilalinin gerçekleşmesinden sonra bu karışıklık daha da büyüdü. 'Yazıcılar', Hüsrev Altınbaşak önderliğinde ayrı bir grup haline dönüştü. Altınbaşak, Tahiri, Hulusi Bey, Demirel'in de akrabası olan İslamköylü Hafız Ali, Mübarek Mustafa, Santral Sabri gibiler 1930 ve 1940'larda, Said-i Nursi'nin yazmış olduğu risaleleri bizzat el yazısıyla kaleme alarak çoğaltmışlardı. Bu yazma ve yazarak çoğaltma işini yapanlar Nurcular arasında 'Yazıcılar' diye anıldılar. Zübeyir Gündüzalp, Ceylan Çalışkan, Mustafa Sungur, Bayram Yüksel, Mehmet Fırıncı, Mehmet Emin Birinci ve Bekir Berk gibi isimler ise ikinci kuşaktan Nurculardı. Cemaate sonradan katılmışlardı. Bu ekip, Nursi'nin eserlerini Latin harfleriyle kitap halinde basıyordu. Bu nedenle onların adı 'Okuyucular'a çıkmıştı. Bir başka lider adayı Mehmet Kayalar, etrafındakileri silahlandırma çabası gösteriyordu. O, 'okumakla-yazmakla' değil, 'silahla' Nurculuğun yaygınlaşacağı inancındaydı. Mehmet Kayalar gibi düşünen bir başka isim de Elazığ'dan Müslüm Gündüz'dü. Gündüz'ün Kayseri tarafında yandaşlarıyla atış talimleri yapacak kadar işi ileri götürdüğü söyleniyordu. Bir başka aday Ankara'dan Said Özdemir'di. Nurcular için önemli bir 'ağabey' olan Said Özdemir, cemaat içinde oldukça etkili bir isimdi. Daha sonra Nurculuğun 'Tenvir' kolunu oluşturacak olan Said Özdemir'in Ankara'da adamlarıyla silahlı dolaştığı söylentisi de yaygındı.

Erzurumlu vaiz gizli aday

---

[19] NTV Mag, 6 Ekim 2000

O dönemde bir lider adayı daha gizli hazırlıklar içindeydi: Erzurumlu bir vaiz olan Fethullah Gülen. Nurculuğun Erzurum'da en etkili ismi Mehmet Kırkıncı Hoca, Osman Demirci Hoca (Adalet Partisi'nin Nurcu milletvekili) ve Muzaffer Aslan sayesinde cemaatle tanıştı ve onlara katılmak istedi. 1963-66 yılları arasında Edirne ve Kırklareli'nde görevli olduğu dönemde, camilerde yaptığı konuşmaları yoluyla etrafında insanlar toplamaya başlamış, Nurcuları ve diğer dini çevreleri etkilemişti. Hep ağlayan, bazen kendini yerden yere atan konuşma tarzı ile dikkatleri üzerine çekiyordu. Okuyuculuk, yazıcılık, silahlı mücadele gibi tarzlardan ayrı olarak 'hitabet' yoluyla etkiliyordu çevresindekileri. Bir başka tarz daha geliştirdi: Açıkça Nurcu olduğunu söylemedi, Nurcu ağabeyleriyle hep mesafeli bir temas içindeydi, konuşmalarında Said-i Nursi'nin adını pek kullanmadı. Daha Edirne ve Kırklareli'ndeyken cemaatin içinde yeni bir tarzın temsilcisi olmayı, etrafında yetiştirdiklerini devletin önemli kademelerine yerleştirmeyi hedefliyordu. Diyanet İşleri Başkan Yardımcısı Yaşar Tunagör'ün teşvikiyle Fethullah Gülen 1966'da İzmir'e tayin edildi ve orada hedefine uygun ve kendine has bir örgütlenme içine girdi.

'Yazıcılar'ın lideri Hüsrev Efendi, hareket içinde saygın bir kişiydi. Onun etkisiyle 'Yazıcılar', Denizli, Kütahya, Eskişehir, İzmir gibi yerlerde ağırlıklarını hissettiriyordu. Ege bölgesi Yazıcıların kalesi oluvermişti. Fethullah Gülen ve yeni oluşan çevresi de, 'Yazıcılar'la birlikte hareket ediyordu. Bunun üzerine 'ağabeyler konseyi'nden Zübeyir Gündüzalp, Mehmet Fırıncı ve Bekir Berk Ege bölgesine gitti. Çoğu yerde dershanelere alınmadılar, kimi yerde tartışmalar, kavgalar yaşandı, kimi yerlerde ağır hakaretlere maruz kaldılar. Zübeyir Gündüzalp, ancak daha planlı ve merkezi bir yönetimin ihtilafları çözebileceğini düşünüyordu. İstanbul'a dönünce Süleymaniye'de Kirazlı Mescit Sokağı'nda bulunan 46 numaralı evi, Nurcuların merkezi olarak tahsis etti. Mehmet Fırıncı, M. Emin Birinci, daha sonra aralarına katılacak olan Mehmet Kutlular, Kirazlı Mescit Sokağındaki evin müdavimi oldular. Cemaatle ilgili kararlar, Said Nursi'nin eserlerinin basımı, açılan dershanelerin tespitleri hep bu evde düzenlendi. Öyle bir zaman geldi ki, cemaat bu evle anılır oldu: Kirazlı Mescit Cemaati...

1960'lı yılların sonlarında Necmettin Erbakan'ın, Odalar Birliğinden Demirel'in emriyle atılması olayı bütün İslami kesimleri olduğu gibi Nurcuları da etkiledi. 'Mason' bilinen Demirel'in, 'Müslüman' bilinen Erbakan'a karşı gösterdiği bu tutum, genelde bütün İslami çevrelerde büyük tepki oluşturmuştu. Müslümanlara hitap eden bir parti düşüncesi de bu olayla birlikte gelince, bütün İslami kesimler heyecanlandı. Ardından gelişen Hatice Babacan olayı bu süreci daha da hızlandırdı. Hatice Babacan'ın başörtüsü yüzünden İlahiyat fakültesinden kovulması İslamcıları ayağa kaldırmıştı. Bu olay İslamcı kesimler arasında AP'ye olan güveni azalttı ve yeni parti kurma görüşü destek kazandı. Ancak Nurcuların 'ağabeyleri' içinde parti

konusunda bir birlik yoktu ve bazı' ağabeyler' Erbakan ismine çok sıcak bakmıyordu.

Nurcu-MHP savaşı

Bu süreçte Nurcular Erbakan'dan endişelenirken, karşılarına MHP çıktı. MHP, İslamcıların desteğini sağlamak amacıyla onları partisine davet ediyor, oy vermeyecekleri de mason uşaklığıyla suçluyordu. MHP'liler Hüsrev Altınbaşak'la da görüşmüşler ve Yazıcıların desteğini almışlardı. Fethullah Gülen'in tavrı da onlardan yanaydı. Bir anda Isparta, Kastamonu ve Elazığ'daki Nurcular MHP'ye tam destek sağladılar. Ankara, Adana, Yozgat gibi illerde de bir grup Nurcu MHP'ye sıcak davranıyordu. Bunun dışında Alparslan Türkeş, Nurcuların arasına adamlarını sızdırdı. Türkeş'in Nurcular içindeki adamları, Nur derslerinde 'Başbuğun Risale-i Nur okuduğunu, ileride tam bir Nurcu lider olacağını' yaydı. Zübeyir Gündüzalp, liderliğindeki Ağabeyler Konseyi MHP'nin bu müdahalesine karşı çıktı. Bu ekip, yayınladığı 'Tarihi Vesikaların Işığı Altında İslami Hareket ve Türkeş' adlı bir kitapla MHP'ye açık tavır aldı. Bu eser aynı zamanda Nurcuların ilk siyasi kitabıydı. Bu kitapta, Türkeş'in aslında M. Kemal ve İnönü'den farklı olmadığı, din konusunda onlar gibi düşündüğü, Arapça ezana, çarşafa karşı çıktığı kendi sözleriyle aktarıldı. Kitap, Gündüzalp'in talimatıyla Türkiye'nin her tarafına gönderildi ve Nurcuların MHP'ye oy vermemesi için geniş bir kampanya yürütüldü. Said Nursi'nin CHP'ye karşı DP'ye oy verdiği, AP'nin de DP'nin devamı olduğu tekrar hatırlatıldı.
Fakat bu ilk açıktan muhalefet bir takım sıkıntıları ve tereddütleri de beraberinde getirdi. Kimi yerde 'MHP'ye karşı olmak ve onlarla uğraşmak cemaate zarar verir dendi' ve broşürün dağıtımına karşı çıkıldı. MHP aleyhtarı kampanyaya karşı çıkanlar arasında ilginç bir isim vardı: Fethullah Gülen.
Fethullah Gülen, o sırada İzmir ve Ege bölgesinde vaazlarıyla ağırlığını hissettirmeye başlamıştı. Nurcuların önde gelenlerinin tavsiyelerine pek uymadığı da görülüyordu. Ağabeylerden Mustafa Sungur ona 'Nur dershaneleri aç' demesine rağmen, Fethullah Gülen bu isteğe başlangıçta uymadı. Daha sonra yakınlarından Mustafa Birlik ve Mehmet Metin ile birlikte kendine özgü, sonraları 'Işık Evleri' diye anılacak olan dersaneleri açmaya başladı. Üstelik Said Nursi'nin kitaplarını değil, sadece kendisinin hitabetini ön plana alan bir çalışma tarzı tutturdu. Fethullah Gülen'in konuşmaları kasetlere alınıyor ve bu kasetlerle özellikle Ege bölgesinde hem taraftar, hem de para sağlanıyordu.
Abdullah Yeğin, Hulusi Efendi, Şerafettin Kartal, Bayram Yüksel ve diğer önemli Nurcu Ağabeyler 'Bantla hizmet olmaz' diye bu örgütlenme tarzına karşı çıktılar. Buna rağmen, Fethullah Gülen bu tarzda ısrar etti. Kemal Erimez, Mustafa Birlik, İlhan İşbilen, Cahit Tuzcu, Bekir Akgün, Mustafa Asutay gibi bölgenin ileri gelen

Nurcuları da Fethullah Gülen'in yanında yer aldılar.
Fethullah Gülen, Nurculuğun içinde bir 'Fethullahçılık' oluşturma çabasına girmişti. Üstelik Fethullah Hoca vasıtasıyla cemaate katılanların bazıları Fethullah Hoca'ya Mehdi, Hz isa, Kahtani gibi manevi sıfatlar yakıştırıyorlardı.
Fethullah Gülen, 'ağabeylere' ilk muhalefet bayrağını MHP'ye yönelik savaşın hizmete yakışmadığını ifade ederek, açtı.

Erbakan parlamentoya giriyor

Erbakan etrafındaki hareketlenme de, Nurcuların zeminini önemli ölçüde etkiliyordu. Özellikle Ankara'daki Nurcuların Erbakan'ın yanında yer alması, İstanbul'daki Nurcuları kızdırdı. Bu yüzden İttihad gazetesinde AP yanlısı yayınlara ağırlık verildi ve yeni parti kurmak isteyenlerin aleyhinde yazılar çıkmaya başladı. Bu durum ise bir anda yeni parti kurmak isteyenlerin tepkisini çekti. 12 Ekim 1969'da yapılan seçimde Konya'dan bağımsız adaylığını koyan Necmettin Erbakan milletvekili seçilince, AP içinde kendine yakın kimi milletvekilleriyle yakınlaştı. Tevfik Paksu, Hüsamettin Akmumcu ile kurulacak parti için birlikte çalışmaya girişti. Tevfik Paksu, Hüsamettin Akmumcu ve arkadaşları, Nurculardan açıkça destek almaya çalıştıkları için beklemek zorunda kaldılar. Zübeyir Gündüzalp, Paksu ve arkadaşlarına yüz vermedi. Buna rağmen Erbakan ve arkadaşları 'Hak geldi, batıl zail oldu' ayetini slogan haline getirerek 26 Ocak 1970'te Milli Nizam Partisi'ni (MNP) kurdu. Anayasa Mahkemesi'nin MNP hakkında kapatma davası açması da o güne kadar partiye mesafeli duran birçok Nurcunun 'İslam'ın partisi olduğu tescil edildi' diyerek, MNP'ye yönelmesinde etkili oldu Nurcuların tabanında çatlamalar ve kaymalar olmuştu. Bilhassa küçük şehirlerdeki, kasaba ve köylerdeki Nurcular, MNP'nin saflarında faal olarak çalışıyordu.

12 Mart'ta tutuklandı

12 Mart 1971 muhtırası Nurcuları da tedirgin eden bir darbe oldu. Muhtıradan hemen sonra, 2 Nisan 1971 'de cemaatinin lideri Zübeyir Gündüzalp öldü. Otorite, kontrol ve yönetme yeteneğine sahip Zübeyir Gündüzalp'in boşluğu doldurulacak gibi değildi. Nurcu Yeni Asya cemaati için, 'Bundan sonra ne olacak?' kaygısı yeniden başladı. 12 Mart yönetimi genelde Nurcuları kollamasına rağmen, İzmir'de Fethullah Gülen ve Mustafa Birlik tutuklandı. Bekir Berk onları savunmak için İzmir'e gitti, itiraz dilekçelerini yazdıktan sonra Balıkesir'e geçti ve orada bir 'nur ayini' sırasında yakalandı. Tutuklanan Bekir Berk, İzmir Sıkıyönetim Komutanlığına sevkedildi. Bademli Askeri Hapishanesinde Nurculuktan içeriye alınan dört gruba mensup 53 kişi vardı. Bekir Berk ve diğerleri açıkça Nurcu

olduklarını söyleyip müdafaa yaparlarken, Fethullah Gülen ve Mustafa Birlik Nurcu olduklarını gizlediler. Ama bunun bir faydası olmadı; Bekir Berk 1 yıl ceza alırken, Fethullah Gülen ve Mustafa Birlik üçer yıla mahkûm edildi. Diğerleri ise beraat etti.

Erbakan'la yakınlaşma yıldızını parlattı

Erbakan ve arkadaşları 12 Mart'tan sonra Milliyetçi Selamet Partisi'ni kurdu. MSP kısa zamanda örgütlendi ve ilk seçimde Türkiye'nin üçüncü partisi olmayı başardı. MSP'den sonra Yeni Asya cemaati en büyük dini gruptu. Fethullah Gülen ise Yeni Asya cemaatinin içinde, adeta bir uçbeyi gibiydi. Gülen, bağımsızlığını ilan etmek için uygun zaman kollayan bir küçük grubun lideriydi. Zübeyir Gündüzalp'in ölümünden sonra Yeni Asya cemaatinin yıprandığını, MSP'nin ise gün geçtikçe güçlendiğini ve siyasi yönden de etkin olduğunu gözlüyordu. Kafasındaki hedeflere ulaşabilmek için, MSP'nin atak, keskin ve hareketli gençlerine ihtiyacı vardı. MSP'ye yakınlaşmak, uzun vadede Fethullah Gülen için daha yararlı olacaktı. Bu düşünceyle MSP çevresine adamları vasıtasıyla mesajlar gönderdi. Yeni Asya cemaatini eleştirdi, MSP'nin gayretini övdü. Böylece MSP ile Gülen arasında bir yakınlaşma başladı.
MSP'liler bu durumdan memnundu. Çünkü Yeni Asya cemaatini Fethullah Gülen vasıtasıyla bölmek, zayıflatmak mümkündü. Erbakan, kurmaylarına 'Fethullah Gülen hocamıza sahip çıkın, onun etrafında bulunun, yardımcı olun' talimatı verdi. İşte bu yakınlaşmayla Fethullah Gülen'in yıldızı parlamaya başladı. Temelini attığı, alt yapısını oluşturduğu cemaat bir anda hareketlendi. İzmir Bornova Camii'ne her taraftan akın akın insanlar gidiyor, cuma vaazları veren Fethullah Hoca'yı dinliyordu. Vaazdan sonra misafirler, Gülen cemaatine ait dershanelerde ağırlanıyor ve teyp kasetlerinden yine Fethullah Hoca'nın önemli vaazları dinletiliyordu.
Yeni Asya ileri gelenleri Fethullah Gülen ve cemaatini tamamen kopmaması için, Fethullah Gülen'in vaazlarından bazılarını 'Hitap Çiçekleri' adıyla kitaplaştırdı. Fakat istenilen yakınlık kurulamadı. Bunun üzerine Mehmet Kırkıncı, Mustafa Sungur, Mustafa Bayram gibi ileri gelenler Fethullah Gülen'i ziyaret ettiler. Ama artık kemikleşmiş bir çevre oluşturmayı başaran Fethullah Gülen, kendi hareket tarzında ısrarlıydı. Kemikleşmiş taban MSP'lilerden oluşmuştu. Mustafa Birlik, Kemal Erimez gibi Nurculuğuyla tanınmış güçlü kişiler de Fethullah Gülen'in yanındaydı. MSP teşkilatları Fethullah Gülen cemaatinin gelişmesinde hayli etkindi. MSP'liler her yerde Fethullah Gülen'in propagandasını yapıyorlardı. MSP'lilere göre, Fethullah Gülen, diğer Nurcular gibi değildi, aslında MSP'liydi ama açıkça siyaset yapmıyordu.

Gülen Yeni Asya'dan kopuyor

Fethullah Gülen 'ortadaki insanlara' MSP'lilerin teşkilatları sayesinde ulaşmayı hedeflemişti. Daha henüz dikkate alınmıyordu, yeterince güçlü değildi ama bu yolda sessiz ve derinden ilerlemesini sürdürüyordu. En büyük avantajı, hitabeti, gözyaşı dökmesi, etkileyici yapısıydı. Zaten Yeni Asya cemaati gibi, kendi cemaati de artık kamplara, dershanelere, dergiye, yurtlara, en önemlisi zenginliğe sahipti. Yeni Asyacılar gibi Nurcuların şematik örgütlenmesini kurmuştu. O cemaatten tek farkı, Yeni Asya'yı bir heyet yönetirken, cemaati Gülen tek başına yönetiyordu. O bir yıldızdı.
Bu dönemde Fethullah Gülen devlete yakınlığını da ilan etmeye başladı. 1977'de yurt çapında yapılan Yüksek İslam Enstitüleri boykotunu eleştirdi, 'İslam'da boykot yoktur' diye konuşarak boykotu kırdı ve gücünü gösterdi.
MSP'lilerin tam desteğini alan, başka cemaatlerden de taraftar kazandığını gören, maddi ve manevi olarak güçlendiği belli olan ve Yeni Asya cemaatinin özellikle siyasi fanatikliği nedeniyle yıprandığını gören Gülen, artık bağımsızlığını ilan etme zamanı geldiğini anlamıştı. Yeni Asya'yı çok siyasi olmakla, siyaseti hizmetin önüne geçirmekle suçlayıp, cemaatini Yeni Asya cemaatinden ayırdı. Yeni Asya cemaatinden bazı dershaneler de Fethullah Hoca'nın tarafına geçince büyük bir şok yaşandı. Yeni Asya cemaatinde tam bir şaşkınlık hâkimdi.

Fethullah Gülen - Erbakan kapışması

Fethullah Hoca'nın gözü yaşlı vaazları çok etkili oldu. 1978'de yayımlamaya başladığı Sızıntı dergisi etrafında oluşan beyin takımına sahipti. MSP'lilerin teşkilatlarının desteği de buna eklenince Fethullah Gülen ve cemaati etkili bir cemaate dönüşmeye başladı. Yeni Asya cemaatinden kopan, ama MSP'nin gölgesinde kalan Fethullah Gülen cemaati, bu hamlelerle cemaatler arasında üçüncü sıraya yükseldi. Yazıcılar ve diğer Nurcu gruplar zaman içinde etkinliklerini yitirmiş, çoğu Fethullah Hoca'nın cemaatinde yer almaya başlamıştı.
Fethullah Gülen yeteri kadar güçlendiği inancına varınca MSP'lilikten de kurtulması gerektiğine karar verdi. Yurt müdürlüğü, cemaatin çeşitli kurumlarındaki görevler, dersane sorumlukları gibi çekirdek kadrolar, MSP'li olanların elinden alınıyor ve kendisini Fethullahçı kabul edenlere devrediliyordu. Çoğu kimse bu dönüşümün farkında değildi. Yapılan değişiklikler 'hizmette nöbet değişimi' olarak sunuluyor ve öyle değerlendiriliyordu.
Fakat bir süre sonra MSP'liler durumu fark ettiler. Bu yüzden ortaya 'MSP'lilik-Fethullahçılık' tartışmaları çıktı. 'Nazik' başlayan tartışma giderek sertleşti. Fethullah Gülen 24 Haziran 1980'de yaptığı bir vaazda isim vermeden MSP'yi ve MSP'nin yayın organı Milli Gazete'yi eleştirince, kapalı devre süren tartışmalar

açığa çıktı. Bu olay, Fethullahçılarla MSP'lilerin ilk gerginliğiydi. Bu sürede Fethullahçılar MSP'lilerin öfkesi ve görülmedik tepkisi yatışsın diye sessiz kalmayı tercih etti. Bu süreç içinde kendilerini bu noktaya getiren MSP'lilerin büyük bölümünü, bazı müridlerini de kaybetti Fethullahçılar. Ama, MSP'lilerin öfkesi ve tepkisi zamanla yatıştı. İki taraf da birbirlerini 'kazanmak' düşüncesiyle hareket ediyordu. MSP yönetimi Fethullah Gülen'e karşı açıktan tavır almamıştı. Erbakan da, açıktan Fethullah Gülen'i hiç eleştirmemişti. Ayrıca ülkedeki gelişmeler bu kavganın açıkça sürmesini de engeller. 12 Eylül askeri darbesi sonucu MSP kapatılır, Erbakan da cezaevine gönderilir.
12 Eylül 1980 darbesinin ilk günlerinde İslamcı çevreler büyük bir korku yaşadı. Fakat çok geçmeden durumun pek de korkulacak gibi olmadığını farkettiler. Darbenin lideri Kenan Evren, neredeyse dini cemaatlerin yapmak istediklerini yapar hale gelmişti. Evren yurt gezilerinde yaptığı konuşmalarda ayetler, hadisler okuyor, İslamı övüyordu. Darbeciler, cemaatlerin desteği karşılığında okullarda dini eğitimi zorunlu hale getirdiler. Buna karşı Felsefe zorunlu ders olmaktan çıkarılıp seçmeli hale getirildi. Evren'in bu tutumu dini cemaat ve tarikatları rahatlattı. Ortam neredeyse tam aradıkları gibiydi.

Darbeciler ve cemaatler ittifakı

12 Eylül darbecileri de, özellikle Anayasa oylamasına taban bulmak amacıyla, İslamcı çevrelere hoşgörülü davrandılar. Hatta kimi cemaatlerle de doğrudan ilişkiye geçtiler. Nurcuların kimi ileri gelenleri, darbecilerle yakınlık kurmuştu. Erzurum'da bulunan Mehmet Kırkıncı Hoca bunların başında geliyordu.
Mehmet Kırkıncı Hoca, Kenan Evren'e mektup yazarak neler yapılabileceğine dair önerilerde bulunmuş, darbecileri överek dualar etmişti. Mehmet Kırkıncı'nın Demirel'e bağlı Yeni Asya cemaati içinde çok etkili olduğunu öğrenen darbeciler de ona yakınlık gösterir ve özel görüşmelerde kendisine yardımcı olacaklarını söylerler. Kırkıncı Hoca, Fethullah Gülen ile işbirliği yapınca, ortaya büyük bir güç çıkar.
Fethullah Gülen hakkında aranıyor afişleri asılı olmasına rağmen darbecilere tam destek veriyordu. Sızıntı dergisinde askerleri öven başyazılar yazdı. Darbeden bir ay sonra yazdığı 'Asker' ile, daha sonra kaleme aldığı 'Son Karakol' başlığını taşıyan başyazılarda askerlerin 'tepe' bir varlık olduğunu söyleyerek, anadan doğma asker millet olduğumuzu belirtti. Gülen'e göre, asker tam zamanında yetişmeseydi, 'Bütün millet olarak inkisar içinde ağlamadan başka çaremiz kalmayacaktı.' Ve Gülen 12 Eylül'den günümüze kadar 'ağlayarak' vaazlarını sürdürdü..."

Sağ koluydu "itirafçı" oldu

Fethullah Gülen'i 1966 yılında İzmir Kestanepazarı camiindeki vaizliğinden beri tanıyan, cemaatin bugünlere gelmesinde büyük yeri olan Akyazılı Vakfı'nı kuran 12 kişinin arasında olan ve birlikte çıktıkları yolda yıllarca beraber hareket edenlerden birisi de Nurettin Veren'di. 30 yıl boyunca, iddiasına göre Gülen'in sağ kolu olarak çalışan, cemaat içinde en etkin isimlerden biri olan Veren 2004 yılı sonunda Hoca Efendisi'ne "ihanet" ederek bir çok iddia ve iftiralarda bulundu. Veren, 1995 yılında fikren ve kalben aralarında ayrılıkların başgösterdiğini açıkladığı Fethullah Gülen'le görüşmek için ABD'ye gittiğini belirterek, *"Kendisi ile bir ay süresince görüşmedim. Yargılanmasına sebep olan kasetleri medyaya benim sızdırdığıma, sattığıma inanıyordu. ABD'de yaşıyor olmasını eleştirmem üzerine de şömine maşasıyla bana saldırıp çevresinde bulunanlara öldürtmek istedi. Beni kendisine suikast yapmak ve yerine geçmek istemekle suçladı. Türkiye'ye döndükten sonra Alaaddin Kaya, Harun Tokak, Ali Bayram ve Suat Yıldırım bana gelerek kırgınlığın giderilmesi için aracı olmak istediler ve Zaman Gazetesi künyesinden çıkarılan isminin Genel Koordinatör olarak yeniden kondu. Ben de bu nedenle 3 yıl boyunca basına bir açıklama yapmadım. Ancak gelinen noktada cemaatten dışlandım ve bir süre sonra Zaman Gazetesi künyesinden adımın yeniden çıkarıldığını görünce cemaatin içyüzünü kamuoyuna duyurma gereği duydum"* diyordu.

Cemaatten İP'ye uzanan yol

Veren, eğitim için beraber yola çıktıktan sonra cemaat üzerinde tek başına hâkimiyet kuran ve kendisini mehdi zannettiğini söylediği Gülen'in büyük bir para gücüne hükmettiğini belirtiyordu. Veren, başta İşçi Partisi'nin (İP) Aydınlık dergisi ve Ulusal Kanal'ı olmak üzere yazılı ve görsel çeşitli yayın organlarındaki ifşaatlarında Fethullah Gülen'i CIA ile ortaklık ve Türkiye'nin aleyhinde çeşitli faaliyetlerde bulunmakla da suçlayacaktı. Veren, bir de web sitesi kurup iddiaları oradan da sürdürdü. Ama hem bu site hem de sonradan yerine kurdukları sabote edilerek çalışamaz hale getirildi. Gülen karşıtı çevrelerde de tanınmasını sağlayan bu olaydan sonra Veren, 1 Kasım 2005 tarihinde yapılan bir törenle, Ergenekon sanığı Doğu Perinçek'in liderliğini yaptığı İP'ye üye oldu. Fethullah Gülen cemaatinin ilk kurulduğu günden sonra 35 yıl boyunca içinde olan Nurettin Veren, cemaatle bağlantılı Zaman gazetesinde genel müdürlük ve genel koordinatörlük görevini yürüttü. Samanyolu TV'nin kurucusu ve yönetim kurulu başkanı olan Veren, cemaatin farklı düşünce çevrelerinde de açılması için kullanılan Gazeteciler ve Yazarlar Vakfı'nın kurucusu ve mütevelli heyeti başkanıydı. Azerbaycan, Kırgızistan, Gürcistan, Türkmenistan, Özbekistan, Kazakistan, Arnavutluk, Romanya, Bulgaristan, İspanya'daki Fethullah okulları ile İstanbul Fatih

Üniversitesi kurucusu ve başkanıydı. Konunun medyada tartışılıdığı günlerde Zaman gazetesi tarafından yapılan açıklamada ise *"Nurettin Veren hiçbir dönemde Zaman Gazetesi'nin kurucu üyesi veya ortaklarından olmamıştır. Bu şahıs, bir dönem gazetemizde çalışmış olmakla beraber, görülen lüzum üzerine işine son verilmiştir"* denilerek yöneticilik yaptığı yalanlandı. Veren'in iddaları ve anlattıklarından bazıları şöyleydi:

- Fethullah Gülen, Amerika'da bulunmasını önce hastalık, sonra "hicret"e bağladı. Buna kendisi de inanmıyor.
- Cemil Çiçek, Abdülkadir Aksu, Ali Coşkun, Şehabettin Harput gibi devlet bakanları ile yüzlerce kez görüştü. Bu bakanlar Gülen'in her isteğini yerine getirirler.
- Fethullah Gülen, cemaatine Atatürk`ü yıllardır din düşmanı ve deccal olarak göstermiştir.
- Gazeteci ve Yazarlar Vakfi ile Samanyolu TV'de sahte imzalarla yönetim kurulu kararları alınıyor, hisseler el değiştiriliyor.
- 1990 öncesi halktan toplanan himmet ve talebe bursu adı altında her vilayetten, her ay, kayıtsız ve makbuzsuz olarak toplanan paraların yüzde 15'i 'Kutsal Hoca'nın hakkı olarak' örtülü ödenek tahsisiyle kendisine bölge imamları aracılığıyla gidiyordu. ABD'deki çiftlik de bu paralarla alındı.
- Orduda Fethullahçılar vardır. Yüksek Askeri Şura (YAŞ) kararıyla Kurmay Binbaşı seviyesinde atılan pek çok asker arkadaşların isimleri ilgili makamlarda mevcuttur. Bu kişilerle Fethullah Gülen'in kaldığı her yerde görüşmeler oluyordu. Ben de tanığıyım. Bu isimleri öğrenciliğimden bu yana tanıyorum.
- Emniyet teşkilatındaki örgütlenme de K.Ö.[20] hoca yürütüyor.
- 1990 öncesinde bir gün Gülen beni odasına çağırdı, elinde 100 sayfalık kağıt ve dört beş tane teyp kaseti vardı. Bunları bana gösterdi. 'Bak Nurettin Bey, bunlar sizin ve pek çok kimsenin telefon dinleme kasetleri ve raporları' dedi. Aldım, baktım. Dinlenen telefonlar, başta benim, İlhan İşbilen'in ve kendisiyle beraber hareket eden bizim arkadaşlarımızın telefonlarıydı. Ben de kendisine 'Bu dinlediklerinizin içinde ne gibi mahsurlu bir şey var ki... Bunu bize sorabilirsiniz. Fakat Müslümanlıkta, değil telefon dinlemek,

[20] Emniyette 1992'de yürütülen Fethulahçılık soruşturmasında, DGM'ye gönderilen fezlekelerde de adı geçiyordu.

birisinin penceresinden içeriye bakmak bile günahtır. Bunu siz anlatmıştınız' dedim. Sözlerim üzerine Gülen, şu karşılığı verdi; 'Ben sizin cüzdanlarınıza bile baktırırım. Bu benim hakkım.' İşte Gülen, eskiden bu yana çok büyük bir istihbarat ağını kurmuştu. Fakat biz çok geç anlamıştık. Bu durumu İlhan İşbilen'e gidip, anlattım. Telefonlarımızı dinlettiğini söyledim. O da 35 senedir, Gülen'le beraber aynı binada, Altunizade'de ve Bornova'da kalan ilk arkadaşlardandır. Dedi ki 'Odalarımıza bile dinleme cihazı konulmuş. Ben buldum' dedi ve bunu bana gösterdi. Ben o zaman anladım ki, Fethullah Gülen korkunç bir istihbaratçı ve teşkilatçıydı.

Avukatları yalanladı

İddialarının yer aldığı her basın organına Fethullah Gülen'in avukatları tarafından gönderilen açıklamalarda ise konunun iftiralardan oluşan yalanlar olduğu söyleniyordu. Gülen'in marjinal çevrelerce karalama kampanyalarına ve iftiralara maruz kaldığı belirtilen açıklamada, Nurettin Veren'in iddialarının uydurma ve itfira olduğu belirtilerek, *"Müvekkilimi karalamak, kişiliği hakkında kuşkular uyandırarak onu kamuoyu nazarında küçük düşürmek, kendisine duyulan sevgi ve güveni boşa çıkarmak amacına matuf olduğunu sağduyulu insanımız yakinen bilmektedir. Nitekim Nurettin Veren de, kendisini ölümle tehdit ettiğini ileri sürerek müvekkilim hakkında 3.1.2003 tarihinde şikâyette bulunduktan sonra; 10.1.2003 tarihinde yazdığı dilekçede, 'Fethullah Gülen ile ilgili yaptığı yazılı ve sözlü her türlü menfi beyanlarının hilafı hakikat olduğunu, bir kızgınlık anında yapılmış hınç alma amaçlı ve gerçekleri yansıtmayan beyanlar olduğunu, devlet kurumlarına verdiği yazılı ve sözlü beyanların itibara alınması gerektiğini, medya kuruluşları ve mensuplarına Fethullah Gülen ile ilgili yaptığı beyanların da bu çerçevede değerlendirilmesi gerektiğini' yazılı olarak beyan etmiştir."* deniliyordu.

Fethullah Gülen: "Veren Şantaj yapıyordu"

Veren'in bu iddialarına o dönemde avukatları aracılığıyla yanıt veren Fethullah Gülen, Milliyet Gazetesinden, Mehmet Gündem'in kendisiyle yaptığı röportajda[21] da konuyla ilgili soruları yanıtlamıştı. "Nurettin Veren Şantaj Yapıyordu" diye duyurulan söyleşinin ilgili bölümü şöyleydi:

Çok güvendiğiniz, "sağ kolum" diyeceğiniz biri var mı?

[21] Milliyet Gazetesi, 28 Ocak 2005

Ben kimseye sağ veya sol kolum demedim. Aslen Erzurum'luyum. Kırklareli'nde ve Edirne'de bulundum; oralarda bana karşı vefalı davranan çok kıymetli arkadaşlarım oldu. Sonra İzmir'e geldim. Allah, Hacı Kemal –makamı cennet olsun- Mustafa Birlik, Yusuf Pekmezci, Köse Mahmut gibi en kıymetli dostları bana orada nasip etti. Eğer bir sağ koldan bahsedilecekse işte bunlar vardı ve eğer onlardan biri benim sağ kolum olsaydı, ben o kolun altında kalır ezilirdim, taşıyamazdım onu. Çünkü bir sağ kol olacaksa, keşke bunlardan biri beni sağ kol olarak kabul etse, keşke bir Hacı Kemal, bir Mustafa Birlik olabilseydim 'keşke Yusuf Pekmezci'nin yerinde olsaydım' derim.

Sizin 35 yıllık sağ kolunuz olduğunu söyleyip, bazı açıklamalarda bulunan Nurettin Veren var. Söyledikleri doğru mu?
Eğer Allah nezdinde birinin hakkı varsa o hak asla kaybolmaz; Allah herkesin nerede olduğunu biliyor.

Sizi siyasilerle tanıştıran, yurtdışı açılımlarınızı sağlayan Nurettin Veren miydi?
İddialarını okumadım; arkadaşlar internetten bir kısmını aktardılar. Özet olarak dinleyince hayret ettim, etrafında beliren birkaç insanla birlikte, herkesin takdir ettiği, bir zamanlar kendilerinin de takdir ettiği hizmetlere karşı menfi tavır içine girdiler; asılsız şeyler söylediler. Olmasını istediği şeylere bakınca şaşırıyorum, hukuk vazı (kanun koyucu) gibi konuşuyor, "Bu hareket Kızılay gibi Yeşilay gibi şey olsun, başına (içinde kendisinin de bulunduğu) bir kayyım heyet konulsun" gibi yapılması kanunen de mümkün olmayan şeyler söylüyor. Hatta isteklerinin bir kısmını devlet bile mevcut kanunlarla yapamaz.

Siyasilerle tanışmanızda aracı olan kimdi?
Beni Sayın Süleyman Demirel, Turgut Özal ve İsmet Sezgin'le tanıştıran merhum Hacı Kemal'di. Süleyman Bey'le eskiden beri tanışıklığı vardı, Turgut Bey'le senli benliydi. Devlet kademesinde birçok kimseyle tanışmaya ve görüşmeye büyük ölçüde vesile olan oydu.

Nurettin Veren'in politikacılarla çekilmiş fotoğrafları var. Onun hiç katkısı olmadı mı?
Bazen bir yerlere giderken zaman zaman arabayı o kullanmış, hareketin itibarı adına bazı kimselere ulak olarak gitmişti. Fakat o da kalkıp kendisini sağ kol yerine koymuşsa istismar ediyor demektir. Anlatılanlara bakıyorum, benim yanıma birisi gelmişse onunla aynı kareye girmek istemiş, bir cumhurbaşkanına hizmet adına gitmişse onunla aynı kareye girmek istemiş sonra da bunları albüm yapmış, değişik devlet başkanlarına verilmek üzere alınan mektupları kendi adına dosyalamış. Eğer bunlarla sağ kol olunuyorsa başka kimseler de istese aynısını

yapabilirdi. Açık söylemek gerekirse, yanıma gelip giden insanların geleceğe matuf (yönelmiş) derin hesapları olacağına ve bunları kullanacağına ihtimal veremezdim.

Amerika'da yanınıza geldi mi ve siz onu tehdit ettiniz mi?
Beni kendi halime bırakın, kendi işime bakmak, zengin olmak istiyorum demiş ve ayrılmıştı; uzun zamandır görüşmüyorduk. Doğrusu ben de kırılmıştım. Hizmete olan güven kredisini şahsi işleri hesabına kullanıyor, yalan söylüyor ve şantaj yapıyordu. Bir dönemde bazı arkadaşların fikrini bulandırmış, milletvekili olma, bir siyasi partinin içinde yer alarak daha güzel hizmet edileceğine inandırma gibi çabalara girmişti. Sonra bazı arkadaşlar gelip özür dilediler, "Hocam Allah senden razı olsun, bizi kandırıp siyasetin içine çekeceklerdi" dediler. Oysa siyasete girmeme, bütün partilere aynı uzaklıkta durma gibi temel disiplinlerimiz vardı. Bu sebeple kızmış, tavır koymuştum. Bu şekilde aradan uzun bir zaman geçmişti. Birkaç sene önce, Amerika'ya gelmiş, hatırını kıramayacağım bir arkadaşa "duasını almak istiyorum" demiş. Ben itimat edememiştim, görüşmek istemiyordum ama araya koyduğu arkadaş güvendiğim birisiydi; netice itibariyle geldi ve burada bir müddet kaldı. Bir gün odama girmek istedi. Ben de biraz müsamahakâr davrandım. İçeriye girince "Benim çilem hala bitmedi mi" dedi. Ben de "Ne çilesi, kim sana ne yaptı ki, çekip gittin" dedim. Haziran Fırtınası'nda montajlanan kasetleri onun verdiğine dair dedikodular oluyormuş, kastettiği şey oymuş. Halbuki ben o dedikoduları duymamıştım. Sonra bağırdı, tehdit etti. Ben de kapıyı açtım, arkadaşları çağırarak onu götürmelerini istedim.

Ölümle tehdit ettiniz mi?
Allah'ın lütfu olarak, Türkiye'de seveni, saygı duyanı çok olan bir insanım. Eğer kendisine bir fiske vuran olduysa söylesin. Allah'tan korkmak lazım.

Şimdi hakkında ne düşünüyorsunuz?
Uzaklaştığı dönemde gönlüm kırık olduğu halde şefkatim galip geliyordu ve dualarımda eksik etmiyordum onu. Hatta şu anda bile dualarımdan eksik etmedim. Allah kalbine hidayet ihsan eylesin dedim; Allah'a havale ettim. Sadece onun söyledikleri değil, Haziran Fırtınası'nda ve daha başka zamanlarda da aleyhimde yazılanlara bakmamaya çalışıyorum ki, gönlümde o insanlara karşı olumsuz bir iz kalmasın. Allah'a çok şükür, içimde hiç kimseye karşı bir olumsuzluk taşımıyorum; gönlümü açıp elimi herkese uzatacak kadar vicdanım rahat…

Işık Evleri'ndeki kurallar ve yemin metni

Ancak Nurettin Veren, iddialarını 2007 yılında yazdığı kitabıyla[22] da yineledi. "Işık Evleri, belli bir disiplin içinde namaz kılan, içki ve sigara içilmeyen, Risale-i Nur okunan evlerdi. Hatta Fethullah Gülen'in kendisi de haftada bir defa gelip Risale-i Nur okuyordu evlerde. Gülen bir süre sonra, bu evlerin disiplini için bizi yemin etmeye çağırdı: 'Bakın bu, ciddi bir iştir. Bugün beş-on ev olabilir ama ileride sayı artabilir' dedi. 18 maddelik kuralları kâğıda kendisi yazmıştı. Bunun yanında yemin metni hazırladı. Yemin edenler, hazırlanan prensiplere uymakla mükellef olacaktı" diyen Veren'in kitabında anlatılanlara göre Fethullah Gülen'in yazdığı ve Işık Evlerinde uygulanan yemin metni ve 18 maddelik prosedür şöyleydi:
Yemin Metni:
"Gücüm yettiği kadar Kur'an'ı (bu orijinal metinde Fethullah Gülen'e idi. Sonra tepki çeker, uygun olmaz görüşü ile Kur'an olarak değiştirildi) hayatıma gaye edineceğime; kardeşlerime karşı sadakat izinde bulunacağıma; halkın ve talebe arkadaşların izzet ve onurlarını izzetim ve onurum kadar yükseltmeye çalışacağıma; kusurlarımın hatırlatılması karşısında memnuniyet ihzar ede. Dâhilden ve hariçten gelen bilumum taarruz ve tenkidleri nefsime yapılmış gibi red edeceğime, bilumum karar listesindeki esaslara riayette bulunacağıma; hizmet adına uhdeme aldığım vazifeleri veya kararla bana tahmil edilen mükellefiyetleri itirazsız yerine getirmeye çalışacağıma; Kur'an'a (bu orijinal metinde Fethullah Gülen'e iken, sonradan değiştirilmiştir) sadakatten hiçbir surette ayrılmayacağıma; münferit hareket edip bu kararlara muhalif davrandığım an ihtiyarımla bu kadrodan kendimi iskat edip herhangi bir talebe gibi dershanede gibi vazifeme devam edeceğime Vallah-Billah kasemleriyle yemin ediyor ve bu yeminin La Yenkatı olmasına Cenab-ı Hakkı istişhadda bulunuyorum."

- Finansman kaynaklarının tekele verilmesi, şahsi tasarruflar yapılmaması;
- Finansman kaynaklarının derneğe verilmesi;
- Lüksten kaçınmak, israf yapmamak;
- Dershanelere nezaret eden arkadaşlar, evde kalanlara her türlü adap ve edep kaidelerini öğretecek;
- Şahsi işlerimizi dahi görüşüp kararın varıldığı istikamette işleri yapmak;
- Dâhilde ve hariçte kim vazifelendirilirse o vazifeye o gidecek, başkası o işe karışmayacak;
- Herkesin nereye, ne zaman gideceği bir sisteme bağlı olarak yürütülecek (dışarıya gitmeler, içteki ziyaretler);

---
[22] Nurettin Veren, Kuşatma - ABD'nin Truva Atı Fethullah Gülen, Siyah Beyaz Yayınları

- Kusurlarını birbirine hatırlatmak için kardeş edinme;
- Bu kadroyu etrafa empoze etme, kuvvet kazandırma, çok kuvvetli gösterme (içte ve dışta olacak);
- Arkadaşların birbirlerini kabul ettirmesi ve ittifak ettikleri o mevzuda aynı şeyleri söylemesi;
- On beş günde bir, bir araya gelip arıza ve pürüzlere bakılması (pazar günü ikindi-akşam arası);
- Bilumum dışarıya giden arkadaşların tenkidinin 15 günlük toplantıda görüşülmesi;
- Acil durumlarda o mevzu ile alakalı olan arkadaş toplantı gününü beklemeksizin Hocaefendi'ye duyurabilir;
- Şeriat fikrinin müdafii olma, Risale-i Nur ve Üstadı şeriata muvafık şekliyle arzetme, Tesbihat ve evrad-ı ezkara ehemmiyet verme, bunların büyüklüğünü anlatma;
- Karara bağlanan bir şeyin hiçbir zaman aleyhinde bulunmama (ima ihsas yoluyla dahi olsa). Aksine fikir olursa hakk-ı hayat tanımama;
- Her arkadaşın resmi, gayriresmi bir işinin olmasına ihtima;
- İstişareden sonra fikir beyan etmeme, alınan kararları infaz etme. İstişareyi kimlerle yapacağını bilme (Ashab-ı rey);
- Kendi kardeşlerimize hakta öncelik tanıma. Bir kardeşin aleyhinde söylenecek söz vs'de onu müdaafa, söyleyeni de toplu olarak istintaka tutma, şiddetle bu iftirayı reddetme.

  Not: Bu şartlardan birine riayet etmeyen kendi kendini azletmiş olacak, talebe durumuna düşecek. Bu kadro evdekilerden ve halktan gizli tutulacak, kimse bilmeyecek.

Cemaatin evlere sızma aracı Sızıntı Dergisi

1942'de Erzurum'da doğan, terk ettiği ilkokulu sonradan bitiren, her daim Nurcular ve İlim yayma Cemiyeti ortamlarında zaman geçiren ve babası gibi imamlık yapan Gülen'in bugünlere gelmesinde, birlikte yola çıktıkları arkadaşlarının dostluğu ve 10 yaşındayken Kuran'ı hatmedip 14 yaşında ilk vaazını verdiğini düşününce kuşkusuz ki hitabet yeteneği de etkili oldu. 1970'li yılların sonunda Nurculuk öğretisini benimsemiş 12 İslâmcı erkeğin Fethullah Gülen'in liderliğinde kurdukları yapının örgütlenmesinin en önemli araçlarından biri, tüm müritlerin

histe ortaklaşmasını, bir cemaat dili ve ruhu yaratmasını sağlayan, 30 yılını geride bırakan Sızıntı isimli dergiydi. İlk çıktığı yıllarda, cemaatten olmayanlara da bedava dağıtılarak hemen her eve giren derginin Yayın Yönetmeni Arif Sarsılmaz 2006 yılında kaleme aldığı *"Sızıntı Mektebi"* başlıklı yazısında çıkış sürecini şöyle anlatıyordu: *"Sene 1979. Ülkemiz anarşi ve kaosun karanlıklarında. Dış ve iç mihrakların tahriklerine kapılmadan, hiçbir anarşik hâdiseye karışmadan okuma gayretinde olan küçük bir grup ise haftada bir gün kendilerine cami kürsüsünden nasihat eden büyüklerini dinleyerek bu kaotik ortamdan kurtarabilecekleri insanlara ulaşma derdinde… Bu gençlerin de pek çoğunun yolu birkaç sene önce diğerlerinden ayrılmış. Üniversiteyi harp sahasına çevirenlerin arasından Allah'ın lütfûyla sıyrılan bu talihliler, o güne kadar hiç alışık olmadıkları bir üslûpla hitap eden, Darwinizm, termodinamik, atom, entropi gibi biyoloji ve astrofiziğe ait mevzuları, üniversitedeki derslerin materyalist yorumunun tam tersi istikametinde şerh eden Zât'ı dinleyerek kalblerini aydınlatmaktalar. Ülkenin kurtuluşunun ve istikrarının nasıl bir insan modeliyle gerçekleştirileceğini, bu insan modelinin yetiştirilmesi için ne gibi faaliyetler yapılması gerektiğini teşhis eden Muhterem Büyüğümüz akıl ve kalbleri ikna ederek tedavi için çareler arıyor… Saf, temiz ve berrak bir şekilde ince ince sızarak gönüllere girmeyi hedefleyen bu dergi, 1979'un Şubatında yola böyle çıkmıştı."*[23]

Sarsılmaz'ın "o zat" ve "büyük insan" diye bahsettiği kişi Fethullah Gülen'den başkası değildi elbet. Derginin 2009 Mayıs ayındaki sayısında da Mümtaz Aydın imzasıyla yayımlanan, *"Bir Hak Dostu Hacı Bayram Veli"* başlıklı yazıda[24], isim vermeden Gülen'le ve daha çok bugünkü durumuyla özdeşlik kurması bakımından ilginçti. Yazı, Osmanlı'da devleti ele geçirmek niyetiyle suçlanan Hacı Bayram Veli'nin, aslında binlerce müridiyle devlete nasıl hizmet ettiğinden ve kıymetinin sonradan anlaşıldığından şöyle bahsediliyordu: *"...İsyancı olduğu bildirilen kişi hem bir müderris, hem de zühd ve takva içerisinde yaşadığı söylenen bir mutasavvıf, bir gönül insanıydı. Fakat edinilen bilgilere göre, o diğer şeyhlere pek benzemiyordu. Talebeleriyle birlikte hem bizzat tarlalarda çalışıyor, hem de insanlarla sürekli irtibat hâlinde olup sosyal hayatın içinde yer alıyordu... Hacı Bayram Velî, bu şekilde hem talebelerini yetiştiriyor, hem de belli saatlerde camide insanlara vâz u nasîhatte bulunuyordu. İnsanlar Hacı Bayram Velî'nin vaazlarına koşuyor, ahlâkî güzelliğini gördükçe ona daha çok bağlanıyordu. Her gün huzuruna pek çok kimse gelir, insanlar buradan dertlerine Allah'ın lütfuyla şifâ bularak giderlerdi. Talebeleri gün geçtikçe çoğalmaya başlamış, ismi kısa zamanda her tarafta duyulmuştu. Etrafına çok sayıda talebenin toplandığını gören bazı haset kimseler padişaha; 'Sultânım! Ankara'da Hacı Bayram isminde biri, bir yol tutturarak halkı başına toplamış. Bir isyan çıkarmasından korkarız!' diyerek ona*

[23] Sızıntı Dergisi sayı 28
[24] Sızıntı Dergisi sayı 364

iftiralarda bulunmuş... Hacı Bayram Veli, kendi döneminde çok sayıdaki sevenleri sayesinde sahip olduğu büyük nüfuzu dâima devlet için kullanmış, onun tavsiye, fikir ve dualarını alan idareciler bunun bereketini görmüşlerdir. Onu devlet için bir tehlike göstermek isteyenlerin bugün adları bile hatırlanmazken, onun fikirlerinin ve mânevî tasarrufunun hâlen geçerliliğini sürdürdüğü, kabrinin her gün binlerce mümin tarafından ziyaret edilmesinden ve ismi geçtiğinde hayırla yâd edilmesinden anlaşılmaktadır..."

Komünizmle Mücadele Derneği kurucusu

Gülen Edirne'de imamlığa başlamasından 2 yıl sonra 1961'de askere gitti. Usta erlik dönemini geçirdiği İskenderun'da verdiği bir vaaz nedeniyle mahkemeye sevk edilse de aklandı ancak verilen disiplin cezası uyarınca 10 gün askeri hapishanede yattı. Askerliğini bitirdiği 1963 yılından sonra yaklaşık 1 sene Erzurum'da ailesinin yanında kalan ve dini hassasiyetleri nedeniyle komünizme karşı mücadeleyi öncelikli görevleri arasında gören Gülen bu dönemde memleketinde Komünizmle Mücadele Derneği kuruculuğunu yaptı. İdeolojik ve politik olarak komünizmin dünya görüşüne karşı olan İslami hareketin bütün stratejisi, en genel anlamda sosyalist hareketin gelişmesini engellemekti. Gülen hareketinin ideolojik gıdası da zaten Türk İslam sentezi ve komünizm düşmanlığıydı. Gülen, *"Büyük çoğunluğu itibarıyla bu nesil kozmopolitleşti, ateizme yelken açtı ve komünizm, sosyalizm erozyonlarıyla her bir vadiye sürüklenip gitti... Mesela, Karl Marks bir Yahudi'dir; ortaya attığı komünizm, kapitalizm karşısında ilk bakışta iyi bir alternatif gibi görünür ama esasen o, balın içine karıştırılmış öldürücü bir zehirdir..."*[25] yazar kitaplarının birinde. 4 Aralık 2001 tarihli "Müşterek Nokta" başlıklı yazısında da Gülen bu ideoljik düşmanlıkla hayata geçirilen derneğin nasıl açıldığını şöyle anlatır: *"...Ve yine bu devreye ait bir teşebbüs de Erzurum'da Komünizmle Mücadele Derneği'ni açma teşebbüsümüz oldu. O güne kadar sadece İzmir'de vardı. İkincisi de Erzurum'da bizim gayretlerimizle açılacaktı. İsmi Ali'ydi, bir arkadaşı İzmir'e gönderip tüzük getirttik. Derneği kuracaktık. Ben bir vaazdan sonra anons ettim ve gençlerle Caferiye Camiinin önünde toplandık. Gayemiz komünizme karşı örgütlenmekti. Dernek ve cemiyet işlerinden anlayan bir akrabam vardı. O gelip bizi uyardı, bize yol gösterdi... Tabii, o gün için içimizde kanunları bilen de yoktu. Zaten Erzurum'daki arkadaşlar da, benim derneklerle bu kadar içli-dışlı olmamı biraz fazla buluyorlardı. Benim hareketlerimden rahatsız oldular. 'Bu Komünizmle Mücadele Derneği' de nerden çıktı? Sen, 'Nurları oku. Bundan iyi mücadele olmaz.' dediler. Daha sonra da 'Meğer biz yanılmışız' diyecekler ve*

[25] Fethullah Gülen, Fasıldan Fasıla-1

Komünizmle Mücadele Derneğini onlar kuracaklardı. Fakat o gün için benim teşebbüslerim yadırganıp tenkit konusu yapılıyordu…"[26]

Gülen'in kaleminden askere methiye

1979 yılında, devlet elden gidiyor diye fetvalar veren Gülen, devletin bütün kurumlarını siyasal sürece müdahale etmeye çağırıyordu. Elbette ki göreve çağırdığı kurumların başında da asker geliyordu. Sızıntı Dergisinin 1979 Haziran'ında yayımlanan "Asker" başlıklı yazısında, *"Her milletin tarihinde askeri bir tepe varlıktır... Bir de anadan doğma asker-millet vardır. O, asker doğar, askerlik türkülerinden ninniler dinler ve asker olarak ölür. Âşıktır askerliğe, serhat boylarına, akına ve kavgaya... Onun süngüsü, yüz defa iniltimizi dindirdi ve ateşimize su serpti. Yakın tarihimizde dahi kaç defa onda mazinin tebessüm eden çehresini ve yıldırımlaşan celadetini gördük... Eğer, atik davranıp da yıllardan beri hazırlanan karanlık emellerin önüne geçilmeseydi, bütün bir millet olarak inkisar içinde ağlamadan başka çaremiz kalmayacaktı. Tuğa selam, sancağa selam ve ölçülerimiz içinde onu tutan yüce başa binlerce selam..."* diyordu.[27]

12 Eylül darbesine alkış

Derken beklenen ve Gülen'in de istediği olmuş, darbe gerçekleşmişti. Cemaatin Sızıntı'sı, 12 Eylül darbesini de Ekim 1980'de yayımlanan Gülen'in imzasını taşıyan "Son Karakol" başlıklı yazısında belirttiği gibi büyük bir sevinçle alkışlar: *"Millet teknesi, sağa sola yalpa yapan bir vapur gibi, batması her an mukadder görünüyordu. Dillerde binbir yabancı türkü, dudaklarda binbir öldürücü şarap… Kimi erotizmle sarhoş, kimi libido ile kimi existansiyalizmden meded umuyor, kimi hezeyan felsefesine dilbeste… Tatmin edilememiş, doyurulamamış ve hatta terkedilmiş bir neslin, çeşitli kamplara ayrılması ve birbirini kıran kırana öldürmesi gayet normal değil mi?.. Bu güne kadar onun iç inkırazını sezebildik mi? Onu soysuzlaştıran sebeplere inebildik mi? Halbuki, ona canavarlık öğreten tiranlar karşısında, siyanet meleği gibi onun yanında olmalı değil miydik… Yıllardan beri, binbir saldırı ile rehnedar olmuş bir bünye, böyle hemen bir mualece ile iyi edilemeyeceği de muhakkaktı. Daha köklü ve daha gönülden bir hareket gerekliydi ki, milli bünyeyi kemiren yıllanmış seretanlar (kanser) berteraf edilebilsin. Ve işte şimdi, binbir ümit ve sevinç içinde, asırlık bekleyişin tuluû saydığımız, bu son dirilişi, son karakolun varlık ve bekasına alamet sayıyor; ümidimizin tükendiği yerde, Hızır gibi imdadımıza yetişen Mehmetçiğe bir kere*

[26] http://tr.fgulen.com/content/view/3163/157/

[27] Sızıntı Dergisi sayı 5

daha selam duruyoruz… Sahnenin bu rengârenk aldatıcılığı, ortalığı inleten valsin korkunç uyutuculuğu ve kostümün göz bağlayıcılığı karşısında, oynanan oyunun gerçek yüz ve vahşetini ilk sezen, son karakolun kahraman bekçileri oldu. Bu sezme, ümit dünyamızda yeniden kendimize gelmemizi ve kendi kendimizi idrak etmemizi temin etti. Aslında buna bir sezme demek de uygun değildir. Bu, düşmanı kıskıvrak yakalama ve bir zaferdir. İçtimâî bünyenin, haricî bir kısım erâciften temizlenme, arındırılma ve aslına ircâ zaferi. Bu zafer, kendinden ümit edilenleri getirdiği takdirde, Türk'ün zaferler hanesinde en muallâ yeri işgal edecektir. Böyle bir ilk tefahhüs ve sezişe, başka bir yazımızda selam durulmuş ve gaziler ocağının yiğit eri Mehmetçiğe teşekkürler sunulmuştu."[28]

6 yıl kaçak yaşadı!

Alkışlar tuttuğu bu darbe döneminde, İzmir Bornova'da vaiz olan Gülen iddiasına göre şartlarının ağırlaşması üzerine görevini istediği gibi yapamadığı gerekçesiyle sürekli doktor raporları alarak görevine gitmiyordu. Derken 1980 Kasım ayında tayini Çanakkale'ye çıksa da yine doktor raporuyla görevine başlamadı. 20 Mart 1981'de vaizlik görevinden istifa etti. Burada ilginç olan ise 12 Eylül darbesinin ertesi günü gözaltına alınacaklar listesinde adı bulunan Gülen hakkında arama kararı bulunmasıydı. Ülkede darbeyi gerçekleştirerek devlet yönetimine el koyan cunta kendi memurunu arıyor ama bulamıyordu. 1 milyondan fazla kişinin gözaltına alınıp tutuklandığı bir süreçte bir türlü bulunamayan Gülen iddiasına göre 1986 yılına dek Anadolu'yu dolaştı. Derken 12 Ocak 1986'da Burdur'da gözaltına alındı: *"12 Eylül dönemiydi ve Fethullah Gülen, gözaltına alınması gerekenler listesindeydi… İzmir'deki Güney Deniz Saha Komutanı Koramiral Fahrettin İçmiz, Gülen'i tanıyordu. Fakat 12 Eylül 1980 ihtilalinden kısa süre önce bu komutan Ankara'ya tayin oldu. Bu komutanın İzmir'den ayrılması Gülen için sıkıntılı bir dönemin başlangıcı oldu. Çünkü İzmir'deki bir tugay komutanı olan Tuğgeneral Hayri Terzioğlu Gülen'e karşı önyargılıydı ve ihtilal gecesi kaldığı eve baskın düzenledi. Böylece ihtilalin ertesi günü Sıkıyönetim emri ile aranan bir kişi durumuna düşen Gülen, ihtilal şartlarında uzun süre cezaevinde kalırım endişesiyle teslim olmadı. Ankara'da Milli Güvenlik Konseyi Genel Sekreteri Orgeneral Haydar Saltık'ın yardımcısı Tuğgeneral Hasan Sağlam devreye girdi ve Gülen için İzmir'deki komutan Terzioğlu'nu aradı. Ancak daha sonra tümgeneralliğe terfi eden Terzioğlu'nun Gülen'e karşı tutumunda bir yumuşama olmadı… Böylece altı yıl boyunca aranan Gülen bu süreçte hep Türkiye'deydi, hiç yurtdışına çıkmadı. Nihayet 12 Ocak 1986 günü Burdur'da, gözaltına alındı. Bunun üzerine dönemin Başbakanı Turgut Özal devreye girdi. Özal'ın, 'Memlekette hala sıkıyönetim mi*

[28] Sızıntı Dergisi, sayı 21

var. Bir suçu varsa mahkemeye sevk edilsin, suçu yoksa serbest bırakılsın' demesi üzerine bir gece Burdur Emniyeti'nde gözaltına alınan Gülen ertesi gün İzmir'e götürülüp serbest bırakıldı."[29]

Altın Nesil ülküsü

AKP iktidarıyla demokrasinin geleceğine inanan hayaller kuran kimi aklı evvellerin, cemaatinin desteğiyle de yürütülen Ergenekon soruşturmaları vesilesiyle askerin geriletmesini de sağladığı için neredeyse demokrasi kahramanı ilan ettikleri Gülen'in 1980 darbesine de bu kadar sevinmesinin ardındaki neden kuşkusuz ki önünün açıldığını görmektendi. Hoca Efendi, daha sonra kendisine düşman olacak askerin boşalttığı meydanda eğitim hamlesini de başlatır böylece. Dini hassasiyetleri kullanıp, *"Çocuklarınızı bedava ve millî değerlerinize bağlı olarak okutmak istiyorsanız bize verin"* ajitasyonuyla alıp şimdi her biri Türkiye'yi yönetenlerin arasında olan kadrolarının yetişmesini sağlar. Çünkü Gülen'in her daim gözyaşları içinde dile getirdiği "Altın Nesil" yaratma ülküsüdür.
Fethullah Gülen'in, 1975'te İzmir'de düzenlenen "Altın Nesil" başlıklı konferansta yaptığı konuşmada, *"....Yunanlı bir şey bekler: O dünyayı kirden, pastan kurtaracak bir Heraklit bekler. Hristiyan insanlığı kurtaracak Mesih intizar etmektedir. Alevî de bir gayb imam, 'muntazır imam' beklemektedir. Biz de bir şey bekliyoruz. Eğer onu beklememizde Allah nezdinde bir mahsur yoksa; hem içini, hem dışını fetheden 'altın nesil' bekliyoruz. Daha doğrusu biz kimseyi beklemiyoruz, 'altın nesil' olmayı düşünüyoruz"* diye anlatır ülküsünü. Bu sözlerin üzerinden 35 yıl geçti. Gülen, bu süre boyunca kimi zaman konuşmasında, kimi zaman şiirinde durmadan, usanmadan ve soyadına inat her bahsi geçtiğinde hep ağlayarak, "Altın Nesil" diye adlandırdığı bu hayalinden bahsetti. "Örnekleri Kendinden Bir Hareket" isimli kitabında, "yolları gözlenen bir nesil" dediği, her biri Işık Evleri'nde yetişen ve hareketin hedefleri doğrultusunda çalışan bu gönüllüler "Işık Süvarileri, Kur'an Nesli, Hakk Aşığı, Fecir (Tan) Süvarileri" gibi adlarla ansa da bu projenin en yaygın bilinen adı hep "Altın Nesil" oldu. Sürekli olarak maarifin vaat ettiklerine güvenmeyip kendi iradelerini yaratmaları gerektiği konusunda Sızıntı dergisinden okuyucularına, vaazlarından müritlerine sesleniyordu. Bir gün, Sızıntı Dergisinin 1992 Şubat sayısında yer alan "Işık Evler 2" başlıklı yazısında artık altın neslin üretildiği okulların hayalinden değil, gerçeğinden, "Işık Evleri"nden bahsetti: *"Bu ülkede yıllar ve yıllar matemle inlemeye itilmiş nesiller, rûhlarındaki kasvetleri dağıtıp tali'lerinin önünü kesen karanlıkları yırtacak ve onları alıp aydınlıklara çıkaracak fevkalâdeden bir inâyet*

[29] Faruk Mercan, Fethullah Gülen, Doğan Kitap

eli düşleyip durmuşlardı. Işık evler, gökler ötesine açık o nûr efşân iklimleriyle, hülya ve ümit, tahassur ve hicran, ızdırap ve hafakan dolu bütün sinelerin böyle bir beklentisinin cevabı oldu. İşte bu dönem, dev nebülözler gibi, her yana kollarını salmış bulunan ışık komplekslerinin, bütün zulmetleri bir bir yırtma, topyekûn karanlıklarla hesaplaşma, inanan insanlar arasında her türlü alâkaya merkez, bütün rûhanî zevklere kaynak, umum ma'nevî ihtiyaçlara mercî ve her seviyedeki insanı, aklî, rûhî, kalbî ve hissî beklentileriyle kucaklama dönemidir."[30]

İlk göz ağrısı Yamanlar Koleji

Gülen, tokadını yemese de dersini çıkardığı darbeye giden süreçten öğrendiklerini cemaatine de aktarıyordu. Fethullahçılar, ne komünistlerle ne de devletle çatışmayıp kan akıtmayacaktı. Çünkü nihai hedefe sadece dört bir yanda örgütlü bir eğitimle dini hassasiyeti kuvvetli, mütedeyyin kadrolar yetiştirerek de ulaşılabilirdi. Bunun yolunu açan da Turgut Özal oldu. Yukarıda da belirttiğimiz gibi 1980 darbesi sonrası yükselen dinci-gerici fikri akımlar içinde Fethullahçılar mayası en iyi tutan örgüttü. Bunda hem darbe döneminin hem de Turgut Özal liderliğindeki sözümona sivil ANAP iktidarı döneminin tüm nimetlerinden faydalanmasının etkisi de yadsınamaz bir gerçek elbet. Zaten biyografisinde de Gülen, 12 Eylül 1980'den bir hafta önce, son kez vaaz verdiği camiye kendisini dinlemeye Turgut Özal'ın geldiğini, sonra da başbaşa konuştuklarını anlatmıştı.[31] İşte o Özal 1986′da Başbakan iken, açılışını Cumhurbaşkanı olarak Kenan Evren'in yaptığı "Kendi okulunu kendin yap" kampanyasını başlatmıştı. Özal vakıfların, derneklerin de özel teşebbüs olarak okul açabilmesi için yasal düzenlemeye gidince, Gülen'in İzmir Bozyaka'da imamlık yaparken yakından ilgilendiği Kuran kursu öğrencileri için 1977'de açtığı yurt, Yamanlar Koleji adıyla okula çevirerek yıllar sonra tüm dünyaya yayılacak okullar zincirinin de başlangıcı oluyordu. Sonra halkaların devamı geldi. Ömer Laçiner Birikim Dergisi'nde Ağustos 1995'te yayımlanan, "Postmodern Bir Dinî Hareket: Fethullah Hoca Cemaati" başlıklı yazısında Gülen okullarına ilişkin yaptığı değerlendirmede şöyle yazıyordu: *"Fethullah Hoca ve çevresi için devletin ve toplumun sinir merkezlerini, hayati faaliyetlerini, kısaca en genel anlamıyla yönetim ve yönlendirme ağını oluşturacak gayet seçkin bir kadroyu yetiştirmek, onların nezdinde iktidarı elde etmenin öncesinde kesinlikle tamamlanmış olması gereken bir etap, iktidar olmanın önkoşuludur. Hatta bu koşul henüz gerçekleşmemişken iktidarı elde etmenin vahim bir yanılgı olduğunu düşündüklerini dahi söyleyebiliriz."*[32]

[30] Sızıntı Dergisi, Şubat 1992, Sayı 157
[31] http://tr.fgulen.com/content/view/3499/5/
[32] Birikim Dergisi, Sayı 76

Yani Gülen, nihai hedefine ulaşma yolunda yetiştirilecek ve Altın Nesil olarak tanımladığı geleceğin ülkeyi yönetecek ve böylece kendi mutlak iradesini de sağlayacak İslamcı kadroları bu okullarda yetiştirilecekti.

28 Şubat ve Fethullah Gülen

Gülen hareketi 1990'lara gelindiğinde doğduğu fikri akımın, Nurculuğun bile önüne geçen en büyük dini topluluklardan biri oldu. Siyasal İslam legal alanda yükseldikçe Fethullahçılar da daha bir görünür olmaya başladı. Turgut Özal'ın açtığı yola sosyalistler hariç yelpazenin her yanında bulunan diğer siyasetçiler de girmekte zorlanmayınca medyada Gülen adının ünlü politik şahsiyetlerle birlikte anılmasıyla daha sık karşılaşır olundu. Öyle ki lideri olduğu cemaat günün şartlarına göre Bülent Ecevit'i bile desteklerken İslami partileşme sürecinin mimarı Necmettin Erbakan'a sırtını dönerek 28 Şubat 1997 darbesinin yanında saf duracaktı.
AKP iktidarıyla birlikte yürütülen ve Türkiye'de bir derin devlet temizliği yapıldığına inanmamız istenen Ergenekon soruşturmalarının bugün itibarıyla geldiği nokta devletin bağırsak temizliğinden çok 28 Şubat'ın rövanşıdır aslında. İlginç olan ise bu rövanşist operasyon ve soruşturmaları yürütenlere yönelik Fethullahçılık suçlamaları yapılmasıdır. Konunun ilginçliği Fethullah Gülen'in 28 Şubat darbesinde takındığı tutumdan kaynaklanmaktadır. Çünkü 28 Şubat'a İslamcı kesimden destek verenlerin başında, kuşkusuz ki ABD menşeli ılımlı İslam'ın temsilcisi Fethullah Gülen Cemaati bulunuyordu. 12 Eylül darbesini de alkışlarla karşılamış olan Gülen, askerden kendisinden daha fazla yararlanmasını ister sözlerle adeta cadı avı yaşanan o karanlık günlere ilerlenirken 28 Şubat sonrasında televizyon ekranlarında MGK'nın ağzından Erbakan'a sesleniyordu. Bir televizyon kanalındaki programa konuk olan Gülen'in söylediği "Hükümet gitsin" sözleri ertesi gün tüm gazetelerin manşetindeydi. Erbakan hükümetinin beceremediğini söyleyerek gitmesi gerektiğini vurgulayan Gülen programda şunları söylemişti:
"Şimdi Türkiye'yi idare edenler, ekonomi ve anarşi konusunda ve dış politikada başarılı olsalar da, muhalefetle iyi geçinmeyi becerememişlerdir. Dini, şov malzemesine çevirip istismar etmişler ve ülkeyi gerilime sürüklemişlerdir. Türkiye'de Kâhtı Rical (yetişmiş ve yetenekli yönetici) kıtlığı çekilmektedir. Bu hükümet derhal bırakıp gitmelidir...
Şeriat Kur'an'da sadece bir yerde geçmektedir. Şeriatın % 95'ni oluşturan iman, ibadet ve şahsi muamelat kısımlarını bugün Türkiye'de tatbikini engelleyen bir durum yoktur. Geri kalan %4-5 kadarı da hukuk kısmıdır ki bu sadece idarecileri ilgilendirir. Fertle alakalı değildir...
Kesintisiz 8 yıllık eğitim zannedildiği gibi bir tehlike değildir. İsteyen ortaokuldan sonra da İmam Hatip'e gidebilir. Bu girişim şer gibi görünse de ileride belki de

hayırlara vesiledir. Sadece Erbakan'ın Başbakanlığı döneminde tek bir İmam Hatip açılmamıştır. Bu bir nasip meselesidir. Diğer bütün başbakanların döneminde açılmıştır. Şu anda İmam Hatip'lerde ihtiyacın çok üzerinde bir yığılma görülmektedir. Bu ihtiyaç fazlası farklı merkezlere yönelerek rejim için tehlike arz edebilir. Rejimi korumakla görevli kurumların haklı hassasiyeti de bu yüzdendir. Cumhuriyet ve laiklik şimdiye kadar hiçbir dönemde bu denli tehlikeye girmediği için, onu korumakla görevli kesimler, haklı olarak sesini yükseltmektedir.
Millî Güvenlik Kurulu bir anayasal kurumdur ve kendi İçtihatları gereği ülke ve rejim için tehdit ve tehlike gördükleri hususlarda tedbir ve teklif getirmeleri elbette sorumlulukları gereğidir ve bu içtihatları yanlış bile olsa kendilerine sevap getirir. Bu konuda daha çok söylenecek söz vardır. Ama toplumun bazı kesimleri bunları hazmetmeye henüz hazır değildir."[33] *(Buraya gazete küpürü eklenebilir)*

"28 Şubat, Türkiye'de demokrasinin yerleşmesini de hızlandırdı"

Yine Zaman gazetesi yazarlarından İsmail Ünal'ın, kendisiyle yaptığı söyleşi kitabında da Gülen, *"28 Şubat, ülkenin daha iyi bir noktaya gelmesi adına Türkiye'de bazı süreçleri geciktirdi mi?"* sorusunu, *"Geciktirmedi; aksine hızlandırdı. Hatta 28 Şubat, Türkiye'de demokrasinin yerleşmesini de hızlandırdı"*[34] diye yanıtlıyordu. 28 Şubat darbesinin 4. yıldönümünün hemen ertesinde Zaman gazetesi yazarlarından ve aynı zamanda cemaatin Türkiye'deki sözcüsü konumunda bulunan Hüseyin Gülerce köşesinde şöyle yazıyordu: *"Şimdi biraz şaşırtıcı gelecek; ama böyle bir zamanda 28 Şubat her iki bakımdan da yararlı oldu. Hem içte ve dışta rahatlama sağlayarak olumlu değişimi hızlandırdı, hem de samimi, mazbut büyük İslami çoğunluk ile İslamcı adını lekeleyen, kullanan, yüce dinimizi vahşete alet etmek isteyen zavallıları ayırdı. Hem 'siyasal İslam' diyenlerin gözü açıldı, hem milletimizin gözü açıldı. İslamcı kesim artık şunu anladı. Din siyasete alet edilmemeli..."*[35]

Susurluk ve Gülen

AKP'nin ikinci kez tek başına iktidar koltuğuna oturmasından sonra başlatılan Ergenekon soruşturmaları sırasında ordunun birbiri ardına ortaya çıkan darbe planlarıyla TSK'nin halk nezdindeki itibarı yerlerde sürünmeye başlamıştı. İtirazlara ve muhalefetlere rağmen kararlı bir şekilde yürütülen ve bir noktadan sonra eleştirilemez hale gelen Ergenekon soruşturmalarına en çok sevinen kesim kuşkusuz ki cemaat yanlılarıydı. TSK o güne dek görülmemiş biçimde eleştiriliyor,

[33] Kanal D, 17 Nisan 1997 Yalçın Doğan'la Güncel programı
[34] İsmail Ünal, Fethullah Gülen'le Amerika'da Bir Ay, Nil Yayınları
[35] Zaman Gazetesi, 29 Şubat 2000

haklı olarak her türlü hukuksuzluğu sorgulanabiliyordu. Liderleri Gülen'in, 28 Şubat darbesi sırasında ordunun yanında saf tuttuğunu "unutan" cemaatin kalemşorları da her fırsatta 28 Şubatta nasıl mağdur olduklarından dem vuruyordu. Hâlbuki benzer bir süreç Susurluk skandalı sırasında da yaşanmış, başlatılan soruşturma ve araştırmalar kışlanın kapısına kadar gidebilmiş ve o noktadan sonra kesintiye uğramıştı. Hoca Efendinin bu konudaki görüşleri de Kutlu Esendemir'in haberinde yer alacaktı: *"29 Mart 1997'de cemaatine ait Samanyolu Televizyonu'nda katıldığı ve daha sonra da Dr. Osman Özsoy tarafından 'Fethullah Gülen Hocaefendi ile Canlı Yayında Gündem' adıyla kitaplaştırılan konuşmalarında Gülen şu görüşleri savunuyordu:*
'Susurluk bir meselesi bir ayıptır. Bunun üzerine gidilmeliydi. Fakat üzerine gidilirken aynı zamanda düşünülmeliydi. Devletin de içtihat hataları içinde bulunan bir hadiseyse, o hadise teşhir masasına yatırıldığında devleti, devletçiliği, devlet mülahazasını da delme söz konusu olabilirdi. Bu meselenin açıktan açığa yürütülmesi iyi bir devletçilik anlayışıyla telif edilebilir miydi? Susurluk'la bir cinayet işlenmiş, bir toplum suçu işlenmişse şayet bunun örtbas edilmesini ben de istemem. Fakat üslubu her zaman, her yerde, her platformda münakaşa edebilirim. Bunun temelinde bizim milli birliğimize, milli bütünlüğümüze devlet telakkimize eğer dokunacak bazı şeyler varsa, bu kapı aralanmamalıydı.
O kapıdan girilince şayet askere olan güvenimiz sarsılacaksa, güvenlik kuvvetlerine güven sarsılacaksa, meclise olan güven sarsılacaksa, insanlara olan güven sarsılacaksa, bunun üzerine biraz daha farklı bir yöntemle gidilmeli ve mesele öyle çözülmeliydi. Suçlular ortaya çıkarılmalı ve ceza verilmeliydi. Medya savcı olmamalıydı, hâkim olmamalıydı. Bir üslup hatası yapıldı. Bilemiyoruz biraz da reyting endişesi var mıydı? O kadar seyirci ben de bulayım mülahazası oldu. Vatansever insanların böyle önemsiz, basit mülahazalardan dolayı devletin temelini sarsabilecek devlet mülahazamızı delebilecek teşebbüslere gireceğine ihtimal vermek istemiyorum.'"[36] *(Buraya Ergenekon süreciyle birlikte demeçlerindeki değişimi vurgulamak babında "bu işte bir gariplik var" demesi yerleştirilebilir)*

Cemaat küçük bir devlet oldu

Fethullahçılar 1980'ler boyunca baskıyla karşılaşmadıkları için fikren, iş yaşamında da adeta masonik bir ekonomik örgütlenme modeliyle kendilerine yer buldukları için "küçük hayırlarla" ekonomik olarak hayli yol katedip "büyük finanslar" elde etmeyi başardılar. Finans ve banka sektöründen tutun da metalürjiden otomotiv sanayisine, enerji üretiminden kimya sanayine, gıda

[36] Habertürk gazetesi 8 Mart 2009

sanayisinden hizmet sektörüne kadar birçok alanda faaliyet yürüten cemaatçiler 1990'lardan itibaren de azımsanmayacak bir parasal güce hükmetmeye başladı. Fethullah Gülen'in 1966 yılında İzmir Kestanepazarı'nda Diyanet görevlisi bir imamken başlattığı hareketin günümüzde özellikle finansal hacmi konusunda net bir bilgi yok. Kendileri açıklamadığı müddetçe kimse de bilemeyecek. Elbette ki bunda cemaatin finansal kaynaklarının şeffaf olmaması da etken. Belli bir hiyerarşi içinde hareket eden cemaat, mahallelar bazında bile Türkiye'nin hemen her yerinde örgütlü. Bu örgütü oluşturan en küçüğünden en büyüğüne dek her birimin en becerikli ve eğitimli olanlarının arasından seçilen "imam" diye adlandırılan sorumluları ve yörenin esnaflarından oluşan mütevelli heyetleri de bulunuyor. Zaten cemaatin ilk ortaya çıktığı günden bu yana finans kaynaklarının bel kemiğini de "himmet" adı altında yapılan esnaf bağışları oluşturuyordu.[37] Artık, "alaylı" diyeceğimiz bir kuşağı geride bırakan cemaatin şu anki görünen yüzünü temsil eden "eğitimli" kuşağın son yıllarda birbiri ardına açtığı şirketler ve holdinglerle bağlı bulundukları bu hareketi artık kâr eden bir yapıya dönüştürdüğü de kesin. Adını koymak gerekirse Gülen hareketi, milyonlarca ortağı bulunan, finansal büyüklüğünü kimsenin söyleyemediği ulus ötesi bir "cemaat holdingi" haline geldi. Öyle ki güçlü finans kaynakları ve sermaye birikimleriyle Türkiye ekonomisi üzerinde ciddi bir ağırlığa sahip olan İslamcı sermaye gruplarının içinde özellikle Gülenciler ekonomik olarak İslamcı tekel haline geldi. Günümüzde cemaat bağlantılı şirketlerin zenginliği sadece tahmin edilebiliyor. Dünyanın birçok ülkesine yayılan okullar üzerinden yürütülen misyonerlik faaliyetleri ve gönüllülük çalışmaları eliyle Gülen cemaati küresel ölçekte ciddi bir toplumsal ve siyasal güç elde etti. Türkiye'yle en çok ilgilenen ve Türkiye'nin de en çok ilgilendiği iki başkentte Washington ve AB'nin kalbi Brüksel'de lobi çalışmaları yürüten ekonomik ve siyasi grupları bulunan cemaat; dünyanın birçok yerinde televizyon, gazeteler ve dergilerden oluşan medya organları, finans kuruluşları, üniversiteler de dâhil olmak üzere çoğu burslu olmak üzere 2 milyondan fazla öğrencisi bulunan okul, yurt ve darshaneleriyle[38] küçük bir devlet gibi çalışıyor aslında. Gülen

[37] Prof. Doğu Ergil'in hazırladığı Timaş Yayınlarından çıkan "100 Soruda Fethullah Gülen ve Hareketi" kitabında yer alan, "Hareketin finans kaynakları nelerdir? Bağışlar şeklinde başlayan kaynak temini, küresel bir etkinlik ağını şu anda nasıl ayakta tutmaktadır?" sorusuna Gülen şu yanıtı veriyordu: "Bu projenin arkasında Türkiye'nin bütün köy, kasaba, ilçe ve illerindeki hayırsever insanların desteği ve ülkemizin en gözde üniversitelerinden mezun olarak burs miktarı bir maaşla çalışan gencecik öğretmenlerin alın teri var. Benim sadece müşevviki bulunduğum bu gayretlerin bir halk teşebbüsü olduğunu ve 'değirmeninin suyu'nun da Anadolu'nun tertemiz bağrından geldiğini aslında herkes çok iyi biliyor. Ne var ki, bu Anadolu pınarını istedikleri yöne akıtamayanlar kıskançlık, haset ve kinle onu kurutmaya çalışıyorlar."

[38] Fethullah Gülen, Ankara 2 Nolu DGM'deki davasında avukatlarının yazılı olarak sunduğu savunmada, "Adıma izafe edilen okullarla ilgili olarak sadece belirli kişilerle değil bütün topluma yönelik biçimde vatandaşlarımızın eğitim-öğretim alanında yatırım yapmalarını tavsiye etmekten başka bir münasebetim olmadığı ortadadır. Türkiye'deki özel okulların sahiplerinin kimler olduğuna ilişkin bilgiler, bu okulların kurulmasına izin veren ve onları denetleyen resmi makamlardan, okulların ait olduğu şirketlere ilişkin ve herkese açık olan ticaret sicillerinden

cemaatinin mali gücünün halkı etkilediği kadar, pek çok okumuş yazmış insanı, entelektüeli, solcuyu, muhalifi, ulusalcıyı etkilemesinde bu iktisadî gücün rolü olduğunu da akılda tutulması gereken bir anekdot olarak kaydetmek fayda var.

Medyanın önemi

Cemaatin en etkin olarak yer aldığı sektörlerden biri de medyaydı. Uzun yıllar aylık ve haftalık olarak yayınlanan dergiler aracılığıyla politik sürece dâhil ya da müdâhil olmaya çalışan cemaatin Sızıntı dergisiyle başlayan, aradaki bir iki ufak dergiyle birlikte Zaman gazetesiyle süren yayıncılık hayatları da 1990'larda patlama yaptı. Çok hızlı ve ciddi bir gelişme eğilimi gösteren ancak mevcut yayın politikasının bu gelişime ayak uyduramadığını fark eden cemaat yeni ve sürece uygun politikalar üreterek toplumsal gelişmelere hâkim olmak ve yön vermek için öncelikle var olan gazete ve dergilerinde içerikten yayın politikasına dek ciddi değişikliğe gitti. Hemen ardından da Samanyolu ve Kanal 7 başta olmak üzere birçok televizyon kanalı, radyo istasyonu, dergiler, yeni gazeteler ve gelişen teknolojiyle birlikte internet sitelerini de medya ağına kattı.[39] Çünkü medya hem gündelik politik sürece müdahale etmede hem de psikolojik savaşın yürütülmesinde, dezenformasyon ve bilgi kirliliği yaratılarak toplumu yönlendirmede de çok önemli bir araçtı. AKP iktidarının kimi zaman azgın bir totaliterlik sergileyerek sadece kendi yandaşları ve Fethullahçıların hâkim olmasını istediği medya sektörünün, 2010 yılına gelindiğinde yarıdan fazlası bu zihniyetin eline geçmişti. Kalanlarsa zaten medya sermayesinin çetrefilli yapısı ve hükümetlerle girdiği akçeli işler ve vergi kaçakçılığı gibi defoları nedeniyle sesini çıkaramaz hale geldi.

AKP iktidarıyla gelen sıçrama

Türkiye'deki politik gücünü, daha görünür olduğu 1990'lı yıllardan itibaren genelde iktidara aday kimi partilere sağladığı destekle arttıran ve dolayısıyla mevcut gücüne ulaşan bu yapı, desteğinin karşılığını da her zaman gördü. Gülen hareketi daima ülkenin hem görünürdeki hem de gerçekteki "iktidarına" yakın durmayı seçti. Refah Partisi ve lideri Necmettin Erbakan'ı iktidardan indiren 28 Şubat sürecinde faydalanılan isim olan Fethullah Gülen, kendisiyle işi biten askerin gücünü tırpanlamak istemesiyle aleyhinde açılan bir dava nedeniyle ABD'ye

---

kolaylıkla öğrenilebilir. Buralarda yapılacak araştırma ve incelemelerde şahsımın herhangi bir okul ya da eğitim kuruluşuna sahip olmadığı ortaya çıkacaktır" dedi.

[39] Fethullah Gülen, Ankara 2 Nolu DGM'deki davasında avukatlarının yazılı olarak sunduğu savunmada bu konu hakkında da, "Bir medya grubunun, finans, sigorta vs. gibi ticari şirketlerinsahibi olduğum doğur değildir. Toplumda bazı insanların tavsiye ve düşüncelerime daha fazla itibar edip, o yönde faaliyet göstermesi, benim ne onlarla ne de onların kurdukları ticari, mali kuruluşlarla hususi bir alakamın bulunduğu manasına gelmez" dedi.

“hicret” etmek zorunda kaldı. Askerler 28 Şubat’tan sonra bin yıl sürecek bir döneme girildiğini söylese de iktidardan indirdiği RP’nin küllerinden doğan AKP’yle siyasal İslam 2002 yılında yeniden, hem de tek başına iktidar oldu. Erbakan’a rağmen kurulan bu partinin iktidar olmasında, İslamcı hareketin devlet içerisinde örgütlenerek iktidarı ele geçirme stratejisinin en iyi uygulayıcılarından olan Gülen cemaatinin verdiği destek önemli bir rol oynadı. AKP’nin iktidara gelmesini ve sonraki seçimlerde iktidarda kalmasını sağlayacak cemaat oylarına duyduğu ihtiyaç, cemaatin de devlet kadrolarında örgütlenmesini sağlayacak iktidara olan ihtiyaçla birleşince bu pragmatik çıkar ilişkisi devletin idari yapısında yıllardır süregelen örgütlenmenin AKP iktidarıyla hızlanmasını da sağladı. Aynı zamanda ekonomik ve sosyal alanda da aktif olan cemaat üyelerinin ilişkileriyle de kamusal alanda daha fazla görünür olan Gülen cemaati, Ergenekon soruşturmalarının en olumlu sonucu olarak askerin demokratik siyaset alanından kısmen de olsa çekilmesinin yarattığı boşluğu da değerlendirerek son yıllarda Türkiye’nin iç politikasında ciddi bir etkinliği olan bir güç haline geldi. AKP iktidarının sistem içerisinde örgütlenmede ciddi bir avantaj yarattığı İslamcı akımlar bütün bakanlıklarda kadrolaşmasını en tepeden en alta kadar tamamladı. Başta Milli Eğitim ve İçişleri Bakanlığı olmak üzere Sağlık, Ulaştırma, Bayındırlık, Tarım ve Köyişleri ve hatta son dönemde sol gelenekten gelen Ertuğrul Günay’ın başında bulunduğu Kültür Bakanlığı ile bunlara ait bütün genel müdürlüklerin, bölge ve il müdürlüklerinin çok önemli bir kesimi değiştirildi. Atananların tamamı İslamcı gelenekten gelen kadrolardı. Yapılan tasfiyelerle gönderilenlerin yerine gelenler ise geçmiş dönemlerde İslamcı oldukları iddiasıyla görevden alınan bürokrat ve memurlardı.

Örgütlenmenin adresi Emniyet

Üst düzey bir emniyet müdürünün iddiasına göre 5 milyonun üzerinde yetişkin mürit ve milyarlarca dolarlık bir finansal gücü ellerinde bulunduran Fethullahçıların en büyük özelliklerinden birisi de Türkiye’de en fazla dershane ve okul sahibi olmaları. Zaten “Altın Nesil” adını verdikleri proje, eğitim yoluyla Türkiye’nin idari yapısında yer alacak kadroların yetiştirilmesi anlamına geliyordu. Günümüzdeki mevcut duruma bakınca başarılı olmadıklarını da kimse iddia edemez. 1980 darbesi dönemde dini hassasiyeti bulunan ama bu hassasiyetin derecesini iktidara karşı hiçbir zaman belli etmeyen kadrolar yavaş yavaş ama giderek fazlalaşarak bürokrasinin içinde yer almaya başlamıştı. 1980’lerin ortalarından itibaren de örgütlenilmek istenen alanların içinde en çok öne çıkan adres Emniyet oluyordu. Ve bu kurumda, hem yatay hem de dikey olarak, sistematik bir biçimde örgütlenmeye çalışan tek yapı Fethullahçılardı. Cemaatin her daim sızmak istedikleri yer olan TSK içinde istedikleri biçimde bir yapısal

örgütlenme kuramamaları üzerine ülkenin ikinci silahlı gücü olan Emniyete el attılar. Buradaki örgütlenmenin başladığı yer de, cemaatin eğitimle örgütlenme modeline uygun olarak Polis Kolejleri ve Polis Akademisiydi. Okullarda cemaatçi öğrenci imamlar ve hocaların koruma zırhında eğitilen öğrenciler mezun olduklarında da "cemaatin görevlendirdiği" birimlerde kadrolaşmaya devam etti.

Emniyet cemaatin silahlı birimi mi?

Kimi zaman kendilerin gizlemek zorunda kalsalar da, haklarında soruşturmalar da açılsa hiçbir zaman hız kesmedikleri Emniyet içi örgütlenmelerinde en önem verdikleri birimler ise Polis Okulları, Personel, İstihbarat, KOM Daireleri ile bu birimlere bağlı şube müdürlükleriydi. 25 yıldan uzun bir zaman önce başlayan çalışma 2000'li yıllarda meyvelerini vermiş ve polis teşkilatı adeta cemaatin silahlı birimi haline getirilmişti. (Bu ifade hukuki sorun yaratır mı?) Emniyet içinde örgütlenmenin en önemli amaçlarından birisinin, dini akımlardan birinden hazzetmeyen TSK'nin karşısında durabilecek silahlı bir gücün olması ve aynı zamanda bir emir komuta hiyerarşisinin bulunması olduğuna yönelik bu tezimiz, aynı zamanda kitaba "İmamın Ordusu" adını koymamıza da ilham kaynağı oldu. Adli soruşturmaların kolluk gücünü oluşturan polis teşkilatında örgütlenme cemaate dokunulmazlık ve güven sağlayacak silahlı bir resmi güç aynı zamanda devlet kaynaklarından son derecede önemli ve kesintisiz istihbarat akışının da kaynağı olacaktı. Çünkü Fethullahçıların örgütlenmesinin önünü açan ya da sağlamlaştıran en önemli olgu kuşkusuz ki bilgiye sahip olmaktı. Bunun için en çok önem verilen kurumların başında da polis teşkilatı geliyordu. Cemaat için emniyet başta olmak üzere diğer önemli örgütlenme alanlarından biri olan yargı ve Türkiye'nin idari yapısının belirlendiği mülkiye kadrolaşması da gücün pekiştirilmesini sağlayarak devlet olmanın önünü açacaktı.
Bu kadrolaşmanın önünün açılmasında AKP'nin oynadığı rol de küçümsenemez elbet. Ergenekon ve ilintili soruşturmalarla ordunun vesayetinin kırıldığı bir gerçek. Ancak üniformalıların kırılan vesayetinin, kravatlılarca ele geçirilen yeni bir vesayet rejimi yarattığı endişesinin de toplumun kimi kesimlerinde hakim olduğu da bir başka gerçek. Yani ordunun vesayetinin "demokrasi" adına kırıldığına ininmamız istenirken bir yandan da iktidarını daha da sağlamlaştıran AKP eliyle neoliberal politikaların hız kesmeden hayatımızın her alanına yayılması sağlanıyordu. AKP'ye, politikalarına, söyledikleri ve yaptıklarına da haddini bildirmek de elbette polis teşkilatına düşüyordu. En basit hak talepleriyle sokağa çıkan öğrencilerden, kadınlara, işçilerden, memurlara kadar herkes adeta bir şova dönüşen polis şiddetinden nasibini alıyordu. Çünkü AKP'de her iktidar gibi, silaha yani güce sahip olanın son sözü söyleyen olacağını biliyordu. Madem TSK'yle doku uyuşmazlığı vardı o halde diğer silahlı birim olan emniyet iktidarın yanında

olmalıydı. Başbakan Tayyip Erdoğan da zaten, Dolmabahçe'de gösteri yapan öğrencilere yönelik şiddet sonrasındaki eleştirilere, "Ben polisimi ezdirtmem" diyerek karşı çıkışıyla polisin neden iktidarın yanında durması gerektiğini de özetlemiş oluyordu.
İktidarın polise desteği elbet bununla bitmiyordu. Polislerin askerlikten muaf tutulmasının yanısıra 2011 bütçesinde, emniyete ayrılan pay bir önceki yıla göre yüzde 23,2 oranında arttırılarak, 10 milyar 578 milyon TL'ye çıkartıldı. 2006 yılından itibaren düzenli olarak bütçeden aldığı pay arttırılan polis teşkilatının neredeyse TSK'nin tümüne ayrılan paya yaklaşan bütçe oranına sahip olması her iktidarın kendisine yakın üniformalılara egemenlik sağladığının da göstergesiydi. Bu tezi doğrulayan bir diğer gelişme ise 2011 yılı başında çıkarılan"Harp Silahları, Bunların Aksam ve Parçalarının İthali'ne İlişkin Tebliği" oldu. Düzenlemeye göre (93.01 kod kapsamındaki silahlar ne? Bunların arasında geçişi vahim silahlar varsa bunları bu kısımda belirtmek gerek… 93.01'in ne olduğu) Emniyet Genel Müdürlüğü'ne de ağır harp silahları ithal etme yetkisi veriliyordu. Böylece Milli Savunma Bakanlığı, Jandarma Genel Komutanlığı, Sahil Güvenlik Komutanlığı, Milli İstihbarat Teşkilatı, Emniyet Genel Müdürlüğü ve Olağanüstü Hal Bölge Valiliği tarafından ya da bu kuruluşlarca yetki verilen kurum ve kuruluşlarca ağır harp silahları ithal edilebilmesinin yolu açılmış oldu. Tüm bu gelişmeler, TSK ile kavgalıymış gibi görünen siyasi iktidarın asker içindeki darbeci tehditlere karşı bir denge unsuru olarak polis teşkilatını yeniden yapılandırmaya çalıştığını kanıtlıyordu adeta. Ağır harp silahlarıyla donatılmış ve yaklaşık 250 bin olan sayısı arttırılmak istenen polis teşkilatı gerektiğinde iktidarın özel muhafiz gücü olarak mı kullanılacak bunu bize zaman gösterecek.

Askerin psikolojik savaş hamlesi

Cemaatin emniyet içinde başlattığı örgütlenme hamlesinin önü süreç içinde kimi zaman basında yer alan haberler ya da kurum içinden yapılan ihbarlarla kesilmek istendi. Ama bu çaba da bir yere ulaşamadı. İlgili devlet istihbarat kuruluşlarının yürüttüğü çalışmalara, ihbarlara ve ele geçen bilgi ve belgelere rağmen Fethullahçılıkla suçlananlar yerine, disiplin yönetmelikleri ve yasalar hep bu yapıyla mücadele edenlere karşı uygulandı. Bu gerçekten yola çıkarak Fethullahçılığın geldiği noktayı tehlike olarak gören ve kendisine hedef seçen kurumların başında TSK geliyordu. Cemaatin kendi içlerine de sızma çalışmalarını, Ergenekon ve ilgili soruşturmalarda görüldüğü üzere kimi zaman yetersiz de kalarak önlemeye çalışan TSK, özellikle 28 Şubat 1997'deki postmodern diye anılan darbe sonrasında her alanda iktidarı ele geçirmişti. Siyasal alanda ağırlığını ve demokrasi üzerindeki gölgesini fazlasıyla hissettiren ordunun en büyük desteği aldığı o dönem medyasının yaptığı haberlerle ülkede adeta cadı avı başlatılmıştı.

Tıpkı bugünlerde, sistemin işine gelmediği herkesin Ergenekoncu olarak fişlenmesine benzer bir şekilde siyasetçisinden, öğretmenine, bürokratından, sermaye sahibine kadar herkes şeriatçı, tarikatçı ya da cemaatçi olmakla suçlanıyor bu suçlamalarda yürütülen psikolojik savaş unsurlarıyla destekleniyordu.

Medyaya servis edilen Fethullah Gülen kasetleri

O dönemin emniyet kadroları tarafından, devleti ele geçirmeye çalıştığı ve cemaatinin ileride laik Cumhuriyet'e karşı bir kalkışmaya hazırladığı iddiasıyla hakkında rapor hazırladığı Nur Cemaati'nin lideri Fethullah Gülen'in müritlerine yönelik yaptığı konuşma kasetleri yürütülen savaşın taktiği olarak medyaya sızdırıldı. İzmir'de askeri okul öğrencilerinin kendi cemaatine bağlı Işık Evleri'nde basılmasını takiben Emniyetin yürüttüğü bir soruşturma sonunda hakkında dava açılmasına ve kendisinin "sağlık kontrolü" gerekçesiyle ABD'ye kaçmasına da neden olan 18 Haziran 1999'da televizyonda yayınlanan iki ayrı kaset görüntülerinde de emniyet ve mülkiyede örgütlenmenin önemini belirtiyordu. ATV ana haber bülteninde yayınlanan görüntülerde [40], yandaşlarına devlet kadrolarının ele geçirilmesinin önemini anlatan Gülen özellikle mülkiye ve adliyedeki kadrolaşmanın genişletilmesi gerektiğini vurguluyordu. Yürütülen savaşın unsurlarından biri olarak medyaya sızdırılan görüntülerde cemaat üyelerine sivri çıkışlarda bulunmamaları tavsiyesinde bulunan Gülen, aksi takdirde Türkiye'deki hareketlerinin sonunun Cezayir olacağı uyarısında bulunup, "aynı cephede sayılabilecekleri" DYP ve RP çizgisindeki siyasal örgütlenmelerle ilişki kurulmasını gerektiğini anlatıyordu. Kasette yer alan konuşmalarında Gülen şunları söylüyordu:

"İslamın geleceği adına örgütlenin"

"Arkadaşlarınızın mevcudiyeti, İslam'ın geleceği adına bu işin garantisidir yani. Bu açıdan Adliye'de, Mülkiye'de veya başka bir hayati müessesede bizim arkadaşlarımızın mevcudiyeti, öyle ferdi mecburiyetler şeklinde ele alınıp öyle değerlendirilmemelidir. Yani bunlar gelecek adına bizim o ünitelerde garantimizdir. İstikbale yürümek için, sistemin püf noktalarını keşfedin. Hálá bu sistem devam ediyor. Bu sistem içinde arkadaşlarımız istikbale yürüyeceklerdir. Öyleyse o sistemin püf noktalarını bilmeleri lazım, keşfetmeleri lazım. Aşmaları lazım. Bu da meselenin diğer bir yanıdır. Kuvvet dengesi olmadığı bir yerde kuvvete başvurmayacaksınız. Teknik-taktik yerinde sizin kalbiniz önemli. Dıştan bizi bazıları korkaklıkla itham edecekler. Fırsat bulup, hep yolunuza devam

[40] O dönem ATV'de görev yapan gazeteci Mahmut Övür yıllar sonra sözkonusu kasetlerin sonraki süreçte Ergenekon sanığı olan Ergün Poyraz tarafından getirildiğini açıkladı.

ediyorsanız, yine orada o esnekliği gösterecek, o eksantriği kullanacak, geriye çekiliyor gibi yapacak, fakat adımlarınızı daha açıp ileriye gideceksiniz. İster Mülkiye'de çalışan arkadaşlarımız olsun, ister Adliye'de çalışan arkadaşlarımız olsun herkes için sözkonusudur bu. Sivrilmeden, mevcudiyetinizi hissettirmeden çok ilerlere gitme. Mutlaka riayet edilmesi lazım. Müslümanların belli bir noktaya ve kıvama gelecekleri ana kadar bu şekilde hizmete devam etmeleri şarttır. Erken vuruş diyeceğim çıkışlar yaparlarsa, dünya Cezayir'deki gibi başlarını ezer. Zaiyata meydan verilmemeli. Bu açıdan bizim ister o dairede, ister diğer dairede arkadaşlarımızın korunması çok önemlidir. Cezayir'i, Suriye'yi, Mısır'ı yaşamayalım. Çok dikkatli ve çok tedbirli, temkinli hareket etme mecburiyeti var. Bu hizmetin içinde bulunanlar, bu hizmete göre hizmet vermek isteyenler, her birisi dünyayı idare edebilecek birer diplomat gibi hareket etmeli. Kendi planında meseleleri çözdükten sonra, ülkesinde çözmeye çalışmalı. Bazı arkadaşlar birtakım cesaretli ruhları cesaretlendirmek, secaatlendirmek, birtakım ruhları heyecanlandırmak için belki kahramanca tavırlara da ihtiyaç vardır, diye düşünebilirler. Fakat ben kuvvet dengesi olmadığım için şahsen o yol yerine, böyle kendi düşüncemi yayma, kendi düşünce sistemim adına varlığı, her tarafı fethetme, ele geçirme yolunu şahsen tercih ederim. Hususiyetle öyle devlet memuru olarak arkadaşlarımız kahramanlık yapamazlar, fuzuli kahramanlık olur. Gereği yoktur o tür şeylerin. O sahada daha verimli nasıl olacaklarsa dinimiz adına, İslami düşüncemiz adına. Ne yapabiliyorlarsa, ben ve onları yapmalıdırlar. Başka kuvvetler var bu ülkede. Oysaki usulünce gidilebilirdi, onların hissiyatları alınabilirdi. Onlara sorularak, onları arkamıza alarak yapabilirdik ve yürürdük orada. Bir şerri aşardık Allah'ın inayetiyle; geriye dönmezdik, falso yaşanmazdı. Bu Adliye içinde aynen söz konusudur. Yani siz hâkim değilsiniz. Başka kuvvetler var bu ülkede. Değişik kuvvetleri hesap ederek, böyle dengeli, dikkatli tedbirli, temkinli yürümekte yarar var ki, geriye adım atmayalım yani. Aynı cephe sayılabilecek, bize sıcak bakabilen bir çerçeve içinde mütalaa edebileceğimiz siyasiler vardır. Refah'tan bugünkü manasıyla DYP'ye kadar uzanan siyasi yelpazedir. Bu insanlarla çatışmadan onlarla aramızdaki farklı müşterekleri ortaya koyarak, o çizgide belli bir münasebet tesisinde yarar var bence. Hatta gerek hukuki sahada gerekse mülki sahada icraatlarını diyalog içinde yürütmelerinde yarar olur. Zıplayacaksın yerinde. Duruyor gibi yapmayacaksın. Müslüman durmaz yani. Hep akar, çağlar. Baktın ki koşamıyorsun, yerinde zıplayacaksın. İşler öyle hesap edilmeli ki, en kötü duruma göre, en handikap hale göre hesap edilmeli. Gerçekten adımlarınızı açarak, iyi bir maratoncu gibi koşacaksın. Ve hazırız, gerilimdeyiz, tam bir metafizik gerilim içinde, bir boşluk bulunca yeniden maratona geçeriz. Bazen hasımdan kaçmak bile çok önemli bir manevradır. Şef dönemi onlar bir kısım şiirlerin mısralarında var. Bir kısım nesir kitaplarında var, göreceksiniz. Dinlerseniz zulüm dosyalarında var. Başına çarşaf geçirdiğinden

dolayı Erzurum'da Cumhuriyet carresinde kadınların asıldığı dönemde, 'Niye çarşaf giydiniz' diye demokrasinin rafta, istibdadın milleti kırıp, geçirdiği bir dönemde. Medrese zaviye gibi işleyen 'şarj evleri'... Bu evler meçhul evlerdir. Bu evler sizin bildiğiniz gibi evler, minaresi olan, ezan okunduğu zaman herkesin içine gittiği malum evler değildir. Meçhul ev. Kelime karekteristik olarak seçilmiştir. Belirsiz evlerdir. Bunlar belirli olamazlar, çünkü o evlere girip, çıkıp insanlar yakın takiptedir. Elden geldiğince evde kamufle edilmelidirler. Benim kimseye bir şey tavsiye edecek durumum yok. İmana ve Kuran'a hizmet düşüncesini evlerimizde gerçekleştirmeyi çalışıyoruz. Sizinde aşına olduğunuz Işık Evlerinde, Işık komplekslerinde gerçekleştirmeye çalışıyoruz. Arkadaşlarımız, tanıma imkânı ve fırsatını buldukları bu hizmeti benimsiyorlar, beğeniyorlarsa kendi dünyalarında da bu sistemi yaşayabilirler. Yanlış bir şey yapan, kıvama ulaşılmadan özleriyle tam bütünleşmeden gereken mesafe alınmadan bir kısım erken huruç diyebileceğim çıkışlar yaparlarsa, dünya başlarını ezer. Anayasal müesseselerdeki kuvveti cephenize çekmeden her adım erken. Kıvama ereceğiniz ana kadar dünyayı sırtınıza alıp, taşıyabilecek güce ulaşacak ana kadar, o kuvveti temsil edeceğiniz şeyler elinizde olacağı ana kadar, Türkiye'deki devlet yapısı ölçüsüne göre bütün anayasal müesseselerdeki kuvveti cephenize çekeceğiz ana kadar her adım erken sayılır. Biliyorum ki elinizdeki meyve sularının boş kutularını dışarı çıkarken çöp kutusuna attığınız gibi bu düşünceleri de açık olma yanıyla çöp kutusuna atıp gideceksiniz..."[41]

Bilgiye sahip olan güçlüdür

Fethullah Gülen'in altını çizdiği emniyetteki örgütlenmenin en önemli adresi öncelikle atamaların belirlendiği Personel Dairesi, sonra da teknik takip, izleme ve dinleme faaliyetlerini yürüten birim olan İstihbarat ve KOM Dairesi Başkanlığı ve bu birime bağlı il şube müdürlükleriydi. Sadece telefonların dinlenmesiyle bile rekabet edilemez bir siyasi ve ekonomik güç olunacağının kanıtını da özellikle teknolojinin gelişmesiyle birlikte daha da yaygınlaşan dinleme olanaklarıyla siyasi ve ekonomik birçok rakip kişi ve kurumun alt edilmesi hepimize gösterecekti. Bilgiye sahip olanın güce sahip olacağı inancıyla hareket etmenin meyveleri de 2000'li yıllarda şantaj, itibarsızlaştırma, görevden el çektirtme, siyaset sahnesinden yok etme gibi olaylarla toplanmaya başlandı.
Hanefi Avcı'nın 2010 Ağustos ayında yayımlanan ve büyük gürültü koparan kitabında[42] cemaatçilerin polis içinde ilk örgütlenmeye başladığı yıllardan itibaren ilk ele geçirmek istedikleri birimler olan İstihbarat Daire ve KOM Başkanlığı'nın neden bu kadar önemli olduğu da şöyle anlatılıyordu: *"Ülke genelinde istedikleri*

[41] ATV haber 18 Haziran 1999
[42] Hanefi Avcı, Haliç'te Yaşayan Simonlar, Dün devlet Bugün Cemaat, Angora Yayıncılık

gibi bilgi toplamak, istedikleri kişilerin faaliyetlerini izleyip öğrenmek gayesinde olanların yaptığı ilk şey Emniyet İstihbarat Dairesini ele geçirmektir. Orada hâkim konumda olmaları gerekir. Bunu MİT üzerinde etkinlik kurarak da yapabilirler ama o kurum daha ilerisine müsaade etmez. Eğer sadece bilgi toplamak yerine haklarında bilgi toplandıkları kurum ve kişiler hakkında adli işlemlerde bulunmak da isteniyorsa Emniyet Kaçakçılık ve Organize Suçlarla Mücadale (KOM) Dairesinde etkin olunması şarttır. Sadece merkezi yapıları değil, operasyonların en çok yönetileceği başta İstanbul, Ankara olmak üzere bazı önemli illerdeki bu dairelerin uzantısı şubelerin de ele geçirilmesi gerekir. Eğer sadece bilgi toplamak ve bunlarla ilgili adli işlem yapmakla da yetinmeyip her memur, asker ve özel kanunlarla korunan kişiler hakkında da işlem yapmak isteniyorsa, o zaman özel yetkili mahkemelerin savcıları ve hâkimleri üzerinde de etkin olunması gerekir. Emniyet İstihbarat Daire Başkanlığı sahip olduğu geniş teknik imkânları ile herkes hakkında her türlü bilgiyi toplayabilir, kim kimlerle görüşüyor öğrenilebilir, eline telefon alan herkesin irtibatları ve ilişkileri belirlenebilir. Hiç kimse onlardan ilişkisini gizleyemez.

Emniyet İDB ve her ildeki şubesi, hatta bazı ilçelerdeki birimlerinin istihbari dinleme yetkisi vardır. Kişiler dinlenir, izlenir ve bir süre sonra evraklar imha edilir. Yıllarca her konuda ve her kurumdan toplanmış terabaytlara sığmayan bilgi bankaları mevcuttur. Dahası kimsenin hesap edemeyeceği teknik imkânlara sahip Türkiye'nin her ilindeki istihbarat şubelerini 7 bin civarındaki personeli vasıtasıyla ülke genelinde her yerde izleme faaliyetlerinde bulunma olanakları vardır. Onları yalnızca Emniyet Genel Müdürü ve İçişleri Bakanı denetleyebilir, müfettişler dâhil kimse binalarına giremez ve işlemlerine karışamaz.

KOM Daire Başkanlığı merkez ve ülke genelindeki örgütlü suçlar ve organize gruplarla ilgili tahkikatları yapar, aynı zamanda adli dinleme ve izlemenin Emniyetteki en etkin merkezidir. Özel yetkili savcılar ve mahkemeler biraz da kanunları zorlayarak herkes hakkında doğrudan dava açabilir, gözaltı kararı verebilir, tutuklayabilir. Fakat normal hallerde devlet memurları hakkında görevleri nedeniyle işledikleri suçlar için tahkikat yapılması 4483 sayılı kanuna göre belli makamların iznine tâbidir. İlçe memurları için kaymakamlardan, il memurları için valilerden, merkez memurları için genel müdür ve benzeri amirlerden, üniversiteler için YÖK veya rektörden izin şartı vardır. Bu izin olmadan doğrudan dava açılmaz, belli suçüstü halleri haricinde savcılar doğrudan tahkikat yapamazlar. Ama herhangi bir fiil özel yetkili mahkemelerin görev alanına giriyor denince herkes hakkında doğrudan dava açılabilir. İşte Türkiye'de son yıllarda, böyle bir planın uygulandığını görüyoruz. MİT'e hâkim olsanız, sadece bilgi toplarsınız, belki bunları saptırarak kullanabilirsiniz ama daha ilerisini yapamazsınız. Aksiyonel bir eylem gerçekleştirme arzusundaysanız, MİT size yetmez. Bu doğrultuda önce KOM Daire Başkanlığı, sonra İstihbarat Dairesi

Başkanlığı, ardından da İstanbul ve Ankara İstihbarat Şubesi ve bunlarla paralel olarak özel yetkili mahkemelerin savcı ve hâkimlerinin de belli oranda belirli eğilimlerde olan kişilerden oluşturulduğunu bugün net olarak görmek mümkün."

Işık Evlerinde belirlenen kariyer

Fethullah Gülen'in de önemle vurguladığı emniyet içinde örgütlenmenin ilk başladığı yer kuşkusuz ki polis okulları. Cemaatçi emniyetçilerin, henüz polis okullarına gelmeden önce, daha orta öğrenim sırasında cemaatçi eğitim kariyerlerinin başlangıcı olan Işık Evleri'ndeki telkinlerde lise ya da üniversite öğrenimleri sırasında nerelere girmeleri gerektiği belirleniyordu. 1980'li yılların ortalarından itibaren de cemaatçiler, gelecekte Türkiye'yi yönetecek kadroların yetişmesi planı olan "Altın Nesil" projesi kapsamında eğitim yoluyla bürokrasiye girmiş Işık Evleri'nden mezun öğrencilerden polislik mesleğine yönlendirilenler de 1987-91 yılları arasında Polis Akademisi, Polis Koleji, Polis okulları ve bazı emniyet daire başkanlıklarında etkili olmaya başlamıştı.

Polis Akademileri Fethulahçı örgütlenme merkezi

Emniyet içinde örgütlü olduğu artık kuşku götürmez bir gerçek olan Gülen cemaatinin 1970'lerin ortalarında başlayan planlı teşkilatlanması, yıllar içinde neredeyse kesintiye uğramadan sürdü. Bunda elbette ki sağ muhafazakâr partilerin iktidarda olması etkendi. 1980 darbesi sonrasındaki uzun ANAP iktidarında da, İçişleri Bakanlığı gibi kritik önemde bir koltuğun sahibinin Nakşibendî olduğu bilinen Abdülkadir Aksu olması cemaat için büyük bir özgürlük alanı yaratmıştı. O dönemde Turgut Özal'ın da, Gülen cemaatinden gelen baskılarla 1984 yılında Polis Akademisi Yasası'nda yapılan bir değişiklikle lise ve üniversite mezunlarına doğrudan Polis Koleji'ne girme imkânı tanındı. Daha önce sadece Polis Koleji'nden mezun olanların devam edebildiği Polis Akademisi'nin ilk ve son sınıflarına dışarıdan da öğrenci alınmasına ilişkin yapılan bu düzenleme emniyet içindeki sistematik Fethullahçı örgütlenmenin de miladıydı. Bu düzenlemeyle birlikte Akademi'nin öğretim kadrosu ve öğrencileri arasında başlayan cemaat örgütlenmesi hızı kesilmeden 1991 yılına kadar giderek artmıştı. Bu yasa kapsamında Polis Akademisi'ne gelen ve "özel sınıflarda" verilen 6-9 aylık gibi kısa süreli eğitimlerden sonra, büyük kısmı Fethullah Gülen cemaatiyle bağlı olan dini itikatları kuvvetli bu çocuklar komiser yardımcısı statüsünde mezun olup üst rütbeli polisler olarak göreve başladı. Hatta Anayasa Mahkemesi'nin Dışişleri mensupları için verdiği bir karardan da yararlanarak askerlik sürelerini rütbelerine de saydırmayı başarmışlardı. Emniyette cemaate yapılan güzelliklerinden birisi de 1980'lerin sonunda gerçekleşmişti. 1988-89 öğretim yılında Polis Akademisi'nin

kadrolu eğitim elemanı gereksinimini karşılamak üzere, 41 öğretim görevlisini yüksek lisans ya da doktora yapmak üzere devlet bursuyla İngiltere'ye göndermişti. 4 yıl sonra eğitim durumlarının ne olduğuna ilişkin Büyükelçilikler kanalıyla öğrenim gördükleri üniversitelerden yapılan araştırmada ise birçoğunun yeri dahi belirlenememişti. Derken 1993 yılındaki DYP-SHP koalisyon hükümetinin 4 ay süreli İçişleri Bakanlığını yapmış olan Mehmet Gazioğlu, Polis Akademisi Başkanı olan Ümit Erdal'dan, yurtdışındaki bu kayıp araştırma görevlilerinin görev sürelerini uzatmasını talep etti. Ünal Erkan zamanında ortaya çıkarılan hileli kura yolsuzluğu ve akademideki öğretim üyelerinin de suçlandığı diğer soruşturmanın ayrıntılarına vakıf olan Erdal, bu süre uzatımını kimlerin işine geleceğin hemen tahmin etti. Bakan Gazioğlu'na, *"Dört yıldır yurtdışında ne yaptıkları belli olmayan bu kişilerin sürelerinin uzatılması için size bir teklifte bulunamam"* diye karşılık verdikten birkaç saat sonra görevinden alınarak APK Kurulu uzmanlığına atanacaktı. 1997-98 öğretim yılında da Akademi Yönetim Kurulu kararıyla ilişiği kesilen 20 öğretim görevlisi idari yargı kararının yürütmeyi durdurmasıyla yeniden görevlerine dönerek ve yardımcı doçent ve doçent kadrolarına atanmışlardı. ANAP'ın yine hükümet ortağı olduğu DSP ve MHP'yle birlikte 28 Mayıs 1999'da kurulan kurulan 57. Hükümetin İçişleri Bakanlığını da görevinden alındığı 2001 yılı Haziranına kadar Sadettin Tantan yapmıştı. İşte o dönemde, Polis Akademisi'ndeki öğretim görevlilerin yerinden etmenin mümkün olmadığı bir yasa çıkarıldı. Bu yasaya göre, öğretim üyeleri kendileri talep etmedikçe, yani istekleri dışında başka bir yere atanamayacaktı. Emniyet kadroluların yanı sıra, sivil öğretim elemanlarının da, eğitim ve öğretimin yanı sıra başkan yardımcılığı, dekan yardımcılığı, enstitü müdürlüğü gibi idari görev almalarını da bu yasa sağlıyordu. Öte yandan, yönetimde bunan akademisyenlerin Akademiye alınacak öğretim elemanları kadrolarını seçme kurullarında ve eğitim müfredatında belirleyici rol oynamaları da sağlanıyordu. 9 Mayıs 2001'de yürürlüğe giren 4652 sayılı Polis Yükseköğretim Kanunu'yla Polis Akademisi üniversite yapısına dönüştürülmüş, Polis Okulları da, iki yıllık Polis Meslek Yüksek Okulu haline getirilerek Polis Akademisi'ne bağlanmıştı. Yeni yasayla mevcut eğitim kadrosuna, tayin açısından neredeyse dokunulmazlık sağlanmış oluyordu. Bu değişikliklerle Emniyet içinden doğacak Altın Nesil'in önünde hiçbir engel kalmamıştı. Sadece sabretmek gerekiyordu. 1990'lara gelindiğindeyse hedef daha da büyütüldü. İDB, KOM Daire Başkanlığı ile Terörle Mücadele ve Harekât Daire Başkanlığı da (TEMÜH) isteniyordu. Ve aradan 20 yıldan fazla zaman geçtikten sonra o dönem mezun olanlar polis teşkilatının en önemli şubelerinde Daire Başkan Yardımcılığı rütbesine kadar çıktılar. Daire Başkanı olmaları için önlerindeki tek engel olarak kıdem sorunu vardı. Çünkü Polis Şûrası kararı ile II. sınıf emniyet amirinin I. sınıfa çıkması için dört yıl beklemesi gerekiyordu. Nihayet 2009 yılında bu sürede sona ermişti. Artık bu kadroların Emniyetin en kritik birimleri olan ve adeta fiili genel

müdürlük olarak nitelendirilen İstihbarat, KOM ile Terörle Mücadale ve Harekât Daire Başkanlıkların başında olmaları için bir engel kalmamıştı. Her biri birbirinden değerli bir stratejik merkez olan bu birimlerden en önemlisi ise yasalara bağlı kaldığı müddetçe görev ve sorumluluk alanının, neredeyse sınırları olmayan İDB'ydi. Hiç kuşkusuz bu birimi esas cazip kılan ise son yıllarda giderek yaygınlaşan telefon dinlemelerin de tek yetkilisi ve merkezi olmasıydı.

Polis görev kuralarında hile

Cemaatin ilk örgütlendiği yer Polis Kolejleri ve Akademisiydi, ardından da düşürülen ilk kale Personel Daire Başkanlığı oldu. Akademiden, yine cemaat hocaların ve idarecilerinin elinden mezun olanlar Personel Daire Başkanlığı'nın da içinde olduğu bir tezgâhla kilit noktalarda görev alabiliyorlardı. Bu örgütlenmeyi ilk açığa çıkaran en önemli olay Ünal Erkan'ın Emniyet Genel Müdürü olduğu dönemde yaşanmıştı. 1991 yılının Haziran ayında dönemin ANAP iktidarının İçişleri Bakanı Mustafa Kalemli, Emniyet Genel Müdürlüğü'ne (EGM) Ünal Erkan'ı atamıştı. Erkan'ın göreve geldiği ilk günden itibaren önüne gelen şikâyetlerin en çoğu Polis Akademisi'yle ilgiliydi. Şikâyetlerin ortak noktası, yukarıda anlattığımız, cemaatle bağlantılı gençlerden özel sınıflar oluşturulup 6 aylık eğitimden sonra komiser muavini olarak belirli birimlerde göreve başlatılmasıydı. Bu şekilde akademiye giren öğrenciler de komiser yardımcısı olarak mezun olduktan sonra hileli kurayla Emniyet'in istihbarat, personel, muhabere birimleri ile polis okullarına atanıyorlardı. Bu konuyla ilgili bir ihbarın İçişleri Bakanı Kalemli'ye dek ulaşması üzerine de Ünal Erkan, yardımcısı Ümit Erdal'la birlikte kimseye haber vermeden, gece yarısı kura çekiminin yapılacağı Polis Akademisi'nin yolunu tutmuştu. Çünkü cemaatle bağlantılı yeni mezun komiser yardımcılarının nereye atanacağı önceden belliydi. En önemli yerler ise Personel ve İstihbarat Dairesi'ydi. Zaten gelen ihbarda da "Işık Evleri" kökenli komiser muavinlerinin stratejik görevlere gelebilmeleri için isimlerinin farklı torbaya konulduğu bilgisi verilmişti.
Bu olaya, Gazeteci Saygı Öztürk'ün "Okyanus Ötesindeki Vaiz" isimli kitabında da yer verildi. Öztürk'ün kitabında anlattığına göre; *"Torbaların başında oğluna Said kızına Nur adını verdiği için 'Nurcuların lideri Said-i Nursi'yi çağrıştıran imam' diye bilinen emniyet mensubu vardı."*[43]

Ünal Erkan anlatıyor

[43] Saygı Öztürk, Okyanus Ötesindeki Vaiz, Doğan Kitap

Neler olduğunu Ünal Erkan daha sonra, Çağın Polisi isimli dergide şöyle anlatıyordu: *"Kura çekimi sırasında kayırmacılık yapılacağı yönünde duyum almıştım. İlgili genel müdür yardımcısı arkadaşımı uyardım. Bir arkadaşıma öğrenci velisi gibi akademiye telefon ettiriyordum. Gün boyunca çekilmesi gereken akademi mezuniyet kuraları gecenin 24'üne kadar hala çekilmemişti. 'Nihayet kuralar çekilmeye başladı' diye haber aldığımda yanıma Emniyet Müdür Yardımcısı Ümit Erdal'ı alarak sivil bir taksiyle akademiye gttim. Bizim kolejde okuduğumuz Anıttepe'deki binanın kütüphane olarak kullanılan salonunda, bir heyet tarafından kura çekim işleminin sürdüğünü gördüm. Yeni mezunlar içeri tek tek alınıyordu. Başkanın önündeki masanın üzerinden bir torba, altındaki sehpalarda da başka torbalar bulunuyordu. Her bir torbada istihbarat, kaçakçılık, trafik gibi birimler için lazım gelen sayıda kura kâğıtları vardı. Geri kalanları da ayrı bir torbadaydı. İçeri giren yeni mezun, eğer kayırılacak elemansa özel torbadan hazırlanmış torbadan kura çekiyordu. Gariban ise, yani herhangi bir kayıranı yoksa masa üstündeki torbadan kura çekiyordu. Komiser muavini kura için geldiğinde listeden isimleri işaretlenmiş olup olmadığı kontrol ediliyor, masanın altındaki torbalardan birinden çıkan kâğıtla nereye atandığı söyleniyordu."*[44]

Işık Evleri'nde eğitim

Bu şekilde Işık Evi kökenli komiser muavinlerinin, cemaatin isteklerine göre belirlenen illerde istihbarat, personel, polis koleji, kaçakçılık gibi önemli birimlerde görev almaları sağlanıyordu. Cemaat bağlantılı olmayanların ise karakollar ve sıradan görev yerleri bulunuyordu. Erkan, neye uğradığını şaşıran cemaatin akademideki görevlileri hakkında tutanak tuttururken hileli kura çekiminin iptal edildiğini duyurdu. Söz konusu olayla ilgili soruşturma başlatılırken birçok ilde kadro değişikliğine de gidildi. Kura çekimi listesi incelendiğinde isimleri işaretli olanların hepsinin daha önce ayarlanmış torbadan kuralarını çektiği belirlendi. Öğrencilerin akademiye girişleri araştırıldığındaysa yüzde 90'ının kolej kökenli olmayıp sonradan yapılan düzenlemeyle Akademi'ye ilk ya da son sınıftan başlayan öğrenciler olduğu tespit edildi.
Öğrenciler alınan ifadelerinde Karşıyaka'da bulunan Işık Evi'nde eğitimden geçtiklerini söyledi. Belirtilen adrese yapılan baskında verilen bilgilerin doğru olduğu çıktı. Neler olduğunu Gazeteci Muharrem Sarıkaya olaydan 8 yıl sonra, Fethullah Gülen'in ATV'de yayınlanan kasetlerinin ortaya çıkmasından sonra çalıştığı Hürriyet Gazetesinde yayımlanan "Fethullah Hoca'nın Emniyet planı..." başlıklı yazısında anlatmıştı. "Devlet, Fethullah Gülen'i son dönemde ortaya çıkan

[44] Nedim Şener, Ergenekon Belgelerinde Fethullah Gülen ve Cemaat

kasetleriyle mi tanıyor? EGM'nde 8 yıl önce yaşanan bir operasyon, bu soruyu yanıtlıyor..." diyerek hileli kura skandalını anlatan Sarıkaya, *"...Bu öğrencilerden bazılarını sorguya çekiyor. Öğrencilerden biri şu itirafta bulunuyor: "Biz Karşıyaka Semti'nde Fethullah Gülen Hocaefendimizin açtığı ışık evinde toplanırız. Orada eğitim alırız...Erkan, Karşıyaka'daki adrese baskın yaptırıyor. Verilen bilgilerin doğruluğu ortaya çıkıyor.*
Evde Fethullah Gülen'e ait kitaplar, videokasetler ve başka bazı yayınlar bulunuyor. Geniş çaplı bir operasyon başlatıyor. İşin sorumluları hakkında soruşturma açtırıyor ve mahkemeye sevk ediyor. Erkan, 9 ay görevde kalıyor, ardından Olağanüstü Hal Bölge Valiliği'ne atanıyor. Aradan geçen zaman içinde o dönemde görevden el çektirdiği kişilerin hemen hepsinin Emniyet'e döndüklerine tanık oluyor. Hem de bugün birçoğu kritik noktada oturuyor. Açtırdığı soruşturma dosyaları ise kayboluyor..."[45]

"Fethullah'ın Copları"

Burada bir parantez açarak, Muharrem Sarıkaya'nın yazısında da geçen Işık Evleri'yle, daha doğrusu bu cemaat evleri ile polisler arasındaki ilişkiye dair birkaç anekdot aktarmakta fayda var. Polislik eğitimi verilen akademi, kolej ve okullardaki Fethullahçı örgütlenme ve bu örgütlenmenin kucağına düşen öğrencilerin Işık Evleri'nde neler yaşandığıyla ilgili en ayrıntılı bilgiler ilk kez Fethullah'ın Copları isimli kitapla gün yüzüne çıkmıştı. Kendisi de 1986 yılına kadar Polis Koleji ve Polis Akademisi'nde 7 yıl eğitim gören Zübeyir Kındıra, okul içinde örgütlü cemaatçilerle arası olmadığı gibi Cumhuriyet gazetesi okuyup Zülfü Livaneli'nin kasetini dinlediği gerekçesiyle sicili bozularak atıldı. İletişim Fakültesini bitirdikten sonra gazetecilik yapmaya başlayan Kındıra 1999 yılında yayımlanan kitabında, hocasından öğrencisine dek Fethullahçıların usulsüzlük ve baskı yöntemlerini, Işık Evleri'ndeki gizli toplantılarındaki din eğitimlerini anlatıyordu. Akademi ve kolejde cemaat saflarına giren öğrencilerin daha sonra emniyet içinde atama şube, polis koleji, Polis akademisi ve İstihbarat Dairesi gibi kritik noktalara getirilerek Fethullahçıların yararı için kullanıldığına ilişkin tespitler de içeren Kındıra'nın kitabı Ankara Emniyet Müdürlüğü'nün Fethullahçılar hakkında başlattığı emniyet içinde ve devlet kurumlarında yapılanmasıyla ilgili soruşturmada da faydalanılan bir kaynak olmuştu.

Emniyete atılan Fethullahçı tohumu

[45] Hürriyet Gazetesi, 24 Haziran 1999. Bu konu ilerleyen bölümlerde işlenecektir.

Emniyetin içine "Fethullahçı tohumu" atılmasının ilk günlerine tanıklık eden biri olarak cemaatin "kendilerinden olmayanları saf dışı bırakma" yöntemlerini yaşamış biri olduğunu da belirten Kındıra kitabının önsözünde şunları yazıyordu: *"14 yaşında Polis Koleji öğrencisi olarak Emniyet Teşkilatı'na girdim ve 1986 yılında bu örgütün elemanlarının, baskı ve dayanaksız suçlamaları ile sicilim bozulduğu için ayrılmak durumunda kaldım. Polis Koleji ve Akademisi'nde geçirdiğim 7 yıl boyunca, polis içinde bu örgütün varlığını net olarak gördüm. Ayrıldıktan sonra da, Kolej ve Akademi yıllarından bu yana arkadaşlığım süren polis dostlarımla bu konuda sürekli görüş alışverişi içinde oldum. Bu dostlarımla ilişkilerim ve onların yaşadığı ve tanık olduğu olayları aktarmaları sayesinde, polis teşkilatının içindeki Gülen cemaatinin giderek büyümesini, güçlenmesini ve polis içinde egemen bir güç olmasını yakından izleyebildim. Polis Koleji'nin uygun ikliminde, birçoğumuz daha ilk hafta sonu izninde, bu Fethullahçı topluluğun içinde, nereye ve neden gittiğini bilmeden bir 'Işık Evinde', Said-i Nursi' risalesi dinlerken buldu kendisini. Bazılarımız okula döner dönmez, üst sınıflara ya da komiserlere durumu anlatıp, 'korunmaya' alındı. Ama yalanlarla, gizlice götürüldüğümüz o evleri, orada yaşadıklarımızı ve o günleri hiç unutmadık. Ben de o evlerden birine götürülenlerdendim. Hemen uzaklaşıp, kurtuldum. Benim gibi birçok arkadaşım da bu topluluktan uzak durdu. Ama benimle birlikte o gün o eve gidenlerin birçoğu iyi birer Fethullahçı oldular. O gün o evde, benim ilk namazımda yanımda duranlar ve onların anlayışı tarafından Emniyet Teşkilatı'ndan uzaklaştırıldım. Yıllar sonra, gazeteci olarak o gün, o evde benimle birlikte olanların, Emniyet Teşkilatı'nın en kritik üst yönetimlerinde bulunduklarına tanık oluyorum."*[46]

Cemaatin nur saçan hücreleri: Işık Evleri

Kındıra kitabında, cemaatin kendi ideolojisine göre insan yetiştirmek, genç beyinleri yıkamak için "eğitim ve öğretim" amacıyla kullandığı ve Gülen örgütlenmesinin temeli olduğunu vurguladığı Işık Evleri'nin "Şarj Evleri", "İbn-i Erkam Evleri" gibi adlarla anıldığını da yazıyordu. Sahabe olan yani Hazreti Muhammed döneminde yaşamış bir Müslüman olan İbn-i Erkam'ın adının bu evlerle birlikte anılmasının özel bir nedeni olduğunu belirten Kındıra bunu, *"İslam tarihçilerine göre; İbn-i Erkam herkesin dışladığı, birlikte görünmekten, konuşmaktan kaçındığı bir dönemde Muhammet'i evine almıştır. Bu nedenle evi nurla, yani ışıkla dolmuştur"* diye açıklıyordu. Gülen'in vaazlarında ve kitaplarında *"Ahir zamanda gelerek dini tahrip eden deccalin bir daha hortlamak üzere öldürüldüğü ev"* diye sıkça geçen cemaatin hücreleri durumundaki Işık Evleri'yle Polis Koleji ve Akademisine giren her yeni öğrencinin mutlaka tanıştığını ve en

---

[46] Zübeyir Kındıra, Fethullah'ın Copları, Su Yayınları

çok giden topluluğu oluşturduğunu söylüyordu Kındıra. Başlarındaki en rütbeli kişinin "okul imamı" olduğu cemaatçi üst sınıftakilerin aldıkları talimat uyarınca, toy öğrencileri çeşitli sohbetlerle "kıvama getirdikten" sonra hafta sonları izinlerinde birer tarikat eğitim merkezi olarak işleyen Cebeci, Demetevler, Aydınlıkevler, Keçiören, Abidinpaşa gibi gözden uzak yerlerdeki kenar semtlerde bulunan Işık Evleri'ne götürüldüğü anlatılan kitapta şunlar yazıyordu:
"Ankaralı olmayan bazı öğrenciler de gidecek bir 'ev' bulmuşlardı. Sonraları 'Işık Evleri'[47] olarak literatüre geçecek 'Nurcu Tarikatı'nın evleri başta olmak üzere Süleymancı, Nakşibendî tarikatlarının 'dershane' adı verilen evleriydi bunlar. Bu evlere giden birçok Polis Koleji öğrencisi olduğunu tüm öğrenciler ve okul yönetimi de biliyordu. Ancak, o tarihlerde bunu engellemek ya da soruşturma açmak için doğrudan ve ciddi sayılabilecek bir girişim yapılmadı. Çünkü henüz rahatsızlık verecek bir boyuta ulaşmamıştı ve 'rejime yönelik tehlike' oluşturacak bir yanı olduğu düşünülmüyordu. Yıllar geçtikçe devletin hemen tüm kurumlarında ve yargı organlarında, 'tehlike' olarak algılanan bu evlerle ilgili inceleme, araştırma hatta soruşturma açılabildi. Ama biraz geç kalındı. Çünkü o tarihlerde bu evlere gidenler ve orada yetişenler artık, bu 'Işık Evleri' ile ilgili açılacak soruşturmaları engelleyebilecek, amacından saptırabilecek güce sahip oldular."

Şikâyet edene hem işkence hem tarikatçı soruşturması

Yedi yıl boyunca kendisi ve bazı arkadaşları tarafından konuyla ilgili şikâyet dilekçeleri vermelerine karşın tarikat bağlantısı saptanarak Emniyet Teşkilatından uzaklaştırılan bir tek kişiye tanık olduğunu aktaran Kındıra, şikâyetlerini işleme koyan komiserlerin de bir hafta içinde okuldan tayin ettirildiğini de kitabında anlattı. Cemaate tavır alan öğrencileri koruyan komiserlerin süratle tayinlerinin çıkmasıyla yalnız kaldıklarını, şikâyet dilekçesi verdikleri için de cemaat tarafından "komünist" diye sakıncalılar listesine alınarak dayak ve göze kolonya dökmek gibi işkencelere katlanmak zorunda kaldıklarını anlattı. Daha ilginç olan ise cemaatçileri şikâyet edenlerin, "tarikatçı olduklarına ilişkin şikâyet" üzerine soruşturmadan geçmesiydi.

---

[47] Fethullah Gülen kendisi ABD'deyken Ankara 2 Nolu DGM'de tutuksuz yargılandığı davada avukatları aracılığıyla yazılı yaptığı savunmada Işık Evleri'ni şöyle anlatmıştı: "12 Eylül 1980 öncesinde üniversiteli öğrenciler sağcı solcu şeklinde kamplara ayrılmıştı. Bütün bunlardan uzak kalmak isteyen masum öğrenciler de iflah edilmiyor ve mağduriyete uğratılıyordu. Resmi ve özel öğrenci yurtlarında anarşi kol geziyordu. Vaiz olarak görev yaptığım bu dönemlerde vaazlarıma ve sohbetlerime gelen öğrencilere ve velilere, tanıdık öğrencilerle beraber evler tutup kalmalarını tavsiye ediyor, böylece terörden uzak kalabileceklerini söylüyordum. Bu tavsiyemde fikri ilham kaynaklarımdan biri de, içlerinde Allah'ın anıldığı huzur dolu evlerden bahsedilen Nur suresi olmuştur. Esasen Işık Evi tabiri, kendi aralarında ev tutan bazı öğrencilerin, kaldıkları o evlere verilen addı..."

Polis okulu ve koleji öğrencilerinin her hafta sonunu dualar okunup namaz kılınan, Nurculuk öğretilerinin anlatıldığı derslerin işlenip Fethullah Gülen'in vaaz kasetlerinin dinlenildiği bu evlerde geçirdiğini belirten Kındıra 1979 yılı ve izleyen yıllarda Işık Evleri'ne öğrenci götürmenin sistemli bir hale geldiğini de söylüyordu. Işık Evleri'nin tedrisatından geçenlerinin zaman içinde kritik görevlere geldiğini de belirten Kındıra, *"1979 yılında hazırlık sınıfına başlayan öğrencilere yönelik 'adam kazanma' yöntemi henüz birkaç yıllık yeni bir uygulama olsa da başarıyla yürütüldü. O yıldan sonra da bu operasyon hız ve güç kazanarak sürdü. 1979 yılında Gülen'in Şarj Evleri'ne, yalanlarla öğrenci götürenler ve bu grubun içinde olanların hemen tümü hala Emniyet Teşkilatı içinde en kritik noktalarda görev yapıyorlar. Müfettiş raporlarında, MİT kayıtlarında, MGK'ya sunulan belgelerde 'Fethullahçı' olarak gösterilen polisin, komiser, amir ve müdürlerinin büyük çoğunluğu bu dönemde Işık Evleri'nde yetiştirilenlerdir. Bu polislerin adları, o dönemdeki çalışmaları ve ilişkileri gün geçtikçe daha açık bir şekilde ortaya çıkıyor. Bu kişilerin, ilişkilerini ve çalışmalarını bugün de sürdürdükleri biliniyor. 80'li yıllarda Işık Evleri'ne yeni öğrenci götüren ve ders aldıranlar arasında olanlar; daha sonra Emniyet Teşkilatının önemli kademelerinde görev yaptılar. Kuşkusuz, o dönemde Işık Evleri'ne gidenlerin hepsi Fethullahçı olmadı. Ama büyük çoğunluğunun adı kayıtlara Fethullahçı olarak geçti"* diyordu.

"Çalışan kadınların hepsi orospudur"

Kındıra kitabında isim isim polis eğitim kurumlarındaki Fethullahçı örgütlenmenin sorumlularını da deşifre ediyordu. 2001 yılında ilk baskısı yapılan kitapta polis okulu ve akademisi öğrencileri ya da hocaları olarak adları geçenlerin daha sonra emniyet içinde yürütülen Fethullah Gülen soruşturmalarında da karşısına çıktığını örneklerle anlatan Kındıra'nın adını andığı isimlerden biri de Polis Koleji ve Akademisi'ne 12 Eylül sonrasında atanan öğretim üyelerinden Türk Dili ve Edebiyatı derslerine gelen B.C.'ydi. (Bu isim rumuz mu olsun acaba?) Coşkun'un derslerde edebiyat ya da Türk dilinden söz etmek yerine daha çok "hayat dersi" anlattığı öne sürülen kitapta, *"Osmanlı'nın güzelliğinden, Cumhuriyet döneminin nasıl toplumda dejenerasyona yol açtığından söz ederdi. İslamın yüceliğinden çok eşliliğe, tek çeşit yemek yenmesi gerekliliğinden Atatürk'ün yanlışlarına kadar her alanda düşüncelerini anlatırdı. Şer'i hukukun adaleti tam olarak yerine getirdiğini, ancak günümüzde uygulanan Batı hukukunun adaleti sağlayamadığını, çoğunu kendisinin uydurduğu hikâyelere dayanarak, ileri sürerdi"*[48] deniyordu. B.C.'nin bir ders sırasında, *"Atatürk'ü Samsun'a Vahidettin gönderdi. Parasını da o verdi. Gidip, düşmana karşı hazırlık yapması için görevlendirmişti. Ancak*

[48] Zübeyir Kındıra, Fethullah'ın Copları, Su Yayınları

Atatürk, Vahdettin'e ihanet etti" demesi üzerine aralarında kendisinin de bulunduğu bazı öğrencilerin gösterdiği tepki üzerine B.C.'nin dersi terk ettiğine kitabında Yer veren Kındıra, *"Bir başka dersinde ise kadınların çalışmasının dinimizce yasak olduğunu, çalışan kadınların erkeklerle aynı ortama girip, yoldan çıktığını ileri sürdü. Yine tartışma çıktı. B.C., heyecanla tezini savunuyordu:*
- Çalışan kadınların hepsi orospudur.
Ender, birden ayağa fırladı ve başladı bağırmaya:
- Benim annem ebe. Sen bunu nasıl dersin?
B.C.'nin rengi attı. Bu olay okul yönetimine ve bayan öğretmenlere yansıdı. B.C.,Polis Koleji'nde ders verdiği öğrencileri mezun olup Akademi'ye gidince, Polis Akademisi'nde de aynı şeriat propagandası yapmayı devam etti. Ta ki, hakkında soruşturma açılıp, sözleşmesi iptal edilene kadar. Bilal Coşkun, bu tarihten sonra, Refahyol hükümeti döneminde Başbakanlık müşavirliği kadrosuna geçirildi. B.C., hala TBMM'de."[49]

Dua ezberleyene 5 puan

Akademideki hocaların yanı sıra cemaat örgütlenmesi içinde sorumlu olan öğrencilerin de yer verildiği kitapta N.M.'yle (isim sorunu: bence dava açılmasını engellemek için xxx diye analım) kendisi arasında geçen ilginç bir hikayeyi anlatılıyordu. Kındıra ve kendisi gibi öğrenci olan Mutlu arasında Fethullah Gülen'in duasını ezberlemeyle ilgili geçen diyalog şöyleydi:
"'Eğer Hoca efendinin duasını okursan, sınavda 5 puanın garanti. Geri kalan 5 puanı da kendin alırsın artık' dedi, son sınıf öğrencisi N.M., 'Bak, İsmail'in, Ayhan'ın dersleri kötüydü. Duayı ezberlediler, şimdi her sınavda yüksek not alıyorlar' diye de duanın gücünü ve inandırıcılığını vurgulamaya çalıştı.
'Peki. Ver o zaman ben de okuyayım' dedim.N.M., 'o kadar kolay değil' der gibi, yüzüme baktı: 'Olmaz, öyle şey! Sen, hem çok ham, hem de kapkarasın. Önce aklanman gerek. Süt gibi aklanınca, duayı veririm. Bizden uzak durmamalısın, mescide gidip namazını kılmalısın, risale ezberlemelisin. Ayrıca, hafta sonları kız peşinde koşacağına, tiyatro sinema gibi yerlere gidip, günah işleyeceğine bizimle birlikte eve gelip, ders dinlemen gerek. Ondan sonra bu duayı sana da veririm.'"[50]

Cemaat emniyetten güçlü

Birgün Gazetesinden Onurkan Avcı'nın 26 Ağustos 2010'da, Hanefi Avcı'nın tutuklanmasına giden süreci başlatan kitabının yayımlanmasından sonra kendisiyle

[49] Zübeyir Kındıra, Fethullah'ın Copları, Su Yayınları
[50] Zübeyir Kındıra, Fethullah'ın Copları, Su Yayınları

yaptığı röportajda Kındıra, öğrenci olduğu dönemde temelleri atılan emniyetteki Fethullahçı kadrolaşmanının geldiği noktayı, *"Cemaatin siyasi iktidardan da güçlü bir konumda bulunan, siyasi iktidara etki eden, yönlendiren bir güçte oldukları konuşuluyorken, cemaatin Emniyetten güçlü olup olmadığını tartışmak, abesle iştigal etmektir"*[51] diye açıklıyordu. Avcı'nın cemaatin avı olmaya mahkum olacağını vurgulayan Kındıra, *"Cemaatçi polisler, kendi kadrolaşmalarını tamamlayabilmek için önce Atatürkçü, demokrat, ulusalcı kesime yönelik operasyonlar yaptılar. Daha okul sıralarında başlayan bu ayrıştırma, kendilerinden olmayanları karalama ve yok etme sistemlerini, aktif birimlerde daha da katı bir şekilde sürdürdüler. Dahası güçlendikçe, önce kendi yanlarında ve yakınlarında tuttukları Ülkücü kökenli polisleri de saf dışı etmek için aynı karalama yöntemleriyle suçlamaya başladılar. Ülkücü kökenli polisler de bunu tıpkı Hanefi Avcı gibi, yıllar sonra fark ettiler. Hanefi Avcı gibi 'devletçi' polisleri de bir süre kızdırmadılar ama güçlenince pasifize etmeye başladılar. Avcı da bu nedenle bir müddet cemaate yakın gibi algılanmış, cemaat ile kolkola görünmüş hatta cemaatin hedefine hizmet eden operasyonlara imza atmış olabilir. Telekulak operasyonu da buna örnek gösterilebilir. Bu bağlamda Hanefi Avcı'nın son çıkışı ve 2010 Ağustos'unda yayınlanan kitabı, senelerdir gücü hakkında yayınlar yapılan cemaatin artık dış desteğe ihtiyaç duymayacak bir güce ulaştığını ve kendisinden olmayanların tamamını tasfiye etmeye yönelmesine bir karşı duruşu da simgeliyor. Ama bildiğim bir şey var ki, cemaate dokunan yanar. Cemaat arkasına aldığı ABD desteği, CIA koruması ve katkılarıyla, devlet ve iktidar içindeki kadrolaşmasıyla önemli bir güçtür ve önceki örneklerinde olduğu gibi Avcı da, cemaatin avı olmaya mahkûmdur. Sadece bürokratik yaşamına son vermek zorunda kalması gibi bir fatura ile kurtulabilirse sevinmelidir. Fethullah Gülen hakkında dava açılmasına rağmen, örgütü hakkındaki soruşturmanın 'soruşturmaksızın' takipsizlikle sonuçlanması ve bu takipsizlik kararı gerekçe gösterilerek Gülen hakkında beraat kararının Emniyet tarafından verilen belgeye dayandırılması unutulmamalıdır"*[52] diyordu.

Fethullahçılara ilişkin yapılan ilk önemli çalışma

Şimdi yeniden hileli kura olayına dönelim. Ünal Erkan'ın Emniyet Genel Müdürü, Ümit Erdal'ın Polis Akademisi Başkanlığı yaptığı dönemde başlatılan bu soruşturma, o dönemde Polis Akademisi'nin deyim yerindeyse bir "cemaat yuvası" olduğunu ortaya koyuyordu. Yapılan baskınla genel müdür gözünde de açığa çıkan Akademi'deki Fethullahçılarla ilgili bizzat Ünal Erkan'ın görevlendirmesiyle müfettişler inceleme başlattı. EGM Polis Teftiş Kurulu Başkanlığı'nın 1991/313

[51] Birgün Gazetesi, 26 Ağustos 2010
[52] Birgün Gazetesi, 26 Ağustos 2010

sayılı ve Başmüfettiş Ahmet Nihat Dündar ve Müfettiş İzzet Sezgin Şenel imzalı raporunda Akademi'deki Fethullahçı öğretim üyeleri isim isim saptanmıştı. Bu soruşturma raporuna dayanılarak haklarında idari işlem yapılmak üzere Yüksek Disiplin Kurulu'na sevk edilen öğretim üyeleri, *"Terörle Mücadele Kanunu'nun 1. maddesine muhalefet ederek Cumhuriyetin niteliklerini, siyasi, hukuki, sosyal, laik ve ekonomik düzeni değiştirmek suretiyle Türk Devletinin ve Cumhuriyetinin varlığını tehlikeye düşürmek, görevin yerine getirilmesinde siyasi düşünce, felsefi inanç, din ve mezhep ayrımı yapmak, Emniyet mensupları arasında bu yolda ayrım yapıcı tutum ve davranışlarda bulunmak"*la suçlandı.

Ancak Yılmaz Ergun, Necdet Adıbelli, Kamil Tecirlioğlu, Halit Karabulut, Kazım Önder'den oluşan Yüksek Disiplin Kurulu, Polis Akademi'sini cemaate teslim eden bir karar imza attı: *"Emniyet mensupları hakkında yukarıda açıklanan suçlamalardan dolayı düzenlenen soruşturma dosyası kurulumuzca incelendi. Adı geçenlerin, Polis Akademisi'nde derslerine girdiği öğrencilere kıyas yapmak suretiyle İslam Hukuku'nun batı hukukundan üstün olduğunu, şer'i düzenin bugünkü düzenden daha mükemmel olduğunu empoze ettikleri, bu düşünceyi benimseyen öğrenciler ile benimsemeyen öğrenciler arasında ayırım yaptıkları, Nurculuk faaliyetinde bulundukları iddia edilmiş, Türk Ceza Kanunu'nun 163'ncü maddesinin yürürlükten kaldırılmış olması nedeniyle takipsizlik kararı verilmiştir. Sanık Emniyet mensupları hakkındaki suçlamalar yürürlüğe giren kanunun 1. maddesiyle affedildiğinden dosyanın işlemden kaldırılmasına karar verilmiştir."*

Aslında ortaya çıkan raporlar emniyetteki Fethullahçı yapılanma diye adlandırılan oluşumu bugünden 20 yıl önce ortaya döken tutarlı bir çalışmaydı. Tespit edilen isimlerin cemaat oluşumunun içinde yer aldıkları konusunda yetkililerin kuşkusu yoktu. Ancak bu isimlerin yanı sıra, Polis Akademisi'ne dışarıdan öğrenci alımını sağlayan düzenleme uyarınca gelerek eğitimleri sonunda mezun olup göreve başlayan ya da dil eğitimi için yurtdışına gönderilen polis, kaymakam ve bürokratların araştırılmaması, hatta korunması bu kişilerin izlerini kaybettirmesine neden oldu. Kimi zaman açılan soruşturma ve davalar da bürokratik rekabet olarak kamuoyuna yansıyınca sonuçsuz kaldı. Bu konuyla ilgili ceza alanlar ise hep soruşturma açtıranlar ya da yürütenler oldu. Polis Akademisi'ndeki soruşturmayı açtıran Ünal Erkan 9 ay sonra OHAL Bölge Valisi olarak görevinden ayrıldı. Birlikte yürüttükleri operasyonda görev alan Polis Akademisi Başkanı Ümit Erdal ise 1 yıl daha aynı görevde kalabildi. Yukarıda da anlattığımız gibi, 1993 yılında 4 ay gibi kısa bir süre İçişleri Bakanlığı yapan Mehmet Gazioğlu'nun döneminde, Bakanın yurtdışındaki, çoğu cemaate yakın araştırma görevlilerinin görev sürelerinin uzatılması isteğine karşı çıktığı için görevinden alınan Ümit Erdal APK Kurulu uzmanlığına atandı. Bakan Gazioğlu'nun uzatma isteğine, *"Sayın bakanım tam 4 yıl önce Polis Akademisi adına İngiltere'ye 41 kişi gönderilmiş. Bunların nerede olduğunu Büyükelçilikler ve öğrenim gördükleri üniversitelerden araştırdık.*

Çoğunun yerlerini belirleyemedik. 4 yıldır yurtdışında ne yaptıkları belli olmayan bu kişilerin, sürelerinin uzatılması için size bir teklifte bulunamam, uzatma yazısını da yazmam" diye karşılık vermesinden 2 saat sonra APK'ya atandığına dair yazıyı masasında buldu. Kızağa çekilerek etkisiz kılınan Erdal, ölene kadar da önemli bir göreve atanmadı.[53] EGM Ünal Erkan'ın görevlendirmesiyle hileli kura incelemesini yapan müfettişler İzzet Sezgin Şenel ve Ahmet Nihat Dündar hakkında da inanılmaz bir iftira kampanyası başlatılmış, soruşturmalar açılmıştı. Müfettişler Şenel ve Dündar'ın soruşturma raporunu "yanlı" hazırladıkları gerekçesiyle haklarında Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı'na suç duyurusunda bulunulmuştu. Suçlama üzerine müfettişlerle ilgili açılan soruşturma sonucu Dündar ve Şenel'in dosyalarını "tarafsız" biçimde hazırladıklarına dair rapor düzenlense de ikisi de kızağa alınmış ve bir süre sonra da emekli olmuşlardı. Bu iki müfettişin özellikle bu görevden sonra meslek hayatlarını sürünerek geçirdiği emniyette her zaman konuşulan bir şehir efsanesine döndü.

Fethulah Gülen'in adının geçtiği fezleke

Polis müfettişleri İsmet Sezgin Şenel ile Nihat Dündar'ın, 1991 yılında Akademi'de yaşanan hileli kura olayıyla ilgili başlattıkları soruşturmadan, birkaç kişiye ceza verilmesi dışında tatminkar bir sonuç çıkmamıştı. İsimleri belirlenerek kurumdan uzaklaştırılanlar buzdağının görünen yüzüydü. Geride kalanlara da ulaşılabilmesi için çalışmalar sürdürüldü. Birkaç ay sonra da, dönemin Emniyet Genel Müdürü Yılmaz Ergun zamanında Emniyet teşkilatı içindeki Fethullahçı yapılanmaya ilişkin iki yeni soruşturma açılmış hatta bu soruşturmalarla ilgili 1992 yılında iki ayrı fezleke hazırlanmıştı. Fethullah Gülen'le birlikte Akademi dışından cemaat üyelerinin de aralarında bulunduğu çoğu emniyet görevlisi olan ilkinde 102, ikincisinde de 93 zanlı hakkında Ankara DGM Başsavcılığı'na suç duyurusunda bulunulmuştu. Polis Akademisi'ndeki 1988-1991 yılları arasındaki gelişmeleri değerlendiren yazı, soruşturma ve suç duyuruları Polis Akademisi'nden sicil puanı düşürülerek atılan R.Y. (Bilin diye yazıyorum kullanmayın Rafet Yılmaz) isimli öğrencinin Ankara İdare Mahkemesi'ne açtığı yürütmenin durdurulması istemli dava üzerine açılmıştı.

Sen misin cemaaten ayrılan?

Akademi son sınıfta iken mezuniyetine 1 gün kala disiplin puanı düşürülerek atılan R.Y., okulda faaliyet gösteren ve kendisinin de içinde yer aldığı cemaat yapılanmasından çıkması üzerine haksız biçimde sicil puanı düşürülerek atıldığını

[53] Saygı Öztürk, Okyanus Ötesindeki Vaiz, Doğan Kitap

öne sürüyordu. İddialar üzerine açılan soruşturmalarda sonunda da iki ayrı fezleke hazırlanmıştı. Ankara Emniyet Müdürlüğü ve Emniyet İDB'ce yapılan her iki suç duyurusunda da "Fethullah Gülen'in Talebeleri" isimli bir örgütün Emniyet teşkilatı içinde örgütlenme çalışmaları yürüttüğünden bahsediliyordu. Ancak bu iki suç duyurusundan da sonuç alınamayacak ve Ankara DGM takipsizlik kararı verecekti. Birkaç yıl sonra da tüm Türkiye'nin konuştuğu Emniyet teşkilatı içindeki skandallar ardı ardına patlayacaktı. Cemaat kılıçlarını çekmişti. Çünkü suçlananlar teşkilattaki Fethullah Gülen örgütlenmesini ortaya çıkarmaya çalışan emniyet yetkilileriydi ve bu savaşın galibi de her zaman olduğu gibi cemaat yanlıları olacaktı.

Emniyet raporlarından Fethullah örgütlenmesi

Emniyet Genel Müdürü Ünal Erkan'ın suçüstü yaptığı hileli kura olayından sonra görevlendirilen polis müfettişleri İsmet Sezgin Şenel ile Ahmet Nihat Dündar'ın Polis Akademisi'ndeki Fethullahçı yapılanmayla ilgili başlattıkları bu yeni soruşturma çerçevesinde İDB'den, bazı emniyet mensuplarının illegal faaliyetleri hakkında bilgi istemişlerdi. Talep üzerine dönemin İstihbarat Daire Başkanı Tuncer Meriç'in imzası bulunan 4 sayfalık bir rapor 10 Mart 1992 tarihinde "gereği yapılmak" üzere Ankara Emniyet Müdürlüğü'ne gönderilmiş, Teftiş Kurulu Başkanlığı'na da bilgi amacıyla ulaştırılmıştı. "Çok Gizli" ibareli raporda şunlar yazıyordu:

"Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'nın demokratik, laik ve sosyal bir hukuk devleti niteliklerinin değiştirerek yerine şeriat düzenini getirmeyi amaçlayan illegal "Fethullah Hoca'nın talebeleri" adlı örgütün, tüm Türkiye genelinde olduğu gibi Teşkilatımız içinde de örgütlendiği, özellikle hareket noktası olarak seçtiği Polis Kolejleri, Polis Akademisi ve Polis Okulları içindeki faaliyetlerinin, Teftiş Kurulu'ndan gelen yazıya bağlı olarak askıya aldıkları, buna rağmen sempatizan kadroları ile bağlarını zayıflatmamak için toplantı ve çalışmalarını yoğun olarak sürdürdükleri ve illegaliteye son derece bağlı kaldıkları gözlenmiştir.

Elde edilen bilgiler doğrultusunda yapılan takip-tarassut ve tahkikatlarda, Ankara Polis Koleji öğrencilerinin yüzde 50'sine yakın bir kesimi ile çeşitli şekillerde temas kuran örgüt elemanları, kendilerine yakın olarak üzerindeki ajıtasyon çalışmalarını sistemli olarak yürütmektedirler.

Örgütün yapılanmadaki temel stratejisine bağlı olarak, devlet dairelerinin önemli yerlerine yerleşme planını, en tabandan uygulamaya koymaları teşkilatımızda da gözlenmektedir. Gelecekte Emniyet Teşkilatının bürokratlarını oluşturacak Polis Koleji öğrencilerinin, koleje seçimden itibaren her aşamada sistematik bir çalışmanın yürütüldüğü görülmektedir.

Örgütün yapılanmadaki temel stratejisine bağlı olarak, devlet dairelerinin önemli yerlerine yerleşme planını, en tabandan uygulamaya koymaları teşkilatımızda da gözlenmektedir. Gelecekte Emniyet Teşkilatının bürokratlarını oluşturacak Polis Koleji öğrencilerinin, koleje seçiminden itibaren her aşamada sistematik bir çalışmanın yürütüldüğü görülmektedir.

Örgütün tüm yurt sathında çeşitli görünümler altında kurulu bulunan vakıf ve evlerde ailelerinin izni ile yetiştirilen zeki, çalışkan öğrencilerin meslek okullarına yerleştirilme planından Polis Kolejleri de payını almıştır. Bu öğrenciler Polis Kolejlerine geldiklerinde hiyerarşik sıra içinde sınıf, dönem ve okul imamları ve kadrolarının denetiminde görüşleri doğrultusunda eğitilmektedirler. Sınıfların ve okulun kendi bünyesinde sorumlu imamlarının olmasına rağmen, örgüte karşı asıl sorumlu olan dışarıdan bir üniversite öğrencisidir. Örneğin: Ankara Polis Koleji 3. sınıflar sorunlusu SBF Kamu Yönetimi 3. sınıf öğrencisi A.A., buna bağlı olarak yine soy adı tespit edilemeyen Hukuk Fakültesi 4. sınıf öğrencisi Tarık, Gazi Üniversitesi Arap Dili öğrencisi S. Ö. Polis Kolejinin ve Akademisinin sorumlularıdır.

Cumartesi ve pazar günleri öğrenciler, sınıf imamlarının belirlediği adreslerde 5-6 saatlik bir eğitim çalışmasına katılmaktadır. Genelde Polis Koleji ve Polis Akademisi öğrencilerini birbirleri ile karşılaştırmamaya özen gösteren idareci kesim öğrencilerin Abidinpaşa Tıp Fakültesi Caddesi Şadırvan Sokak 4/a adresinde bulunan Terzi S.B.'nin dükkânında sivil elbise giymelerini ve daha sonra toplantı evlerine gitmelerini sağlamışlardır. Yapılan bu toplantılarda masumane sohbet ve çay partilerinden sonra Nur Külliyatı ile ilgili kitapların okunması ve açıklamaları yapılarak Fethullah Gülen kaset ve videoları seyrediliyor, öğrencilerin konulara olan yatkınlığına göre değişik gurup toplantılarına katıldıkları gözlenmiştir.

Ankara'da:

-Dikmen Sokullu,

-Abidinpaşa,

-Cebeci,

-Keçiören,

-Yenimahalle,

-Demetevlerde, teşkilata mensup kişilere ait evler ile bu işler için kamufle edilmiş eğitim evleri mevcut.

Sağlık Koleji öğrencilerinin ise, Demeteveler 12. Cadde 21. Sokak'ta köşede bulunan ev ve Örnek Mahallesi Faik Suat Caddesi 7. Sokak A/4 bloktaki yerleri kullandıkları tespit edilmiştir.

Polis Akademisi ve Polis Koleji öğrencileri ile bağlantılı oldukları sanılan şahısların adresleri aşağıya çıkarılmıştır.

1- F.A.

a) İvedik Caddesi 406/A Karşıyaka

b) 1. Cadde 16/7 Karşıyaka

2- Ü.G.(ismi rumuz olacak)

Demetevler12. Cadde Merkez Apt. No: 17

3- K.Ö.

Özel Elif Sitesi İvedik Caddesi 36. Sokak 5.Blok Kat: 2 Demetevler

4) A.B.

Ulus Konya sokak Bursa Han No: 7

5) N.A.

12. Cadde 33. Sokak Özel Elif Sitesi 4. Blok 25/24 Demetevler

6) S.D.

4. Cadde 3. Sokak 39/1 Demetevler

7) Z.D.

33. Sokak D Blok No: 34 Demetevler

Hukuki konularda kendilerine yardımcı olan Avukat A. B. isimli şahsın yazıhanesine sık sık gidip geldiği gözlenmiştir.

Fethullah Gülen grubunun Ankara Liderlerinin, Atatürk Anadolu Lisesi Din dersi öğretmeni K.Ö. isimli şahsın olduğu, Fethullah Gülen ile direk irtibatı olduğu, emir ve direktifleri kendisinden aldığı, Ankara ili ve ilçelerinde, örgütlenme çalışmalarını yönettiği, haftanın değişik günlerinde il dışında düzenlenen toplantılara katıldığı, özellikle esnaf kesiminin toplantılarına katılarak esnaf üzerinde sempati uyandırdığı böylece maddi çıkar teminini kolaylaştırdığı kendisinde habersiz hiçbir işin yapılmadığı, kendi görüşleri doğrultusunda faaliyet gösteren evler, okul ve pansiyonların bütün iaşe giderleri, harcamalarının kendisi tarafından yapıldığı, zengin esnaflar ile para toplamak amacıyla yapılan toplantılara Himmet toplantısı adının verildiği, bu tip toplantılara bizzat kendisinin iştirak ettiği, taraftarlarınca kendisine Ankara'nın Valisi dendiği,

Amaçlarını hizmet için önlerine çıkabilecek engelleri aşmak amacıyla değişik kamu kurum ve kuruluşlarında kadrolaştıkları, işlerini yaptırabilmek için rüşvet ve hediyelere başvurdukları söylenmektedir.

Kamu kurum ve kuruluşlarına kendi fikirleri doğrultusunda bulunan şahısları yerleştirmede tavassutta bulundukları başarı elde ettikleri, telefon irtibatlarını asgaride tuttukları, önemli haberleşmelerde kurye kullandıkları, Azerbaycan'a gruplar halinde kendi fikir ve düşüncelerini empoze edebilecek nitelikli elemanlar gönderildiği, kendi örgüt mensupları arasında söylenmektedir.

Yapılan araştırmalar sırasında Geçit Sokak Cebeci Ankara adresinde arkadaşları ile beraber kalan Komiser Yardımcısı İ.K.'nin muhtelif zamanlarda diğer illerden yanına gelen aynı fikir ve düşünceleri paylaştığı arkadaşları ile sohbetler yaptığı duyumlanmıştır. Konuların müfettişlerce araştırıldığının duyulması, özellikle konuyu gündeme getiren müstafi Polis Akademisi öğrencisinin kendisini

koruyabilmek için müfettişlikte vermiş olduğu ifadeleri, örgüt taraflarına aktarmış olması çalışmalarımız sırasında sık sık karşımıza çıkmış ve hareket imkânımızı kısıtlamıştır.
Her ne kadar ifadelerde belirtilen konuların doğruluğu tartışılmaz bir gerçek ise de bunların delillendirilmesi zaman içerisinde mümkün olacağı kanısı ile her türlü takip ve tarassut'a devam edilmektedir."

Teftiş Kurulu'nun tespit ettiği Fethullahçı polisler

Yürütülen soruşturmalar sonunda hazırlanan raporlar, EGM Polis Teftiş Kurulu tarafından fezlekeye dönüştürülerek Ankara DGM Başsavcılığı'na suç duyurusu yapıldı. Fezlekede, Akademi içinde faaliyet gösteren dinci bir gruba katılmadığı gerekçesiyle haksız biçimde sicil puanı düşürülerek atılan R.Y. isimli öğrencinin İdare Mahkemesi'ne açtığı dava üzerine kurum içinde soruşturma başlatıldığı belirtiliyordu. B.05.EGM.0.06.01/15-92 sayılı Teftiş Kurulu Başkanlığı'nın fezlekesinde 8'i Polis Akademisi'nde görevli öğretim görevlisiyle Emniyet Müdürlüğü'nün çeşitli birimlerinde görevli biri emniyet amiri 90 polis ve kurum dışından 3 kişinin daha adları zanlı olarak yer alıyordu. Kurum dışından zanlı listesine girenlerden biri Fethullah Gülen, diğerleri de cemaatin Ankara İmamı olarak bilinen bir lise din öğretmeni ve bir başbakanlık görevlisiydi. Zanlılar 1987-1991 yılları arasında Ankara Polis Akademisi'nde 3713 sayılı Terörle Mücadele Kanunu uyarınca, *"Cumhuriyetin niteliklerini, siyasi, hukuku, sosyal, laik ekonomik düzenini değiştirmek, Türk Devletinin ve Cumhuriyetinin varlığını tehlikeye düşürmek" ve "Görevin yerine getirilmesinde siyasi düşünce, felsefi inanç, din ve mezhep ayrımı yapmak, Emniyet mensupları arasında bu yolda ayrım yapıcı, tutum ve davranışlarda bulunmak"*la suçlanıyordu.

Mezuniyetine 1 gün kala atıldı

Fezlekede hem mağdur hem de tanık olarak adı yazılan R.Y.'nin 1987'de Polis Akademisi'ne girdiği belirtilerek, *"Okula girdikten sonra geçmişte olduğu gibi dini vecibelerini yerine getirmeye devam etmiş, bilahere okulda bulunan örgüt organizasyonuna mensup dini inanç ve esasları temel kabul edip faaliyet gösteren kişiler tarafından kendisine yaklaşılarak, kişinin bazı zaaflarından da yararlanılarak söz konusu grubun içerisine dâhil edilmiştir. Bu grubun içerisine girdikten sonra, eğitim çalışmalarına katılmış ve okulun son sınıfına kadar aynı grubun içersinde faaliyetine devam etmiştir. Zaman içerisinde malum grubun sorumlularıyla ters düşmesi üzerine bu teşkilat tarafından dışlanmış ve okul idaresinin de söz konusu grubun görüşlerine yakın hareket etmesi sonucu, okulu*

bitirme sınavlarına bir gün kala disiplin puanlarını düşürmek suretiyle okuldan atılmıştır” denildi.

İsim isim emniyetteki Fethullahçılar

Bunun üzerine İdare Mahkemesine başvuran R.Y.'nin, 1991 yılında Emniyet Genel Müdürü olan Ünal Erkan'ın Emniyet Teşkilatında geniş çaplı yönetim değişikliği yapması üzerine de, okuldaki faaliyetler hakkında bir ihbar mektubu yazdığı anlatılan fezleke şöyle devam ediyordu:
“Müşteki R.Y. gerek tarafımıza verdiği ifadede gerekse kendi el yazısıyla yazdığı mektuplarda, Polis Akademisi başta olmak üzere, Emniyet teşkilatının birçok kademesinde bulunan şahısların Fethullah Gülen grubunun görüşleri doğrultusunda faaliyet gösterdiğini açıklamıştır. Bu örgütlenmenin yapılanması eğitim faaliyetleri ve illegalitesi hakkındaki hususlarda itiraflarda bulunmuş olan R.Y.'nin verdiği bilgiler ışığında itiraf ve mektuplardaki konular üzerinde tarafımızdan geniş bir araştırma çalışması yapılmış ve ifadelerinin doğruluğu elde edilen belge ve tanık ifadelerinden anlaşılmıştır. Elde edilen bilgi ve verilere göre operasyona yönelik daha geniş bir inceleme ve tespitin yapılması amacıyla, makamın emirleri üzerine konu İDB'ye aktarılmış, bu birimin yaptığı araştırmalarda da R.Y. tarafından verilen bilgilerin doğru olduğu saptanmıştır. R.Y.'nin ifadesinde belirttiği ve devre imamı İ.K. ile birlikte gittiği Demetevler ve diğer semtlerdeki değişik amaçlarla kullanılan konutların, İDB'nin tespitlerinde de yer aldığı anlaşılmaktadır. Devletin temel nizamını dini inanç ve esaslar üzerine oturtmak amacıyla faaliyet gösteren ve stratejik amacına ulaşmak için bir örgüt yapılanması içerisine giren, siyasi iktidarı bir ihtilal hareketiyle ele geçirmek için teorik ve pratik eğitim aşamasına giren bu örgütün, temel hareket noktası Said-i Nursi tarafından kurulan ve onun çeşitli fonksiyonlarından biri olan Fethullah Gülen tarafından organize edilmektedir.
Teori bir siyasi hareket için gereklidir. Amaca ulaşmak için pratiğin esas hareket noktası olarak kabul edilir. Bu grubun nihai hedefi olan siyasi iktidarı ele geçirmek amacıyla çeşitli örgütlenme birimlerine girdiği gözlenmektedir. Örgüt içerisinde çalışmış R.Y.'nin de ifade ettiği gibi mevcut durumdaki amacın hedefe ulaşacak ve devlet kademesindeki belli kadrolara yeterli elaman yetiştirmek olduğu ifade edilmektedir. Bu amaçla, devletin varlığının temel koruyucusu ve kollayıcısı olan Emniyet Teşkilatında da amaca uygun bir örgütlenmeye gidildiği müşahade edilmektedir.
Başta Emniyet Teşkilatının gelecekte lokomotifi olacak olan ve teşkilata yön verecek, amir kadrosunu yetiştiren Polis Akademisinde illegal bir yapılanmaya gidildiği, kademe kademe mezun olan örgüt görüşüne göre militan veya sempatizan durumuna getirilen kişilerin, teşkilattaki diğer eğitim kurumlarına atanarak, uzun

vadeli bir program uygulanmaya koyduğu gözlenmektedir. Yine Akademi son sınıfta branşlar uygulanmaya koyduğu gözlenmektedir. Yine Akademi son sınıfta branşlar ayırımında, bu gruba mensup öğrencilerin daha çok siyasi kısıma ayrıldığı belirtilmektedir.

Polis akademisinde genellikle üyesi olan A.Ş, İ.T, R. F, C.Y, A.T, A.K, İ.B, M.K, R.K, B,C, H.İ.O, Emniyet Müdürü A.Ö ve A.E'den oluşan bir teorisyen kadronun bulunduğunu, bu kişilerin şeriat düzeninin daha iyi olduğunu empoze ettiklerini bütün tanıklarca ifade edilmiştir. Bu teorisyen kadrosuna okul idarecisi durumunda olan H.B.E ve İ.T'ın yardımcı olduğu belirtilmektedir.

Öğretim üyelerinden sanık durumunda olan, İ.Y.T A.Ş, R.F, B.C, A.K, H.İ.O, R K ve C.Y'nin ders konularının işledikleri sırada mevcut rejimi yererek şeriat düzenini övmek suretiyle hoş göstermeye çalıştıklarını ifadesine başvurulan, H.B, E.G,C.K, İ.Ç, S.Y, E.B, K. Ö, L.S, F. R. A, A.T, S.Y, A.T, M.İ.Y, C.A., E. M., A. T., A.U., L.. C. Y., adlı tanıklar tarafından açıkça ifade edilmektedir. Yine tanık İfadelerinde bu öğretim üyelerinin öğrenciler arasında ayırım yaptığı, derslerle ilgisi olmasa bile sürekli şeriat düzenini övmeye gayret sarf ettiklerini belirtmiştir.

Her ne kadar sanık sıfatı ile ifadesine başvurulan söz konusu öğretim üyeleri iddia ve isnatları reddetseler bile tanık ifadelerine göre, ders verdikleri sırada şeriat düzenini savunduklarını öğretim üyelerinin din ve felsefi inanç ayırımı yaptıkları hususu, açıkça görülmektedir.

R.Y.'nin ifadesinde, şeriat düzenin kurallarının daha iyi, T.C. kanunlarının ve nizamlarının derme çatma olduğunu belirten öğretim üyesi kişiler haklarında tanıklık yapabilecek aynı dönemlerde Akademi'de okumuş, şahısların tanık olarak bilgilerine başvurulmuş, söz konusu tanıkların tamamına yakını R.Y.'nin ifadelerini doğrulamıştır.

Müşteki tanık R.Y. ifadesinde bu örgüt tarafından tehdit edildiğini, İDB'de görevli A.T.'yle karşılaştığını ve kendisine cemaati karşısına almaması gerektiğini söylediğini, bu örgüt hakkında yazmış olduğu mektuptan haberleri bulunduğunu belirttiğini, kendisinin de bu teşkilatın gücünden korktuğunu, çünkü bu örgütün kendisini okuldan attırdığını, ifade etmiştir.

Uyarı üzerine endişeye kapıldığını, ne yapmam gerekiyor diye sorduğunda da, A.T.'nin notere giderek, önceki yazdığı ihbar mektubunun yalandan ibaret olduğu konusunda tutanak tanzim ettirilmesi gerektiğini belirttiğini, bunun üzerine A.T.'nin Altındağ Emniyet Amirliğindeki Lojmanlarda bulunan evine giderek, birlikte ihbar mektubunu inkâr eden bir rapor yazdıklarını, bilahare Maltepe semtinde bulunan 18. Notere birlikte giderek bu raporu 'ifade beyannamesi' başlığı altında noter kâtibine yazdırdıklarını ifade etmiştir. Daha sonra alınan bilgiler üzerine Ankara 18. Noterliğine tarafımızdan müracaat edilerek, bu belge elde edilmiştir.

Noterde A. T.'yle birlikte yaptıkları belge, müşteki tanık R.Y. tarafından A.T.'nin evinde el yazısıyla yazılarak, müfettişliğimize sunulan belgedir. Bu durum R.Y.'nin ifadesinin doğruluğunu belgeleyen bir husustur.
A. T.'nin, R.Y.'nin nişanlısının evine gitmesi müştekiyi, 'Cemaati karşına alma' diyerek dolaylı olarak tehdit etmesi, kendi evinde 'İhbar mektubuna neler yazmıştın?' diyerek defalarca sorduktan sonra, tutanak düzenletmesi bilahare resmiyet kazandırmak için birlikte notere gidilmesi ve önceden belirlenip, ayarlandığı anlaşılan noter kâtibine belge tanzim ettirilmesi A.T.'n in anılan grupla bağlantısını açıkça ortaya koymaktadır.
Bahse konu teşkilatla bağlantısı olmayan birinin kendisini ilgilendirmemesi gereken bir konuda, bu kadar aktif davranması düşündürücüdür. A.T.'nin gizli kalması gereken hususların açıklığa kavuşmaması için böyle bir faaliyet göstermesi dikkate şayandır. Kaldı ki talimatlı olarak alınan ifadesinde, sorulan soruya senaryo olarak nitelendirmekte ve R.Y.'yle birlikte noterde düzenlettiği belgeyi ifadesine eklemektedir. Bu da göstermektedir ki A.T., bahse konu grubun bütün faaliyetleri konusunda bilgi sahibidir ve ilgilidir. Bu sebeple Sanık A.T. de diğer sanıklar gibi belirtilen suçu işlemiş bulunduğu mevcut bilgi ve delillere göre sübuta ermektedir.
Müfettişliğimizce soruşturmanın derinleştirilmesi üzerine söz konusu grup içersinden rahatsız olanlar olmuş, (R.Y.)'nin ifadesinde belirttiği örgütün yayın organı olan Zaman gazetesinde soruşturmayı yürüten müfettişler aleyhine 'Komplocular ne yapmak istiyor?' başlığı adı altında iftira ve isnatlarda bulunulmuştur. Genel Müdürlüğümüzce Genel Müdür adına yapılan açıklama ile müfettişlerin soruşturmayı usulüne uygun ve hukuk kuralları içersinde yürüttüğüne dair haber ile iddialar tekzip edilmiştir.
(R.Y.)'nin ifadesine göre, bahse konu örgütün Fethullah Gülen' in görüşleri doğrultusunda hareket ettiği, mevcut T.C. Anayasa ve düzenini değiştirmek isteyen yerine şeriat düzenini hâkim kılmak arzusunda olan ve bunu bir ihtilalle gerçekleştirmek isteyen, bu amaçla eğitim yapan, yurtlar açan, dershane adı verilen evlerde eğitim yaptıran bu yurtların altında karate kursu adı altında yakın dövüş öğreten eyleme dönük pratik eğitim yaptıran bir örgüt olduğu ifade edilmektedir.
Söz konusu örgütün amacına ulaşmak için ve bir örgüt niteliği kazanmak için hiyerarşik ölçüler içersinde gerek sivil gerekse Emniyet Teşkilatı'nda örgütlendiği elde edilen bilgilerden anlaşılmaktadır.
Bu amaçla, Fethullah Gülen'in genel sorumlu, buna bağlı bölge sorumluları bunların altında da il sorumluları olduğu anlaşılmaktadır.
Vali diye adlandırılan il sorumlularının altında birçok kurum ve olanda örgütlenmeye gittikleri müşahade edilmektedir.

Genel bir teşkilatlanma, illegalite, sorumlu tayini, görev bölümü, aidat toplanması şakirde dedikleri mensuplarına kod isim verilmesi yayın faaliyeti, üyelere para cezası uygulanması mensuplarının kişisel haklarını müdahale, teorik ve pratik eğitim yaptırılması gibi hususların uygulanması tam anlamıyla ideolojik literatürde illegal bir örgütlenmenin varlığını ortaya koymaktadır.
Örgütün koyduğu kurallar çerçevesinde de Emniyet Teşkilatında illegal bir örgütlenmeye gidildiği, elde edilen bilgilerden anlaşılmaktadır. Fethullah Gülen'e bağlı olarak İç Anadolu bölge sorumlusu K.Hoca'nın, Bu şahsa bağlı olarak da Polis Akademisi'nde İ.T. ve H.B.E.' nin adı geçmektedir. Yine öğretim üyeleri olarak A.Ş., .İ.T, R. F., C. Y., A.T, A.K., İ.B., M. K., R.K., B. C., H.İ. O., A. Ö.' nün yer aldığı, EGM'de de M.T. ve S.T.'nin bulunduğu yine Polis Akademisi öğrenci kesiminde 3 ve 4 sınıflar sorumlusu olarak Kom. Yrd. C.M, 1. ve 2. sınıflar sorumlusu olarak da Kom. M.E.'nin bunların altında da 4. sınıflar sorusu Devre imamı İ.K., buna bağlı olarak para sorumlusunun M.K., yardımcı imamın İ.Ö. kitap sorumlusunun Z.A., yine bunların altında yardımcı imama bağlı olarak siyasi sınıf imamının M.S.,Adli Sınıf imamının A.K.D.,Trafik Sınıfı imamının Z.K. ,İdari Sınıf imamının M.K.'nin sorumlu olarak görev aldığı alınan ifade ve belgelerden anlaşılmaktadır.
T.C. Anayasasının Demokratik, Laik, Sosyal bir Hukuk devleti niteliklerini değiştirerek yerine şeriat düzenini getirmeyi amaçlayan illegal Fettullah Hoca'nın talebeleri adlı örgütün, ülke genelinde olduğu gibi, teşkilatımız içerisinde örgütlendiği bu sebeple devlet güvenliğini ilgilendiren bir faaliyetin akamete uğratılması ve suçluların fiillerinin subuta erdirilmesi amacıyla yapılacak operasyondan sonra, yukarıda bahsedilen meslek mensuplarının suçları kanıtlanmış olacaktır."

İki suç duyurusuna 6 yıl arayla takipsizlik

Büyük bir titizlikle hazırlanan EGM Polis Teftiş Kurulu Başkanlığı'nın 28 Şubat 1992 ve 28 Eylül 1992 tarihli 102 ve 93 kişiyi kapsayan suç duyurularına Ankara DGM Başsavcılığı takipsizlik kararı verecekti. DGM ilk suç duyurusuyla ilgili yürüttüğü 1992/256 hazırlık sayılı soruşturmayla ilgili 14 Ekim 1992'de takipsizlik kararı verdi. İkinci fezlekeyle ilgili karar ise 6 yıl sonra 20 Mart 1998'de yine takipsizlikle sonuçlanacaktı. Ankara DGM Başsavcılığı tarafından verilen her iki takipsizlik kararının gerekçesi de aynıydı. TCK'nin meşhur 163. Maddesinin kaldırılmış olması nedeniyle takipsizlik hükmü verildiği belirtilen kararda, *"Polis Akademisi'nde ekserisi öğretim görevlisi veya emniyet mensubu olan sanıklara isnat olunan suç, Atatürk milliyetçiliğini zayıflatacak; Atatürk ilkelerine ters düşecek görüşleri savunmak suretiyle devletin siyasi ve hukuki temel nizamlarını dini esas ve inançlara uydurma çalışmalarıdır. Kişilerin dinsel amaç ve yasal*

sınırlar içinde kalmak kaydı ile istedikleri faaliyette bulunmaları yasaların teminatı altındadır. Buna karşın yapılan çalışmalar devletin temel düzenini değiştirip mevcut sistemi dini esasa uydurmak amacına yönelik olursa, laikliğe aykırı olarak devletin içtimai veya iktisadi veya siyasi, hukuki temel nizamlarını kısmen de olsa dini esas ve inançlara uydurmak amacıyla cemiyet tesisi teşkili suçu, TCK'nın 163. maddesinde hükme bağlanmış iken, bu madde 3713 Sayılı Kanun'un 23. maddesiyle yürürlükten kaldırılmış bulunmaktadır. Bu nedenle ortada suç yoktur" deniliyordu.

Kendilerini kapsamayan Sicil Affı'ndan faydalandırıldılar

Ankara DGM'nin adli soruşturmada haklarında takipsizlik verdiği zanlıların önünde bir başka engel olan idari soruşturma vardı. Ama o engel de ilginç bir biçimde, yöneltilen suçlama tarihinden önce çıkarılan bir sicil affına zanlıların dâhil edilmesiyle aşıldı. EGM Teftiş Kurulu Başkanlığı, haklarında suç duyurusunda bulunulan zanlıların eylemlerinin idari suç kapsamında da olması nedeniyle 7 Eylül 1992'de 91/101.17498 sayılı yazı ile tahkikat evrakına fezlekeyi de ekleyerek disiplin yönünden gereğinin yapılması istemiyle EGM Hukuk Müşavirliği'ne gönderdi. EGM Yüksek Disiplin Kurulu söz konusu dosyayla ilgili kararını 7 Ocak 1993'te verdi: *"Sanık Emniyet mensupları hakkındaki suçlamalar 18.06.1992 tarihinde kabul edilip 07.07.1992 tarihinde yürürlüğe giren 3817 sayılı Disiplin Cezalarının Affına İlişkin Kanun'un 1. Maddesiyle af edildiğinden dosyanın kaldırılmasına oy birliğiyle karar verilmiştir."*
Yani 23 Ağustos 1991'de başlayıp 28 Ağustos 1992 tarihinde tamamlanarak adli ve disiplin yönünden müfettiş teklifleri getirilen ve aynı gün suç duyurusunda bulunulan soruşturmanın zanlıları olan Emniyet görevlileri, Sicil Affı Kanunu'nun çıktığı tarih 7 Temmuz 1992'den 53 gün sonra af kapsamına alınıyordu. Ancak burada yanlış olan bir durum yoktu. Sicil affı, suçun işlendiği tarihi gözönünde tutuyordu. Ancak başka bir sorun vardı. Yüksek Disiplin Kurulu'nun kararına dayanak oluşturan Sicil Affı Kanunu'nun 1. maddesinde, af kapsamının yasanın çıkmasından önce çıkan suçları kapsadığı belirtildikten sonra, *"Bu kanunun yürürlüğe girdiği tarihten önce işlenmiş devletin şahsiyetine karşı işlenen suçlar hariç"* diyerek zanlıların suçlandığı fiillerin af kapsamına dâhil edilmediğinin de altı çiziliyordu.
Yüksek Disiplin Kurulu'ndan böyle bir sonucun çıkacağını tahmin ettiklerinden mi bilinmez müfettişler fezlekelerini de Sicil Affı çıktığını ve zaten 3713 sayılı Terörle Mücadele Kanunu'nun (TMK) 163. maddeyi kaldırdığını göz önünde tutarak hazırlamışlardı. Fezlekenin netice ve kanaat bölümünün (a) fıkrasında zanlıların TMK'nin 1. maddesinde tanımlanan suçu işlediklerinin sabit olduğunu ve bu çerçevede işlem yapılması gerektiğini vurguluyorlardı. Yine fezlekenin (b)

fıkrasında ise zanlıların görevlerini yerine getirirken, *"Siyasi düşünce, felsefi inanç, din ve mezhep ayrımı yapmak, Emniyet mensupları arasında bu yolla ayrım yapıcı tutum ve davranışta bulunduklarının belirlendiğini"* bu fiillerin de Devletin Şahsiyetine Karşı İşlenen Suçlar kapsamında olduğunun da altını çizmişlerdi. Bu ayrıntılı ve adeta yol gösterici fezlekeye rağmen zanlılar suçlanmalarından 53 gün önce çıkarılan bir yasa kapsamında affedilmiş oldu. Cemaatçilerin nasıl korunduğuna örnek teşkil eden bu olay da ancak 1999 yılında, yine cemaat mensubu emniyetçilerin soruşturulduğu ve ilerleyen bölümlerde yer vereceğimiz bir başka olay sırasında öğrenildi. Bu nedenle hukuksuz bir karar alan ve haklarında disiplin soruşturması açılması gereken Yüksek Disiplin Kurulu üyeleri de zaman aşımı sayesinde kurtulmuşlardı.

Bu konuyla ilgili görüş aldığımız üst düzey bir emniyet müdürü bu "hatayı" vurgulamakla beraber konunun başka bir yanına vurgu yapmanın daha doğru olacağını söylüyordu: *"Emniyet Teşkilatı Disiplin Tüzüğü'nde cemaat üyesi olmak diye bir suç tanımı yoktur. Cemaat üyesi hangi şartlarda olunur, ne yapılırsa suç olur, ne yapılmalıdır belli değildir. O yüzden açılan soruşturmalarda hiç bir müfettiş, hiç bir makam bu disiplin tüzüğüne bakarak kimseyi cemaatçı olduğu için suçlayıp, ceza veremez. 1991 ve takip eden yılda sürdürülen cemaat soruşturmalarında bazı personele Disiplin Tüzüğü'nün 8. Maddesi uyarınca meslekten ihraç cezası teklif edildi. Ancak böyle bir suçu tanımlayan düzenleme olmadığı için ceza verilemedi."*

TMK'nin 1. maddesinin de, bir fiilin terör suçu olması için birden fazla kişinin silahlı olarak örgütlenip cebir ve şiddet içeren eylemler yapmasını şarta bağladığı anımsatan üst düzey emniyetçi, *"Bu nedenle cemaat örgütlenmeleri TMK kapsamına da girmez. Hangi cemaatin silahlı eylemi olduğu tespit edilebilidi ki bugüne kadar. Mesela Malatya DGM, 2000 yılında ortaya çıkarılan Hizbullah/Davet grubunun yargılamasını yaparken terör suçu kapsamında değerlendirilip değerlendirilemeyeceğini Emniyet Genel Müdürlüğü Terörle Mücadele Harekat Daire Başkanlığı'na sordu. Olmadığına yönelik rapor verildi. Çünkü silahlı eylemleri yoktu ve yasa böyle tanımlıyordu. İlginçtir bu konuda yasal düzenlemeyle gidilmesini isteyen ise Adalet Bakanı olduğu dönemde Cemil Çeçek'ti. Teklifte bulunmasının ardından yapılan 22 Temmuz seçimlerinden sonra da Adalet Bakanı olamadı. Hiç bir İstihbarat Daire Başkanlığı yasada yazılı olmayan suçtan dolayı belli inanç grupları hakkında kendi kafasına göre suç raporu düzenleyip operasyon yapamaz. CMUK değiştirilmeden yapılırsa da ortaya çıkan sonuç bugünkü Ergenekon davası gibi düzmece olur"* diyordu.

Cemaat mi devlet mi? Ya da devlet cemaat mi?

Açılan soruşturmalar ve suç duyuruları nedeniyle o dönemde görevden el çektirilen emniyet görevlilerinin neredeyse tamamı, kendilerini kapsamayan Sicil Affı Kanunu'ndan da faydalanarak ve açtıkları davaları kazanarak teşkilata hem de kritik noktalardaki görevlerine döndü. Fethullahçı oldukları gerekçesiyle soruşturulan bu personelin birçoğunun görev yeri ise İDB'ydi. Bu görevlendirmeleri dönemin İstihbarat Daire Başkanı Sabri Uzun, DGM'nin verdiği "takipsizlik" kararıyla gerekçelendirecekti. O dönemde cemaatçi bir yapının içinde örgütlü olmaktan çok, sadece inanç sahibi oldukları için soruşturulan bu personeli "koruyan" Sabri Uzun yıllar sonra, "*O tarihlerde bu adamların sadece görevleriyle ilgilendim; hiçbir personelimi inançlarına göre tasnif ederek, cezalandırma yöntemini seçmedim. Ama bugünlere gelindiğinde yapılanlara bakıldığında şimdiki örgütlenmeyi o günlerde görememişim"* diyecekti. Yürütülen soruşturmaların kaynağı durumunda olan R.Y. de polislik mesleğine dönenler arasındaydı. Ancak yürütülen soruşturmalarda verdiği ifadeleri, ihbar mektuplarında yazdığı suçlamaların her birinin kendisine tehdit ve vaatlerle imzalattırıldığını savunacaktı. Teftiş Kurulu Başkanlığı'nın fezlekesinde de R.Y.'nin suçladığı cemaat içinde yer alan polisler tarafından tehdit edildiğine yer verilmişti. Bir tarafta devletin Emniyet Müdürlüğü'nün yöneticileri bir tarafta da teşkilat içinde örgütlenmeye çalışan cemaatin mensupları bulunan bu kavgada R.Y. de güçlü olanı o zaman görmüş ve cemaatin isteklerini yerine getirmişti.

Bildik bir yöntem: İhbar mektupları

Hileli kura soruşturmasının böyle sonuçlanmasının başka sebepleri de vardı elbet. Uzun yıllar üst düzey emniyet müdürü, hatta İstihbarat Daire Başkanı olarak görev yapmış ve açılan birçok soruşturmaya tanık olmuş bir yetkilinin anlatıklarından yola çıkarak bu sebeplerin neler olduğunu irdelemekte fayda var. Anlatacağımz sebepler, şimdi sıkça eleştiri konusu olan polisteki Fethullahçı yapılanmayı kıracak fırsatların nasıl acemice yapılmış hatalar ya da iktidar kavgaları yüzünden ya da bizzat hukuksuzluğu soruşturacak olanların hukuk dışına çıkması nedeniyle bir yere varmadığını da anlamamızı sağlıyor.

Ergenekon soruşturmalarının hemen öncesinde ve soruşturma sırasında sıklıkla karşımıza çıkan ihbar mektupları gönderilmesi, bugünkü kadar yaygın olmasa da emniyet içinde "mesleki rekabet" gibi görünen yöntemlerin başında geliyordu. En önemli suçlama ise tarikatçılık, Fethullahçılık ya da genel adıyla irticacılıktı. Fethullahçı olarak bilinenler kendilerini "ülkücü, laik, demokrat" kimliğiyle gizliyor ve cemaatten olmayanları İDB'den uzaklaştırmak için "irticacı, tarikatçı, Fethullahçı" suçlamalarıyla ihbar mektupları yazıyorlardı. Bu durum öyle bir hale gelmişti ki kim Fethullahçı kim değil bilinemiyordu. Bu şekilde hazırlanmış kimi listeler de bizzat cemaate yakın olan kişilerce kamuoyuna sızdırılıyor ve bu şekilde

gerçekten cemaat mensubu olanların gizlenmesini de sağlıyordu. Bu ihbar mektuplarına dayanılarak hazırlanan listelerde ise sadece gerçekten Fethullahçı olmayanlar yer alıyordu.
Cemaatçilerin en çok örgütlenmeye çalıştıkları yer, Türkiye'deki tüm emniyet müdürlüklerinin istihbarat şubesinin bağlı olduğu birim olan İDB'ydi. Başkanlık ve bağlı birimlerde ANAP iktidarının Nakşi olduğu bilinen İç İşleri Bakanı Abdülkadir Aksu'nun tarikatlara olan yakınlığıyla Fethullahçılar kısmen de olsa örgütlenmeyi başarmıştı. Ülkücü ve Fethullahçıların yanı sıra başka tarikatlarla bağlantılı görevliler de çokça yer tutuyordu. Fethulahçıların tek hedefi vardı: Tarikatları ve cemaatçiliği bilen dolayısıyla Fethullahçıların da ne büyük tehlike olabileceğini farkedecek kadrolar başta istihbarat olmak üzere teşkilatın etkili birimlerinden, cemaatçilerin ihbarcılık mekanizmasıyla uzaklaştırılmak ve böylece ileriki yıllarda karşılarına çıkabilecek olan olası rakipleri oyun dışına çıkarmak. Böylece devletine ihbarcılık yapan "ülkücü, demokrat, laik" görünümlü cemaatçilere de boşalan bu kadrolara yerleşme fırsatı doğacaktı. Öyle de oldu. 1991-92 soruşturmalarında Emniyetteki "irticacıları" ihbar eden cemaatçiler de, kurulan tezgâhı farkedemeyenlerin gözünde devletini seven demokrat, laik kadrolar olarak görülünce iş daha da kolaylaştı.

Cemaatçilik değil takunyacılık soruşturuldu

1991 yılında ortaya çıkan hileli kura olayından sonra başlayan soruşturma da, üst düzey bir emniyet müdürünün dediğine göre, *"İşin ehli bir kadroya verilmemişti. Zaten o dönemde müfettişler bir yana emniyeti yönetenler de dâhil hiç kisme tarikatla cemaat arasındaki ayrımı bile bilmiyordu"*. Hileli kurayla ilgili Fethullahçıları tespit etmek amacıyla başlayan soruşturma da bu nedenle takunyalılar soruşturmasına döndü. İhbar mektupları da devreye girince ortaya çıkan listede, hileli kuraya karıştıkları için isimleri tespit edilebilenlerin dışında kalanlar takunyalılar listesi oluyordu. Ve bu isimlerin listelerde yer almasında Fethullahçıların rolü büyüktü. Soruşturmayı yürütenlere dolaylı yoldan ulaşarak yönlendiren Fethullahçılar, emniyetin yönetiminde söz sahibi olacakları dönemde kendilerinin önünde rakip olacak ve kendilerinden kurtulmak istedikleri "takunyalıları" listeye ekletmişlerdi.

Kilit görevler hep tarikatçılarda

Uzun yıllar ülkeyi yöneten ANAP'ın ve ilgili bakanlıklardakilerin tarikatlarla olan bağını fırsat olarak görüp kullanan tarikatçılar, kıdemlerine bakılmaksızın İDB ve ilgili birimlerde üst düzey görevlere getirilmişti. Tarikat ve cemaat dışında kalanlar ise küçük illerde görevlendiriliyordu. Örneğin ikisi de 1978 mezunu olan Mustafa

Gülcü İstihbarat Daire Başkan Yardımcısı, Celal Uzunkaya da İzmir İstihbarat Şube Müdürü iken 1979 mezunu Arif Akkale de Ankara İstihbarat Şube Müdürüydü. Ancak 1974 mezunu Sabri Uzun Kocaeli, 1976 mezunu Hanefi Avcı Diyarbakır İstihbarat Şube Müdürü, 1974 mezunu Yavuz Tokel, 1975 mezunu İzzet Sezgin Şenel, 1977 mezunu Muzaffer Erkan, ve 1979 mezunu Mustafa Aydın ise çeşitli illerde ve birimlerde etkin olmayan müdürlük görevindeydi. Bu listeye dâhil olanların içinde en iyi görev yeri olan ise kendisinden daha az kıdemli Gülcü daire başkan yardımcısı iken İstanbul İstihbarat Şube Müdürü olan 1972 mezunu Emin Arslan'dı.

İstihbaratın tanıdık isimleri

O dönemde İDB ve bünyesinde görev yapanlar arasında da yıllar sonra Ergenekon soruşturması ve Hrant Dink suikastı ile Hanefi Avcı'nın kitabıyla beraber sıkça tartışma konusu olan ya da Fethullah Cemaatinin ayak oyunlarıyla emniyetten uzaklaştırılan ya da kızağa çekilen birçok isim görev yapıyordu. İstihbarat Dairesi'nde görev yapan tanıdık isimlerden birisi Hanefi Avcı'nın kitabında Fethullah Cemaatinin komplosuyla mesleğinden olan ve o dönem Daire Başkan Yardımcısı olan Mustafa Gülcü'ydü. Yine karanlık bir olayla Sakarya Emniyet Müdürü iken tutuklanan Faruk Ünsal ve Hrant Dink cinayetinde adı sıkça geçen ve bu olaydaki ihmali müfettiş raporlarıyla da belgelenen Fethullahçı olduğu da sicil raporunda kayıtlı olan Ramazan Akyürek de İstihbarat Dairesi'nde başkomiser olarak görevliydi. Önemli illerden İzmir'in İstihbarat Şube Müdürü ise, Emniyet Genel Müdür Yardımcısı iken ayağı kaydırılan Celal Uzunkaya, Ankara İstihbarat Şube Müdürü de Arif Akkale'ydi. Bir başka tanıdık isim de, yıllar sonra Ergenekon davasının sanığı olarak karşımıza çıkan Adil Serdar Saçan'dı.

İlk çatlak yaşanıyor

Saygı Öztürk'ün Okyanus Ötesindeki Vaiz isimli kitabında yer alan bilgilere göre; Bu dönemde İstanbul emniyetinde yaşanan değişikliklerden biri de Adil Serdar Saçan'la ilgiliydi. Ülkücü polislerin önemli isimlerden birisi olan Kemal Yazıcıoğlu'nun İstanbul Asayiş Şube Müdürlüğü görevinden alınmasından sonra ekibi de çeşitli illere tayin edilmişti. O dönemde Asayiş Şubesi komiserlerinden olan Adil Serdar Saçan da bu atamalarla kendini Muş'ta bulmuştu. Ancak Yazıcıoğlu'nun ülkücü meslektaşlarını araya sokmasıyla Saçan İstihbarat Dairesi Başkanlığı Haber Alma Şubesi'ne tayin edilmişti.[54]

[54] Saygı Öztürk, Okyanus Ötesindeki Vaiz, Doğan Kitap

1989 yılında, Nurcuların liderlerinden birisi olan Yeni Asya Gazetesinin sahibi Mehmet Kutlular'ın Ankara Kocatepe Camisi'nde Sadi-i Nursi için mevlit okutuyordu. Türkiye'nin dört bir yanından gelerek Ankara'da toplanan Nurcular mevlidi bir gösteriye dönüştürüyordu. 28 Şubat'ta Kocatepe Camisi'ndeki mevlitte görevli polislerden biri de Haber Alma Şubesi komiserlerinden Adil Serdar Saçan'dı. Saçan, baş komiseri Ramazan Akyürek mevlitle ilgili teslim ettiği izleme raporunu işleme koymaması üzerine raporunu bu kez de Daire Başkan Yardımcısı olan Mustafa Gülcü'ye verdi. Böylece İstihbarat Dairesi'ndeki ilk çatlak ortaya çıkmış oldu.[55]

Cemaat istediğini elde etti

Kısa süre sonra da "takunyalılar" operasyonu, tam da cemaatin istediği gibi sonuçlandı. Müfettişlerin yönlendirilmesi ve gönderilen ihbar mektuplarının işe yaradığı Mustafa Gülcü, Faruk Ünsal, Arif Akkale, Celal Uzunkaya, Adil Serdar Saçan'ın "irticacı" suçlamasıyla görevden alınmasıyla anlaşıldı. Fethullahçıların oyununa geldiğini ilk fark edenler Mustafa Gülcü ve Adil Serdar Saçan oldu. Görevden alınmalarından sonra komiser ya da komiser yardımcısı olarak yerlerine atananların neredeyse tamamı Fethullahçılardı. İstihbarat Dairesi ele geçirilmişti. Cemaat tek kayıp vermişti: Sivas'a tayin edilen Ramazan Akyürek. Ancak zarar kısa sürede, , hem de ilerleyen yıllarda Fethullahçılık soruşturması yürütecek bir emniyetçinin kefil olmasıyla telafi edilecekti. 1992 – 93 yıllarında O.A., İDB Teknik Şube Müdürü olarak görevliyken, kendisi gibi ülkücü kadrolardan olan Daire Başkan Yardımcısı Halil Tuğ'u, aslında irticacı değil milliyetçi bir polis olduğu konusunda ikna ettiği Ramazan Akyürek'i yeniden İDB kadrosuna aldırdı. Akyürek artık Adıyaman İstihbarat Şube Müdürüydü.

Sicili Fethullahçı, görevi Daire Başkanı

Yıllar sonra İstihbarat Dairesi Başkanlığı için yine Mustafa Gülcü'nün adı geçse de Fethullahçılar bunu engellemek için varını yoğunu ortaya koydu. Hatta bunun için Gülcü'nün daha üst makam olan Emniyet Genel Müdür Yardımcılığı'na getirilmesine bile sessiz kaldılar. Gülcü'nün gelmesi engellenen İDB'ye ise tanıdık bir isim, İstanbul Valisi Erol Çakır'ın hakkında Fethulahçı olduğuna dair sicil doldurduğu, Hrant Dink suikastı sanıklarıyla karanlık bağlantıları olduğu belirlenen Ramazan Akyürek atandı. Dink ailesinin avukatlarının çabalarıyla aklandığı ilk soruşturmadan sonra hakkında yeniden soruşturma açılan Akyürek nihayetinde

---

[55] Saygı Öztürk, Okyanus Ötesindeki Vaiz, Doğan Kitap

2010 yılında Dink suikastındaki ihmali nedeniyle görevinden alınana dek İstihbarat Daire Başkanlığı görevinde kaldı.

Fethullah'a dokunan emniyetçi yanıyor

Emniyet Genel Müdür Yardımcısı olmasına ses çıkarılmayan Mustafa Gülcü ise kısa süre sonra görevinden alınacaktı. Adil Serdar Saçan Ergenekoncu olmak suçlamasıyla kendini cezaevinde buldu. Faruk Ünsal Sakarya Emniyet Müdürü iken mafya bağlantılı kişilerle ilişkisi nedeniyle yürütülen bir soruşturmada tutuklandı. Celal Uzunkaya da şaibeli bir muhbirle yaptığı garip telefon konuşmaları gerekçe gösterilerek Emniyet Genel Müdür Yardımcılığı görevinden alınanlar arasındaydı. Başına hiç bir garip olay gelmeyen Arif Akkale ise kızak göreve, merkeze çekilmişti.

Bütün politikacıların icazet aldığı cemaat lideri

Gülen hakkında 1992'de polisin hazırladığı rapor, DYP'nin iktidar ortaklığı döneminde Emniyet Genel Müdürü olan Mehmet Ağar tarafından hükümsüz sayılarak işleme konmamıştı. Bu arada cemaat de boş durmuyor kamuoyu önünde daha görünür olmanın her yolunu deniyordu. "Ilımlı İslam"ın temsilciliğine soyunan Fethullah Gülen sürekli barış ve hoşgörü mesajları veriyor, onursal başkanlığını Hoca Efendinin yaptığı cemaate ait Gazeteciler ve Yazarlar Vakfı üzerinden de farklı düşüncelerdeki siyasi ve dini kanaat önderleriyle bir araya geliniyordu. Özellikle sol kamuonunu yakından tandığı isimlerle cemaatin temsilcilerinin el ele kol kola fotoğrafları gazetelerde yayımlanıyordu. Turgut Özal'ın Cumhurbaşkanı iken 1993 yılında ölümünden sonra, tarikatlar ve dini cemaatlerle arasında mesafe bulundurmayan Süleyman Demirel'in bu koltuğa oturmasıyla cemaat artık daha bir rahatlamıştı. Demirel'in yadigârı DYP'nin de iktidarda olması, aynı dönemde başında Necmettin Erbakan'ın bulunduğu Refah Partisi'nin de oylarını arttırarak iktidara yakınlaşmasıyla özellikle bürokrasi içinde yer alan cemaatçiler kendilerine yönelik mücadalenin yumuşayacağını anlamışlardı.

Her iktidar odağıyla yakın ilişki kurmaya çalışan Fethulah Gülen, DYP'nin liderliğini yapan Başbakan Tansu Çiller'le de 30 Kasım 1994'de biraraya geldi. Bu buluşma 1980 darbesiyle kapatılan Adalet Partisi'nin devamı olan DYP'nin de köklerinin dayandığı Demokrat Parti'li Başbakan Adnan Menderes'in 1961'de Nur Cemaatinin lideri Said-i Nursi ile görüşmesinden sonra bir cemaat lideriyle bir Başbakan arasında yüzyüze yapılan ilk görüşme olarak kayıtlara geçti. O zaman da tıpkı günümüzdeki AKP iktidarının peşinde koştuğu benzer bir çıkarın, cemaat oylarının partisine havale edilmesinin peşinde olan Çiller'in de, kadrolarının

bürokrasi içinde yerleşmesinin peşinde olan Gülen'in de işine gelmişti bu görüşme. Sadece iktidar temsilcileriyle değil olası iktidar adaylarıyla da bir araya gelen Gülen, bir kaç yıl içinde ANAP'ın başında bulunan Mesut Yılmaz, RP lideri Necmettin Erbakan, DSP'li Bülent Ecevit, MHP'li Alparslan Türkeş, babasının izinden giderek DP'yi yeniden kuran Aydın Menderes, Meclis Başkanlığı yapan Hüsamettin Cindoruk ve Hikmet Çetin de bu görüşmeler kervanında buluşulan isimlerdi.

Emniyet'teki örgütlenmenin meyveleri toplanıyor

Tüm parti liderlerine ve siyasetlere eşit mesafede durduğunu göstermeye çalışan bir cemaat lideri olarak sahnenin en önünde duran Gülen'in hükmettiği taraftarlarının partileri için oy deposu olarak gören siyasetçilerin ılımlı yaklaşımları nedeniyle kamuoyunda ve devlet katında oluşturulmak istenen "tehlikeli" olmama algısı başarıyla yerine getirilmişti. Bülent Orakoğlu'nun başkanlığı dönemi olan 1996 ile, kendisi de cemaat oyunuyla kızağa çekilecek olan Sabri Uzun'un başkanlık ettiği 1998'de Emniyet İDB'nin hazırladığı iki ayrı belgede de hem polisin hem devlet erkânının Gülen cemaatine bakışın değiştiğini gösteriyordu. Gülen hakkında bu tür olumlu raporların çıkmasında, Emniyette yürütülen cemaat soruşturmalarından bir sonuç elde edilememesi ve hem Gülen cemaatinin hem de başka tarikatçı kadroların teşkilatın kritik önemdeki birimlerinde örgütlenmesinin da payı büyüktü. Adı İstihbarat Dairesi Başkanlığı olmasına karşın hem 1996 yılında yayımlanan kitapçık hem de Temmuz 1998 tarihli İstihbarat bülteninin hazırlanmasında doğrulatılarak onayı alınmış gizlilik dereceli bilgi ve belgeler yerine daha çok açık kaynaklardan yararlanılmıştı. Devletin kendisine tehlike olarak gördüğü aralarında Fethullahçıların da olduğu cemaat ve tarikatlar ile İslami akımların incelenip değerlendirildiği bu iki yayın hem hacim ve hem de içerik yönünden yüzeysel, zayıf, çelişkili ve de aşırı yetersiz kaynaklardı. Ancak eksikliği bilinmesine rağmen bu kitapçık ve bülten Emniyetteki Fethullahçı örgütlenmeye ilişkin sonraki dönemlerde açılacak soruşturmalarda ilginç bir şekilde kaynak olarak yararlanılacaktı. Cemaat, 1970'lerin ortasında sızıp 1980'lerde hız verdiği emniyet teşkilatlanmasındaki örgütlenmesinin meyvelerini 1990'larda toplamaya başlıyordu.
İstihbarat Dairesi Başkanlığı'nın kendi yayınları arasında olan 1996 tarihli 53 numaralı, "İslamda Mezhepler, tarikat ve dini akımlar" başlıklı kitapçıkta anlatılanlar arasında Nurcular grubu içinde en geniş yer Fethullah Gülen grubuna ayrılan raporda, Hoca Efendi için yapılan değerlendirmeler şöyleydi:
"Mahkeme tarafından hakkında takipsizlik kararı verildikten sonra 1989 yılından itibaren İzmir, Ankara, İstanbul illerinde tekrar vaazlar vermeye başlayan Gülen'in günümüzde yazmış olduğu çeşitli kitaplarla da faaliyetlerini devam ettirdiği

gözlenmektedir. Akyazılılar Vakfı ve Türkiye Öğretmenler Vakfı gibi kuruluşlarla başlayan faaliyetler, günümüzde hayata geçirilen çok sayıda dernek ve şirket aracılığıyla çok daha geniş bir yelpazede sürdürülmektedir. İlk önceleri öğrencileri barındırmak amacıyla açılan evler, zamanla yerini yurtlara daha sonra özel okullar ve üniversite hazırlık dershanelerine bırakmıştır. Eğitim konusundaki çalışmaları kapsamında özel kolejler açmaya başlayan söz konusu grup bu sahadaki başarılarıyla faaliyetlerini yurtdışına da taşıma imkânı bulmuş ve böylece de büyük çoğunluğu Orta Asya Cumhuriyetleri'nde olmak üzere 200'ü aşkın özel okulu faaliyete geçirmiştir. Ülkemiz içerisinde açmış olduğu özel kolejlerin yanı sıra hemen hemen her ilde açılan üniversite hazırlık dershaneleri de yoğun bir eğitim faaliyetleri içerisinde olduğu gözlenen grubun eğitim alanında yurt içi ve yurt dışında büyük başarılar elde etmesi halkın büyük ölçüde bu eğitim kurumlarına rağbet etmesine de neden olmuştur."

Raporda, Sızıntı dergisinin bu grubun en eski yayın organı olduğu, buna ilave olarak günümüzde iki gazete bir dergi, bir televizyon ve çeşitli radyo istasyonlarının yine bu grubun görüşleri doğrultusunda faaliyetlerini sürdürdüğü de kaydediliyordu. Raporda son dönemlerde toplumun bütün kesimleriyle diyalog kurmakta sakınca görmeyen yaklaşımları ve gençlik içinde gözlenen radikal kaymalara karşı almış olduğu tavırlarıyla da dikkatleri üzerine toplayan Gülen'in, değişik görüşlere sahip kesimleri aralarındaki düşmanlıkları bir tarafa bırakarak diyalog ortamı oluşturma gayretlerinin de kamuoyunda yankı bulduğu ifade ediliyordu. Raporda hakkında bilgi vermekten çok Fethullah Gülen'in övüldüğü kısımlar da vardı:

"Toplumun her kesimini kucaklayıcı tavrı, davranışları, yaklaşımı nedeniyle dini motifli terör örgütleri ve radikal dini kesimler tarafından çok büyük eleştiri ve hakaretlere maruz kalan Fethullah Gülen, bu kesimler tarafından demokratik ve laik Türkiye Cumhuriyeti devletinin savunuculuğunu yapmakla da suçlanmaktadır. Ülkemizde en geniş tabana hitap ettiği bilinen grup genelde, eğitim düzeyi yüksek şahıslardan oluşmaktadır. Kendi amaçlarını, devlet kademeleri için imanlı bir gençliğin yetiştirilmesi olarak açıklayan grubun, siyasi yelpazede ağırlığını demokratik parti çizgisini takip eden sağ partilerden yana koyduğu da bilinen hususlar arasında yer almaktadır."

Yukarıda da belirttiğimiz gibi emniyet içinde cemaat aleyhinde açılan soruşturmalarda ilginç bir şekilde kaynak olarak gösterilen ve "İslamda Mezhepler, Tarikat ve Dini Akımlar" başlıklı kitapçıktakine tıpatıp benzer ifadelerin bulunduğu ikincisi de yine İDB'ye aitti. Temmuz 1998 tarihli 70 numaralı bültenin, "Aşırı sağ ve irticai faaliyetler" bölümünde de İDB'ce Türkiye'deki dini ve irticai konuları 5 ana kategoride değerlendirildiği görülüyordu.

- Dini terör örgütleri: Şiddet hareketelerine girişen örgütler (Hizbullah, İslami Hareket Örgütü, Vasat İCCB gibi)

- Radikal dini gruplar: Henüz şiddet eylemine girişmeyen ve radikal İslami görüşlere sahip olan örgütler. (Şafak, Yöneliş, Fecri, Akabe vb)
- Geleneksel İslami kesimler: Tarikatlar (Nakşî – Kadiri) ve cemaatler Nurcular (F.Gülen, Yeni Asya, Kurdoğlu, Süleymancılar gibi)
- Normal inanan halk kitlesi

Bültende en çok vurgu yapılan konu Fethullah Gülen grubunun toplumun tüm kesimleriyle diyalog kurma çabalarıydı. Soruşturmayı yürütenlere, "bırakın örgütlensinler ne zarar gelir" demeye getirilen bu bültende de şu değerlendirmeler vardı:

"... 1970'li yıllarda başlamış olduğu çalışmalarını, çizgisini hiç değiştirmeden günümüze kadar getiren Fethullah Gülen'in, bilhassa son dönemler itibariyle, geniş açılımlar sergilediği ve toplumumuzdaki bütün kesimlerle diyalog kurma yönünde çaba sarfettiği gözlenmektedir.

Son olarak; Türkiye Gazeteciler ve Yazarlar Vakfı bünyesinde yürütülen ve değişik görüşlere sahip olan kesimleri birbirine yakınlaştırma yönündeki gayretleri de bu doğrultudaki yaklaşımlarının bir sonucudur.

F. Gülen, ılımlı islami yorumları, dini değerlerin siyasal hedeflere alet edilmemesi yolundaki telkinleri ve farklı kesimlerle diyalog arayışlarının yanı sıra bilhassa Papa başta olmak üzere Yahudi ve Hristiyan din adamları ile kurduğu irtibatlar nedeniyle de, dini motifli terör örgütleri ve radikal dini gruplarca yoğun biçimde eleştirilmiştir.

Şu anki durum itibariyle ülkemizde en geniş tabana hitap ettiği bilinen grup, genelde eğitim düzeyi yüksek şahıslardan oluşmaktadır. Kendi amaçlarını, Türkiye Cumhuriyeti'nin dünya çapında önemli bir devlet olma potansiyeline sahip olduğu gerçeğinden hareketle, eğitim faaliyetleri ile bu sürece katkı sağlama ve bunun gerçekleşmesi için de ülkede toplumsal barışa hizmet etme olarak açıklayan grubun siyasi yelpazede ağırlığını Demokrat Parti çizgisini takip eden sağ partilerden yana koyduğu da bilinen hususlar arasında yer almaktadır.

Yurtdışında ve yurtiçinde açılan eğitim kurumları çerçevesinde yürütülen faaliyetlerin mali giderlerinin kurulan şirketler vasıtasıyla karşılandığı bilinmektedir. Her il ve ilçenin durumuna göre yurtdışındaki bir ülkenin veya ülkelerdeki birkaç okulun tüm masraflarını karşılayacak şekilde planlamalar yapıldığı ve masrafların bu şekilde taksim edilmek suretiyle yurtiçinden karşılandığı bilinmektedir.

Son dönemde kamuoyunda önemli tartışmalara yol açan 8 yıllık eğitim ve türban konusundaki uygulamalarla ilgili olarak da, bu tarz meselelerin dinin aslından olmayıp teferruat olduğu, dolayısıyla da bu konuların toplumsal huzur ve barışı zedeleyecek ölçüde tırmandırılmasının zararlı olacağı görüşünü savunan F. Gülen

Grubunun, geleneksel ılımlı tavırlarına uygun olarak tutumunu devam ettirdiği gözlemlenmiştir.
Gruba ait ülkemizde faaliyet gösteren eğitim öğretim kurumlarından bazıları aşağıda belirtilmiştir:
İzmir Yamanlar Fen Lisesi, İstanbul Fatih Koleji, İstanbul Safiye Sultan Kız Lisesi, Mersin Yıldırımhan Lisesi, Ankara Samanyolu Lisesi, Van Serhat Lisesi, Denizli Server Lisesi, Erzurum Aziziye Lisesi, Erzincan Otlukbeli Lisesi, Eskişehir Ertuğrul Gazi Lisesi, Sakarya Işık Lisesi, Manisa Şehzade Mehmet Türk Lisesi, Aydın Nizami Erkek Lisesi, Fatih Üniversitesi.
Ayrıca yurtdışında; Özbekistan'da (17) eğitim kurumu ve (1) Dil Merkezinin bulunduğu, Türkmenistan'da (1) Üniversite, (13) Ortaöğretim kurumu ve (1) Dil Merkezinin olduğu, Kazakistan'da ise (30) Lise ve (1) Üniversite, ABD, Kamboçya, Malezya, Bangladeş, Gürcistan, Kırgızistan, Irak, Romanya, Moldova, Ukrayna, Azerbaycan, Tacikistan, Arnavutluk, Fas ve Pakistan gibi ülkelerde okullarının bulunduğu bilinmektedir."
Gülen'le ilgili emniyet istihbaratın hazırladığı ve olumsuz görüş bildiren bir rapor ise ayrıntılarını ilerleyen bölümlerde anlatacağımız 1999 yılında ortaya çıkan Telekulak Skandalından sonra kamuoyuna sızdı. Emniyetin ikinci Gülen raporunda da, cemaatin büyük bir hızla büyüdüğüne dikkat çekilerek, hareketin ikinci bir Şeyh Sait isyanına dönüşebileceği uyarısında bulunuluyordu. Raporu hazırlayan ekibi yöneten Ankara Emniyet Müdürü Cevdet Saral ve soruşturmayı yürüten ekibi bu raporun sızmasına neden olan Telekulak skandalı nedeniyle görevden alındı.

Susurluk protestoları 28 Şubat darbesine evrildi

İDB'nin 1996 tarihli kitapçığının yayımlanmasından kısa bir süre sonra, 3 Kasım 1996'da Susurluk'taki meşhur kazayla devlet-siyaset-mafya üçgeni, derin devlet diye adı da konularak içindeki birçok kirli çamaşırla birlikte ortalığa saçılmıştı.[56] Türkiye'yi 12 Eylül darbesi sürecine getiren olguları devletten bağımsız düşünen ve yaşananları sadece "sağ-sol çatışmasından" ibaret görmesi istenen kamuoyu, artık karanlık her olayda devlet parmağı aranmasına ikna olmuştu. Susurluk sonrasında devlet içinde odaklanmış irili ufaklı çete yapılanmaları deşifre edilse de bu güçlü mekanizmanın odağına inmeye çalışan hiç bir adli süreç hayata geçirilemedi. Çemberin en dışındakileri kapsayan göstermelik yargılamalarda kamuoyu vicdanını rahatlatan bir adil süreç işlemedi. Faillerin işledikleri suçlardan

[56] 3 Kasım 1996'da Balıkesir'in Susurluk ilçesinde içinde DYP Şanlıurfa Milletvekili Sedat Bucak, Emniyet Müdürü Hüseyin Kocadağ, katliam sanığı ülkücü Abdullah Çatlı ile sevgilisi Gonca Us'un bulunduğu 06 AC 600 plakalı Sedat Bucak adına kayıtlı Mercedes otomobil son hızla Hasan Gökçe'nin kullandığı kamyona çarptı. Kazada Kocadağ, Çatlı ve Us öldü, Bucak yaralı kurtuldu. Bu kazanın ardından ortaya çıkan derin devlet ilişkileri 'Susurluk' diye anılır oldu.

yargılanmadığı, verilen cezalarda tatminkâr olmadığı bu süreçte hem kontrgerillanın yargılanamayacağı hem de Türkiye'de yaşayanların devletin sıklıkla hukuk dışına çıktığı da kamuoyu tarafından öğrenilmiş olmuştu. Kısaca değindiğimiz Susurluk'un adaletli olmayan yargı süreci böyle olmuştu ama bu zaman boyunca ilginç gelişmeler de oluyordu Türkiye'de. Susurluk'la ortaya dökülen kirli sırların layığıyla araştırılmasını isteyenler ellerinde düdükler ve süpürgelerle temiz bir toplum için sokaklara dökülüyor, evlerinde her gece 21.00'de ışıklarını yakıp yakıp söndürüyorlardı. Susurluk soruşturmalarının gelip tıkandığı yer olan kışlanın sahiplerinin iyi değerlendiği bir fırsata dönüştü bu kamuoyu ayaklanması. Siyasal İslam'ın Türkiye'de legal siyaset alanında 1990'larda başlayan yükselişiyle işbaşına gelen Çiller-Erbakan ortaklığındaki hükümetten memnun olmayan asker bu fırsatı iyi değerlendirdi. Gündüz sokakta düdük tencere çalan, gece evlerinde ışıklarını yakıp söndürerek eylem yapanlar bir anda protestonun mecrasından kayarak kendilerini farkında olmadan 28 Şubat 1997 postmodern darbesine giden sürecin içinde buldular. Farkına vardıklarında ise çok geç kalınmıştı. Derin devlet protestocularıyla yanyana gelmesi mümkün bile değilken istedikleri darbeyi tezgâhlayanlar, hem Susurluk'a "gulu gulu dansı" diyenleri iktidarı indirirdi hem de Türkiye tarihinin en önemli derin devlet soruşturmasına da nokta koymuş oldu.[57] 28 Şubat gerçekleşmişti. Cumhuriyet kurulduğu günden bu yana iktidarı elinde bulunduran TSK'nin demokrasi ve siyaset üzerindeki gölgesi herkesi kaplamış ülkede ordunun işine gelmeyen herkes şeriatçılıkla damgalanır olmuştu. Kısa süre sonra elbette ki medyanın ve kitabımızın başında örnekleriyle anlattığımız üzere Fethullah Gülen'in de verdiği destekle Çiller-Erbakan hükümetinin düşmesi sağlanmıştı.

Başbakanlık Teftiş Kurulu'na gönderilen rapor

Geçtiğimiz bölümlerde ayrıntıların anlattığımız, İçişleri Bakanlığı Teftiş Kurulu'nun, zanlıları arasında Fethulah Gülen'in de bulunduğu Emniyet içindeki cemaat örgütlenmesine ilişkin yaptığı suç duyurularına Ankara DGM'nin 20 Mart 1998'de verdiği ikinci takipsizlik kararından sonra Emniyet içinde sular durulmuş gibi görünüyordu. 28 Şubat'ın karanlık günleri sürmesine karşın suçlanarak görevden el çektirilen emniyet ve Polis Akademisi görevlilerinin çoğu mahkeme kararlarıyla birer ikişer makamlarına dönüyordu. Açılan soruşturmalarla önü tamamen kesilemese de kısmen hızının yavaşlatıldığı düşünülen Emniyetteki cemaat örgütlenmesiyle ilgili 1998 ve 1999'da da ciddi çalışmalar yürütüldü. 1998 yılında İstihbarat birimlerince hazırlanarak Başbakanlık Takip Kurulu'na (BTK)[58]

---

[57] Ertuğrul Mavioğlu-Ahmet Şık, Kontrgerilla ve Ergenekon'u AnlamaKılavuzu, İthaki Yayınları

[58] İlk önceleri Türk Silahlı Kuvvetleri bünyesinde oluşturulan ve sadece TSK içinde değil, diğer kamu kurumlarında da "irticai faaliyetlere" katıldıkları iddia edilenler hakkında işlem yapan Batı Çalışma Grubu, 28 Şubat sürecinin

gönderilen raporlarda irticai faaliyetlerin polisten gördüğü destek anlatılıyordu. İrtica yanlılarının hemen hemen tüm illerde örgütlendiği belirtilen raporda, laik kadroların baskı altına alınarak sindirilmek istendiği örneklerle anlatılıp o dönemde Fazilet Partisi Milletvekili olan Abdülkadir Aksu'nun ANAP hükümeti zamanındaki İçişleri Bakanlığı döneminde yerleştirilen kadroların köktendincileri korumaya yönelik çalışmalarına vurgu yapılıyordu. Konuyla ilgili Cumhuriyet Gazetesinde, "Cemaatler emniyeti kuşattı" başlığıyla Sertaç Eş imzasıyla yayımlanan haberde BTK'ye gönderilen raporun, Uygulamayı Takip ve Koordinasyon Kurulu (UTKK) aracılığıyla ilgili bakanlıklara gönderilerek yapılan işlemler hakkında bilgi istendiğine yer veriliyordu. Habere göre istihbarat kaynaklarının 1997 ve 1998 yıllarındaki saptamalarına göre örnek gösterilen olaylar şöyle sıralanıyordu:
"Niğde: Ulukışla'da 23 Nisan 1998 günü yapılan törenleri ilçe belediye başkanının yetkisi olmadığı halde kısa süreli yağmuru fırsat bilerek ilçe Milli Eğitim müdürünün de desteği ile iptal ettiği, M. Kemal Paşa İlköğretim Okulu tarafından düzenlenen Ulusal Egemenlik Şöleni, havai fişek ve müzik gösterisinin ilçe emniyet müdürlüğünde görevli Başkomiser Osman' ın da yardımı ile iptal edilmiştir. İlçe Milli Eğitim Müdürü, Nutuk'ta yer alan 'Halife Vahdettin soysuzlaşmış, İstanbul'daki hükümet padişahla birlikte çıkarları uğruna vatanı düşmana satmıştır' şeklindeki cümleyi, 'Türk tarihine hakaret' gerekçesiyle adı geçen okul tarafından temsil edilen 'Pozantı Cephesi ve Ulukışlalı Kuvayi Milliyeciler' adlı oyunun metninden çıkarmıştır. 23 Nisan kutlamalarında görev alan öğretmenlerin 27 Nisan 1998 tarihinde polis tarafından okullara gelinerek keyfi şekilde gözaltına alındığı, öğrencilerin önünde tartaklandığı, hatta öğretmen Kenan Türker 'in bizzat emniyet amiri tarafından yumruklandığı, tüm bu olaylar karşısında ilçe

---

ardından 54. Necmettin Erbakan hükümetinin yıkılması, 55. Mesut Yılmaz hükümetinin kurulması ile birlikte Başbakanlık İrtica Takip ve Koordinasyon Kurulu haline gelmişti. Başbakanlık Müsteşarı'nın başkanlık ettiği Kurul'a MİT Müsteşarlığı, Emniyet Genel Müdürlüğü, Vakıflar Genel Müdürlüğü, Adalet, İçişleri ve Milli Eğitim Bakanlıkları, Diyanet İşleri Başkanlığı, Genelkurmay ve MGK'dan temsilciler katılıyordu. Ayda bir kez toplanarak, yapılan çalışmaları gözden geçiren kurulun oluşturulmasında, Yılmaz hükümetinde Başbakanlık Müsteşarlığı görevinde bulunan Yaşar Yazıcıoğlu başrolü oynamıştı. Yazıcıoğlu, 3 Kasım 2002 seçimlerinden önce AKP'den milletvekili adayı olsa da gelen tepkiler adaylığını engelledi. Başbakanlık Takip Kurulu tarafından hazırlanan raporlar sonucu, 1997'de 2 bin 956 kişi, 1998'de ise 4 bin 420 kişiyi "irticai faaliyetlere katıldıkları" gerekçesiyle gözaltına alındı. Başbakanlık Takip Kurulu tarafından hazırlanan raporlar sadece kamu görevlilerini değil, üniversitelerdeki öğretim görevlilerini de etkiledi. 3 Kasım 2002 seçimlerinden sonra AKP'nin hükümete gelmesinden sonra da özelikle iktidar milletvekillerinin tepkilerine rağmen BTK fişleme işlemlerine devam etti. 2003 Mayısında da BTK Başkanlığı'nı yürüten, Başbakanlık Müsteşarı Fikret Üçcan "İrticaî Unsurların Yurtdışı Faaliyetlerinin Önlenmesine Dair" 6 sayfalık bir talimat hazırlamıştı. Bu talimatta, irticaî örgütlerin isimleri "Millî Görüş, Fethullah Gülen Cemaati, Kaplancılar, İBDA-C ve Süleymancılar" şeklinde tek tek sıralanıyor, irticaî yapılanmada, Millî Görüş, Süleymancı kesim ve Fethullah Grubu'nun diğerlerine göre daha yaygın ve etkin faaliyet gösterdiği iddia ediliyordu. Ayrıca, aralarında Jet-Pa, Kombassan, Endüstri Holding gibi kuruluşların bulunduğu "yeşil sermaye"nin yakın takibe alınması isteniyordu. Başbakanlık Müsteşarı'nın bu talimat yazısından birkaç gün sonra Abdullah Gül, Milli Görüş ve Fethullah Gülen cemaatine ilişkin, tamamen ters mahiyette bir genelgeyi hazırladı. Bu gelişmelerden sonra BTK işlevsiz hale getirildi.

kaymakamının sessiz kalmak suretiyle bir yerde uygulamalara onay verdiği bildirilmiştir.
Ankara: Polis Akademisi'ne Abdülkadir Aksu'nun İçişleri Bakanı olduğu 1987-1988 yılları arasında yerleştirilen 42 öğretim üyesinin tamamının burslu olarak İngiltere'de mastır ve doktora programlarına gönderildiği, bunların yaklaşık 30'unun İngiltere'de kalış sürelerini 1-3 yıl uzatmayı başarmalarına rağmen eğitim programlarını tamamlayamadıkları, YÖK sisteminde süresi içinde programı tamamlayamayanların kurum ile ilişkisi kesilmesine rağmen bu şahısların ömür boyu aynı kadroda kalacak şekilde ataması yapıldığı öğrenilmiştir. Bu şahısların yasalara uygun olarak üç yıl süreli sözleşmeli personel satüsüne alınmasına karar verilmiş olmakla birlikte, bu husus kendilerine, anlaşılamayan nedenlerle hâlâ tebliğ edilmemiştir. Söz konusu kişilerin arasında Kayseri Belediye Başkanı Şükrü Karatepe'yi aklayan Prof. Dr. A.Ş., Yardımcı Doç. V.B. ve öğretim üyesi M.B.E. de vardır.
Manisa: Emniyet Müdürü K. İ., Fethullah Gülen taraftarlarınca düzenlenen toplantılara katılmaktadır. İl emniyet müdürlüğünde şube müdürü A.T.'nin, bu görevinde Fethullah Gülen'in propagandasını yapmak maksadıyla bir kısım polisleri haftanın belirli günlerinde topladığı, İlim Yayma Vakfı'na destek sağladığı, adı geçen müdürün son atamalarda terfi ettirilerek emniyet müdür yardımcılığına getirildiği bilgisi alınmıştır.
Yozgat: İrticai faaliyetlerin Yimpaş Holding'in yan kuruluşları olan vakıf, dernek ve öğrenci yurtları tarafından yürütüldüğü, Yozgat mülki amirlerinin de Yimpaş Holding ile yakın ilişki içinde olduğu, il emniyet müdürlüğünün Yimpaş tarafından il emniyet müdürlüğüne hediye edilen minibüsü kabul ettiği ve Kurban Bayramı'nda kurban derilerinin irticai odaklar tarafından toplandığı, kritik günlerde izne ayrıldığı bilgisi alınmıştır.
Hatay: Emniyet müdürü S.İ'nin Fethullahçı olduğunu ifade ettiği bilgisi alınmıştır.
Erzincan: 04.06.1998 tarihinde müftülük konferans salonunda Milli Görüş Teşkilatı'nca düzenlenen eğitim fakültesi mezuniyet gecesinde, devlet büyükleri ile alay edildiği, inanan-inanmayan ayrımı yapıldığı, türban takan kızlara zulüm yapıldığı ve bunları yapanların Batılıların uşakları olduğu, Kuran okunmasının yasaklandığı, imam hatip liselerinin kapatılması gibi konuların gündeme getirildiği, bu toplatıya vali yardımcısının da katıldığı, il emniyet müdürlüğünün konu ile ilgili suç duyurusunda bulunacaklarını bildirdiği halde halen işlem yapılmadığı tespit edilmiştir."[59]

Aydınlık "F Tipi" örgütlenmeyi yazdı

---

[59] Cumhuriyet Gazetesi 16 Temmuz 1999

Askeriye içinde Batı Çalışma Grubu adıyla İrticacıları izleyen birimler kurulmuş ve herkes hakkında doğru ya da yanlış bilgiler bir araya getirilmeye başlanmıştı. Devir askerin devriydi ve Emniyet içindeki cemaat yanlısı olmayanlar da bu kervana katılmıştı. Tam bu süreçte, 10 Ocak 1999 günü Aydınlık dergisi, "Fethullah Emniyeti Ele Geçirdi" kapak haberiyle çıkıyordu. Emniyet içinden bir kişinin derginin bağlı olduğu İşçi Partisine gönderdiği belirtilen ve bir iddiaya göre MİT tarafından gönderilen isimsiz bir ihbar mektubuna dayanılarak hazırlanan haberde Fethullahçıların EGM içinde nasıl örgütlendiğinin bir rapor halinde devletin üst düzey yetkililerine sunulduğu belirtilerek bazı iddialar sıralanıp birçok kişi isim isim birçok kişi suçlanıyordu.[60] Cemaatin, 28 Şubat sürecinden sonra aldığı önlemlerin raporda belirtildiği haber şöyleydi: *"Fethullahçıların Emniyet içinde Genel Müdürlük bünyesindeki Daire Başkanlıkları, Polis Akademisi, Polis Koleji ve Polis Okulları ile özel statülü illerde önemli şube müdürlüklerinde faaliyet gösterdikleri ifade ediliyor. Fethullahçılar, amirler ve polis memurları olarak, iki ayrı grupta örgütleniyor. Örgütlenmenin başında bulunan kişi, 'imam' diye adlandırılıyor. 'İmam'lar, en kıdemli ve yetenekli kişiler arasından seçiliyor. Raporda şunlar kaydediliyor: 'Amirler ve memurlar, kesinlikle birbirini tanımamakta, herkes imamı bilmekte ve onun direktiflerini yerine getirmektedir. Bu imamlar, bölge imamlarına, onlar da merkezde kurulu bir sivil kurula bağlı olarak faaliyet göstermektedirler. İmamlardan gelen emirler, Hoca Efendi'den geldiği kabul edilerek mutlaka yerine getiriliyor. Kısacası Emniyet Teşkilatı'nın personel alımından atanmasına, branşlaştırılmasından eğitimine, kurs görmesinden yurt dışına gitmesine, istihbarattan teröre kadar, birçok konuda fiili karar verme bu üst sivil grup tarafından gerçekleştirilmektedir'.*

28 Şubat'tan sonra parola sistemi değişti

Polis örgütü içindeki örgütlenmede, cemaatin tüm bireyleri, gizliliğe düzenli bir biçimde uyuyorlar. Üst grup tarafından gelen tedbirler ve kararlar, kademeli olarak alt gruplara iletiliyor. Kararların uygulanıp uygulanmadığı 'imam'lar tarafından kontrol ediliyor. Raporda, MGK tarafından kabul edilen 28 Şubat 1997 kararlarından sonra cemaatin 'tedbir ve parola sistemini' değiştirdiği kaydediliyor ve alınan önlemler sıralanıyor. Bu önlemlerin başında, 'işyerinde ve oturulan çevrede laik ve Atatürkçü bir hava' yaratılması geliyor.
Raporda şunlar belirtiliyor: 'Hoca Efendi cemaatinin elemanları, 'Şu an sırtınızda yumurta küfesi taşıyorsunuz. Yanlış bir hareketiniz geri dönülmeyecek hatalara sebebiyet verecektir. Sizler, Hitler'in tankları gibisiniz. Hitler, Rusya'ya doğru ilerlerken, karşısına çıkan bataklıkları aşmak için tankları bataklıklara saplayıp,

[60] Aydınlık Dergisi, sayı 599

kendilerini feda ederek arkadan gelenlere yol açmaları gibi, sizler de bu tür fedakârlıklar yaparak, sizden sonra geleceklere ortam hazırlayacak ve cemaatin teşkilatı ele geçirmesini sağlayacaksınız' parolasıyla hizmet etmektedirler'.

Tüm atamalar "sivil grubun" kontrolünde

Raporda, EGM Personel Daire Başkanlığı personelinin yüzde 95'inin Fethullah cemaatine mensup olduğu ifade ediliyor. Personel Dairesi; atama, uzmanlaşma, ödül, ceza vb. gibi, tüm işlemlerin yapıldığı birim. 'Teşkilatın tüm ataması, imamların bağlı bulunduğu sivil grup tarafından önceden teşkilat dışında planlanmakta ve daire bünyesindeki elemanları tarafından da bu kararlar icra edilmektedir. Yani teşkilatı öyle bir hale getirdiler ki, dışarıda olup teşkilatı bilmeyen sivil grup, Emniyet teşkilatını yönetmekte ve yönlendirmektedir. Şu an sadece Emniyet Müdürlerinin tayinlerine karışamamaktadır'.
Personel Daire Başkanlığı'nı ele geçirmenin yarattığı olanaklar, zaman zaman siyasi ve idari baskıyla birleşiyor.
'Personel Daire Başkanlığı'nda, unvanlara göre boş kadrolar tutulmaktadır. Bu kadrolar gizlidir. Daire, uygun gördüğü kişileri bu kadrolara atar. Cemaat elemanları bu kadroları ellerinde tuttuklarından, boşalan önemli kadrolar olduğunda hemen sivil gruba intikal ettirerek, kendi elemanlarının bu kadrolara atanması için siyasi ve idari baskı kurularak, gerektiğinde bakana dahi ulaşılarak atamaların yapılması sağlanıyor. Merkez Yüksek Değerlendirme Kurulu'nun yaptığı rütbe terfileri dahi aynı gün, yine bilgisayar bürosundaki görevliler tarafından diskete kaydedilip sivil gruba veriliyor ve yeni stratejiler belirlenerek kendi tarafından terfi edip edemeyenlerin durumu değerlendiriliyor. Eğer yine kendi elemanlarından terfi edemeyen varsa, siyasi baskı mekanizmaları harekete geçirilerek rütbe listesi onaya girmeden terfiler sağlanıyor'.
Personel Daire Başkanı Zeki Urgancıoğlu 1998 yılı atamalarını bizzat yürütünce, cemaatin tezgâhı bozuldu. Urgancıoğlu'nun ayağı kaydırıldı. Raporda olayın gelişimi şöyle anlatılıyor: 'Yapılan tüm atamalar, daire bünyesinde bilgisayar bürosunda kurulu bulunan ve Komiser M.D. ve Komiser M.K.'nin kontrolünde bulunan network sistemi ile yukarıdan tamamen görülmekte ve yapılan tüm atamalar diskete kaydedilerek, akşamları bu sivil gruba gönderilmekte idi. Planlamadan iki-üç gün sonra yapılan planlamalar, cemaatin tüm planlamalarını bozduğundan, siyasi baskı kurularak, İçişleri Bakanı Murat Başesgioğlu'na çeşitli bahaneler uydurularak, başkanın görevden alınması sağlandı'.

2000'li yılların lider kadrosu yaratılıyor

Personel Dairesi'nde yoğunlaşma, aynı zamanda, 2000'li yıllara yönelik bir yatırım. Rapor, geleceğin lider kadrosunun oluşturulduğuna dikkat çekiyor. Bu bakımdan, Fethullahçılar, cemaat mensuplarının önünü açacak 'kadrosuzluktan emekli yasası'nın bir an önce çıkmasını istiyorlar. Rapor, bu konuda şunları yazıyor: 'Cemaatin en büyük sıkıntısı, müdür sınıfında yüzde 25 civarında personeli bulunmaktadır. Ve nihai kararlar bu müdürler tarafından verilmektedir. Fakat müdür sınıfı kadrolarının dolu olması sebebiyle aşağıda, yüzde 85'ini bu cemaatin oluşturduğu, komiser yardımcısından emniyet amirine kadar olan rütbelerde bir yığılma meydana gelecektir. Bunu aşmak için de bir an önce askeriyedeki gibi kadrosuzluk nedeniyle emekliliğin gündeme gelmesi gerekmektedir. Bu kanun çıkartılırsa üst kademelerdeki emniyet müdürleri emekli edilerek yerine alttan gelen bu elemanların geçmesi hedeflenmektedir. APK Daire Başkanlığı ve Personel Daire Başkanlığı olarak burada bulunan Hoca Efendi cemaati elemanları tüm gayretlerini bu tasarıya vermektedir'.
Polis Akademisi ve Polis Kolejine giriş de, cemaatin kontrolü altında. Ancak Rapora göre, son 4-5 yıldır bir sıkıntı yaşanıyor. Bu okullara çoğunlukla şehit çocukları alınıyor. Fethullahçılar, kendilerine fazla çekemedikleri bu çocukların akademiye girişini önlemek için yönetmeliği değiştirmeye çalışıyorlar. Akademiye değil, polis okullarına alınsın, diyorlar'.

Ceza verilen irticacılar önemli merkezlere getiriliyor

Fethullahçılar, öbür birimlerden kendi elemanlarına ait olumsuz bir yazı geldiğinde, bu tür işlemleri yumuşatarak, 'elemanlara ve hizmete zarar gelmeyecek bir hale getirip' işleme koyuyorlar. 1996-1997 yılında Polis Akademisi'nde irticai faaliyette bulundukları için isimleri Genel Müdürlüğe iletilen 9 kişinin tayinleri, gene önemli merkezlere yapıldı. Raporda, buna örnek olarak şu isimler veriliyor: 'R.Y. Başkomiser Eğitim Daire Başkanlığı, Y.A. Komiser TEM Daire Başkanlığı, M.A. Komiser Personel Daire Başkanlığı, E.D. Komiser Personel Daire Başkanlığı (Komiser M.A. şimdi Şark Atama Büro Amiri olarak görev yapmaktadır.)
Emniyet içindeki cemaat mensuplarının ana faaliyetlerinden biri de, önemli birimlerden gelecek personel talebini, o sırada pasif görevlerde bulunan elemanlarıyla karşılamak. Buna örnek olarak, 1996 yılında Elazığ Polis Okulu'na yapılan atamalar gösteriliyor. Raporda, atamalardan pek çok örnek veriliyor. Cemaat elemanlarının adları sayılıyor.

Cemaate adam kazandırma

1997 yılına kadar polis okullarındaki kura çekimine yalnızca Personel Daire Başkanlığı'nda görevli personel gönderilirken, bu yıldan başlayarak, Hoca'nın

elemanları gönderiliyor. Bu kişiler, kura çekiminde kendi elemanlarına yardımcı oluyorlar. Ayrıca okullardaki gelişmeler hakkında bilgi topluyorlar. Rapor, Fethullahçıların, örgütü genişletme açısından da bu durumdan yararlandıklarını saptıyor. 'Ayrıca tüm teşkilat bünyesinde peşine düştükleri, yani zeki ve kabiliyetli görüp kendilerine eleman yapabilmek için ilgilendikleri personele, istediği yere tayin ve istediği branşta çalışma gibi menfaatler gösterilerek, bu tür elemanların kendilerine katılmaları sağlanmakta, kendi işlerine mani olan personeli de tayin ettirerek kendi elemanlarına serbest çalışma alanı oluşturulmaktadır'.
Raporda, Emniyet teşkilatında iyi bir yere gelebilmek ve istediği alanda çalışabilmek için, çok sayıda personelin 'Hoca Efendi cemaatine' katılmaya zorlandığı ifade ediliyor.

Aleviler ve solcular fişleniyor

Genel nakil ve Doğu ve Güneydoğu'ya gönderilecek personelin planlanmasından ve atamalardan yaklaşık iki ay önce, 'tüm teşkilattaki elemanlara, birimlerdeki problemli ve engel teşkil eden' isimler soruluyor. Bu araştırma; Aleviler, solcular ve başka cemaatler esas alınarak yapılıyor. İsimlerin saptanmasından sonraki aşama raporda şöyle anlatılıyor: 'Bu toplanan isimlerde öncelikle gönderilmesi gerekenler tespit edilip bunların tayini ile dışarıda kalan, önemsiz birimlerde çalışan veya Akademi'den mezun olacak Komiser Yardımcısı elemanlarına yer açılıyor. Kendilerinden olmayan personelin birimleri ipka teklifinde bulunsa dahi ipkalarını işleme koymayıp sorulduğunda, 'sehven yazılmamış veyahut daire başkanı kabul etmedi' gibi mazeretlerle iş geçiştiriliyor'.
Bu formülün tam olarak uygulandığı 1997 ve 1998 yıllarında, Genel Müdürlük Daire Başkanlıkları, Polis Akademisi ve Polis Koleji'ndeki örgütlenme tamamlanıyor. Rapor'a göre, Emniyet içindeki Fethullahçı örgütlenme, son iki yıl içinde doruğa ulaştı. Cemaat, bu durumu korumak için, kendilerine karşı çıkan amirler hakkında, kendine bağlı yayın organlarında üretilmiş 'haberler' yazdırarak, bu kişileri yıpratmaya çalışıyor.

Emniyet çapında istihbarat ağı

Raporda cemaatin, Emniyet Teşkilatı içindeki her gelişmeden anında haberdar olduğu örneklerle anlatılıyor. 'Bu cemaat, Emniyet Genel Müdür Yardımcıları, Genel Müdür Özel Kalem başta olmak üzere birçok yere eleman yerleştirmişlerdir. Bu yazının İçişleri Bakanlığı'nda herhangi bir birime gönderilmesi halinde, aynı dakikada haberleri olacak ve yeni stratejiler tayin edeceklerdir'. 'Emniyet Teşkilatı ve Başbakanlık bünyesinde oluşturulan Sivil Çalışma Grubu'na gelen tüm ihbarlardan haberleri olduğundan, buraya gelen ihbarları asılsız yapabilmek için,

illerde irtica ile alâkası olmayan, içki içen ve gayri meşru ilişkileri olan personelin, irticai faaliyetlerde bulunuyorlar diyerek ihbar edilmeleri istenmiştir. Böylece bu grupları yanlış yönlendirmektedirler. 'Son olarak Sivil Çalışma Grubu'ndan gelen 40 civarında irticai faaliyette bulunan emniyet mensubunun yazısı, işlemler şubesinde soruşturma bürosuna geldi. Tabi yine burada görevli Hoca Efendi talebesi büro amiri Komiser D.O. var. Bu liste aynı gün fotokopi ile çoğaltılarak sivil birimlerine gönderildi. İçlerinde elemanları olanlar uyarılarak taktik geliştirmeye başladılar'.

28 Şubat'tan sonra alınan önlemler

28 Şubat kararlarından sonra özellikle parola sistemini değiştiren cemaat, şu önlemler başvurdu:
1. Evlerde bulunan Risale-i Nur Külliyatları kaldırılacak. Herkes, bu eserleri sivil olan akrabalarının yanına götürecek.
2. Evlerden Hoca Efendi'nin kaleme almış olduğu eserler kaldırılacak. Kuran-ı Kerim'den başka hiçbir dini kitap kalmayacak.
3. Evlerin giriş kısmına, hatta dış kapı açıldığında görülebilecek yerlere Atatürk'ün fotoğrafları asılacak. Odalarda 10. Yıl Nutku ve İstiklal Marşı duvarlara asılacak.
4. Evlerde görünür kısımlarda, Nutuk gibi kitaplar bulundurulacak.
5. İşyerine giderken Sabah, Milliyet, Cumhuriyet gibi gazeteler alınıp götürülecek ve işyerinde herkesin görebileceği yerlere bu gazeteler konulacak.
6. Zaman gazetesi, Sızıntı ve Aksiyon gibi dergilere başka isimler altında abone olunacak. Dergi ve gazete ücretleri yatırılacak. Fakat genellikle ev adresi verilmeyecek. Bu yayınlar evde bulunmayacak.
7. Telefonlar MİT tarafından dinlendiğinden telefonlarda kesinlikle dini konuşmalar yapılmayacak. Selam verilmeyecek. Hatta hayırlı sabahlar bile denilmeyecek. İyi günler, günaydın türü konuşmalar yapılacak.
8. Telefonda hizmetler hakkında konuşma yapılmayacak. Hiçbir elemanın ismi zikredilmeyecek. Adres verilmeyecek. Sohbet yapılacak evler hakkında konuşulmayacak.
9. Eğer herhangi bir yerde buluşma olacak ise telefonlarda kodlu konuşulacak. Mesela: 'Bu akşam maçı nerede seyrediyoruz?'. 'Bu akşam bizde okey oynayalım mı? Gelirken şu isimleri de çağır' gibi.
10. Cuma namazına 3 hafta üst üste gidilmeyebilir. Bu nedenle birimlerde bulunan elemanlar 3 gruba ayrılacak. Her hafta bir grup gizlice Cuma namazına gidecek. Diğer kalan iki grup birimlerinde kalacak. Birim amirlerinin gözleri önünde bulunarak dikkat çekilmeyecek. Hatta mümkünse Cuma namazı vaktinde Polis Evi'nde birim amirleri de davet edilerek yemekler tertip edilecek. Kurum içinde bulunan halı sahalarda yine birim amirleriyle maç yapılacak.

11. Kesinlikle hiçbir vakit namazı işyerinde kılınmayacak. Cem edilecek. Yatsı namazında evde topluca kılınacak.
12. Çöp kutularından boş bira kutuları ve içki şişeleri toplanacak. Evdeki çöpler dışarı konduğunda, bu şişe ve kutulardan birkaç tanesi çöpün görünen kısımlarına konacak.
13. İşyerinde kendi cemaatimizden başka bir grubun ya da cemaatin elemanlarının başı derde girdiğinde, kesinlikle yardım edilmeyecek. Hatta görmemezlikten gelinecek.
14. İşyerinde lehimizde ve aleyhimizde cereyan edilecek tüm konular, anında bağlı olunan imama bildirilecek.
15. Önceden hanımlarının başları açık olup, sonradan kapananlar, eşlerinin başlarını açacak. Eşinin başını açan her eleman, eşiyle beraber birim amirlerinin görebileceği yerlere gidecek. Meselâ; polis evine yemeğe veya bayramda bayramlaşmaya.
16. Önceden hanımlarının başları kapalı olsa dahi, önemli yerlerde çalışanlar mutlaka eşlerinin başını açacak.
17. Akademi, kolej ve polis okulu öğrencileri hafta sonunda dershanelere gönderilmeyecek (Dershane, Hoca Efendi cemaatinin dini evleri). Tüm öğrencilerle pastane ve lokal gibi yerlerde buluşulacak.
18. Tüm akademi, kolej ve polis okulu öğrencileri, mutlaka bilgisayar kursuna gidecek.
19. Kurban bayramlarında hiçbir eleman kurban kesmeyecek. Deri toplama işine girmeyecek. Fakat tam bir kurban parası imama verilecek ve bu para hizmete aktarılacak. Hizmetten bu elemanlara sadece bir but gönderilecek. Böylece deri toplama işi olmayacak. Herkes kurban kesmiş olacak. Çevreye de kurban kesmedik, denecek.
20. İşyerinde ve çevrede laiklik ve Atatürkçülüğü öven konuşmalara iştirak edilecek. Dini öven konuşmaların olduğu gruplardan uzak durulacak.
21. Son alınan duyumlarda MİT, EGM'de çalışan tüm amir sınıfı personelin adreslerini tespit etmiş ve bu amirlerin evlerine giderek bir adres sorma bahanesi ile kapılar çalınıp, hanımlarının kapalı olup olmadığını tespit etmektedir. Bu nedenle evlerde kadınlar başı açık duracak ve kapı çalındığında başlar açık olarak kapılar açılacaktır."

Resmi rapor yoktu ama soruşturma açıldı

Aydınlık dergisinin yayımladığı habere dayanak teşkil eden resmi bir rapor aslında hiç olmamıştı. Teşkilat içinden birisi, ya da bir iddiaya göre MİT, Aydınlık dergisine bir rapor varmış gibi gönderdiği ihbar mektubunun aynısını Teftiş Kurulu Başkanlığı'na da göndermişti. Ünal Erkan zamanında yapılan ve sonuç alınamayan

1991 ve 1992'deki soruşturmalardan 8 yıl sonra bir kez daha geniş ve kapsamlı bir soruşturma başlatılmıştı. Ama başlatılan soruşturmanın ne kapsamlı ne geniş ne de doğru sonuçlar içermediği, bizzat soruşturmayı yürütenlerin hukuksuzluğuyla anlaşılacaktı. İşin kötüsü haberde dile getirilen ve doğru olduğu düşünülen örgütlenme iddialarının birçoğu da araştırma konusu yapılamadı. Örgütlenme tespit edilmiş ancak örgüttekiler bulunamamıştı.
Aydınlık'ın haberindeki iddiaları ihbar kabul ederek araştırılmasını isteyen ilk görevlendirme yazısı EGM İstihbarat Dairesi Başkanı Sabri Uzun tarafından Ankara Emniyet Müdürlüğü'ne gönderildi. Ertesi gün olan 5 Şubat 1999'da da Teftiş Kurulu Başkanlığı'ndan da aynı taleple ikinci bir görevlendirme yazısı yine Ankara Emniyet Müdürlüğü'ne gönderildi. İstihbarat Dairesi Başkanlığı'ndan 10 Şubat 1999'da gönderilen ayrı bir görevlendirme yazısında da "Fethullahçılar Listesi" gönderilerek Emniyet'teki örgütlenmesinin ortaya çıkarılması için soruşturma yürütülmesi istendi. Dönemin Ankara Emniyet Müdürü Cevdet Saral, Emniyet Müdür Yardımcısı Osman Ak ve İstihbarat Şube Müdürü Ersan Dalman ile yardımcısı Zafer Aktaş birkaç ay sonra soruşturmayı açtı. Neden bu kadar bekledikleri de, ayrıntıların ilerleyen bölümlerde işleyeceğimiz yargılanmalarına neden olacak Telekulak Skandalıyla ortaya çıkacaktı.

28 Şubat'ın yanında saf tutması yetmedi

"Hükümet gitmeli" diyerek destek vermesine karşın 28 Şubat sürecinin tokadını yiyenler arasında Fethulah Gülen'in de kendine ayrılan yeri alması uzun sürmemişti. İDB'nin olumlu görüş bildiren bir kitapçık ve bültenine rağmen, Gülen'in, devlet bürokrasisinde en çok örgütlü olduğu yerlerden biri olan Emniyet tarafından bir kez daha takip altına alınıyordu. Saral, EGM'ye Gülen cemaatinin örgütlenmesine ilişkin tespitler içiren bir yazı gönderdi. İDB'deki meslektaşları tarafından hazırlanan ve "Gülen'i akladığı" yorumu yapılan kitapçık ve bültene de, *"İDB yayınları muhtevasından da anlaşılacağı üzere Fethullah Gülen grubunun irticai faaliyetlerde bulunduğuna ve mevcut anayasal düzeni yıkarak yerine dini esaslara dayalı bir rejim kuracağına ve Atatürk ilke ve inkılâplarına karşı çıktığına dair herhangi bir tespit ve gözleme yer verilmemektedir"* eleştirisi yönelttiği 18 Şubat 1999 tarihli yazısında Saral şöyle diyordu:
"Hal böyleyken ilgi (a.b.c.) ve Teftiş Kurulu Daire Başkanlığı'nın İlimize intikal eden yazılarında henüz yeni fark edilmiş bir örgütlenmeden söz edilmekte buna karşın müdürlüğümüzden lokâl anlamda çok yönlü araştırma istenmektedir.
Son yayınlarla inceleme ve soruşturmaya neden olduğu anlaşılan bu örgütlenmenin veya tarikatın oluşumunun nasıl olduğu, kimler tarafından yürütüldüğü, teşkilatımıza sızmaların nasıl gerçekleştirildiği hususları hakkında geniş çaplı araştırma için ek bilgilere ihtiyaç duyulmaktadır.

Yayınlanan raporlardan ve F. Gülen'le ilgili yazılan kitaplardan ilk anda elde edilen değerlendirmeler ve teyide muhtaç diğer kaynaklardan derlenen bilgiler ışığında ilk elde edilen kanaat bu grubun örgütlenme tarzının, yatay ve dikey şekilde olduğu ve yapılanmanın genelde açık ancak 'hedefin' gizlilik taşıdığı anlaşılmaktadır.

Buna göre, söz konusu örgütlenmenin:

- *-İdeolojik ve felsefi yapısı*
- *-Örgütlenme modeli*
- *-Taktik ve stratejisi*
- *-Finans kaynakları*
- *-Hedefin netleştirilmesi*

Hususlarındaki bilgilerin derlenmesi çalışmaları ile işe başlamanın lüzumlu olduğu kıymetlendirilmektedir.

Ayrıca;

1- Fethullah Gülen'in secereye bağlı geçmişi, hangi medrese ve hangi tanınmış din âlimlerinden ders aldığı, bu kişilerin bilgi derinliğinin ne olduğu ne kadar sürelerle eğitim gördüğü, almış olduğu dini eğitimin irşat edici özellik taşıyıp taşımadığı,

2- Fethullah Gülen'in güdümündeki okullardan mezun olan kişilerin Cumhuriyet ve rejim ile Atatürk ilke ve inkılâpları hakkındaki düşüncelerinin samimi boyutlarının ne olduğu,

3- Fethullah Gülen'in yurtdışında açmış olduğu okullar üzerinden Milli Eğitim Bakanlığı'nın hangi ölçüde etkinliği olduğu ve bu okullarda nasıl bir eğitim verildiği yurt dışında bu okulların açılmasındaki gayenin ne olduğu,

4- 1986 yılında yakalanan F. Gülen'in yakalanıncaya kadar (6) yıl kimler tarafından korunduğu, teşkilat mensuplarımızın bu olayla bağlantısının olup olmadığı,

5- Akyazılılar Vakfı ile başlayan F. Gülen faaliyetleri günümüzde hangi şirket, vakıf ya da başka hangi yelpazede sürdürüldüğü,

6- Ülkemizde açtığı birçok kolej, dernek ve üniversitelerin yurt çapındaki faaliyetlerinin ne olduğu, hangi kaynaklardan finanse edildiği, teşkilatımızın temel eğitim kurumu olan polis koleji ve polis okulları ile ilgili irtibatları konusunda ne tür bilgilerin mevcut olduğu,

7- Basım Yayın ve İletişim faaliyetinin mahiyetinin ne olduğu, zikredilenlerin haricinde toplumun değişik kaynaklarına hitap eden legal, illegal yayın organının olup olmadığı,

8- Fethullah Gülen'in açık çizgisinin arkasında nasıl bir amaç taşıdığı, radikal kesimlerin içerisinde ne tür misyon üstlendiği, toplumun değişik kesimleri ile diyalog kurmak suretiyle neyi gizlemeye çalıştığı, teşkilatımız bünyesinde yaygın faaliyetine varsa oluşacak gücü ileride nasıl değerlendirmeyi düşündüğü,

9- Ülkemizde en geniş tabana hitap ettiği iddia edilen bu grubun siyasal yelpazede bu gücünü nasıl kullandığı ve ne tür yönlendirmeler yaptığı,
Hususlarında yeterli bilgilerin toplanmasının gerekli olduğu değerlendirilmektedir. Bütün bu bilgilerin derlenmesinde öncelikle açık kaynaklar ciddi şekilde irdelenmeli, söz konusu kişi ve hareket hakkında bilgiler analiz edilmeli; kendi söylemlerinden yola çıkılarak önce kişinin tanımlanması daha sonra 'hareketi veya tarikatı' netleştirilerek gerçek hedefinin ne olduğu aydınlığa kavuşturulmalıdır noktasından hareketle ilimizce gerekli çalışma ve incelemeler başlatılmış olup konu hakkında mezkûr örgütlenmenin ülke genelinde yapısını deşifre edecek çalışmaların İDB meyanında tüm iller kapsamında oluşturulacak 'Planlı İstihbarat Operasyonu' kapsamında ele alınmasının yerinde olacağı hususunda, bilgi ve gereğini arz ederim."
Saral'ın, bu yazışmalarına bakıldığında Gülen cemaatine yönelik çalışma yapıyor gibi göründüğü düşünülse de aslında "ipe un seriyordu". İhbarlar üzerine emniyette örgütlü cemaatle ilgili soruşturmayı başlatan İDB, Ankara Emniyet Müdürlüğü'nden tahkikat yaparak bilgi vermesini istemişti. Saral'in yazılarında ise çalışma yapılıp bilgi göndermek yerine, çalışmanın nasıl yapılması gerektiğinin metodu anlatılıyordu. Teamüllere göre İDB, illerden gelecek bilgiler arasında, birbirleriyle örgütsel bağlılık görürse, o illeri veya ülke genelini kapsayan operasyonlar başlatırdı. Yani önce illerden bilgiler gelmeli ve bu bilgilerden yola çıkılarak da İDB, Emniyet Genel Müdürü'nden operasyon onayı almalıydı. Ankara Emniyet Müdürü Saral ise bir anlamda, "Ben İstihbarat Daire Başkanlığı'na ön bilgi vermeden, hiçbir gerekçesi olmadan, Emniyet Genel Müdür'ünden ülke genelinde operasyon onayı almak istiyorum" diyordu. Zaten bu tavır da Gülen cemaatinin günümüzdeki örgütlenmesinin önünü kesecek bir çalışmanın, savsaklandığı için bir yere ulaşmasını da engellemiş olacaktı.

Işık Evi'ndeki askeri öğrenciler

Bu arada TSK'nin çeşitli aralıklarla ordu içine sızmaya çalışmakla suçladığı Fethulah Gülen ve cemaat kadrolarının ortalıkta görünmemeye dikkat ettiği bu süreçte, 13 Mart 1999 günü Ankara DGM Başsavcılığı'nın yürüttüğü bir inceleme dosyası kapsamında İzmir'de iki ayrı Işık Evi'ne düzenlenen baskında 4 askeri okul öğrencisi de gözaltına alındı. Polis ve askerlerin Yenişehir semtindeki iki ayrı eve ortaklaşa düzenlediği operasyonda ayrıca bir din dersi öğretmeni ile çeşitli üniversitelerde öğrenim gören öğrenciler de gözaltına alınmıştı. Evlerde yapılan aramada, Fethullah Gülen ve Said-i Nursi'ye ait kitap, teyp ve videokasetleri ele geçirilirken, laikliğe aykırı faaliyetlerde bulunmakla suçlanarak savcılığa sevk edilen 7 kişi tutuksuz yargılanmak üzere serbest bırakıldı. Sivil savcılığın haklarında takipsizlik kararı verdiği Maltepe Askeri Lisesi öğrencileri okuldan

atılacaktı. Işık Evi müdavimi askeri okul öğrencilerinin verdikleri ifadeler askeri hiddetlendirirken Gülen'i de iyice köşeye sıkıştırmıştı. Bu öğrencilerin verdiği ifadeler daha sonra Ankara DGM Başsavcılığı'nın Fethullah Gülen'le ilgili açtığı dava dosyasında da yer aldı. İddianamede "Maltepe Askeri Lisesine Sızma Çalışmaları" başlığı altında, "…Bu olay Fethullah Gülen grubunun Askeri okullara sızma faaliyetlerinin en çarpıcı örneklerinden biridir. Askeri lise öğrencilerini Işık Evlerine çekerek beyinlerini yıkayabilmek için illegal bir şekilde disiplinli bir çalışma yapmışlardır. Bu bir örgüt çalışmasıdır. Bu öğrencilere maddi imkânlar da sağlayarak kendilerine bağlamışlardır"[61] yorumuyla yer verilen ifadeler şöyleydi: *"Maltepe Askeri Lisesi öğrencisi Mustafa Soysal ifadesinde; Askeri Liseye girmemi o zaman kim olduğunu bilmediğim Ömer isimli bir ağabeyim tavsiye etti, bu şahıs derslerinde başarılı olan öğrenciler ile konuşuyordu, okulda bulunan Tuğrul ve Serkan isimli öğrencilere Ömer isimli bu şahıs ders veriyordu ve yemek yediriyordu. Bu şahsın evine gidiyorduk, bu evde bizlere çok iyi muamele ediliyor ve yemek veriliyordu. Bu eve tekrar tekrar gittik, bu eve giden öğrenci sayısı 6 kişi idi, daha sonra bu öğrencilerden İhsan isimli öğrenci başka bir şeyhe takıldı. Bedeni durumu iyi olmayan Said isimli öğrenci ile Ömer ilişkisini kesti. Sınavlara giren Veysel isimli öğrencinin apandisiti patladı. Yemen isimli öğrenci Kuleli Askeri Lisesi imtihanlarını kazandı. Ben Murat Yanık ile birlikte Maltepe Askeri Lisesi'ni kazandım. Okula başlamadan evvel bize dini konulardan ve Orta Asya'da açılan okullardan bahsettiler. Maltepe Askeri Lisesi'ne girdikten sonra bize 'Sahabi mertebesine ulaştığımızı, kurallara uymadığımız takdirde Allah tarafından cezalandırılacağımızı' söylediler. Maltepe Askeri Lisesi imtihanlarına girmeden evvel, imtihanlar için Sultanbeyli'de yeni açılmış bulunan isimsiz bir dershaneye gittik, ayrıca devam etmekte olduğumuz evde de bizlere ders verildi, bu arada Fethullah Gülen ile ilgili videokasetleri izlettirildi ve teyp kasetleri dinlettirildi. Maltepe Askeri Lisesi imtihanları için bizlere form doldurttular. Ömer isimli şahıs bizleri Sultanbeyli'de bulunan belediye arazisinde koşturuyordu, ayrıca daha önceki yıllarda Maltepe Askeri Lisesi imtihanlarında sorulan soruları ezberlettiler, mülakatta neler yapacağımızı anlattılar. Bilahare Murat Yanık ile birlikte Maltepe Askeri Lisesi'nin imtihanlarını kazanıp İzmir'e geldik.*

[61] Fethullah Gülen kendisi ABD'deyken Ankara 2 Nolu DGM'de tutuksuz yargılandığı davada avukatları aracılığıyla yazılı yaptığı savunmada TSK'ye sızma iddialarına ilişkin şunları söylüyordu: "Bu iddialar tamamen geçersiz ve dayanaksız olduğu gibi, bunlar bizzat mahkemelerce tekzip edilmiştir. Kaldı ki bu iddialar, diğerleri gibi çelişkilidir. Mesela subay ve astsubay çocuklarının güya bana ait okullara kaydedildiği, askeri öğrencilerle türban takmayan kızların evlenmeye teşvik edildiği ileri sürülmektedir. İddia edildiği gibi, bazı subay ve astsubay çocukların çocukları bana ait olduğu ileri sürülen okullara kaydediliyorsa, bunlar kimlerdir? Böyle bir iddia, bir takım subay ve astsubayları zan altında bırakmaz mı? Ayrıca, böyle bir kayıt için subay ve astsubaylara baskı yapılmakta, tehdit mi uygulanmaktadır? Acaba askeri öğrenciler, yani subaylar, henüz öğrenci iken evlenmekte midir? Bu iddialar konusunda gösterilebilecek müşahhas (somut) tek bir örnek var mıdır?

İzmir'e gelmeden evvel Ömer bizlere birer saat hediye etti. İzmir'de hazırlık sınıfı boyunca 15 günde bir Ömer İzmir'e geldi. Bir evde buluştuk. Bu buluşmalar periyodik olarak yarıyıl sonuna kadar devam etti. Birinci sınıfı geçtikten sonra yaz tatilinde Ömer bizi İstanbul Bağlarbaşı'nda bir eve götürdü. Orada Alpay ve Hasan Kemertaş ile tanıştırdı. Alpay'ın verdiği randevu ile daha sonra İzmir Amerikan Kız Lisesi önünde buluşma yaptık. Abdullah isimli öğrenci de bu buluşmaya geldi. Alpay bizi Zeytinlik Mahallesi 1133'ncü sokak, Sakaryalılar Apartmanı Daire: 4 adresinde bulunan eve getirdi, bu eve gelmeden evvel Alpay'ın talimatı ile bir sokak geride bulunan zücaciye dükkânında elbiselerimizi değiştirip sivil giyindik. Buluşma yaptığımız evde bize yemek verildi. İhtiyacımız olup olmadığı soruldu. 15 günde bir bu evde buluştuk... Bu eve gelmeden evvel elbise değiştirmek için de zücaciye dükkânını 6-7 defa kullandık. Daha sonra deşifre olmamak için zücaciye dükkânını bırakıp Alpay'ın tarifi ile sırası ile Alsancak Bölgesinde bulunan Baran Lokantasını, daha sonra Yenişehir Gaziler Caddesi üzerinde bulunan Baran Lokantasını ve nihayet Zeytinlik Mahallesi 1140'ıncı sokakta bulunan Engin Ticaret'i kullandık ve buralarda resmi elbisemizi bırakarak sivil giyindik. Ben bu faaliyetlere okula girerken bana yapılan yardımlar ve yakınlık dolayısıyla katıldım. Daha sonra bu faaliyetlerden çekilmek istedim. Ancak beni ve arkadaşlarımı çeşitli şekillerde tehdit ederek çekilmemizi önlediler ayrıca bu faaliyetleri başkalarına anlatmamızı engellediler. Bundan başka üçüncü sınıfta babamı kaybettim ve maddi sıkıntıya düştüm, bu şahıslar bana maddi imkânlar sağladılar bu nedenle bu şahıslara bağlandım. Bu cemaat mensupları hiç çekinmeden Atatürk'ü kötülediler. Kızların şeytan olduklarını, onlardan uzak durmamız gerektiğini söylediler."

Ankara Emniyetinde illegal dinleme merkezi

Cevdet Saral, 1997 yılında dönemin Başbakanı Mesut Yılmaz tarafından göreve getirilmişti. Saral, il emniyet müdürü olduktan sonra kendisi gibi Trabzon Oflu olan Osman Ak'ı da, Artvin'den getirtti. Henüz İDB'den ilişiği kesilmemiş olan Ak'ın Ankara'ya gelebilmesinde, tayin kararını iptal eden Sabri Uzun'un da katkısı olmuştu. Uzun'un da katkısıyla, üçüncü sınıf emniyet müdürü olan Osman Ak, sadece 2. sınıf emniyet müdürlerinin atanabildiği İstihbarattan Sorumlu Ankara Emniyet Müdür Yardımcısı Vekilliğine İç İşleri Bakanı Murat Başesgioğlu'nun oluruyla getirilmişti. Ankara Emniyet Müdürlüğü'nün 9. katında İstihbarat Şubesi'nin telefon dinlemesi yapan teknik takip birimi bulunuyordu. Saral ve Ak ikilisinin göreve başlamasından bir kaç ay sonra 1998 yılı Mart ayında yine İstihbarat Şubesinin kullandığı 8. katta, mevzuatta yeri olmamasına karşın telefon izleme ve dinleme yapacak "Değerlendirme Bürosu" adı verilen bir birim daha kuruldu. İl İstihbarat Şube Müdürlüklerinde kurulacak dinleme merkezlerinin

kuruluşu, mevzuata göre İDB'nin onayı ile yapılacaktı, keyfilik olmayacaktı. Ancak Cevdet Saral, Başbakanlıktan sağladığı ödenekle, İDB'nin bilgisi ve onayı olmadan, Ankara Emniyet Müdürlüğü'nün 8. Katında gizli bir başka dinleme odası kurdurmuştu. Bu illegal birimde görev alacak kişiler de bizzat Ak tarafından İstihbarat Şubesi'nin içinden seçildi. Ankara Emniyetini gölge müdür gibi yöneten Osman Ak'ın mesaisinin büyük bölümünü, Cevdet Saral'ı bir an önce İstanbul Emniyet Müdürü yapabilmek ve onunla birlikte emniyet müdürlüğünün taçlandığı il olan İstanbul'a ikinci adam olarak gidebilmek için ayırdığı o dönem Emniyet kulislerinin ilk sıradaki dedikodusuydu. Osman Ak'ın bu hayalini gerçekleştirmesinde İstanbul polisinde görevli yardımcı olanlardan biri de Narkotik Şube Müdürü Ferruh Tankuş'tu.

Poliste Ankara-İstanbul çekişmesi

Bu yüzden İstanbul-Ankara polisi arasında zaten hiç eksik olmayan rekabet ve çekişme iyice alevlenmişti. Ortaya çıkan çekişmenin bir tarafında Cevdet Saral ve Osman Ak'ın temsil edip Tankuş'un da destek verdiği Ankara ekibi, diğer tarafta ise Emniyet Genel Müdürü Necati Bilican ile İstanbul Emniyet Müdürü Hasan Özdemir ve yardımcılarının yer aldığı grup vardı. Bu çekişme, Özdemir'in İstanbul Narkotik Şube Müdürü Ferruh Tankuş'u görevinden almasından sonra iyice belirginleşmişti. Tankuş, Osman Ak'la aynı devreden ve yakın arkadaştı. İstanbul Emniyet Müdürü Özdemir, Ankara ekibiyle birlikte hareket ettiğini öğrendiği Tankuş'u 1998 Aralık ayında görevinden alarak Beyoğlu Emniyet Müdürlüğü'ne atadı. Bu gelişmelerde Saral'ın İstanbul Emniyet Müdürü olma arzusunun da fazlasıyla payı vardı. Zaten hazırlanan Fethullahçı polisler listelerinde EGM Necati Bilican, İstanbul KOM Şube Müdürü Adil Serdar Saçan ve İstanbul Emniyet Müdürü Hasan Özdemir ile bu isimlere yakın görevlerde bulunan çok sayıda polis ve amirin de cemaatçi olmakla suçlandığı, raporların basına sızdırılmasıyla öğrenilecekti.

Emniyeti sarsan polis

Görev yerinin değiştirilmesiyle köprüleri atan Ferruh Tankuş, 16 Aralık 1998 günü yeni makamında ağırladığı gazetecilere zehir zemberek açıklamalar yaptı. Dönemin İstanbul Emniyet Müdürü Hasan Özdemir ve yardımcılarının tayininin çıkması için 4 milyon dolar rüşvet aldığını iddia ediyordu. İstanbul'da, Narkotik Şube Müdürü olarak başarılı operasyonlara imza atan Tankuş, bu görevinden alınması için rüşveti verenlerin de uyuşturucu kaçakçıları olduğunu söylüyordu. Televizyon kanallarının flaş haber olarak verdiği bu gelişme ertesi gün de tüm gazetelerin manşetindeydi. Tankuş vakit geçirmeden görevinden alındı, hakkında soruşturma açıldı. İstanbul

Valisi Erol Çakır, iddiaların doğru olmadığını belirterek Tankuş'un Elazığ'da görev yaptığı dönemde çetelerle ilişkisi tespit edildiği için görevinden alındığı söylüyordu. Ancak Çakır, bu gerekçeyle görevinden alınan bir emniyet müdürünün yine müdür olarak hem de Beyoğlu ilçesine atanmasının garipliğiyle ilgili soruları yanıtsız bırakıyordu. Benzer bir açıklama Emniyet Genel Müdür Necati Bilican'dan da gelince Tankuş ilk açıklamalarının ertesi günü bu kez de iddialarının odağına Bilican'ı oturttu. Emniyet Genel Müdürünün oğlu Murat Bilican'ın uluslararası uyuşturucu kaçakçısı Hacı Muhittin Bektaş'ın oğlu Yılmaz Bektaş'la Bodrum'da ortak bar işlettiğini, Bektaş'ın sahte pasaportla giriş çıkışına yardımcı olunduğunu iddia etti.

Tankuş'un gevezeliği hepsini yaktı

Bu arada meslekten ihraç edilen Ferruh Tankuş, iddialarında isimleri geçen kişiler tarafından da dava edilmişti. 4 Mart 1999 günü de İstanbul Fatih Adliyesi'nde, EGM Necati Bilican'la ilgili, "Genel Müdürümüz, kardeşi eroin kaçakçısı olan karapara aklayıcısına onur plaketi verdi" suçlamasında bulunduğu Yılmaz Katmerci'nin açtığı tazminat davasının duruşması vardı. Tankuş, adliye çıkışında kendisini bekleyen gazetecileri görünce yine konuşmaya başladı, yeni iddialar sıraladı. Oğul Bilican'ın kullandığı cep telefonunun emniyete ait olduğu gibi yüklü telefon faturalarının da teşkilatın bütçesinden ödendiğini söyledi. Tankuş'un bu dikkatsizliği başlatılacak yeni bir soruşturma sonunda Türkiye kamuoyunun uzun zaman konuşacağı Telekulak skandalı ortaya çıkacaktı. Böylece İstanbul'a gelme hayalleri kuran Saral ve Ak ikilisinin planları suya düşüp yargı önüne çıkarken, Emniyet içindeki Fethullahçı cemaat örgütlenmesi soruşturmasının da sonu hazırlanmış oluyordu.
18 Nisan 1999 seçimleri öncesinde 5 Mart 1999'da İstanbul'da yapılacak olan Seçim Güvenliği toplantısına dönemin Ankara Emniyet Müdürü Necati Bilican ile İstihbarat Daire Başkanı Sabri Uzun da katılıyordu. Ankara'dan uçakla İstanbul'a gelirken Bilican, Uzun'a dönerek, *"Bugünkü Hürriyet gazetesinde çıkan haberi benim için araştırır mısın?"* dedi. Emniyet Genel Müdürü'nün araştırılmasını istediği haber, daha önce de kendisi ve oğlu Murat Bilican'la ilgili bir takım iddialar öne süren Ferruh Tankuş'un, *"Bilican'ın oğlunun kullandığı cep telefonunun faturasını bile devlet ödüyor"* açıklamasıydı. "Tankuş yine bombaladı" başlığıyla verilen haberde[62], *"Ferruh Tankuş, 'Artık sessiz kalmayacağım. Bilican, devlete ait cep telefonunu oğluna tahsis etti. Devlet bu telefon için geçtiğimiz yıl 2,5 milyar lira fatura ödedi"* iddiasında bulunuyordu.

[62] Hürriyet Gazetesi, 5 Mart 1999

Genel müdürün oğlu takip edilmiş

Uzun, Ankara'ya döner dönmez konuyu araştırmaya başladı. Emniyet Genel Müdürlüğüne kayıtlı cep telefonlarının faturası Emniyet İkmal Dairesi'nin bütçesinden ödeniyordu. İlgili birimden konuştuğu görevliye, "Cep telefonlarının faturalarını nasıl ve nerede saklıyorsunuz?" diye sordu. Görevli, emniyete kayıtlı telefonlara ait faturaların ayrıma tabi tutulmadan balyalar halinde aylık olarak depoda tutulduğu yanıtını verdi. Deponun sorumluluğunun ve anahtarlarının da sadece bir tek kişide olduğunu ve kimsenin bu faturaları göremeyeceğini de ekledi. Yapılan araştırmada Tankuş'un iddia ettiği döneme ait faturaların İkmal Dairesi'nin deposunda, balyaların içindeki diğer faturalarla birlikte durduğu ve hiç kontrol edilmediği belirlendi.

İDB yasalar çerçevesinde, GSM operatörleri şirketleriyle olduğu gibi Türk Telekom ile de koordineli olarak çalışıyordu. Diğer istihbarat kurumlarının da yaptığı gibi İDB de telekomünikasyon şirketlerinden her ay sonunda ayrıntılı fatura bilgilerini dijital ortamda bilgisayar disketleri halinde bu kurumlardan alarak kendi merkez bilgisayarındaki bilgi bankasında topluyordu. Bilican'ın oğlunun faturalarını elde etmenin diğer yolu da bu bilgi bankasından sorgulama yapmaktı. Uzun bir memura telefon numarasının istihbarat müdürlüklerinin bilgisayarlarından sorgulanıp sorgulanmadığını öğrenmesini istedi. Kısa süre sonra da Bilican'ın oğlunun kullandığı telefonun numarasının Ankara İstihbarat Şube Müdürlüğü'nün bilgisayarlarıyla sorgulandığı ortaya çıktı. Sorgulamanın yapılabilmesi için bu birimde çalışan her polisin ayrı bir şifresi vardı ve şifreleri kimin kullandığı da İstihbarat Dairesi Başkanlığı sistemlerinde kayıtlıydı. Yasadışı telefon takibi yapılmasını önlemek için konulmuş bir kuraldı bu.

Yapılan incelemede Ankara İstihbarat Şubesinden 6 polisin şifreleriyle sorgulamanın yapıldığı belirlenince Uzun, 8 Mart 1999'da bir yazı yazarak Emniyet Genel Müdürü Bilican'dan, kimlikleri öğrenilen 6 polisin İDB kadrosuna geçirilerek soruşturma açılmasını istiyordu. Çünkü bu polislere ait şifreleri Ankara Emniyet Müdür Yardımcısı Osman Ak, İstihbarat Şube Müdürü Ersan Dalman ve yardımcısı Zafer Aktaş'ın kullandığı belirlenmişti. Uzun, şifreleri kendilerinden habersiz kullanılan bu polisleri amirlerinin baskısından kurtularak soruşturmanın doğru yürütülebilmesini istiyordu. Bilican hemen onay verdi. Ancak Ankara Emniyet Müdürlüğü bu tayine, 1 Mayıs öncesinde çıkabilecek olaylarla ilgili araştırma yapıldığı bahanesiyle izin vermedi.

Cemaat soruşturması can simidi oldu

Ak ve ekibi deşifre olduklarını anlamış, açılacağından emin oldukları soruşturmayla da, asıl gizlemek istedikleri telekulak olayının ortaya çıkacağını

anlamışlardı. Aydınlık dergisinde 10 Ocak 1999'da yayımlanan bir haberde Emniyet içinde Fethullahçı örgütlenme iddiaları dile getirilmişti. Bu haberleri ihbar kabul ederek 4 Şubat 1999'da Sabri Uzun, ertesi gün de Teftiş Kurul Başkanlığı Ankara Emniyet Müdürlüğü'ne bir yazı göndererek tahkikat yürütülmesini istemişti. Hatta Sabri Uzun'un başkanlığındaki İDB'den 10 Şubat 1999'da gönderilen ayrı bir görevlendirme yazısında da "Fethullahçılar Listesi" gönderilerek Emniyet'teki örgütlenmesinin ortaya çıkarılması için soruşturma yürütülmesi istenmişti. Ankara Emniyet Müdürü Cevdet Saral ve ekibini bu isteğin kendilerini kurtarabileceği düşüncesiyle hummalı bir çalışma başlattılar.
Bu arada Cevdet Saral'ın 18 Şubat 1999'da EGM'ye gönderdiği ve şüphelilerin telefon dinlemelerini de kapsayacak biçimde teknik izlemesi de dâhil olmak üzere "Planlı İstihbarat Operasyon" başlatılması talebini içeren yazısına 12 Mart 1999 günü yanıt İDB'den geldi. Başkan Sabri Uzun yanıt yazısında hakkında cemaatçilik suçlaması yöneltilen Emniyet mensuplarının Fethullah Gülen grubuyla bağlantıları konusundaki çalışmalara yön verme ve destek sunulacağı belirtildikten sonra Planlı İstihbarat Operasyonu talebinin reddedilerek mevcut yöntemle çalışmanın sürdürülmesinin uygun olacağını söylüyordu. Yani Uzun, mevzuata göre araştırma yaparak ortaya konulacak bulgulara göre bu isteğin yerine getirileceğini aksi durumda teamüllere aykırı davranılacağı uyarısını yapıyordu. Bundan 3 gün sonra, İDB'nin 15 Mart 1999'da Ankara Emniyeti'ne gönderdiği yazıda da onaya sunulan raporun, Gülen cemaati içinden ayrılan Eyüp Kayar[63] isimli kişinin medyaya yaptığı açıklamaların dikkate alınmadan hazırlanması eleştiriliyordu.

Ankara Emniyeti çalışıyor!

EGM Necati Bilican'ın oğlunun telefonlarının Saral ekibi tarafından yasadışı biçimde sorgulandığını ortaya çıkaracak bir soruşturma başlatıldığını öğrenir öğrenmez, Emniyetteki Fethullahçı örgütlenmeye ilişkin tahkikatla ilgili 1 ay boyunca hiç sesi çıkmayan Ankara Emniyet Müdürü Cevdet Saral 18 Mart 1999'da ilgili birimler olan Teftiş Kurulu Başkanlığı ile İDB'ye bir yazı göndermişti. Fethullah Gülen ve cemaatinin rejim karşıtı olduklarına yönelik ağır tespitleri de içeren İdeolojik Değerlendirme Raporu'nun da eklendiği, "Fethullah Gülen ve Işık Tarikatı" konulu B.05.1.EGM. 4.06.00.06 sayılı yazıda şöyle deniliyordu:

---

[63] Uzun yıllar Gülen cemaati içinde yer alan ve Rusya Federasyonu'ndaki cemaate ait bir okulda öğrenim görürken "başarısızlık" gerekçesiyle atılan Eyüp Kayar 7 Kasım 1998 günü Kanal 6 televizyonunda yayınlanan Ceviz Kabuğu isimli programda birçok iddiada bulundu. Özetle laiklik karşıtı Fethullah Gülen'in Türkiye Cumhuriyeti'ni yıkmak için yasadışı bir örgütlemeye gittiği ve Atatürk'e düşman olduğunu belirten Kayar benzer iddiaları içeren bir mektubunu da Cumhuriyet Gazetesi yazarlarından Hikmet Çetinkaya'ya göndermişti. Çetinkaya'nın, gazetenin Politika Günlüğü isimli köşesinde 9 Nisan 1997'de yayımlanan iddialar nedeniyle Gülen'in avukatları Üsküdar 1. Sulh Ceza Mahkemesi'nden, iddiaların gerçek dışı, haysiyet ve şeref kırıcı olduğu gerekçesiyle 13 Mayıs 1997'de tekzip kararı almıştı.

“Değerlendirme raporunun incelenmesinden de anlaşılacağı üzere öncelikle; Fethullah Gülen hareketinin ve tarikatının örgütsel yapı taşıyıp taşımadığını, devletin mevcut anayasal nizamını yıkarak yerine şer-i esaslara dayalı bir sistem kurmayı amaçlayıp amaçlamadığını anlamak için taraftarlarını etkilemede kullandığı yöntemin ideolojik tahlilinin yapılmasına gerek duyulmuştur.

Fethullah Gülen, alışılmış ‘Din Adamı’ profilinden uzak, din adına farklı söylemleri bulunan kimi zaman ‘Sfenks’ kadar sessiz, kimi zaman Atatürk’ü övmeye gerek duyan, kimi zaman 8 yıllık eğitime destek verecek kadar reformcu, rejim yandaşı ve aydın bir düşünür, kimi zaman da farklı dinlerin temsilcilerine dünya barışı adına çağrılar yapacak, hatta Papa ile fikir teatisinde bulunabilecek kadar da enternasyonel yanı güçlü biri olarak görüntüler vermektedir. Tarikat mensupları da baş imam Fethullah Gülen’den aldıkları fetvalar doğrultusundaki davranışları ile kendi düşüncelerinin zıttı olanlara karşı ‘hile mubahtır’ yöntemi ile tedbirler geliştirmektedir.

Fethullah Gülen’nin yeterli bir din eğitimine ve bilgisine sahip olduğu kuşkuludur. Ama dini bütünüyle bilmeyen fakat itikatlı olduklarına inanan insanları etkileyebilecek noktayı iyi keşfetmiş, üstün bir zekâ sahibi olduğu söylemleri de gündemdedir. Âlim olmayı gerektirmeyen dini hikâyeleri ızdırap yüklü ses tonu eşliğinde, sohbetlerinde gözyaşı suyu ile kişilerin manevi alanlarına nüfuz edecek şekilde anlatan ve kişileri istediği yöne sevk etmeyi başarması birçok entelektüel kesimin kendisinden etkilenmesini sağlamıştır.

Özellikle birlik ve beraberliğe her zamankinden daha çok ihtiyaç duyduğumuz ve 2000’li yıllara girmek üzere olduğumuz şu günlerde Türkiye sathını mücadele alanı olarak değerlendiren ve Türkiye Cumhuriyeti Devletini yıkma, parçalama, en hafifinden Cumhuriyetin temel niteliklerini değiştirme veya kendine göre yön verme ya da devlet içinde hâkim güç olma savaşındaki bu gibi organize suç yapılanmalarını dünlerde olduğu gibi bugünlerde de etkileyip kullanmada ön planda tuttuğu hedef kitleleri başında, aktiviteleri, heyecanları ve coşkuları ile gençlerimizin gelmesi son derece düşündürücüdür.

Gençlerimizin ülke menfaatleri ve değerleri açısından hangi noktalarda bulundukları, nihai hedeflerinin ne olduğu tam olarak belirlenmiş olanlarla kamûfle yeteneğine sahip bulunan çeşitli maskeler ve kamuoyu desteğiyle devam etmekte olan ve üzerindeki ‘giz’ perdesi tam olarak kaldırılmamış masumane görünümlü kimi organizasyonların çekim alanına girmelerine mani olabilecek ölçülerde uyarmadığımız ve yeterli bilgilere teçhiz edemediğimiz de bir başka gerçektir. Böyle olduğu içindir ki gençlerimiz halen bir takım kişi ya da legal ve masumane görünümlü gruplaşmaların etkinliğini arttırma bu kişi veya örgütlerin hedeflerindeki noktalara ulaşma ve bu yöndeki planlarını hayata geçirmeleri konusunda cazibe merkezi olmaya devam etmektedir.

Gençlerimiz üzerinde oynanan bu oyunlardan da anlaşılacağı gibi teşkilatımız bünyesinde bulunan başta Polis Koleji ve Akademisi olmak üzere, birçok eğitim kurumumuz adı geçen tarikatın ilgi alanına girmiş teşkilatlanmaları adeta bir sistematiğe bağlanmış gibi devam etmektedir. Teşkilat bazında stratejik öneme haiz Personel, Bilgi İşlem, Eğitim, KOM, Terör ve İstihbarat birimleri ile taşrada yapılanmaların olduğu yönünde emareler mevcuttur.
Fethullah Gülen cemaatinin devlet içerisindeki yapılanması alışılmış örgütlenme modelinin dışındadır. Tarikata göre, makamlar öncelikli, kişiler ikinci plandadır. Bu nedenle kişiler makamlara tercih edilmekte ve gerekirse ya da herhangi bir nedenle güç durumda, kalındığında kişiler feda edilerek yerlerine hazır tutulan kendilerinden olan kişilerin getirilmesi için yoğun çaba sarf edilmektedir. Mümkün olması halinde mevcut bürokrat ya da siyasetçilere hoş görünmek suretiyle 'Kullanabildiğin sürece ya da sana zarar vermeyecekse istifade et' taktiği ile yönetim kademelerini kontrol altında tutmaya çalışmaktadır.
'Işık Tarikatı'nın teşkilatımız bünyesindeki faaliyetlerini sadece ilgi (d) sayılı yazı hakkında tahkikat istenen 62 kişinin yürütmediği, listenin içerisinde tarikatla ilgisi bulunmayan şahısların da olduğu, bu nedenle yapılacak olan tahkikatın sağlıklı yapılması için mümkün olduğu kadar güvenilir ve kısıtlı personelin görevlendirilmesi ile zaman tehditli olmaması gerektiği değerlendirilmektedir. Nitekim mezkûr tarikatta ilgili yapılan yazışmalar ve tahkikat istemi, mensuplar arasında yoğun panik yaşanmasına neden olmuş hücre evlerinin birçoğunu güvenlikleri için kapatmış, sosyal yaşantı tarzlarında takiyyeye veya tedbire bağlı olarak değişkenlikler gözlenmeye başlanmıştır.
Işık Tarikatı'nın yapılanması ve ideolojik boyutu ile teşkilatımız bünyesindeki faaliyetleri hususundaki çalışmalarımız titizlikle sürdürülmektedir.
Ayrıca konunun DGM kapsamına girip girmediği hususu da araştırılmaktadır."

ABD'ye hicret etti

Ankara Emniyet Müdürlüğü tarafından hakkında detaylı bir rapor hazırlandığı ve EGM'ye ulaştığı ve hakkında dava açılabileceği cemaatindeki polisler tarafından kendisine bildirilen Gülen etrafındaki çemberin giderek daraldığını anlayarak 21 Mart 1999'da tedavi göreceği gerekçesiyle soluğu ABD'de aldı.[64] İlginç bir tesadüf

[64] Fethullah Gülen 2008 yılında Amerikan İç Güvenlik Kurumu'nun ve Göçmenlik Bürosu'na (USCIS) "olağanüstü yetenekli eğitimci" statüsünde yeşil kart başvurusu yaptı. Bu başvuruyu yaparken CIA emekli Analiz ve Prodüksiyon Direktörü, Balkanlar Uzmanı, Washington Üniversitesi öğretim üyesi George Fidas; CIA eski ajanı, Rand Şirketi danışmanı Graham Fuller; eski ABD Ankara Büyükelçisi, Reagan dönemi CIA başkan adayı Morton Abramowitz; eski Başbakanlardan Yıldırım Akbulut; eski Milli Eğitim Bakanı Mehmet Sağlam; TÜGİAD yönetim kurulu üyesi Murat Saraylı; Washington Rumi Forum Başkanı H. Ali Yurtsever; Niagara Foundation (Niagara Vakfı) Başkanı Kemal Öksüz; bazı ABD üniversiteleri öğretim üyeleri ve bölüm başkanları ile Katolik, Evanjelist, Cizvit Rum Ortodoks kilise ve tarikat mensupları gibi hayli geniş ve ilginç bir yelpazeden referanslar sunulmuştu. Ancak Gülen'in başvurusu reddedildi. Avukatları da ABD Göçmenlik Bürosu'na dava açtı. Mahkeme Gülen'in "eğitim

aynı günlerde cemaat soruşturmasını yürüten Cevdet Saral ve ekibinin bazı telefonları yasadışı biçimde izlediğine ilişkin bir ihbar üzerine Emniyet Genel Müdürlüğü de ayrı bir soruşturtma başlatmıştı. Cemaat yanlıları da perde arkasından hamlesini yapmış, kendilerine yönelik soruşturmayı yürütenlerin soruşturulmasını sağlamıştı. Hem de haberleri dahi olmadan. Telekulak ya da Kocakulak diye anılacak bu olayla soruşturanların soruşturulup cezalandırılmasına kadar uzayacaktı.
Cemaatçi polisler Gülen'in, hakkında düzenlenen raporun gönderilmesinden 3 gün sonra ABD'ye gitmesine neden olacak önemli bir bilgi daha vermişlerdi. Bir televizyon kanalında Hoca Efendi'nin vaaz görüntülerinin olduğu kasetler yayınlanacaktı. Maltepe Askeri Lisesi öğrencilerinin cemaatini ve kendisini hedefe oturttuğu Işık Evleri'ne ilgili ifadelerinin Ankara DGM Başsavcılığı'nın yürüttüğü soruşturma dosyasına girmesinin hemen ardından Nur Cemaati'nin lideri Fethullah Gülen'in müritlerine yönelik yaptığı konuşma kasetleri, 28 Şubat sürecinin bir savaş taktiği olarak medyaya sızdırıldı. 18 Haziran 1999'da ATV Haber'de yayınlanan ve ilk bölümde ele aldığımız kasetlerdeki konuşmalar, Gülen'in hedefinin devleti ele geçirmek olduğu şeklinde yorumlanmıştı. Hemen ardından Ankara DGM Başsavcılığı, Emniyet'e Gülen'in başta televizyon kanallarında yayınlananlar olmak üzere tüm kasetlerinin toplanıp gönderilmesi talimatı verdi.

Fethullahçı polis listeleri nasıl hazırlandı?

Bu arada Ankara Emniyet Müdürlüğü'nün, kapsamlı bir Fethullahçı polis listesi hazırladığı dedikoduları tüm teşkilata yayılmıştı. Saral ve ekibinin suyu bulandırarak yaptıkları illegal işin ortaya çıkmasını engellemeye çalıştıklarını anlayan Sabri Uzun'a bu tespitinde haklı çıkaracak bir telefon gelmişti. 15 Nisan 1999'da arayan Ankara İstihbarat Şubesi'nde komiser olan Z.G.'ydi. Yüzyüze görüşmek istediği Uzun'a, İDB koridorlarında görünmek istemediğini de belirterek, Tandoğan'da bir ofis adres verdi. Buluştuklarında Komiser Z.G., *"İstihbarat Şube Müdürlüğü'nde Fethullahçı polisler listesi hazırlanıyor. Ama sağlıklı, doğru listeler değil. Zaten amaç Murat Bilican'ın oğlunun telefon detay kayıtların sorgulanıp basına sızdırıldığının ortaya çıkmasını engellemek"* dedi. Fethullahçı polisler listesinin hazırlanmasında kendisine de görev verildiğini belirten Komiser Z.G., bu listelerin hazırlanmasında görev alan polislere de *"Evinizden okul yıllıklarınızı getirin ve oradaki isimlerden herkes kendi devresindeki Fethullahçı*

---

alanında olağanüstü yeteneklere sahip kişi" olduğuna dair kriterleri yetersiz buldu. Göçmenlik Bürosunu temsil eden Pensilvanya Eyalet Savcısı Patrick L. Meehan, Gülen'in için "Dini ve siyasi bir figür, akademisyenlere para ödeyerek kendisi ve hareketi için yazı yazdırıp akademik prestij elde etmek istiyor" ifadelerini kullandı. Gülen Pensilvanya eyalet mahkemesi kararını temyize götürdü. Temyiz mahkemesi Gülen'in çok büyük ve etkili bir dinci ve siyasi hareketin bir lideri olduğuna ABD'de yaşamasının Birleşik Devletler'in menfaatine olduğuna hükmederek Yeşil Kart başvurusunu kabul etti.

olanları tespit etsin. 400 kişiyi geçmeyecek bir Fethulahçı listesi hazırlayacağız" dediklerini de söylüyordu. Uzun öğrendiği bilgileri rapor haline getirerek hemen EGM Necati Bilican'a gönderdi. Rapor üzerine, Fethullahçı polisler listesi hazırlayan ekibin tepesinde bulunan isimler İstihbarattan Sorumlu Emniyet Müdür Yardımcısı Osman Ak, İstihbarat Şube Müdürü Ersan Dalman ve yardımcısı Zafer Aktaş Emniyet Genel Müdürlüğü'nün 16 Nisan 1999 günlü yazısıyla istihbarat hizmetlerinden çıkarıldıklarını öğrendi. Ancak İl Emniyet Müdürü Cevdet Saral ekibine sahip çıktı ve işlemi yerine getirmedi.

Hanefi Avcı'nın Fethullahçı oluşu

Ekibinin, istihbarat hizmetlerinden çıkarılma yazısının geldiği gün Ankara Emniyet Müdürü Cevdet Saral, ilkiyle benzerlikler taşıyan ikinci bir rapor ve isim listesini de EGM ve Teftiş Kurulu Başkanlığı ile İDB'ye gönderiyordu. Gönderilen raporda yazılan tespitler titizlikle hazırlanmıştı ancak aynı özen ekli dosyalarda yer alan cemaat bağlantılı oldukları öne sürülen emniyet mensuplarını içeren listeler için gösterilmemişti. Liste 132 kişilik olmasına karşın ismi mükerrer yazılanlar bile vardı. Bugünden baktığımızda listede yer alan isimlerden ikisi çok ilginçti. Listenin 7. sırasındaki isim, Ergenekon davasının sanıkları arasında yer almadan önce 2001 yılında İstanbul KOM Şube Müdürü görevindeyken Gülen cematine ilişkin kapsamlı bir soruşturma açmaya çalışacak olan Adil Serdar Saçan'dı. Onun 3 basamak üstünde ise Susurluk skandalı sonrasında yaptığı açıklamalarla gündeme gelen Hanefi Avcı bulunuyordu. Avcı'nın listeye girmesinin nedeni ne 28 Şubat sonrası orduyu hedef alan açıklamaları ne de çocuklarının cemaatin okullarından birinde öğrenim görüyor olmasıydı.

Avcı, Diyarbakır İstihbarat Şube Müdürlüğü'nden sonra Necdet Menzir'in İstanbul Emniyet Müdürü olduğu dönemde İstanbul'a gelmişti. En bilgili olduğu alan olan telefon dinlemeleri konusunda İstanbul Emniyetine kurdurduğu sistemle de İstanbul'da birçok operasyona imza atılmıştı. Ne var ki, kamuoyuna "terör örgütlerine karşı yürütülen başarı" olarak sunulan bu operasyonlarla ilgili ciddi haklı gerekçeleri de olan yargısız infaz iddiaları hiç gündemden düşmedi. Avcı, yazdığı kitapta cemaatçilerle kıyasladığında "büyük saygıyı" hakettiğini söylediği devrimcilere yönelik gerçekleşen operaksyonlardaki yargısız infaz iddiaları nedeniyle de cezaevinde olduğu süreçte en çok başı ağrıyan isim oldu. 1995'te defalarca İstanbul'a gelen İDB Teknik Şube Müdürü Osman Ak, çoğunlukla Hanefi Avcı'nın evinde misafir oluyordu. Her seferinde de, *"Ağabey senin teknik bilginden yararlanılması gerek. Sana İDB'de ihtiyaç var. Daire Başkanı olarak gel"* diyordu. İki sene sonra da bu oldu. 1997'de Necdet Menzir, Tansu Çiller'in DYP'sinden milletvekili olarak TBMM'ye girmesiyle boşalan İstanbul Emniyet Müdürlüğü görevine de Orhan Taşanlar getirilmişti. Bu değişiklikten kısa süre

sonra da Hanefi Avcı'ya Ankara'nın yolu göründü. Hanefi Avcı, dönemin İstihbarat Daire Başkanı Emin Arslan'ın yardımcısı olarak göreve başladı. Göreve başladıktan bir süre sonra da, kendisini İDB'ye gelmesini en çok isteyen Osman Ak'ı disiplinsizliği nedeniyle Artvin'e tayin ettirdi. Görev yerinin değiştirilmesini Fethullahçıların yaptığını söyleyen Osman Ak, 2 yıl sonra da Avcı'dan intikamını, adını Fethullahçı polisler listesinin 4. sırasına yerleştirerek alacaktı.

Cemaat karşıtları bile listeleri eleştirdi

Saral'ların yaptığı çalışma ve Fethullahçı oldukları öne sürülen isim listeleri o dönemin "İrtica Avcıları" gibi çalışan Çevik Bir'in kurdurttuğu Batı Çalışma Grubu'na gönderilmişti. Oradan da bir üst yazı eklenip Başbakanlık Sivil Takip Kurulu'na gönderilen rapor "gereğinin yapılması için" Emniyet Genel Müdürlüğü üzerinden kaynağı olan Ankara Emniyet Müdürlüğü'ne kadar geldi. Saral ve Ak ekibinin hazırladığı listeler her haliyle kişisel hesaplaşma kokuyordu. Kendi ikballerinin önündeki engeller olan başarılı meslektaşlarını günün şartlarındaki en iyi yöntem olan Fethullahçı'lıkla suçlamışlardı. Ortalığa saçılan ve Saral ekibinin denilen raporların yanı sıra, bu çalışmada isimleri belirlenen Emniyet personelinin listeleri de sürekli basında yer alıyordu. Bir gün 80 ertesi 120 kişinin adı yer alan listelerdeki Emniyet personelinin sayısı 528'e kadar çıkmıştı. Kamuoyunun yakından tanıdığı, başarılı operasyonlara da imza atmış Surluk'un en çok konuşan istihbaratçısı Hanefi Avcı, İstanbul KOM Şube Müdürü Adil Serdar Saçan yine İstanbul Asayiş Şubesi Cinayet Büro Amiri Şentürk Demiral gibi isimlerin de listelerde Fethullahçı suçlamasıyla yer alması hem kafa karışıklığı yaratmış hem de yapılan çalışmanın itibarına büyük darbe vurmuştu. Hatta ideooljik olarak Gülen'in savunduğu fikirlerin karşısında oldukları bilinen birçok gazeteci de bu listeleri eleştiren yazılar kaleme aldı. Bu isimlerden birisi de Uğur Dündar'dı. O dönem Hürriyet gazetesinde yazan Dündar'ın "Mürteciye Bakın"[65] başlıklı yazısı Fethullahçı oldukları öne sürülen polislerin isim listesindeki gariplikler işaret ediyordu. Yazısında, basına sızdırılan raporda yer alan 84 üst düzey emniyet görevlisinin, Fethullah Gülen'le bağlantılı olduğu ve bu kişilerin rejim aleyhtarı faaliyetlerde bulunduklarının belirten Dündar, *"Emniyet teşkilatında büyük huzursuzluğa neden olan 'Fethullahçılar Listesi' dikkatlice incelendiğinde, son dönemde mafya ve çetelerle mücadelede, eşi görülmedik başarılara imza atan bazı polis şeflerinin adlarının, rapora monte edildikleri anlaşılıyor. Bunlar arasında hemen göze çarpan isimler Organize Suçlar ve Kaçakçılıkla Mücadele Dairesi Başkanı Emin Arslan ve onun yardımcılarıyla, İstanbul Emniyet Müdürlüğü Organize Suçlar Şubesi Müdürü Adil Serdar Saçan..."* diyordu. Sadece bu isimlerin

[65] Hürriyet Gazetesi, 30 Mayıs 1999

son dönemde birçok yolsuzluk, cinayet, dolandırıcılık gibi 170 ayrı başarılı operasyona imza attığını anımsatan Dündar, *"…Bu ekip, şimdi karalanarak pasifize edilmek isteniyor. Karalama yöntemi de konjonktüre uygun olarak seçilmiş: Fethullah Gülen cemaatinde yer alıp irticai faaliyette bulunmak. Yani rejim için tehlike ve tehdit oluşturmak. İddia çok vahim. Bu ağır ithamları kaleme alanlara sormak gerekir: Siz devletin polisi olduğunuza göre, irticai faaliyette bulunduğunu belirlediğiniz Fethullah Gülen'i, bugüne kadar niçin yakalayıp sorgulamadınız? Bu çok önemli olguyu, bazı başarılı meslektaşlarınızı töhmet altında bırakacak raporlarla nasıl sınırlı tuttunuz?"* diye yazmıştı.

O dönem bu listeleri eleştirenlerden biri de, Ergenekon soruşturmasının tutuklu sanıklarından gazeteci Tuncay Özkan'dı. Her fırsatta, Fethullah cemaatine mensup polislerin komplosu ile tutuklandığını dile getiren Özkan Radikal gazetesinde yazdığı yazısında[66] Fethullahçı polisler raporunun yapılan yasadışı bir uygulamayı perdeleyip, bu amaca ulaşmak için kullanıldığını öne sürdüğü yazısında, *"…Ankara'da hazırlanan Fethullahçı polisler listesinde Emniyet Genel Müdürlüğü'nde daire başkanı olarak görev yapanlar, Alevi kökenli olanlar, Fethullah Gülen'den çok 'Yeni Rakı'yı sevenler de var. Ama hepsi Fethullahçı oluveriyorlar. Neden? Sanki durum öyle gerektirdiği için birileri okul yıllıklarını önlerine açıp liste yapmışlar. Sonra, bazı abileri uyardıkları için, o listeleri 1992 yılında hazırlanan Fethullahçılar raporlarında adı geçenlerle birleştirivermişler. Aslında bu olayların gizlenen yönlerini Ankara DGM'nin savcı kadrolarının bildiği kesin. Silahlı Kuvvetler'den de bilenler var. Çünkü bu raporlar oralara da gönderilmiş"* diye yazacaktı.

Hem Fethullah cemaatin yapısını hem de Türkiye'deki istihbarat örgütlerini iyi bilen gazetcilerden Avni Özgürel de Radikal Gazetesinde yayımlanan "Polis polisin kurdudur"[67] başlıklı yazısında eleştiri yöneltenler arasındaydı. Ortaya çıkan telekulak skandalını analiz ettiği yazısında Fethullahçı polisler listesine değinenen Özgürel, *"…Ankara Emniyet Müdürü Cevdet Saral ve ekibinin ekseninde ortaya çıkan tablonun hedefi ne Fethullahçılar, ne Yeşil, ne de Özal Baysal. Telefon izlemenin tek amacı var: Bürokraside arzulanan hedeflere ulaşmakta faydası olacağı düşünülen siyasilere özel bilgi taşıyıp onları borçlandırmak… Bilican'ın 'kol kırılır yen içinde kalır' mantığıyla soruşturma yapılmaması eğilimi içine girmesi. Ama izlemeyi yapan alt düzeydeki emniyetçiler görevlerinden alınınca, onların feryatlarıyla ip koptu. Fethullahçı izlemesi ve raporu işte bu feryatların yol açacağı sonuçları gören Ankara Emniyeti'nin ayaküstü bulduğu bahane. Öylesine eller ayaklara dolaşıyor ki, listeye koyulan isimlerden birinin Alevi, birkaçının askerde, kiminin Bosna'ya tayin edilmiş olduğu bile araştırılamıyor, aceleden aynı isim birkaç kez yazılıyor. Müfettişlere Fethullahçılar Raporu konusunda bilgi veren*

[66] Radikal Gazetesi,8 Haziran 1999
[67] Radikal Gazetesi 8 Haziran 1999

bir emniyetçi, "Bizden teşkilatın albümleri ve iç hizmet için hazırlanan rehberler istendi, liste hazırlandı. Hatta Ferruh Tankuş'un hatırı için İstanbul'da onu kovan Müdür Muavini Ahmet Pek'in adı da eklendi" tespitlerinde bulunuyordu.

İstihbaratçı asker : "Cemaat aklanmak istense böyle yapılırdı"

Gerçekten de raporda ifade edilmese de Saral ve ekibi hayli beceriksiz ve bilgisizce davranmışlardı. Emniyet tarihinin en büyük cemaat soruşturmasını yürütüyormuş gibi görünen ekip kendi başlarını yakmak bir yana belki de gerçekten Emniyet içinde örgütlü bulunan bir yapıyı ortaya çıkarmak fırsatını da kaçırmış oluyordu. İşin daha da ilginci, öğrencilik döneminden bu yana tarikat ya da cemaat bağlantısı olmayan, namazında niyazında olan herkesin adlarının yazılması istenen listeleri hazırlamaları için kurulan 6 kişilik komisyonda yer alanların iki komiser iddiaya göre zaten Fethullah cemaatindendi. Konuyu araştıran komisyonda yer alanlardan birisi dönemin KOM Dairesi Başkanı olan Emin Arslan'a, *"Bize 1 hafta içinde listeleri oluşturun diye emir verdiler. Hem komisyonda yer alanların iki komiser de zaten cemaatçi ve konuyu saptırıyorlar. Bu yüzden yalan yanlış listeler çıkacak ortaya"* diye dert yandı. Bunun üzerine Arslan, KOM Başkanlığı'nın bağlı olduğu Emniyet Genel Müdür Yardımcılarından Halil Tuğ'a konuyu anlatarak uyarmasını istedi. Hemen telefon açan Halil Tuğ, gizli yürütülen bu soruşturmayla ilgili aldığı bilgileri aktardıktan sonra Cevdet Saral'a, *"Nereden duyduğumu sorma ama yürüttüğünüz Fethullahçılıkla ilgili soruşturma aceleye getirilmez. Yanlış kişileri suçlayabilirsiniz. İnanç sahibi olduğu için sadece namaz kılan ama cemaatle ilgisi olmayan kişilere kara çalabilirsiniz. Eğer listeleriniz doğruysa sonuna kadar yanınızdayım ama yanlışsa da iki elim yakanızda olur"* uyarısında bulundu. Genel Müdür Yardımcısı'ndan gelen uyarıdan çok, görev alanlar dışında Emniyetin tepesindeki birkaç kişinin bildiği gizli yürütülen soruşturmayı Halil Tuğ'un nasıl bildiğini öğrenmeye çalışan Saral, bilginin kaynağı olduğunu öğrendikleri Emin Arslan'a, yardımcısı Osman Ak'la birlikte tavır aldılar. Arslan'ın da cemaate yakın birisi olduğunu ve soruşturmayı engellemek istediğini bile düşündüler. Gerçekten de aralarında Adil Serdar Saçan'dan Hanefi Avcı'ya kadar birçok ismin yer aldığı hazırlanan listedekilerin yarıdan fazlasının Fethullahçılıkla ilgisi olmayan kişiler olduğu yıllar sonra öğrenilebildi. Emin Arslan, Genelkurmay'da İstihbarata bakmış bir subayın yıllar sonra bir sohbet sırasında bu olayla ilgili kendisine söylediklerini şöyle anlatıyordu: *"Cevdet Saral ve Osman Ak'ı tanımasam Fethullah Gülen'in Emniyet örgütlenmesini aklamak için bu listeleri yapmışlar derdim. Osman Ak'ın hırsı, kendilerinin yaptığı telekulak skandalını kapatmak için savunma içgüdüsü, Fethullah Gülen Cemaati'nin kamuoyunda itibar kazanmasına sebep oldu. Bu yüzden, Gülen Cemaati'ne en büyük hizmeti Osman Ak ve ekibi yapmıştır. Sırf bu özensizlik yüzünden alakasız isimler de listelere girdi. Adları yazılanlardan birçoğu*

da Sadettin Tantan'ın İçişleri Bakanlığı sırasında yapılan yolsuzluk operasyonlarına imza atmış ya da görev almış dürüst, çalışkan polislerdi. Sen bu isimleri de o listelere yazarsan kamuoyunun gözünde, 'Bu Fethullahçılar da korkulacak adamlar değilmiş. Ne güzel dürüst işler yapıp yolsuzlukları engelliyorlar' algısı yaratıp cemaatçiliği halkın gözünde meşru hale de getirmiş olursun ve bu yapıldı."

Gülen ve cemaati için DGM'ye suç duyurusu

Emniyet içindeki Fethullahçı kadrolara adeta savaş açmış gibi görünen Cevdet Saral ve yardımcısı Osman Ak kısa süre sonra başına geleceklerden habersiz, incelemeleri doğrultusunda yaptırdığı tespitleri içeren fezlekeyi Ankara DGM Başsavcılığı'na göndererek suç duyurusunda bulundu. İlk kısmında, bir kaç sayfa önce yer verdiğimiz, Saral'ın 18 Mart 1999'da, Teftiş Kurulu Başkanlığı ile İDB'ye gönderdiği "Fethullah Gülen ve Işık Tarikatı" konulu yazının giriş bölümü bulunan ve Gülen cemaatine yönelik ağır iddialar içeren 21 Nisan 1999 tarihli suç duyurusu uyarınca Savcı Nuh Mete Yüksel tarafından dava açılacak ve hatta davanın temelini de bu fezleke ve gönderilen yazılar oluşturacaktı.
Fezlekede şunlar yazıyordu:
"…Fethullah Gülen cemaatinin devlet içerisindeki yapılanması alışılmış örgütlenme modelinin dışındadır. Tarikata göre makamlar öncelikli, kişiler ikinci plandadır. Bu nedenle kişiler makamlara tercih edilmekte ve gerekirse ya da herhangi bir nedenle güç durumda kalındığında kişiler feda edilerek yerlerine hazır tutulan kendilerinden olan kişilerin getirilmesi için yoğun çaba sarf edilmektedir. Mümkün olmaması halinde mevcut bürokrat ya da siyasetçilere hoş görünmek suretiyle kendi tabirleri ile 'Kullanabildiği sürece ya da sana zarar vermeyecekse istifade et' taktiği ile yönetim kademelerini kontrol altında tutmaya çalışmaktadırlar.
'Işık Tarikatı' olarak adlandırdığımız Fethullah örgütlenmesinin yol göstericilik ve irşad edicilik şeklinde tanımlanan yapısının dışında; Fethullah Gülen'in kendi deyimi ile 'Dava adamı ne muzafferiyetinde ne de mağlubiyetinde tavrını değiştirmez… Her yüce davada, yerinde sebat edip cepheyi koruma bir yiğitlik nişanesidir' tarzındaki karakter telkini ile 'İbni Erkam (Işık) evlerinde yetiştirilmeden sabırla pişirip olgunlaştırmadan yapılacak her şey ham hayaldir' şeklinde mensuplarına ihtiyat telkin eden, söylemleri gibi birçok beyanı ışığında 'Işık Tarikatına' geçirilmiş örgütsel yapı ortaya çıkacaktır.
Marksist literatürde, genelde 'militan' olarak adlandırılan tiplerin yetiştirilmesindeki telkin ve inandırma yöntemleri ile Fethullah Gülen'in 'Işık Evleri' ya da 'Işık Kışlaları' diye tanımladığı ve 'Bayrak yere düşmüştür oradan kaldırılmalıdır' şeklinde örtülü olarak Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluşundan

önceki döneme gönderme yaptığı ve büyük bir titizlikle gizlemeye çalıştığı hedefi için 'Hizmet insanı gönül verdiği dava uğrunda kandan, irinden dar yolları geçip gitmeye azimle ve kararlı; varım hedefine ulaştığında da sahibine verecek kadar olgun ve yüce yaratıcıya edepli ve saygılı… Muvaffakiyetinden ötürü alkışlayacağı kimseleri de putlaştırmayacak…' şeklindeki izahı hem mücadelenin tarzını anlatmaya, hem de lidere tabi olmak suretiyle ondan irşad ve emir beklemeye telkin ettiği açıkça ortadadır.
Esasında yazının ekindeki rapordan da anlaşılacağı gibi Fethullah Gülen'in kitaplarında gerçek niyetini gizlemek için kullandığı bazı kelimelerin yerine, gerçekte onun niyetini ihtiva eden sözcükleri koyduğumuzda çok kullandığı, ancak ne olduğunu bir türlü izah etmediği 'hedef'inin gelecekte zümre hâkimiyetini hedefleyen teokratik bir rejim olduğu hemen anlaşılmaktadır.
'Şeriat yerine İslam, Cumhuriyet dönemi yerine talihsiz dönem veya karanlık ya da upuzun hicranlı dönem, militan yerine hizmet erleri ya da Işık erleri veya Işık süvarileri, laik kesimler yerine karşı cephe veya hasım cephe, Cumhuriyet dönemi yöneticileri yerine o kafalar, Atatürk dönemi ya da İsmet İnönü dönemi yerine mabede giden yolların kapatıldığı zaman dilimi, şeriat düzeni yerine hedef, Atatürk yerine deccal şeklinde deyimler' hedefinin ne olduğunu açıklamaya yeterlidir.
Militanlarına nasihatlerde bulunurken ya da eleştirel boyutlara girdiği konularda adeta ölçüyü kaçırdığını fark etmişçesine İslami sürecin arkasına saklanarak Cahiliye dönemi veya Müslümanlığın ilk dönemleri ile tanınmış İslam âlimleri ve onların içtihatlarından veyahut haçlı zihniyetinden örnekler vermesi, gerçek niyeti saklama bakımından geçmiş dönemlere indirgediği düşüncelerini takiyye kuralı ile günümüze aktarmaktadır.
Fethullah Gülen, henüz evrim aşamasında olduklarını, daha devrim aşamasına geçemediklerini eserlerinin satır aralarına sıkıştırıldığı düşüncelerinde ima etmektedir.
Şu anda yeteri kadar güçlü olmadıklarını ifade ettiği örgütsel seviyelerine Marksist anlatımlarla tanımlarsak stratejik savunma aşamasından stratejik denge aşamasına hızla yol aldıklarını, bunun içinde zaten 'mevsimin ve ortamın müsait olduğunu eğer bir muhalif rüzgâr esmezse, arzulanan hedefe ulaşmakta güçlük çekilmeyeceğini' belirtirken endişesini de açıklamaktan çekinmediği, ekli raporun muhtelif bölümlerinde görülecektir.
Zira Fethullah Gülen için kuvvet dengesi çok önemlidir. Ona göre 'aksiyoner olmayan' Müslüman görevini yapmamaktadır. Yani, atadan dededen öğrenilen Müslümanlık, sadece teoride kalmakta ve 'karşı cephe'nin 'karanlık emellerine' hizmet etmektedir. Bunun için de mutlaka Müslümanların kuvvet dengesini kurmaları ve harekete geçmeleri gerekmektedir' derken oluşturduğu cepheyi uyarmakta ve bir anlamda dinsel bölücülüğü netleştirmektedir.

Fethullah Gülen'in genel olarak askeri terminolojide kullanılan kışla, süvari, er, cephe, ordu, mevzi, kuvvet, nefes, asker gibi kelimeleri kitaplarında özenle seçerek sıkça kullanması dikkat çekicidir.
Tarikat liderinin 1950'li yıllara atıfta bulunarak Said-i Nursi'yi 'karşı cepheye aksiyoner tavır almamak' gerekçesiyle üstü kapalı eleştirerek, '…50'li yıllardan bu yana tam 40-45 yıl geçmiştir. O dönemde, 10 yaşında olanlar şayet mevsimi geldiğinde üniversite okusalardı şimdi zirvelerde ya da zirveleri zorlayan konularda olacaklardı. 20 yaşında olanlar 60-65 yaşında olacaklardı ki bu da onların başbakanlar, reis-i cumhurlar seviyesinde en olgun dönemlerini yaşıyor olmaları demektir…' ifadesi ile devleti diğer önemde mevkileri ile en üst düzeyde ele geçirmeye amaçladığı anlaşılmaktadır.
'…Bir yandan hasım cepheyi mükemmel işleyen haber alma teşkilatıyla içinden tanırken, öte yandan da hasım cephenin faaliyetleri kendi içimizde sürdürmesine müsaade edilmemeli…' tarzındaki mantalitesi ile de emniyet ve istihbarat birimlerini ele geçirme teşebbüsündeki niyeti açıkça ortaya çıkmaktadır.
Yazının ekinde pasajlar şeklinde alınan ve konunun bütününden kopmayan düşüncesi ile anlatıları okunduğunda Fethullah Gülen' in nelere özlem duyduğu net olarak anlaşılacaktır.
Fethullah Gülen değişik kitaplarında geçen Işık Evleri ya da Işık Kışlaları veya Işık Süvarileri, Işık Erleri gibi tabirleri sık sık kullanarak 'bir örgütsel yapılanma' içerisinde olduğu teşhisine kuvvet kazandırmaktadır.
Örgütsel yapının ekli raporda da görüleceği gibi genel hatları bizzat Fethullah Gülen tarafından çizilmiştir.
Işık Tarikatı'ndan koparak bir televizyonun 'Ceviz Kabuğu' adlı programında kamuoyuna yönelik itiraflarda bulunan ancak, hakkında şu ana kadar herhangi bir işlem yapılmayan Eyüp Kayar isimli şahsın Fethullahçılık (Işık Tarikatı) örgütlenmesi ile ilgili yaptığı açıklamalar genel hatları şu ana kadar inceleme ve araştırmaları teyit eder beyanlar olması bakımından büyük önem taşımaktadır.
Eyüp Kayar'ın beyanları özetlendiğinde 'Işık Evleri' cemaat mensuplarının yaşadığı evler, hücre evleri mahiyetinde, Fethullah Gülen'e göre kapıları kilit vurulmuş zaviyelerin, kışlaların, tekkelerin görevini yapan evlerdir. Bu evlere giriş ve çıkışlar mümkün olunca gizlilik içinde yapılır.
Işık Evlerinden sorumlu bir ev imamı vardı. Bu imamlar 6 ayda veya 1 yılda değişir. Evin maddi girdisi ve çıktısıyla ilgilenir yukarıdaki imamlara rapor verir, bu evlerde genelde 4 -5 kişi yaşar umumiyetle kiralanır. Evlerde insanlara yaklaşım tarzları özellikle öğretilir, Fethullah Gülen' in sesli ve görüntülü kasetleri izlenir, lise ve üniversite öğrencileri kalır.
Cemaat üç sacayak üzerine kurulmuştur. Işık Evler, ağabeyler ve talebeler. Bu evlerde belirli bir sure kalan örgencilerin beklenen düzeye geldiği anlaşılınca cemaate adam kazandırması istenir.

Yeni ilişki kurulan örgenciler ders çalışma bahanesi ile evlere davet edilir, öğrencilere dersleri konusunda yardımcı olunur. Zamanla bu öğrenciler sesli ve görüntülü kasetler izletilir ve Fethullah Gülen'in kitapları okunur.
Cemaat mensuplarına kendilerinin beklenen nesil, beklenen cemaat Türkiye'yi kurtaracak cemaat, Peygamberin hadisi ile övülmüş cemaat olduğu vurgulanmaktadır.
Bu cemaat ikinci ilklerdir. Birinci ilkler Peygamberimiz ve arkadaşları, ikinci ilkler de bu cemaat mensuplarıdır.
Cemaat 1992 yılından sonra çok hızlı gelişmeye başladı. Cemaat 'söyleyemiyorsan söylet' taktiği çerçevesinde cemaat liderine herkes hüsnü kabul göstermeye, hoşgörü ile bakmaya başladı.
Bayrak yere düşmüştür, ayaklar altına alınmıştır. Tekrar bu bayrağın yerden kaldırılması ellere alınması omuzlarda taşınması, uzaya götürülmesi meselesi bu cemaat yapacaktır.
Fethullah Gülen ve cemaati hiçbir lakabı kabul etmezler. Her zaman radikal İslam'dan farklı olduklarını vurgularlar. Biz farklıyız radikal İslamcılardan farklıyız, bize hoş görü ile davranmazsanız radikal İslam güçlenir.
Cemaatin en güçlü olduğu eğitim öğretim kurumları, Işık Evleri, yurtlar, kolejler, finans kurumları holdingler, talebeler, mesleki örgütlenme şeklinde de doktorlar, öğretmenler, polisler gibi.
Siyaset alanında da örgütlenme vardır fakat bu sempatizan bazındadır. Basın yayın alanında cemaat çok güçlüdür. Zaman, Sızıntı, Yeni Ümit, Ekoloji, Aksiyon, STV, Burç FM gibi örgütlenmeler vardır. Ayrıca prodüksiyon şirketleri vardır.
Kadın kolları örgütlenmesi vardır. Kadın cemaat mensuplarına Şakirde, erkek cemaat mensupların Şakird denir.
Alınan kararlara mutlak uyulma zorunluluğu vardır. Uymayanlara fırça atılır, şefkat tokadı ile tehdit edilir cemaatten uzaklaştırılır.

Cemaatin Finans Kaynakları
Cemaat mensuplarından alınan aidatlar iş adamlarından, esnaftan, cemaate yakın kişilerden toplanan paralar ve diğer ticari kuruluşlardan elde edilen gelirler oluşturulduğu.

Cemaatin Hiyerarşik Yapısı
1- İstişare grubu: (7) kişiden oluşur Başkanlığını Fethullah Gülen yapar
2- Dünya İmamı: İstişare grubundan biridir. Görevi dünyadaki bölge ve ülke imamlarını atamak istişare sonucu alınan kararları uygulamaktadır.
3- Coğrafi Bölge İmamı: Bir dünya coğrafi bölgesinden sorumlu olan kişidir (Orta Asya imamı Doğu Pasifik İmamı gibi.

4- Ülke İmamı: Bir ülkenin tamamından sorumlu olan kişidir. (İngiltere, Fransa, Türkiye gibi).
5- Bölge İmamı: Bir coğrafi bölgeden sorumlu kişidir.(Marmara bölgesi, Ege bölgesi, Karadeniz bölgesi gibi)
6- İl İmamı: Bir ilin tamamından sorumlu kişidir.
7- İlçe İmamı: İlçenin tamamından sorumlu olan kişidir.
8- Semt İmamı: Semtten sorumlu kişidir.
9- Mahalle İmamı: Mahalleden sorumlu olan kişidir.
10- Ev İmamı: Evden veya yurttan sorumlu olan kişidir.
11- Serrehberler
12- Belletmenler.
13- Öğrenciler ve cemaat mensupları.

Eğitim ve öğretimde başı çeken Işık Evleri'dir. Işık Evleri kökünü Hz. Muhammet devrinden alır. Fethullah Gülen bu evleri Işık Evleri olarak niteler, vaazlarında ve kitaplarında bu evlere İbn-i Erkam evleri der. İbn-i Erkam sahabedir. Hz. Muhammet'i herkesin dışladığı bir vakitte evine almıştır. İbn-i Erkam evlerinde yetişmede sabırla pişip olgunlaşmadan yapılan her şey ham hayaldir. Bu evler cemaatin hücreleri durumdadır. Hiyerarşik sistemin yaratılışa uygun prensiplerinin devlet bazında temsil edilmesinin ilk adımı ilk şartı olan evlerdir. Müjde ve Müşlunur en karanlık ve karamsar günlerinde billur bir avize gibi asılı durduğu evlerdir. Ahir zamanda gelerek tahrip eden Deccalin bir daha hortlamak üzere öldürüldüğü evdir.
Her evin bir programı vardır. Her iş bu program dâhilinde yapılır. Atatürk'e ait hiçbir kitap okunmaz ve okutulmaz.
Fethullah Gülen'e mehdi nazari ile bakılır. Mehdi ahir zamanda bayrağı yere düştüğü vakitte zuhur edecek ve beklenen cemaatin başına geçerek bayrağı kaldıracak. Cemaat içinde Atatürk için 'Beton Kemal, Kefere Deccal, Öküz Aleyhisselam' gibi ağır lakaplar kullanılır.
Fethullah Gülen yurtdışına giden talebeler için hicret eden kişiler kelimesini kullanıyor. İkinci ilklerin beklenen cemaatin vazifesi de Hz. Muhammet'in yaptıklarının aynısını yapmaktır.
Fethullah Gülen'ın ölçü (1) adlı kitapçığının 60. sayfasında 'Yerinde durup mevziini koruma, düşmanı aşt etme hedefe varmanın en birinci vazifesidir, cepheyi terk edip ayrılanlar ise yerlerinden ayrıldıkları andan itibaren kaybetme yoluna girmiş sayılırlar' tarzındaki telkin ile ciddi bir (cephe) faaliyetinin varlığına işaret edilmekte ve bu stratejinin mevcut çalışma süresinin içerisinde uygulandığı müşahede edilmektedir.
Tarikatın lideri konumundaki Fethullah Gülen'in imzasına havi kitapların tetkikinden de anlaşılacağı gibi kendisini dinsel bir dava adamı olarak anlatmasına

rağmen daha ziyade tarikatın propagandisti konumunda gözükmektedir. Kitaplarının tetkikinden de anlaşılacağı gibi propaganda ağırlıklı kitaplarının üslubu ve ağdalı deyimleri ile dinsel telkin içeren kitapların üslup ve deyimlerin farklılığı da eserlerin tek kaynağı ait değil mal edilmiş şekilde yazılmış olduğu görülmektedir.
Devletin Anayasal nizamını değiştirip yerine şer-i esaslara dayalı bir İslam devleti kurmayı hedeflediği değerlendirilen Fethullah Gülen ve yandaşları, 28 Şubat Kararları'nın alınmasından sonra ve özellikle soruşturma ile ilgili yazışmalarının başlaması ile birçok örgüt evini boşaltmış, örgütsel yapılanmaya zarar vermemek için faaliyetlerini mevzii koruma kuralına uyarlamışlardır.
Şu anda birçok örgüt mensubu ve talebeleri aile evlerinde örgütsel faaliyetlerini sürdürmektedirler.
Gülen örgütlenmesinin ekonomik boyutu da göz önüne alındığında, gelecekte ülkemizi bekleyen tehlikenin büyüklüğü endişe verici boyuttadır.
1992 yılında alınan cemaatle ilgili EGM Teftiş Kurulu Daire Başkanlığı'nca başlatılan soruşturma neticesinde konu müdürlüğümüzün 8.05.1 egm. 4.06.00.14 III. Ve Sor.(F).92/8303 sayılı yazısı ile DGM'ne intikal ettirilmiş ancak, intikal ettirilen mezkûr raporda adı geçen şahıslar ile ilgili teknik belgesel ve ideolojik değerlendirmeye havi ilave argümanlar sağlanamadığından DGM Cumhuriyet Başsavcılığı'nın 1998/24 sayılı yazılarıyla takipsizlik kararı verildiği anlaşılmıştır.
Genel Müdürlüğümüz Teftiş Kurulu Başkanlığı'nın konu ile ilgili başlattığı soruşturmayla cemaat mensupları arasında tedirginliğin arttığı, buna paralel olarak Gülen örgütlenmesinin temel taktiklerinden olan takiyye yöntemleri uygulanmak suretiyle tabirlerin giderek arttırıldığı ve hatta savunma boyutundan saldırı boyutuna geçildiği.
'Işık Tarikati illegal örgütlenmesi' ile ilgili Emniyet Müdürlüğümüzce hazırlanan rapor tetkik ve gereği yapılmak üzere ekte gönderilmiştir. Gereğini arz ederim."

Cevdet Saral Işık Evleri'ni anlatıyor

Cevdet Saral, ekibi istihbarat hizmetlerinden çıkarılmasına rağmen, sonunda bir davaya dönüşeceğine inandığı böylelikle kendilerini de kurtaracağını düşündüğü soruşturmayı "kararlılıkla" sürdürüyordu. Teftiş Kurulu Başkanlığı ile İDB'ye 30 Nisan 1999'da gönderdiği yazısında da, Gülen cemaatinin başta Polis Koleji ve Akademisi olmak üzere emniyet teşkilatı içindeki kritik önemdeki birçok birimde sistematik bir örgütlenme olduğuna dair tespitlerde bulunulduğundan bahsediyordu. Bu tespitlerine ilişkin yazıyı da ilgili birimlere göndermekte gecikmedi. B.05.1EGM.4.06.00.06 sayılı yazıda, cemaatin "Işık Tarikatı" adıyla Polis Koleji, Polis Akademisi ve Emniyet Teşkilatı içinde nasıl örgütlendiği şöyle anlatıldı:

“Polis Koleji, Polis Akademisi’ne daha önceden özel olarak eğitilmiş örgüt içerisinde yer alan şahısların rahatlıkla girebildikleri, bu şahısların okul içerisindeki öğrenciler tarafından ‘İmam’ olarak adlandırıldıkları ve mezkûr yapılanma içerisinde yer alan ‘sınıf komiserleri’ aracılığı ile ayrı ayrı sınıflara dağıtıldıkları, bu sınıflarda ‘sınıf imamı’ veya ‘devre imamı’ olarak faaliyet yürüttükleri, iyi bir aile terbiyesi ve din eğitimi almış öğrencileri samimi yaklaşımlarla çekmeye çalıştıkları, imam olarak adlandırılan şahıslar tespit etmiş oldukları öğrencileri başlangıçta, dışarıda sivil vatandaşların evlerine götürerek sıradan bir aile ya da muhabbet ortamı sağlamak suretiyle video filmleri izlettikleri, sonraki aşamalarda özenle hazırlanmış ev yemekleri ikram edildiği, çay sohbetleri yapıldığı, birlikte namaz kılındığı böylelikle samimi bir ortam yaratılarak öğrencilerin geçmişi ve aile yapıları hakkında bilgi edindikleri, ‘öğrenci imam’ olarak faaliyet gösteren öğrencilerin aynı yapılanma içerisinde bulunan sivil vatandaşlar ile sürekli irtibat halinde bulundukları, bu şahısların genelde üniversite öğrencisi oldukları ve kendilerine ‘abi’ diye hitap ettikleri, ayrıca bu şahısların kod isim kullandıkları,
Zaman içerisinde faaliyetlerin daha rahat yürütülebilmesi için, örgüt içerisinde yer alan sınıf komiserlerinin aracılığı ile boş ya da kol faaliyetlerinin yürütüldüğü odalarda çay ve bisküvi ikram edilmek suretiyle uygun bir sohbet ortamı vasıtasıyla güven sağlanarak yakın arkadaşlık ilişkilerinin geliştirilmesi ve kendilerine yakın hissettikleri öğrencileri de bu ortamlara çağırıp, cazip teklif ve telkinlerle ikna etmeye çalıştıkları,
İkna edilen öğrencilerin hafta sonu çarşı izinlerine çıktıkları zamanlarda, örgüt içersinde yer alan esnafların dükkânlarından faydalanmak suretiyle resmi elbiselerini değiştirerek sivil elbise giydikleri, birer ikişerli gruplar halinde örgüt içersinde yer alan sivil vatandaşların evlerine gittikleri, gidilen yerlerde Fethullah Gülen’in videokasetlerinin seyredildiği, namaz vakitlerinde birlikte namaz kıldıktan sonra Said-i Nursi’nin Risalelerini okuyup birlikte ders çalıştıkları ve Fethullah Gülen’nin kitapları hususunda derinlemesine eğitime tabi tutuldukları, genelde bu evleri 7-8 kişilik gruplar halinde kullandıkları, bu öğrencilerin kullandıkları evin, ev sahibini görmedikleri ve kasıtlı olarak tanıştırılmadıkları, bu evlerde sadece dışarıdan ‘abi’ diye hitap ettikleri üniversite öğrencilerinden 1 ya da 2 kişinin bulunduğu, planlı bir şekilde hareket ettikleri, gizliliğe önem verdikleri, hafta sonu programları, devre imamlarının talimatı doğrultusunda sınıf imamları vasıtası ile öğrencilere iletildiği, okula dönüş saati yaklaştığında tekrar birer ikişerli gruplar halinde evden ayrıldıkları ve tekrar üzerlerini değiştirdikleri esnaflara giderek resmi üniformalarını giydikleri, bu evlerin ‘Işık Evleri’ veya ‘Işık Kışlaları’ olarak adlandırıldığı ve tamamen bu yapılanma içerisinde bulunan öğrencilerin ihtiyaçlarının karşılanması için sivil vatandaşlarca tahsis edildiği, bir evde

bulunması gereken her şeyin bu 'Işık Evleri'nde mevcut olduğu, Polis Akademisi'nde sahte belgeler ile evci çıkan öğrencilerin bu evlerde ikamet ettiği, Ancak, Fethullah Gülen ve örgütünün deşifresine yönelik başlatılan çalışmalardan sonra tedbir gereği bu evlerin birçoğunun boşaltıldığı, bazılarının aile evlerine dönüştürüldüğü ya da aile evleri ile okul içerisinde örgütlenme faaliyetlerine hız verildiği, buna paralel olarak hasım cephe ya da muhalif cephe diye adlandırdıkları kesimlere karşı hile, iftira, yıpratma ve saldırı kampanyalarını hızlandırdıkları, hatta daha da ileri giderek 'abi' ve 'imam' adı verdikleri şahısları gerek teşkilatımız içerisinde, gerekse diğer bazı kamu ve kuruluşların üst düzey yöneticileri ile bazı siyasi parti yetkilileri ve temsilcilerine göndermek suretiyle yanlış ifade ve telkinlerle konular çarpıtılarak hasım cephe diye adlandırdıkları kişiler aleyhinde yoğun bir kampanya başlattıkları,
Okul içerisinde imamlar haricinde öğrencilerin birbirleri ile irtibat kurmadıkları, ast üst ilişkilerine çok dikkat ettikleri, öğrencilerin sorunlarının imamlar vasıtasıyla aynı yapılanma içerisinde bulunan 'sınıf komiserleri'ne ilettikleri, kendilerine yakın olan kimselerin disiplin cezalarını iptal ettikleri, 'sınıf' ve 'devre imamları'na okul içerisinde bir sorumluluk verilmediği, (Sınıf Mümessilliği, Baş Mümessillik, Yemekhane, Yatakhane Sorumluluğu gibi) ancak bu imamların uygun gördüğü öğrencilere okul idaresi tarafından bu tip sorumlulukların verildiği, hatta bu sorumlu öğrencilere birer oda tahsis edip örgütlenme faaliyetlerine kolaylık sağlandığı,
Polis Kolejinde kendi yanlarına çekemedikleri öğrencilere genelde 'komünist' dedikleri, diğer öğrencilerinde onlara karşı cephe almalarını sağladıkları ve o şahıslarla arkadaşlık yapılmaması için ellerinden gelen her türlü gayreti gösterdikleri, ayrıca bu öğrencilere öğretmenler ile sınıf komiserleri aracılığı ile baskı uygulattıkları, sınıfta bıraktırma, disiplin cezası verdirme hatta okuldan attırma cihetine kadar gittikleri, böylelikle psikolojik bir üstünlük sağlayarak okul içerisindeki faaliyetlerini daha rahat yürüttükleri,
Yaz tatillerinde örgüt mensupları aralarındaki bağın soğumaması ve öğrencilerin sosyal yaşantı içerisine girmelerini engellemek için ailelerinden izin alabilen öğrencilerin, Ege ve Akdeniz Bölgesinde bulunan, örgüt tarafından 'Işık Kışlaları'nda yoğun bir eğitime tabi tutuldukları, haftada bir veya iki kere deniz sahilinin tenha bölgelerinde denize girmelerine müsaade edildiği, yine haftada bir veya iki kere pikniğe gittikleri, yaz programlarında sivil vatandaşlardan 'abi' diye hitap ettikleri ve kod isim kullanan şahısların bu evlere gelerek eğitim faaliyetlerini kontrol ettikleri,
Okul içerisindeki yapılanmanın grup, sınıf ve devre imamı olmak üzere hiyerarşik bir şekilde oluşturulduğu, Polis Akademisi'ni bitiren öğrencilerin başlamış olduğu görev, yeni gruplar oluşturularak imam kadrolarını belirledikleri, imamların genelde üst rütbeli şahıslardan seçildiği, mezun olan öğrencilerden maaşa

geçtikten sonra, bekâr olanlardan maaşının 1/5'i, evli olanlardan ise 1/10'u nispetinde himmet adı altında para topladıkları,
Son günlerde takiyye kuralı gereğince tedbirler geliştirerek komünist diye adlandırdıkları kendilerinden olmayan öğrencilere yakınlık göstermeye başladıkları ve onlarla dost olmanın yollarını aradıkları,
Yapılan sohbetlerde Kuran'ı Kerim'den ayetler ve hadislerden örnekler verilerek Fethullah Gülen'i, ahir zamanda gelecek 'Mehdi' olarak gördükleri, zaman zaman Atatürk ve devrimleri aleyhinde konuşma, açıklama ve eleştiri yapılmakla birlikte 28 Şubat kararlarından sonra takıyye ve tedbir gereğince Atatürk sevgisi verir gibi davrandıkları, okuldaki namazların şafi mezhebindeki gibi, cem şeklinde yani öğle ile ikindiyi, akşam ile yatsı namazını birleştirmek suretiyle kıldıkları, değişik ortamlarda birbirleri ile şifreli konuştukları,
Bu faaliyetlerde bulunan öğrencilerin Ankara'da Demetevler, Keçiören, Yenimahalle, Cebeci, Etlik, İskitler ve Dikmen bölgelerindeki evlerden faydalandıkları yolunda bilgiler elde edilmiş olup konunun daha da netleştirilmesi ve belirlenen 'Işık Evleri' ile ilgili çalışmalarımız sürdürülmekte olup, gelişmeler peyderpey bildirilecektir."

Telekulak basına sızdırılıyor

Haklarında soruşturma yürütülen cemaatçiler, hem İstanbul-Ankara çekişmesinden hem de bu çekişmenin sonucu ortaya çıkacak skandaldan çok memnundu. Hem Ankara-İstanbul savaşının galibini belirleyecek hem de Fethullahçılık soruşturmasının sonunu hazırlayarak rafa kaldıracak haber nihayet patladı. Saral ve Ak ekibinin mevzuata aykırı "Değerlendirme Bürosu" kurulduğu zaman kimsenin ne için olduğunu anlamadığı bu işin kokusu 1 yıl sonra 1999 Mayısının ilk haftasında Hürriyet gazetesinin manşetinde yer alan Kadir Ercan imzalı "Telekulak Skandalı" haberiyle herkes tarafından öğrenildi. Dönemin Ankara Emniyet Müdürü Cevdet Saral'ın görevlendirmesiyle başında yardımcısı Osman Ak'ın bulunduğu bir ekip aralarında Çankaya Köşkü, Başbakanlık, Milli Güvenlik Kurulu, Genelkurmay Başkanlığı, Milli İstihbarat Teşkilatı, Jandarma Genel Komutanlığı, Yargıtay, siyasetçiler, yargı mensupları ve gazetecilerin de bulunduğu kişi ve kurumlara ait 963 telefonu illegal biçimde izleme ve sorgulamaya tutup dinlemeye almıştı. Skandalın patlak vermesiyle başlatılan ilk incelemede müfettişler, iddiaları ciddi bularak Osman Ak, Ersan Dalman ve istihbarat birimindeki bir grup polis hakkında soruşturma açılmasını talep etmişlerdi. EGM Necati Bilican ise dönemin Ankara Emniyeti ile arasındaki çatışmaya rağmen, soruşturma izni vermemiş, bunun yerine Osman Ak ve ekibinin istihbarat dışında görevlere kaydırılmaları talimatını vermişti. Ak, bunun sonucu Emniyet Müdür Yardımcısı olarak pozisyonunu korumuş, ancak istihbarat yerine teröre bakmaya başlamıştı. Ancak en sonunda 6

Mayıs 1999'da önce Osman Ak, sonrasında ise "Her şeyine kefilim'' diye koruyan Cevdet Saral açığa alındı. Saral, görevinden alınması üzerine, "İlk raundu biz kaybettik. Ama bunun ikinci ve üçüncü rauntları da var" diyerek skandalın sızmasın sağlayanların cemaatçiler olduğunu işaret ediyordu. Ankara Emniyet Müdürlüğü İstihbarat Şubesi'ndeki yasa dışı dinlemeyi tespit edebilmek için DGM savcısı Nuh Mete Yüksel'in 11 Haziran 1999 akşamı yaptığı baskınla ele geçen bir kasette de Yargıtay 8. Ceza Dairesi Başkanı Naci Ünver ile Fevzi Coşkun adlı kişinin arasındaki konuşmanın kayıtları bulundu.

Saral'ın, çete üyesi akrabası

Bu arada İstanbul ekibi de boş durmuyordu. Ankara ekibiyle yaşadığı kavgada nihai zaferini elde edeceği son kozunu da oynadı. Hürriyet gazetesinin manşetinde "Poliste Skandal" başlılı bir haber vardı.[68] Habere göre, Ankara Emniyet Müdürü Cevdet Saral'ın çeşitli suçlardan aranan akrabası, başkentte polis tarafından yakalandığı halde birkaç saat sonra serbest bırakılmıştı. 26-27 Mart 1999 günlerinde olan olay 1,5 ay sonra elbette ki İstanbul polisi tarafından medyaya servis edilmişti. Ankara Emniyet Müdürü Cevdet Saral'ın amca çocuğu olan ve 1995'te soyadını değiştiren Âdem Halim Sarıalioğlu'nun, "Silahlı çete kurmak" suçundan aranırkenİstanbul polisi ile Emniyet Genel Müdürlüğü'nün çabaları sonucu başkentte 8 kişiyle birlikte yakalandığı; üstlerinde 1 Kalaşnikof, 1 Scorpion marka otomatik silah, 11 tabanca, 245 fişek, 1 çelik yelek de bulunduğu ama birkaç saat sonra serbest bırakıldığı anlatılıyordu. İşin ilginç yanı, Adem Halim Sarıalioğlu'na ait 9 mm. çaplı Browning marka tabanca ruhsatlıydı ve arandığı dönemde 13 Ekim 1998'de Ankara Valiliği vermişti.

Saral ve ekibi herkesi dinlemiş

O dönem yaşayanlarının dışında pek az kimsenin bildiği, at izinin it izine karıştığı bu olayların en büyük kazananı ise aslında bir kez daha Fethullah cemaati olmuştu. Birden kendilerini soruşturanlar soruşturma konusu olmuştu. İçişleri Bakanı Sadettin Tantan'ın talimatıyla başlatılan soruşturmanın raporları 31 Ağustos 1999'da tamamlandı. Osman Ak ve Gülen cemaati soruşturmasını birlikte yürüttüğü İstihbarat Şube Müdürü Ersan Dalman ve İstihbarat Şube Müdür Yardımcısı Zafer Aktaş hakkında düzenlenen müfettiş raporunda ise "istihbarat hizmetlerinde çalışması sakıncalıdır" kaydı da düşülen raporda Ankara Emniyet Müdürü Cevdet Saral'a bağlı olarak çalışan, Emniyet Müdür Yardımcısı Osman Ak, İstihbarat Şube Müdürü Ersan Dalman, İstihbarat Müdür Yardımcısı Zafer

[68] Hürriyet Gazetesi, 15 Mayıs 1999

Aktaş'ın başını çektiği bir grup polisin tam 963 telefonu yasadışı dinlediklerinin saptandığı belirtiliyordu. Müfettişlerinin 31 Ağustos 1999'da İçişleri Bakanlığı'na teslim ettikleri resmi raporlarının ardından, yasadışı dinlemelerde adı geçen aralarında Saral ve Ak'ın da bulunduğu 38 polis hakkında lüzum-u muhakeme kararı verildi. Müfettişlerin bu talebine uygun olarak hapis istemiyle dava açıldı. Şemdinli olayları sonrasında görevinden alınan ve 8 Mart 1999'da Emniyet Genel Müdürlüğü'ne rapor yazıp soruşturma talep eden ve dinleme skandalının ortaya çıkmasında başrolde olan o dönemin İstihbarat Daire Başkanı Sabri Uzun hakkında da "denetim görevini ihmal ettiği" gerekçesiyle dava açılmıştı. Bu davada Uzun'a verilen "1 günlük yevmiye kesme cezasını" Ankara 6.İdare Mahkemesi iptal etmiş böylece 14 Haziran 2001 günü ikinci defa İDB görevine gelmesinin önünü açılmıştı.
Yargılamalar sırasında sanıklar, söz konusu resmi kurumları değil aralarında Kalkınma Bankası Genel Müdürlüğü döneminde görevini kötüye kullandığı gerekçesiyle 12 yıl hapse mahkûm edilen Özal Baysal, Susurluk'un tetikçisi Yeşil kod adlı Mahmut Yıldırım ve yer altı dünyasının ünlü ismi Kürşat Yılmaz ile Kasım Gençyılmaz'ın da bulunduğu bazı şahısların telefonlarını izlemeye aldıklarını iddia ediyorlardı. İzlenen bu kişilerin dinlendiği açıklanan resmi kurumları defalarca araması üzerine de bağlantılarının öğrenilebilmesi için bu kurumların telefonları da izlemeye alınmıştı. Mahkeme kararıyla izlemeye alınan bu kişilerin ilişkide bulunduğu telefonlar ise Cumhurbaşkanlığı Köşkü, Başbakanlık Özel Kalem Müdürlüğü, Başbakanlık, Cumhurbaşkanlığı Koruma Şube Müdürlüğü, Cumhurbaşkanlığı Genel Sekreterliği, İstanbul Emniyet Müdürlüğü Özel Kalemi, Turizm Bakanlığı, Cumhurbaşkanlığı Tarabya Köşkü, ANAP, DYP, Bayındırlık ve İskân Bakanlığı, Başbakanlık MİT Müsteşarlığı, Milli Güvenlik Kurulu Genel Sekreterliği, Cumhurbaşkanlığı, Başbakanlık, Jandarma Genel Komutanlığı, Ankara İl Jandarma Komutanlığı, Kocaeli Emniyet Müdürlüğü, Harb Akademileri Komutanlığı, İzmir Emniyet Müdürlüğü, Emniyet Genel Müdürlüğü İDB gibi kritik yerlere aitti. Osman Ak'ın tayinini iptal ederek Ankara Emniyet Müdür Yardımcılığı'na; İstanbul İstihbarat Şube Müdürüyken kızağa çekilerek Polis Okulu'na tayin edilen Giresun Göreleli hemşehrisi Ersan Dalman'ı da Ankara İstihbarat Şube Müdürü yapılmasına öncülük eden Sabri Uzun da İDB'de telefonları teknik izlemeye alınanlar arasındaydı.

Dinleme emri Mesut Yılmaz'dan

Ancak Emniyet Genel Müdürlüğü'nün açtırdığı soruşturmanın raporlarına göreyse Cumhurbaşkanlığı telefonlarının, Özal Baysal'ın yakalanması kapsamında değil, özellikle izlenip araştırıldığını gösteriyordu. Müfettiş raporlarına göre, Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel'e ait cep telefonundan aranan numaralar 21

Ağustos 1998 günü için sorgulanmıştı. Üstelik bu sorgulama, o güne kadar telefon numarasıyla yaptığı kayıtlardaki bütün görüşmeler için de yapılmıştı. Bir sonraki gün de Demirel'in cep telefonunu o güne dek hangi numaradan kim aramışsa kayıtları çıkarılmıştı. Ak'ın iddiasına göre, MGK Genel Sekreterliği ve diğer bazı askeri birimlerin telefonları ise, Akın Birdal suikasti üzerine Yeşil kod adlı Mahmut Yıldırım'ın yakalanması için sorgulanmıştı. Nedeniyse Yeşil'in ele geçen telefon defterinde bu kurumlardaki bazı görevlilerin isimleri ve telefonlarının kayıtlı olmasıydı. Yeşil'in yaşayıp yaşamadığı bir muamma iken ve Emniyet birimlerinin elinde bu meşhur katilin yaşadığına ilişkin resmi bir veri yokken Birdal suikastından sonra yaşadığı iddia edilmişti. Yine de Ak'ın, Yeşil'in yakalanması için devletin kritik kurumlarının telefonlarını sorgulanmasına ilişkin söyledikleri itibar görmedi.
Yine soruşturma raporlarına göre, MGK'ye ait bir telefon da 11 Aralık 1998 günü önce bilgisayara adres sorularak ardından da dört kez, o güne kadar bu numarayı aramış ve kayıtlarda mevcut bütün numaralar çıkartılarak sorgulanmıştı. Telekulak skandalının ilgi çeken ayrıntılarından biri de, dönemin Başbakanı Bülent Ecevit'in İstanbul'daki evi de dâhil olmak üzere dört ayrı telefonla ilgili izleme yani kimlerle görüşüldüğünün belirlendiği tespit edildiğine ilişkin teknik takip yapılmış olmasıydı. Ankara Emniyeti'nin bir yılı aşkın bir süre telefonlarını izlediği yüzlerce kişi ve kurum arasında parti genel merkezleri, politikacılar, yargı mensupları, çeşitli illerdeki jandarma birimleri, emniyet birimleri ve gazeteciler de vardı. Telefonları dinlenip kaydedilenler arasında Yargıtay üyesi dört hâkimin ev telefonları da yer alıyordu. Bu telefonların 15 Ağustos 1998'de başlayıp 9 Eylül 1998'e kadar kanunsuz şekilde dinlendiği saptanmıştı. Osman Ak, Kırıkkale 2. Asliye Ceza Mahkemesi'ne sunduğu yazılı savunmasında aslında tüm dinleme sürecinin nedenini de açıklamış oluyordu: "Dönemin Başbakanı Mesut Yılmaz, eski İstanbul Belediye Başkanı Tayyip Erdoğan'ın hakkındaki yargılama kararını bozdurmak için Yargıtay'da bazı kişilere rüşvet verileceğini, bu işlemde aracı olanlardan birisinin Tuncay Özkan'la ilişki içinde olduğunu beyanla, anılan şahısla işbirliğine girilerek çok gizli bir çalışma yapılması, safahata ilişkin ara makamların yazılı ya da şifahi olarak bilgilendirilmemesi yolundaki talimatı üzerine, Özkan, İstihbarat Şubesi'ndeki ilgili personelimizle ilişkiye geçirilmiş, aracı olduğu iddia edilen şahısla temas sağlanmış, verdiği bilgiler doğrultusunda yapılan ön çalışmalarda anlatımları tatmin edici bulunmayınca şahsın ilişkide olduğunu iddia ettiği yargı mensubumuzla teması gözlenmiş ve olayın tamamen uydurma olduğu kanaatine varılmıştır. Yargıtay'ı şaibe altında bırakacak bu uydurma iddia, hiç bir yargı mensubunu deşifre etmeden, sonuçlanmış, komplo bertaraf edilmiştir."
Osman Ak, dönemin başbakanının talimatı doğrultusunda, Emniyet Genel Müdürü'ne, İçişleri Bakanına ve Cumhuriyet Savcısı'na ya da mahkemeye haber verilmeden çalışma yapıldığını itiraf etmişti. Konunun ayrıntısını gazeteci Şamil

Tayyar Star Gazetesindeki köşesinde, "Uğur Dündar'ı gammazladı başlığıyla çıkan yazısında anlatıyordu. Mesut Yılmaz'ın yasadışı dinleme talimatı verdiği sırada yanında Tuncay Özkan'ın da bulunduğunu belirten Tayyar, gazeteci Kadir Çelik'ten öğrendiği bu ayrıntıyı şöyle anlatıyordu: *"…Çelik dedi ki, 5-6 yıl önce o kanunsuz telefon dinlemelerini Objektif'in internet sitesinde yayınladım. Osman Ak'ın ifadelerine de yer verdim. Mesut Yılmaz, Osman Ak'a dinleme görevi verirken yanında Tuncay Özkan da vardı. Bu yayından sonra Tuncay beni aradı. Yazılanların hepsini doğruladı. Ama Mesut Yılmaz'la görüşürken yanımızda Uğur Dündar da vardı, Osman Ak'ın ifadelerinde Uğur Dündar da geçiyor, neden sadece beni yazıyorsunuz, Dündar'ı yazmıyorsunuz diye sitem etti…"*[69]

Dinleyenlere tazminat ödendi, sanıklar beraat etti

Telekulakçılar hakkında açılan dava Kırıkkale 2. Asliye Ceza Mahkemesi'nde 3 yıl sürdü. Emniyet Müdürü Saral ve yardımcısı Osman Ak savunmalarında, başlarına gelenlerin Fethullah Gülen'le ilgili yürüttükleri soruşturmadan kaynaklandığını öne sürdüler. Mahkeme, "görevi kötüye kullanmak" suçlamasıyla açılan kamu davasında erteleme kararı verdi. Ancak sanıklar dilekçeye mahkemeye başvurup erteleme kararının uygulanmayarak beraatlerini istedi. Aynı mahkeme, başvuruyu işleme koydu ve 27 Mayıs 2003 tarihinde atılı suçu işlemedikleri kararıyla sanıkların beraatine karar verdi. Dinlemelerden mağdur olanların açtığı davalarda İçişleri Bakanlığı tazminat ödese de sanıkların beraat etmeleri ilginç bir tezatlıktı. Ama kimse sorgulamadı. Yargıtay 4. Ceza Dairesi de kararı esastan değil, usul yönünden bozarak tekrar Kırıkkale'ye gönderse de bu kez de zaman aşımı nedeniyle düştü.
İçişleri Bakanlığı Yüksek Disiplin Kurulu da, 29 Mart 2000'de illegal dinlemeden birinci derece sorumlu tutulan Osman Ak'ı Disiplin Tüzüğü'nün 12. maddesi uyarınca 24 ay uzun süreli kıdem cezası ile cezalandırdı. Bu ceza, yargı tarafından alt sınır olan 10 ay kısa süreli kıdem cezasına çevrildi. Cezanın iptali için açılan davada Ankara 9. İdare Mahkemesi 2001 tarihinde "davanın reddine" karar verdi. Kararın Osman Ak tarafından temyizi üzerine de Danıştay 12. Dairesi, talebi kabul etti. Ankara 9. İdare Mahkemesi 2003'te bozma kararına uyarak işlemi iptal etti. İçişleri Bakanlığı Yüksek Disiplin Kurulu tarafından 2000 yılında Osman Ak'a "yetki ve nüfuzunu kötüye kullandığı" gerekçesiyle meslekten çıkarma cezası da vermişti. Ak'ın imdadına yine yargı yetişti. Meslekten çıkarma cezası 24 ay uzun süreli kıdem cezasına indirildi. Ankara 6. İdare Mahkemesi, Osman Ak aleyhine davayı reddeden bir karar verdi.

[69] Star Gazetesi, 1 Ekim 2008

Ak'ın başvurusuyla Danıştay 12. Dairesi bu kararı bozdu. Bozma kararı sonrası davaya yeniden bakan Ankara 6. İdare Mahkemesi, ilk kararında ısrar ederek davayı yeniden reddetti. Bunun üzerine dosya Danıştay İdari Dava Daireleri Genel Kurulu'na gitti. Kurul, 23 Ekim 2003 tarihinde yasadışı dinlemeleri uygun gören bir karara imza attı. Temyiz istemini kabul ederek İdare Mahkemesi'nin kararını Danıştay kararı doğrultusunda bozdu. Bu arada Telekulak soruşturmaları nedeniyle zorunlu izne ayrılan Necati Bilican da bir süre sonra emekli oldu. Türk Polis Teşkilatı'nı Güçlendirme Vakfı bütçesinden alınan ve giderleri vakıf bütçesinden karşılanan oğlunun kullandığı Emniyet Genel Müdürlüğü'ne ait iki cep telefonunun fazla faturalarını da devlete ödedi.

Saral'ın ilk inceleme raporu: Devleti ele geçirecekler

Bu arada, Saral ve ekibinin görevlerinden alınmadan önce tamamlayarak devletin üst kurumlarına gönderdikleri Fethullahçılık raporu unutuldu derken ortaya çıktığı iddia edilen haberler yayımlandı. Aslında kesin rapor bitmemişti, iddiaya göre ortaya çıkan ilk inceleme raporuydu. TV8 tarafından haberleştirilen raporda, Gülen'in içinde bulunduğu duruma göre hareket ettiği ve bunun aldatmaca olduğu vurgulanarak, *"Önlem alınmadığı takdirde, tarihin en ciddi dini isyanı çıkabilir"* gibi abartılı tespitler yapılıyordu. *"Tarih sayfaları arasında kalan Babailer isyanından Şeyh Bedreddin ve Şeyh Said'e kadar uzanan isyanların belki de en ciddi, en sinsi, en kapsamlı ve en tehlikelisi olabileceğine işaret etmek yanıltıcı bir tahmin olmayacaktır"* denilen raporda, din ve eğitim başta olmak üzere birçok alanda faaliyet gösteren Gülen'in ordu ve polis içinde de örgütlenmeye gittiği ve bunu yaparken "ilmi masumiyet kisvesi"nin arkasına saklandığının vurgulanıyordu. Radikal gazetesinden Soner Arıkanoğlu'nun haberinde[70] Fethullahçıların sınır tanımayan bir örgütlenme içinde oldukları da şu sözlerle ifade ediliyordu: *"Artık şu kesin olarak izah edilmelidir ki; karşımızda, sadece Türkiye'de değil dünyanın birçok yöresinde dal budak salmış, bir teşkilat ve hatta cemaat olduklarını gizlemek çabası içerisinde olan insanlar bulunmaktadır. Sonucunda devleti ele geçirmeye dek varabilecek bir serüveni gerçekleştirmek amacıyla oluşturulan teşkilatlanmayı ortaya koyacak bir araştırmanın çıkabileceğini belki tahmin etmiyorlardı... Gülen'in sözlerinin legal ve masumane görünümü altında, son derece kapsamlı ve şimdilik açığa vurmamaya özen gösterilen hedeflerle mücehhez bir illegal yapılanmanın ipuçları da açığa vurulmuş bulunmaktadır..."*
Fethullahçıların istihbarat birimlerine sızma konusunda bir hayli yol aldıklarının kaydedildiği raporda, Fethullahçı tehlike ise şu sözlerle anlatılıyordu: *"Gülen'in son zamanlarda, ordu, polis ve MİT arasına sızma faaliyetlerine ağırlık verdiği*

[70] Radikal Gazetesi, 14 Haziran 1999

bilinmektedir. Sızmalarda, Emniyet Teşkilatı'nın en çok istihbarat, bilgi işlem, personel birimleri hedef yapılmıştır..."
Saral ve ekibince hazırlanan raporda Gülen'in gerçek yüzünün çok farklı ve ürkütücü olduğu ifade edilerek, *"Gizli hedefine doğru yol alırken, dini fenomenleri kullanan ve kendini ustaca gizleyen bir tarikat lideri"* sözlerine de yer verilerek Fethullahçıların silahlandığını söylemenin şimdilik mümkün olmadığı dile getiriliyordu. Gülen'in "Işık Ordusu" olarak adlandırdığı tarikat üyelerinin cihat için hazırlandıkları, bunun zamanının ise Gülen tarafından tespit edileceği belirtilen raporda cemaatin maddi varlığının nasıl sağlandığı da örneklerle anlatıldı. Bu yöntemlerden birinin de "silkeleme" olarak tabir edilen çek ve senet imzalatma yoluyla yüksek meblağlarda para toplamak olduğu öne sürülüyordu. Raporda Gülen'in örgütlenme yöntemleri ve tarzı hakkında da şu belirlemelerde bulunuluyordu:

Rapora göre cemaat örgütlenmesi

"Işık Tarikatı'nın 3713 sayılı Terörle Mücadele Kanunu'nun 1. maddesinde tarifi yapılan terör suçunun muhtevasındaki yıldırma ve sindirme yoluyla toplumu nasıl tehdit ettiği, Gülen'in kendi söylemleriyle netleşmiş durumdadır... Belki silahlı cemiyetten söz etmek şimdilik mümkün değildir, ancak ele geçirmeyi hedeflediği devlet kurumlarından bazıları dikkate alındığında, hedefi topyekûn ele geçirme şeklinde ve bu kurumların yöneticilerinin Işık Evleri'nde yetişen mensupları tarafından işgal edilmesiyle mümkün olacağı kendi deyimleriyle itiraf edilmiş bir suç olarak karşımızdadır… Örgütlenmeyle ilgili genel çerçeve bizzat Gülen tarafından 'Asrın Getirdiği Tereddütler' kitabında detaylı olarak anlatılmaktadır... Gülen Türkiye'ye Müslümanlığı ilk defa kendisinin getirdiğini ima ederek, 15-20 yıl kadar önce ülkede hiç Müslüman kalmamış gibi tabirler kullanmakta ve Müslümanlığı Türkiye'de yeniden tesis ettiği kehanetinde bulunurken aslında örgütsel faaliyetlerinin hayat bulduğu ve en etkin faaliyet dönemine gönderme yapmakta ve bundan cesaret aldığını itiraf etmektedir...
Gülen'in 'Geleceğin fikir işçileri' diye adlandırdığı Nur Kışlaları'nda yetiştirilen taraftarlarına ve marksist terminoloji de `militana öğütler' şeklinde tanımlanan nasihatlerine baktığımızda, örgütsel yapı daha da açıklanmaktadır. Gülen inkilapçı ruhlardan bahsederken hiç şüphesiz, 'Altın Nesil' diye adlandırdığı, kendisinin yetiştirdiği gençliği kastetmektedir. Bu konuda netlik olmamakla beraber, 'İşte böyle bir dönemde Bediüzzaman gibi inkılâpçı bir ruh çıkıyor' demekle Atatürk ilke ve inkılâplarına karşı alternatif bir inkılâpçılığı, Bediüzzaman Saidi Nursi'nin söylemleriyle gündeme getirme cesareti gösteriyor... Gülen henüz yeterli miktarda Işık Ordusunun yetiştirilemediği inancındadır. Fakat 1950'li yıllara nazaran durumlarının daha iyi olduğunu bilmektedir. Onun hedefi 60 milyonluk Türkiye'dir.

...Gülen ülkemizde faaliyet gösteren partilerin birçoğunu kendi etki alanına alabilmek için çaba sarf etmektedir. Bunu yaparken partilerüstü politika izleyerek fetvalarla toplumun tüm kesimlerini yönlendirmekte, partiden ziyade adaya destek vermektedir... Örgütlenme tarzı daha ziyade eğitim kurumları, rant çevresi, devletin önemli kurumları, siyasetçi ve bürokrat çevrelerini kapsamaktadır... Gülen, dünyaya meydan okumaktan da geri durmamakta, faaliyetini peygamber seviyesine yükseltmekte, tehdit içeren söylemlerle topyekûn cihattan söz etmektedir. Bu cihat şimdilik ışık ordularının yetiştirilmesi için ilan edilmiş bir cihattır… Gülen, hasım cepheyle ilgili bilgi alıp karşı tedbirler geliştirmek için istihbarat faaliyetlerinde bulunmayı da ihmal etmemektedir. Bu tür ihmallerin kendisine çok pahalıya mal olacağını bilmektedir. Son zamanlarda ordu, polis ve MİT teşkilatları arasına sızma faaliyetlerine ağırlık verdiği bilinmektedir... Gülen hareketinin hedef ve boyutunu anlayabilmek, din anlayışına yönelik ne denli büyük bir tehlikeyle karşı karşıya bulunduğumuzu kavrayabilmek için kendi kitaplarının değerlendirmeye alınması dahi yeterli olacaktır... Esasen sözcükleri karıştırarak seçtiği ve günümüz Türkçesinde ender kullanılan kelime, kavram, terkip ve dini terminolojideki ifadeleri uyarlayarak çok geniş kültüre sahipmiş imajı uyandıran bir saplantı içerisindedir.”

Gülen tarikatçidir

Gülen'in "Küçük Dünyam" adlı kitabından yapılan, "Bizim sülale bir namus meselesi yüzünden karşı tarafla silahlı çatışmaya girer. Halil dedemin kız kardeşi kaçırılmıştır. Vuruşma esnasında karşı taraftan biri ölür. Ve devlet meseleye el koyar. Halil dedem çok suçlu görülmez ki, sadece sürgün edilir. Önce Hasankale'ye sonra da Korucuk köyüne yerleşir" alıntısıyla süren raporda, köyün 80 bin altına satıldığı anlatımına da yer verildi. Gülen'in dedelerini efsane haline getirdiği ifade edilen raporda, bu konuda da, *"Gülen ve ailesi mitolojik bir efsanenin olağanüstü yeteneklerle mücehhez kahramanları gibi..."* değerlendirmesi yapılarak, kitleleri etkilemek için çarpıttığı ya da "Ben bir veliyim" demeye getirdiği belirtildi. "Dedem Şamil Ağa sarığını Osman Gazi Hazretleri gibi sarardı" anlatımı buna örnek verilirken, *"Oysa Osman Gazi'nin değil sarığı, yüzünün şekli bile meçhulken bu gibi müphem ifadeler olsa olsa arkasından gidenlere bir mesaj niteliğinde değerlendirilebilir. Bu mesajla verilmek istenen de 'ben veliyim' olsa gerek. Buna tasavvufta keramet derler. Oysa tasavvufta keramet göstermek çok kerih görüldüğünden, hiçbir veliden kendi isteği ile keramet sadır olmaz"* denildi. Gülen'in geceleri gizli gizli Kuran öğrendiğini anlattığı, okulda "din düşmanı" öğretmeninin karşı çıkmasına karşın sıranın üzerinde namaz kıldığı aktarılan raporda, 1995 'te dağıtılan bir kitapta seyyid olduğunu ima etmeye çalıştığı vurgulandı. Gülen'in bu kitapta, *"Seyyid misiniz?"* sorusuna, *"Olabilir, öyle*

diyorlar. Kesin bir şey söyleyemem" karşılığını verdiği anımsatılan raporda, *"Bu durum acaba bir kompleksin işareti mi? Yoksa geleceğe dönük bir planın parçası mı? Acaba peygamber soyundan geliyor olsaydı, kayboldu dediği şecereyi bulmak için çaba harcamaz mıydı?"* denildi. Raporda, Adil Sönmez ve Nevval Sevindi'nin kitaplarından da alıntılar yapılarak, "Üç Fethullah Gülen karakteri var" denildi. Raporda bu karakterler de, *"Olağanüstü görünme gayreti içindeki Fethullah Gülen, hiçbir konuda öncü, lider, rehber olmak iddiası taşımayan Fethullah Gülen ve bilim ve işadamları yetiştirmek isteyen Fethullah Gülen"* diye sıralandı.
Raporda, Gülen'in tarikatçı olmadığını öne sürmesine karşın, tarikat için gerekli "mürşid, cemaat, tarz, tarikat" adı biçimindeki dört unsuru da itiraf ettiğine dikkat çekilerek, *"Ben mürşidim diyor, cemaate paylaşım öneriyor, hedefleri var, tarikatın adını da Kırık Mızrap adlı şiir kitabında 'Şavk mezhebi yoldur bize' diye itiraf ediyor. Şavk'in anlamı Işık'tır" denildi. Gülen'in bir rüyasını anlatırken, "Ben cehennemin önünde kollarımı açmış, sel gibi akan insanları durdurmaya çalışıyorum. Vallahi bu cemaatten hiç kimse onların içinde yoktu"* dediğine dikkat çekilen raporda, şöyle denildi: *"Cehenneme atılacaklar içinde cemaatinden kimsenin olmadığını yeminle söylüyor. Oysa peygamberimiz gökteki yıldızlara benzettiği sahabelerden ancak 10'una cenneti müjdeliyor. Fethullah Gülen kim? Mürşit mi, müçtehit mi, yoksa bir dinin peygamberi mi?"*
Raporda Işık Tarikatı konusunda da, "Tarikatın yapısı; imam, cemaat ve okuldur... Dünyanın birçok yöresinde dalbudak salmış, tarikat sözcüğünün bile açıklamakta yetersiz kalacağı bir yapılanma, teşkilatlanma ve 'Nesli Cedid' veya bir diğer ifade ile 'Altın Nesil' yetiştirme gibi bir müphem iddia peşinde bir adam ve bunun yanı sıra bir tarikat, bir teşkilat ve hatta bir cemaat olduklarını gizleme çabası içerisinde olan insanlar durmaktadır" şu değerlendirmesi yapılarak şu değerlendirmeyle bitirildi: *"Türkiye sathını mücadele alanı olarak değerlendiren ve Cumhuriyet'i yıkma, parçalama, en hafifinden temel niteliklerini değiştirme veya kendine göre yön verme, ya da devlet içinde güç olma sevdasındaki bu gibi organize suç yapılanmalarının dün olduğu gibi bugün de etkileyip, kullanmada ön planda tuttuğu hedef kitlenin başında gençlerimizin gelmesi son derece düşündürücüdür. ...Fethullah Gülen'in, Cumhuriyet'in teminatı gençliğimize yönelip onlarla birlikte ülkemizi çok tehlikeli maceralara sürükleyebileceği endişesi, bu incelemenin değerlendirilmesi durumunda elde edilecek tek nihai sonuç olacaktır..."*

Kaybedilen soruşturma dosyası

Telekulak soruşturmasıyla ilgili haklarında soruşturma açılanlar o dönem Emniyetteki Fethullahçı kadrolaşmayı "mercek altına aldıkları için" Telekulak skandalının sızdırıldığını öne sürüyordu. İyice kızışan kavganın tarafları bundan böyle ellerinde ne varsa basına sızdıracaktı. Bunlardan birisi de Fethullahçıların

Emniyet içinde nasıl çalıştıklarını ve organize olduğunu göstermesi bakımından faydalı olacak bir bilgiydi aslında.
Emniyetteki Fethullahçılık soruşturmasını yürüten Osman Ak ve ekibi incelemeleri sırasında geçmiş dönemde Akademiden sicil puanı düşürülerek atılan R.Y.'nin şikâyeti üzerine yapılan soruşturma dosyasından da faydalanmak istemişti. Amaçları bu soruşturmada isimleri belirlenen cemaat bağlantılı polislerin kim olduğu ve hala görevde olup olmadıklarını kontrol etmek ve hazırlayacakları Fethullahçılar listesine eklemektir. Ancak dosyanın tamamını bulmaları mümkün olmaz. Birileri dosyayı Emniyet arşivlerinden yok etmiştir. Konuyla ilgili 1992 yılında Ankara DGM Başsavcılığı'na fezleke gönderildiği anımsanır ve dosyalar nihayet bulunur. Konuyla ilgili haber gazeteci Saygı Öztürk'ün imzasıyla o dönem çalıştığı Star gazetesinde "İşte Kayıp Liste" manşetiyle yayımlanır.[71]
Haberde Fethullah Gülen'in yıllardır Emniyet'te gizli bir örgütlenme yürüttüğü ancak bu konuya ilişkin kim çalışma yürütürse başının yandığı anlatılıyordu. Öztürk bu iddiasını o günlerde yürütülen Fethullahçılar soruşturmasının başında bulunan ekibe yönelik "Telekulak" soruşturmasını ve İstihbarat Dairesi içinde bu çalışma içinde yer alan Başkan Yardımcısı Âdem Demir'in, Türkbank'ın satışıyla ilgili patlak veren Korkmaz Yiğit ile Alaattin Çakıcı arasındaki skandal telefon konuşmalarının kasetini CHP'li Fikri Sağlar'a sızdırmak suçlamasıyla görevden alınmasını örnekleyerek verir. Haber şöyledir:
"…Emniyet içinde büyük bir güç odağı haline gelen Fethullahçı grupların, daha önce hazırlanan 'Fethullahçı Emniyet Mensupları Listesi'ni 'yok ettikleri' ortaya çıktı. Fethullahçılarla ilgili çalışma yürüten personelin ise atılan 'iftiralar' sonucu birer birer pasif görevlere çekilmesi dikkat çekti. Ankara Emniyeti'nde Fethullahçı gruplarla ilgili çalışmayı yürütenler 'telefonları dinliyor' gerekçesiyle açığa alınırken, aynı konuda çalışma yürüten Başkomiserlerden Mehmet Çorum Sinop'a, Aydın Ergül Ardahan'a, Aydın Batu Giresun'a, Mehmet Aslan Osmaniye'ye geçici görevli gönderildi. Fethullahçı kadrolaşma konusunda çalışma yapan personelden sorumlu İstihbarat Dairesi Başkan Yardımcısı Adem Demir ise, Türkbank'ın satışıyla ilgili olarak işadamı Korkmaz Yiğit ile Baba Alaattin Çakıcı arasındaki telefon konuşmaları kasetini CHP'li Fikri Sağlar'a sızdırdığı bilgisinin dönemin Başbakanı Mesut Yılmaz'a bildirilmesi üzerine bu görevden alındı. Demir, Star'a 'Hiçbir ilgim olmamasına rağmen kaset olayı benim üzerime yıkıldı. Ne zaman 'bu sümüklü hocanın peşinden gidiyorsunuz?' sözü ağzımdan çıktı, ondan sonra olanlar oldu, dedi.
Emniyet içinde 'Fethullahçı kadrolaşma' ile ilgili olarak 1992 yılında başlatılan soruşturma kapsamında, Emniyet içindeki 'Fethullahçı kadro'larla ilgili olarak hazırlanan listenin kayıp olduğu ortaya çıktı. Ankara Emniyet Müdürlüğü'nün

[71] Star Gazetesi, 21 Haziran 1999

çalışması sırasında aranan liste, ne Ankara Emniyeti'nde ne de İstihbarat Dairesi'nde bulunabildi. Uzun süren bir çalışma sonucu hazırlanan listenin izine Ankara DGM'de rastlanıldı. Arşivden çıkarılan dosya güncelleştirildi. Üst makamlara sunulan dosyada, İstihbarat Dairesi tarafından 'incelenmesi' için Ankara Emniyeti'ne gönderilenler üzerinde yapılan çalışma ile 1992 yılındaki listenin de bulunduğu, ayrıca üzerinde çalışma yapılanlarla ilgili de 'önbilgi' verildiği öğrenildi. Fethullahçılarla ilgili 1992 yılında soruşturmayı yürüten Polis Başmüfettişleri Dr. Nihat Dündar ile İzzet Sezgin Şenel'i yıldırmak için de soruşturma aşamasında ciddi komplolara girişildiği ortaya çıktı. Müfettişlerin soruşturma raporunu 'yanlı' hazırladıkları gerekçesiyle haklarında Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı'na suç duyurusunda bulunulduğu, daha sonra soruşturmayı yapan müfettişlerle ilgili soruşturma açıldığı ve bu soruşturma sonucu iki müfettişin 'tarafsız' bir biçimde dosyayı hazırladıkları yolunda rapor düzenlendi. Emniyet arşivinde bulunamayan listede yer alanların bir kısmının halen etkili görevlerde bulunduğu bildirildi. Bunlar arasında Prof. Dr. A. Ş.'ın[72] Refahyol Hükûmeti döneminde Kültür Bakanlığı Müsteşar Yardımcılığı görevine getirildiği bildirildi. Listede yer alan S. T.'nun halen Şanlıurfa Emniyet Müdürü, A. T.'in Yozgat Emniyet Müdür Yardımcılığı, M. B.'ın Fransa'da emniyet irtibat görevlisi olduğu, M. K.'ın Terör Şubesi'nde grup amiri, M.Ç.'in Asayiş Şubesi'nde, Y. Ç.'nın ise İstihbarat Dairesi'nde özel kalemde görevli olduğu öğrenildi. Ankara Emniyet Müdürlüğü'nün İstihbarat Dairesi'ne gönderdiği yazıda Fethullahçı 6 kişinin kilit görevlerde bulunduğuna dikkat çekildiği bildirildi. Ünlü istihbaratçılardan Âdem Demir de Fethullahçı grubun komplolarının kurbanı oldu... İstihbarat Dairesi'ndeki Fethullahçı gruplarla ilgili çalışma yaptığı bir dönemde, 'kaset sızdırılması' ile ilgili olarak görevinden alınan Âdem Demir'in, görevinden niçin alındığına ilişkin yazısının gerekçesinde ise bu belirtilmedi. Demir'in uzaklaştırılmasıyla 4 bin personeli bulunan İstihbarat Dairesi içindeki Fethullahçı gruplara yönelik çalışma da yarım kaldı."

Kritik görevlerde tutulmaları sakıncalı emniyetçiler

Haber üzerine açılan bu yeni soruşturmanın raporu, Ergenekon davasının ilk iddianamesinin ek delil klasörleri arasında bulunuyordu. Ergenekon sanıklarından Ergün Poyraz'da ele geçirilenlerin yer aldığı 41 numaralı ek delil klasöründe yer alan soruşturma raporunun altında Mülkiye Müfettişleri Refik Ali Uçarcı, Mithat Dumanlı, Candan Eren ve İlhan Aydın Erbul'un imzaları bulunuyordu. 1992

[72] 10 Kasım 1996'da "inancımıza saygı duyulmadığı bir dönemde, içim kan ağlayarak bugünkü törenlere katıldım" sözleriyle ünlenen Kayseri Eski Belediye Başkanı Refah Partili Şükrü Karatepe hakkında DGM'nin bilirkişi olarak atadığı Prof. Dr. A. Ş., Karatepe'yi aklayan bir rapora imza atanlar arasındaydı.

yılında Ankara DGM'ye gönderilen fezlekelerle ilgili takipsizlik kararı verilmesinin yanlış olduğu da belirtilen 19 Temmuz 1999 tarihli raporda sicil affına dayanılarak zanlılar hakkında idari ceza verilmemesinin de doğru olmadığı vurgulanıyor. Sicil affıyla sözkonusu personelin şikâyeti arasında 53 günlük fark olduğunu belirten müfettişler, bu kararı veren Yüksek Disiplin Kurulu üyeleri hakkında açılması gereken soruşturmanın da zaman aşımına girdiği tespitinde bulunuyor.

Sözkonusu rapor, haklarında 1992'de soruşturma açılan ve hukuka aykırı biçimde adli ve idare ceza almaktan kurtulan bazıları Polis Akademisi'nde görevli öğretim üyelerinin de aralarında bulunduğu 88 emniyet personelinin tamamı hakkında bir araştırma ve değerlendirme yapma imkânı bulunmadığı ancak kritik mevkilerde bulunanların 1999'da hangi görevlerde olduğunu anlatarak başlıyor. İ.Y.T., A.Ş., R.F., B.C., A.E., A.K., H.İ.O, R.K.'nin Polis Akademisinde öğretim üyesi A.T.'nin de yine akademide emniyet amiri olduğu belirtilen raporda diğer görevliler de şöyle sıralandı:

C.M.: KOM Daire Başkanlığında, Araştırma ve Değerlendirme Şube Müdür Yardımcısı,

Ö.Ç.: Sivas Emniyet Müdürlüğünde görevli iken KOM Daire Başkanlığı emrine atanan komiser.

Y.K.: Mardin Emniyet Müdürlüğünde görevli iken KOM Daire Başkanlığına atanan komiser.

M.Z.A.: KOM Daire Başkanlığı Narkotik Şube Müdürlüğü İstatistik Büro amirliğinde görevli komiser.

N.Y.: Terörle Mücadele ve Harekât Daire Başkanlığında (TEMÜH) görevli iken Hatay Emniyet Müdürlüğüne atanan emniyet amiri.

S.G.: TEMÜH Sağ Terörle Mücadele Şube Müdürlüğü, İrticai Faaliyetler Büro Amiri olarak görevli başkomiser.

İ.L.: TEMÜH Psikolojik Harekât Şube Müdürlüğü Araştırma ve Koordinasyon Büro Amirliğinde görevli komiser.

R.K.: TEMÜH kadrosunda Genel Müdür konut korumada görevli komiser.

A.Y: Özel Harekât Dairesi Başkanlığı kadrosunda olup halen Makedonya Üsküp'te misyon korumasında görevli komiser.

O.Ö.: Asayiş Daire Başkanlığında Ruhsat İşleri Av Sporları ve İthal Silahlar Büro Amiri olarak görevli komiser.

Raporda, geçmiş soruşturmada adı geçen bu rütbeli Emniyetçilerle ilgili, *"İsnat edilen suçun suçun vahameti ve bunun soruşturma dosyasındaki tanık ve müracaatçı ifadelerine göre sübuta erdiğine ilişkin polis başmüfettişinin tespit ettiği bu personelin mensup oldukları örgütlenme ile ilgili olarak son zamanlarda kamuoyunda ortaya atılan ve tartışılan iddialar dikkate alındığında bu personelin halen bulundukları kritik görevlerde tutulmaları sakıncalıdır"* denildi.

Müfettişler hukuksuzluğu tespit etti

1999 raporunda, polis müfettişlerinin 1992'deki fezlekelerinde adları geçen emniyet personeline yöneltilen Terörle Mücadele Kanunu'nun (TMK) 1. Maddesi uyarınca, *"TC anayasasında belirtilen Cumhuriyetin niteliklerini, siyasi, hukuki, sosyal, laik, ekonomik düzenini değiştirme Türkiye devletinin ve Cumhuriyetinin varlığını tehlikeye düşürmek"* ve *"Görevlerini yerine getirirken siyasi düşünce, felsefi inanç, din ve mezhep ayrımı yapmak, emniyet mensupları arasında bu yola ayrım yapıcı tutum ve davranışlarda bulunmak"* suçlamalarının tanık beyanları ile sabit olduğunun anlaşıldığı belirtilerek adli yönden Ankara DGM'ye suç duyurusunda bulunulduğu, idari yönden de Emniyet Örgütü Disiplin Tüzüğü'nün 8/1. Maddesine göre soruşturma açılması gerektiğinin belirtildiği anlatıldı. Ancak fezlekelerle ilgili Ankara DGM'nin 14 Ekim 1992 tarih ve 92/10439 sayılı kararında 163. Maddenin kaldırılmasından yola çıkarak takipsizlik verdiği anımsatılarak, *"...Müfettişin adli yönden işlem teklifinde 'Ankara Emniyet Müdürlüğünce yapılacak operasyonlar sonrasında fiil ve davranışlarına uyan TMK'ye göre suç duyurusunda bulunulması' talep edilmektedir... Yukarıda da belirtildiği gibi Ankara DGM Cumhuriyet Başsavcılığı konuyu dar kapsamlı olarak ve fezlekede talep eden hususa hiç değinmeden sadece 3713 sayılı kanunun 23. maddesi ile TCK'nin 163. Maddesinin yürürlükten kaldırıldığı ve bu nedenle ortada suç olmadığından bahisle takipsizlik kararı tesis etmiştir. Kanaatimizce DGM Cumhuriyet Başsavcılığı kendisine intikal eden fezlekede talep edildiği üzere konuyu 3713 sayılı TMK çerçevesinde ele alıp soruşturmasını bu çerçevede tamamladıktan sonra yapılacak işlem konusundaki kararını 3713 sayılı kanunun 1. maddesi hükmünü esas alarak tesis etmesi gerekirdi. Şayet bu düşünce ile hareket edilmiş olsa idi belki de yapılacak operasyonlar sonucu hem adı geçen şahıslar, hem de mensup oldukları iddia edilen örgütsel faaliyetin amaç ve stratejisi hakkında bilgi toplamak mümkün olur ve bugün dahi devam eden iddia ve soruşturmalar ortadan kaldırılmış olurdu. Bu açıdan bakıldığında yapılan işlemlerin eksik ve yetersiz olduğu kanaatine varılmıştır"* denildi.
Müfettişler raporlarında Ankara DGM Cumhuriyet Başsavcılığının aynı konuyla ilgili yapılan ikinci suç duyurusuyla ilgili de14 Ekim 1992 tarihli bir önceki kararı anımsatarak 20 Mart 1998'de yeniden takipsizlik kararı verdiğini belirtti. Müfettişler, verilen her iki takipsizlik kararının da öne sürülen suç bağlamında bir illegal faaliyetin olup olmadığının araştırılması ve onun sonucuna göre karar verilme niteliğini taşımadığını vurguladıkları raporlarında idari yönden yapılan işlemleri de değerlendirme konusu yaptı. 7 Eylül 1992'de Personel Daire Başkanlığının fezlekeli tahkikat evrakının disiplin yönünden gereği yapılmak üzere Hukuk Müşavirliğine gönderildiği ve EGM Yüksek Disiplin Kurulunun da 7 Ocak

1993 tarihinde karar verdiği belirtildi. Raporda Yüksek Disiplin Kurulu'nun, "Sanık Emniyet mensupları hakkındaki suçlamalar 18 Haziran 1992 tarihinde kabul edilip 7 Temmuz 1992 tarihinde yürürlüğe giren 3817 sayılı Disiplin Cezalarının Affına İlişkin Kanunun 1. maddesiyle af edildiğinden dosyanın işlemden kaldırılmasına oy birliğiyle karar verilmiştir" denildiği belirtilerek yanlış yapıldığı şöyle anlatıldı: *"Karara mesnet teşkil eden 3817 sayıl kanunun 1. maddesinde, 'Bu kanun yürürlüğe girdiği tarihten önce işlenmiş devletin şahsiyetine karşı... suçlar hariç olmak üzere kanun, tüzük ve yönetmelikler gereğince memurlar ve diğer kamu görevlileriyle, bu görevlerde bulunmuş olanlar hakkında verilmiş disiplin cezaları bütün sonuçları ile af edilmiştir. Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten önce işlenen ve af kapsamına giren disiplin cezalarının verilmesini gerektiren fiillerden dolayı ilgililer hakkında disiplin soruşturma ve kovuşturması yapılmaz, devam etmekte olan disiplin soruşturma ve kovuşturmaları işlemden kaldırılır, kesinleşmiş olan disiplin cezaları infaz edilmez' hükmünün getirildiği görülmektedir.*
Buradan da anlaşılacağı üzere Disiplin Cezalarının Affına İlişkin Kanun, devletin şahsiyetine karşı işlenmiş suçları af kanunu kapsamı dışında bırakmıştır. Polis başmüfettişinin düzenlediği fezlekenin tarihi 28 Ağustos 1992'dir. Hem 3713 sayılı TMK'nin hem de 3817 sayılı Disiplin Cezalarının Affına İlişkin Kanunun tarihi bu rapor tarihinden öncedir. Buna karşın polis başmüfettişi hem TCK 163. Maddesinin yürürlükten kaldırılmış olduğunu hem de Disiplin Cezalarının Affına İlişkin Kanunun yürürlüğe girdiğini bilerek fezlekesinin sonuç bölümünü düzenlediği, getirdiği tekliften anlaşılmaktadır.
Gerçekten de fezlekenin netice ve kanaat bölümünün (a) fıkrasında ilgililer hakkında TMK'nin 1. maddesinde tanımlanan suçu işlediklerinin sabit olduğundan bahisle bu çerçevede işlem yapılmasını teklif ederken diğer taraftan da (b) fıkrasında adları geçen görevlilerin görevlerini yerine getirirken, 'Siyasi düşünce, felsefi inanç, din ve mezhep ayrımı yapmak, Emniyet mensupları arasında bu yolla ayrım yapıcı tutum ve davranışta bulunduklarının' sübuta erdiğini ifade etmek suretiyle oluşan disiplin suçunun devletin şahsiyetine karşı işlenen suç niteliği taşıdığını açık bir şekilde ortaya koymuştur. Yapılan incelemede disiplin cezasının zamanaşımı süresinin de dolmamış olduğu görülmektedir.
Bu nedenle EGM Yüksek Disiplin Kurulunun yapılan teklif çerçevesinde Emniyet Örgütü Disiplin Tüzüğü'nün 8/1. maddesi hükmü gereğince ilgililerhakkında lehte veya aleyhte bir karar oluşturması gerekirdi. Yüksek Disiplin Kurulunun bu konuyu af kapsamı içinde değerlendirmek suretiyle hassas olan bu konuda bir karar oluşturmaktan kaçındığı kanaatine varılmıştır.
Diğer taraftan verilecek karar için ilgililerin idari yargı mercileri nezdinde haklarını arama imkânı bulunduğu değerlendirildiğinde ise Yüksek Disiplin Kurulunun müfettişin fezlekesinde ki teklifi tartışmaya açmak suretiyle ya suçlanan kişilerin suçlarının sabitliğine ya da iddiaların sübuta ermediğini tespit ve teyid

etmesi gerekirdi. Yüksek Disiplin Kurulunun böyle bir karar alması aslında yasal görevi yerine getirmemiş olmasından dolayı soruşturmayı gerektirir nitelikte olmasına karşılık zamanaşımı süresi dolduğundan hali hazırda yapılacak işlem bulunmamaktadır."[73]

Polis Yüksek Öğretim Kanunu değişsin teklifi

Müfettişlerin DGM ve Emniyet Yüksek Disipin Kurulunun aldığı kararların, suçlananların cesaretlenmelerine ve soruşturmayı yürüten müfettişlerin haklarında suçlama getirmelerine yol açtığını belirttikleri raporda, *"Hatta daha ileri giderek o tarihteki Polis Akademisi Başkanı ve Eğitim Dairesi Başkanı hakkında da polis başmüfettişlerince yapılan soruşturmada sanık konumunda olan Akademi öğretim görevlilerince çeşitli isnatlarda bulunulması imkânı tanınmıştır. Bu nedenle soruşturma açılmasını sağlayan ve soruşturmayı yapanlar hakkında EGM inceleme yapmak durumunda kalmış, kişilerin suçlamaların tahkik etmiştir. Bu bile yapılan tahkikatın yürütülmesine yönelik ilerideki aşamalar için bir engellemenin doğmasını sağlamış, konunun o gün bitirilememiş olmasından kaynaklanarak bu gün dahi itham ve spekülasyon konusu olmasına neden olmuştur.*
Yukarıda yapılan açıklamaların ışığı altında o tarihte haklarında soruşturma yapılan personelin tamamı hakkında müfettişliğimizin bu günkü görev onayları doğrultusunda bir araştırma ve değerlendirme yapma imkânı bulunmamaktadır. Ancak müfettişliğimizin denetim görevi ifa ettiği birimlerde hali hazırda Emniyet personeli olarak çalışan rütbeli personele isnat edilen suçun vahameti ve bunun soruşturma dosyasındaki tanık ve müracaatçı ifadelerine göre sübuta erdiğinde ilişkin polis başmüfettişinin tespit ettiği bu personelin mensup oldukları örgütlenme ile ilgili olarak son zamanlarda kamuoyunda ortaya atılan ve tartışılan iddialar dikkate alındığında bu personelin halen bulundukları kritik görevlerde tutulmaları her yönden sakıncalı olacaktır" denildi.
Aynı soruşturma kapsamı içinde yer alan Polis Akademisi öğretim görevlilerinin, 3087 sayılı Polis Yüksek Öğretim Kanununun 33. Maddesi (b) fıkrası (3) bendi uyarınca, "Kadrolu öğretim üyeleri grubunda yer alan personelin istekleri olmadıkça Polis Akademisi dışındaki bir görevde istihdam edilemezler" hükmü nedeniyle Akademideki öğretim görevlerine devam ettiklerinin de belirlendiği vurgulanan raporda, *"Bu bağlamda ileride doğabilecek benzeri sorunların yaşanmaması ve aynı faaliyetlerin devamına meydan verilmesini önlemek maksadına matuf olarak 3087 sayılı kanunun ilgili maddesindeki söz konusu bent hükmünün değiştirilmesi zorunluluğu vardır"* denildi.

[73] Bkz. sayfa 39-40

Saral'ların Fethullahçılar soruşturmasının akıbeti

Fethullah Gülen hakkında, "Laik devlet yapısını değiştirerek yerine dini kurallara dayalı bir devlet kurmak amacıyla yasadışı örgüt kurup bu amaç doğrultusunda faaliyetlerde bulunmak" suçlamasıyla açılan davanın görüldüğü Ankara 2 Nolu DGM Savcılığı 24 Aralık 2001'de EGM'ye gönderdiği bir yazıda Teftiş Kurulu Başkanlığı'nın Aydınlık dergisinde yer alan iddialarla ilgili Cevdet Saral'ın Ankara Emniyet Müdürü olduğu dönemde Osman Ak ve ekibi tarafından başlatılan soruşturmanın raporunu istiyordu. Bunun üzerine EGM, Aydınlık dergisindeki haberin ardından başlatılan Haziran 1999'da sonuçlanan İnceleme Raporu ile o tarihte halen sürmekte olan soruşturmanın geldiği aşamayı anlatan bir yazıyı Ankara 2 Nolu DGM'ye gönderdi. Buna göre, Aydınlık'taki haberlerden yola çıkarak toplam 85 Fethullahçı emniyet personelinin, Personel Daire Başkanlığı ile Polis Eğitim ve Öğretim Kurumlarında görev yaptıkları iddialarının araştırıldığı 99.60 sayılı inceleme raporunda, *"Aydınlık dergisinde çıkan ve ihbar dilekçesinde isimleri geçen 85 personelden 10 personelin Fethullah Gülen cemaati ile ilgilerinin bulunmadıkları, iİddialara ilişkin olarak Müfettişliğimizce yapılan çalışma sırasında söz konusu cemaate mensup oldukları iddia olunan personelin çoğunun vasıflı, çalışkan ve amirleri tarafından vazgeçilmez eleman oldukları, 85 Personelden bazılarının Fethullah Hoca Cemaati oldukları yolunda tespitlerin yapıldığı ve bahse konu cemaatin uzun süreden beri Polis Akademisi, Polis Koleji, Polis Okulları ve bazı merkez birimlerinde yapılanmaya gittikleri kanısına varıldığı"* belirtiliyordu.

İnceleme raporunda ayrıca müfettişlerin talebi üzerine Ankara Emniyet Müdürlüğü'nün yapmış olduğu çalışma sonucunda da ihbar dilekçesinde yer alan 85 kişinin yanı sıra 132, 262 ve 6 kişilik toplam 400 personelin isim listeleri ile 74 personele ait değerlendirme raporlarının da gönderildiği ve Fethullah Hoca Cemaatine mensup oldukları belirtildiği de anlatıldı.

İnceleme raporunda, Ankara Emniyet Müdürlüğü'nün yaptığı çalışmalarda, (Fethullah Gülen cemaatine) mensup Emniyet personelinin toplantı yaptıkları 10 adet ev ile bu evlerde toplantıya katılanların kimliklerinin tespit edilerek gönderildiği belirtilerek, *"Ankara Emniyet Müdürlüğü'nün tespitlerinde de belirtildiği üzere, Fethullah Gülen ve cemaatinin çok iyi organize olmaları ve takiye kurallarını mükemmel şekilde uygulamaları sonucu teşkilâtımız içerisindeki personelin cemaat elemanı olup olmadığının tespiti ve bunların delillendirilmesinin güç olduğu anlaşılmıştır. Bu sebeple sözkonusu cemaat elemanları oldukları kanısına varılan ve tarafımızca tespit edilenler ile Ankara Emniyet Müdürlüğü'nün yaptığı çalışmalar sonucu tespit olunan Fethullah Gülen cemaatine mensup teşkilât elemanlarımızın toplantı yaptıkları yerler ile buralarda toplantıya katılan personele ilişkin cezai müeyyide uygulamasını mümkün kılacak adli ve idari*

soruşturma aşamasına geçebilmek için uygulama birimlerince teknik çalışma (izleme, operasyon vs.) yapılması sonucu elde edilecek delillere göre tahkikatın yürütülmesinin daha sağlıklı olacağı ve Ankara Emniyet Müdürlüğü'nün bu konuya ilişkin yapmış olduğu çalışmalarının sürdürülmesinde ve bu hususta yurt genelinde yapılacak çalışmaların İDB'ce koordine edilmesinde ve belirtilen çalışmalara işlerlik kazandırılmasında yarar görümektedir" denildi.

3 yılda bitirilemeyen soruşturma

Ankara 2 Nolu DGM'ye gönderilen yazıda göre polis müfettişlerinin inceleme raporunun ardından Teftiş Kurulu Başkanlığı'nın açtığı soruşturmanın da halen devam ettiği belirtiliyordu. Yani Ocak 1999'da açılan bir soruşturma neredeyse 3 yıl geçmesine karşın halen bitirilememişti. EGM'nin yazısında bitirilemeyen bu soruşturmaya ilişkin, görevli Mülkiye Başmüfettişleri tarafından düzenlenen 30. Aralık 1999 tarihli 48/32 ve 3/81 sayılı inceleme ve soruşturma raporunda yer alan tespitlerin DGM'ye gönderilmesiyle yetinildi. Buna göre, ilk inceleme raporunda ismi yer alan personelden 40'ı ile yukarıda bahsettiğimiz 1992'de yürütülen soruşturmada da adları bulunan 65 Emniyetçinin Fethullah Gülen cemaati ile ilişkileri olduğu ya da sempati duydukları kanaatine varıldığı belirtiliyordu. DGM'ye gönderilen yazıda ayrıca müfettişlerin, *"Öncelikle Emniyet Teşkilâtının Personel, İstihbarat ve Eğitim Kurumları gibi hassas birimlerinde istihdamlarının önlenmesi, sözkonusu personelin durumlarının tam olarak tespiti ve ayrıca adli ve idari soruşturma açılması için uygulama birimlerince operasyonel faaliyetlerin icra edilmesinin, teknik izleme çalışmalarının yürütülmesinin ve tüm bunların sonucunda elde edilecek deliller çerçevesinde işlem yapılmasının gerektiği"* yolunda görüş belirtmeleri üzerine, gerekli işlemlerin yapılması amacıyla ilgili birimlere bilgi verildiği anlatılarak çalışmaların halen sürdüğü yazıyordu. Emniyet Genel Müdürlüğü Ankara 2 Nolu DGM'den konunun gizli kalması gerektiğini de şu nedenle istiyordu: *"Bahse konu Polis Başmüfettişi Ahmet Saraç ve arkadaşları tarafından düzenlenen 22.06.1999 gün ve (126) 99/60 sayılı inceleme raporu ve eklerinin, bu konularla ilgili olarak halen devam etmekte olan 'Çok Gizli' gizlilik dereceli çalışmalara ait olması, bu çalışmaların teşkilât personeline yönelik olması, bu bilgilerin herhangi bir şekilde kamuoyuna yansıması halinde bu çalışmaların zarar göreceği, kurumumuzun yıpratılacağı, ayrıca bu konuda hakkında inceleme ve araştırma yapılan personele ilişkin iddiaların asılsız çıkması halinde, personelin manevi şahsiyetinin zedeleneceği ve kurum aleyhine dava açma hakkı kazanacağı düşünülmektedir. Konunun bu kapsamda değerlendirilerek, bu bilgilerin gizliliğinin korunmasını ve verilen bilgilerin yetersiz olması halinde ek bilgilerin verilebileceği hususunu takdirlerinize arz ederim."*

Emniyet içindeki Fethullahçılık soruşturmasını yürütürken bir anda Telekulak soruşturmasıyla haklarında dava açılan 38 emniyetçiden biri olan Osman Ak duruşmalarda, “Bu soruşturma, sonunda soruşturanın soruşturulmasına dönüşmüştür. Fethullahçı olduğuna inandığım meslektaşlarım şu anda önemli görevlerde. Bizden sonra Fethullahçılık soruşturmanın örtbas edildiği kanaatindeyim” diyordu. Emniyetteki Fethullahçı örgütlenme soruşturmasının 3. yılını doldururken halen bitiril(e)memiş olması da Osman Ak’ın, “Bizden sonra Fethullahçılık soruşturmanın örtbas edildiği kanaatindeyim” iddiasını haklı çıkarıyordu. EGM’nin, Ankara 2 Nolu DGM’ye gönderdiği yazısında, soruşturmanın bitirilememesi bir yana çok düşündürücü başka bulgular da vardı aslında. Her şeyden önce, “İlk inceleme raporunda ismi yer alan personelden 40’ı ile 1992’de yürütülen soruşturmada da adları bulunan 65 Emniyetçinin Fethullah Gülen cemaati ile ilişkileri olduğu ya da sempati duydukları kanaatine varıldığı” denilerek Emniyet Teşkilâtı içinde Fethullahçı adıyla bilinen yasadışı bir kadrolaşmanın olduğu resmen kabul edilmiş oluyordu. Ama bir yandan da, *“İddialara ilişkin olarak Müfettişliğimizce yapılan çalışma sırasında söz konusu cemaate mensup oldukları iddia olunan personelin çoğunun vasıflı, çalışkan ve amirleri tarafından vazgeçilmez eleman olduklarından bahsedilmektedir”* denilmesi cemaatçi personelin korunduğunun da kanıtıydı. Ergenekon soruşturmalarında ne cevval olduğu ortaya çıkan polis teşkilatının konu kendi personelini hem de Fethullahçı oldukları öne sürülenleri soruşturmaya geldiğinde trajikomik bir şekilde basiretleri bağlanıyordu. DGM’ye gönderilen yazıda, *“Ankara Emniyet Müdürlüğü’nün tespitlerinde de belirtildiği üzere, Fethullah Gülen ve cemaatinin çok iyi organize olmaları ve takiye kurallarını mükemmel şekilde uygulamaları sonucu teşkilâtımız içerisindeki personelin cemaat elemanı olup olmadığının tespiti ve bunların delillendirilmesinin güç olduğu anlaşılmıştır”* denildiğini gören savcılar da sanırız ki bir cemaatin değil de bir ülkenin istihbarat birimlerinin araştırıldığını düşünmüş olmalılar.[74]

Saral ve ekibine ne yetki ne görev verilmiş

Saral ve ekibinin başlattığı soruşturma henüz bimemişti ama konuyla ilgili bir inceleme raporu ortaya çıkmıştı. Bu belgede yine Ergenekon’un ilk iddianamesinin, Ergun Poyraz’la ilgili delil klasörlerinin içinde yer alıyordu. Polis Başmüfettişleri Ahmet Saraç, Mustafa Maktav ve Özgül Ezer’in imzasını taşıyan raporda incelemenin Aydınlık dergisinde 10 Ocak 1999’da yayımlanan haberin yanı sıra aynı iddiaları içeren bir ihbar mektubunun da Teftiş Kurulu Başkanlığı’na gönderilmesi üzerine başlatıldığı belirtiliyordu. Söz konusu iddiaların yanı sıra

[74] Necip Hablemitoğlu’nun Köstebek isimli kitabından yararlanılmıştır

Saral ve ekibinin yürüttüğü incelemeler sonucu isimleri belirlenen 528 personelin Fethullah Gülen cemaatiyle ilişkisi olduğuna yönelik iddiaların da incelenip araştırıldığı belirtilen raporun sonuç bölümünde suçlanacak kimse olmadığı belirtilerek Emniyet içinde Fethullahçı bir örgütlenmenin olmadığı kanaatine varıldığı vurgulanıyordu: "Yapılan soruşturmalar neticesinde iddiaları teyit edici somut bir gelişme kaydedilememiş, ismi geçen personele ve Fethullah Gülen grubuna yönelik tüm istihbarat metot ve teknikleri kullanılmak suretiyle yaptırılan özel tahkikatlar çerçevesinde emniyet teşkilatı içerisinde Fethullahçı bir örgütlenme ve yapılanmanın olduğuna ilişkin herhangi bir tespit yapılamamıştır." Raporda Cevdet Saral ve Osman Ak ile görevlendirdiği ekibin, yetkili makamlar tarafından emir ve yetki verilmediği halde kendi başlarına inceleme ve soruşturma yürüttüğü belirtilerek, "Yürütülen çalışmanın dosya içeriğinde hukuken geçerli olabilecek delil niteliğinde hiçbir belge ve dokümana da rastlanılmamıştır" denildi. Saral ve Ak'ın yanı sıra çalışmayı yürüten Ersan Dalman, Zafer Aktaş ve bu raporun hazırlanmasında kusurlu olarak görev alan diğer personel hakkında da adli ve idari yönden soruşturma açılıp ceza verildiği de anlatıldı.
Rapora göre, konuyla ilgili incelemelerde Emniyet Müdürlüğü Daire Başkanlıkları, İl Emniyet Müdürlükleri, Polis Akademisi, Polis Koleji ile Polis Meslek Yüksekokulları, Koruma Müdürlükleri ve Polisevi Müdürlüğü mercek altına alınmıştı. Aydınlık dergisinde çıkan haber ve Teftiş Kurulu Başkanlığı'na gönderilen aynı içerikteki ihbar mektubuna göre isimleri belirlenen 62'si Ankara'da kalanı çeşitli illerde görevli 82 Emniyet mensubu hakkında İDB ve bağlı il İstihbarat Şube Müdürlüklerince de araştırma yapıldığı anlatılan raporda, "Ankara'da görevli olanlardan 10'u ile diğer illerde görevli 20 Emniyet mensubunun Fethullah Gülen cemaatiyle bağlantılarının bulunamadığı tespit edildi" denildi. Raporda, Ankara Emniyet Müdürlüğü'nün diğer 52 personelle ilgili herhangi bir bilgi verilmediği belirtilerek, sözkonusu isimlerin dışında kalan ve 132 emniyet personelini kapsayan bir listeyi daha Teftiş Kurulu Başkanlığı'na gönderdiği de vurgulandı.

528 polis soruşturuldu sadece 14'ü şüpheli çıktı

Raporda, daha önce açılmış başka soruşturmalara ilişkin bilgi, belge ve raporlardan faydalanıldığı belirtilerek Emniyetin çeşitli birimlerinde görevli toplam 528 kişilik listede bulunan personelin incelemeye tabu tutulduğu belirtilerek, *"Listede yer alan personel hakkında Fethullah Gülen cemaatiyle ilgilerinin olup olmadığına ilişkin İDB'nın yaptırdığı tahkikat sonunda A.K., A.O.K., B.E., C.B., F.S., H.B.E., K.K., M.T., R.S., S.T., S.E., T.N.Ç., T.T., ve Y.A. isimli 14 personel hakkında somut tespitler yapılamamış olmakla birlikte Fethullah Gülen cemaati veya dini gruplarla ilişkili olabilecekleri şeklinde değerlendirmelerde bulunulmuş, kalan 514'ü*

hakkında ise Fethullah Gülen cemaati ile irtibatlı olduklarına dair herhangi bir tespit yapılamadığı, bunlar arasında bir kısmının dindar yapıda olmakla birlikte herhangi bir oluşuma eğilimli olmadıkları, bir kısmının sosyal demokrat düşünce yapısına sahip oldukları, bir kısmının ise süfli bir yaşam sergilediği şeklinde değerlendirilen bilgilerin 24 Kasım 1999 gün ve 15853 sayılı yazı ile Mülkiye Müfettişliğine bildirilmiştir" denildi.
Raporda, Ankara İstihbarat Şube Müdürlüğü'nce hazırlanan 132 kişilik listede adı geçen bazı üst düzey rütbeli Emniyet personelinin, bu çalışmayı yürüten Cevdet Saral, Osman Ak, Ersan Dalman, Zafer Aktaş ve kusurlu olarak görev alan diğer personel hakkında, *"Görevli olmadıkları halde, görevlerini kötüye kullanarak kin ve garezen hakkında kasıtlı olarak yapılan yalan yanlış bilgilerle Fethullahçı diyerek rapor tanzim edip, makama yazı yazmak suretiyle iftira etmek"* suçlamasıyla haklarında adli ve idari soruşturma açılması için şikâyetçi oldukları da belirtildi.
Raporda, bu şikâyet üzerine açılan soruşturma sonunda, görevlendirilen Polis Başmüfettişleri Hasan Eryılmaz ve Selim Akyıldız tarafından düzenlenen 24 Nisan 2000 gün ve 2000/22 sayılı fezlekeli tahkikat evrakında şunların yazdığı belirtildi:
"Yetkili makamlarca müştekiler için Ankara Emniyet Müdürlüğü İstihbarat Şube Müdürlüğü'ne verilmiş bir araştırma emri bulunmamaktadır. Fethullahçı olduğu iddia edilerek hazırlanan 132 kişilik liste, 22 il emniyet müdürlüğü, 8 değişik ildeki polis okulları ve EGM'ye bağlı değişik daire başkanlıklarını kapsamakta olup Ankara İstihbarat Şube Müdürlüğü'nün bu illerdeki personel hakkında araştırma, soruşturma, rapor verme vb. yapma yetkileri bulunmamaktadır. Bununla birlikte hazırlanan listedeki bilgilerle, yetkili makamlardan alınan bilgiler çelişmektedir. Dolayısıyla yetkili makamların bilgilerine itibar edilmesi gerekmektedir.
Listede yer alan isimler, herhangi bir istihbari çalışmada bulunulmaksızın tespit edilmiş, bazı personel daha sonradan listeye dâhil edilmiştir. Raporun hazırlanmasında görevlendirilen personel konuyla ilgili birim olan C bürosunda (İstihbarat Şubesi) görevli personel olmayıp, konu hakkında bilgisiz ve birikimsiz personelden seçilmiştir. Dosya içeriğinde hukuken geçerli olabilecek delil niteliğinde hiçbir belge ve dokümana rastlanılmamıştır.
Sanıklardan Osman Ak, Ersan Dalman ve Zafer Aktaş istihbarat tekniği açısından hiçbir anlam ifade etmeyen ham haber niteliğindeki bilgilerden hareketle birçok personel hakkında 'Fethulahçıdır' diye rapor tanzim etmişlerdir. İddia konusu hususların bir anlam ifade edebilmesi için gerekli olan; yardımcı istihbarat elemanları, takip-tarassut teknik dinleme vb. istihbarat yöntemleri ile teyit edilerek, iltisakları ve suç unsurlarının tespiti ile kıymetlendirilmesi cihetine gidildikten sonra bu çalışmaların formlara geçirilerek asılları ile birlikte İDB'na gönderilmeleri gereklidir. Ancak bu çalışmaların hiçbiri yapılmamıştır…

Teşkilat içerisindeki tüm irticai örgüt ve yapılanmalara karşı yetili makamdan alınan Planlı İstihbarat Operasyonu dâhilinde, belirli bir zaman diliminde İDB'nın koordinesiyle, yetki sınırları aşılmadan ve hiyerarşi göz önünde bulundurularak, istihbarat usül ve metotları kullanılmak suretiyle tüm illerde operasyon yapılmasının uygun olacağı kanaatine varılmıştır."

Listedeki hiçbir polis cemaatçi değilmiş!

Bu rapor üzerine kusurlu görülen Saral ve ekibinin görevlerinden alındığı, verilen idari cezalara karşı İdare Mahkemesi'ne açmış oldukları iptal davası mahkeme tarafından da reddedildiği anlatıldı. Aynı ekip hakkında Telekulak olayı olarak bilinen izinsiz telefon dinleme ve izleme yaptıkları gerekçesiyle de idari ve adli soruşturmalar açıldığı da anımsatıldı.
Mülkiye Müfettişleri Muhittin Aliz ve Mete Gürbüz tarafından düzenlenen 30 Aralık 1999 gün ve 48/32, 3/81 sayılı inceleme ve soruşturma raporunda, mercek altına alınan 528 personelden 105'i için, *"Öncelikle Emniyet teşkilatının personel, istihbarat ve eğitim kurumları gibi hassa birimlerde istihdamlarının önlenmesi, söz konusu personelin durumlarının tam olarak tespiti ve ayrıca adli ve idari soruşturma açılması için uygulama birimlerince operasyonel faaliyetlerin icra edilmesinin, teknik izleme çalışmalarının yürütülmesinin ve tüm bunların sonucunda elde edilecek deliller çerçevesinde işlem yapılmasının gerektiği"* şeklinde görüş belirtildiği ve bu görüşe uygun olarak söz konusu 105 kişinin hassas birimlerden uzaklaştırılmalarının sağlandığı da anlatıldı.
Rapor şöyle devam etti: *"81 İl Emniyet Müdürlüğüne tamim yapılarak Fethullah Gülen grubuna yönelik ülke genelinde yürütülen genel istihbari çalışmalarda; söz konusu grubun yapılanması, üst düzey sorumluları; faaliyetlerini organize eden, yöneten ve finanse eden kişiler; gruba bağlı okul, yurt, dershane, vakıf ve şirket yöneticilerinin izlenmesi ile grup hakkında derlenecek tüm bilgilerin gönderilmesi talep edilmiştir. Grubun faaliyetlerinin deşifresine yönelik 81 ilde istihbarat çalışması, 6 ilde de teknik takip yapılmış ancak anılan grup ile 528+1 personelin iltisağına ilişkin herhangi bir tespit intikal etmemiştir. Bunun üzerine aralarında 105 kişinin de bulunduğu 528 kişilik liste ile ilgili olarak yapılan araştırma sonucunda 7 emniyet mensubunun (ihraç, yatay geçiş, istifa, şehit, vefat, emekli) gibi sebeplerden dolayı günümüz itibariyle görev yapmadığı tespit edilmiştir. Faal görevde olan ve teşkilatımızın 100 değişik biriminde çalışan 521 personel hakkında ikinci kez yapılan tahkikatları neticesinde; listelerde ismi geçen personelin tamamına yakını hakkında anılan grup ile irtibatlarının tespit edilemediği, bir kısım personelin dini vecibelerini yerine getirdiği ancak grupla irtibatlı olduklarına dair herhangi bir tespitin yapılamadığı, bir kısmının ise iddia edildiğinin aksine sosyal demokrat düşünce yapısına sahip olduğu, menfaatine*

düşkün olduğu, alkol kullandığı şeklinde cevaplar verilmiştir. Ayrıca Personel Daire Başkanlığı'nın 10 Temmuz 2002 gün ve 11931 sayılı yazıları ile Fethullah Gülen cemaati ile ilgili olarak Ankara DGM Başsavcılığınca verilen 1992 ve 1998 yıllarına ait takipsizlik kararlarında ismi bulunan ancak müfettişler tarafından tam olarak kimlik tespiti yapılamadığından hakkında işlem tesis edilemeyen Denizli Emniyet Müdürlüğü kadrosunda görevli Başkomiser H.M. hakkında adli ve disiplin yönünden soruşturma açılmasını gerektirir bilgi ve belgelerin gönderilmesi talep edilmiştir. Adı geçenle ilgili olarak Denizli İl Emniyet Müdürlüğüne yaptırılan tahkikat neticesinde, personelin daha önce de bu tür ithamlara maruz kaldığı iddiaları doğrulayıcı bulgulara rastlanmadığı, halen çalışmakta olduğu Çevik Kuvvet Şube müdürlüğünde personel tarafından sevilen ve sayılan biri olduğu, üst ve astlarına karşı saygılı davrandığı, görevini ciddi olarak yapan ve dürüst biri olarak tanındığı, irticai konular ile ilgili herhangi bir faaliyetinin tespit edilemediği bildirilmiştir…".

Saral'ın hırsı gerçek kişilere ulaşılmasını engelledi

Listelerde adı geçen tüm personelin büyük bir titizlikle araştırmaya tabi tutulduğu vurgulanan raporun, "İddiaların ve yapılan çalışmaların analizi" başlıklı kısmında şu değerlendirmeler yapıldı:

"Araştırmaya konu olan tüm isimler İDB arşivinde tetkik edilmiş, ancak söz konusu grup ile herhangi bir irtibatları olduğuna dair bilgiye rastlanmamıştır.

MİT Müsteşarlığı başta olmak üzere diğer istihbarat ve güvenlik birimleri tarafından EGM'ye gönderilen yazı, rapor ve belgelerde teşkilatımız mensubu olup da irticai faaliyetler, çeşitli dini grup ve illegal örgütlere mensup kişiler üzerinde yapılan incelemelerde söz konusu 528+1 kişilik listedeki şahıslara rastlanılmamıştır.

81 il emniyet müdürlüğü bünyesinde Fethullah Gülen grubunun yapılanması, yöneticileri, kuruluşları hakkında tüm istihbarat metot ve teknikleri kullanılarak çalışmalar yapılmış ayrıca 9 ilde teknik takip gerçekleştirilmiştir. Bu çalışmalar neticesinde anılan grup ile listede adı geçen 528+1 kişinin iltisağına rastlanılmamıştır.

Son olarak listelerde adı geçen tüm kişiler için birim amiri olan 60 il emniyet müdürü, 25 daire başkanı, 1 polis akademisi başkanı, 1 polis koleji müdürü, 10 polis meslek yüksek okulu müdürü, 3 koruma müdürü ve 1 polis evi müdürüne ayrı ayrı kişiye özel ve gizli gizlilik dereceli resmi yazı yazılarak, emirlerinde çalışan bu kişiler hakkında teferruatlı bir araştırma yapmaları istenmiş, birim amirlerince yapılan araştırma sonunda listelerde adı geçen personelin tamamına yakını hakkında anılan grup ile irtibatlarının tespit edilemediği bunun yanında bir kısım personelin dini vecibelerini yerine getirdiği ancak grupla irtibatlı olduklarına dair

herhangi bir tespitin yapılamadığı, bir kısmının ise iddia edildiğinin aksine sosyal demokrat düşünce yapısına sahip olduğu, menfaatine düşkün olduğu, alkol kullandığı şeklinde cevaplar verilmiştir."

Raporda böyle bir sonucun çıkmasında Saral ekibinin yürüttüğü çalışmada görev alanların irticai dini faaliyetlerinin takibine ilişkin herhangi bir bilgisi olmayan kişiler olması, istihbarat tekniklerini kullanılmaması ve objektif kriterleri içermeyen bir şekilde hazırlanan isim listelerinin doğruyu yansıtmadığı ve iddialar hakkında olumsuz kanaat oluşturduğunun da altı çizildi. Bu konuyla ilgili yürütülen soruşturmada, ekipte görev alan bir polisin de, *"…Soruşturmada elimizde kaynak olarak Aydınlık dergisinde çıkan isimler ile 82 kişilik bir liste vardı ve bize görevin 1 hafta içinde bitirilmesi gerektiği talimatı verildi. Sürenin çok kısa olduğun söylediğimizde de bizden kendi devrelerimizde Fethullahçı bildiğimiz kişiler hakkında bilgi getirmesi istendi. Gelen her yeni bilgiye göre alınan isimler bilgisayardaki listeye ilave edildi. Yapılan çalışmalar ham bilgi düzeyinde kaldı"* şeklindeki ifadeleri de raporda yer aldı.

Kazananlar hep Fethullahçılar oldu

İlkin Ünal Erkan'ın Emniyet Genel Müdürü olduğu 1991'de başlayan Emniyetteki Fethullahçı kadrolaşma soruşturmasından bir sonuç alınamamıştı. Ertesi yıl R.Y. isimli Polis Akademisi öğrencisinin şikâyetiyle başlatılan ve giderek kapsamı genişleyen soruşturmayı da hem DGM'nin verdiği takipsizlik kararları hem de Yüksek Disiplin Kurulu'nun Emniyette Fethullahçı örgütlenme yürüttükleri tespit edilen zanlıları önce DGM'nin takipsizlik kararı sonra da kendilerini kapsamamasına karşın çıkarılan Sicil Affı Kanununa dâhil etmesiyle cemaatçiler kazanmıştı. Cevdet Saral'ın Ankara Emniyet Müdürü olduğu dönemde 1999'da yürütülen Fethullahçılık soruşturması da, bir başka suç olan, "Kocakulak skandalı" olarak da bilinen Telekulak olayı nedeniyle akamete uğramış oluyordu. Aslında Saral ve ekibinin kendi suçunu örtbas etme gayretiyle attıkları bu adım, kamuoyunda "Fethullahçı ekibin tasfiye edilemediği" şeklinde yorumlanması da, hasımlarına, "Bizimle uğraşmayın" mesajı ilettiği için yine cemaate yarıyordu
Burada bir parantez açarak her dönemde taraftarlarının Emniyet içinde örgütlendiği öne sürülen Fethullah Gülen'in bu konuda ne dediğine bir bakalım. Nazı Ilıcak'ın, o dönem yazarı olduğu Dünden Bugüne Tercüman Gazetesi'nde kendisiyle yaptığı söyleşide bu konuyla ilgili de sorular yöneltir.[75]

Nazlı Ilıcak: Size yönelik iddialar bitmek tükenmek bilmiyor. Poliste "Fethullahçılar olduğu" söylemi yeniden canlandı.

[75] Dünden Bugüne Tercüman Gazetesi 2 Mart 2004

Fethullah Gülen: Halkımız Müslümandır, dinine bağlıdır. Her camiada Fethullah Gülen'i seven insanlar olabilir. Milletimiz, idarecilerinin, askerinin, polisinin dindar olmasını ister. Ordu da, Emniyet de halkın bağrından çıkmış insanların teşkil ettiği müesseselerdir. Bunların içinde, vaazımı dinlemiş, kitabımı okumuş, konferansıma gelmiş, alâka duymuş insanlar olabilir. Bu insanlara, ben kaide dışı hareket etmeleri için telkinde bulunmuş muyum? Onlar benim bu telkinlerim istikametinde kanunlara aykırı hareket mi etmişler? Ne yapmışlar? Bir tek misâl gösteremezler.
Nazlı Ilıcak: Siz böyle diyorsunuz ama Emniyet Müdürleri Cevdet Saral ve Osman Ak poliste "Fethullahçı örgütlenmeden" söz ediyordu. Sadece sizi sevenler değil, bilinçli bir kadrolaşma olduğu belirtiliyor.
Fethullah Gülen: Sözünü ettiğiniz kimseler, Ankara Emniyeti'nin istihbarat müdürleri; adları bir telefon dinleme skandalına karışmış şahıslar. Buna mukabil, daha üst ve daha yetkili bir makamın, Emniyet Genel Müdürlüğü İDB'nın ifadeleri var: "İslâm adına takip ettiğim çizginin değişmediği, bunun ılımlı bir din anlayışına dayandığı, dini, siyasi hedeflere âlet etmekten uzak, hatta buna karşı olduğum" söyleniyor bu raporda. İki raporu mukayese etmeli. Benim yaptıklarım ve söylediklerime dayanan İDB'nın raporuna mı, yoksa adı skandallara karışmış olanların raporuna mı inanılır? Kararı kamuoyunun vicdanına bırakıyorum.

Cevdet Saral'dan Fethullahçılara suçlama

Cevdet Saral, Fethullah Gülen'in yargılandığı Ankara 2 Nolu DGM'de 16 Eylül 2001 günü yapılan ve tanık olarak dinlendiği duruşmada Fethullahçılık soruşturmasının nasıl açıldığını şöyle anlatıyordu: *"10 Şubat (Ocak) 1999'da Emniyet Genel Müdürlüğü'nden 3 müfettiş geldi ve kendilerine Fethullah Gülen hakkında soruşturma talimatı verildiğini, Ankara Emniyet Müdürlüğü'nün de desteğine ihtiyaçları olduğunu söylediler. Ben de kendilerine, bu yöndeki desteğimizi verebilmek için resmi bir yazıyla başvurmalarını istedim. Bunun üzerine resmi talimat geldi. Soruşturmanın mahiyeti, Fethullah Gülen örgütlenmesi ve çalışması ile ilgiliydi. Aynı gün, Emniyet Genel Müdürlüğü İstihbarat Dairesi Başkanlığı'ndan 'Emniyet teşkilatını Fethullah Gülen ele geçirdi' başlıklı bir yazıyı içeren Aydınlık Gazetesi'nin nüshası geldi. Talimat yazısı Ankara Emniyet Müdürlüğü'nün istihbarattan sorumlu Müdür Yardımcısı Osman Ak'a geldi. Bu yazı üzerine durum değerlendirmesi yaptık. Öncelikle, emniyette Fethullahçı bir yapılanmanın olup olmadığının anlaşılması için Gülen'in kim olduğunun belirlenmesi gerekiyordu. Bu bağlamda, açık kaynaklardan yararlanmaya çalıştık ve bunun için Fethullah Gülen'in piyasada satılan kitaplarını incelemeye başladık. Bu kaynakları inceledikten sonra soruşturmaya alınan konuda birtakım hedeflerinin bulunduğunu anladık.*

Sanık Gülen'in kitaplarında, mensuplarının 3. şahısların dikkatini çekmeyecek şekilde davranmalarını istediğini gördük. Bir örgütlenme modelinin olduğunu hissettim. Ancak faaliyetleri açık alanda yapılıyor görünüyordu. Gülen'in bütün söylemleri toplumda genel bir kabul görmekle beraber, bunun gerisinde gizli planda başka hedeflerinin bulunduğunu Cumhuriyet, Atatürk, toplum, din ve siyaset gibi söylemlerini teker teker incelediğimizde böyle bir izlenim edindik. Yapılan çalışmalar, sol örgütlerin benimsediği gibi gizli çalışmalar değil aleniydi. Ancak geri plandaki amaçlarının başka olduğunu anladık. Soruşturmayı 10 Şubat (Ocak olacak) 1999'da başlattık, 21 Nisan 1999'da ise Ankara DGM'ye intikal ettirdik. Ancak Gülen hakkındaki raporu hazırlayan arkadaşlarım 16 Nisan 1999'da görevlerinden uzaklaştırıldı. Sonra da hepimiz hakkında, 'Herhangi bir resmi talimat almadan, kin ve garez duyguları ile ve taraflı olarak Fethullah Gülen hakkında rapor hazırladıkları' gerekçesiyle haklarında soruşturma başlatıldı. Cemaat soruşturmasını yapanlar meslekten ihraç cezası aldı ancak bakanın talimatıyla, bir alt ceza olan 24 ay kıdem durdurma cezasına dönüştürüldü. Ben de 3 günlük maaş kesim cezasına çarptırıldım. 11 Ocak 1998'de başladığım Ankara Emniyet Müdürlüğü görevinden hakkımdaki soruşturma nedeniyle de 8 Haziran 1999'da alınarak APK uzmanlığına atandım. 35 yıldır Emniyet teşkilatında görev yapıyorum. Bu süre içinde birçok kişi, tüzel kişilik hakkında soruşturma yaptım ve rapor hazırladım. Ancak ilk kez Gülen hakkında hazırladığımız rapordan sonra soruşturmaya tabi tutulduk."[76]

Fethullahçı polislerle ilgili rapor enflasyonu

Aslında Saral ekibinin yürüttüğü çalışmaların raporlaştırılmadığını ve soruşturmanın halen sürdüğünü EGM'nin, 24 Aralık 2001'de bir yazıyla kendilerinden raporu talep eden Fethullah Gülen'in davasına bakan Ankara 2 Nolu DGM Savcılığı'na verdiği yanıtı anlattığımız geçtiğimiz bölümlerde değinmiştik. Yani ortada bitmiş bir çalışma yoktu ama o dönemde, "Saral ekibinin hazırladığı raporlar" denilerek birçok belge gazetecilere sızdırılıyordu. Ortalıkta doğru olup olmadığı bilinmeyen birden çok rapor dolaşmaya başladı. İlgniçtir hepsi de haberleştirildi. Bunlardan biri de Star Gazetesinde, "Müfettişlerin 'Fethullah Raporu'nu Açıklıyoruz" denilerek iki gün üst üste Saygı Öztürk imzasıyla yayımlandı.[77] Haberde EGM'nin, "Fethullahçı oldukları gerekçesiyle" bazı Emniyet mensupları hakkında Polis Başmüfettişleri Ahmet Saraç, Mustafa Maktav ve E. Özgül Ezer'i görevlendirerek başlattığı soruşturmanın raporu deniliyordu. Habere göre, müfettişlerin hazırladığı B.05.1EGM.0.60.01 sayılı, 13 Haziran 1999

---

[76] Hürriyet Gazetesi, 17 Eylül 2001

[77] Star Gazetesi 30 ve 31 Ağustos 2000

tarihli raporda, Fethullahçılar'ın nasıl örgütlendiği, hangi birimleri ele geçirmek için harekete geçtikleri anlatılıyordu. Haberde, raporda yer alan bazı Emniyet mensupların hakkında isim ve görev yerleri verilmeden, *"Öyle bir yapı kurulmuş ki, bazı isimler 'Sincan olayları'na kadar dayanmış... İnceleme yapılırken müfettişler ismi geçen kişilerin daha önce çalıştıkları birimlerde, o dönem birlikte oldukları görevlilerle de konuşmayı ihmal etmemiş. Dahası, bazılarının köylerine bile gitmişler. Orada da gizli araştırmalar yürütmüşler. Yani tam 'polisiye araştırma' yapmışlar"* deniliyordu. Habere göre incelemeler tamamlandıktan sonra Fethullah Gülen grubunun Emniyet'e ilk sızış tarihleri ve faaliyetleri raporun "tahlil" bölümünde şöyle belirtiliyordu: *"1985-1992 yılları arasında, irticai yapıya sahip kişilerin Emniyet Teşkilatı içinde yapılanmaya gittikleri ve bu dönem içerisinde önemli yerlerden daire başkanlıkları, eğitim kurumları ve illerde kendi elemanlarını yerleştirerek uzun vadeli, planlı ve programlı bir şekilde çalışma içerisinde oldukları herkesçe bilinen bir gerçektir. Belirtilen yıllar arasındaki teşkilat bünyesindeki yapılanmada, eğitim kurumlarına eleman almada, yurtdışına eğitim ve araştırma amacıyla personel gönderilmesinde, rütbe terfilerinde, atamalarda ve diğer konularda kendi yandaşlarına çeşitli menfaatler sağlanmıştır. Günümüzde Emniyet Teşkilatı'nda yer alan irticai gruplardan bazılarının 1990-1992 yıllarında Polis Akademisi Başkanlığı'na alınan özel sınıflardan olduğu görülmektedir. Yine yukarıda belirtilen yıllar arasında Polis Koleji ve Akademisi'ne alınan öğrenciler, bugün karşımıza irticai faaliyetler içerisinde yer alan rütbeli elemanlar olarak karşımıza çıkmaktadır. Konuya örnek olarak 1992 yılında Polis Başmüfettişi İzzet Sezgin Şenel tarafından yapılan tahkikatta, Polis Akademisi'nde görevli 9 öğretim üyesi ve H.B.E., M.T., S.T., A.Ö. gibi üst düzey yöneticilerin de bulunduğu 90'a yakın personel hakkında Emniyet Örgütü disiplin Tüzüğü'nün 8/1 maddesine göre meslekten çıkarılmalarına ve bütün sanıklar hakkında Devlet Güvenlik Mahkemesi'ne suç duyurusunda bulunulması talep edilmiştir."*

Fethullahçı emniyetçiler jet hızıyla yükseldi

Emniyette Fethulahçı örgütlenmeyle ilgili hazırlanan, ortaya çıkan her yeni raporu 1992 yılında yapılan soruşturmada anlatılan tespitlere yer veriyordu. Ama o dönem yapılan soruşturma sonunda DGM'ye iki ayrı fezleke de gönderilmesine karşın mahkemeden takipsizlik kararı çıkmış, disiplin soruturması da arada 53 gün fark olmasına karşın adı geçen görevliler için işletilerek dosya kapatılmıştı. Netice elde edilemeyen soruşturma evrakı sadece ileriki dönemlerde yapılan soruşturmalar için bir referans kaynağı olmaktan öteye gidememişti. Star Gazetesinde yer alan haberde, "Emniyet Teşkilatı ve Polis Akademisi'nde irticai gruplara ait kesimin, planlı ve programlı çalışmalarının sonucunda atılan tohumların yeşererek

günümüzde nasıl büyüdüklerini görmekteyiz" ifadelerinin polis müfettişlerinin ortaya çıkan bu yeni raporunda yer aldığı belirtilerek, isimleri "Fethullah Hoca'nın Emniyet'teki kilit adamları" olarak geçenlerin jet hızıyla yükseldiğinin tespit edildiği de anlatılıyordu. Bu iddiayla ilgili örnek de raporda şöyle anlatılmıştı: *"Bu kişi Şube Müdürü (4'üncü sınıf emniyet müdürü) Polis Akademisi'ne geçmesiyle beraber 3 yıl içinde Polis Akademisi Başkan Yardımcısı, bir yıl sonra Daire Başkanı olmuştur. Yani 4 yılda bu rütbeyi almıştır... 1985-1991 yılları arasında irticai kesime mensup kişilerin Emniyet Teşkilatı'nda yapmış oldukları yapılanma ile kendi yandaşlarına çeşitli menfaatler yarattığı bilinmektedir. Örneğin emniyet müdürlüğü rütbesini alan personel, hemen birkaç ay veya yıl içinde 1'nci sınıf emniyet müdürü yapılarak okul müdürü, daire başkanı ya da il emniyet müdürü olarak ataması yapılmıştır. Günümüzde ise aynı şartlarda Birinci Sınıf Emniyet Müdürü olabilmek için en az 9 yıl müdürlük yapmış olması gerekmektedir." Cemaat bağlantılı kişilerin yapılanmalarında, "zincirin halkaları gibi birbirlerini tamamladıkları" belirtilen raporda, "Emniyet'te bu zincirin halkalarının hayli uzun olduğu, üst rütbelere kadar uzanan kişilerin belli noktalara ulaştıktan sonra görevde kalabilmek için bağlarını belli ölçüde kopardıkları gözleniyor. Bu ve bunun gibi kişiler ya rütbe terfilerini erken elde etmek amacıyla veya gerçekten de dini vecibelerini yerine getiren, mutaassıp biri olarak ve irticai kesimle bağlantılı kimselerin, kendisine daha yakın olduğunu düşünerek bunlar içerisinde yer almaktadırlar. Bu kişiler, Emniyet Teşkilatı'ndaki irticai örgütlenme içerisinde yer alarak yapılanmada faal rol alıyor" tespitinde bulunulduğu anlatıldı. Müfettişlerin Sincan olaylarına dek uzanan araştırmalar yaptığı ve olaylardan önce bu ilçede kimlerin görev yaptığını araştırdığı belirtilen haberde, "Bu araştırmalarda ismi hiç de yabancı olmayan birisi çıkıyor. Emniyet'in bir değil, binden çok raporunda bu kişinin 'irticai gruplarla bağlantılı' olduğunun belirtildiğini de müfettişlerin son raporunda görüyoruz. Müfettişlerin raporu devam ediyor: 'Yine bu şahsın irticai eğilimli olup, bu kesime mensup kişilerle görüştüğü ve bu konuda uyarıldığı ve bu durumunu personelle olan ilişkilere yansıttığı İlçe Kaymakamı tarafından belirtilmiştir. Yine Ankara Emniyet Müdürlüğü, Fethullah Gülen cemaatine ilişkin yapmış olduğu tahkikat nedeniyle göndermiş olduğu evrakta adı geçenin bu cemaatin elemanı olduğu bildirilmiştir. Ayrıca İDB'ce yapılan çalışmada da bu kişinin 'irticai görüş ve fikirlere sempati duyduğu' şeklinde değerlendirmesi ile hakkında ileri sürülen iddianın doğru olduğu ortaya konulmaktadır'" deniliyordu. Haklarında bu tür tespitler yapılan kişilerin görevden alınmaları yönünde müfettiş raporları düzenlenmesine karşın kızak görevlere çekilmek yerine daha da etkili görevlere getirildiği ve geçmişlerine de birer "sünger çekildiği" de ifade edilen habere göre rapor şöyle devam ediyordu: "…Daire Başkanı hakkında ileri sürülen 'tarikat yanlısı olduğu' yolundaki iddianın, tahlil bölümünde açıklanan nedenlerle doğru olduğu kanaati hâsıl olmuştur. Ancak, iddianın 1985-1991 yılları arasında*

yer almasıyla, Devlet memurları Kanununun 127. ve Türk Ceza Kanununun 102. maddelerinde yer alan zaman aşımları nedeniyle adı geçen hakkında işlem yapılmasının hiçbir hukuki yarar ve sonuç doğurmayacağı için hakkında adli ve idari yönden soruşturma açılmasına gerek bulunmamaktadır. Ancak, tarikat yanlısı olduğu belirtilen bir personelin, daire başkanı olarak görev yapmasının, yanlısı olduğu tarikat veya cemaat elemanlarına çeşitli yararlar sağlayabileceği ve faaliyetlerine devam edebileceği nedeniyle adı geçenin birim amiri olarak görevlendirmemesinin uygun olacağı değerlendirilmektedir."

Müfettişler: "Saral raporu gerçek dışı"

İşte o günlerde, Star gazetesinde yayımlanan haberden iki hafta sonra medyada bu minvalde haberler yer almaya başladı. Radikal gazetesinde Soner Arıkanoğlu'nun, "Saral'ın raporu gerçek dışı" başlıklı haberi de[78] bunlardan biriydi. "Cevdet Saral ve ekibinin hazırladığı Fethullahçı Polisler Raporu Emniyet müfettişlerince 'gerçek dışı ve asılsız' bulundu" denilen haber şöyleydi: *"Ankara Emniyet Müdürlüğü'nde 'kocakulak çetesi' kurmakla suçlanan ve bu nedenle açığa alınan Cevdet Saral ve ekibinin hazırladığı Fethullahçı Polisler Raporu, müfettişlerce 'gerçek dışı' bulundu. Müfettişler; raporu yazan Osman Ak, Ersan Dalman ve Zafer Aktaş'ın meslekten ihracını, Cevdet Saral'ın kıdem durdurma cezasıyla cezalandırılmasını istedi. Ankara Emniyet Müdürlüğü'nün Cevdet Saral döneminde hazırladığı Fethullahçı Polisler Raporu'nda Fethullahçı olmakla suçlanan Emniyet Komuta Kontrol Merkezi Daire Başkan Yardımcısı Hanefi Avcı, İstanbul Silah KOMla Mücadele Şube Müdürü Serdar Saçan ve İstanbul Cinayet Büro Amiri Şentürk Demiral, kendilerine 'iftira atıldığı' gerekçesiyle raporu yazanlardan şikâyetçi oldu ve raporu yazanların hem adli hem de idari yönden cezalandırılmalarını istedi. Bunun üzerine Emniyet Genel Müdürlüğü, raporun doğruluğunu araştırmak amacıyla soruşturma başlattı.*
Polis başmüfettişleri, yaklaşık bir yıl süren bir çalışmanın ardından, şikâyetçileri haklı bulan bir rapor hazırladı. 13 Haziran 2000 tarihinde ilgili makamlara gönderilen raporda; Ankara Emniyet Müdürlüğü'nün hazırladığı rapordaki bilgilerin 'gerçek dışı' olduğunun belirtildiği öğrenildi. Raporda; Fethullahçı Polisler Raporu'nu yazan polis şeflerinin elinde, söz konusu polislerin Gülen cemaatiyle bağlantısını belgeleyecek hiçbir kanıt olmadığı vurgulandığı bildirildi. Rapordaki iddiaları 'dayanaksız bulan müfettişler, söz konusu raporu yazan Eski Ankara Emniyet Müdür Yardımcısı Osman Ak, eski İstihbarat Şube Müdürü Ersan Dalman ve yardımcısı Zafer Aktaş'ın 'görevlerini kötüye kullandıkları', eski Ankara Emniyet Müdürü Cevdet Saral'ın da 'denetim görevini yerine getirmediği'

[78] Radikal Gazetesi, 14 Eylül 2000

sonucuna vardı. Müfettişler; Ak, Dalman ve Aktaş'ın meslekten ihraç edilmesini; Saral'ın da kıdem durdurma cezasıyla cezalandırılmasını istedi."

Gülen'e açılan dava

28 Şubat sürecini en az zararla atlatmak için açık ya da gizli birçok lobi faaliyeti yürüten, bu postmodern darbeyi savunarak yapanların yanında yer alan, hatta televizyon ekranlarından Erbakan'a hükümeti bırak çağrısı yapan Fethullah Gülen ve cemaatinin çabaları sonuç vermemişti. İddiaya göre yalnızca cemaat yöneticilerinin izlemesi için hazırlanan vaaz kasetidinin 18 Haziran 1999'da ATV'de yayınlanmasından sonra, o dönem mutlak iktidar olan askerin yanında saf tutan "büyük" medyanın kendisini yeniden rejimin baş düşmanı ilan ettiği Gülen'in etrafındaki çemberi daraltanların istediği gibi hakkında dava açıldı. Gülen, henüz dava açılmamışken, yaşadığı ABD'den 22 Haziran 1999 akşamı Show TV'ye telefonla bağlanarak Reha Muhtar'ın sorularını yanıtlamıştı. Devletin her şeyi bildiğini, vicdanının rahat olduğunu, ancak maksadı aşan ifadeleri olabileceğini belirttikten sonra Gülen uzun süre Türkiye medyasının karşısına çıkmadı. Bu arada Ankara DGM Savcısı Nuh Mete Yüksel de Gülen hakkında 1 yıldır yürüttüğü soruşturmanın sonuna gelmişti. Savcı Yüksel 3 Ağustos 2000'de, Gülen'in tutuklanması talebiyle nöbetçi Ankara 2 No'lu DGM yedek hâkimliğine başvursa da birkaç gün sonra mahkeme bu talebi reddetti. Bunun üzerine Ankara 2 Nolu DGM Fethullah Gülen hakkında gıyabi tutuklama kararı çıkardı. Gülen'in firari kaçak durumu çok sürmedi ve 28 Ağustos 2000 günü gıyabi tutuklama kararı kaldırıldı. Askerin öfkesini çeken bu kararın ardından Orgeneral Hüseyin Kıvrıkoğlu, adını vererek Gülen'i hedef gösterdi ve gıyabi tutuklama kararının iptal edilmesini cemaatin yargıya sızması olarak değerlendirdi. Her fırsatta hiç bir illegal yapılanma ve örgütlenme içinde olmadığını dile getiren Gülen hakkında düzenlenen iddianame Ankara DGM Başsavcılığı'nca 22 Ağustos 2000'de kabul edildi. 3713 Sayılı Terörle Mücadele Kanunu'nun 7/1. maddesi uyarınca, "Anayasal sistemi değiştirerek yerine İslamî esaslara dayalı devlet kurmak amacıyla yasadışı örgüt kurup, bu amaç doğrultusunda faaliyetlerde bulunduğu" iddiasıyla Gülen hakkında 10 yıla kadar hapis cezası isteniyordu.

2000 yılındaki Emniyet raporu

Gülen hakkındaki davanın açılmasının hemen ardından, Emniyet'in Gülen ve cemaatine bakış açısını yansıtan yeni bir raporu da savcılık dosyaları arasındaki yerini alacaktı. Ankara Devlet Güvenlik Mahkemesi Başsavcılığı'nın, 31 Ağustos 2000 günü 2000/6609 sayılı yazısıyla "Fethullah Gülen grubu ve Nur Cemaatinin amaç ve stratejisinin nelerden ibaret olduğu ve niteliği" hakkında bilgi talep etmesi

üzerine Emniyet Genel Müdürlüğü'nden 13 Ekim 2000 tarihinde yanıt verilmişti. Dönemin Emniyet Genel Müdür Yardımcısı Ramazan Er imzasıyla Ankara DGM Başsavcılığı'na B.05.1.EGM.0.14.05.03 sayı numarasıyla talep üzerine gönderildiği belirtilen yazıya eklenen, "Çok gizli" ibareli bilgi notunda silahlı eylemi bulunmadığı belirtilen cemaatin kuruluşu, örgütlenmesi, amacı, bu amaç için güttüğü strateji, iş yaşamındaki yeri ve sıklıkla karşımıza çıkan eğitim alanındaki faaliyetlerini anlatıyordu. 2000 yılında Emniyet'in Gülen ve cemaatine nasıl baktığını gösteren raporda şunlar yazmaktaydı:

"Kuruluşu:
Erzurum ili Pasinler ilçesi Korucuk köyü nüfusuna kayıtlıdır. Ramiz-Rabia oğlu, 27.04.1941(tashihli aslı 1942) Erzurum Hasankale doğumlu Fethullah Gülen'in 1968 yılında İzmir ilinde Kestane Pazarı Kur'an Kursunda hoca olarak göreve başladığı, yoğunlukla Bornova ilçesi olmak üzere İzmir, Edirne, Kırklareli, Balıkesir, Manisa ve Çanakkale gibi illerimizde bulunan çeşitli camilerde imam ve vaiz olarak görev yaptığı, verdiği vaaz ve etkili konuşması ile kısa süre içerisinde çeşitli kesimlerden etrafında bir kitlenin oluştuğu,
Başlangıçta Nur Cemaati içerisindeki e n büyük yelpazede yer alan Yeni Asya Grubu içerisinde faaliyet gösteren Fethullah Gülen özellikle verdiği vaazlar ile tanındığı, gündelik politikalarla uğraşılmasının her şeyin önüne koyulmasının yanlış olduğu, bunun Kendilerini asıl amaçlarından gittikçe uzaklaştırdığı, amaçlarının topluma imanın hakikatlerini anlatmak fikrini savunduğu, bu yaklaşımının çevresindeki iş adamlarından destek bulması üzerine 1970 yılında Yeni Asya Grubu'ndan ayrılarak kendi adıyla anılan grubu oluşturduğu,
Grubu'nu maddi olarak güçlendirmek ve geliştirmek için yakın çevresindeki iş adamlarına vakıf kurma ve sermayelerini birleştirerek genç kuşağa yatırım yapmaları şeklinde telkinlerde bulunduğu, 1978 yılında Türkiye Öğretmenler Vakfı (TÖV-İzmir) tarafından Sızıntı Dergisi'ni çıkararak dergide madde ile mana, ruh ile beden, iman ile hakikat konularını işlediği,
1980'li yılların gelmesiyle 'HURUÇ' harekâtı adı altında büyük bir atılımı yaptığı, yayınlanan kasetleri ve çeşitli illerimizdeki konuşmaları ile Said-i Nursi talebelerinin gönüllü reklamları sayesinde tanınmaya başladığı,
Fethullah Gülen'in Nurculuk kavramının oluşturmuş olduğu olumsuz imajdan dolayı Nurcu olduğunu hiçbir zaman söylemediği, Said-i Nursi'den aldığı alıntılarında da onun isminden hiç bahsetmediği, öğrenim çağındaki gençlere önem vermesi sebebiyle çevresindeki iş adamlarına kurdurduğu çok sayıdaki şirketler ve vakıflar vasıtasıyla yurt çapında okullar, yurtlar ve dershaneler açtırdığı grubun iş adamlarına yönelik bu örgütlenmesinin ardında, yoğun bir ticari faaliyetin bulunduğu gözlenmektedir.

Stratejisi:
F. Gülen grubunun gençlik kesimini hedef alan ağırlıklı kuruluşları, geniş kitlelere ulaşma hedefi doğrultusunda oluşturduğu medya yapılanması ve kamuoyunun dikkatini çeken propaganda amaçlı etkilerinin temelinde, grubun doğal lider olan Said-i Nursi tarafından belirlenip formüle edilen 'İman, Hayat ve İktidar' görüşü bulunmaktadır.
Grubun görüşlerine göre Said-i Nursi, fikirleri ve eserleri ile imani manada dirilmeyi sağlamıştır. Hali hazırdaki safha imanı hayata geçirme ve yaşama safhasıdır. Bu aşamada F. Gülen'in, 'İslam dini, hayata hayat olmalıdır' sözü esas alınarak 'Altın Nesil' yetiştirilecektir ve Altın Nesil ise iktidarı sağlayacaktır.
Bu stratejinin uygulanmasında, lider F. Gülen'e rabıta (bağlılık) esastır. Cemaat İçerisinde ana liderin Hz. Muhammed, fikir liderinin Said-i NURSİ, görünürdeki liderin ise F. Gülen olduğu empoze edilmektedir. Cemaat bireylerinin büyük bölümünün gözünde F. Gülen, 'Mehdi' (son kurtarıcı) konumundadır. F. Gülen, cemaatin birliği ve devamı için çok önemli bir unsur olarak ortaya çıkmaktadır. Bu bağlamda anılan şahıs cemaatin birliğini sağlamada, cemaat dışı hayatın cehennem olduğu, cemaatten çıkanın bir daha iflah olmayarak cehenneme sürükleneceği temasını sık sık işlediği,
Ülke içerisinde ve dışında cemaat mensuplarının kamuoyunun dikkati çekmemek ve kamuoyunda 'Nurcu' kelimesinin bıraktığı olumsuz izlenimden dolayı aralarında 'Nurcu' kelimesinin yerine 'Işık' (Nur) kullandıkları, cemaate itaatin çok önemli olduğu, kurallara uymayanların cemaatin idari kadrosuna rapor edildiği anlaşılmıştır.
Grubun eğitimden medyaya, vakıf ve derneklerden ticari işletmelere kadar birçok alana yayılan kuruluşlarının ve tüm insanları kucaklayan, diyalog ve uzlaşma arayışı olarak kamuoyuna lanse edilme etkinliklerinin, gerçekte Said-i Nursi'nin belirlediği stratejinin peyderpey uygulamaya geçirilmesine yönelik alt yapı ve propaganda çalışmaları olduğu değerlendirilmektedir.

Amacı:
F.Gülen grubunun amacı, Türkiye'deki siyasal ve ekonomik güç dengesinde söz sahibi olmaktır. Ancak yeterince güçlü olunmadığına inandığı süre zarfında, ülkedeki güç dengesine direkt temas etmekten veya açıkça siyasi tavır almaktan kaçınan bir hareket tarzı izlenmektedir. Bunda Said-i Nursi'nin 'Türkiye'de İslamın hâkim olması için, ülke nüfusunun yüzde 50-60'ının dindar olması gerektiği' yönündeki tespiti esas alınmaktadır.
Cemaat tarafından amaç, büyümek olarak belirlenmiştir. Bu amaç doğrultusunda insan kaynağı olarak 'gençler', para ve lojistik kaynağı olarak 'esnaflar' hedef alınmıştır. Cemaatin hedef aldığı gençlik kitlesi, idealizmin en güçlü olduğu 13-18 yaş arasındaki kesimdir.

Bu amacın gerçekleştirilmesi için askeriye, mülkiye, hukuk ve eğitim branşları, cemaatin öncelikle kadrolaşmak istediği müesseseler olarak ortaya çıkmaktadır. F.Gülen grubu belli bir süre sonra Türk toplumunun tamamını ifade eden cemiyete dönüşmeyi gaye edinmektedir. Bunda Said-i Nursi'nin 'çekirdekten bir ağacın ortaya çıkabileceği' benzetmesiyle, cemiyet sözüne atfettiği önem etken olmaktadır.

Yapılanması:
Burada Said-i Nursi'nin Nur talebelerinin yaptığı 'Talebe-Arkadaş-Sempatizan' şeklindeki sıralama önemli bir husus olarak ortaya çıkmaktadır.
Talebe: Bizzat cemaatin içerisinde olan kişi,
Arkadaş: Cemaat çıkarları doğrultusunda irtibat kurulan kişiler
Sempatizan: Cemaate müspet bakan kişileri tanımlamaktadır.
Sempatizan kitle, stratejinin iktidar aşamasında ortaya çıkabilecek muhtemel halk reaksiyonuna sağlayacağı katkı itibariyle cemaat çalışmalarında önemli konumdadır.
Öğrencilerin halledemeyeceği sorunları 'semt imamları' olarak tabir edilen kişilere
İlettiği, 'semt imamları'nın halledemediği sorunları 'il imamı' olarak bilinen kişilere ilettiği, onların da halledemediği sorunları 'bölge imamları'na ileterek belli bir hiyerarşi içerisinde sorunları çözmeye çalıştıkları, cemaat içerisinde Altan yukarıya doğru yetki bakımından yükselen bir hiyerarşik bir yapı olduğu,
Türkiye ve diğer ülkelerde; eğitim kurumlan başta olmak üzere açılan kurum ve Kuruluşların koordinesini sağlamak ve bütün faaliyetlerini sürdürmek amacıyla hiyerarşik olarak ülke, bölge, il semt, ev sorumlularının bulunduğu, bazı büyük şirket ve vakıflara bağlı bölge ve il başkanlarının da yapılanmada etkili oldukları anlaşılmaktadır.

Faaliyetleri:
-Faaliyetlerin ağırlıklı olarak legal kuruluş ve kurumlar vasıtasıyla yürütüldüğü,
-Dershaneler, özel kolejler, yurt ve öğrenci evleri ile gençliğe yönelik eğitim faaliyetleri içerisinde bulundukları,
-Hem yurt içi hem de yurt dışında eğitim kurumları vasıtasıyla çeşitli dallarda (ulusal-uluslar arası) başarılar sağlamak suretiyle eğim alanlarında kendi propagandaların yaptıkları, bu şekilde eğitim kurumlarına halkın rağbet etmelerini sağladıkları,
-Ülke genelinde çeşitli vakıflar-dernekler kurmak suretiyle faaliyetlerin yasal zeminlerde ve kuruluşlarda toplamaya gayret ettikleri görülmektedir (Türkiye Öğretmenler Vakfı, Akyazılı Orta ve Yüksek Öğretim Vakfı, Büyük Koyuncu Hizmet Vakfı gibi),

-TV, radyo, dergi, gazete gibi iletişim alanındaki faaliyetlere ağırlık verildiği, uluslararası ve ulusal bazda bu alanda birçok yayının bulunduğu (Samanyolu TV, Zaman, Aksiyon, The Fountain, Burç-Dünya Radyo gibi),
-Finansal kaynakların ise gruba mensup şirketler ile basansı yayın alanında elde edilen gelirler, okul, yurt ve pansiyonlardan istifade eden öğrenciler alınan paralar, toplanan kurban derileri ve gruba ilgi duyan zengin iş adamlarının desteklerinden sağladıkları,
-Anılan gruba mensup öğrencilerin çoğunlukla yurtlarda, yurt bulunmayan veya yurt kapasitesi yeterli olmayan illerde ise öğrenci evi, dershane, ışık evi gibi isimlerle anılan evlerde kaldıkları, bu yerlerde Kur'an ve ilmihal kitaplarının yanında Said-i Nursi'nin ve Fethullah Gülen'in kitaplarını okudukları ve kasetlerini izleyerek grubun görüşleri doğrultusunda eğitim aldıkları,
-Son yıllarda ise Gazeteciler ve Yazarlar Vakfı tarafından organize edilen çeşitli platformlarda Din - Devlet İlişkileri, Demokratik Hukuk Devleti, Birlikte Yaşama Sanatı, Kültürlerarası Diyalog, İslam ve Laiklik gibi konuların işlendiği ve platform sonrası hazırlanan sonuç bilgilerinin kamuoyuna sunulduğu anlaşılmaktadır.
Cemaatin öğrenci faaliyetleri ve ticari faaliyetler olmak üzere iki tür faaliyeti bulunmaktadır.
Öğrenci faaliyetleri: Öğrencilerin yiyecek, giyecek ve barınma ihtiyacını karşılama şeklinde özetlenebilecek bu faaliyette cemaate mensup maddi durum zayıf ve uzak illerden gelen öğrencilerin, kamuoyunda 'Işık Evleri' diye nitelendirilen öğrenci evlerinde barındıkları, bu öğrencilerin ihtiyaçlarının maddi durumu iyi olan cemaat mensupları veya cemaate sıcak bakan kişilerce karşılandığı,
Ticari faaliyetleri: Esnaf kesimi diye adlandırabileceğimiz ticari alandaki faaliyetlerinin vakıflar, şirketler, basın-yayın ve finans alanında ağırlık kazandığı, bu amaçla çeşitli meslek gruplarına hitap eden Hür, Aktif, Müteşebbis gibi isimlerle çeşitli illerimizde dernekler kurulduğu, iş adamlarına yönelik diğer yapılanmanın da merkezi İstanbul'da bulanan İş Hayatı Dayanışma Derneği (İŞHAD) olduğu, bu vakıf ve şirketlerin çoğunun orta öğrenim okulları, üniversite ve dershane açmak amacıyla kuruldukları tespit edilmiştir.

Işık Evleri:
Cemaate mensup ve maddi durumu zayıf, uzak illerden gelen öğrencilerin yiyecek, giyecek ve barıma ihtiyaçlarının karşılandığı evlerdir.
Kamuoyunda 'lşık Evleri' diye nitelendirilen öğrenci evlerinde barınan öğrencilerin ihtiyaçları, maddi durumu iyi olan cemaat mensupları veya cemaate sıcak bakan kişilerce karşılanmaktadır. Bu evlerdeki çalışmalar bir disiplin içerisinde sürdürülmekte ve barınanlara gizliliğe azami derecede riayet etmeleri ve çevrelerini rahatsız edecek hareketlerden kaçınmaları öğütlenmektedir.

Şakird: Işık evlerinde kalan ve talebe-öğrenci manasına gelen erkek öğrenci,
Şakirde: Işık evlerinde kalan ve talebe-öğrenci manasına gelen bayan öğrenci,
Abi: Cemaate daha önceden katılan ve ışık evlerinde daha eski olan öğrenci,
Öğrenci Evi Sorumlusu (imam): Öğrenci evinde 'abi' diye bilinen en eski yaşça en büyük olan ve bu evlerde kalan öğrencilerin tüm maddi ve manevi sorunları ile ilgilenen ve 'abi' diye adlandırılan kişilerdir.
Öğrenci evlerinde Kur'an-ı Kerim, Fethullah Gülen'e ait kitaplar ile Said-i Nursi'nin Nur Külliyatı olarak bilinen kitaplarının okunduğu yine Fethullah Gülen'e ait sesli ve görüntülü vaiz kasetlerinin dinlendiği,
Bu evlerde barınan öğrencilerin ihtiyaçlarının özelikle o bölgede bulunan cemaat Mensubu esnaf tarafından (himmetli, bağışlayan, hayırsever kişi anlamına gelen) 'Himmet' adı altında ayni ve nakdi yardımlarla karşılandığı anlaşılmaktadır.

Dershaneler:
Her kesimden öğrenciye hizmet veren hazırlık dershanelerinde her sınıfın rehber öğretmeninin bulunduğu, rehber öğretmenin 'Ser Rehber' (Rehberlerin Başı, Baş Rehber) kişilere bağlı olarak faaliyet gösterdiği, rehber ve ser rehber öğretmenlerin diğer devlet okullarında olduğu gibi öğrencilerin dersleri ve üniversitede branş seçimi gibi sorunlarıyla ilgilendiği, ayrıca cemaatin görüşlerini benimseyen kişilerin kurduğu vakıflar ve şirketler vasıtasıyla dünyanın değişik ülkelerinde açılan okullarda 'imam' olarak adlandırılan kişilerin bulunduğu, bu kişilerin öğrencilerin barınmadan beslenmeye, İslam dininin, Türk örf, adet, gelenek ve göreneklerinin öğretilmesine kadar tüm sorunlarıyla ilgilendikleri, bu kişilerin Türkiye içinde olduğu gibi hiyerarşik bir sistem içerisinde ülke imamına bağlı oldukları anlaşılmıştır.
Grubun, tüm ülke çapında faaliyet gösterdiği gibi ülkemiz dışında da Orta Asya'daki Türk Cumhuriyetleri başta olmak üzere Kore'den ABD'ye kadar bir çok ülkeye eğitim temelindeki faaliyetlerini taşıdığı tespit edilmiştir.
Diğer yandan anılan grubun,1990'lı yıllarda kendileri tarafından şeffaflaşma olarak nitelenen kamuoyuna açılma çabaları doğrultusunda, aynı döneme rastlayan siyasi radikal İslamcı unsurların söylemlerinin, laik-demokrat kitlede yarattığı olumsuz İslami imajı değiştirmeye yönelik olarak, uzlaşma ve diyalog motiflerini sıkça kullanarak, bu kesimlerden farklı, 'ılımlı bir İslami görüşü' temsil ettiği izlenimini vermeye çalıştığı gözlemlenmekte olup, söz konusu grubun günümüze kadar silahlı herhangi bir faaliyetine rastlanılmamıştır."

30 yıl arayla yine Ecevit affıyla kurtuldu

Kendisi de, ardında cemaatçilerin arandığı bir "seks kaseti komplosuyla" önce görevini, sonra da tüm itibarını yitirecek olan Nuh Mete Yüksel'in hazırladığı

iddianame, neredeyse Saral ve Ak ekibinin kaleminden çıkmış gibiydi. Telekulak davasının sanıkları olan bu polis müdürlerinin yaptığı çalışma sırasında kendilerine gönderilen rapor ve tutanaklardan yola çıkılarak hazırlanan iddianameyle ilgili dava 16 Ekim 2000'de görülmeye başlandı. Yaklaşık 2,5 yıl sürdükten sonra da 10 Mart 2003'te sonuçlandı. 1971 darbesinden sonra 3 yıl ceza almışken 7 ay sonra Ecevit hükümetinin çıkardığı afla özgürlüğüne kavuşan Gülen, bu kez de Rahşan Affı olarak bilinen 2000 yılı Aralık ayında çıkarılan 4616 sayılı Af Yasası uyarınca, aynı suçun 5 yıl içinde tekrar işlenmemesi koşuluyla davası kesin hükme bağlanmadan ertelenerek kurtuldu. Daha sonra 2006 yılında Gülen'in avukatları, 3 yıl önce Türk Ceza Kanunu ile Terörle Mücadele Kanunu'nda yapılan değişiklik üzerine müvekkillerinin yargılandığı suçun unsurlarının değiştiği ve beraat karaı verilmesi gerektiği iddiasıyla 7 Mart 2006'da yeniden yargılanma talebinde bulununca dava yeniden ancak DGM'lerin kapatılıp yerine ikame edilen Ağır Ceza Mahkemesi'nde görülmeye başlandı.

Yeniden yargılamayı AB, beraati emniyet sağladı

Yeniden yargılama yolunu açan ise AB'ye uyum sürecinde 2003'de 3713 sayılı Terörle Mücadele Kanunu'nun 1. maddesinde yapılan değişiklikle terör örgütü tanımına cürüm işleme ve silahlı eylem şartı getirildi. Yeni yasaya göre terör suçlarında sadece kasıt değil, cebir ve şiddet unsurunun da bulunması şart koşulmuştu. Avukatların yeniden yargılama isteğinin gerekçesi de müvekklilerinin "şiddet ve cebir" kullandığına ilişkin hiçbir delilin olmamasıydı. Yeniden başlayan ve Ankara 11. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görülen dava 2 ay sonra 5 Mayıs 2006'da sonuçlandı. Savcı Salim Demirci'nin ceza verilmesi yönündeki talebine karşın mahkeme heyeti Gülen hakkında, TMK uyarınca suçun oluşmadığı hükmüne vararak beraat kararı vermişti. Yargıtay 9. Ceza Dairesi de 5 Mart 2008'de beraat karanını onamıştı.
Ancak Yargıtay Cumhuriyet Başsvacılığı, Yargıtay 9. Ceza Dairesinin TMK kapsamında verdiği beraat kararına itiraz etti. Savcılık davanının TMK kapsamında değil TCK 765 sayılı TCK'nın 313/2-4 maddesine göre cürüm işlemek için teşekkül oluşturmak suçuna göre bakılmasını istedi. Savcılık, Gülen'in Türkiye'de mevcut Anayasal düzeni değiştirmek ve laiklik ilkesini de kaldırarak, yerine şeriat esaslarına dayalı devlet kurmak amacında olduğunu iddia ediyordu. Bunun için de aşamaları, tebliğ, cemaat ve cihat temelinde, yurt içinde ve dışında dershane, okul, üniversite, yurt, hazırlık kursları ve kurduğu şirketler aracılığıyla eğitimli bir kadro ve ekonomik bir güç oluşturarak, yönetimde teşkilatlanmayı, devlet idaresini ele geçirmeyi hedeflediğini öne sürdüğü Fethullah Gülen'in yurt dışına çıktığı 21 Mart 1999 tarihinden sonra da aynı amaç doğrultusunda faaliyetlerini sürdürerek, teşekkülün varlığını koruduğunu iddia etti. Ancak Yargıtay Ceza Genel Kurulu'nda

bu itiraz oy çokluğuyla reddedilerek beraat kararı kesinleşmiş oldu. Beraat kararının çıkmasında, Emniyet'in Fethullah Gülen cemaati hakkında verdiği "terör örgütü değil" denilen bilgi notun da etkisi büyüktü. Gülen'in avukatları yeniden yargılanma başvurusunu yapmadan önce 24 Şubat 2006'da Bilgi Edinme Yasası kapsamında Emniyet Genel Müdürlüğü'ne başvurarak, Fethullah Gülen ve cematine ilişkin bazı sorular sormuş ve yanıtları da resmi olarak verilmişti. Emniyet Genel Müdür Yardımcısı Ramazan Er imzasıyla 3 Mart 2006'da verilen ve Gülen'in beraat etmesine büyük katkısı olan yanıtta şöyle yazıyordu: *"Fethullah Gülen'in üyesi olduğu veya olmadığı halde kendisiyle ilişkilendirilen vakıf, dernek, eğitim kurumları ve sair kuruluşlar ile tüzel kişilerin TMK 1. madde kapsamında bir örgüt olmadıkları, cebir ve şiddet kullanarak terör yöntemlerine başvurmak suretiyle Anayasal düzeni değiştirmek amacını gerçekleştirmek için bir araya geldiklerine ve eylemde bulunduklarına dair bir bilgi ve belgeye rastlanılmadığından sözü edilen kişi ve kuruluşlar TMK kapsamında değerlendirilmemektedir."*

Kuşkulu tesadüfler zinciri

Gazeteci Saygı Öztürk, o dönem çalıştığı Star Gazetesinde, "Savaş Baltaları" başlıklı ilginç bir yazı kaleme almıştı[79]. 2010 yılında çıkardığı, "Okyanus Ötesindeki Vaiz" isimli kitabında da yer verdiği bu olay Gülen'in yargılandığı davaya ilişkin ilginç "tesadüflere" kuşkuyla yaklaşıyordu. Öztürk yazısında, Saral ve ekibinin yürüttüğü soruşturmada Ankara DGM'ye ilk suç duyurusunun 21 Nisan 1999'da yapıldığını belirterek kuşkuyla baktığı tesadüfleri şöyle anlatıyordu: *"Bazı suçların affını öngören tasarı 18 Nisan'dan önce işlenmiş suçları kapsamasına rağmen, bu daha sonra 23 Nisan'a uzatıldı. Yani Fethullah Hoca peşinen yırttı. Ankara Emniyet Müdürü Cevdet Saral, yardımcısı Osman Ak ve gizli çalışmayı yürüten diğer görevliler 8 Haziran'da (1999) görevden alındı. Rastlantıya bakın, Fethullah Gülen'e devlet tarafından verilen koruma görevlisi Başkomiserin Amerika'daki görev süresi de 12 Haziran'da bir ay uzatıldı. Bakıyorsunuz bir yandan Fethullah Gülen grubu ile ilgili çok gizli çalışmalar yürütülüyor, araştırmalar yapılıyor, bir yandan da devletin Amerika'da bile Fethullah Gülen'i koruduğu ortaya çıkıyor. Ankara Emniyet Müdürü Cevdet Saral ve ekibini 'yok etmek' için ciddi bir planın uygulamaya konulduğu ortaya çıkıyor. Emniyet örgütüne de açık açık 'Fethullah Hoca'ya uzanan eller kırılır' mesajı veriliyor olsa gerek."*

Öztürk bu kuşkusunda haklı mı bunu bilenlerin açıklaması gerek ama bizce de bu tesadüfler zinciri çok ilginç. Şöyle ki; 13 Mart 1999'da Gülen cemaatine bağlı

[79] Star Gazetesi, 26 Eylül 1999

İzmir'deki Işık Evleri'nde iki askeri okul öğrencisinin yakalanmasıyla bunu "orduya sızma girişimi" olarak değerlendiren TSK'nin sert tepkisini çeken Gülen'le ilgili Ankara Emniyet Müdürü Saral ve ekibi de yürüttükleri çalışma sonunda düzenledikleri raporun ilk bölümünü 18 Mart 1999'da İDB ve Teftiş Kurulu Başkanlığı'na gönderdi. Raporda Gülen grubunun Emniyet içindeki örgütlenmesi ve yurtçapında yürüttüğü faaliyetler anlatılarak konunun DGM kapsamına girip girmediğinin araştırıldığı belirtiliyordu. Elbette ki raporun gönderildiğinden haberi olan ve DGM'ye de intikal ettirileceğinden kuşkusu olmayan Gülen, 21 Mart 1999'da tedavi amacıyla ABD'ye hicret etti. 16 Nisan 1999'da ise yürütülen soruşturmanın ikinci raporuyla birlikte Emniyet içinde cemaatle bağlantılı oldukları öne sürülen polislerin listesi de yine İDB ve Teftiş Kurulu Başkanlığı'na gönderildi. 21 Nisan 1999'da bu iki rapordaki bilgiler Ankarak DGM Başsavcılığı'na iletildi. İşte bu aşamadan sonra, Gülen'in yargılandığı davaya ilişkin en önemli değişiklikte gerçekleştirilerek daha önce 18 Nisan 1999'la sınırlanan ve Rahşan Affı olarak bilinen 4616 sayılı Şartla Salıverilme Yasası'nın sınırlandırıldığı tarih 23 Nisan'a çekildi. Saral ekibi 5 Mayıs 1999'da o güne dek yaptıkları tüm çalışmaları içeren bir raporu toplu olarak Teftiş Kurulu Başkanlığı'na gönderdi. Zaten aynı günlerde patlak veren Telekulak skandalı nedeniyle de Saral ve Ak ekibi görevlerinden alınacaktı.

Ergenekon sanığı Saçan cemaati araştırmak istedi

Hicret ettiği ABD'de yaşayan ve tutuksuz yargılanan Fethullah Gülen'in davasının sürdüğü günlerde, Cevdet Saral'ların hazırladığı garip liste nedeniyle adı Fethullahçı'ya çıkmış bir polis müdürü 16 Temmuz 2001'de İstanbul DGM'ye başvurarak, planladığı büyük bir operasyon için izin istiyordu. Kaderin garip cilvesi, kendisine Fethullahçı denmişken, 2008'de kendisini Ergenekon sanığı olarak bulan ve bir süre cezaevinde yatan bu polis İstanbul Organize Suçlarla Mücadele Şubesi Müdürü Adil Serdar Saçan'dı. Dönemin İstanbul DGM Başsavcısı Aykut Engin Cengiz, Saçan'ın talebi üzerine 23 Temmuz 2001'de operasyona izin verdi. Saçan'ın yürütmek istediği operasyonda Fethullah Gülen'le ilgiliydi. İstanbul'da yaptığı başarılı çete operasyonlarının yanı sıra hakkındaki işkence idiaları da bulunan Adil Serdar Saçan, emniyet ve askeri bürokrasiden, iş dünyasına dek Fethullah Gülen ve cemaatinin oluşturduğu iddia edilen "silahsız terör örgütü"nü ortaya çıkarmayı kafasına koymuştu. Ama iddiasına göre bu operasyon da yine bizzat Emniyet içindeki Fethulahçı istihbaratçı çetesi tarafından engellenecekti. Adil Serdar Saçan bu iddiasını İstanbul DGM Başsavcılığı'na yazdığı bir yazı ile de resmi hale getirmişti.
İstanbul KOM Şube Müdürü olarak 16 Temmuz 2001'de DGM Başsavcılığı'na gönderdiği, B05.1.EGM.4.30.00.16.Opr..Br2001/585 sayılı yazısının konu kısmına

"Fethullah Gülen ve Grubu" yazan Saçan operasyon yapma nedenini şöyle açıklıyordu:

"Şubemiz görevlilerince yapılan çalışmalar neticesinde ülkemizde Fethullah Gülen grubu olarak bilinen silahsız terör örgütünün özellikle İstanbul ilinde yoğun faaliyetlerde bulunduğu, ülke genelinde maiyet adı altında 350 kişiden oluşan bir gruplarının olduğu bunun altında ana mütevelli heyet, bunun altında da mütevelli heyet olduğu tüm oluşumların başında baş imam olarak Fethullah Gülen'in bulunduğu, İçlerinde,

Bölge İmamı-----►(Serrehber Talebe sorumlusu)
(Yurt Müdürü)

↓↓↓↓↓

Esnaf İmamı

↓↓↓↓↓

Mıntıka İmamı

↓↓↓↓↓

Küçük Esnaf İmamı, olarak yapılandığı

Ayrıca Yüksek İstişare Konseyi (Ayda bir toplanır), Bölge İstişare (ayda bir toplanır) konseylerinin oluşturulduğu, Bölge İstişare konseyinin altında bölge sorumluları, semt sorumluları (15 günde bir toplanır), ev sorumluları (ayda bir toplanır) oluşturulduğu, İstanbul ili imamı A.K. olduğu, 4 bölgeye ayrılan İstanbul'da,

1- Suriçi Bölge imamı C.K.

2- Şirinevler Bölge İmamı A., S., O. T.

3- Gaziosmanpaşa, Esenler, Bayrampaşa bölge imamını Süleyman….

4- Anadolu yakası bölge imamı H.B. (Aynı zamanda il imam yardımcısı) oldukları H.B.'nin yardımcılığını F. Ö.'nün yaptığı, şahsın Kartal, Maltepe, Altunizade FEM dershanelerinde tarih derslerine girdiği, bu hiyerarşik yapılanmada finansal sorumlunun İ.K. olduğu bu gruba bağlı müesseselerin Asya Finans, Yeni Limit Dergisi, Feza Basımevi, Işık Yayınları, Nil A.Ş., Zaman Gazetesi, Samanyolu TV, Burç Film, Dünya Film olduğu;(isimler rumuz olacak – Ahmet Şık notu)

Ayrıca Akyazı Vakfı, Marmara Eğitim ve Kültür Vakfı, Kılıçaslan Vakfı, Gazeteciler ve Yazarlar Vakfı, Yamanlar Koleji, FEM Dershanelerinin de Gülen grubuna ait olduğu;

Anılan grubun, İstanbul merkezli olmak üzere esnaf, mıntıka, küçük esnaf, askerler, polisler, diğer kamu görevlileri imamlarıyla üyelerinden her ay belirli miktarda para topladıkları, bu paraları bölge imamı vasıtasıyla finans sorumlularına iletildiği, paraların özellikle istihbarat şubesinde görevli mensuplarınca resmi arabalarla nakledildiği para vermeyen ya da gruptan ayrılmak isteyenlerin mensuplarının gerek özel yaşamları ile ilgili oluşturulan arşiv sayesinde şantaj yapmak suretiyle korkutularak, gerekse tehdit yoluyla sindirilerek grupta

kalmalarının veya para vermelerin sağlandığı, özellikle İstihbarat Dairesi Başkanlığı ve önemli illerin İstihbarat Şube Müdürlükleri ile Narkotik, Mali ve Organize Şuçlarla Mücadele Şube müdürlükleri teknik takip birimlerini ellerine geçirdikleri, bu yolla düşman addettikleri kişiler hakkında arşiv çalışması yaparak bunu muhtemelen gazetesi arşivinde sakladıkları, grubun asıl amacının başlangıçta silahsız mensupları vasıtasıyla T.C. devletinin üç temel gücü olan yasama, yürütme ve yargı erklerine gizlice sızmak ve devlet rejimini değiştirerek dini esaslara dayalı Said-İ Nursi düşünceleri temelinde bir Kürt-İslam devleti kurmak olduğu yönünde ciddi istihbari bilgiler edinilmiştir."
Saçan aynı gün İstanbul DGM Başsavcılığı'na da bir yazı yazarak cemaatle ilintili olduğunu iddia ettiği Asya Finans Kurumuyla ilgili de bir çalışma yapma talebinde bulunuyordu. B.05.1.EGM.4.34.00.16.Opr.Br.2001/585 sayılı Asya Finans konulu talep yazısında Saçan şöyle deniyordu: *"DGM Cumhuriyet Başsavcılığının şifahi talimatlarında, Asya Finans isimli finans kurumunun halka yüksek faiz karşılığı krediler verdiği ve geri ödemeleri temin etmek için silahlı çete oluşturmak suretiyle zor kullanma ve tehdit yolu ile para tahsilatı yaptıkları bildirilmiş; şubemiz görevlilerince yapılan istihbari çalışmalar neticesinde konunun doğruluğunu teyit eder nitelikte bilgiler elde edildiğinden, 4422 sayılı kanununu 1. ve yine 4422 sayılı kanunun 6. Maddesi uyarınca proje çalışma grubu oluşturulması hususunda gerekli talimatın verilmesini delaletlerinizle arz ederim."*

"Cemaatçi polisler soruşturmayı engelliyor"

Saçan, 1991'de İDB'de görevliyken Emniyet içindeki irticai yapılanmayla ilgili yürütülen soruşturmada, konuyla ilgisi olmamasına karşın cemaatçi polislerin girişimleriyle görevden alınanlar arasındaydı. Aynı şekilde, milli görüş çizgisinde olduğu bilinen Mustafa Gülcü de görevden alınmıştı. Kendilerine yönelik komployu öğrenen ve cemaatin iç işleyişini bilen Saçan ve Gülcü intikam arayışındaydı. Bu nedenle de Saçan hiçbir ilerleme kaydedemeyeceği Gülen cemaati soruşturmasını başlatmıştı. Elindeki bilgiler ışığında, telefon dinlemeler de dâhil olmak üzere operasyon yapmak isteyen Saçan'ın istediği izin, İstanbul DGM Başsavcısı Aykut Engin Cengiz tarafından birkaç gün sonra 23 Temuz 2001'de verilir, Hatta Bekir Raif Aldemir de savcı olarak görevlendirilir. Ancak Saçan ne kadar uğraşsa da bir türlü sonuç alamaz. Bir adım öteye gidememiştir. Bir yıl sonra, 10 Temmuz 2002'de İstanbul DGM Başsavcısı Cengiz'e bir yazı gönderen Saçan, Fethullah Gülen ve grubuna yönelik operasyonda ilerleme sağlanamadığını belirtip, soruşturmanın başka bir birime verilmesini talep ediyordu. Saçan soruşturmanın ilerlememesinin nedeninin de bizzat Emniyet İDB ve İstanbul İstihbarat Şubesi içindeki Fethullahçı polis örgütlenmesi olduğunu iddia ediyordu:

"Çalışma izni alındığı 23.07.2001 tarihinden itibaren birkaç defa ilgili grubun izlenmesi için takip ve tarassut faaliyeti icra edilmeye çalışılmış ve inanılmaz baskı ve engellemelerle karşılaşılmıştır. Örneğin A. K.'nin ikameti tespit edilmeye çalışılmış, ancak bunun duyulması üzerine bizzat tarafıma konunun ne olduğunun öğrenilmesi için ilin en üst düzey yöneticilerinden baskı uygulanmıştır (O tarihte İstanbul Valisi Erol Çakır'dı). Fethullah Gülen grubunun Emniyet içindeki etkinliği, özellikle İstihbarat Şube Müdürlüğü ve Daire Başkanlığının teknik takip birimlerinde odaklanmaktadır. Bu nedenle ilgili birimlerden habersiz dinleme ve izleme faaliyetlerinde bulunulması başlangıçta planlanmış ancak 30.10.2001 tarihli talimatnamenin bentlerine göre bu birimlerden habersiz, yargı kararı da olsa teknik takip ya da izleme faaliyetlerinin yapılması imkânsız hale getirilmiştir. Bu talimatnamenin de esasen bu grubun girişimleriyle çıkartıldığı kanaati tarafımızda mevcuttur. Yine 2001 yılında yapılan idari düzenlemelerle[80] İstanbul ilinde özellikle GSM dinlemeleri İstihbarat ve KOM Daire Başkanlıkları üzerinden yapması zorunluluğu getirilmiş, böylece tarafımızdan alınan dinleme kararlarının İstihbarat ve KOM Daire Başkanlıklarınca kontrol edildiği hatta 4422 sayılı yasaya aykırı olarak adı geçen daire başkanlıklarınca dinlenilmesi olanağı sağlanmıştır. Yukarıda açıklanan sebeplerden dolayı Şube müdürlüğümüzce verilen görevin bugüne kadar yerine getirilmesinin olanaksız olduğu kanaati hâsıl olmuştur. Bu nedenle ilgili çalışmanın yerine getirilmesi için teknik takip ve tarassut faaliyetlerinde bulunmak üzere uygun göreceğiniz Emniyet dışı birimlere talimat verilmesi ve operasyonun bu birimlerin desteğinde Şube Müdürlüğümüzce yapılması için gerekli görüş ve talimatlarınızı arz ederim."

Komplo kurulacak iddiası

Adil Serdar Saçan bu yazısından kısa bir süre sonra 10 Temmuz 2002'de yine İstanbul DGM Başsavcısı Aykut Cengiz Engin, Ankara DGM Başsavcılığı ve Genelkurmay İstihbarat Başkanlığı'na aynı içerikli bir yazı gönderdi. Yazıda Fethullahçılarla ilgili başlatılan proje çalışma grubundan bahsedildikten sonra, *"Ancak Fethullahçı grubun ileri gelenlerinin örgüt lideri Fethullah Gülen'in talimatıyla almış oldukları karar gereği önümüzdeki günlerde, bu grubun emniyet içerisindeki işbirlikçileri ile birlikte eski Kara Kuvvetleri Komutanı Orgeneral Atilla Ateş, eski 2. Ordu Komutanı Orgeneral Kemal Yavuz, Genelkurmay Adli Müşaviri Tümgeneral Erdal Şenel, Askeri Yargıtay üyesi Albay Tanju Güvendiren,*

---

[80] Telefon dinlemelerdeki keyfiliği önlemek ve Telekulak skandalının tekrarlanmaması için tedbir niteliğinde bir yasal düzenleme yapılmıştı. Her ilin şube müdürünün herhangi bir yargı kararı alıp, merkezi denetim olmadan dinleme yapması büyük sorunlar yaratacaktı. Bu nedenle Saadettin Tantan'ın İçişleri Bakanlığı döneminde çıkartılan yasayla yetki ve düzenleme amacı güdülmüştü.

Ankara 2 Nolu DGM Başkanı Hüseyin Eken, Ankara 2 Nolu DGM üyesi Yunus Kayrabıyıkoğlu ve Ankara DGM Başsavcısı Nuh Mete Yüksel'e karşı devletin çeşitli makamlarıyla, basın ve yayın organlarına isimsiz ve asılsız ihbar mektupları göndereceklerі, ayrıca şantaj amaçlı olarak hazırlanmış montaj kasetlerin televizyon ve basın kurumlarına gönderilerek yukarıda adı geçen devlet görevlilerinin karalanması, sindirilmesi yoluyla görevlerinden uzaklaştırmya çalıştıkları, X şahıs ile yapılan görüşme sonucu tespit edilmiştir" deniliyor, iddiaları dile getiren ve X koduyla anılan muhbirin ifadesine ilişkin tutanakla birlikte gönderiliyordu.
Aslında böyle bir ihbar ya da herhangi bir bilgi yoktu. Seks kasedi skandalı nedeniyle görevden alınacağı önceden öğrenilen DGM Savcısı Nuh Mete Yüksel'i kurtarma planının bir parçası olarak, üst düzey bir askeri yetkilinin girişimiyle bu düzmece olduğu düşünülen ihbar devreye sokulmuştu. Saçan'ın belirttiği konuya ilişkin bir rapor düzenlenmesi önce Ankara'da İDB'de üst düzey bir görevliye teklif edilmişti. Ancak teklifin reddedilmesi üzerine amaçlarını gerçekleştirmek için iddiaya göre Adil Serdar Saçan'a bu düzmece yazı yazdırılmıştı. Teklifi kabul etmeyen İDB'de görevli üst düzey emniyetçi ise görevden alınmıştı.
Saçan'ın gönderdiği bu yazıya İstanbul Başsavcısı Aykut Cengiz Engin'den 26 Temmuz 2002'de gelen yanıtta ise Gülen cemaatine ilişkin proje çalışma grubunun takip ettiği olayla ilgili Ankara DGM Başsavcılığı'nın soruşturma yürüttüğü ve ilgili kolluk kuvveti olarak da Ankara İl Jandarma Komutanlığı'nın tayin edildiği belirtiliyor ve çalışma sonunda elde edilecek delillerin İstanbul KOM Şube Müdürlüğü'nün yürüttüğü tahkikatta elde edilecek bulgularla birleştirileceği anlatılıyordu. Saçan'ın aralarında askerler ve yargı mensupların bulunduğu bazı kamu görevlilerine ilişkin komplo kurulacağına ilişkin yazısına da, iddia edilen faaliyetlerle ilgili tespitler yapıldığı takdirde bu belge ve delillerin de ön çalışma evrakına eklenerek ilgili savcı olan Bekir Raif Aldemir'e iletilmesi isteniyordu.

Polisler Fethullahçı, jandarma dinlesin

Saçan'ın, Ergenekon'un delil klasörleri arasında yer alan bu konuyla ilgili son yazısı ise, Fethullah Gülen hakkında dava açan dönemin Ankara DGM Savcısı Nuh Mete Yüksel'e gönderdiği yardım talep eden başvurusuydu. Saçan, İstanbul Emniyeti'nde "Fethullah Gülen Cemaatiyle ilgili Proje Çalışma Grubu" oluşturulduğunu anlattığı yazısında Savcı Yüksel'e, *"Bu grubun emniyet ve özellikle de İstihbarat ile Kaçakçılık ve Organize Suçlarla Mücadele Daire Başkanlıklarında yuvalanmış işbirlikçileri nedeniyle çalışmalar neticelendirilememiş ve GSM telefon udinlemelerine ancak Ankara'da bulunan bu daire başkanlıkları aracılığıyla yapıldığından, çalışmaların gizliliği ortadan kalktığı ve bu gruba yönelik telefonların iletişimlerinin tespitinin Ankara İl*

Jandarma Komutanlığı'nca yürütüleceği bildirildiğinden, yukarıda bahsedildiği üzere bu örgütün emniyet içindeki uzantıları ile yine bu şahıslarla irtibatlı olan Zaman Gazetesi İstanbul Haber İstihbarat Müdürü F. M. isimli şahsın telefonları aşağıda belirtilmiş olup gereğini arz ederim" diyordu.
Saçan'ın, gazeteci F. M. dışında telefon numaralarını vererek jandarmanın dinlenmesini istediği kişiler ise Telekomünikasyon İletişim Başkanlığı (TİB) Teknik Daire Başkanı B. A., istihbaratçı emniyet müdürlerinden N. E. ile Zaman gazetesinin yazarı S. U. ile soyadı belirtilmeyen Coşkun isimli bir kişiydi.

Saçan'a neler oldu?

Burada ilginç bir ayrıntının altını çizmek gerekiyor. Adil Serdar Saçan'ın İstanbul ve Ankara DGM Başsavcılığı ile Genelkurmay İstihbarat Başkanlığı'na gönderdiği ve bazı rütbeli askerler ile yargı mensuplarına komplo düzenleneceğini öne sürdüğü "düzmece" yazının tarihi 10 Temmuz 2002'ydi. İlginçtir Saçan'ın yazısında adları bulunan askerlerden Atilla Ateş dışındakilerin hepsi Ergenekon sanığı olurken, Ankara DGM Başsavcısı Nuh Mete Yüksel ise gizli kamerayla çekiymiş seks kaseti görüntülerinden sonra aldığı kınama cezasıyla DGM'ye veda etmişti. Ergenekon soruşturmalarından 5 yıl önce Fethulahçılarla ilgili soruşturma yapmaya kalkan Adil Serdar Saçan da, Fethullahçılara karşı mücadaleye girişen herkesin başına bir bela açıldığı gibi kendini bu davanın sanıkları arasında buldu. Yargılaması sırasında mahkemede yaptığı savunmasında[81] Saçan yürütmek istediği ancak sonuç alamadığı tahkikatın yukarıda yer vermediğimiz ayrıntılarını özetle şöyle anlatıyordu:
"Haziran 2001'de Hasan Özdemir yeniden İstanbul Emniyet Müdürü oldu. Bir gün makamına çıkarak Emniyet Örgütü içerisindeki Fethullahçı yapının çok tehlikeli bir hal almaya başladığını anlattım ve bu konuda özellikle İstihbarat Şubesinde örgütlenme olduğunu bildirdim. Hasan Özdemir bu olayı fazla önemsemedi ve birkaç amiri istihbarattan başka birimlere atadı. Hatırladığım kadarıyla bunlardan biriside H. Ü. Y.'dır. Hasan Özdemir'e bu durumu anlatmadan önce elemanlarım vasıtasıyla yaptırdığım araştırma sonucunda Fethullahçı örgütlenmenin güçlenerek tehlikeli hale geldiğini tespit ettim ve DGM Başsavcısı Aykut Cengiz Engin'den çalışma talep ettim. İzin verildi ancak çalışma başladığı gibi fiilen bitti. Başta İl Valisi Erol Çakır'ın dönemin Başbakan Yardımcısı'nın talimatıyla tarafıma yaptığı baskılar olmak üzere Emniyet örgütünde mevzilenmiş tüm cemaat mensuplarının müthiş direnişleriyle çalışma akamete uğratılmıştır. Ne yazık ki bu direnişte müdürü olduğum şube içerisindeki o tarihte bu durumlarını bilmediğim cemaat mensupları gizliden gizliye başı çekti ve çalışma için yazılan yazılara emrimle 'çok

[81] http://www.celalulgen.av.tr/savunma/Savunma.pdf

gizli' kaşesi vurulduğu halde aynı gün izin aldığımız deşifre oldu. Hasan Özdemir beni çağırarak 'A. K. kim? Başbakan Yardımcısı Mesut Bey aradı. Hakkında çalışma mı yapıyorsunuz?' diye sordu. Çalışmanın sızdığı ortadaydı. 'Hayır, yapmıyoruz'diyerek çıktım. Bu nedenle çalışmayı durdurup biraz soğutmak istedim. Arada başsavcıya sözlü olarak durumu anlattım. Etrafımız öyle bir sarılmıştı ki etrafımız, bu gruba operasyon yapmanın olanaksız olduğunu fark ettim... Temmuz 2001'de ön çalışma İznini DGM'den aldığım an Emniyet örgütü içerisindeki ve birçoğunu ne yazık ki sonradan öğrendiğim Organize Suçlar Şubesi'nde emrimde çalışan görevliler sayesinde tüm Fethullahçılar olaydan haberdar oldular. Zaten iki ya da üç gün sonra daha önce anlattığım vali ve emniyet müdürü müdahaleleri geldi. Bu izin ve Emniyet Müdürü Hasan Özdemir'e Fethullahçı örgütlenmenin boyutunu anlatmam üzerine yaptığı birkaç tayin nedeniyle İstihbarat Şube Müdürlüğünde görevli çok sayıda Fethullahçı amir, şube içerisinde bir toplantı yaparak benden intikam alacaklarına dair yemin etmişlerdir. Bu yeminleri orada çalışan ve Fethullahçı olmayan ve yine şubemdeki bazı amirlerce bana bildirildi. Beni 2001 yılı Temmuz ayından itibaren büyük düşman ilan ettiler ve gerçekten de intikamlarını aldılar. Fethullahçılar, izin yazısını aldığım an Veli Küçük'le ve Sedat Peker'le ilişkili olduğum dedikodularını yaymaya başladılar. Bugünkü adıyla Ergenekoncuydum…"

"Fethullahçı polisler suç üretiyor"

Saçan, DGM'den Fethullahçılara ilişkin yürüteceği soruşturmanın izinin alınmasından sonra İstanbul Emniyet Müdürlüğü İstihbarat Şube Müdürlüğü'ndeki Fethullahçı kadroların müdürü olduğu KOM Şubesine boykot uyguladığını hatta ortak çalışmalar hakkında bile hiç bir bilgi ve belge vermemeye başladıklarını da savunmasında dile getirdi. Kendisi hakkında internet üzerinden elektronik posta ve karalama yazılarının dolaşıma sokulduğunu anlatan Saçan, cemaatle ilintili basın organlarında hakkında olumsuz haberler yayımlanıp, birçok ihbar telefonu ve isimsiz imzasız ihbar mektuplarının ilgili makamlara yollandığını da söyledi. Özellikle Ergenekon soruşturmalarında çok sık başvurulan bir yöntem olan isimsiz ihbar telefonları ve mektupları ile elektronik postaların Fethullahçı polisler tarafından yönlendirilen ve kontrol edilen tüm operasyonlarda kullanıldığını öne süren Saçan, *"Hâkim oldukları İstihbarat ve Organize Suçlar birimlerinde yasal olmayan yollardan dinleme yapıp izledikleri hedefleri hakkında istedikleri suçu yaratabilecek ve bu suçla teknik dinleme ve izlemeleri uyumlu hale getirebilecek düzenleme yapabilmektedirler. Böylece diledikleri suç malzemelerini hedef şahısta bulabilecek ortamı hazırladıktan sonra yaptıkları soruşturmayı yasal hale dönüştürmektedirler. Yani önce yasal olmayan yollardan suç ve delil ihdas edip sonra ihbarlarla konu kendilerine yeni intikal etmiş gibi işleme başlamakta,*

savcılık ve mahkemeleri de aldatmakta ve inandırmaktadırlar" diyordu. Saçan bunun örneğinin de kendi başına geldiğini şöyle anlatıyordu:
"Bu iddialarıma somut örnek yargılandığım Ergenekon iddianamesine de konu olan Duyu-San Ltd. Şirketi baskınında görülecektir. Babasını tanıdığım bir tiner bağımlısı çocuk, Organize Suçlar Şube Müdürü Ayhan Buran ve Organize ile İstihbarat Şubelerinden sorumlu Müdür Yardımcısı tarafından kullanılarak, babasının işyerinin El Kaide Bomba İmalâthanesi olduğuna dair telefon ihbarı yaptırılmış, bu ihbar üzerine düzenekten habersiz bir Terörle Mücadele Şube Ekibi ihbarda geçen işyerine gidip ihbarın asılsız olduğuna dair bir rapor tutmuştur. Bu rapora rağmen sanki oraya hiç gidilmemiş gibi DGM Savcılığından ihbar tutanağı esas alınarak arama kararı alması istenmiş ve DGM Hâkimince 'El Kaide örgütünün bomba imalathanesinin aranması için' yasal arama izni verilmiş bunun üzerine ertesi gün aynı yere onlarca polisle gidilip bomba imalathanesi yerine 'Organize Suçlar Şube Müdürü olduğum döneme ait binlerce sayfa, evrak, kaset sureti vs' bulunmuştur. Olay tarafımızdan tek tek tespit edilip savcılığa başvuru yapılmıştır. Bu yüzden dönemin Organize Suçlar Şube Müdürü A. B. adli görevi kötüye kullanmak ve adli mercileri yanıltmaktan halen Fatih 5. Asliye Ceza Mahkemesi'nde yargılanmaktadır. Ancak bu operasyon nedeniyle hem meslekten çıkartıldım, hem adli ceza aldım…"

Saçan'ın dikkat çektiği tesadüfler

Saçan savunmasında, Fethullahçı örgütleneminin merkezi olarak görülen Emniyet teşkilatındaki birtakım tesadüfler zincirine de vurgu yapmıştı. Kendisinin de bizzat tanık olduğunu söylediği emniyetteki cemaat ögütlenmesinin 1978'lerde özellikle polis okulları, polis koleji ve akademisinde faal halde bulunduğunu belirten Saçan şöyle diyordu: *"Başlangıçta eğitim, personel, okullar gibi geri plandaki birimlerde sonraları, İstihbarat Daire Başkanlığı ki orada çalıştığım 1988-91 döneminde müthiş örgütlüydüler, Kaçakçılık, Terörle Mücadele, Asayiş Daire Başkanlığı ve ilgili il birimlerinde yaygın ve etkili olarak örgütlendiler. Yurtdışına gidişler ve yurtdışı eğitim kurslarında liyakat cemaate mensubiyetle ölçülmekteydi... Bu arkadaşlarımız genelde mülayim, dindar, kimseye bir zarar vermeyen sessiz, ağırbaşlı, dürüst yapıdaydılar. Gün geçtikçe emniyet örgütünde ciddi anlamda güçlendiklerini görüldü… Savunmama başlarken 1980 yılında üç komiser yardımcısının Polis Kolejine atandığını ve bundan sonra okuldan Işık Evlerine gitmelerin başladığını belirtmiştim. Bunlardan birisinin halen İstihbarat Daire Başkanı R. A. olduğunu söylemiştim. R. A. Trabzon Emniyet Müdürü iken Rahip Santaro cinayeti oldu. Mc Donald's bombalandı. Futbolcu Gökdeniz Karadeniz'in evi ve arabası kurşunlandı, bazı göstericiler linç edilmeye kalkışıldı ve sonunda Trabzon'dan kalkıp İstanbul'a gelen birileri Hrant Dink'i öldürdü. R. A. İstihbarat*

Başkanı olduktan sonra Danıştay Saldırısı gerçekleşti ve YÖK baskını oldu. O dönemki ikinci Komiser yardımcısı Malatya Emniyet Müdürü A. O. K.'dır. Orada da Zirve Katliamı oldu. Üçüncüsü Mustafa Sağlam'dır. O da Haziran 2009 kararnamesi ile Diyarbakır Emniyet Müdürü oldu. Orayı da dikkatle izlemek lazım. Yine Atatürk köşesi konusunda tartıştığımız devre arkadaşım H. Ç. 2007 yılında İstanbul Terörden Sorumlu Müdür Yardımcısı olarak Ergenekon operasyonunu hazırlayan kişidir. Bunları kesinlikle suç isnadı için söylemiyorum. Yalnızca hayatın ne kadar ilginç tesadüflere dolu olduğuna olan inancımı anlatmaya çalışıyorum. Bu arada, beni Ergenekon sanığı da yapan ve meslekten çıkarılmama enden olan Duyusan şirketinin deposunun basılmasında şikâyetçi olduğum dönemin Emniyet Müdür Yardımcısı Ş. D. da (şimdi Rize Emniyet Müdürü) Hrant Dink'in öldürüleceğine dair Trabzon Emniyet Müdürlüğünün resmi yazısını işleme koymayanlardan birisidir. Dink öldürüldüğünde Rize Emniyet Müdürüydü, 'Acaba o gün İstanbul'da mıydı?' diye sorası geliyor insanın."[82]

Türkiye Telekulak Cumhuriyeti

Evet, kitabın ana ekseni, her daim Emniyet içinde varolduğu öne sürülen Fethullahçı yapılanma. Ama kimi bölümlerde daldan dala atlayıp emniyet dışındaki yapılanmaları da anlatmaya çalışsak da hepsinin nedeni malum: Bu örgütlenmeyi sadece Emniyetle sınırlı tutmak fazlasıyla safdillik olur. Öte yandan anlattığımız ya da anlatacağımız ilginç gariplikler zincirinin bir yerinde karşımıza mutlaka polis çıkıyor. Daha doğrusu Emniyetin içinde örgütlü olduğu öne sürülen cemaat teşkilatının polisleri. Karşımıza çıkmadığını düşündüğümüz olaylarda ise insanın kafasında mutlaka kuşku kalıyor. Özellikle son birkaç yıldır yaygın bir şekilde internet üzerinden kamuoyuna sızdırılan dinlenen telefon kayıtları, bazen daha ileriye giderek suçlanmak, ayağı kaydırılmak ya da Ergenekon sanığı yapılmak istenenlerin seks içerikli görüntüleri bir anda karşımıza çıkıveriyor. İçinde yer alan özneyi itibarsızlaştırma, söylediklerin ya da söyleyeceklerini değersiz kılma amacı taşıyan seks içerikli olan görüntülerin özel hayatla ilgili olduğunu ve bizi ilgilendirmediğini özellikle vurgulamak gerekiyor. Telefon dinleme kayıtlarıyla ilgili de içeriğinde suç olanların araştırılması ve yargı aşamasına getirilmesi kesinlikle çok değer taşıyor. Ama burada tartışmamız gereken başka bir olgu özellikle gözden kaçırılıyor. "Ses kaydı ortaya çıktı", "Şok görüntüler", "Konuşmalar internete düştü" gibi flaş başlıklarla okuyucu/izleyici bağlamında kamuoyuna duyurulan bu görüntü ve ses kayıtlarını elde eden ya da bizatihi kaydeden kişilerin suç işlediği. Bunun iki nedeni var. İlki elbette ki ortaya çıkarılan görüntü/ses kayıtlarının içeriğinde yer alan vahamet ya da suç itirafları. Ama daha

[82] http://www.celalulgen.av.tr/savunma/Savunma.pdf

önemlisi konuyu içeriğe yönlendirerek yapılan suçu başarılı bir şekilde örtbas etme gayreti olduğu da aşikâr. Suç olan bu olgu araştırılmadığı gibi, bu dinleme olanaklarına sahip olan başta Emniyet olmak üzere Jandarma ve MİT'te bu olaylara ilişkin yapılmış herhangi soruşturmadan da ne mağdurları ne de kamuoyu bilgi sahibi değil. Hakkında gizlilik kararı bulunan Ergenekon soruşturmalarıyla ilgili yapılan her haber, yazılan her kitap için soruşturma ve istisnasız bir şekilde dava açan savcılar, sadece soruşturmanın kolluk kuvveti polis ve yargı makamı olan savcılık dosyalarında yer alan telefon dinlemelerine dayalı konuşmalarının basın servis edilmesi hakkında ise kıllarını kıpırdatmadılar. Daha dava açılmamışken, gizli bir soruşturmanın bilgi ve belgelerine ulaşacak kişi sayısı da kimlerin görevli olduğu için bilindiği halde savcılıklar bir yana İçişleri Bakanlığı'nın açtığı bir idari soruşturmaya da tanık olmadık. Ya da açılmışsa sonucunun ne olduğuna dair bir bilgimiz yok. Zaten işin bu "detay" kısmını da kimsenin sorguladığı yok. Ve en önemlisi Türkiye'nin tamamının bir "Tele Kulak" cenneti olduğunu artık kimse inkâr edemiyor. Kitabın hazırlanması aşamasında, kendi telefonlarını dinlendiğini bildiği gibi yılardır benim telefonlarımın da dinlenmesi nedeniyle, Emniyet içindeki üst düzey bir yetkili, "Seni farklı numaralardan aradığımda ve XXX dediğimde çıkıp bakkaldan ya da ankesörlü telefonlardan beni ara" demesi ise konunun vahametinin bir göstergesi olarak önemli.

Polis eliyle ÇEV'in başına örülen Ergenekon çorabı

Buraya kadar anlattıklarımızdan sonra kitabın ve yukarıda anlatılan vahametle birebir ilgisi olduğunu düşündüğümüz 2 olayı anımsatmakta fayda var. Bilindiği gibi Fethullah cemaatinin geniş alana açılmasında ve daha önemlisi ülkenin günümüzdeki özellikle bürokraside yer alan yönetici kadrolarının devşirilmesindeki en büyük pay eğitim kurumları oldu. Işık Evleri, dershaneler, yurtlar derken dünyanın dört bir yanına dağılmış durumdaki ilköğretimden üniversiteye kadar uzanan irili ufaklı eğitim kurumlarından bahsediyoruz. Bunların bir parçası olarak da verilen eğitim bursları da bu zincirin önemli bir halkası. Burs alanında cemaatin hem ideolojik olarak karşısında duran hem de rakibi olan en büyük yapı da kuşkusuz ki Çağdaş Eğitim Vakfı ve Çağdaş Yaşamı Destekleme Derneğiydi. Bu vakıflar, askerler ve köktenlaik çevreleri de arkalarına alarak kısa sürede örgütlenip Gülenci ve diğer İslamcı cemaatlerin karşısına alarak burs dağıtıyorlar, kız çocuklarının okula gönderilmesine ilişkin kampanyalar düzenliyorlardı. Askerlerle ve bazı Ergenekon sanıklarıyla olan dirsek teması ve kimi zaman faşizmle özdeş tutulan ideolojik saplantıları ayrı bir değerlendirme konusu ama ilginç olan bu iki kurumun da bir kumpasla 2007'den itibaren adı sıkça anılan Ergenekon soruşturmalarına dâhil edilmesi oldu. Ergenekon soruşturması ve davalarının zanlı ya da sanıklarını gerçek suçlarından yargılamaktan çok tamamen bir karalama ve

itibarsızlaştırma, siyaset sahnesinde rakiplerini yok ederek tek büyük güç olma planını bir parçası gibi işlediği tespiti yapmak mümkün.[83] Örneğin, yıllarca ÇYDD'nin başkanlığını yapmış ve ömrünü çağdaş bir Türkiye'nin önemine vurgu yaparak eğitime adamış olan Türkan Saylan'ın adının da Ergenekon kapsamında anılması ve hatta evinin basılarak aranması[84] bizzat Ergenekon destekçisi çevrelerden de büyük eleştiri almıştı. ÇEV'in cemaate rakip olması bir yana hedef haline gelmesinde en büyük etken kuşkusuz ki Fethullah Gülen hakkında açılan davada müdâhil olarak yer alması ve Işık Evleri'nde yetiştikten sonra "itirafçı" olan kişileri bulup tanıklık yaptırtmasıydı. Bu nedenle üzerinde baskı kurulmaya çalışılan ÇEV ve ÇYDD, Saadettin Tantan'ın İçişleri Bakanı olduğu dönemde kapatılmak istendi. Bu amaçla vakıf ve dernek üzerinde yapılan araştırmalar incelemelerden bir sonuç çıkmadı. Derken İstanbul Emniyet Müdürlüğü Terörle Mücadele Şube Müdürlüğü Değerlendirme Bölümü'nde görevli komiser B.Ö. polis kimliğini kullanarak vakfa ajan olarak sızdı. O süreçte evi de kurşunlanmış olan Yaşer'e hem kendisine hem de vakfa yönelik saldırılara ilişkin yardımcı olacağını söyleyerek sızan Komiser B.Ö., iddiaya göre önce Fethullah Gülen'le ilgili görülen davanın tanıkları arasında olan Işık Evleri'nde yetişen "itirafçı"ların kimliğini öğrenip tanıklıklarından vazgeçmesini da sağladı. Ardından da vakfın dağıttığı burslardan PKK'lıların da yararlandırıldığı iddiasını oluşturacak gizli kamera çekimleri gerçekleştirdi.

4 Mayıs 2002'de cemaat bağlantılı Işık TV isimli kanalda bir "özel haber" yayınlandı. Haber gerçekten özeldi. Çünkü bir polisin çektiği gizli kamera görüntüleri yayınlanıyordu. Özellikle cemaat medyası başta olmak üzere İslamcı basının hararetle yer verdiği, tartışıp gündemde tutmaya çalıştığı bu haberin görüntülerinin İstanbul Emniyet Müdürlüğü'nden nasıl çıktığı ise hiç sorgulanmadı. Daha sonra Ergenekon sanığı da[85] olan ÇEV Başkanı Gülseven Yaşer görüntülerde

---

[83] Bu konu, Ertuğrul Mavioğlu ile birlikte kaleme aldığımız İthaki Yayınlarından"Kırk Katır Kırk Satır" üst başlığıyla çıkan 2 ciltlik kitabımızda da ayrıntılı olarak anlatılıyor.

[84] Ergenekon soruşturması kapsamında şüpheli olarak evinde arama yapılan Türkan Saylan ve gözaltına alınan 12 ÇYDD yöneticisi hakkında, delil bulunamadığı gerekçesi ile 19 ay sonra dava açılmasına yer olmadığına karar verildi. Ergenekon'un bazı dokümanlarında ve kimi sanıklarda ÇEV, ÇYDD ve üyelerinin adlarının geçmesi üzerine bu kurumlar ile bağlı kişiler de soruşturmaya dâhil edilmişti. Ancak 2 Kasım 2010'da verilen takipsizlik kararında şüphelilerin terör örgütü üyesi olduklarına dair haklarında kamu davası açmayı gerektirir nitelikte ve yeterlilikte delil elde edilemediği belirtildi. Soruşturma kapsamında 13 Nisan 2009'da yapılan operasyonlarda ÇYDD üye ve yöneticisi 42 kişi gözaltına alınmış, derneğin eski Genel Başkanı Türkan Saylan'ın İstanbul Arnavutköy'deki evi de dâhil olmak üzere 81 adreste arama yapılmıştı. Operasyon tarihinde kanser tedavisi gören Türkan Saylan, soruşturma devam ederken 18 Mayıs 2009'da ölmüştü.

[85] Ergenekon soruşturması kapsamında ÇYDD ve ÇEV yöneticileri ile üyelerinden oluşan 8 sanık hakkında 13 Aralık 2010'da dava açıldı. İddianamenin kabul edildiği İstanbul 12. Ağır Ceza Mahkemesi tarafından hakkında yakalama kararı çıkarılan Eski ÇEV Başkanı Gülseven Yaşer ile Fatma Nur Gerçel'in "Ergenekon Silahlı Terör Örgütüne Üye Olma" ve "Hukuka Aykırı Olarak Kişiler Verileri Kaydetmek" suçlarından 8 yıldan 19,5 yıla kadar hapisle cezalandırılması istendi. Diğer sanıklar Ayşe Yüksel, Halime Filiz Meriçli, Hamdi Gökhan Ecevit, Ömer Sadun Okyaltırık ve Aydın Ortabaşı'nın da "Ergenekon Silahlı Terör Örgütüne Üye Olma" suçundan 7,5 yıldan 15 yıla kadar hapse mahkûm edilmesi talep edildi. Mustafa Namık Kemal Boya hakkında da "Ergenekon Silahlı Terör

gizli kamera kaydını yapan ajan polis B.Ö.'yle, ÇEV'in dağıttığı burslardan PKK'lıların da yararlandırıldığı iddiasını oluşturacak şekilde konuşurken görülüyordu. Yaşer bu konuyla ilgili yaptığı açıklamalarda, B.Ö.'nün, ÇEV bursu alanlardan iki kişinin PKK ile temasta olabileceğini söylemesi üzerine konunun araştırıldığını, hem bu öğrencilerin okuduğu üniversitelerden hem de Cumhuriyet Savcılıklarından alınan adli sicil kayıtlarında böyle bir bilgiye rastlanılmadığını söylemişti. Yaşer'in daha sonra yaptığı açıklamalarda "montajlanmış" dediği çekimler Samanyolu TV ve Kanal 7'de de gösterilip başta Zaman gazetesi olmak üzere İslamcı cenahın gazetelerinde sıkça işlendi. Gülseven Yaşer'in bu görüntüleri, cemaat televizyonunda yayımlanmasından 2 gün sonra müdâhili olduğu Gülen'in yargılandığı davanın 6 Mayıs 2002'deki duruşmasında da Gülen'in avukatları tarafından bant çözümü sunularak mahkemeye verildi. Hemen ertesinde de 33 şehit ailesi adına Yaşer ve ÇEV hakkında suç duyurusunda bulunuldu. Ankara DGM'ye yapılan bu suç duyurusu görevsizlik kararıyla İstanbul'a gönderildi. 28 Mayıs 2002'de Yaşer'in, İstanbul Emniyet Müdürlüğü polislerince sorgulanmasından sonra İstanbul 6 Nolu D.G.M. Başkanlığı'nın verdiği arama emri uyarınca ÇEV'e 3 Haziran 2002'de yaklaşık 20 kişilik polis grubuyla baskın düzenlendi. Kütüphanede yapılan aramanın ilk dakikasında ise PKK yanlısı el broşürleri ile 2 adet Abdullah Öcalan'ın kitabı bulundu. Kütüphanedeki tüm kitaplarda ÇEV mührü olmasına rağmen bu kitaplarda yoktu. Bulunanlar arasında vakıf çalışanlarının daha önce görmediklerini iddia ettikleri birkaç CD de vardı. İşte o CD'lerden birinin içinde de, ilginç bir tesadüf eseri ÇEV'in de müdahil olduğu Gülen davasının görüldüğü Ankara 2 No'lu DGM Savcısı Nuh Mete Yüksel'in bir kadınla sevişirken gizli kamerayla çekilmiş görüntüleri vardı.

Nuh Mete Yüksel'in kudretini ve itibarını bitiren kaset

Nuh Mete Yüksel, doğruluğu ya da hukuk sınırları içinde olup olmadığı tartışılsa da başta Gülen cemaati olmak üzere dini yapıdaki her örgütlenme ve kişiye karşı soruşturma ya da dava açan kimliğiyle bilinen bir savcıydı. Kendisini elbette aklamaya çalışmıyoruz. Hatta başından sonuna dek iyi bir eleştiriyi hak ettiğini, yaptıklarının hukuk bağlamında değil ideolojik altyapıyla olduğunu söylemek yanlış olmaz. Ancak bu durum, kendisinin de ilk günden itibaren sadece malum grubu işaret ederek "komplo" dediği olayı irdelemememiz gerektiği anlamına gelmiyor. Şu tespiti net olarak ortaya koyabiliriz: Yüksel'in başına yakan Fethullah Gülen ve cemaatine dokunmasıydı. Yüksel'in ayağı planlı bir tezgâhla kaydırıldı.

Örgütüne Üye Olma", "Devletin Güvenliğine İlişkin Gizli Belgeleri Temin Etme" ve "Özel Hayatın Gizliliğini İhlal Etmek" suçlarından 12,5 yıldan 30 yıla kadar hapis cezasına çarptırılması talep edildi.

Bu yapılırken, yine Gülen cemaatinin hedefinde olduğu kuşku götürmeyen ÇEV de bu planlı tezgâhtan payına düşeni aldı. Bir taşla iki kuş vurulmuştu. Hem cemaatin burs alanındaki en büyük rakibi hem de cemaatin lideri Gülen'in yargılandığı davanın savcısı kamuoyu önünde itibarsızlaştırılıyordu. Gelinen noktada zaten şimdi hem ÇEV hem de ÇYDD Ergenekoncu olmakla suçlanıyor.
Görüntülerin ÇEV'e yapılan baskında ortaya çıkmasından sonra Savcı Yüksel, konuyu bildiğini, kendisine bir hafta önce kargoyla gönderilerek telefonla şantaj yapılmak istendiği açıklayacaktı. Star gazetesinde, Saygı Öztürk, "Tantan Savcıya Şantajı Açıkladı, Star Yazdı, DGM Belgeledi" başlıklı yazısında bu olayı şöyle aktarıyordu:
"Savcılara yönelik şantajın boyutlarının nerelere kadar vardığı dün mahkeme kararıyla da ortaya çıktı. Demek ki bir yandan savcıların telefonları dinleniyor, bir yandan şantaj kasetleri açıklanıyor. Şantajla karşı karşıya olan isimlerden birisi de Ankara DGM Savcısı Nuh Mete Yüksel. Dün Yüksel'le sohbet ediyor, kasedin içeriğini konuşuyorduk. Neden kendisine böyle bir şantaj yapılmak istendiğini de Nuh Mete Yüksel Star'a şöyle açıklıyor: 'İrticaya karşı yürüttüğüm inceleme ve soruşturmalar, beni onlara hedef yaptı. Ama bunları da aşacağım. Beni montaj seks kasetiyle vurmaya çalıştılar. Bunların hesabı da, yapanlardan sorulacak'. Şantaj kaseti Nuh Mete Yüksel'e geçen hafta kargoyla gönderildi. Nuh Mete Yüksel'e kaset ulaştığı sırada, kaseti gönderenlerden birisi telefonla aradı. Kasetin, içeriğini belirtti ve izledikten sonra kendisini bir daha arayacaklarını söyledi. Savcı Yüksel, telefonla konuştuğu kişiye, yaptıklarının hesabının adalet önünde mutlaka sorulacağını belirtti. 'Beni yolumdan kimse çeviremez' diye bağırdı. Diğer savcılar, Yüksel'in bu kadar sinirlendiğine bu güne kadar tanık olmamışlardı. Savcılar, Yüksel'in odasına gidip onu yatıştırdılar. Kaset, izleme gereği bile duyulmadan, incelenmesi için Jandarma Genel Komutanlığı Kriminal Daire Başkanlığı'na gönderildi…
Ankara DGM Savcısı Nuh Mete Yüksel'e 'kasetli şantaj' yapıldığı mahkeme kararıyla da belgelendi. İşte o karar: 'Ankara DGM Başsavcılığı'nın 6.6.2002 tarih 6.6.2002 tarih ve 2002/3644 Muh. Sayılı yazısında DGM C. Savcısı Nuh Mete Yüksel'in görevi nedeni ile yürütmekte olduğu soruşturmada şantaj aracı olarak kullanılmak istenen videokasetinin posta ile kendisine gönderildiği, bu kaset aracılığı ile yürütmekte olduğu soruşturmaların engellenmeye çalışıldığı belirtilerek, dosya içerisinde bulunan kasetin montaj olduğunun Jandarma Genel Komutanlığı'nın Kriminal Daire Başkanlığı raporunda belirlenmiş olduğundan CMUK'un ekli evrakı tetkik edildi… Ankara DGM C. Savcısı Nuh Mete Yüksel'e gönderildiği belirtilen ve yaptığı soruşturmalarla ilgili olarak şantaj aracı olarak kullanılmaya çalışıldığı anlaşılan dosyada mevcut 1 adet Raks VHS tip (Seri No: 21032P13E-30) videokaset üzerinde Jandarma Genel komutanlığı tarafından düzenlenen Ekspertiz raporunda oda içerisine yerleştirilen gizli bir kamera

vasıtasıyla çekilen video görüntülerinin toplam uzunluğunun 4 dakika 52 saniye olarak tespit edildiği ve görüntülenen her karesinin montaj olduğu belirtilmiştir.'"[86] *O dönemde görev yapan üst düzey bir emniyet müdürü, "Jandarmadan kendisini üzecek bir rapor çıkmayacağını biliyordu. Kendisine, 'Kasetin montaj olmadığı belli. Emir verin hemen bu komployu açığa çıkaralım. Kesin sonuç alınacak bilgiler mevcut' dedim Ama montaj olduğunda ısrar etti. O dönem Jandarmanın, Nuh Mete Yüksel'i korumak adına verdiği bu karar aslında cemaati korumuş oldu. Komplo açığa çıkmadı"* diyordu.
Zaten konuyla ilgili açılan idari soruşturma kapsamında yapılan incelemelerde görüntülerin montaj olmadığı da anlaşıldı. Hâkim ve Savcılar Yüksek Kurulu (HSYK) üyelerinin 21 Ekim 2002'de yaptıkları toplantıda kasetin montaj değil gerçek olduğuna karar vermesi üzerine, FP eski milletvekili Merve Kavakçı'nın evine baskın yaptığı için de daha önceden de "uyarı" cezası almış olan Savcı Yüksel'e bu kez "kınama" cezası verildi. Adalet Bakanlığı Teftiş Kurulu'nun, Savcı Yüksel hakkında başlattığı soruşturmada müfettişler, Hâkimler ve Savcılar Kanunu'na göre, "Hâkimlik ve savcılık mesleğinin onuruna yakışmayan hareketlerde bulunduğu'' gerekçesiyle Yüksel'e kınama cezası verilmesini istemişti. Yüksel hakkındaki ceza kararı, savcısı olduğu ve bir sonraki celseye esas hakkındaki mütalaasını vereceği belirtilen Fethullah Gülen'le ilgili davanın bir gün önce yapılan duruşmasından sonra verilmişti. Ancak aldığı ceza sonrasında Nuh Mete Yüksel, HSYK tarafından DGM savcılığından dolayısıyla Gülen davasından da alınarak Ankara Cumhuriyet Savcılığı görevine atandı.

Gülen'e ceza isteyen savcının başına gelenler

Şimdi benzer bir olayı daha aktarmakta fayda var. Olayın taraflarından birisi haliyle yine Gülen cemaati, diğer tarafında ise yine bir yargı mensubu, Savcı Salim Demirci var. Fethullah Gülen'in ilkin 1990'daki af kapsamına alınan daha sonra da AB uyum sürecinde TMK'de yapılan yasal değişikliklerden sonra avukatların "beraat kararı verilmesi gerektiği" talebiyle yeniden yargılandığı davanın savcısıydı Salim Demirci. Aynı zamanda Atabeyler Soruşturması'nda da tüm sanıkların delil yetersizliğinden beraatlerine karar verilmesini talep etmişti. Ankara 11. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görülen Gülen davasının 5 Mayıs 2006'daki karar duruşmasında mahkeme heyeti beraat kararı verirken Savcı Salim Demirci ise Fethullah Gülen'in "Şeriat devleti kurmak amacıyla terör örgütü oluşturmak" suçundan cezalandırılmasını istemişti. Bunun üzerine Savcı Demirci, ceza verilmesinden ısrar ederek mahkemenin verdiği beraat kararını temyiz için Yargıtay'a başvurdu. Demirci, temyiz dilekçesinde Gülen'in savunması alınmadan hüküm kurulmasının

[86] Star Gazetesi, 8 Haziran 2002

usül ve yasalara aykırı olduğunu söylüyor, Emniyetin son raporunun ise daha önce sunulan bilgilerle çelişkili olduğunu vurguluyordu. Derken 6 Mart 2008 günü, Savcı Salim Demirci'ye ait olduğu öne sürülen bir ses kaydı önce internette sonra da başta cemaat bağlantılı olanlar başta olmak üzere İslamcı cenahın yayın organlarında yayınlandı.
Ses kayıtlarında Demirci olduğu öne sürülen kişi Emniyet güçlerinin Diyarbakır'da valilik binasını dahi koruyamadıklarını söyleyip Başbakan Tayyip Erdoğan ve Başbakanlık Müsteşarı Efkan Ala'ya küfürler ediyordu. Bu yasadışı dinleme de, yine ilginç bir tesadüf Fethullah Gülen'in yeniden yargılandığı dönemde 2006 yılının Nisan ve Mayıs aylarında kaydedilmiş, 2 yıl sonra da tedavüle sürülmüştü. Youtube'da yayınlanan ve "Demirci'nin 2006 Mart, Nisan ve Mayıs aylarında önemli bir devlet kurumunda yaptığı konuşmalar" başlığıyla verilen Savcı Salim Demirci'ye ait olduğu iddia edilen ses kaydındaki ifadeler şöyleydi:
"Diyarbakır'da ne oluyor? Siirt'te güzel oluyor ama. Başbakanın memleketi. Salak anlamıyor ya halen daha anlamıyor. Ama en sonunda tövbeye geldi. Ulusa sesleniş mi nedir, tek millet tek devlet, ulan … Bundan iki ay önce Türkiyelilik ha. TC vatandaşlığı ha. Hayır olacağı belliydi. Askerin dur demesiyle, müdahalesiyle duruyordu. Asker çekildi şimdi kenara…
Emniyet güçleri Diyarbakır'da valilik binasını dahi koruyamıyor. Az bile vallahi. Şimdi polis de insan evladı da, şöyle beş on tane gitse abi. Sadece sapan kullanabiliyormuş, bizim DHKP-C'li çocuklar gibi ha… Ben tavan yaptırmazsam bu olayları. Ha onu söylüyorum ukalalık değil, beni üç aşağı beş yukarı tanıyorsunuz…
Diyarbakır'a Ankara 11. Ağır Ceza Mahkemesi üyesi Hasan Şatır tayin edilse, üç ayda Diyarbakır'ı mum gibi yapar. Asker, Diyarbakır'daki olayları kenara çekilerek izliyor. Şemdinli'de terör örgütü üyesinin cenazesindeki gibi Hava Kuvvetleri, olaylar sırasında alçaktan uçuş yaparak gözdağı verebilir. Asker göz yumuyordur yaptırmıyordur. Yaptırabilse ne ala, göz yumuyor. Ne yapıyor, bir tek valiliğin Diyarbakır etrafını bir tabur asker sarıyor. Çünkü bir ilde vilayet düşerse o il düşmüş demektir abi. O il işgalcilerin, isyancıların eline geçmiş demektir. Ben valiliği korurum çekilirim kenara…
YÖK'ü harcadılar. Tek tek bitti… Yargıyı bitirdiler. Yargıyı sağ olsun bizim Ömer Süha Aldan Neşter 2 operasyonunda… Şimdi bizim HSYK üyeleri yeğenlerinin çocuklarının işlerini bitirdiler, yeğenlerinin kuzenlerinin işleri ile filan uğraşıyorlar. Onları iyi etkin aktif yerlere getirmeye uğraşıyorlar. Nasıl TBMM'ye her gelen Meclis başkanı der ki Meclisi dağıtacağım tasfiye edeceğim diye. Şimdi bu mantıkla bakınca HSYK bu işlerle uğraşıyor, tayin döneminde abi…
Yargı çok başlı. Anayasa Mahkemesi, Yargıtay, Danıştay başkanları bir tek maaş zammı için bir araya geliyor. 85 yıllık Cumhuriyet tarihinde abi ilk defa Yargıtay'ın başında bir tane İslamcı var. Bu kadar basit. Vatandaş Salim ve bir

asker çocuğu olarak bu konulardan onları haberdar ederek görevimi yapıyorum… Ben karşımda devlet göremiyorum. Devlet bir sizi biliyorum biraz MİT'i biliyorum biraz jandarmayı biliyorum işinize gelirse."
Hürriyet Gazetesi'nde 8 Mart 2008 günü yayımlanan konuyla ilgili bir haberde Salim Demirci, "O kişi ben değilim. Başbakana küfredecek kadar aklımı peynir ekmekle yemedim. Bu senaryolar yakın dönemde sıkça oldu, olacaktır. Adımın karıştırılmasına şaşırmadım. Bir cemaat lideri için mahkemenin kararını temyize gönderdim. Ancak bunlar ben de yılgınlık yaratmaz" diyordu. Demirci'nin ses kaydı, yasal yollardan elde edilmediği için hukuki bir değer taşımamasına rağmen Adalet Bakanlığı, bu illegal ses kaydına dayanarak savcı Demirci hakkında soruşturma başlattı. Hatta hakkında iddianame hazırlanarak dava açılması istendi. İddianame, Başbakan Erdoğan'ın ölen askerlere "kelle" ve Abdullah Öcalan'a da "sayın" demesi sebebiyle yargılanmasına karar verdiği Osman Kaçmaz'ın başkanı olduğu Sincan 1. Ağır Ceza Mahkemesi'ne geldi. "Şüpheli" sıfatını kullanarak Cumhurbaşkanı Abdullah Gül'ün de kayıp trilyon davasından yargılanması gerektiği yönünde karar veren Kaçmaz hakkında "yandaş/candaş" basın organlarında çıkan haberlerle hakkında inceleme başlatılarak Ergenekon soruşturmasına dâhil edilmişti. Demirci, kendine ait olduğu öne sürülen ses kaydının yanı sıra, "Zincirleme şekilde görevi ihmal, kül halinde görevi kötüye kullanmak" iddialarıyla da suçlandı ve Adalet Bakanlığı Teftiş Kurulu hakkında soruşturma başlattı. Demirci, 2004-2007 yılları arasında toplam 64 dosyayı 3 aydan 4 yıla kadar, bir kısmını ise zamanaşımı süreleri dolana kadar sürüncemede bırakmakla suçlandı. Demirci hakkındaki ihmal suçlamalarından biri de bir uyuşturucu davası içindi. Sincan 1. Ağır Ceza Mahkemesi, Salim Demirci hakkında "soruşturma açılması için yeterli delil bulunduğu" kararına varınca Demirci hakkında Yargıtay'da yargılanma yolu da açıldı. Mahkemenin kararına Başkan Osman Kaçmaz muhalefet şerhi düşmüştü. Muhalefet şerhinde Demirci'ye yönelik hakaret suçlamasının tek delilinin illegal bir ses kaydı olduğunu belirten Kaçmaz, görevi kötüye kullanma ve ihmal konusunda da yasada "kişinin mağduriyeti veya kamu zararına neden olan ya da kişilere haksız bir kazanç sağlayan kamu görevlilerinin cezalandırılacağını" hatırlatarak sözkonusu dosyada bu koşulların olmadığını belirtti. Demirci kitap yazılırken Yargıtay'da yargılanmayı bekliyordu.

Sen misin cemaati soruşturan?

Gülen cemaatine yönelik soruşturma yapan ve bunun bedelini ödeyenlerden biri de Erzincan Cumhuriyet Başsavcısı İlhan Cihaner'di. İsmailağa Cemaatine yönelik başlattığı soruşturma dalavereyle elinden alınan Cihaner, bunun hemen ardınan başlattığı Gülen Cemaatine yönelik soruşturma nedeniyle de kendini demir parmaklıkların arkasında buldu. Suçu ise, cemaate dokunan herkese yöneltildiği

gibi Ergenekon'cu olmaktı. Tüm Türkiye'yi örümcek ağı gibi kuşatan Ergenekon adı verilen soruşturma, Temmuz 2007'de Ümraniye'de bir gecekondunun çatı katında bulunan el bombalarıyla başlamıştı. Dalga dalga yayılan operasyonlarda insana, "Hadi canım sende" dedirtecek birbirinden farklı kutuplarda birçok isim gözaltına alınıyor, darbe ve suikast planlarının içinde oldukları öne sürülüyordu. Ardıardına iddianameler yazıldı, davalar açıldı. Soruşturma ise halen sürüyor. Ergenekon soruşturmasının başladığı ve daha adının dahi konmadığı günlerde Erzincan'da göreve henüz başlamış Başsavcı İlhan Cihaner, İsmailağa cemaatine ilişkin 2 Kasım 2007'de başlattığı bir soruşturmayı yürütüyordu. Soruşturma, Cihaner'in katıldığı il güvenlik toplantılarında asker ve polis yetkililerinin, "İsmailağa cemaatinin ilimizde yürüttüğü irticai faaliyetler izlenmeye devam edilmektedir" şeklindeki değerlendirmeleri nedeniyle başlatılmıştı. Kendisi dışında Vali, İl Emniyet Müdürü ile İl Jandarma Alay Komutanı'nın da bulunduğu ikinci toplantıda da, "İlimizdeki İsmailağa cemaatinin irtticai faaliyetleri sürmektedir. Evlerde medrese eğitimi verilmekte, kız çocukları okula gönderilmemektedir" şeklinde bir istihbarat dile getirilmiş, iddialara konu bazı evlerin adresleri de konuşulmuştu. Toplantı sonrasında Cihaner, Erzincan polisinden söz konusu adreslerle ilgili çalışma yapıp rapor vermesini istedi. Birkaç gün sonra raporda, belirlenen adreslerde iddia konusu olayın geçmediği yazıyordu. Bunun üzerine Başsavcı, aynı araştırmayı İl Jandarma Alay Komutanlığı'ndan istedi. Jandarmadan gelen rapor ise emniyeti yalanlıyordu; medrese eğitimi verilen evlerin tespit edildiği yönündeydi.

Bakanlar, milletvekilleri, işadamları dinlemelerde

İki kurumun farklı raporlar vermesi üzerine Cihaner, Jandarma'dan konuyu takip etmesini talep etti. Jandarma'nın yaptığı çalışmalar bir süre sonra detaylı bir araştırma raporu olarak Cihaner'in önüne geldi. Raporda, İsmailağa cemaatinin Erzincan içindeki örgütlenmesi, cemaat içinde kimin ne tür görevlerle bulunduğu, cemaatin hangi vakıf ve derneklerle ilişkisi olduğu, mali yapısı, 4-6 yaş arası çocuklara medrese eğitimi verilen ev adresleri gibi konular birer birer anlatılmıştı. Bu rapor üzerine konuyla ilgili soruşturma açan İlhan Cihaner, mahkemeden de dinleme kararı aldırdı. Telefon dinlemelerine takılan konuşmalardan, cemaatin Erzurum ve İstanbul'daki yöneticilerine ulaşıldı. Sonraki süreçte tam bir kaos yaratan olaylar dizisinin fitili de tam o günlerde ateşlendi. Kapsamı genişletilen dinlemelere, isimlerini zikretmeyeceğimiz hükümet partisi AKP'ye mensup bakanlar, milletvekililleri, belediye başkanları, partiyle ilişkili işadamları ya da bürokratlar da takılmıştı. İddialara göre konuşmalarda cemaat faaliyetlerinin yanı sıra rüşvet pazarlıkları, ihaleler, komisyonlar, usulsüzlükler ve tehditler dile getiriliyordu.

Polisin ilginç zamanlaması

Soruşturma operasyon aşamasına gelince savcılık, jandarmayla birlikte düğmeye basma kararı alıp tarih belirledi. İsmailağa cemaatinin lideri Mahmut Ustaosmanoğlu'nun yaşadığı İstanbul başta olmak üzere Erzurum, Gümüşhane, Kars, Bayburt, Kayseri, Van, Trabzon, Bursa, Çankırı, Sakarya, Konya, Ağrı, Iğdır, Tokat ve Ordu'da operasyon yapılması için hazırlığa başlansa da operasyondan bir gün önce, yürütülen soruşturmanın gizlendiği Erzincan ve Erzurum emniyeti ilginç bir şekilde, kendi illerinde İsmailağa cemaatine operasyon düzenledi. Erzincan'da arama ve gözaltı işlemleri için hazırlık yapılırken gerçekleşen bu operasyonda bazı şüpheliler gözaltına alındıysa da ertesi gün salıverildi. Bu aramalardan önce, cemaat mensuplarına hazırlıklı olabilmeleri için haber verildiği iddia edildi ve bir emniyet müdürü tarafından ekiplere "Ayrıntıya girmeyin, üstünkörü bakıp çıkın" talimatı verdiği tutanakla tespit edildi. Bu gelişmeler üzerine savcı Cihaner'in planladığı operasyon mecburen ertelendi ve bir süre sonra yeni bir tarih belirlendi. Ancak iki ilin emniyeti, bu ikinci operasyondan yine bir gün önce Erzincan Savcılığı'nın belirlediği adreslere "şok" baskınlar yapıverdi. Bu gelişmeler üzerine "Acaba köstebek mi var?" sorularının yanıtı kısa zamanda ortaya çıktı; Başsavcı Cihaner'in telefonu dinleniyordu.

Polisten gizlenen operasyon

Emniyetin yaptığı operasyonlar iddiaya göre Erzincan Başsavcılığı'nın, jandarma ile birlikte yürüttüğü soruşturmayı baltalamak için yapılmıştı. Bu iddianın delili de, dinlemelere takılan telefon kayıtlarında cemaat üyesi bir kadının baskın yapılacağını önceden haber vermesiydi. Bir başka telefon dinleme kaydında ise cemaat üyeleri, "Bizim soruşturma dosyası Erzurum'a alınacak" bile diyordu. Nihayetinde, telefon kullanılmadan, polisten gizlenerek yüzyüze yapılan haberleşmeler sonucunda**,** 23 Şubat 2009 tarihinde İsmailağa Cemaatine yönelik operasyon gerçekleştirilebildi. Cemaate bağlı vakıfların Erzincan ve bazı ilçelerinde 4 ila 6 yaşındaki çocuklara yatılı dini eğitim verdiği tespit edilmişti. "Bir şekilde engellenmeye çalışıldığının" hissedilmesi nedeniyle sadece Erzincan'la sınırlı tutulan operasyonda ilk aşamada 30'a yakın kişi gözaltına alındı. Zanlılardan 9'u "suç işlemek amacıyla örgüt kurmak" ve "örgüte üye olmak" suçlamalarıyla tutuklandı. Operasyonda yatılı din eğitimi alan 60'a yakın çocuk tespit edildi. Cihaner'in daha sonra Adalet Bakanlığı'na gönderdiği savunmasında, dönemin Adalet Bakanı Cemil Çiçek'in bu dönemde kendisini arayarak "Seçimler yaklaşıyor, bu soruşturma bizi zora sokuyor' dediği yer aldı. Cihaner savunmasında ayrıca Ceza İşleri Genel Müdür Yardımcısı Çetin Şen tarafından arandığını ve

böyle soruşturmaların insanın başını derde sokacağını, Ankara'da ortalığın toz duman olduğunu, yaptığı soruşturmanın Ergenekon soruşturmasına misilleme olarak algılanacağını söylediğini de belirtti.

İrticayla Mücadale Eylem Planı

Bu olaylardan birkaç ay sonra, Ergenekon soruşturması sırasında basına sızan belgeler, eylem planları, andıçlar nedeniyle başı dertten kurtulmayan Genelkurmay, bir kez daha manşetlere yerleşti. 12 Haziran 2009'da, Taraf gazetesinde "İrticayla Mücadele Eylem Planı" olarak kamuoyuna mal olan bir belge manşetten yayımlandı. Altında imzası olan Albay Dursun Çiçek tarafından hazırlandığı öne sürülen planda, AKP ve Fethullah Gülen cemaatini yıpratmayı amaçlayan bazı planlardan bahsediliyordu. Belgenin sahte mi gerçek mi olduğuna ilişkin tartışmalar halen sürerken, bir ay sonra Erzincan Başsavcısı İlhan Cihaner hakkında, cemaatlerle ilişkili ve hükümet yanlısı olarak bilinen bazı basın organlarında haberler çıkmaya başladı. Abdülkadir Selvi ve Bayram Tazan imzalarıyla Yeni Şafak gazetesinde yer alan ilk haberde[87], İrticayla Mücadele Eylem Planı'nın Erzincan'da uygulamaya konulduğu öne sürülüyordu. Bu iddiaya konu olan olay ise İsmailağa cemaatiyle ilgili soruşturmaydı. Haberde, jandarma ekiplerinin görev alanı dışında olmasına rağmen şehir merkezinde 17 vakıf, dernek ve işyerine baskın yaparak gözaltına aldığı 26 kişiye, planda anlatıldığı gibi üst düzey politikacı, gazete sahipleri ve vakıf yöneticileri hakkında baskıyla ithamda bulunmaları sağlandığı öne sürülüyordu. Erzincan'da 23 Şubat 2009'da yapılan operasyon öncesi bazı sivil toplum kuruluşu yöneticileri, Ankara'da üst düzey politikacılar ve İstanbul`da bir gazete sahibinin de aralarında bulunduğu birçok ismin 2-3 ay süreyle dinlendiği, bu teknik takip için mahkemeden gerekli olan iznin ise dinlemeden sonra alındığı anlatılıyordu. "Operasyonda 'Darbe Andıcı'nda anlatılan psikolojik harekâtın uygulandığı belirlendi" denilen haberde gözaltına alınanlardan önce 9'unun tutuklandığı, avukatların itirazları üzerine tutuklananların 7'sinin tahliye edildiği de belirtildi. Ancak haberde, yürütülen soruşturmanın ne gerekçeyle yapıldığı, gözaltına alınanlara ya da tutuklananlara yönelik iddia edilen suçlamaların ne olduğu ya da Dursun Çiçek imzalı Genelkurmay'a ait olduğu öne sürülen belgeyle sözkonusu operasyon arasında ne tür benzerlikler olduğuna ilişkin hiçbir detay yer almadı. Bu eksikliklerine karşın Yeni Şafak'ın haberi benzer görüşteki yayın organları tarafından büyütülerek verildi. Bu arada, İrticayla Mücadele Eylem Planı'nı kamuoyuna duyuran Taraf gazetesindeki haberde, planın 2009 Nisan'ında hazırlandığını belirtmekte fayda var. Bu planla ilgili yürütüldüğü öne sürülen İsmailağa cemaati soruşturması ise 2007 Kasım'ında başlatılmıştı.

---

[87] Yeni Şafak Gazetesi, 20 Temmuz 2009

Başsavcıya soruşturma

Bu arada Savcı Cihaner, cemaat lideri Mahmut Ustaosmanoğlu ile İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı Kadir Topbaş'ın da aralarında bulunduğu 235 kişiyi kapsayan bir "şüpheliler" listesi hazırladı. Şüpheliler arasında eski Orman Bakanı Osman Pepe, eski Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı Hilmi Güler, Yeni Şafak gazetesi sahibi Ahmet Albayrak, Cübbeli Ahmet Hoca olarak bilinen Ahmet Mahmut Ünlü de vardı. AKP'ye yakın cemaatler ve bu kadar çok ismin bir arada geçtiği bir soruşturma yürütülünce Adalet Bakanlığı da devreye girmekte gecikmedi ve Erzincan Cumhuriyet Başsavcısı İlhan Cihaner hakkında idari soruşturma başlattı. Adalet Bakanlığı Teftiş Kurulu Başkanlığı'nın yürüttüğü soruşturmanın gerekçesi; basında çıkan ve ihbar kabul edilen haberlerdi. Müfettişlerin talebiyle telefonları dinlemeye alınan Cihaner'in diğer savcılarla yaptığı özel nitelikli telefon görüşmelerinin bile soruşturma konusu yapıldığı da ortaya çıktı. Hatta Cihaner'in imza attığı cemaat soruşturması da soruşturma konusu yapılmıştı. Konuyla ilgili basında haberler çıkması üzerine Adalet Bakanlığı da bir açıklama yaparak soruşturmayı doğruladı. "Bakanlığın bağımsız yargı tarafından yürütülen yargılama faaliyetine hiçbir şekilde müdahalede bulunması söz konusu olmadığı" vurgulanan açıklamada, "Erzincan Adliyesi'nde görev yapan hâkim ve cumhuriyet savcılarıyla ilgili olarak Bakanlığımıza intikal eden ihbar ve şikâyet dilekçeleri, olağan denetim sebebiyle Erzincan'da bulunan Adalet müfettişlerine gönderilmiştir. Adalet müfettişlerince yapılan olağan incelemeler sırasında Cumhuriyet Başsavcısı İlhan Cihaner hakkında başlatılan soruşturma devam etmektedir" denildi. Açıklamada, başlatılan inceleme ve soruşturmaların Cihaner'in yürüttüğü İsmailağa Cemaati hakkındaki soruşturmayla ilgisi bulunmadığı, yetkili mahkemeler ve hâkimler tarafından verilmiş yasal kararlar gereğince de telefonlarının dinlemeye alındığı öne sürülüyordu.

Dosya elinden alındı

Bu arada Fethullah Gülen cemaatine yönelik bir soruşturma daha başlatan Cihaner'in İsmailağa soruşturmasında zanlı listesinde yer alan ve 16 ile yayılacak operasyonlara başlanacağı aşamada, Erzurum Cumhuriyet Başsavcılığı devreye girerek, soruşturmanın kendi yetki alanında olduğunu belirtip dosyayı Erzincan'dan almak istedi. İki zanlının dinlenen telefon görüşmesinde dosyanın Erzurum'a gideceğine yönelik konuşmalar yapıldığı da çok önceden tespit edilmişti. Savcı Cihaner bu girişime karşı çıktı. Birdenbire iki savcının karşı karşıya kaldığı bir durum ortaya çıkmıştı. Özel Yetkili Erzurum Başsavcısı Osman Şanal'ın dosyayı istemesine neden olan "şey" ise İsmailağa cemaatinin "silahlı bir örgüt" olduğunu

öne süren imzasız bir ihbar mektubuydu. Osman Şanal, bu imzasız mektuptan yola çıkarak soruşturmanın kendi yetkisi alanına girdiği iddiasıyla, dosyayı istiyordu. Erzincan Başsavcısı İlhan Cihaner ise grubun silahlı olmadığını savunarak soruşturmayı kendisinin yürüteceğini belirtiyordu.

İhbar mektuplarını zanlılar mı gönderdi?

Cihaner'in dosyayı vermek istememesinin nedeni, "ihbar mektubunun, dosyanın Erzurum'a gönderilmesini isteyen şüphelilerce gönderildiği" iddiasıydı. Çünkü İsmailağa cemaati soruşturmasının zanlılarından Mehmet Turan, daha dosya Erzurum Özel Yetkili Savcılığı'nca istenmemişken, 10 Mart 2009'da yaptığı görüşmede "Dosya Erzurum'a gidiyor" demişti. Ancak Cihaner, soruşturduğu dosyanın Erzurum'a gitmesini engelleyemedi. Erzurum Savcılığı 235 sanık hakkında soruşturma yürütülmesine rağmen sadece 13 kişi hakkında dava açmakla yetindi. Üstelik işin daha da ilginci, cemaatin "silahlı örgüt" olduğunu ihbar eden bir imzasız mektuba dayanarak dosyayı isteyen Erzurum Özel Yetkili Ağır Ceza Savcısı Osman Şanal'ın açtığı davada silahlı örgüt iddiası yer almadı. Tesadüf bu ya; Erzincan Başsavcısı İlhan Cihaner'in 2009 yılı başında açtığı Fethulah Gülen cemaatiyle ilgili soruşturmada da yine aynı gelişme yaşandı. Gülen cemaatiyle ilgili soruşturma sürerken yine bir ihbar mektubu gönderildi ve bu grubun da "silahlı faaliyet yürüttüğü" öne sürüldü. Bunun üzerine Erzurum Savcılığı bu kez de Gülen dosyasını istedi. Erzincan Başsavcısı Cihaner, Erzurum'un ısrarına rağmen dosyayı göndermeyerek ordu içinde ve yurt çapında Gülen grubunu soruşturmaya devam etti. Cihaner, yürüttüğü Fethullah Gülen cemaati soruşturması kapsamında MİT'e, Hava Kuvvetleri Komutanlığı ile İstanbul ve Ankara savcılıklarına yazı yazarak bilgi de istedi.

Başsavcıya dava

Bu gelişmelerden sonra devreye yine ihbar mektupları girdi… "Sağduyulu Bir Grup Erzincanlı, Duyarlı ve Mağdur Bir Vatandaş, İkram Çamur ve Hakan Vural" imzalarıyla gönderilen ihbar mektuplarına dayanılarak başlatılan soruşturma sonunda İlhan Cihaner hakkında dava açıldı. Yürüttüğü Fethulah Gülen soruşturmasını gizlemek, kullandığı 2 günlük iznini kullanmamış gibi göstermek ve adliye lojmanlarının bahçesinde imara aykırı kameriye yaptırmak gibi suçlamalarla Cihaner'e, "görevi kötüye kullanmak, imar kirliliğine neden olmak, resmi belgede sahtecilik" yapmak iddialarıyla 26 yıla kadar hapis istemiyle dava açılmış oldu. Anımsatmakta fayda var: Erzincan Cumhuriyet Başsavcısı İlhan Cihaner'in adı HSYK ile hükümetin karşı karşıya geldiği, 2009 Temmuz ayındaki kararname krizinde de gündeme gelmişti. Adalet Bakanlığı'nın Başsavcı Cihaner'in görev

yerinin değiştirilmesi istemi kurul tarafından yerinde görülmemiş ve Cihaner Erzincan Başsavcılığı'nda kalmıştı. Ve elbette Ergenekon soruşturmalarını yürüten hâkim ve savcılar üzerinden kıyamet koparan hükümet yanlısı medya organlarında Cihaner'le ilgili herhangi bir bilgi kırıntısı bile yer almamıştı.

Silahın yanına sim kart da atılmış!!!

Bu gelişmeler olurken 27 Ekim 2009 günü Erzincan Emniyeti'ne Çatalarmut köyü mevkiindeki Göyne Baraj Gölünde silah ve mühimat olduğuna dair ihbar yapıldı. İddiaya göre ihbarı yapan kişi, İsmailağa cemaati soruşturmasının zanlılarından biriydi. Ve ilginç bir şekilde ihbarı alan kişi de, adı emniyet içinde Fetulahçı cemaatle birlikte anılan polislerden biriydi. Barajın bulunduğu yer, askerin yetki alanında olmasına karşın, Erzincan Emniyet Amirliği'ne mensup polisler, bizzat Erzurum Özel Yetkili Başsavcısı Osman Şanal'ın nezaretinde aramalara başlamıştı. Aramalarda gerçekten de silah ve mühimmat bulundu. 10 el bombası, 1 adet kimyasal el bombası, 3 adet el bombası fünyesi, 2 adet 40 milimetrelik bombaatar mühimmatı, 310 adet 5 milimetre uzunluğunda uzun namlulu silah fişeği, 5 adet Bixi silahına ait çelik çekirdekli yangın fişeği, 1 adet uçaksavar fişeği, 6 adet Commet aydınlatma fişeği, 1 adet renkli küçük sis kutusunun yanı sıra bir cep telefonu ile telefondan ayrı vaziyette bir de sim kartı ve hafıza kartı da bulunmuştu. Göl sularının çekilmesiyle bulunduğu öne sürülen silah ve mühimmatı atanlar, her nedense kendilerine ulaşılacak bilgiyi barındıran "cep telefonu ve sim kartı da olay yerine atınca", yapılan teknik inceleme sonucu zanlılara ulaşılmıştı.

Cemaat soruşturmasını yürütenler tutuklandı

Tesadüfe bakın ki, ulaşılan zanlılar Erzincan Başsavcısı İlhan Cihaner'in yürüttüğü İsmailağa cemaatine yönelik soruşturmada kolluk kuvveti olarak görev alan askerlerden başkası değildi. 20 Kasım 2009'da Erzincan İl Jandarma Komutanlığı İstihbarat Şube Müdür Yardımcısı Üstteğmen Ersin Ergut ile bu birimde görevli Astsubay Orhan Esirger, 28 Kasım 2009'da ise İstihbarat Şube Müdürü Binbaşı Nedim Ertan baraj gölünde bulunan silah ve mühimmatla ilgileri olduğu iddiasıyla tutuklandı. Ancak konu burada kapanmadı. Gülen cemaati soruşturması kapsamında bilgi talep edilen kurumlar arasında olan MİT'in çalışanları da bir gizli tanık ifadesiyle zanlı haline geldi. 1 Temmuz 2009'da göreve başlayan Erzincan Bölge Müdürü'nün de aralarında bulunduğu üç MİT çalışanı, 4 Aralık 2009'da, Erzurum Savcısı Osman Şanal'ın talimatıyla gözaltına alınıp birkaç gün sonra da tutuklandı. Başbakanlığa bağlı MİT'e yönelik gözaltı işlemlerinde Başbakanlık ve MİT Müsteşarlığı'nın izni olması gerekirken, savcılığın bu kurallara uymaması da ayrı bir sorun yarattı. MİT tarafından yapılan açıklamada çalışanlarına yönelik

gözaltı işleminin hukuksuz olduğu vurgulandı. Başsavcı Cihaner de, "Ergenekon terör örgütü üyesi olmak", "görevi kötüye kullanmak" ve "tehdit ve iftira" suçlamalarıyla gözaltına alındıktan sonra sorgusunun ardından tutuklanarak cezaevine gönderilenler arasındaydı.

800 bin TL'lik komplo iddiası

Bu arada cemaat yanlısı yayın organlarında Cihaner ve yürüttüğü soruşturmayla ilgili usulsüzlükler olduğuna yönelik haberlerin ardı arkası kesilmedi. İddialara göre Cihaner ve soruşturmayı yürüten askerler, zanlılara hakaret edip kötü muamelede bulunmuş, tehdit etmişlerdi. Hatta baraj gölünde bulunan bombaları polise mal etmek için de gizli tanık kiralamışlardı. Osman Şanal'a ifade veren "gizli tanıklar", 3'üncü Ordu Komutanı Saldıray Berk, Erzincan Başsavcısı İlhan Cihaner, İl Jandarma Komutanı Ali Tapan, Jandarma İstihbarat Şube Müdürü Nedim Ersan, Jandarma Üstteğmen Ersin Ergut ve Jandarma Kıdemli Başçavuş Orhan Esirger'in İsmailağa cemaati, Nurcu Kurdoğlu cemaati ve Fethullah Gülen cemaatlerinin terör örgütü kapsamına alınması için komplo hazırlamak ve Erzincan'da Ekim ayında bulunan silah ve mühimmatlarla ilgili olarak malzemelerin polis tarafından konulduğu yönünde gizli tanıklık yapmaya zorlandıklarını öne sürüyorlardı. Bir yıl boyunca jandarmaya muhbirlik yaptığını belirten "Erzincan" adı verilen gizli tanık, kendisinden kaldığı cemaatlere ait ev, yurt ve eğitim kurumlarına silah, mühimmat ve benzeri suç unsurlarını yerleştirmesi istediğini, karşılığında da 800 bin TL para önerildiğini söylüyordu. İfadeler üzerine Erzurum Savcısı Şanal, Erzincan İl Jandarma Alay Komutanı Ali Tapan'ın sanık olarak ifadesini alırken, 3'üncü Ordu Komutanı Orgeneral Saldıray Berk'i de ifade vermeye çağırdı.

MİT'çilerle görüşme

Bu arada CHP İzmir Milletvekili ve TBMM İnsan Hakları Komisyonu Üyesi Ahmet Ersin, tutuklanan üç MİT görevlisi ve askerlerle tutuklu bulundukları cezaevlerinde görüşmeler yaptı. Radikal gazetesinde 21 ve 22 Aralık 2009 günleri manşetten yayımlanan haberlerde MİT görevlilerinin ifadeleri şöyle yer aldı: "Mayıs ayında Kurdoğlu Cemaati içinde bulunan 'Erzincan' kodlu öğrenci MİT'in internet sitesine, cemaatin faaliyetlerine ilişkin olarak bilgi vermek istemiş. MİT ana karargâhı da gelen mesaj üzerine öğrenciyle görüşülmesi talimatı verdi. 5 ay boyunca görüşme sürdü. Verdiği bilgilerin tutarsızlığı nedeniyle Ekim ayında ilişki kesildi. Erzincan kodlu öğrenci Erzurum Savcısı Osman Şanal'a MİT görevlileri hakkında suç duyurusunda bulunmuş. Savcı Şanal da MİT görevlilerini

Erzincan'da Albay Dursun Çiçek tarafından hazırlandığı iddia edilen İrticayla Mücadele Eylem Planı'nı uygulamakla suçladı."

Askerlere tuhaf sorular

Milletvekili Ersin'in görüştüğü askerlerin anlattıkları ise daha ilginçti. Askerler savcılık sorgusunda kendilerine 2008'de Erzincan'ın Kemah ilçesinde dokuz askerin mayın patlaması sonucu şehit olmasıyla ilgileri olup olmadığı yönünde sorular sorulduğunu söylüyordu. Polisin komplo kurduğunu öne süren askerler, *"Bombaları polisin koyduğunu düşünüyoruz. Bize açık bir komplo var. Biz istihbarat birimi olarak polisin bu komplosunu açığa çıkarmak üzereydik. Zaten Jandarma bölgesinde bir polis aracının dolaştığını tespit etmiştik. Hemen ertesi gün adamın biri 'Bomba buldum' diye ihbarda bulundu. Erzincan Cumhuriyet Başsavcılığı'nın sürdürdüğü Fethullah Gülen cemaatine yönelik soruşturmanın etkisizleştirilmek için tutuklandık. İstihbarat birimi cemaatler üzerinde uzmanlaşmıştı. İsmailağa cemaatinin ardından Gülen cemaati soruşturması genişleyebileceğinden çekindiler. Ve bunu engellemek adına böyle bir komplo kurulmuş olabilirler. Savcılık sorgusunda bize 2008 Ağustos'un da Erzincan Kemah'ta terör saldırısı sonucu dokuz askerin şehit edildiği olayda sorumluluklarımızın olup olmadığını da sordular"* dedi.

Tutuklayanla tutuklananı buluşturan olay

Ergenekon üyesi olmakla suçlanıp tutuklanan askerlere sorulan 9 askerin öldüğü olay, 11 Ağustos 2008'de Kemah'a bağlı Sarıyazı köyü yakınlarında olmuştu. Bir askeri aracın, uzaktan kumandalı mayınla patlatılması sonucu 9 asker ölmüş, ikisi de yaralanmıştı. Yapılan incelemelerde üzerlerinde parmak izi olmayan, bombalı düzeneğe bağlı beyaz kabloyla altı adet pil bulundu. Soruşturmayı yürütense İrticayla Mücadele Eylem Planı'nı Erzincan'da hayata geçirmek suçlamasıyla iki askeriyle birlikte tutuklanan Binbaşı Nedim Ertan ve sorumluluğunda bulunan Erzincan Jandarma İstihbarat'ıydı. Olayın savcısı ise Binbaşı Ertan ve askerlerini tutuklayan Erzurum Özel Yetkili Ağır Ceza Savcısı Osman Şanal'dı.

Asker öldü köylü tutuklandı

Soruşturma kapsamında ifade veren gizli tanıkların anlattıkları doğrultusunda Zeki Algül, Mızrap Işık ve Metin İnce isimli köylüler 26 Ocak 2009'da tutuklandı. Savcı Şanal'ın hazırladığı iddianameye göre olaydan bir önceki gece üç PKK'lı Metin İnce ve Mızrap Işık'ın çadırına girmiş, bu 5 kişi daha sonra beraber köye inmişti. Hayvancılık yapan köylülerden İnce ve Işık savunmalarında 2008 yılında

PKK'lıların gelip tehditle hayvan başına vergi ve pil istediklerini kendilerinin de 15 Temmuz 2008'de bu isteği yerine getirdiklerini söyledi. Ancak köylüler Kemah Alp Jandarma Karakolu'na giderek konuyu anlatıp şikâyette de bulunduklarını ve PKK'lılarla birlikte köye inmediklerini de söyledi. Muhtar Zeki Algül ise saldırıdan bir gün önce üç PKK'lının Sarıyazı'daki evlerine geldiğini belirterek, "Bunun üzerine Nedim Yüzbaşı ile Murat Başçavuş ile görüştüm. Ertesi gün de jandarmaya uğrayıp olayı anlattım, Yanımda Metin İnce de vardı" dedi. Ancak savcı Şanal, tutuklanan köylülerin PKK'lılara verdikleri pillerle olay yerinde üzerinde parmak izi bulunmayan pillerin aynı marka olmasından yola çıkarak, "Tasarlayarak adam öldürmek, adam öldürmeye teşebbüs, terör örgütüne üyelik, devletin birliğini ve ülke bütünlüğünü bozmak" iddiasıyla dava açtı. Köylüler müebbet hapis istemiyle yargılanmalarına karşın 3 Kasım 2009'daki ilk duruşmada, Metin İnce ile jandarmaya PKK'lıların köye geldiği ihbarını yaptığını söyleyen muhtar Zeki Algül tahliye edildi. Mızrap Işık ise jandarma baskısı sonucu pilleri PKK'lılara verdikleri yönünde ve Algül ile İnce aleyhinde ifade verdiğini söyledi.

Savcı haftalar sonra uyandı!

Köylülerin avukatlığını yapan Hüseyin Aygün, duruşmada saldırıdan bir gün önce üç PKK'lının köye geldiğini Binbaşı Ertan ve jandarmaya bildirdiklerini anımsatarak askerler hakkında bir idari soruşturma yürütülüp yürütülmediğini sormuştu. Yargılama sırasında Aygün'ün, "Olay yerine yakın iki gözetleme noktası olmasına ve yol görünmesine rağmen mayınların döşenebildiği, köylülerin yaptığı ihbarın neden değerlendirilmediği, askeri cemsenin önünde giden mayın tarama aracının Sarıyazı'ya uzanan toprak yolu neden taramadığı ve neden zırhlı araç kullanılmadığına" yönelik askeri yetkililerin yanıtlamasını istediği soruları "hukuki olmadığı" gerekçesiyle mahkemece geri çevrildi.
Savcı Osman Şanal'ın soruşturma sürecinde dikkate almadığı ve Erzurum 2. Ağır Ceza Mahkemesi'nin de "hukuki bulmadığı", kuşkular içeren bu sorular haftalar sonra Ergenekon kapsamında tutuklu bulunan Binbaşı Nedim Ertan'a, "Askerleri siz mi öldürdünüz" diye soruldu. CHP'li Ahmet Ersin'in kamuoyuyla paylaştığı bu soru, avukat Hüseyin Aygün'ü de hayli kuşkulandırmış durumda. Saldırının gerçekleşmesinde güvenlik önlemlerinin yeterince alınmadığını öne süren Aygün, "Ancak biz bu iddialarımızı 3 Kasım 2009'daki duruşmada yinelediğimiz halde neden cemaat-Ergenekon kapışması başladıktan sonra ciddiye alındı? Bu araştırmada neden bu kadar geciktiler? Bizim soruşturmamız, emniyet Jandarma kapışmasına malzeme yapılmasın" diyerek şu iki can alıcı soruya yanıt arıyor: "Binbaşı Ertan neden o istihbaratı değerlendirmedi? Savcı Şanal, neden ihmal iddialarını sormak için İrticayla Mücadele Eylem Planı'nı bekledi?

İlk JİTEM soruşturmasını açmıştı

Yürüttüğü soruşturmayla ilgili yetki kavgasına girdiği Erzurum Özel Yetkili Cumhuriyet Başsavcısı Osman Şanal'ın öncülüğünde, polisler ve savcı denetiminde adliyedeki odasında ve evinde arama yapılıp gözaltına alınan ardından tutuklanan Cihaner, "Ergenekon Örgütü üyesi" olmakla suçlanıyordu. Ancak Cihaner'in daha önce yürüttüğü ve özellikle Ergenekon soruşturmasından yana taraf alan medya organları için önem arzeden bir soruşturma ise es geçilmişti. Cihaner, Şırnak'ın İdil ilçesinde görev yaptığı 1999'da kamuoyunda ilk JİTEM davası olarak bilinen ve Ergenekon'un asker kökenli ünlü isimlerinin de geçtiği soruşturmayı yürüten isimdi. JİTEM görevlisi itirafçı İbrahim Babat'ın Başbakanlık Teftiş Kurulu'nun hazırladığı Susurluk Raporu'nda yer verilen, 16 Eylül 1989'da kaçırılarak infaz edilen Tahsin Sevim, Hasan Utanç ve Hasan Caner adlı üç köylünün öldürülmeleriyle ilgili anlatımları üzerine Cihaner aralarında Arif Doğan'ın da bulunduğu bazı şüphelilerle ilgili yeniden soruşturma açmıştı. Türlü engellerle karşılaşan Cihaner bu soruşturma dosyasını sonlandıramadan da tayin edilmişti. Başsavcı İlhan Cihaner, tutuklanmasına yol açan gelişmeleri 3 ay önce Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu'na (HSYK) verdiği "yazılı savunma" metninde soruşturmanın nasıl başladığını anlatarak, iletişim tespit tutanakları çerçevesinde Fethullah Gülen, Süleymancılar ve Menzil grubunun da soruşturmaya dahil edildiğini belirtmişti. Aramaların yapılacağı sırada Erzurum yetkili savcılığının dosyayı kendisinden istediğini belirten Cihaner savunmasında, bazı Adalet Bakanlığı müfettişlerinin de dosyayı Erzurum'a göndermesi yönünde telkinde bulunduklarını öne sürüyordu. Soruşturmanın kendisinden alınmasına anlam veremediği için Erzurum Başsavcı'sını aradığını belirten Cihaner, "Bana, 'Böyle bir soruşturma yapılıyor, benim niye haberim yok' diye çıkıştı. Ben de böyle bir yükümlülüğüm olmadığını belirttim. Soruşturmayı sürdürmem halinde 'gizliliğin ortadan kalkacağı, bu tartışmanın duyulmasıyla yargının yıpranacağı ve en önemlisi de delilerin karartılacağı' endişesiyle dosyayı göndermeye karar verdim. Bu arada adliyemize teftişe gelen başmüfettiş de dosyayı göndermemin iyi olacağını ima etti" dedi. Cihaner, Erzincan jandarmasının kendisini cemaat soruşturması nedeniyle iftira ve komplo ile karşı karşıya kalabileceği konusunda uyardığını da anlattığı savunmasında, dosya Erzurum'a gittikten sonra cemaat üyelerinin deliller toplanmadan salıverildiğini belirterek, *"İsmailağa cemaati soruşturmasında tutuklanan kişiler haklarında anayasal düzenil zorla değiştirmeye teşebbüs suçundan ağırlaştırılmış müebbet hapis cezası istendiği halde birkaç ay sonra salıverildiler. Deliller toplanmadı, soruşturma çok sınırlı tutuldu"* iddialarında bulunuyordu.

Cihaner'in dediği çıktı

“Ergenekon terör örgütüne üye olmak” suçlamasıyla cezaevine konulan ve Erzurum 2. Ağır Ceza Mahkemesi’nde yargılanan Cihaner’in davası, “görevi kötüye kullanma, evrakta sahtecilik ve imar kirliliğine neden olmak” suçlamasıyla yargılandığı davalar hakkında Yargıtay 11. Ceza Dairesi tarafından birleştirme kararı verilince savcı özgürlüğüne de kavuştu. Yargıtay, Cihaner’le birlikte tutuklu 10 sanığın “koşulsuz” olarak tahliyesine ve “derhal” salıverilmelerine de oybirliği ile karar verınca Cihaner tahliye edildi. Kararda sanıklar hakkında “isnat edilen suçlamaların tutuklama için tek başına yeterli olup olmayacağı gözetilmeden” tutuklama kararı verildiğini belirtilerek, “dosyadaki hukuki bulgu ve belgeler gereği koşulları oluşmayan tutuklama kararının kaldırıldığı” belirtiliyordu. Görevine de dönen Cihaner ilk HSYK kaarnamesiyle birlikte Adana’ya düz savcı olarak atanırken Yargıtay’daki davası ise bu satırlar yazıldığı sırada Yargıtay’daki davası halen bitmemişti.
İsmailağa Tarikatı’na ilişkin soruşturmayı, bu grubun ‘silahlı örgüt’ olduğunu ileri süren eski Erzurum Özel Yetkili Savcısı Osman Şanal’a göndermediği için “görevini kötüye kullandığı” iddiasıyla hakkında dava açılmasından 1 yıl sonra görevden alınan Şanal’ın halefi olan Savcı Ender Karadeniz, mütalaasinda “İsmailağa, terör örgütü değil” diyerek Cihaner ile aynı noktada buluştu. Özel Yetkili Cumhuriyet Savcısı Ender Karadeniz, davanın görüldüğü Erzurum Özel Yetkili 2’nci Ağır Ceza Mahkemesi’ne verdiği mütalaada, cemaatle ilgili olarak yakalananların cebir ve şiddet kullanarak Anayasal düzeni değiştirmeye yönelik inandırıcı delil bulunamadığını belirtti. Karadeniz, İsmail Ağa Cemaatiyle ilgili olarak yargılanan 11 sanığın, izinsiz eğitim kurumu açmak suçuyla cezalandırılmaları yolunda görüş bildirdi.
Erzurum Özel Yetkili 2’nci Ağır Ceza Mahkemesi’nde görülen İsmail Ağa Cemaati ile ilgili davada, Cumhuriyet Savcısı Ender Karadeniz, 26 Ekim 2010’da verdiği mütalaada, sanıklar hakkında TCK’nın 309/1’inci maddesine muhalefet eylemleri bakımından cezalandırılması için kamu davası açıldığını hatırlattı. Sanıkların “cebir ve şiddet kullanarak Anayasal düzeni ortadan kaldırmaya veya bu düzen yerine başka bir düzen getirmeye teşebbüs ettiklerine dair yapılan yargılama neticesinde cezalandırılmaları için yeterli her türlü şüpheden uzak kesin inandırıcı deliller elde edilemediğine” dikkati çeken savcı Karadeniz, bu nedenle sanıkların sabit olmaya atılı suç yönünden ayrı ayrı beraatlerini uygun gördü. Sanıkların Erzincan’da Medine ve Vuslat vakıfları adı altında açtıkları kurslarda yasalara aykırı öğrenci eğitimi yaptıkları anlaşıldığına işaret eden Ender Karadeniz, sanıkların eylemlerine uyan TCK’nın 263/1’inci maddesi uyarınca 6 aydan 3 yıla kadar hapisle cezalandırılmalarını istedi. Karadeniz, aralarında kadınların da bulunduğu 5 kişinin ise yeterli delil elde edilemediğinden beraatlerine karar verilmesini talep etti. Böylece, Erzincan’daki İsmail Ağa Cemaati soruşturmasının dönemin Başsavcısı

İlhan Cihaner'in elinden alınmasındaki "silahlı terör örgütü" gerekçesi de geçersiz olarak Cihaner'in haklılığını ortaya koymuş oluyordu. Cihaner, HSYK kararıyla Adana'ya düz savcı olarak atandıktan birkaç ay sonra da 12 Haziran 2011 seçimlerinde milletvekili adayı olmak için istifa etti. Cihaner, yaptığı açıklamada "Artık hukukun işlemediği bir ülkede işimi yapabileceğimi düşünmüyorum" diyecekti.

"EGM'deki F Tipi Örgütlenmenin Etkin Elemanları"

Emniyet içinde Fethullahçı örgütlenmeyle ilgili açılan her soruşturmanın önü öyle ya da böyle kesilse ve hatta bu işle uğraşanlar deyim yerindeyse "sürünse" de kavga ya da mücadele hiç bitmedi. En azından 2007'ye kadar bitmemişti. Ergenekon soruşturmalarıyla birlikte askerin olması gereken yere, siyaset sahnesinin biraz daha dışına itilmesi, AKP'nin hükümet olmasının yanı sıra iktidar da olmasını sağlamış, bu da bürokrasinin tüm kurumlarında yaşanan İslami kadrolaşmanın önünde hiçbir engel bırakmamıştı. Emniyet teşkilatının içinde de artık en tepeden en aşağıya kadar bu zihniyet iktidardı. Fethullahçı kadrolarla uğraşan şimdilik son örnek olan Hanefi Avcı'ydı. O da şikâyet dilekçeleri, soruşturma açma talepleri gibi resmi yollar ve kişisel ilişkilerini kullanarak bir şey yapamayacağını anlayınca çok tartışılan kitabını yayımlattı. İlerleyen bölümlerde işleyeceğimiz bu konuda Avcı'nın başına ne geldiği malum, bir dönemin işkenceye da karışmış milliyetçi polisi, Stalinist bir örgüte yardım yataklık etmekten cezaevinde.
Hanefi Avcı'nın 2010 yılında giriştiği bu mücadeleden birkaç yıl önce 9 Kasım 2005'te Şemdinli'de[88] yaşanan olayların ardından hazırlanan ve dönemin Kara

[88] Şemdinli'de, 9 Kasım 2005'te eski PKK'lı Seferi Yılmaz'a ait Umut Kitapevi'ne yönelik el bombalı saldırıda Mehmet Zahir Korkmaz ölürken, 5 kişi de yaralandı. Olayın ardından Şemdinlililer, bombayı attıkları gerekçesiyle astsubaylar Ali Kaya, Özcan İldeniz ve PKK itirafçısı Veysel Ateş'i yakalayıp güvenlik güçlerine teslim etti. Zanlılara ait araçta yapılan aramada, 3 kalaşnikof, 10 şarjör, el bombaları bomba yapımında kullanılan malzemeler ile polis ve asker teçhizatı çıktı. Araçta ayrıca, bombalanan Umut Kitabevi başta olmak üzere çok sayıda adresin krokisi ve haritalar bulundu. Özellikle Umut Kitabevi'nin krokisi kırmızı kalemle çizilmişti. Olay yeri incelemeleri sırasında da CHP Hakkâri Milletvekili Esat Canan'ın da aralarında bulunduğu yüzlerce insanın üzerine resmi bir araçtan ateş açılması sonucu Ali Yılmaz adlı bir kişi açılan öldü. Ateş açtığı belirlenen uzman çavuş Tanju Çavuş tutuklandı. Çevre il ve ilçelere de sıçrayan olaylarda Yüksekova'da güvenlik güçlerinin göstericilerin üzerine açtıkları ateş sonucunda da üç kişi daha öldü. Olayı soruşturan Van Cumhuriyet Savcısı Ferhat Sarıkaya hazırlayıp Van 3. Ağır Ceza Mahkemesi'ne sunduğu 3 Mart 2006 tarihli 124 sayfalık iddianamede Ali Kaya, Özcan İldeniz ve Veysel Ateş hakkında müebbet hapis cezası istemekle kalmadı, Ali Kaya için "tanırım iyi çocuktur" diyen Yaşar Büyükanıt'ı da "örgüt kurmak, sahte belge düzenlemek ve görevi kötüye kullanmak ve adil yargıyı etkilemeye teşebbüs"le suçladı. Sarıkaya hazırladığı ve Van 3. Ağır Ceza Mahkemesi'nce kabul edilen iddianameye Büyükanıt ile ilgili bulduğu delilleri de koydu ancak ağır ceza mahkemesinde yargılanamayacağını bildiği için dosyasını ayırarak Genelkurmay Askeri Savcılığı'na gönderdi. Genelkurmay Askeri Savcılığı ise yapılan incelemeler ışığında Orgeneral Büyükanıt için soruşturma açılmasına gerek olmadığına karar verdi. Genelkurmay ayrıca, Van Savcısı Ferhat Sarıkaya'yı "yetkisini aşmak"la suçlayarak hakkında Adalet Bakanlığı'na suç duyurusunda bulundu. Genelkurmay Başkanı Özkök de derhal köşke çıktı. Hemen ardından da "haddini aşan" savcı Ferhat Sarıkaya hakkında soruşturma başlatıldı. Sarıkaya'ya hazırladığı iddianamede Kara Kuvvetleri Komutanı Büyükanıt'a

Kuvvetleri Komutanı Yaşar Büyükanıt'ın da suçlandığı iddianameden sonra da emniyet ve yargı içinde örgütlü Fethulahçıların parmağı aranmış ve hükümetle ordu arasındaki ilişkilerde hayli sıkıntı yaşanmıştı. Orgeneral Yaşar Büyükanıt, iddianamede adının geçmesinin müsebbibi gördüğü dönemin Emniyet İstihbarat Daire Başkanı Sabri Uzun'u da, Başbakan Erdoğan tarafından görevinden aldırtmıştı. İşte o dönemde 2006'da Emniyet içinde, Fethulahçı örgütlenmeye karşı bu kez el altından bir mücadele vardı. Bu mücadelenin kokusu ancak 2 yıl sonra ortaya çıktı. Bu kez basına sızdırılan, Aydınlık dergisinin tedavüle soktuğu bir deyimle artık "F Tipi Yapılanma" denilen Fethullahçı örgütlenmeye ilişkin bir başka belgeydi. Hürriyet Gazetesi'nde Saygı Öztürk imzasıyla çıkan "Emniyette Fethullahçı liste krizi" başlıklı haberde[89] üst düzey emniyetçilerin bir Fethullahçı oldukları öne sürülen polislerle ilgili bir liste hazırlayıp değişik makamlara gönderdiği gerekçesiyle haklarında Cumhuriyet Savcılığı'na şikâyette bulunulduğu belirtiliyordu. İddiaya göre 2006'da dönemin Personelden Sorumlu Emniyet Genel Müdür Yardımcısı N.A., Personel Dairesi Başkanı İ.S., şube müdürleri M.D. ve M. A., ortaya çıkmasından iki yıl önce 2006'da "EGM'deki F Tipi Örgütlenmenin Etkin Elemanları" adlı bir liste hazırlamışlardı. (Ahmet Şık'ın notu: Bu konuyla ilgili (bu kısımlar fotokopide çıkmamış) yapılan kişilerden biri açtığı tazminat davasını kazanmış. Aynı konuyu biz işlersek muhtemelen başımıza aynı şey gelecek. Bu yüzden kitaptan çıkaracaktım bub bölümü. Ama orada yazanların doğru olduğunu biliyorum. Ancak, dava açılmasını önlemek adına buraya yazdığım açıklamaları uygun bir dille belirttikten sonra isimleri rumuz halinde bile vermeden-çünkü rumuza rağmen davayı kazanmışlar- ve yorumları da yazmadan istihbarat dairede 16 üst düzey polis vs. gibi mi anlasak. Benim aklıma başka bir şey gelmedi. Fikret ağabey ne der? Yorumlarda isim vermeden kimi önemli cümleleri versek. Ben öyle yaptım, öyle girsin) Altuntaş ve arkadaşlarının bu listeden 10 kopya fotokopi çektirerek, savcılık dâhil bazı makamlara, "Okunduktan sonra mutlaka imha ediniz" notunun da yer aldığı bir üst yazıyla gönderildiği de iddia ediliyordu.

---

suçlamalar yönelttiği için haddi bildirilen Sarıkaya önce görevden alındı ardından da Hâkimler ve Savcılık Yüksek Kurulu'nca meslekten ihraç edildi. Bombalı saldırıyla ilgili Van 3. Ağır Ceza Mahkemesi'nde astsubaylar Kaya ile İldeniz, "Silahlı örgüte üye olmak, olası kastla adam öldürmek, olası kastla adam öldürmeye teşebbüs etmek ve olası kastla adam yaralamak" suçlamasıyla 39'ar yıl 10'ar ay 25'er gün hapis cezasına çarptırıldı. Ancak dava kısa süre içinde Yargıtay'dan döndü. Yargıtay Yargılamanın Askeri Mahkeme'de yapılması gerektiğine hükmetmişti. Van 3. Ağır Ceza Mahkemesi Yargıtay'ın bozma kararına uymakla birlikte 'görevsizlik kararı'na uymadı ve davayı görmeye devam etti. Yargılama sürerken Van 3. Ağır Ceza Mahkemesi'nin heyeti tenzili rütbe ile başka illere tayin edildi. Van 3. Ağır Ceza Mahkemesi'ne atanan yeni heyet, 14 Eylül 2007'de verdiği kararda, Yargıtay 9. Dairesi'nin verdiği "görevsizlik" kararına uydu ve Şemdinli dosyasını Van Jandarma Asayiş Kolordu Komutanlığı Askerî Mahkemesi'ne sevk etti. Bu karar üzerine müdâhil avukatlar davadan çekildiler. Şemdinli davası 27 Kasım'da Van Askeri Mahkemesi'ne gönderildi. 6 Aralık 2007'de Van Askeri Mahkemesi'ne ulaştırılan dosyayla ilgili 14 Aralık 2007'de yapılan ilk duruşmada sanıklar tahliye edildi.

[89] Hürriyet Gazetesi, 6 Mayıs 2008

"Emniyetteki F Tipi Örgütlenmenin Etkin Elemanları" başlıklı listeye isimler yazılmakla yetinilmemiş ve bir takım değerlendirmelerde de bulunulmuştu. İlginç olan ise isimlerin daktilo ile yazıldığı anlaşılan listedeki değerlendirmeler el yazısıyla yapılmıştı. Hürriyet gazetesindeki habere göre üst yazıdaki imza, paraf ve listede kalemle yapılan düzeltmelerin kime ait olduğun bilirkişi aracılığıyla belirlenmiş ve haklarında suç duyurusunda bulunulmuştu. Sözkonusu haber şöyleydi: *"Emniyet Genel Müdür Yardımcısı, bir daire başkanı ve iki şube müdürü tarafından hazırlandığı öne sürülen ve değişik makamlara gönderilen listede 'Fethullahçı oldukları' belirtilen Emniyet mensuplarından ikisi, listeye haksız yere yazıldıklarını öne sürüp, bu listeyi hazırladıklarını öne sürdüğü 4 kişi hakkında Cumhuriyet Savcılığı'na suç duyurusunda bulundular. Aralarında 4 daire başkanı, 11 daire başkan yardımcısı, 32 şube müdürü, 3 başkomiser, 3 öğretim üyesinin de bulunduğu 57 kişinin 'Fethullahçı'olduğu öne sürüldü ve hazırlanan listenin bir örneği de üst yazının okunduktan sonra imha edilmesi notu düşüldükten sonra Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı'na da gönderildi. Hazırlanan listede kalemle bazı düzeltmeler de yapıldı.*

Emniyet'in liste ile ilgili İşçi Partisi'nin şikâyetini işleme almamasından sonra böyle bir listenin varlığı anlaşıldı. Listede adı bulunan 57 Emniyet mensubu durumdan haberdar oldu. Bunlardan ikisi, listede kalemle yapılan düzeltmeler, imza ve paragrafların kendilerini şikâyet eden kişilere ait olup olmadığını bilirkişiye incelettirdi. İnceleme sonucu, listedeki imza, paraf ve elle yapılan düzeltmeler genel müdür yardımcısı, daire başkanı ile iki şube müdürüne ait olduğu ortaya çıkarıldı. Listede ismi bulunan iki emniyet mensubu 'Birlikte hareket etmek suretiyle; sahte belge tanzim etmek, suç tasniinde bulunmak, görevi kötüye kullanmak, iftira ve hakaret etmek, kamu kurum ve görevlilerini kamuyu nezdinde küçük düşürmek ve kamu görevlisine güveni sarsmak' suçlamasıyla amirleri hakkında Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı'na suç duyurusunda bulundular.

Ergenekon Soruşturması kapsamında tutuklanan İşçi Partisi İşçi Partisi Genel Sekreteri Avukat Nusret Senem, Savcılığa yaptığı suç duyurusunda, Emniyet yetkilileri tarafından hazırlandığını öne sürdüğü, 'Emniyet'te Fethullahçı Örgütlenmenin Etkin Elemanları' başlıklı 4 sayfalık liste sunmuş, Emniyet içinde yasadışı örgütlenme olduğuna dikkat çekmişti. Suçlamaya dayanak olarak sunulan 4 sayfalık listede Emniyet Genel Müdürlüğünde çeşitli kademelerde göreve yapan 57 personelin bu örgütün üyesi olduğu öne sürülmüştü.

Listeye haksız yere alındığını iddia eden iki emniyet mensubu, savcılık dosyasında bulunan 4 sayfalık isim listesi ve bu kişilerle ilgili bilgiler ve belgeler üzerindeki imza, paraf, kalemle yapılan düzeltmelerle ilgili bilirkişi incelemesi istedi. Yazı, imza ve sahtecilik uzmanı Mustafa Kariptaş tarafından yapılan inceleme sonucunda düzenlenen Özel Bilirkişi Raporu, 4 sayfalık listede, isimler üzerindeki düzeltmelerin M.D. ve İ.S. tarafından yapıldığı, 'bilgi notu' başlıklı yazıda yer alan

imzanın Genel Müdür Yardımcısı N.A., parafların da İ.S ve M.A.'ya ait olduğu sonucuna varıldı. Bunun üzerine şikâyetçi Emniyet mensupları, söz konusu listenin ve üst yazısının organize bir şekilde hazırlandığını öne sürdü ve 4 emniyet mensubundan şikâyetçi oldu."

Fethullahçı oldukları öne sürülen üst düzey polisler

Ancak haberin yayımlanmasından sonra karışık bir hukuki süreç ortaya çıktı. Konuyla ilgili haberi yazan Saygı Öztürk ile, haberde anlatıldığı gibi listeyi hazırladıkları öne sürülen Emniyet müdürleri hakkında soruşturma ve davalar açıldı. Hem listeyi hazırladığı öne sürülenler hem de listelerde adı bulunanlar açmıştı davaları. Bir de İşçe Partililerin suç duyurusu vardı. Ancak Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı, suç duyurusuna dayanak olarak gösterilen belgenin genel ve soyut iddialar içerdiği, somut bir suç isnadına yönelik olmadığı gerekçesiyle takipsizlik verdi. Saygı Öztürk'ün "Okyanus Ötesindeki Vaiz" isimli kitabına göre; *"Başsavcılık 31 Ocak 2008'de Emniyet Genel Müdürlüğü'ne gönderdiği bir yazıyla hem takipsizlik kararını bildirdi hem de idari yönden gereğinin yapılabilmesi için dilekçe ve eklerini ulaştırdı. Emniyet Genel Müdür Yardımcısı N.A. yaş haddinden emekliye ayrıldıktan sonra adının liste hazırlayan gibi duyurulmasından rahatsız olmuştu."*
Hazırlandıktan ve hatta dava konusu bile olduktan 2 yıl sonra duyulan bu liste Ergenekon'un ilk iddianamesinin delil klasörleri arasında yine Ergun Poyraz'da ele geçirilenler arasında yerini aldı, iddianamede bahsedildi. Hatta bu liste hakkında Ankara Cumhuriyet Savcılığı'na suç duyurusunda bulunan ve sonra Ergenekon sanığı da olan İşçi Partili avukat Nusret Senem'e gözaltına alındığında konuyla ilgili sorular da yöneltildi. İddianameye göre Senem, *"29 Ocak 2008 tarihinde Ankara C. Başsavcılığına Emniyetteki F Tipi Örgütlenmeyi anlatan 4 sayfalık 57 kişilik bir listeyle şikâyetçi oldum. Bu belge gazeteci bir arkadaşım tarafından verildi. Ben de savcılığa verdim ve 2008/16541 sayılı soruşturma numarasına kaydedildi. Ancak husumet olmasın diye dilekçeme isimleri yazmadım ama ekli belgeyi sundum. Bu belge, Emniyet Genel Müdür Yardımcısı N.A. tarafından hazırlandı. Saygı Öztürk de bunu bizzat Tempo dergisinde yazdı"* diye soruları yanıtladı.
Gazeteci Nedim Şener'in "Ergenekon Belgelerinde Fethulah Gülen ve Cemaat" isimli kitabına göre, "Listede adı geçen Ö.Z.'nin avukatının suç duyurusu üzerine, Ankara Cumhuriyet Savcılığı listeyi hazırladığı iddia edilenler hakkında ön inceleme yapılmasını istedi. Dilekçede listede yer alan el yazılarına ilişkin bilirkişi raporuna da yer verildi. Rapora göre, listede yer alan el yazıları M.D. tarafından kaleme alınmıştı. Bilirkişi, listeye el yazısı ile eklenen 'Bozkurt ve Karagöz' yazılarının ise Personel Daire Başkanı İ. S. tarafından kaleme alındığını rapor etti.

Savcı kanalı ile Emniyet Genel Müdürlüğü'ne gönderilen yazıda, Emniyette 57 personel hakkında liste hazırladığı öne sürülen polis müdürleri hakkında ciddi ithamlarda bulunuldu. Yazıda, polis müdürlerinin sahte belge düzenleyip iftira attıkları, hakarette bulundukları iddiaları sıralandı. Bu başvuru üzerine Savcı Mehmet Cihan Kısa, adı geçen dört polis müdürünü yargılamak için İçişleri Bakanlığı'ndan izin istedi. Bakanlık da, eski Emniyet Genel Müdür Yardımcısı N.A., Personel Daire Başkanı İ.S., Emniyet müdürleri M.D. ile M.A. hakkındaki iddiaların soruşturulması için müfettiş görevlendirdi. Listede parafı olduğu iddia edilen M.A., konunun basına yansıması üzerine avukatı aracığıyla yaptığı yazılı açıklamada, İşçi Partisi'nin yaptığı başvuru üzerine Ankara Cumhuriyet Savcılığının 31 Ocak 2008 tarih ve 2008/10913 sayılı kararı ile iddiaların asılsız olduğu gerekçesiyle işleme konulmamasına karar verildiğine dikkat çekti. Akdeniz, "Olmayan bir işlemin bir belgesi de olmaz" diyerek listenin yok sayılması gerektiğini belirtmesine rağmen, Ergenekon savcıları listeyi Ergenekon davasının ekleri arasına koymayı tercih etti.

Karışık bir dava sürecinin başlamasına neden olan sözkonusu listenin, "Mutlaka imha ediniz" uyarısıyla Ankara Cumhuriyet Savcılığı'na gönderilen bilgi notunun altında Emniyet Genel Müdür Yardımcısı N.A.'nın imzası vardı. Eğer iddia doğru ve listenin hazırlanmasında emeği geçenlerden birisi N.A. ise, Emniyet'in tepesindeki birkaç yöneticiden birisinin bilgi notunda yazılanlara yansıyan duyduğu kaygı durumun vahametini de özetliyor. Ancak, üst düzey emniyetçilerle ilgili yer verilen bilgilerin doğru olduğu listenin bahsi geçen isimlerden birisi tarafından bizzat hazırlandığı da iddialar arasında. Tarih bulunmayan bilgi notunda şunlar yazılıydı:

"Sayın Savcım,

Geçen hafta yetkili arkadaşlarla bir araya gelerek değerlendirdiğimiz Emniyet'teki F Tipi yapılanmanın etkin isimlerini gönderiyorum. Malumunuz İstihbarat tamamen Fethullahçıların kontrolünde olduğundan sizden ricam listeyi ilgili kurumlara gizli olarak iletmeniz. Bu bilgi notunu ise okunduktan sonra imha etmenizi istirham ediyorum. Saygılarımla."

Bilgi notuna ek olarak gönderilen ve daktilo ile yazılı 4 sayfa olduğu belirtilen "EGM'deki F Tipi örgütlenmenin etkin elemanları" başlığını taşıyan listede ise şu isimler ve değerlendirmeler vardı: (Ahmet Şık'ın notu: liste ve değerlendirmeleri ise daha önce açılmış davalarda verilen kararlar nedeniyle yayınlamıyoruz.) (Ahmet Şık'ın eklenmesini istediği bölüm eklendi, eski taslaktaki 173-178 arası –listelerin olduğu bölüm- çıkarıldı)

İstihbarat Daire Başkanlığı'ndan aralarında eski daire başkan yardımcısı ve müdürlerinin yeraldığı 16 kişinin adı verilecek; "Teşkilatın ve Ulusal İstihbarat'ın en etkin elemanları ve cemaatin göz bebeği konumundadırlar. İDB'nin yaklaşık

yüzde 90'ı bu grubun kontrolündedir" deniliyordu. Kom Daire Bşk'dan daire bşk ve bşk yardımcısı ile çeşitli birimlerin müdürlerinin de olduğu 10 polisin cemaatçi olmakla suçlandığı dokümanlarda terör dairesinden 3; güvenlik dairesinden de 4 üst düzey polisin adlarına ve yorumlarına yer verilmişti. Güvenlik dairesinden bazı yetkililer için, "Cemaatin tüm işleri ile aktif sorumlusu, baş koordinatör durumundadır… Danıştay saldırısı sonrası dezenformasyon faaliyetlerinde Atabeylerde, zarf verme işlerinde, oradaki gizli yazışmaların takibinde aktif olarak organizatörlük görevini cemaat adına yürütmüştür" gibi değerlendirmeler yapılıyordu.
Dış ilişkiler dairesinden 4 ismin yer verildiği belgede üst düzey bir yetkili için "Cemaatin en yetkili üyelerindendir… ABD'ye gönderilerek master ve doktora öğrencilerini bizzat cemaat üyelerinden seçmektedir" yorumu yapılmıştı.
Polis akademisinden 7 kişinin adı yer verilen belgede, personel dairesinden de 3; kriminal dairesinden 2; Asayiş dairesinden 4; Eğitim dairesinden 3 ve Bilgi İşlem dairesinden 4 kişinin adlarına yer verilip çeşitli yorumlar yapıldı.

Elazığ'da bir garip olay

Şimdi biraz geriye 2002'ye gidelim. Fethullah Gülen'in Ankara 2 Nolu DGM'de yargılamasının sürdüğü günlerde, 4 Ağustos 2002'de Elazığ'da Sivrice Merkez Camisi'nin avulusunda unutulan bir çantayla ilgili, vatandaşların "şüpheli paket" diye polise ihbar edilmesiyle başlayan süreç kitabımızda buraya kadar anlatılanları ve Emniyet içinde yıllar yılı sabırla ve ilmek ilmek örülen Fethullahçı örgütlenmenin günümüzdeki boyutlarını anlamak açısından çok önemli. Detaylarına Hanefi Avcı'nın "Haliç'te Yaşayan Simonlar. Dün Devlet, Bugün Cemaat" isimli kitabında da yer verilen bu olay o dönem gazetelerinde Elazığ Emniyet Müdürlüğü'nün, Emniyet içindeki Fethullahçı yapılanmaya ilişkin yaptığı bir operasyon olarak yansımıştı. Hâlbuki başta da dediğimiz gibi tamamen bir unutkanlık eseri başlayan süreç, Fethullah Gülen cemaatinin emniyetteki yapılanmasıyla ilgili çok önemli bilgi ve dokümanların ele geçmesini sağlamıştı. Olay gerçekleşmesinin üzerinden 1 ay geçtikten sonra basına yansımıştı. İhlas Haber Ajansı'nın 8 Eylül 2002'de, "Emniyette 'Fethullahçı yapılanma' iddiası" başlığıyla abonelerine duyurduğu bu olayla ilgili haber şöyleydi:

İsim isim şifreli polis listeleri

"Elazığ Emniyet Müdürlüğü'nün gerçekleştirdiği bir operasyonda, Fethullah Gülen cemaatinin emniyet teşkilatındaki yapılanmasıyla ilgili bilgi ve dokümanlara ulaşıldı. Sivrice İlçesi'nde bir camide bulunan bir çanta emniyet teşkilatı içinde büyük yankı uyandırdı. Çantadan, emniyet teşkilatındaki Fethullahçı yapılanma ile

ilgili önemli belge ve dokümanlar çıktı. Ele geçirilen belgelerde, 4 ilde görev yapan rütbeli emniyet mensupları isim isim sıralanarak cemaat içindeki rollerine göre şifreli kodlara yer veriliyor. Fethullahçı yapılanma ile ilgili operasyon, Elazığ Emniyet Müdürlüğü Terörle Mücadele Şubesi ekiplerinin, Sivrice Merkez Cami avlusunda şüpheli bir çanta bulmaları ile başladı. Çantayı inceleyen terör uzmanları, polis mensuplarının yer aldığı bir liste ile bazı notlar ele geçirdi. Çantanın sahibi olan ve Malatya'da öğretmenlik yapan Ahmet Şahinalp, yapılan soruşturma üzerine gözaltına alındı. Elazığ'da sorgulanan Şahinalp, dokümanın çantasına başkaları tarafından yerleştirildiğini iddia etti. Sorgulamasının ardından mahkemeye çıkarılan Şahinalp, tutuksuz yargılanmak üzere serbest bırakıldı. İstihbarat ve Terörle Mücadele Şube Müdürlüğü uzmanları, çıkan notları ve emniyet personeli listesinin yer aldığı bilgisayar dökümünü inceleyerek, bunun emniyet içerisinde 'Fethullahçı' olarak adlandırılan grubun yapılanmasıyla ilgili olduğunu belirledi.

4 ilden 144 üst rütbeli emniyet mensubu

Ele geçirilen doküman ve notlar, incelenmek üzere Emniyet Genel Müdürlüğü İstihbarat ve Terörle Mücadele Daire Başkanlığı'na gönderildi. Çantadan çıkan el yazması notlar, Kriminal Polis Laboratuarı'nda incelemeye alındı. Çantada çıkan dokümanlar arasında Elazığ, Tunceli, Bingöl ve Malatya'da görev yapan 144 rütbeli emniyet görevlisinin isimleri bulunuyor. Devresi, sicili, adı, soyadı, görev yeri tek tek sıralanan 144 kişinin isimlerinin bulunduğu listenin sonunda 'BL' ve 'Açıklama' şeklinde iki hane daha bulunuyor. Şifrelenmiş bölümlerde isim hanelerinin karşısına 1'den 5'e kadar rakam konulurken 'BL' hanesinde ise 'HL, KM, SLÇ, SLM, TR, AH, AKF, FT, CN, SD' şeklinde kodlar bulunuyor. Listede bazı isimlerin karşısında ise 'Ehli dünya, fırsat bulursa zarar verir', 'Bizi biliyor', 'Zararsız', 'Müntesip', 'Aleyhte çalışır', 'Süryani olabilir', 'Bizden diye istenildi' şeklinde notlar yer alıyor.

Yapılanma ile ilgili ajanda bulundu

Fethullah Gülen cemaatinin emniyetteki ilişkilerini ortaya koyan 11 sayfalık ajanda notunda ise isimler, telefon numaraları, talimatlar, para miktarları, aile içi ilişkiler, gizlilik prensibi, bilgi toplama teknikleri gibi el yazması notlar bulunuyor. Terfi ettirilmeyen emniyetçi cemaat mensuplarının durumunun sorgulandığı notlarda, cemaat hizmetlerinin her ilde olduğu gibi büyük ilçelerde de devreye girmesi gerektiği belirtiliyor. Cemaatin emniyetteki sorumlusunun kaleminden çıktığı anlaşılan notlarda, Elazığ kadrosundaki Ş.I.'dan, 'Hanımı ile problemli. Hanımı ile görüşmek lazım. Rıza ile kılınmış ise tekrar eda etmeye gerek yok',

çocuklarla ilgili, 'Saflandırılmalı' deniliyor. Çocukların 6 yaşından itibaren, 'Bizler ve onlar' şeklinde eğitilerek cemaate kazandırılmasının istenildiği talimatlar bölümünde, bazı kişilerin cep telefonları yer alıyor.

Cemaat tanıdık nüfus müdürü arıyor

Çıkan notlar arasında 'Tanıdık bir nüfus müdürü bulunabilir mi?' şeklinde bir soru sorulduğu bildirilirken, resmi evraklarda başörtüsü bulunanların değiştirilmesi isteniyor. 'Arkadaşlar renk belli etmesin' talimatının bulunduğu bölümde ise bazı kurallar konuluyor. Belirtilen kurallar ise, 'Başkalarının renkleriyle boyansınlar. Alternatif açılımlar eşlerle yapılsın. Aile içinde İslam'ı yaşasınlar. Yurtdışına çıksınlar. Buralarda uzun süreli dostluklar kursunlar. Gidilen evlerde bayanlarla ilgili bilgiler alınabilir' şeklinde sıralanıyor. Ajanda notlarında yeni gelen personelle ilgilenme, basında çıkan haberlerin takibi, çevrenin takibi, bilgi toplama usul ve teknikleri gibi konularla ilgili talimatlarda bulunurken, cemaat mensuplarının yurtdışına çıkmaları konusunda teşvik edilmeleri gerektiği bildiriliyor.

Polis istihbaratındaki cemaat mensupları

Uzmanlar tarafından en tehlikeli olarak görülen istihbarat kadrosundaki Fethullahçı polislerle ilgilide ajanda notları da bulundu. Notlarda istihbarat kadrosunda görev yapan personel kastedilerek, iki defa misyon görevine gidenlerin birim olarak adlandırılan istihbarattan çıkarıldığı hatırlatılıyor. İkinci misyon görev yapacak personel hakkında heyetin karar vereceği vurgulanarak, '77. madde olabilir, 94. madde istemiyoruz' deniliyor. Yurtdışına görevli gidenlerin, gittikleri ülkelerin emniyet teşkilatı ile kardeş teşkilat ilişkisi kurulması istenirken, Kosova'ya gönderilen polisler için 'Gardiyan olarak gidilmemeli' talimatı veriliyor.

Notlar arasında askere gidenlere bundan böyle 100 dolar para verilmeyeceği belirtilirken, ajandada, açılan bazı soruşturmalara yer veriliyor. El notlarında ise emniyetteki bazı personel hakkında özel bilgiler bulunuyor. H.Ö. kodlu emniyet müdürü ile ilgili olarak 'Sıkıntı oluşturabilir. Palu İlçesi'ne verilsin' talimatı bulunurken, M.S. isimli müdürün B.'nin merkezde kalması için ön ayak olunması isteniyor.

Atatürk'e hakaret

Doküman arasında ele el yazısında ise, Atatürk için Sebatayist yakıştırması yapılıyor. Atatürk'ün mason localarının yapacağı fonksiyonu CHP ile

yapacağından dolayı locaları kapattırdığı belirtiliyor. Fethullah Gülen hakkında, Ankara DGM Savcısı Nuh Mete Yüksel'in 'Laik devlet yapısını değiştirerek yerine dini esaslara dayalı bir devlet kurmak amacıyla yasadışı örgüt kurup, bu amaç doğrultusunda faaliyette bulunduğu iddiasıyla' 10 yıl hapis cezası istenirken, Elazığ'da ele geçirilen belgelerin de bu dosyaya gönderileceği öğrenildi. Emniyet teşkilatında büyük yankı uyandıran 144 kişilik isim listesi ile ilgili soruşturma devam ediyor. Ele geçirilen belgelerdeki raporların Hizbullah terör tarzında yazıldığı da dikkat çekti. Üst düzey istihbarat yetkilileri, geçen günlerde bir şube müdürünün çantasında Fethullahçı yapılanma ile ilgili bulunan bilgisayar CD'lerinden sonra 144 kişilik isim listesinin ortaya çıkmasının, polis içinde geniş bir operasyonun habercisi olduğunu belirtti."

Avcı'nın kitabında da anlatıldı

Hanefi Avcı kitabında da, "Nasıl yönetiyor, kimler yönetiyor?" başlığı altında yer verdiği bu olayla ilgili, *"Emniyet teşkilatındaki örgütlenme nasıldı? Yani cemaat Emniyeti nasıl yönetiyor, görevleri nasıl etkiliyordu? Emniyet hiyerarşik bir teşkilattı, teşkilat içinde ikinci bir cemaat teşkilatı nasıl yapılanıyordu? Yıllarca amir ve müdürlük görevlerinde bulunan kişiler kendilerinin dışında birinden nasıl emir alıyor? İddialar doğru ise onlardan fırça bile yiyor, bir şey diyemiyorlardı? Cemaatin geçmiş yıllardan başlayarak teşkilatta nasıl elaman temin ettiği, nasıl yapılandığı belki uzun araştırma ve incelemelerin konusu olsa da ben şu andaki örgütün nasıl yapılandığını, idare edildiğini bir nebze olsun göstermek istiyorum"* diyordu. Avcı, çantasındaki belgelerin içeriğine bakarak Ahmet Şahinalp'in Elazığ, Bingöl, Tunceli ve Malatya'daki emniyet birimlerinden sorumlu cemaatin imamı olduğunu söylüyordu. Esas mesleği maden mühendisi olan Şahinalp'in bir eğitim kurumunda çalışıyor göründüğünü belirten Avcı, dokümanlarda isimleri yer alan emniyet personelinin 2002'de bölgeye tayini çıkanlarla, oradan batıya gödenler olduğunu söylüyordu. Haberde "şifrelenmiş" diye verilen kodların da emniyetin kendi personelini tasnif ederken kullandığı harf kodları olduğun belirten Avcı, listenin emniyet bilgisayarından çıktığını söylüyordu. Haberde yer almayan, Emniyet İmamı Şahinalp'in dokümaları arasında bulunanlar Avcı'nın kitabında şöyle anlatıldı: *"1 Ağustos 2002 ile 1 Kasım 2002 tarihleri arasında hedef şahısların tespiti ve listelerin çıkarılması, çalışma gruplarının oluşturulması ve işbölümü aşamasının gerçekleştirilmesi şeklindeki notlar; kurumsal açılım başlığı altında adliye, idari personel, avukatlar, hastaneler, bankalar ve diğer kurum isimleri ile yeni tanışılacak işadamları, toplum önderleri ve etkili nüfuz sahiplerine nasıl davranılacağıyla ilgili notlar. Yapılacak işler, personelin sorunları gibi konularda 4 sayfalık not. Elle yazılmış notlarda bazı polis amiri ve müdürlerinin tayin yerleri ve özel durumları hakkında notlar. En önemlisi İl Emniyet Müdürünün*

makam harcamaları ile yemek yediği yerler, makam araçlarının kullanımı hakkında notlar."

Aslında bu olayla ilgili kitapta yer verilen uzun giriş ve soru cümleleri, Elazığ olayından çok Avcı'nın kitabında yer verdiği, resmi olmayan ve şu aşamada doğru olup olmadığını da bilmediğimiz bir başka dokümana atıf yapıyordu. "*Aşağıda yer verdiğim ikinci belge ise çok yeni ve günceldir. Bana yeni ulaşan bu belgeye göre Emniyet teşkilatı içerisinde cemaate bağlı polisler, yöneticileri olan kişiden işlerini iyi yapmadığı için şikâyetçi olmuş, yanlışlarını madde madde bir rapora dönüştürerek muhtemelen Fethullah Hocaya göndermek istemişlerdi. Buradaki şikâyetlere bakıldığında örgütlenme hakkında ciddi bilgiler verilmektedir*" diyen Avcı'nın kitabına dönelim:

"A. ÖMER BEY TARAFINDAN GÖREVLENDİRİLEN ŞAHISLARIN HEM KENDİLERİNİ HEM DE SORUMLULUKLARINI ÜSTLENDİKLERİ ARKADAŞLARI VE BİRİMLERİ DEŞİFRE ETMELERİ
1- MİT Müsteşarlığı ve askeri istihbarat birimleri Ömer Beyi gerçek adı (Osman Hilmi Özdil) ile bilmekte ve takip etmektedir. Emniyet Teşkilatında görev yapan üst düzey yetkililerden olan Emin Aslan, Sabri Uzun, Hanefi Avcı, Hüseyin Özalp gibi devletin önemli merkezleriyle irtibatlı kişiler de Ömer Beyin teşkilatın sorumlusu olduğunu bilmektedirler. Yine adı geçen yetkililer Ömer Beyin hangi mekânlarda ve kimlerle görüştüğünü tespit ettiklerini ifade etmektedirler.
2- Başbakanın çok yakınında bulunan M.A. tarafından da Ömer Bey Teşkilatın imamı olarak bilinmekte ve adı geçen şahıs tarafından çeşitli mahfillerde bu durum ifade edilmektedir.
3- 2007 yılında Ömer Bey ve Yenimahalle ile ilgilenen Sinan Beyin (Murat Bey) ABD'ye giriş ve çıkışlarında FBI tarafından önce sorgulanmaları, sorgulanma sırasında üst ve bagaj aramaları yapılmış/ bu şüpheli duruma rağmen Ömer Beyin seyahat programını değiştirmeyerek ABD'de bulunan emniyetçi arkadaşlar tarafından havaalanında karşılanmış ve onlarla görüşmüş daha sonra yine emniyetçi arkadaşların kullandığı araç ile HE'nin bulunduğu kamp yerine götürülmüş ve fiziki ve teknik takip ile bu süreç bütün teferruatıyla FBI tarafından kayıt altına alınmıştır. ABD'den çıkış esnasında da tekrar sorgulanmış, bilgisayarı dâhil üzerinde ve bagajında bulunan bütün bilgi ve belge niteliğindeki eşyanın kopyası alınmış, FBI sorgusunda ABD'de daha önceden defalarca ziyaret ettiği Emniyet Müdürü S.T. isimli kişiyi ziyaret maksadıyla bulunduğunu ifade etmiş, ifadelerinin birer sureti ile kendisinden alınan bilgi ve belgelerin birer kopyası Emniyet Genel Müdürlüğüne intikal ettirilmiştir. Emniyet Genel Müdürlüğüne intikal ettirilen bilgi ve belgeler arasında bazı üst düzey emniyet yetkililerinin ve eşlerinin bilgileri de tespit edilmiştir. Örnek, Emniyet Müdürü M.Y.T. Ankara

istihbarat Şube Müdür Yardımcısı Z.G.'nin eşinin isim ve telefon bilgileri, Emniyet teşkilatı mensuplarının da bulunduğu USAK isimli araştırma merkezinin danışmanı olduğuna ilişkin Ömer Beyin kendi adına düzenlenmiş kartvizit vb.) Yukarıda özetlenen olayın akabinde Emniyet Müdürü S.T.'nin ABD vizesi iptal edilmiştir. Yine bu olayın akabinde iki

FBI ajanı New Jersey'de ikamet eden ve New York Bölgesindeki emniyetçilerin manevi sorumlusu olan Emniyet Müdürü A.Ç.'nin evinde ziyaret ederek Ömer Beyi kampa götüren araç hakkında bilgi istemişler, aracın başkası adına kayıtlı olmasının gerekçesini soruşturmuşlardır. Yapılan tüm çalışmalara rağmen FBI tarafından kopyalanan Ömer Beyin bilgisayarında bulunan bilgilerin içeriği hakkında ne FBI yetkililerinden ne de Ömer Beyden tatminkâr bir cevap alınamamıştır. Konu olağanüstü hassasiyeti nedeniyle Büyüğümüze genel hatlarıyla arz edilmiştir. Büyüğümüz, Ömer Beyle görüşülerek bilgisayarında bulunan bilgilerin muhtevasının ne olduğunun sorulması talimatını vermiş ve olaydan büyük üzüntü duyduğunu ifade etmişlerdir. Büyüğümüzün talimatı üzerine ilgili Daire Başkanı R.G. Ömer Beyle görüşmüş ve kendisinden ABD de yaşanan olayla ilgili bilgi talep etmiştir. Ancak Ömer Bey böyle bir olayın vuku bulmadığını, kendisinin sadece pasaportuna bakılarak uçağa bindiğini ifade ederek, hilaf-ı vaki beyanda bulunmuştur. Bilahare önüne bilgi ve belgeler konulduğunda kabullenmek zorunda kalmıştır. Ancak bu esnada bile bilgisayarında bulunan bilgilerle ilgili malumat vermek istememiştir. Bu süreçte Ömer Beyin ABD vizesi ABD hükümeti tarafından iptal edilmiştir. Benzer bir sıkıntının Yenimahalle ile ilgilenen arkadaş (Sınan Bey) için de söz konusu olabileceği değerlendirilmektedir, Ömer Bey ABD vizesini geri alabilmek için istihbarat Dairesi Başkanlığındaki arkadaşları riske atarak kendisinin Polis Sandığının sahibi olduğu Ankara Sigortanın temsilcisi olduğunu, Emniyet Genel Müdürlüğünün araçlarının kendisi tarafından sigortalandığını ifade ettirmiş, ancak bu durum FBI yetkilisinde daha büyük bir şüphe uyandırmış ve Ömer Beye vize verilmesi talebi reddedilmiştir.

Daire Başkanı R.G. ve emsali teşkilat büyüklerinin katılımıyla oluşturulan istişare heyetlerinde Ömer Beyin müteaddit defalar verdiği sözleri tutmaması, hilafı vaki beyanları ve heyetlerin sembolik misyonu nedeniyle bu teşkilat büyüklerimiz nezdinde Ömer Beye karşı büyük bir güven kaybı söz konusu olmuştur. Yıllarca hizmetimizin yükünü çekmiş ve teşkilatın önemli mevkilerinde görev yapan bu büyüklerimizde fikir ve önerilerine kıymet verilmediği teşkilatın Önemli hiçbir meselesinin görüşülmediği bu heyetlerde büyüklerimizde idare edildikleri kanaati oluşturulmuştur. Netice olarak Ömer Beyle görüşmekte bir maslahat olmadığı düşüncesi hâkim olmuştur.

4- Görevlendirilen şahıslar izah edilemeyecek müesseselerde görev yapmaktadır. Örneğin bütün masrafları Başbakanlık Örtülü Ödeneğinden karşılanan ve İçişleri

Bakanlığı Dernekler Dairesi Başkanlığının kontrolünde kurdurulan Uluslararası Sivil Toplum Kuruluşlarını Destekleme Derneğinin il temsilcileri ve merkez koordinatörleri Ömer Beyin emniyet teşkilatına bakan ekibi tarafından oluşmaktadır. Teşkilat mensuplarıyla yapılan ikili görüşmeler ve istişareler zaman, zaman bu demek merkezi ve temsilciliklerinde yapılmaktadır. Yine teşkilatla ilgilenen sivillerin bir kısmı ve eşleri Samanyolu Koleji, Turgut Özal Derneği, Maltepe Dershaneleri veya illerdeki özel okullarımızda görev yapmaktadır. Ayrıca, arkadaşlardan sorumlu siviller bürokraside ve değişik birimlerde istihdam edilmektedir.

5- Müstakil olarak hizmet müesseseleri ve görevli sivil şahıslar adına tutulan evleri farklı devrelerin bazen aynı anda kullanmaları neticesinde tedbire muhalif durumlar yaşanmaktadır. Düzenli bir aile ve yaşantı görüntüsü olmayan bu evler apartman sakinleri tarafından dikkatle izlenmekte ve şüpheyle bakılmasına neden olmaktadır.

6- İlgili sivil şahısların eşleri, beylerine paralel olarak resmi arkadaşların eşlerinden sorumlu olarak vazife yapmaktalar. Bunun neticesinde bir sivil bayan bir ildeki veya yapıdaki arkadaşların her türlü bilgisine vakıf olmaktadır. Ayrıca görevlendirilen sivil şahıslar sık sık değişime tabi tutulmaktadır. 20 yıldır birbirini tanıyan, dostluğu olan insanlara birbirinizle görüşmeyin, gidip-gelmeyin denilmekte, fakat 15 ay içerisinde bir arkadaş ailesiyle birlikte 3 farklı sivil aile ile muhatap edilmektedir.

7- Görevli sivil şahısların bütün resmi arkadaşları tanımaları, lojmanlara ve işyerlerine giderek görüşme yapmaları, cenaze merasimlerine katılmaları, toplu yerlerde özel teveccühe mazhar olmaları neticesinde yapılan fiziki veya teknik takip ile kendileri deşifre olmuşlardır. (Van ve Diyarbakır'da görevlendirilen şahısların özel arabaları ile Emn. Müd. Lojmanlarına sık sık gelip gitmesi İl Emniyet Müdürünün dikkatini çekmiş ve şahıslarla ilgili ciddi bir araştırma yapılmıştır.) Ayrıca, görevlendirilen şahısların kendi evleri baylar ve bayanlar tarafından sık sık kullanılıyor. Yıllarca aynı yatakhaneyi, yemekhaneyi ve sıraları paylaşmış ve birbirini tanıyan arkadaşların bir araya gelmelerinin dışarıdaki insanlara izah edilemeyecek hiçbir tarafı yokken mevcut yerleşik sistemler değiştirilmiş, sivil hayatta tanınan ve hizmet müesseslerinde görev yapan sivil insanlar lojmanlara, işyerlerine ve bir takım hususi ortamlara rahatlıkla girip çıkmakta hiçbir sakınca görmemektedir. Bir taraftan,' aman evinizde bir kitap, bir CD, bir Kuran ve bir cevşen olsun, dersleriniz 4 kişiyi geçmesin, hiçbir büyüğünüzle-küçüğünüzle görüşmeyin, irtibatınız olmasın' diye tahşidat yapılırken diğer yanda ağabeylerin tedbire aykırı her türlü davranışları, akıllarda soru işareti oluşturmakta ve vicdanlarda kabul görmemektedir.

8- Çok mahrem olan operasyon ve telefon detay bilgileri İlgisiz kişilerle paylaşılmakta ve bu husus uluorta konuşulmaktadır. Resmi arkadaşlardan alınan

operasyon bilgileri doğrudan 'bilgi notu' formatında kaynak gösterilmeksizin hizmetle irtibatı olduğu bilinen yerlerde yayınlatılmaktadır. Daha İl Emniyet Müdürünün bile bilgisi olmadan aktif haber isimli internet haber sitesinde gizli konuların yayınlanması ve yine çok önemli stratejik/mahrem konuların savcılığa intikal ettirilmeden bize ait internet sitelerinde veya gazetelerde yayınlatılması nedeniyle arkadaşlarımız ve hizmet hedef haline getirilmiştir.

9- Ömer Bey ve görevlendirdiği sivil arkadaşların konumlan dolayısıyla sahip oldukları bilgileri eskiden irtibatlı oldukları şahıslara aktarmaları nedeniyle teşkilat kemmiyet ve keyfiyet bakımından deşifre edilmektedir. Örneğin Nuh Mete Yüksel ve ÇEV vb. olaylar resmi arkadaşlarla ilişkilendirilerek anlatılmaktadır. (Savcı Yükselin kasetini kendilerinin yaptığını övünerek çevresinde anlattığını duymuştum. Demek ki Nuh Mete Yüksel'in kaset olayı tereddütsüz cemaat tarafında yapılmıştır.)

10- Çok mahrem mevzular her ortamda neye hizmet edeceği bilinmeksizin konuşulmakta, reklam konusu haline getirilmektedir. (YAŞ, MGK, Ergenekon, parti kapatılması, L. E., N. V., vb.) H.E.'nin davası için rüşvet verildiği, telefonların dinlenildiği, bir Yargıtay üyesinin evinin tefrişatının yapıldığı gibi konular Ömer Bey ve ekibi tarafından herkesle rahatlıkla paylaşılmaktadır. Planlama aşamasında olan operasyonlar önceden duyulmakta,

Ergenekon dalgaları olmadan haber verilmektedir. Atabeyler ve Danıştay operasyonlarında, Y. Büyükanıt, İ. Başbuğ hadisesinde yaşanan sıkıntılar.

11- Teşkilat mensupları ile alakalı listelerin ve bilgilerin flash belleklere ve disklere kaydedilmesi ve bunların taşınması ile ilgili sıkıntılar büyüğümüzün defaatle yaptığı ikazlara rağmen aşılamamıştır. Ömer Bey ve ekibi rahatlıkla bu tür resmi arkadaşların bilgilerinin bulunduğu flash disk ve laptoplarla yurt içinde ve yurtdışında seyahat etmektedirler. Elazığ ve Burdur'da yaşanan üzücü hadiselerden ders alınamamıştır.

B- REHBERLİK HİZMETLERİNDE VE HİZMET ETME ADABINDA YAŞANAN SIKINTILAR

1- Ömer Bey ve ekibinin büyük çoğunluğunda Kur'an-ı Kerim, Sünnet ve eserlere ilişkin müktesebat resmi arkadaşlarımızı tatmin etmekten uzaktır. Ekibin zaman zaman ABD'ye Büyüğümüzü ziyaret dışında herhangi bir beslenme mekanizması bulunmamaktadır. Kendilerini kabul ettirme büyük ölçüde çok mahrem bilgilerin uluorta arkadaşlarla paylaşılması ile sağlanmaya çalışılmaktadır. Hatta bazı arkadaşlarımız manevi boşluklarını telafi etme adına çeşitli dini gruplar ile Emniyet Hizmeti dışındaki birimler ile irtibata geçmiştir.

2-…

3-…

4- Tayin, terfi ve atamalarda hizmetin rolü arkadaşlar üzerinde bir baskı ve korku aracı olarak kullanılmaktadır. Arkadaşlara adil davranılmamak-ta ve teşkilat teamüllerine aykırı tayinler yapılmaktadır.
5- Resmi arkadaşların maaşlarından toplanan himmetlerin kullanımında gerekli özen gösterilmemektedir, örneğin Ömer Bey ve ekibinin Makedonya ve Almanya programlarında yapılan harcamalar, kullanılan lüks telefon ve laptoplar.
6- Büyüğümüzün büyük ağabeylerle ilgili tasarruflarının '... ilgili operasyon tamamlandı, işleri bitirildi gibi.' ifadeler ile anlatılması ve bu durumun arkadaşlar nezdinde ağabeylerle ilgili su-i zanna sebebiyet vermesi (H. T, M. Ö. , A. K. gibi)
7- Çeşitli dönemlerde teşkilatta vazife yapmış ve önemli hizmetleri olmuş kişilerle düşmanca uğraşılmakta ve haklarında iftiralar atılarak sürekli yıpratılmakta ve bu hususlar en alt seviyedeki gruplara kadar konuşulmaktadır.
8-.....
9-.....
10-......
11- Ömer Bey ve üst ekibi kendilerini Büyüğümüzün vekili olarak görmekte ancak Büyüğümüzün üslubunu, mülâyemetini, hadise ve meseleleri değerlendirmesi hususunda aynı hassasiyeti göstermemektedirler. Arkadaşlarımız kaba davranışları kabullenmeme istikametinde bir tavır sergilediklerinde pervasızca; 'Biz sizin Daire Başkanlarınızı bile fırçalıyoruz, niye almıyorsunuz.' demektedirler. Ömer Bey bir olaya kızıp kontrolden çıktığında; 'İmam benim, her türlü tasarrufta bulunurum, Hoca Efendiye sormak zorunda da değilim.' Deme cüretkârlığında bulunabilmektedir. Yukarıda kısaca arz edilen üslup ve uygulamalardaki yakışıksız davranışlar sebebiyle bazı arkadaşlarımız meslekten istifa ederek başka kurumlara geçmiş ve emekliliklerim istemişlerdir. Arkadaşlarımız bu haliyle teşkilatta görev yapmanın hizmet olmadığı ve nifak/fitne uygulamaları sebebiyle geri durma noktasına gelmişlerdir.
12-.....
13-.....
14- Beklenen metafizik yenilenmenin yerine, meseleler idari, mülk cihetiyle ele alındı. Hizmetin Türkiye ve dünyada denge unsuru olduğu, ülkeyi yönetecek insanların / dünyayı yönetenlerin bunu göz önünde bulundurmaları gerektiği vb. hususlar sık sık dile getirildi. Yapılan operasyonlar, atamalar vb. işlerde yoğun bir değerlendirme yapılıp, sürekli bir güç, çakma vb. bir literatür kullanılması içerde ve dışarıda idareye talip olma gibi algılanıyor. Yine bu cümleden hareketle bize yakın olan ılımlı insanlar hizmete düşman oldular. Bu yöndeki içe yönelik muhasebe / murakabe talepleri 'bir kara propaganda' olarak değerlendirilmektedir. Şu an bizim dışımızdaki her kesim hizmete düşman konumuna gelmiştir. Ömer Bey ve ekibi de bu durumu olması gereken bir durum olarak görmektedir.

15-.....
16- Arkadaşların / ağabeylerin meselelerini, sıkıntılarını arz edecekleri güvenecekleri istişare heyetleri ve şahıslar yok. Gelen konulardaki tenakuzlar nedeniyle, İnsanların istişareye ve istişare heyetlerine güvenleri gün geçtikçe azalıyor.
17- Ömer Bey arkadaşlarımızın bir kısmına kin beslediğini, beddua ettiğini hatta aynı arkadaşlarımız için yerin altının üstünden daha hayırlı olacağını ifade ederek onları uluorta konuşarak hedef haline getirmekte ve hizmet dışına çıkmaları için özel çaba sarf etmektedir. Bu arkadaşların açıklarını bulup sıkıntıya düşürebilmek için her türlü teknik imkânları seferber etmekte ve iftira atmakta beis görmemektedir.
18- Hizmetteki büyük ağabeylerimiz ile çeşitli kurumlardaki arkadaşlarımızın telefonları Ömer Beyin talimatı ile dinlenmiştir, irtibat bilgilerine bakılmıştır, (hedef kişilerin değil, cemaatin elemanlarının bile belli açılardan denetlemek için dinlenmiş olduğu anlaşılmaktadır cemaatin Emniyet içerisindeki gücü ve eylemlerinin durumunu göstermesi açısında enteresan)
19- Astlar amirlerinin değil. Ömer Bey tarafından görevlendirilen sivil şahısların inisiyatifi ile devlet işlerini idare etmeye, ast üstü yönetmeye çalışmaktadır.
20- Görevlendirilen şahısların tenakuzları ve çelişkili tavırları sebebiyle Büyüğümüzden geldiği söylenen hususlara karşı tereddüt hâsıl olması; özellikle bir mesele üzerinde uzlaşma sağlanamadığında ya da farklı bir görüş ortaya çıktığında otoritenin sağlanması için ' HE böyle istiyor, bu HE'nın emri' şeklinde beyanda bulunulmaktadır. Bu belgeler ve dışarıdan aldığım bilgilere göre her birimdeki temsilciler kanalı ile herkes Ömer kod adlı kişinin denetiminde çalışmaktadır. Amirler mezuniyet dönemlerine göre dönem dönem örgütlendirilmiştir. Herkes gördüğü, bildiği her konuyu temsilcilere aktarmakta, onlar da silsile ile Ömer'e ulaştırmaktadır. Aynı şekilde istenen her hususta Ömer'den talimat olarak teşkilatın en alt birimlerine kadar ulaştırılmaktadır. Her kritik birimde cemaatin irtibatı ve sorumlusu yer almış, özellikle İstihbarat. KOM ve diğer birimlerin bilgi işlem birimleri büyük oranda cemaat taraftarlarından oluşmuştur. Bu birimlerde başlangıçta farklı kişiler var ise de onlar da çeşitli yöntemlerle buralardan uzaklaştırılmıştır. Emniyete ait tüm arşiv ve bilgiler cemaatin arşivine taşınmış, mevcutlar da istendiği an cemaatin isteklerine uygun olarak kullanılmaktadır. Emniyetin İstihbarat ve KOM birimlerinde teknik ve amir kadrosu büyük oranda cemaatin elamanı konumunda veya bilerek cemaatten gelen talimatlara uymaktadır. Aslında bu örgütlülük yalnızca Emniyet içinde mevcut değildir, cemaat hemen hemen tüm kurumlarda az veya çok örgütlü haldedir. Öğrendiğim kadarıyla MİT, ordu, yargı ve milletvekilleri içinde imam konumunda kişiler bulunmaktadır. Cemaat hakkında herhangi bir ihbar geldiğinde, daha araştırmaya başlanmadan o birimdeki cemaat mensuplarınca haber verilip tedbir alınmaktadır. Yakın zamanda

birkaç defa MİT ve Emniyete cemaatin faaliyetleri, hatta en üstteki imam Ömer kod adlı kişi hakkında bilgi gitmiş, MİT araştırmaya başladığı an haberdar olunmuş ve gerekli tedbirler alınmıştır.
Genelde her kurumun imamı işleri yönetmektedir. Emniyet, ordu, MİT, basın ve medya, yargı, maliye gibi tüm büyük kurumlardan sorumlu olan bir imam vardır. Her imamın altında o kurumun her biriminde sorumlular mevuttur, bu en yukarıdan başlayıp alta kadar yoğun örgütlü olarak devam eder. Ağırlıklı olarak merkez ve büyük illerde olmak üzere tüm illerde örgütlülük söz konusudur. Her hafta toplanılarak o kurum/birimdeki genel durumlar değerlendirilir ve yukarıya arz edilecek konular çıkarılır. Alt birim imamları kendi aralarında toplanırlar. En yukarıda o kurum için istişare heyeti denebilecek üst sorumlulardan oluşan komitevari bir birim olup, onun üstünde o kurumun imamı bulunur. Daha üstte kurum imamları bir araya gelip ülke genelindeki işleri ve kurumlar arası çalışmaları değerlendirirler. Bir kurumun yapacağı işlere diğerlerinin desteği, oralardaki bilgiler istenir. Bununla birlikte her kurum imamı ayrıca doğrudan yurtdışında bulunan Fethullah Hoca'ya bilgi verip ondan talimat alır, yani olup biten her şey hocanın bilgi ve kontrolünde gerçekleşir, dolayısıyla meydana gelen olaylar asla sıradan bir cemaat mensubunun kendi kafasına göre yaptığı şeyler değildir. Eğer bu insanlar sadece yardımlaşma, dayanışma, birbirleriyle aile ve arkadaşlık ilişkisi kurma gibi faaliyetler içinde olsalardı elbette buna itiraz edilmezdi ama şimdi görüldüğü kadarı ile devleti idare eden Bakanlık ve Genel Müdürlüklere, hatta hükümete alternatif bir yapı kurularak tüm kurumlar yönetilmektedir. Her şey olmasa da hayati konular, önemli tayin ve atamalar, önemli operasyonlar bu yapı tarafından planlanıp uygulanmaktadır. Operasyonlara bu yapı karar verip devletin sistemlerini kendi amaçları doğrultusunda çalıştırmakta, aynı anda kendi taraftarları ve kendilerinin denetiminde olan basın yayın organları ve internet siteleri vasıtasıyla linç kampanyaları yapılmakta, doğru yanlış her türlü bilgi çarpıtılarak servis edilmekte, kamuoyu yanlı ve yanlış bilgilerle yanlış kanaat sahibi olmaktadır. Hukuka uygun veya farklı yöntemle elde edilen bilgiler ve her türlü yöntem kullanılarak hedef seçilen kişiler linç edilmek istenmektedir. Zaman zaman bu bilgiler tahrif edilerek, ekleme ve çıkarmalar yapılarak kullanıldığı gibi çoğunlukla da her yerde bulunan gizli elemanları özellikle ordu içerisindeki faaliyet ve çalışmaları rapor etmektedir. Daha sonra bu haberleri belgelemek için delil bulmaya çalışılmakta, bulunan veya yaratılan belge, evrak veya materyaller aranan mahallere konarak, aramada ele geçti işlemi yapılmaktadır. Failleri bulunmuş birçok olay, başlatılan ve yeterli delil bulunamayan başta Ergenekon olmak üzere pek çok başka davalarla irtibatlandırılmaya çalışılmakta, hukuk ve mantık zorlanmaktadır."

Sabri Uzun'dan mektup

Habertürk gazetesinin aynı zamanda genel yayın yönetmeni olan Fatih Altaylı'nın Teketek isimli köşesinde 2009 sonunda önemli bir yazı çıktı.[90] "İşte şimdi dananın kuyruğu kopacak" dedirten yazı bir dönem EGM İstihbarnat Daire Başkanlığı görevinde bulunan Sabri Uzun'dan gönderilen bir mektuptu. Anımsamayanlar için sözkonusu yazının girişinden Sabri Uzun'un kim olduğuna bakalım: *"Şemdinli iddianamesinin gündeme bomba gibi düştüğü günlerde, ilginç bir bilgi gelmişti. O zaman Sabah Gazetesi'nde bunu manşet yapmıştık. Bilgiye göre dönemin Emniyet İstihbarat Daire Başkanı Sabri Uzun, üst makamlara bir bilgi notu vermişti. Bu bilgi notunda yer alan iddialar üzerine kıyamet kopmuş, Sabri Uzun görevden alınmıştı. Aradan 3 yılı aşkın zaman geçti. Sabri Uzun, uzun sessizliğini bozdu ve dün bana bir mektup gönderdi."*
Peki Uzun, mektubunda ne anlatıyordu? Onu da yine Altaylı'nın köşesinden aktaralım:

Ergenekon'la ilk tanışma 2001'de

"Sayın Altaylı, Önce kendimi tanıtayım: Sabri Uzun, EGM Merkez Emniyet Müdürü'yüm. 22 ve 23Mart 2006 tarihli 'İlk kelle verildi' başlıklı yazınıza konu olan 'kelle' benim. Sayın Altaylı, 17 ve 18 Kasım 2009 tarihli yazılarınızda,[91]
'Bence bu çalışmalar 1 kişinin ürünü falan değil',
'Bütün bunları toplayan ve yazan geniş bir ekip var',
'Bence ihbarcı subay falan yok' cümlelerini içeren yazılarınızdaki anafikirlere katılıyorum.
Bir oluşum var(!), bu oluşum, son günlerde 'subay' kimliğine bürünerek, Ergenekon Soruşturması'yla ilgili habire mektuplar yazıyor...
Her nedense kendisi ortaya çıkmıyor... Çok da vatanperver görünüyor... Tüm Türkiye'yi peşinden koşturuyor!...
Sayın Altaylı, Türkiye'nin 'Ergenekon' adını taktığı şeyle (asla terör örgütü demedim, demiyorum, diyemeyeceğim), 14 Haziran 2001 günü tanıştım. 2006 yılı Ocak veya Şubat ayında tekrar karşıma çıktı. Evet, o tarihlerde, 'Bütün bunları toplayan, yazan geniş bir ekip var' diye düşündüm, inceledim, gördüm... Bu kişiler kim biliyor musunuz? Hani, 23Mart 2006 tarihinde, sizin yönetiminizdeki Sabah Gazetesi'nde 'Uzun'u yakan bilgi notu' başlıklı haberde konu edilen, Sabri Uzun tarafından hazırlandığı, hükümet makamlarına verildiği öne sürülen bilgi notu vardı ya, işte o notu hazırlayanlar, şimdi (subay kimliğine bürünerek) Genelkurmay Başkanlığı hakkında bilgiler veriyor.

[90] Habertürk Gazetesi, 20 Kasım 2009
[91] http://www.haberturk.org/yazarlar/223127-bence-ihbarci-subay-falan-yok

İşte, bu yazı yayınlandığında, benim ciğerim yandı. Tüm ülkeye, Sabri Uzun kurumlar aleyhine düzmece raporlar hazırlayan, üstelik Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'na değil de bir cemaate bağlı insan olarak tanıtıldı.
O bilgi notunu hazırlayan, size ulaştıran, yanıltan, kendi amaçları doğrultusunda kullanan kişiler, sonra başka bir ihbar mektubuyla (Trabzon'a gönderilen) Ergenekon (!) başlattılar...
Ben, 23 Mart 2006 günü, Sabah Gazetesi Ankara Temsilcisi Sayın Aslı Aydıntaşbaş'a gittim.
Bu Bilgi Notu denilen belgeyi, İstanbul'dan, Gazete'nin merkezinden temin etmesini istedim; kendisinde bir kopyasının bulunduğunu söyledi; verdi.
İşte o gün, benim hazırladığım öne sürülen belgeye ulaşmış oldum.
O Bilgi Notu, Sabri Uzun'un görevden alınması için (birileri tarafından) hazırlanmıştı. Aynı kişiler, o günlerde 'Bir subayın dedesinin Yahudi olduğunu, mezarının İsrail'de bulunduğunu' bir internet sitesinde yayınlamışlardı.
Sabah Gazetesi'nin haberi üzerine hiçbir makam sahibinin ortaya çıkıp, 'Sabri Uzun böyle bir Bilgi Notu hazırlayıp bize vermedi' diye açıklama yapmadığı gibi, Sabri Uzun hakkında idari soruşturma da yapmadılar...
Allah Allah!..
Fatih Bey, siz, 20 sene içinde Türkiye bölünür diyorsunuz ya, o bölünmenin başlangıç tarihi, 'Uzun'u yakan Bilgi Notu' yazısının yayınlandığı gündür..."

Gürültü koparamayan mektup

İlginç değil mi? Özetlemek ve tekrar vurgulamak gerekirse Uzun, dönemin Genelkurmay Başkanı Yaşar Büyükanıt'ın "AKP hükümetinden ricasıyla" görevden alınmasına da neden olan Şemdinli olaylarına ilişkin meşhur bilgi notunu kendisinin hazırlamadığını söylüyordu. 23 Mart 2006'da Özay Şendir imzasıyla ilk kez Sabah Gazetesinde yayımlanan, "Sabri Uzun'un başını yakan bilgi notu" başlıklı haberde konu edilen bilgi notunu kendisinin hazırlamadığını belirten Uzun, gazetenin Ankara Temsilcisi Aslı Aydıntaşbaş'tan, habere konu bilgi notunun kopyasını aldığında, düzmece bilgi notundan o zaman haberdar olduğunu anlatıyordu. Olaylarla ilgili kurulan TBMM Araştırma Komisyonu'na 2 Şubat 2006'da verdiği ifadede "Hırsız evin içindeyse, kapı kilit tutmaz" diyen Uzun, daha da önemlisi şimdilerde tüm Türkiye'yi kuşatan bir soruşturma ve yargı sürecinin adı olan ve derin devlet yargılaması olduğuna inanmamız istenen Ergenekon'la 2001'de tanışıp, 5 yıl sonra 2006'da yeniden karşısına çıktığını iddia ediyordu.
Ne zaman başlamıştı Ergenekon soruşturması? 2007 Temmuz ayında ihbar üzerine Ümraniye'de bir gecekonduya yapılan baskında 27 el bombası bulanmasından sonra. Peki, Uzun ne demişti: "Türkiye'nin 'Ergenekon' adını taktığı şeyle (asla

terör örgütü demedim, demiyorum, diyemeyeceğim), 14 Haziran 2001 günü tanıştım. 2006 yılı Ocak veya Şubat ayında tekrar karşıma çıktı."
Gürültü koparacağı düşünülse de ne ertesi gün ne de sonrasında kimse bu "Sabri Uzun'dan mektup" başlıklı bu yazı ve içeriğinde anlatılanlar üzerine kalem oynatmadı. Haber yapmadı. Hükümete ve tüm hukuk ihlallerine ve yürütülüşündeki aksaklıklara rağmen Ergenekon soruşturmasına yandaş olanı ve olmayanıyla tüm medya sus pus olmuştu. Ya bu konuda konuşup yazmak istememişlerdi ya da mektupta anlatılanların önemini kavrayamamışlardı. Uzun'a mektup yazdırtan yazısında, *"Size söyleyeyim, ortada 'ihbarcı bir subay' falan yok... Sadece savcılarda değil, devletin en üst kademelerinde de bu belgeler uzun zamandır var. Ama birileri toplum mühendisliği yapıyor ve bunları bize yavaş yavaş sızdırıyor, gündemde diri tutuyor. Ve bence bu çalışmalar 1 kişinin ürünü falan da değil. Bütün bunları toplayan, hazırlayan ve yazan geniş bir ekip var..."* diye yazan Altaylı bile basit bir gazetecilik refleksi göstererek, "Mektupta anlatılan iddiaları araştırın" diyememişti muhabirlerine.

Islak İmza duruşmalarında dile getirildi

Peki, Uzun'un Ergenekon'la, Türkiye'nin daha adını bile duymadığı bir dönemde, soruşturmadan 6 yıl önce tanışma hikâyesi nasıldı? Bu konu aslında Ergenekon ya da ilgili davaların yargılamaları sırasındaki duruşma tutanaklarına bile girdi. Ergenekon soruşturmasının kayıtsız şartsız doğru yürütüldüğüne inanan ve aksaklıkları sorgulamaktan kaçınan medya için bunların dile getirilmemesi normal. Peki, hükümete ya da Ergenekon soruşturmasına muhalif olanlar? Onun yanıtını da kendileri verecek elbet. Neyse konumuza dönelim.
6 Temmuz 2010'da Islak İmza Davası olarak bilinen, Kurmay Albay Dursun Çiçek'in yazdığı öne sürülen İrticayla Mücadale Eylem Planı isimli belge ile ilgili yargılandığı davada söz alan sanıklardan Serdar Öztürk; Ergenekon soruşturmalarını yürüten ve sıklıkla cemaatçi olduğu öne sürülen Savcı Zekeriya Öz'ün CIA ile düzenli görüştüğü şeklinde bir iddia ortaya attı. Kanıtlanması ve ciddiye alınması güç bu iddiasının yanı sıra Öztürk, başka bir takım savlarda da bulundu ki bunların kanıtlanması ise hiç de güç değildi.
"Dayı kod adlı bir kişiyle görüştüğü iddiasını açıklayan Serdar Öztürk, iddianamede 'dayı' olarak belirtilen kişinin Emniyet İstihbarat Dairesi Eski Başkanı Sabri Uzun olduğunu söyledi. Serdar Öztürk yıllar önce Sabri Uzun ile yardımcısı R.G. arasında geçen bir konuşmayı aktardı: 'Sabri Uzun, R.G.'nin kendisine yıllar önce Ergenekon belgelerini gösterdiğini söyledi. Sabri Uzun bu belgelerin saçma sapan şeyler olduğunu söylemiş. R.G. ısrar edince 'Tamam getir.

Ben bizzat Genelkurmay'a kendim götüreceğim' diyor. R.G. 'TSK kendi içini temizlemez' diye yanıtlayınca küfür edip kovuyor.'"

25 kişilik zanlı general listesi

Evet. Uzun'un Ergenekon'la 14 Haziran 2001'de tanışması neredeyse böyle olmuştu. İDB'ye bağlı bir şubenin müdürü olan R.G. elinde 25 kişinin adı olan bir şemayla Daire Başkanı Uzun'un yanına gelir. Uzun'a verdiği şemanın baş sırasında şimdi Balyoz davasının sanığı olan dönemin Ege Ordu Komutanı Çetin Doğan'ın adı vardır. Diğer isimlerin tamamı general ve üst rütbelilerden oluşmaktadır. R.G., "İstanbul İstihbarat Şube Ergenekon adını verdiği bir soruşturma yürütüyormuş bu paşalar da zanlılarmış" der. Şemaya bir göz atan Uzun, "Buradakilerin hepsi rütbeli asker. Bu kişileri suçlayacak bir delil ya da ifade var mı?" diye sorar R.G.'ye. Yanıt, "İstanbul'un elinde bir ifade varmış" olur ve kısa süre sonra 50-55 sayfalık bir ifade ile çıkagelir. Uzun, Ergenekon soruşturmasının işaret fişeği olduğu yıllar sonra anlaşılan Tuncay Güney'in, kendisi de sonradan Ergenekon sanığı olarak tutuklanan Adil Serdar Saçan'ın müdürlüğünü yaptığı KOM Şube Müdürlüğü'nde verdiği ifadeleri titizlikle okur. Ancak çarpıcı iddialarda bulunulan ifadelerde elindeki şemada yer alan isimlerin hiç biri geçmemektedir. R.G.'ye, "Bu ifadelerde bu isimlerin hiç biri yok. Afakî bir şema bu. Bana şemanın ifadeye göre hazırlandığını söylüyorsunuz ama ifadelerde bunu doğrulayan tek bir emare yok. Yani bu şemanın hukuki bir geçerliliği yok. TSK'nin generallerini suçlayacağız ama elimizde hukuki gerekçe olmayacak" der. R.G. de, "İstanbul'a bir sorayım ben" diyerek gider ama bir daha da konuyu açmaz.

5 yıl sonra yine karşısına çıktı

Peki, Uzun'un bu olaydan 5 yıl sonra, yine Ergenekon soruşturması adıyla aynı zanlı listesi dolayısıyla Ergenekon'la karşılaşması nasıldır? 9 Kasım 2005'te, Şemdinli'de yaşanan olayların ardından Sabri Uzun yazdığı öne sürülen bir bilgi notu ve TBMM Araştırma Komisyonu'na verdiği ifadeler nedeniyle askerlerin hedefindedir. Hem Genelkurmay'dan hem de hükümetten sert eleştiriler almıştır. O günlerde, 2006 Şubat ayında yine aynı müdür, R.G., aynı zanlı listesini içeren şemayla ve İstanbul İstihbarat Şubesi'nin aynı talebiyle gelir Uzun'un yanına. "Bunlar o Tuncay Güney denen adamın ifadeleri üzerine hazırlandığı söylenen şema mı yine?" diye sorar. "Evet, İstanbul İstihbarat Ergenekon soruşturmasını başlatmak istiyormuş" yanıtı alır R.G.'den. Bunun üzerine Uzun, "Bu ifadelere bakarak bu kişileri suçlamamız mümkün değil. Ama İstanbul İstihbarat kararlıysa ve eminse o zaman ilgililere bilgi vererek gerekli izinleri alıp Kurmay Başkanlığı'na Başbakan Erdoğan imzalı bir mektup gönderelim. 'Bu listedeki

generaller, Tuncay Güney isimli bir zanlıdan elde edilen bilgilerle Ergenekon isimli bir soruşturma kapsamında zanlılardır. Hem bilgi vermek hem de gerekli soruşturmayı birlikte yürütmek istiyoruz' denilsin. İstanbul İstihbarat kabul ederse izleyeceğimiz yöntem sadece bu olabilir" der. Konu İstanbul İstihbarat Şubesi'ne sorulur. Tabi ki gelen yanıt olumsuzdur. Soruşturma yine açılamaz.

Yüce Divan'a giden ihbar mektubu

Sabri Uzun, Ergenekon isimli soruşturmanın 5 yıl arayla ısrarlı biçimde karşısına çıkmasından sonra yaşadığı kimi olaylarla ilgili kafasında bir şimşek çakar. Birileri bir takım planları devreye sokmak için kendisine yönelik komplo mu kuruyordur? 2004 yılında hakkında bir ihbar mektubuna dayanılarak açılan idari soruşturmanın bu olayla ilgili olup olamayacağını düşünür? Üstelik Uzun'la birlikte dönemin Güvenlik Daire Başkanı İsmail Çalışkan da suçlanmaktadır. Suçlanan diğer kişi ise 2009 yılında kendi iddiasına göre bir komplo ile tutuklanarak görevinden alınan bir dönem KOM Daire Başkanlığı da yapan dönemin Emniyet Genel Müdür Yardımcısı olan Emin Arslan'dır.
O dönem EGM'nin kilit noktalarda görev yapan bazı tepe yöneticileri hakkında devletin zirvesine sürekli ihbar mektupları gönderilmektedir. Uzun ve iki arkadaşı hakkında dönemin İç İşleri Bakanı Abdülkadir Aksu'nun soruşturma açmasına yol açan da böyle bir ihbar mektubudur. 2004 Mart ayında gönderilen mektup 1998'de patlak veren ve o dönemde Mesut Yılmaz hükümetinin düşmesine yol açan Türkbank skandalı ile ilgilidir.

Hükümet düşüren ihale

Çalışanlarının ve emeklilerinin yüzde 85'lik hissesine sahip olduğu Türkbank çökme aşamasındaydı. Hazine, Türkbank'a Tasarruf Mevduat Sigorta Fonu (TMSF) vasıtasıyla el koyar ve hemen ardından bankaya 485 milyon dolar nakit para pompalandı. Daha sonra da banka, 1998'de Mesut Yılmaz'ın Başbakanlığı döneminde kasası dolu halde satış için ihaleye çıkarıldı. İhaleyi, 605 milyon dolara işadamı Korkmaz Yiğit kazandı. Ancak, yeraltı dünyasının ünlü isimlerinden Alattin Çakıcı bu satışta Korkmaz Yiğit lehine devrede olduğu anlaşılınca ihale iptal edildi. Yiğit lehine devrede olan sadece Çakıcı değildi. Dönemin Mesut Yılmaz iktidarının da Çakıcı'nın girişimleriyle Yiğit'e iltimas geçtiği anlaşıldı. Bunları ortaya çıkaran da dönemin CHP İçel Milletvekili Fikri Sağlar'ın açıkladığı Korkmaz Yiğit'le, mafya lideri Alattin Çakıcı arasındaki telefon konuşması kayıtlarıydı. Bankalar, gazeteler, televizyon kanallarıyla hızlı bir yükselişe geçen Yiğit'in, Çakıcı'yla yaptığı konuşmalar Milliyet gazetesini satın almasından 6 gün sonra 13 Ekim 1998'de Sağlar tarafından açıklandı. Konuşmalarda, Çakıcı'nın

ihaleye girecek diğer işadamlarını tehdit ettiğinden ve hükümetin geçtiği iltimaslardan bahsediliyordu. Kasetin şalvarlı bir kişi tarafından kendisine elden verildiğini belirten Sağlar'ın açıklamaları üzerine Yiğit, Türkbank ihalesine katılmasının nedeninin Alaattin Çakıcı değil, Merkez Bankası Başkanı Gazi Erçel ve daha sonra da Güneş Taner'in yönlendirmesiyle olduğunu söyledi. Türkbank'la kendisi ilgilenmeden önce devletin iki defa bankayı satma teşebbüsünde bulunduğunu ve Çakıcı'nın her iki satış teşebbüsüne de müdahale ettiğini hatırlatan Yiğit, Mesut Yılmaz'ı kastederek, "En büyük hatam devletin Başbakan'ına inanmamdı" dedi. "İhaleye fesat karıştırmak" suçlamasıyla açılan soruşturma tutuklanan Yiğit, gözaltında tutulurken emniyette verdiği ifadede, Türkbank ihalesiyle ilgili kendisine komplo kurulduğunu öne sürerek, dönemin Başbakanı Mesut Yılmaz ve Devlet Bakanı Güneş Taner'in bankanın satışı ile gelişmelerden önceden haberdar olduğunu iddia etti. Skandalla birlikte Yılmaz Hükümeti de sarsıldı. CHP, verdiği güvenoyonu çekti ve 25 Kasım 1998'de hükümet düştü. Yılmaz, Devlet Bakanı Güneş Taner'le birlikte Cumhuriyet tarihinde Yüce Divan'da yargılanan ilk başbakan da oldu. Yüce Divan, 23 Haziran 2006'da davanın kesin hükme bağlanmasını kendisinin de Başbakan Yardımcısı olarak görev aldığı DSP, MHP ve ANAP hükümeti zamanında 22 Aralık 2000'de çıkarılan ve Rahşan Affı olarak bilinen 4616 sayılı Şartla Salıverilme Yasası uyarınca erteledi.

Yılmaz'ın suçladığı polis

Mesut Yılmaz, daha sonra ANAP-DSP-DTP koalisyonunu bitiren Türkbank skandalıyla ilgili istihbaratçı Âdem Demir'i suçladı.[92] Dönemin Başbakanı Yılmaz, Demir'in Çakıcı-Yiğit kasetlerini, kendilerine değil de muhalefete ulaştırarak krizi ateşlediğini söyledi. ANAP lideri olarak Başbakanlığını yaptığı ANAP-DSP-DTP koalisyonunun gensoruyla düşürülmesine neden olan Türkbank skandalındaki kaset karambolünün izini süren Mesut Yılmaz'ın karşısına polis istihbaratının kilit bir ismi çıktı: İstanbul İstihbarat eski Şube Müdürü ve DYP milletvekili aday adayı Âdem Demir. Yılmaz bu iddialarını 11 Haziran 1999 günü bir grup gazeteciyle yaptığı sohbette dile getirdi. İlk kez isim vererek Alaattin Çakıcı ile Korkmaz Yiğit arasında geçen konuşmaların kaydedildiği bandın CHP'li Fikri Sağlar'a ulaşmasını sağlayan kişinin Âdem Demir olduğunu söyledi. ANAP Lideri, bu konudaki ilk ipucunu hafta içinde ANAP grubunda yaptığı

[92] İstihbarat Dairesi Başkan Yardımcısı olan Âdem Demir, Türkbank'ın satışıyla ilgili olarak işadamı Korkmaz Yiğit ile Baba Alaattin Çakıcı arasındaki telefon konuşmaları kasetini CHP'li Fikri Sağlar'a sızdırdığı bilgisinin dönemin Başbakanı Mesut Yılmaz'a bildirilmesi üzerine bu görevden alındı. Bu işle ilgisi olmayan Demir'i görevden aldıranlarsa aslında bizzat kasedi sızdıran cemaatçi polislerdi. Demir, başını yakanın ise "Ne zaman 'bu sümüklü hocanın peşinden gidiyorsunuz?' sözü ağzımdan çıktı, ondan sonra olanlar oldu" diye konuşmak olduğunu 21 Haziran 1999'da Star gazetesinden Saygı Öztürk'e açıklamıştı.

konuşmada vermiş ve şunları söylemişti: *"55'inci hükümetin zamansız görevden uzaklaştırılmasının en önemli nedeni Emniyet'teki hizmet yetersizliğidir. Eğer belli birimler görevlerinin gereğini yapıp sahip oldukları bilgileri bize zamanında aktarmış olsalardı, o siyasi kriz yaşanmayacaktı. Ama bazı görevliler yasadışı olarak ulaştıkları bilgileri amirlerine ve bize değil de muhalefet milletvekiline verince Türkiye siyasi krize girdi."*

Yılmaz konuşmasında suçlama yönelttiği emniyet görevlilerinin adını bilip bilmediğini açıklamasını isteyen gazetecilere, tereddüt etmeden Âdem Demir'in adını vererek şöyle konuştu: *"Âdem Demir, İstanbul polisinde istihbarat şube müdürüydü. Bize kendisiyle ilgili bazı bilgiler ulaşınca oradan alınmasını istedik. Merkeze alındı. Ancak bizim sakıncalı diye merkeze aldığımız bu kişiyi tutup istihbarat başkanlığında en kritik yer olan teknik servisin başına koymuşlar. Bunun üzerine yine uyardık. Bu kez geri hizmete çekildi. Sonra da zaten DYP'den milletvekili adayı oldu."*[93]

İlginç bir ihbar mektubu

Üst düzey polis müdürleri Sabri Uzun, İsmail Çalışkan ve Emin Arslan'la olan ilgisi ise Fikri Sağlar'ın açıkladığı telefon dinleme kayıtlarıydı. Yılmaz'ın Yüce Divan'da yargılandığı o günlerde Ahmet Büyükkaya adını kullanan ihbarcının gönderdiği ve söz konusu üç müdür ile o tarihte Kaçakçılık ile İstihbarat dairesinde önemli görevlerde bulunmuş pek çok emniyet görevlisini; Alaattin Çakıcı'nın Türkbank ihalesine yaptığı müdahaleyi ilgililere zamanında haber vermeyip uyarı görevlerini yerine getirmeyerek "görev kusuru" işlemekle suçluyordu mektubunda. Burada ilginç bir hatırlatmayı yapmakta fayda var. İhbar mektubunda suçlananlar arasındaki Emin Aslan o dönemde KOM Başkanı olarak hazırladığı yazıda Korkmaz Yiğit ile Alaattin Çakıcı arasında bağlantı olduğunun tespit edildiğini anlatan kişiydi.

Merkez Bankası'nın talebi

Türkbank ihalesi öncesinde Merkez Bankası, EGM'ye gönderdiği bir yazıda, ihaleye katılacak işadamlarına suikast yapılacağına ilişkin gazetelerde haberler çıktığından hareketle iddiaların gerçek olup olmadığına ilişkin bilgi istiyordu. Talep üzerine İstanbul polisi ile yapılan görüşmeler üzerine TMSF'nin yazısında sözü edilen konuyla ilgili bilgi ve ifadeler "yakalanan silahlar ve eylemlerin türü nedeniyle" ilgili birim olan Terörle Mücadele Dairesi'ne gönderildi. Buradan da araştırma yapılmak üzere 14 Temmuz 1998'de KOM Dairesi'ne aktarıldı. KOM

[93] Hürriyet Gazetesi, 11 Haziran 1999

da aynı gün konuyu İDB'ye bildirdi. Çünkü TMSF'nin talep yazısıyla 14 Temmuz 1998'de İstanbul Emniyeti'nden gelen üst yazıda ve sanık ifadelerinde Türkbank adı geçmiyordu. Dönemin İstanbul Emniyet Müdür Yardımcısı Atilla Çınar imzasıyla İstanbul DGM'ye gönderilen yazıda da, ne Türkbank adı geçiyor, ne de Yiğit-Çakıcı bağlantısı ile ihaleye dayalı işadamlarına baskı yapıldığına ilişkin bir ifade bulunuyordu.

Skandalı kanıtladı mağdur oldu

KOM Başkanı Arslan'ın 14 Temmuz 1998'de gönderdiği yazının yanıtı, başında Sabri Uzun'un bulunduğu İDB'den 23 Temmuz 1998'de KOM'a geldi. Notta ne tehdit eden, ne edilen bir isim ve ne de bir menfaat grubundan söz ediliyordu. Çünkü Çakıcı-Korkmaz Yiğit arasındaki konuşmaların bandı ortaya çıkmamıştı henüz. Oysa ihale zarfı alan 20'ye yakın grup ile ihaleye katılan 5 grup vardı. Bunlardan hangisinin kiminle ilişki kurarak, kimleri tehdit ettiğine dair açık bir bilgi de yoktu yazışmalarda. Yani Merkez Bankası'nın, talep ettiği bilgiler gelen bilgi notlarında bulunmuyordu. Ama konu Emin Arslan'ın Emniyet Genel Müdür Yardımcısı olarak sorumlusu olduğu başında Sabri Uzun'un bulunduğu İstihbarat Daire Başkanlığı'nın çabalarıyla çözüme kavuşuyordu. Yapılan çalışmalar sonunda ihaleden bir gün önce İDB, Başbakan ve İçişleri Bakanı'na Çakıcı-Türkbank-Korkmaz Yiğit bağlantısının ayrıntılı olarak anlatıldığı, isim isim tehdit eden ve edilen ile işbirliği yapılan işadamlarının belirlendiği bir bilgi notu gönderiyordu. Ancak resmi bir yazı olmayan bu bilgi notuyla ihalenin iptali söz konusu değildi. İhalenin iptal edilmesini gerektirecek, Emin Arslan ve Sabri Uzun tarafından hazırlanan resmi yazı ancak ihale günü olan 4 Ağustos 1998'de Başbakanlık ve Merkez Bankası'na, İçişleri Bakanlığı Müsteşarı Yahya Gür imzasıyla gönderildi. Altı imzanın bulunduğu zimmetli yazı Merkez Bankası'na saat 17.45 sularında; Başbakanlığa da 18.00'de ulaşabilecekti. Merkez Bankası o saatte bir girişim yapmazken Başbakan Mesut Yılmaz ise "Ben yazıyı almadım" diyecekti. Hem de özel kaleminin "Ben gönderdim" şeklindeki açıklamalarına rağmen. Anlaşılan yazı "ortadan kaybolmuştu". Emin Aslan, dönemin İstihbarat Daire Başkanı Sabri Uzun ve kendi yardımcısı İsmail Çalışkan Türbank soruşturmasındaki rollerine rağmen ismi kusurlu gösterilmeye çalışanların arasına monte edildi.
Henüz Alaattin Çakıcı yakalanmamıştı. İstanbul İstihbarat Şubesi, İstanbul Cumhuriyet Savcılığı'ndan aldığı dinleme kararıyla Çakıcı'yı dinliyordu. Asıl amaç, Çakıcı'yı yakalamaktı.Bunun için 1996 yılında Amerika'ya gönderilen polis ekibi, siyasetçi vekiller tarafından Çakıcı'ya bildirilerek kaçması sağlanmıştı. Adli bir görev yapıldığından, yargı sahası yetkisi gereğince, İstanbul'da dinlemesi yapılan Çakıcı'nın hiçbir ses kaydı İstihbarat Dairesi'ne getirilmemişti. Bu arada,

Türkbank İhalesi ile ilgili bilgi talebine verilecek cevapta da, hem yapılan yakalama operasyonu'nun ortaya çıkmaması gerekiyordu; hem de ilgililere kapalı cümlelerle bilgi verilmesi gerekiyordu.
Ayrıca, 5 Mayıs 1998 günü, İstanbul Valisi Kutlu Aktaş tarafından, Başbakan Mesut Yılmaz'a yazılı bilgi notu verilmişti. Yılmaz, bu bilgi notunu, İçişleri Bakanı Murat Başesgioğlu'na vermiş, o da, Emniyet Genel Müdürü Necati Bilican'a ulaştırmıştı. Bilican'da, İstanbul Emniyet Müdürü Hasan Özdemir'e telefon açarak, "Bu bilgiler, İstihbarat Daire Başkanlığı'na gelip, Emniyet Genel Müdür tarafından, İçişleri Bakanı'na ve Başbakan'a dağıtım yapılması gerekirken, siz, tersini yapmışsınız; bir daha böyle bir şey olmasın" şeklinde ikaz etmişti. Yani Mesut Yılmaz'ın, Çakıcı-Korkmaz Yiğit ilişkisinden önceden bilgisi vardı. Ancak, Korkmaz Yiğit-Mesut Yılmaz görüşmesinden, Emniyet Genel Müdürlüğü'nün bilgisi yoktu. Üstelik, 170 milyon dolar değer belirlenen Türkbank'a 485 milyon dolar ek para aktarıldığını hiç bilmiyorlardı. Polis, 170 milyon doların üstünde yapılacak her satış işlemini, devlet adına bir başarı olarak değerlendiriyordu. Hele de 605 milyon dolara satılmış olmasını, büyük bir başarı olarak anlıyordu.
Başbakan Mesut Yılmaz, MİT Müsteşarı ve Emniyet Genel Müdürü ile toplantı yaparak, ellerinde Türkbank'ın satışına engel olacak herhangi bir belge olup olmadığını sormuş karşılığında da herhangi bir bilgi ve belgenin bulunmadığı yanıtını vermişti. Çünkü Başbakan Yılmaz, 1998 Mayıs'ında Yiğit-Çakıcı ilişkisi konusunda bilgilendirilmiş olması sebebiyle, bu toplantıyı yapma ihtiyacını duymuştu.

Görev kusuru

Türkbank ihalesinde Alaattin Çakıcı'nın rolü konusunda Meclis'te üç defa soruşturma komisyonu kurulmuş ve Başbakanlık Teftiş Kurulu pek çok soruşturma yapmıştı. Aynı zamanda İçişleri Bakanlığının dört müfettişi de ayrı bir soruşturma yürütmüştü. Türkbank olayı ile ilgili açılan davada İstanbul 7. Ağır Ceza Mahkemesi'nde ve Yargıtay'da noktalanmıştı. Sadece daha önce tutuklu bulunduğu Fransa'da hükümet izin vermediği için yargılanamamış olan Alaattin Çakıcı daha sonra İstanbul'da, dönemin başbakanı Mesut Yılmaz ile devlet bakanı Güneş Taner ise Yüce Divan'da yargılanması sonraya kalmıştı. Sözkonusu ihbar mektubu da eski Başbakan Yılmaz ile Bakan Taner'in Yüce Divan'da yargılanmasına neden olan süreci başlatan mafya lideri Çakıcı ve işadamı Korkmaz Yiğit arasında geçen telefon konuşmalarının bu üç emniyet yetkilisi tarafından bilindiği ancak yetkililere iletilmediği öne sürülüyordu.

Hanefi Avcı kitabında yer verdi

Hanefi Avcı da, "ağabey" dediği Uzun'un bu başına gelenleri kitabında[94] şöyle anlatıyordu: *"…Bu arada Sabri ağabey, Emin ağabey (Arslan) ve Güvenlik Dairesi Başkanı İsmail Çalışkan i kapsayan bir ihbar mektubu Mesut Yılmaz ve arkadaşlarının yargılandığı anayasa, mahkemesine gönderilmişti. Mektupta Mesut Yılmaz in yargılandığı Türkbank olayında, Alaaddin Çakıcı-Korkmaz Yiğit arasında geçen konuşmalardan haberdar olmalarına rağmen hükümete bilgi vermemekle suçlanıyorlardı. Bu suretle çeteye yardım ettikleri iddia ediliyordu. Mektubun içeriği ve yazım dili itibarıyla İstihbarat ve Kom Dairesi arşivlerinden faydalanılarak resmi birileri tarafından yazıldığı anlaşılıyordu. Telefonla kendileriyle görüştüğümde bir mülkiye müfettişi ya da onları sevmeyen Emniyette yönetici konumunda bulunan birilerinin yazmış olabileceğini düşünüyorlardı. Mektubu bana da okuttuklarında, benim izlenimim de mektubun kesinlikle Emniyet içerisinden birileri veya onlarla yakın ilişki içinde olan ve desteğini alan kişiler tarafından yazıldığı yönündeydi. Mektubun Mesut Yılmazı korumak için suçu bürokratlara atma amacıyla yazıldığı gösterilmeye çalışılmışsa da gizli ipuçlarıyia hedef olarak Emin ve Sabri ağabeyler ile İsmail Çalışkanı kapsayan, onları kötüleyen ve görevden aldırmaya yönelik çok planlı bir tasarıydı. Bu olaydaki tüm bilgilere sahip olunduğu ama bilgilerin istenildiği gibi kullanılıp çarpıtılarak olumsuz bir kanaat oluşturulmak istendiği açıkça anlaşılıyordu."*

Uzun kimi işaret etti?

Türbank soruşturmasıyla ilgili sekiz yıllık süreç boyunca haklarında ihbar mektubu gönderilen üç emniyet yetkilisine hiçbir somut suçlama yöneltilmediği halde Uzun ve diğer emniyet müdürleri hakkında soruşturma açılmıştı. Yürütülen idari soruşturma sonunda Uzun, Aslan ve Çalışkan aklandı. Hatta Uzun, Yüce Divan'da Yılmaz ve Taner'in yargılamaları sırasında tanık olarak ifade bile verdi.
15 Nisan 2005'te yapılan duruşmada dinlenen Uzun, mafya lideri Çakıcı'nın telefon konuşmalarıyla ilgili kendilerine gelen bilgilerin İçişleri Bakanlığı ve Başbakanlığa gönderildiğini anlattı. O dönemde herşeyin çetelerin emrine girdiğini ve herkese korku salındığını belirten Uzun, en korkulan kişinin de Çakıcı olduğunu söyledi. Tanık ifadesinde, o dönemde KOM Dairesi'nden bu kişilerin Türkbank konusunda aktif duruma geldiğine ilişkin yazı gönderildiğini ve bilgilerinin sorulduğunu anlatan Uzun, *"Biz de bir organize suç grubunun bu ihaleyle ilgilendiğini ve etki etmek istediklerini bildirdik. Mevcut çalışmamızın zedelenmemesi için isim bildirmedik"* dedi. Uzun, mahkemece yöneltilen *"Sağlar ile emniyetin kaseti aynı mıydı?"* sorusunu da, *"Kaset yayınlandıktan sonra üzerine çok düştüm. Sağlar'ın kaseti ile emniyetin kasetini mukayese ettim. Aynısı olduğu*

[94] Hanefi Avcı, Haliç'te Yaşayan Simonlar. Dün Devlet Bugün Cemaat

kanaatine vardım. Sağlar'a bu kaset Çakıcı ya da bizim görevliler tarafından verildi. Bundan hala üzüntü duyarım" diye yanıt verecekti.

Hedefteki emniyet müdürleri

Uzun, bu ifadesiyle o zamanlar daha farkında bile olmadan aslında o dönemde emniyet istihbaratta yuvalanmaya başlayan cemaatçi polislerin söz konusu kaseti Fikri Sağlar'a sızdırdığını ima etse de kimse üzerine düşmedi. Zaten Sağlar da kasetin kendisine, tanımadığı "şalvarlı bir kişi" tarafından elden verildiğini savunuyordu. Emniyet personelini yaptığı işe göre değerlendiren birisi olması nedeniyle o dönemde, Fethullahçı polislerin emniyet içinde örgütlenmesini göremeyen Uzun, aklandığı soruşturmanın ihbar mektubunu gördüğünde kendisine yönelik komployu fark eder. O dönemin dedikodularına göre 2004 yılından başlayan organize bir komployla Uzun dışında Hanefi Avcı, İsmail Çalışkan, Celalettin Cerrah ve Emin Aslan hakkında örtülü bir operasyon yürütülmeye başlanmıştı. Bu komployu tetikleyen ise AKP'nin iktidarından sonra 2003'te yapılan atamalardı. Başbakan, KOM Dairesi'nin başına Hanefi Avcı'yı, İstihbarat Dairesi'nin başına da Sabri Uzun'u atarken Celalettin Cerrah İstanbul Emniyet Müdürü olmuştu. Bu süreçte Hanefi Avcı ve Sabri Uzun işbirliğiyle enerji yolsuzluğu, mazot kaçakçılığı, Uzanlar, Kentbank operasyonlarını yapıldı. Soruşturmaların İstanbul ayağında da Cerrah'ın ekibinden destek gelmişti. Avcı'nın Susurluk sürecinde kamuoyu önünde çizdiği dürüst imajı¸ yapılan ve giderek yayılan yolsuzluk operasyonları bir süre sonra nedendir bilinmez AKP'yi ürküttü. Hanefi Avcı, sonradan varolmadığı anlaşılan bir mahkeme kararı ile eski daire başkanı geri geldi gerekçesiyle 2005 yılında görevden alınıp Edirne Emniyet Müdürlüğü'ne gönderildi. KOM Daire Başkanı olan Avcı görevinden alınmadan önce AKP milletvekillerinin de adının karıştığı Enerji Bakanlığı'na yönelik operasyonları gerçekleştirmişti. İstanbul'a geldiğinden bu yana birilerinin hedefinde olan Celallettin Cerrah'la ilgili de medyaya sürekli olarak, "Cerrah küçük bir ile vali olarak atanacak" şeklinde sızdırılan haberlerin gerisinde de Türkiye'nin en büyük ilinin emniyet müdürünün görev yerini değiştirilmesi arzusu yatıyordu. Yine görevlerinden alınmak istenen diğer isimler ise elbette ki Sabri Uzun ve ve Avcı'dan önce 4 yıl süreyle KOM Daire Başkanı olarak görev yapmış olan Emin Arslan ile o dönemde yardımcısı olan dönemin EGM sözcüsü İsmail Çalışkan'dı. Bu emniyet müdürlerinin hepsi Sadettin Tantan'ın İçişleri Bakanlığı dönemindeki yolsuzluk operasyonlarını yapan ekibin beyin takımıydı.

Teker teker görevlerinden oldular

Emniyet Genel Müdür Yardımcısı Emin Arslan, CHP'lilerin yerel yönetiminde olduğu Edirne'ye emniyet müdürü olarak atanan Avcı'nın hemen ardından koltuğunu kaybeden isim oldu. Çeteler, uyuşturucu kaçakçılığı ve yolsuzluklara karşı 1988-2005 arasındaki 7 yıl boyunca önemli operasyonlara imza atan ekibinin başındaki isimlerden olan Emniyet Genel Müdür Yardımcısı Emin Arslan görevinden alınıyordu. Adeta "kızağa çekilen" Arslan 1997 - 2001 yılları arasında KOM Daire Başkanlığı, sonrasındaki 4 yıl boyunca da KOM'dan sorumlu Genel Müdür Yardımcısıydı. Arslan da tıpkı Avcı gibi emekliliğine iki ay kalmış olan bir genel müdür yardımcısı mahkeme kararı ile görevine döndü gerekçesiyle görevinden oldu. AKP hükümetinin göreve gelmesinin ardından APK uzmanı Mehmet Tokgöz, genel müdür yardımcısı yapılırken, Feyzullah Arslan bu görevden alınarak Gaziantep Emniyet Müdürlüğü'ne getirilmişti. Arslan, açtığı idari davayı kazanarak Ankara'ya döndü. Diğer Genel Müdür Yardımcısı Abdullah Bolcu, Arslan'ın göreve başlatılması için Gaziantep'e kaydırıldı. Bu işlemin ardından Bolcu da dava açtı. İçişleri Bakanı Abdülkadir Aksu'nun bilgisinde gerçekleşen operasyon çerçevesinde Bolcu'nun kazandığı idari davada verilen "göreve iade kararı" yürürlüğe konuldu. Bolcu, yeniden genel müdür yardımcısı olurken, Emin Arslan ise APK uzmanı olarak kızağa çekildi. Yeni görev dağılımı çerçevesinde KOM'un da aralarında bulunduğu birimler, diğer genel müdür yardımcılarından Ramazan Er'e bağlanırken, Bolcu ise trafik birimlerinden sorumlu oldu.
Geriye sadece Uzun ve Çalışkan kalmıştı. Onlar hakkında da asılsız ihbar mektupları ortalığa dökülmeye başlamıştı ve eski Başbakan Yılmaz'ın Yüce Divan'da yargılanmasına neden olan Türkbank'la ilgili soruşturmanın yeniden tedavüle sokulmasıyla da İstihbarat Daire Başkanı Sabri Uzun ve Güvenlik Dairesi Başkanı İsmail Çalışkan'ın görevleriden alınması hedefleniyordu. Anlaşılan o ki, Ergenekon Operasyonu sanıklarıyla ilgili ihbar mektupları, elektronik postalar, telefon ihbarları yapılmadan önce Emniyet Genel Müdürlüğü KOM'dan sorumlu Genel Müdür Yardımcısı Emin Arslan, KOM Daire Başkanı Hanefi Avcı, İstihbarat Dairesi Başkanı Sabri Uzun ve Güvenlik Dairesi Başkanı İsmail Çalışkan'ın görevlerinden alınmaları için "ihbar mektubu entrikası" başlatılmıştı. Ergenekon Operasyonu öncesinde, bu operasyonun yapılmasına elverişli Emniyet teşkilatı düzenlemesi yapılmıştı.

İhbar mektupları

Eskiden Ankara polisi-İstanbul polisi çekişmesi şeklinde yaşanan Emniyet içi çatışma, siyasal İslamın hükümet ortağı ya da tek başına iktidar olmasını sağlayacak biçimde yükselişe geçtiği 1990'ların sonuna doğru ilginç bir hal almıştı. Hemen her görüşteki emniyetçi hakkında çeşitli ihbar mektupları ilgili makamlara ve hatta savcılara dek ulaştırılıyordu. Sosyal demokrat kimliğiyle bilinen Emin

Arslan, milliyetçi muhafazakâr ve hatta Fethullahçı olarak anılan Hanefi Avcı, dürüstlüğüyle bilinen Sabri Uzun, liberal görüşlü İsmail Çalışkan ve merkez sağı temsil eden Celalettin Cerrah'ın ortak paydası ise asılsız ihbar mektupları ve görevden alma girişimleri oluyordu. Gönderilen ihbar mektuplarındaki suçlamalar ise çok ilginçti. Rütbesi ne olursa olsun emniyet içinde istenmeyen kişilere "irticacı, Fethullahçı, aşırı solcu, Bulgar Alevisi, Sabetayist, mason, cemaatçi, tarikatçı" gibi suçlamalar yönelitliyordu. Bu ihbar mektuplarında ilginç olan ise dinci ve hatta tarikatçı olduğu bilinen bir emniyetçi "sarhoş işe gelmek" ya da "taciz"; solcu ya da demokrat kimliğiyle bilinenler "tarikatçı, sabetasiyst, mason", milliyetçiler ise "aşırı solcu, komünist, mason" gibi suçlamalar içermesiydi. Özellikle İstihbarat ve KOM Daire Başkanlıkları ile bu birimlere bağlı il emniyet müdürlüklerinde herkesin birbirinden kuşkulandığı o dönemde kimsenin dikkatini çekmeyen ise sadece gerçekten tarikatçı, cemaatçi ya da ismini koymak gerekirse Fethullahçı olarak bilinen kişiler hakkında ihbar mektubu gitmemesiydi.

Büyükanıt'ın TV'de söyledikleri

Mehmet Ali Birand ve Rıdvan Akar'ın sunduğu 32. Gün programının[95] konuğu emekli Genelkurmay Başkanı Yaşar Büyükanıt'tı. Görev yaptığı dönemde kendisinin de telefonları dinlenen bir Ergenekon mağduru olduğunu savunan Büyükanıt, *"Şemdinli olayları sırasında Emniyet İstihbarat Daire Başkanı, benim hakkımda uydurma beyanatlar veriyordu. Ben bunu ilgili makamlara ilettim ve hemen görevden alındı"* diyecekti. Emekli paşanın "görevden aldırdığını" söylediği kişi Sabri Uzun'dan başkası değildi. Kendisinin de Ergenekon'un hedefinde olduğunu iddia eden Büyükanıt hemen ardından Sabri Uzun'u da görevinden aldırttığını söyleyince doğal olarak, "Sabri Uzun'da mı Ergenekoncuydu?" diye bir soru geliyor akıllara. Ama bu sorunun yanıtı da yine Ergenekon soruşturmalarıyla ortaya çıkan belgelerde bulundu. Uzun Ergenekoncu olmak bir yana tam aksine kafası koparılana kadar darbecilerin hedefinde bir kişiydi.

Askerin "sakıncalı" listesindeydi

AKP hükümeti döneminde atandığı İstihbarat Dairesi Başkanlığı görevinde, yaklaşık 6 yıl görev yaparak en uzun süre kalan kişi olan Sabri Uzun'un askerlerin "sakıncalı" listesine girmesi de bu dönemde oldu aslında. Uzun'un İstihbarat Dairesi Başkanı olduğu dönemde de tıpkı geçmişte olduğu gibi Jandarma istihbarat birimleriyle ilişkiler bir türlü geliştirilememişti. Emniyet yetkilileri, her fırsatta jandarmanın kaldırılmasını istemesi, Uzun'un da bunun öncülüğünü yapması

---

[95] Kanal D, 8 Mayıs 2009

rahatsızlık yaratıyor hatta Jandarma ile Emniyet arasında tam anlamıyla bir soğuk savaş yaşanıyordu. Suyu zaten ısınmış olan Uzun, Şemdinli'yle birlikte ortaya çıkan ve hala kimin yazdığı bilinmese de kendisinin kaleme aldığı öne sürülen düzmece bir bilgi notuyla görevinden alınmış oldu.

Berberoğlu'ndan sakıncalı oluş öyküsü

Hürriyet Gazetesi'nde Enis Berberoğlu, Büyükanıt'ın 32. Gün programında söylediklerinden yola çıkarak "Ergenekon mağduru" başlıklı bir yazı[96] kaleme aldı. Berberoğlu yazısında *"Yaşar Paşa diyor ki, 'Ben de Ergenekon mağduruyum'... Şener Eruygur arşivine bakıldığında, atama arifesinde doruğa çıkan SMS'li iftira kampanyası hatırlandığında elhak doğru... Paşa kurbandır! Ama Büyükanıt kendisini savunurken öyle bir cümle kurdu ki, üçüncü tarafın eşkâli belirdi, bu yazıya ilham verdi"* diyerek Sabri Uzun'un askerlerin "sakıncalı"listesine girişinin öyküsünü şöyle anlattı:

"Şemdinli olayları sırasında Emniyet İstihbarat Daire Başkanı, benim hakkımda uydurma beyanatlar veriyordu. Ben bunu ilgili makamlara ilettim ve o adam hemen görevden alındı. Paşa'nın 'o adam' diye andığı polis şefi kim? Sabri Uzun. Devam edelim, Paşa'yı hedef alan mihraklar arasında savcılığın Ergenekon adını verdiği darbeci çetenin bulunduğu da belli. O zaman Sabri Uzun o çeteden mi? Kesinlikle hayır... Tam tersine, kellesi alınana kadar darbecilerin hedefinde olduğu aşikâr. Hatta Yaşar Paşa kusura bakmasın ama... Şemdinli'nin sadece bardağı taşıran son damla ve bahane olduğunu düşünüyorum.

Sabri Uzun'un -tabii ki darbecilere göre- günahı çok daha büyük.

1 Ekim 2003 günü polis ve jandarma, bir masanın etrafında toplandı, sorunlarını ve çözümleri tartıştı. Ardından topluca öğle yemeği yenildi. Sabri Uzun, jandarma kayıtlarına "sakıncalı" sıfatıyla bu yemek vesilesiyle geçti. Çünkü Sabri Uzun o yemekte dedi ki:

Siyasi otoritenin temsil edilmediği bu tür toplantılardan bir sonuç çıkmaz.

Yüksekokul mezunu birinci sınıf emniyet müdürü, bir başçavuş kadar bile maaş almıyor.

Cumhuriyet döneminde rejimin kesintiye uğramasının sebebi, polis ve jandarmanın işini yapamamasıdır. Ama kimse hesap sormuyor. Bu durum demokrasi ile bağdaşmıyor.

180 bin çalışanı bulunan Emniyet, hâlâ genel müdürlük olarak faaliyet veriyor. Müsteşarlık olmalı, jandarma, sahil güvenlik, Gümrük Muhafaza bu müsteşarlığa bağlanmalı. Böylece aynı işin birden fazla kurum tarafından tekrarı önlenmeli.

[96] Hürriyet Gazetesi, 9 Mayıs 2009

Çoğunuzun zararsız bulduğu veya en azından yadırgamayacağı bu masa sohbeti jandarma kayıtlarına '...sonuç olarak anılan şahsın jandarma teşkilatı ve askere bakışının olumsuz olduğu...' notuyla geçti. Yetmedi, Levent Ersöz, dönemin Emniyet Genel Müdürü Gökhan Aydıner'le yaptığı 5 Aralık 2003 tarihli uzun görüşmede Sabri Uzun'u şikáyet etti, görevden alınması telkininde bulundu. O yüzden diyorum ki, Sabri Uzun'un suyu Şemdinli'den çok daha önce ısınmıştı."

Ersöz görevden alınmasını istedi

Berberoğlu'nun yazısında da anılan Levent Ersöz ile Gökhan Aydıner arasında geçen konuşma kayıtları Ergenekon soruşturmaları sırasında Şener Eruygur'un ofisinde ele geçirilmişti. 5 Aralık 2003 tarihini taşıyan ses kaydının çözümleri Ergenekon'un 2. İddianamesinin 41 nolu ek klasörlerinin içinde yer alıyordu. Görüşmede dönemin Jandarma İstihbarat Daire Başkanı Tuğgeneral Levent Ersöz, o zaman Emniyet Genel Müdürü olan Gökhan Aydıner'den İstihbarat Daire Başkanı Sabri Uzun'un görevden alınmasını istiyordu. Ersöz, terörle ilgili görüşmenin bir bölümünde konuyu Sabri Uzun'a getirdikten sonra açık açık Sabri Uzun'dan şikâyetçi olduklarını ve onun görevden alınmasını istiyordu. Uzun'un jandarma hakkında çeşitli ortamlarda ileri geri konuştuğunu savunan Ersöz, Uzun'la ilgili söylentileri kendisine Ankara'da çalışan bazı gazetecilerin ilettiğini de söylüyordu.

AKP getirdi AKP aldı

Emniyetle jandarma arasındaki kopuk ilişkileri düzeltmesi, gidermesi için çaba göstermesi gerekenlerin başında gelmesi gereken Emniyet Genel Müdürü Gökhan Aydıner her zaman "aman beni bu işlere bulaştırmayın" deyip kenarda durmayı daha uygun buldu. Haliyle Uzun'u da görevden almadı. AKP iktidarıyla İDB koltuğuna oturan Uzun, 9 Kasım 2005 dünü yaşanan Şemdinli olaylarından sonra kopan emniyet-jandarma ilişkilerinin kurbanı olarak yine AKP eliyle görevinden alınacaktı. Uzun, söylemediği sözler söylenmiş, yazmadığı raporlar yazılmış gibi askerlere iletilerek dönemin Kara Kuvvetleri Komutanı olan müstakbel Genelkurmay Başkanı Büyükanıt'ın Başbakan'a şikâyeti ile görevden alınması sağlanmıştı.

Kafa koparan bilgi notu

Peki, Şemdinli olaylarıyla ilgili hazırlanan ve Sabri Uzun'un imzasını taşıdığı spekülasyonu ortaya atılan bilgi notunda neler vardı?

Altı sayfadan oluşan ve Emniyet istihbaratınca yazılarak Başbakan'a ulaştırıldığı söylenen imzasız bilgi notu, Şemdinli olaylarını konu alıyor ve Büyükanıt dâhil askerleri suçluyordu. Daha sonra olayla ilgili Van Cumhuriyet Savcısı Ferhat Sarıkaya tarafından yazılan iddianamede tıpkı bu bilgi notunu andırıyordu. Hatta Kara Kuvvetleri Komutanı Orgeneral Yaşar Büyükanıt ile öteki komutanlar hakkında suç duyurusunda bulunulan iddianameye de bu bilgi notunun temel oluşturduğu söyleniyordu. İddianame ortaya çıktıktan hemen sonra Genelkurmay Başkanlığı tarafından yapılan ve Van Savcısı Ferhat Sarıkaya'yı hedef alan "sert" açıklamada da sözkonusu bilgi notundan duyulan rahatsızlığın izleri vardı. Açıklamada yer alan, "Türk Silahlı Kuvvetleri'ne yapılan bu haksız ve maksatlı suçlamalar karşısında öncelikle anayasal sorumluluğu olanların tavır almaları, bu saldırıyı bütün yönleriyle ortaya çıkarmaları ve arkasındaki çarpık zihniyetin temsilcilerini makam, statü ve konumları ne olursa olsun kamuoyuna açıklamaları ve haklarında işlem yapmaları gerekmektedir" cümlesi askerlerin 'bilgi notu'nun faillerinin cezalandırılmasını istedikleri şeklinde yorumlanacaktı. Zaten Uzun görevinden alınarak, Sarıkaya da HSYK tarafından meslekten çıkarılarak cezalandırılacaktı.

Askeri suçlayan tespitler

"Şemdinli Olayları Hakkında Bilgi Notu" başlığını taşıyan 6 sayfalık belgede çarpıcı ifadelere yer veriliyordu. Belgenin ilk 2 sayfasında Şemdinli'deki olayların ardından askerlerin soruşturmayı engellemeye çalıştıklarını anlatan maddeler bulunuyordu:
"Hakkâri İl Jandarma istihbarat görevlilerince kullanılan 30 AK 933 plakalı araç savcının tespiti sonrasında polis tarafından ilçe emniyet müdürlüğü binasına çekilmiş, aracın içerisinde bulunan 2 adet el bombası askeri birimlerin talebi üzerine ilçenin Cumhuriyet Savcısı Harun Ayık tarafından askerlere teslim edilmiştir. Ancak aracın bagajındaki 3 Kaleşnikof hemen teslim alınmamıştır.... Askerler Kalaşnikof silahlar da kendi personelinin aracından çıktığı halde onları neden teslim almamıştır da, aracın bagajındaki 2 el bombasını araç emniyete çekilir çekilmez teslim almıştır.
İlçe Cumhuriyet Savcısı Harun Ayık soruşturmayı yürütmede yetersiz kalmıştır. Olayın cereyan ettiği yer polis bölgesi olmasına ve askeri bir tahkikat olmamasına rağmen Ali Kaya ve Özcan İldeniz'in tahkikatları Şemdinli İlçe Jandarma Komutanlığı'nca yürütülmüş, Veysel Ateş ile birlikte olmalarına rağmen her ne hikmetse Veysel Ateş tutuklanmış, Ali Kaya ve Özcan İldeniz serbest bırakılmışlardır. Yine savcı tarafından ifadeleri alınmak üzere adliyeye getirilen Veysel Ateş, Ali Kaya ve Özcan İldeniz'in ifadeleri alınmadan önce beraber oturup

saatlerce konuşmalarına imkân tanınmış, bu şekilde çelişkili ifade vermemeleri sağlanmıştır.
Olay sonrasında ismi açığa çıkan askeri personel hakkında Sayın Genelkurmay Başkanımız 'Yargı süreci sonuçlanmadan onları ne korurum ne de suçlarım' derken Kara Kuvvetleri Komutanı Büyükanıt'ın, 'Ali Kaya'yı tanırım, benim askerimdi o böyle bir şey yapmaz, İyi çocuktur' demesi yargılama sürecinde adli makamları nasıl etkilemiştir? Yaşar Büyükanıt Diyarbakır'da 7. Kolordu Komutanlığı yaparken o tarihte Diyarbakır'da uzman çavuş olarak görev yapan Ali Kaya gibi kaç tane uzman çavuşu hatırlamaktadır.
Şemdinli olayı ile ortaya çıkan devlet içerisindeki illegal yapılanmanın izleri iyi takip edilirse Jandarma General Komutanı Fevzi Türkeri ve Kara Kuvvetleri Komutanı Yaşar Büyükanıt'a kadar uzandığı görülecektir.
28.10.2005'te Yüksekova'da bir iş merkezi saldırıya uğradı. Roketli saldırıya uğrayan yerde Fethullah Gülen yakın kişilerce üniversite hazırlık kursu açılması için girişimde bulunulduğu öğrenilmiştir."

Askerin etki alanı daraltılsın

Bilgi notunda ayrıca jandarmanın bölgedeki çalışmasıyla ilgili tespit ve öneriler de yer alıyordu:
"Jandarmayı polis bölgesi dışındaki asıl görev alanı olan kırsal kesime döndürmek için gerekli mevzuat değişiklikleri yapılmalı.
Jandarma bölgesinde polis operasyon düzenleyemezken, jandarma istihbarat görevlilerinin polis bölgelerinde yaptıkları operasyonlar devam etmektedir.
Jandarma teşkilatına verilen ödeneklerle kanunsuz olarak dinleme yapılmasına imkân tanıyan birçok araç satın alınmıştır. Jandarmanın kimleri ne amaçla dinlediği bilinmemekte, denetimi de yapılmamaktadır.
Jandarmanın envanterinde hangi dinleme aletleri bulunmakta, örtülü ödeneği nerelerde kullanılmaktadır? Bu hususlar aydınlatılmadığı takdirde ülkemizde hukuk düzeni oturtulamayacaktır.
Temmuz 2005'te yasayla jandarmaya da önleyici dinleme yetkisi getirilmiş, ancak yasa koyucu bunu jandarmanın kendi sorumluluk sahasıyla sınırlandırmıştır. Ancak bu da denetlenmemekte ve JİT, polis-jandarma sorumluluk sahası ayrımı yapmaksızın illegal dinlenmelerini sürdürmektedir. 5397 sayılı kanun çıktığından bu yana jandarma birimlerince kaç dinleme kararı alınmış, bunun da soruşturulması gerekmektedir.
TBMM Jandarma İstihbarat (JİT)'in çalışmalarıyla ilgili bir araştırma komisyonu kurmak suretiyle konuyu detayları ile öğrenmeli, devletin güvenlik gücünü kendi emelleri için kullanan art niyetli kişiler ortaya çıkarılmalı ve bunlardan hesap sorulmalıdır.

Sayın Başbakan olayın soğumasına fırsat vermeden iradesini ortaya koymalı, Sayın Genel Kurmay Başkanı'nın yardımıyla Türk Silahlı Kuvvetleri bünyesinde çeteleşme eğilimindeki kişilerin ayıklanmasını sağlamalı ve yöre halkını da rahatlatmalıdır. Zaman geçirilmeden olayın üzerine gidildiği takdirde vatandaşın devletimize olan güveni kesinlikle artacaktır."

Meclis komisyonuna da konuştu

Sabri Uzun'u askerlerin hedefine koyan elbette bu bilgi notuyla sınırlı değildi. Şemdinli olaylarıyla ilgili kurulan TBMM Araştırma Komisyonu'na verdiği ifadede Uzun, "hırsız evin içindeyse kilit işe yaramaz" diyerek olaylardan askerleri sorumlu tutmuştu. 2 Şubat 2006 günü verdiği ifadede Uzun, *"Şemdinli'ye patlayıcıların nasıl girdiği sorusu üzerine... Şimdi efendim, bu buraya girer. Yani, kilit bozulmuş efendim. Evin içinden olursa her şey girer… Örgütün amacı güvenlik kuvvetlerine zarar vermek. Eğer halka zarar vermişse ve örgüt bunu üstlenmemişse işte o zaman şüpheli bir durum vardır. Yani başka bir güç, bu anormalliği yapıyor demektir"* demişti. Uzun komisyonda Jandarma Genel Komutanı Orgeneral Fevzi Türkeri döneminde çeteleşme faaliyetlerinin tamamen durduğunu da söylemişti. Komisyona verdiği ifadelerin basına yansımasından sonra dönemin Adalet Bakanı Cemil Çiçek, Sabri Uzun'u sert dille eleştirmişti. Çiçek, Uzun hakkında, "Açıklama yapacaksa bağlı olduğu birime ya da bakana yapması lazım. TBMM'ye giden kişi bilgi vermeye gider, yorum yapmaya değil" diye konuşmuştu.

Cemaatçi bilinirken cemaatin kurbanı oldu

Uzun, Büyükanıt'ın şikâyeti ile görevinden alınmış gibi göründüğü için o dönem medyanın liberal demokrat görünümlü kalemleri tarafından AKP iktidarı ve Başbakan Recep Tayyip Erdoğan askerin sözünden çıkamadığı için eleştirilmişti. Asker nezdinde de "sakıncalı bir dindar" ve hatta Fethullahçı olarak bilinen Sabri Uzun, dönemin kudretli Kara Kuvvetleri Komutanı Büyükanıt'ın girişimleriyle görevinden alınmış gibi görünse de işin aslı öyle değildi. Daha önce Uzun ve arkadaşlarının sohbet konusu olan bu görevden el çektirilme Hanefi Avcı'nın Eskişehir Emniyet Müdürü iken yazıp yayımlattığı kitapla kamuoyu tarafından öğrenildi. Avcı'nın garip iddialarla tutuklanarak cezaevine girmesi sürecini de başlatan "Haliç'te Yaşayan Simonlar. Dün Devlet Bugün Cemaat" adlı kitabına göre Büyükanıt, bizzat karşı çıktığı cemaat mensuplarınca kullanılmıştı. Avcı'nın kitabında bu iddiaları şöyle anlatıyordu:
"Sabri ağabey zaman zaman askerlerin toplumsal olaylara ve güvenlik işlerine fazla karışmalarına karşı tepki gösteriyor ve bunu her yerde alenen söylüyor, bu nedenle de askeri cephede tepki çekiyordu. Türkiye'de gerçekleştirilmiş tüm darbe

ve müdahalelerle ilgili bilgileri ortaya çıkarıyor, demokrasimizin sürekli asker gölgesinde kalmasını ve bu tür girişimleri eleştiriyordu. İki astsubay ve bir itirafçının bir kitapçı dükkânına bomba attıklarının anlaşıldığı Şemdinli olayında, bu olayı araştıran TBMM Komisyonuna tanık olarak çağrıldığında söylediği "Hırsız evin içindeyse kilit işe yaramaz" sözü literatüre girmişti. Ancak konuşmaları nedeniyle Sabri ağabey hakkında askeri cephede olumsuzluk hep vardı ama onun fark edemediği, kendi cephesinde de olumsuzlukların bu tarihte başlamış olmasıydı.
Şemdinli olayları hakkında 5 sayfalık rapor hazırlayıp Başbakana verdiği söylenmiş ve bu rapor Sabah gazetesinde çıkmıştı. Herkes bu raporu Sabri ağabeyin yazdığını, söylüyordu ama onun bu rapordan haberi yoktu. Zaten Sabri ağabey eldeki bilgiler ne ise onları veri kabul eder, askeri kişi ve faaliyetleri eleştirir, asla ekleme çıkarma yapmazdı. Sabah gazetesi bu bilgileri Başbakan İn yakın çevresinde bulunan bir danışmandan aldığını söylüyordu. İşin aslı bir süre sonra anlaşıldı. İDBnda birileri beş sayfalık bir rapor hazırlamış. Bu raporu Başbakanlığı ya da Başbakana vermişti ama bu rapordan Daire Başkanının haberi yoktu. Bu görülmüş veya alışılmış bir durum değildi…
Yaşar Büyükanıt Paşa emekli olduktan sonra yaptığı bir açıklamada Sabri ağabeyi (İstihbarat Daire Başkanını) Başbakan'a söyleyerek aldırttığını açıklamıştı. Bence o zaman Yaşar Paşa'ya Sabri ağabey hakkında en ciddi bilgileri getirenler aslında en ciddi iğfal edicilerdi ama ne Yaşar Paşa ne de TSK bunları, bu yöntemleri asla anlayamadı. Yaşar Büyükanıt, Sabri Uzun'u görevden kendisinin aldırttığını zannetti ama aslında o sadece gerçek alınma sebebine bir perde olmuştu, hem de kendisinin en fazla karşı çıktığı gruplara hizmet eder tarzda."

Cemaatçileri şarka gönderdi diye

Avcı'nın kitabında anlattığına göre Uzun'un görevden aldırılmasının tek nedeni ise başkanlığını yürüttüğü İDB'de şark görevini yapmamış elemanlarını bakanın ricasına rağmen şarka göndermesiydi. Çünkü iddiaya göre şark hizmetini yapmayan bu polisler cemaatçiydi ve cemaat, İDB içindeki yapılanmasını bilmeden şark görevi için doğu ve güneydoğuya gönderen Uzun'dan kendisini deşifre etmeden bu şekilde intikam almıştı. Bir başka deyişle Emniyet İDB'de örgütlenmiş cemaat elemanları el altından Büyükanıt'a aktardığı bilgilerle, Büyükanıt'ı Başbakan'a şikâyet ettirmiş, Erdoğan da Sabri Uzun'u görevden almıştı. Bu iddiayı da kitabında Avcı şöyle dile getiriyordu: *"Peki, tüm bunları neden yapıyorlar diye sorguladığımda tek sebep şu gibi gözüküyordu: Sabri Bey, istihbarat dairesinde şark görevini henüz yapmamış olan personeli, bazı arkadaşların hatta Bakan in isteğine rağmen zorla şarka tayin etmişti. İstihbarat Daire Başkanlığında yıllarca çalışan bu kişilerin hiç şark illerine gitmemiş olması dışarıdan garip gözüküyordu*

ve teşkilatta hak ve adaleti gözetmek adına Sabri ağabey bu tayini yapmıştı. Fakat birileri bu işten son derece rahatsız olmuştu. Nasıl olur da bu kişiler başka illere tayin edilirdi? Bu kişiler onlara lazımdı, belki de onlar cemaatin önemli elamanlarıydı. îşte tüm yapılanların arka planında aslında bu mesele vardı, ama sanıyorum askerler fırsat olarak çıkmış ve kullanılmıştı."

Uzun'u haklı çıkaran öngörüsü

Türkbank soruşturmasıyla ilgili asılsız bir suçlama nedeniyle hakkında yürütülen soruşturmada aklanmasından sonra Uzun, birilerinin kendisine yönelik bir komplo hazırlamaya çalıştığından kuşkuya düşer. Uzun, benzer komplo ve suçlamaların devam edeceği öngörüsüyle Emniyet Personel Daire Başkanlığı'na bir dilekçe yazar. Uzun, Türbank'la ilgili olayı da belirterek hakkında aslısız ihbarları içeren mektuplar gönderilerek kendisi hakkında komplo düzenlenmeye çalışıldığından şüphelendiğini anlattığı dilekçesine daha önce verdiği mal beyanını yenileyerek gönderir. Bundan böyle her ay mal beyanını yenileyerek vereceğini de belirtmeyi ihmal etmez. Oynanan oyunu fark eden Uzun kendisiyle birlikte daha önce suçlanan arkadaşları İsmail Çalışkan ve Emin Arslan'ı uyarmayı da ihmal etmez. Ancak Arslan'ın verdiği yanıt kendisinin çok fazla komplocu düşündüğü ve teşkilat içinden kimsenin böyle kötülükler yapmayacağı olur. Arslan'ın bu iyi niyetli yaklaşımı ise ileriki bölümlerde anlatacağımız gibi kendisini cezaevine kadar götürecektir. Uzun'un haklı çıktığı öngörüsü ise haberi dahi olmadan yürütülen bir soruşturma sonunda hakkında dava açılmasından da kendisini kurtaracaktır.

Başbakan Erdoğan: "Biz getirdik biz aldık"

O zamanlar bu tezgâhların arkasında, kuvvetli bir cemaat örgütlenmesinin olacağına ihtimal vermeyen Uzun, Şemdinli olaylarından bir süre sonra 22 Mart 2006'da görevinden alınır. Gazeteci Nazlı Ilıcak, o günlerde Kanal 7 televizyonunda yaptığı Sözün Özü programına konuk aldığı Başbakan Erdoğan'a medya ve kamuoyunda çok tepki çeken bu görevden alınmanın nedenini sorar. Erdoğan, "Bu siyasi bir karardır. Biz göreve getirdik biz aldık" demekle yetinir. Erdoğan "Biz getirdik, biz aldık" dese de Şemdinli olaylarıyla ilgili bilgi notunun kopardığı fırtına sonrasında Uzun'un, bizzat dönemin Kara Kuvvetleri Komutanı Büyükanıt tarafından görevden aldırıldığı kesindi. Zaten kendisi de bunu bir televizyon programında anlatınca Uzun, sözkonusu bilgi notuyla ilgisi olmadığının anlaşılması için Büyükanıt hakkında 7 Ağustos 2010'da manevi tazminat davası açtı. Büyükanıt'ın "uydurma beyanatlar veriyor" ifadesiyle Uzun'un kastedildiği ifade edilen dava dilekçesinde, bu yolla Uzun'un manevi kişiliğine yönelik saldırıda bulunulduğu, bu beyanla Uzun'un uydurma beyanatlar verebilecek bir

kişilikte olduğunun iddia edildiğinin anlaşıldığı ifade edildi. Kadıköy 4. Sulh Hukuk Mahkemesi'nde görülen dava kitap yazıldığı sırada halen bitmemişti.

İfade alınmadan yürütülen soruşturma

Uzun, görevden alındıktan yaklaşık 2 ay sonra 6 Haziran 2006'da Ankara Cumhuriyet Başsavcı Yardımcısı Abdullah Ayhan Şen tarafından hakkında yürütülen bir tahkikat nedeniyle adliyeye çağrılır. Başsavcı yardımcısı Uzun'a hakkında bir tevdi evrakı (suç duyurusu) olduğunu söyler. Uzun ne ile ilgili olduğunu sorduğunda mal varlığında aşırı ve usulsüz artış tespit edildiği ve bunları haksız biçimde elde ettiğiyle suçlandığını öğrenir. İçişleri Bakanlığı müfettişlerince bir ihbar mektubuna dayanılarak yürütülen soruşturmanın ardından kaynağı belirsiz mal edindiği gerekçesiyle Uzun hakkında cumhuriyet başsavcılığına suç duyurusunda bulunulmuştu. Suç duyurusuna kaynaklık eden ihbar mektubu ise Uzun görevden alınmadan kısa bir süre önce 17 Şubat 2006'da gönderilmişti. Yani Uzun, 5 yıl aradan sonra yeniden karşısına getirilerek Ergenekon'la ilgili oldukları öne sürülen 25 generalin adının bulunduğu şemayla ilgili yürütülmek istenen soruşturmaya istenen ikinci kez olumsuz yanıt verdiğinin hemen ertesinde.
İhbar mektubu hemen işleme konulmuş ve konuyu soruşturmak üzere, Hrant Dink suikastı sonrasında İstanbul Emniyetiyle ilgili yürütülen soruşturmada da karşımıza çıkacak olan Mülkiye Müfettişi Mehmet Ali Özkılıç görevlendirilmiştir. Mal varlığı, banka hesapları hakkında geniş ve detaylı bilgiler bulunan suçlamayı içeren bir ihbar mektubu gönderilmesi üzerine mülkiye müfettişi Özkılıç tek sözcük ifadesini bile almadığı Uzun hakkında idari soruşturma yürütüp suçlu bulmuştur. Ancak tüm bu süreçten Uzun'un haberi dahi yoktur. Müfettiş Özkılıç, suç duyurusunda bulunduğu Uzun'un zamanında mal bildiriminde bulunmadığını ve bazı mallarının gelirleriyle orantılı olmadığını iddia ediyordu.

30 bin lira nasıl 90 bin oldu?

Uzun'la ilgili ihbar mektubunda ve düzenlenen soruşturma evrakında birkaç bankayı ve tapu kayıtlarını içeren bilgiler, Uzun'un banka hesap numaralarını, çeşitli bankalarda kendi ve eşi adına açılmış hesaplarda büyük meblağlardaki paraların olduğuna ilişkin sıradan birinin bilemeyeceği zenginlikte detaylar içeriyordu. Hatta kapanmış bankalardaki hesap numaraları ve bu hesaplardaki para miktarları hakkında abartılı bilgiler vardı. Müfettiş Özkılılıç'ın raporunda da yer verilen kayıtlarda tahrifat yapılarak banka hesapları, hesaplardaki paraların miktarları birkaç defa yazılarak sanki çok fazla para varmış havası yaratılmıştı. Yazılanları kontrol eden Uzun, bilgilerin doğru olmadığını bir raporla sunacağını beyan eder. Hemen ardından da Personel Daire Başkanlığı'na düzenli olarak

verdiği mal beyanlarının dökümü ile hesaplarının bulunduğu banka kayıtlarını savcılığa teslim eder. Uzun, savcılığa sunduğu rapor ile Müfettiş Özkılıç'ın suç duyurusunda yer alanların karşılaştırılması sonunda 30 bin TL'yi 90 bin, 32 bin 800 TL'yi 98 bin 400 ve 8 bin 922 TL'yi de 88 bin TL, 13 bin dolar olan banka hesabının da 18 bin dolar olarak gösterildiği belirlenir. Bu belgeli savunma üzerine müfettişlerin "yanlış" rapor düzenlediği ortaya çıkınca Ankara Cumhuriyet Savcılığı Sabri Uzun'un geliri ile orantısız bir mal varlığı olmadığı gerekçesiyle soruşturma hakkında kovuşturmaya yer olmadığı gerekçesiyle takipsizlik kararı verecekti.
Hanefi Avcı'nın kitabında[97] anlatılan bu olayın da kaynağının İstihbarat Dairesindeki Fethullahçı polisler olduğunu iddia ediyordu. Uzun'un mal varlığıyla ilgili ihbar mektubunun İstihbarat Dairesindeki amirler ve/veya onlarla sıkı irtibatlı birileri tarafından yazıldığından şüphesi olmadığını belirten Avcı, *"Çünkü içeriği ancak Sabri ağabeye en yakın kişilerin, İstihbarat Dairesi müdür ve amirlerinin bileceği cinsten şeylerdi. Bugün o ihbar mektuplarının İstihbarat Dairesindeki cemaat yapısının hep birlikte yazdığından şüphe yoktur"* diye yazmıştı.

Sabri Uzun Fethullahçı mı?

Sabri Uzun'la ilgili faslı kapatmadan önce merak edilen bir sorunun yanıtını da burada verelim. Uzun, 28 Şubat sürecinin karanlık günlerinde cemaat ya da tarikat bağlantılı olanlardan ziyade sadece dini inançları gereği namaz kıldığı için baskıya maruz kalan bazı personelini korumuştu. Her tarikatçılık soruşturmasında bu yüzden adı geçiyordu. Bu yanıtı merak edilen soruyu, "Sabri Uzun tarikatçı, cemaatçi ya da Fethullahçı mıdır?" diye Uzun'u yakından tanıyan İstanbul'da görevli Emniyet Müdürlerine sorduk. İşte yanıtı:
"Sabri Uzun'a göre cemaatçi olan devlet memuru şerefsizdir. Bir insan hem devlette memur, hem cemaatteyse o kişi fahişedir. Devletle nikahı olan bir kişi, eğer cemaatle yatağa giriyorsa o kişi fahişedir. Cumhuriyet rejiminde bireyin özgürlüğü esastır. Bireysel özgürlüğünü cemaatlere teslim etmiş olan ve biat kültürünü benimsemiş insan bir bağ ot için yük taşıyan eşeğe benzer. Özgür olmayan insan, devletin memuru da olamaz. Devlet memuru 657 sayılı yasaya tabidir, ama cemaatin memurunun kanunu, kitabı ve kuralı yoktur.
Allah'ın kitabı Kur'an üstüne cemaatin kitabını oturtmuş insanlara, cemaat memuru denir. Bir çok cemaat mensubu cemaatin emriyle birbirlerin kızkardeşiyle evlenmiştir. Ortaçağ Avrupası'ndaki kilise papazlarının yönetimi bile, Türkiye'deki cemaat yönetiminden daha namusludur. İslamiyetteki ilk terör faaliyeti kabul

[97] Hanefi Avcı, Haliç'te Yaşayan Simonlar. Dün Devlet Bugün Cemaat

edilen Hasan Sabbah[98] modeli terörizm bir merkezden yönetiliyordu. Bugün Türkiye'deki cemaat yönetim modelini kıyaslarsak Hasan Sabbah'ın ki daha namuslu olduğu anlaşılır.
Devrimci Sol bu ülkede bilinen en kanlı olayları gerçekleştirmiştir. Hatta bir başbakanı bile öldürmüştür.[99] Ancak bu örgüt bile karışmadığı hiç bir olayı üstlenmediği gibi, yaptığı eylemler bunca kanlı olmasına karşın hepsini sahiplenmiş, üstlenmiştir. Üstlendikleri olaylarla ilgili açıkladıkları bildirilerin hepsi yüzde 100 doğrudur.
Türkiye'deki ilk terör eylemleri 2002'de Nuh Mete Yüksel'in ortaya çıkan gizli çekilmiş seks kasetleri olan cemaat örgütlenmesi, kişiler hakkında düzmece elektronik postalar, asılsız ihbar mektupları, DVD çekimleri, sahte raporlar ya da Hanefi Avcı'nın bürosunda bulunduğunu söyledikleri telefon dinleme kayıtları gibi entrikalarla yargıyı kirletmiştir. Dürüstlük bağlamında bakarsak, terör örgütü dediğimiz Devrimci Sol, cemaatten daha namusludur, dürüsttür."

Hedefteki müdürlerin tasfiyesi

Sabri Uzun'un İDB'den başka bir göreve çekilmesinden sonra öncelikli hedef olan bir kaç emniyet müdürünün daha tasfiye edilmesi gerekiyordu. Çok sürmeden de bu gerçekleşti. Emniyet Genel Müdür Yardımcıları Emin Arslan, Mustafa Gülcü ve Celal Uzunkaya, Sakarya Emniyet Müdürü Faruk Ünsal ile Ankara Emniyet müdürü Orhan Özdemir garip olaylar zinciriyle ardarda hem görevlerinden oldu, hem de bir süre tutuklu kaldılar. Hepsi de benzer suçlamalarla cezaevine girmişti. Emin Arslan bir uyuşturucu çetesine ilişkin yürütülen soruşturmada, Mustafa Gülcü ve Celal Uzunkaya karanlık geçmişi olan bir muhbirin iddialarıyla, Faruk Ünsal da bir çeteye yardımcı olmakla suçlandı. Bu listenin sonuna ekleyeceğimiz son isim

[98] Büyük Selçuklu Devleti zamanında yaşayan Hasan Sabbah (1034 - 1124), tarihin eski ezoterik ve Batıni örgütü Haşhaşileri kurmuş ve ölene kadar liderliğini yapmıştır. Şii İsmailiye tarikatına mensup bir İranlı olan Sabbah, dini bir arka plan sayesinde halkın desteğini kazanarak silahlı bir örgüt kurmuş, taraftarlarıyla birlikte Alamut kalesini ele geçirip burada üslenmiştir. Hakkında bir çok efsane üretilen Sabbah'ın önderliğini yaptığı ve haşhaşla uyuşturduğu fedailerine sahte bir cennet vadederek, sonunda kendilerinin de öleceklerini bildikleri suikastler yaptırmasıyla nam salmıştı. Suikastin İngilizce karşılığı olan Assasination kelimesi de, bu tarikatın Arapça ismi olan Haşhaşilikten çevrilerek İngilizce'ye geçmiştir. Tarikat Moğol istilası yıllarına kadar ayakta kalmıştır. Alamut kalesi ise 1256 yılında Moğol komutan Hülagû Han tarafından savaşmadan alınmış ve sonrasında da yakılıp yıkılmıştır.

[99] Nihat Erim (1912-1980), hukuk profesörü. 1945 yılından itibaren çeşitli dönemlerde CHP milletvekili olarak TBMM'de bulundu. Bakanlık ve babakan yardımcılığı görevlerinde bulundu. Bir dönem gazetecilik de yaptı. 12 Mart 1971 Muhtırası'nın ardından CHP'den ayrılması koşuluyla hükümeti kurmakla görevlendirildi. 26 Mart 1971'de kurduğu partilerüstü hükümet 3 Aralık 1971'de istifa etti. Yeniden hükümeti kurmakla görevlendirildi; kurduğu II. Erim Hükümeti 22 Mayıs 1972'ye kadar işbaşında kaldı. "Gerekirse demokrasilerin üstüne şal örtmeli" sözü nedeniyle Aziz Nesin tarafından kendisine Şalcı Nihat denilen Erim; Deniz Gezmiş, Hüseyin İnan ve Yusuf Aslan'ın idam edilmesine kadar varan Balyoz Harekatı olarak bilinen uygulamaları başlatması nedeniyle Balyoz lakabıyla da anılırdı. 1977'ye kadar Cumhuriyet Senatosu'nda kontenjan senatörü olarak görev yapan Erim, 12 Mart dönemindeki uygulamaların sorumlusu olarak görüldüğü için 19 Temmuz 1980'de Dev-Sol tarafından İstanbul'da silahlı saldırı sonucu öldürüldü.

elbette Hanefi Avcı. Cemaatin örgütlenmesine ve tehlikesine ilişkin yazdığı ve çok gürültü koparan kitabından sonra Stalinist bir örgüte yardım yataklık ettiği iddiasıyla kendini cezaevinde buldu. İddialara göre hepsi de farklı nedenlerden dolayı cemaatin hedefindeydi. Emin Arslan, Hanefi Avcı ve henüz kendisine bir komplo kurulmamış olan Sabri Uzun emniyet camiasında dürüstlüğüyle bilinen ve aralarında bir kaç yıl kıdem farkı olmakla birlikte aynı ekole mensup polislerdi. Fethullahçı örgütlenmenin önünde duracak en büyük engellerdi, ki sırayla ya kızak görevlerle ya da tasfiyelerle saf dışı edildiler. Gülcü ve Uzunkaya ile Faruk Ünsal da tarikatçı olarak bilinen Erbakan geleneğinden gelen emniyetçcilerdi. Tarikatları ve cemaatleri en iyi bilen emniyetçilerin arasındalardı.

Cemaattendi ama tasfiye edildi

Şimdi bu emniyetçilerin nasıl ve ne yöntemlerle tasfiye edildiklerine bakmadan önce İstanbul Emniyetinde yaşanan bir başka tasfiye operasyonuna; Fethullahçı olduğu da iddia edilen İstanbul İstihbarat Şube Müdürü Ahmet İlhan Güler'in görevden alınmasına gözatmamız gerekiyor. Bu olayı Sabri Uzun'un, hemen yukarıda anlattığımız Ergenekon soruşturmalarına ilişkin tanıklıkları ve ifadeleri ile Hanefi Avcı'nın kitabında yapılan konuyla ilgili değerlendirmelerle birlikte değerlendirdiğimizde karşımıza çıkan tablo ise ürkütücü soruları akla düşürüyor. Suikastta, en hafifinden "görevi ihmal" bağlamında rolleri müfettiş raporlarıyla ortaya çıkan ve hepsinin de Fethullahçı olduğu öne sürülen bu emniyetçilerin suçların örtbas etme gayreti Hrant Dink'in öldürüleceğinin emniyetçiler tarafından biliniyor olduğu kuşkusunu da beraberinde getiriyor.
Azmettiricisi, tetikçisi, muhbirleri ve yardım edenleriyle adeta davul çalarak duyurulan Hrant Dink suikastında belirlenen ihmal nedeniyle fatura çıkarılan tek isim, Fethullahçı olduğu da bilenen İstanbul İstihbarat Şube Müdürü Ahmet İlhan Güler olmuştu. Dink suikastının "büyük ağabeylerinden" Erhan Tuncel'in dönemin Trabzon Emniyet Müdürü Ramazan Akyürek[100] üzerinden emniyetin muhbiri

---

[100] Eski Emniyet Genel Müdürlüğü İstihbarat Daire Başkanı Ramazan Akyürek, 1985'ten sonra Türkiye'nin Washington Büyükelçiliği'nde iki yıl görev yaptı. Özel harp ve istihbarattan sorumlu emniyet müdür yardımcılığı görevlerinde bulundu. 2004'te Trabzon'a emniyet müdürü olarak atandı. Akyürek'in Trabzon Emniyet Müdürü olarak görev yaptığı 2004 yılının başından, Mayıs 2006'ya kadar olan süre içerisinde kentte öldürme, linç girişimi ve bombalama dâhil çok sayıda olay meydana geldi. 24 Ekim 2004'te Mc Donald's'ta bomba patlaması, 7 Ocak 2005'te Prof. Saadettin Güner'in silahlı saldırıda dört yaşındaki oğluyla birlikte öldürülmesi, 5 Nisan 2005'te TAYAD'lı bir grup gencin linç edilmeye çalışılması, 5 Şubat 2006'da papaz Andrea Santoro'nun öldürülmesi gibi olaylar onun döneminde gerçekleşti. Mayıs 2006'da İstihbarat Daire Başkanı olan Akyürek'in adı, 19 Ocak 2007'de Hrant Dink'in öldürülmesinin ardından cinayetin 1 numaralı zanlısı Erhan Tuncel ile gündeme geldi. Akyürek ve polis memuru Muhittin Zenit, Dink davasının zanlılarından Yasin Hayal ve arkadaşlarının Dink'i öldüreceği yönündeki ihbarları değerlendirmemekle suçlandı. Akyürek'in Mc Donald's'ın bombalanmasından sonra muhbirlik teklif ettiği Tuncel'in, Mc Donald's davasından bu nedenle hiç yargılanmadığı ortaya. Ancak, Erhan Tuncel'in polis muhbiri olarak görevlendirilmesine aracı olan polis memuru Muhittin Zenit'in (Dink suikastı sonrasında Bayburt'ta görevliyken 2007 Eylül'ünde Ramazan Akyürek'in daire başkanı olduğu Emniyet Genel Müdürlüğü İstihbarat

olduğu ve cinayeti önceden haber verdiği ortaya çıkmasına karşın Akyürek ise bir idari ceza almamıştı.
Hayli karışık olan bu konu, ilkin gazeteci Nedim Şener'in, "Hrant Dink Cinayeti ve İstihbarat Yalanları" isimli kitabında ve Şener'in çalıştığı Milliyet gazetesinde kaleme aldığı bir haberle dile getirilmişti. O zaman pek gürültü koparmayan bu bilgiler, Hanefi Avcı'nın yazdığı kitapla yeniden ve hak ettiği ilgili görerek gündeme gelmişti. Önce Nedim Şener'in Milliyet gazetesinde "Akyürek Yanılttı" başlığıyla çıkan habere[101] gözatalım:
"Hrant Dink olayında İstanbul polisini 'geçmiş tarihli rapor hazırlamak'la suçlayan Mülkiye Başmüfettişi Yıldız'ın İstihbarat Dairesi Başkanı Ramazan Akyürek tarafından 'yanıltıldığı' öne sürüldü. İstanbul polisi 'Agos gazetesi Genel Yayın Yönetmeni Hrant Dink öldürüldükten sonra geçmiş tarihli rapor hazırlamak'la suçlayan Mülkiye Başmüfettişi Şükrü Yıldız'ın, cinayetin azmettiricilerinden Erhan Tuncel'i Trabzon Emniyet Müdürü iken Yardımcı İstihbarat Elemanı (YİE) yapan İstihbarat Dairesi Başkanı Ramazan Akyürek tarafından 'yanıltıldığı' öne sürüldü. Bu tespit, İstanbul polisinin Dink cinayeti konusundaki ihmal iddialarını araştıran Mülkiye Başmüfettişi Akif İkbal tarafından hazırlanan 19 Mayıs 2008 tarihli son raporda dile getirildi. İkbal, kamu görevlilerinin Dink cinayetindeki ihmalini araştıran Yıldız'ın yanıltılmasında, İstihbarat Dairesi Başkanlığı'nın kendisine gönderdiği 6 Mart 2008 tarihli yazının rolü olduğu belirtildi.

Akyürek'in yanıtı

Yıldız, 3 Mart 2008'de İstihbarat Dairesi Başkanlığı'na bir yazı göndererek, Trabzon Emniyet Müdürlüğü'nden 17 Şubat 2006'da İstanbul İstihbarat Şube Müdürlüğü'ne gönderilen yazı hakkında ne gibi teknik incelemelerin yapıldığına ilişkin LOG kayıtlarının kendisine bildirilmesini istedi. Akyürek, 6 Mart 2008 tarihli yazısında şu bilgiyi verdi: 'Osman Hayal'in kullandığı 0 538 719 31 81 nolu telefon hakkında 17 Şubat 2006 ile cinayetin işlendiği 19 Ocak 2007 tarihleri arasında, İstanbul İstihbarat Şube Müdürlüğü tarafından herhangi teknik bir

birimine atandı) Mayıs 2007'de tanık olarak alınan ifadesinde bombalama olayını gerçekleştirenin Yasin Hayal olduğunu öğrendiği halde doğrudan Erhan Tuncel ile irtibata geçmesi, Tuncel'in ne zaman muhbirlik yaptığı konusunda soru işaretleri uyandırdı. Cinayet sonrası Erhan Tuncel'e ait 48 sayfalık tutanağın 33 sayfası, Akyürek'in talebi üzerine cumhuriyet savcıları tarafından incelenip imha edilerek devlet sırrı kapsamına girdi. Aydınlık dergisi, Ergenekon soruşturması kapsamında tutuklu bulunan emekli General Veli Küçük'ün iş ortağı, dönemin valisi Erol Çakır'ın, Akyürek'in "Fethullahçı" olduğu yönünde sicil hazırladığını iddia etti. Çakır ise iddiaları yalanladı. Akyürek 16 Ekim 2009'da İDB görevinden alınarak Strateji Geliştirme Daire Başkanlığı emrine uzman kadrosuna verildi. Ramazan Akyürek'in göreve iade talebiyle açtığı dava da Ankara 14.Bölge Mahkemesi 15 Şubat 2010'da lehine karar verdi. Ancak Akyürek hala görevine atanmadı.

[101] Milliyet Gazetesi, 23 Temmuz 2008

çalışmanın yapılmadığı, ekteki LOG kayıtlarından anlaşılmaktadır.'
Yazıda, İstihbarat Değerlendirme Projesi kapsamında, evrak ve Osman Hayal ile ilgili olarak İstanbul İstihbarat Şube görevlilerince herhangi bir çalışma yapılmadığı da vurgulandı.

Yazı üzerine rapor

Bu yazı üzerine 11 Mart 2008'de bir rapor hazırlayan Yıldız, Trabzon'dan gelen 17 Şubat 2006 tarihli yazı üzerineYasin Hayal'in ağabeyi hakkındaki ilk bilgisayar sorgulamasının Dink öldürüldükten üç gün sonra, yani 22 Ocak 2007'de yapıldığını, Yasin ve Osman Hayal'in kullandığı cep telefonuyla ilgili olarak cinayet tarihine kadar herhangi bir sorgulama veya teknik çalışmanın yapılmadığını yazdı.
Yıldız, raporunda, İstanbul istihbarat Şubesi memurlarının Osman Hayal'in adres çalışması ile ilgili olarak verdikleri 24 Şubat 2006 tarihli personel raporunun, aslında cinayetten sonra hazırlandığını ve bu nedenle bilgisayar kayıtlarına (LOG) geçirilemediğini belirtti. Yıldız, Akyürek'in bu yazısına dayanarak hazırladığı raporda, İstanbul İstihbarat Şubesi Müdürü Ahmet İlhan Güler ile beş görevli hakkında 'görevi ihmalden' soruşturma istedi.

Çöp sepetinde

Görevi ihmalle suçlanan polislerin Bölge İdare Mahkemesi nezdinde yaptıkları itiraz üzerine görevlendirilen Mülkiye Başmüfettişi İkbal, 19 Mayıs 2008'de yeni bir rapor hazırladı. İkbal'in raporunda, İstihbarat Dairesi Başkanlığı'nı yalanlayan yeni belge ve bilgiler yer aldı. Aralarında İstanbul Emniyet Müdürü Celalettin Cerrah'ın da bulunduğu ve haklarında görevi ihmalden soruşturma açılması istenen sekiz polisi yargılamaktan kurtaran belgeler, İstihbarat Şubesi'ndeki Dell marka bir bilgisayardaki 'silinmiş dosyalar' bölümünden çıktı. İstihbarat Dairesi Başkanlığı'nın 'hiç bir teknik inceleme yapılmamıştır' iddiasına karşı, çalışmaları zamanında yaptığını belirten polis memurları, Şube'deki bilgisayarın incelenmesini istedi.
Bunun için, İÜ Bilgisayar Bilimleri Uygulama ve Araştırma Merkezi Başkanı Prof. Dr. Nizamettin Erduran bilirkişi olarak atandı. Erduran, bilgisayarda 'telefon sorguları' isimli dizinin altında bulunan 'Yasin Hayal enson xls.' isimli dosyanın 20 Şubat 2006 günü saat 17.18'de yaratıldığını ve bu dosyanın 8 dakika açık kaldığını, değişikliklerin saat 17.26'da kaydedildiğini tespit etti.
Başmüfettiş İkbal, raporunun sonuç bölümünde, İstihbarat Dairesi Başkanlığı'nın Trabzon Emniyet Müdürlüğü'den gönderilen 17 Şubat 2006 tarihli yazısıyla ilgili olarak, 'Dink cinayetine kadar bir çalışma yapıldığına ilişkin LOG kayıtlarına

rastlanmadığı yönündeki' 6 Mart 2008 tarihli cevabın soruşturma yapan müfettişi yanılttığı ifade edildi. Raporda, Yıldız'ın bu yazı üzerine, 'İstanbul İstihbarat Şubesi'nin geçmiş tarihli rapor hazırladığı' sonucuna vararak görevliler hakkında soruşturma açılmasını istediği belirtildi."

Cemaatçi müdürlerden gayrıresmi tayin isteği

Karışık gibi görünen bu konu Hanefi Avcı'nın Eskişehir Emniyet müdürü iken kaleme aldığı kitabında[102] da yer almıştı. Kitabın, "Ahmet İlhan Güler'in İstanbul İstihbarat Şubesinden Alınması" başlıklı bölümünde anlatılan olay ilginç iddialarla doluydu. Avcı, "Fethullah Hoca'ya sempati duyan ve o gruba mensup kişilerle dayanışma ve arkadaşlık içinde olan, bununla birlikte görevini çok iyi yapan, siyasi ya da dinsel görüşlerini işine karıştırmayan biri" diye anlattığı Güler'in, dönemin İstihbarat Daire Başkanı Sabri Uzun'un da İstanbul'da takip edilip, fotoğraflanması talebine de itiraz ettiğini iddia etti. Güler'in, Ankara Merkez İDB'deki müdürlerin bu talebine itiraz etmesinden sonra aralarında ilk çatlak yaşandığı da kitapta belirtildi. Avcı'nın bundan sonraki iddiaları daha garipti: *"İl müdüründen öğrendiğime göre, bir müddet sonra Ahmet'i kış ortasında Ankara'ya çağırmışlar ve resmi daire dışında bir ortamda muhatap olan aynı arkadaşları, 'İstanbul İstihbarat Şubesi görevinden ayrılman lazım. Biz İstanbul'a İstihbarat Şube Müdürü olarak başka birini atayacağız. Seni istersen İzmir'e verebiliriz' demişler. Ahmet bu teklifi kabul etmeyip istenen dilekçeyi vermemiş. Akabinde Hrant Dink'in öldürülmesi olayı meydana gelince, bu fırsattan istifade Ahmet görevinden alınıp, yerine Ali Fuat Yılmazer Şube Müdürü olarak atandı. Bana göre Hrant Dink'in öldürülmesi olmasaydı, Ahmet şubeden yine de alınacaktı. Çünkü isteneni yapmayacağı ve merkezin İstanbul'daki planlarına uygun davranmayacağı anlaşılmıştı."*

Taraflı bilirkişi raporu

Güler'in başarılı bir geçmişi olduğunu ve normal prosedürler içinde İstanbul'dan başka bir ile tayin olmasının sadece isteğiyle olabileceğini ve bu yüzden kendisinin tayin talebinde bulunmasının istendiğini belirten Avcı, *"Ahmet bunu kabul etmeyince merkezin planlarını uygulaması gecikecekti. İşte bu sıralarda Hrant Dink öldürüldü. Bu olayın ardından, zaten araları gerilmiş ama bunu belli etmeyen İDB ile İstanbul Emniyet Müdürlüğü'nde bu durumu fırsata çevirme ve bu olayda her hatayı ortaya dökme eğilimi başladı. Merkez her türlü arşiv imkânına sahip olduğunu, Bakanlık ve Genel Müdürlüğün imkânlarını kullanabildiğini ve istenen*

[102] Hanefi Avcı, Haliç'te Yaşayan Simonlar, Dün devlet Bugün Cemaat, Angora Yayınları

müfettişi görevlendirme olanağını elinde bulundurduğunu hesaplayarak bu olayda üstün gelmeyi planlıyordu. Mesele o kadar büyük boyutlara varmıştı ki Hrant Dink olayındaki Emniyet mensuplarının kusurlarını araştırmakla görevlendirilen mülkiye müfettişleri Ahmet'i suçlamak, hatta mahkemede cezalandırmak için neredeyse sahte evrak bulmaya kadar her şeyi denemekten geri durmuyorlardı" diye yazdı.

Tanıdık bir müfettiş: Mehmet Ali Özkılıç

Bu soruşturmada görev alan müfettişlerden birisi tanıdık bir isimdi. Yaklaşık 160 mülkiye müfettişi içinden soruşturma için görevlendirilen kişi, Sabri Uzun hakkında mal varlığı soruşturması yürüten Mehmet Ali Özkılıç'tı. Uzun'un tek kelime dahi ifadesini almadan yürüttüğü soruşturmada Müfettiş Özkılıç, banka hesaplarındaki paraları olduğundan fazla gösteren bir rapora imza atmıştı. Görevlendirilen müfettişlerin Dink suikastında İDB'nin, Trabzon ve İstanbul polisinden daha fazla olan kusurunu örtbas etme gayreti içinde olduğunu öne süren Avcı, olayın taraflarının İstanbul'da Emniyet Müdürü Celalettin Cerrah ile Ahmet İlhan Güler, diğer tarafının da İstihbarat Daire Başkanı Ramazan Akyürek olmasına rağmen soruşturmanın bilirkişilerinin İstihbarat Dairesi personelinden atandığını vurguladı. Avcı'nın yanlı bulduğu bilirkişilerin raporlarına dayararak Cerrah ve Güler'in yargılanması gerektiği yolunda fezleke düzenlenmişti. Ancak İstanbul Valiliği, Güler'in, "görevi ihmalden" yargılanmasını onaylarken Cerrah için yargılama izni vermemişti. Güler'in İstanbul İdare Mahkemesi'nde açtığı yürütmenin durdurulması istemli davada mahkeme iki kez, "Taraflardan biri olan İstihbarat Daire Başkanı Akyürek'in astları olan kişilerin tarafsız bilirkişi olamayacağı" gerekçesiyle bozunca yeniden soruşturma yürütüldü.

Müfettiş değişti gerçek ortaya çıktı

Bu soruşturma ise Müfetiş Özkılıç'ın "gayretli" çalışmaları nedeniyle Devlet Denetleme Kurulu üyeliğine atanması nedeniyle farklı müfettişler görevlendirildi. Yapılan yeni soruşturmada ise ilk müfettiş raporunun aksine İstanbul'da bulunduğu ihbarı yapılan Yasin Hayal ve ağabeyinin telefon sorgulamalarının bilgisayarda yapıldığı ancak silindiğini tespit etti. Yani devletin memuru olan İstanbul İstihbarat Şubesi polisleri bir şüpheli grubuyla ilgili çalışma yapıp, bu çalışmasını devletin arşivi olan bilgisayarına kaydetmişti. Ancak silinerek müfettişlerden gizlenen bu kayıtlar başka bir müfettiş tarafından silindiği yerden bulunup ortaya çıkartılıyordu. Gerçekleri ortaya çıkart(a)mayan Mülkiye Müfettişi Mehmet Ali Özkılıç, bir üst göreve Devlet Denetleme Kurulu üyeliğine terfi ederken; komployu ortaya çıkartma becerisi gösteren Mülkiye Müfettişi Akif İkbal ise her nedense bir üst

göreve terfi edemeyip halen İçişleri Bakanlığı'ndaki görevine devam ediyordu. Hal böyle olunca da akıllara, "Akif İkbal, cemaatçi olmadığı için mi terfi ettirilmedi?" sorusu geliyordu. Öte yandan yine müfettiş Mehmet Ali Özkılıç tarafından Sabri Uzun'un banka hesaplarının, "yanlışlıkla" 10 kat fazla gösterilmesi, İstanbul İstihbarat Şube Müdürü Ahmet İlhan Güler'in, Dink Cinayeti öncesi yaptırdığı ve İstihbarat Şubesi'nin bilgisayarına kaydettirdiği çalışmalar, silinerek veya Müfettiş Özkılıç tarafından ortaya çıkartılmayarak, Güler'in görevden aldırılması, Ergenekon operasyonları için emniyette altyapı hazırlandığı kuşkusunu yaratıyordu. Yoksa Ergenekon operasyonları, soruşturması ve davası da bir kurgu ya da düzmece miydi?

Devletin kayıtlarında sahtekarlık yapmak!

Avcı'nın kitabında bu olay, *"İDB telefon detaylarını (HTS raporlarını) kimin ne zaman hangi numarayı incelediğinin tutulduğu log kayıtlarını değiştirmişti. Bu çok vahim bir durumdu. Merkez güvenirliliğini yitirmişti. Güvenlik amacıyla tutuları log kayıtları geçmişte kimin hangi numarayı hangi tarihte incelediğini tutuyordu. Herhangi bir olay olursa bu kayıtlar incelenip, görevlilerin sorumluluğu tespit ediliyordu... Bu, sistemin güvenlik supabıydı ama şimdi Daire Başkanlığı bu kayıtları değiştiriyor, kimin hangi telefonu sorguladığı bilgilerinden istediğini çıkarabiliyordu. Bu, istediğini de koyabileceği anlamına geliyordu. İlerde istemediği bir görevli olursa buradaki bilgileri değiştirerek kişilerin sorumluluklarını değiştirebilecekti. Bu işlemi yapmak için bilgisayar sistem operatörü dâhil olmak üzere en az 5-6 kişinin bilgisi ve rızası lazımdı. Demek ki hepsi bu isin içindeydi. Bu işi anlayanlar için çok vahim bir durumdu: Daire Başkanlığı güvenlik için konan sistemi istediği an değiştiriyordu" diye yazıyordu. Bu şekilde, devletin elinde bulunan log kayıtlarında yapılan değişiklikleri gerçekleştirenlerin devletin memurları mıydı yoksa cemaatin militanları mıydı? Maalesef bu soruların yanıtını Mülkiye Müfettişlerinin raporlarında bulmak mümkün değildi"* diye anlatılmıştı.
Bu olaydan sonra Ahmet İlhan Güler görevinden alınırken yerine atanan ise Avcı'ya göre, *"normalde hiçbir zaman bu göreve gelemeyecek, gerekli niteliklere sahip olmayan (sol örgütler konusunda, bilgi ve deneyim ile evveliyatında pratik sokak tecrübesi yeterli olmayan)"* olan Ali Fuat Yılmazer oldu. Cemaatçi olduğu öne sürülen Yılmazer'in İstanbul İstihbarat Şube müdürü olması Avcı tarafından, "*Belli amaçları olanlar, istedikleri gibi faaliyette bulunmak isteyenler bu konuda kendilerine mani olacak bir engeli daha önlerinden kaldırmış oldular. Danıştay olayında faillerin Ergenekonla ilişkilendirilmesini Ahmet ve Şammaz, yani İstanbul Emniyet İstihbarat Şubesi desteklememiştir. Bunun yanlış olduğunu, eldeki delillerle böyle bir bağlantının kurulamayacağını aksine Alparslan Aslan'ın her*

eylemden önce ve sonra İstanbul'daki Şeyh Salih Kurter ile irtibat kurduğunu, Aslan'ın telefon HTS raporları iyi okunursa bu irtibatın daha tutarlı olduğunun görüleceği aşikârdı. Aslında işte o gün Ahmet'in İstanbul'dan alınması gerektiğine karar verildiği kanaatindeyim. Ankara, Danıştay olayı ile Ergenekon bağlantısını kurmak istiyordu. Delilin olup olmaması önemli, değildi, onlar bunu istiyordu o kadar" diye yorumlandı.

Uyuşturucu avcısı kaçakçı oldu

Sabri Uzun'un İstihbarat Daire Başkanlığı'ndan alınarak kızak bir göreve çekilmesinden sonra Fethullah cemaatinin, emniyet içinde önlerinde set olacağını düşündüğü isimlerden ilki Emniyet Genel Müdür Yardımcısı Emin Arslan'dı. Yıllarca İstihbarat ve KOM Daire Başkanlığı yapmış ciddi yolsuzluk operasyonlarına, uyuşturucu ve çete olaylarının deşifre edilmesinde büyük katkısı olan Arslan, daha önce Türkbank soruşturmasıyla ilgili Sabri Uzun'la birlikte hakkında ihbar mektubu gönderilenler arasında da vardı. Türkiye kamuoyunun yakından bildiği Hüseyin Baybaşin ve Urfi Çetinkaya'nın uyuşturucu şebekelerinin çökertildiği operasyonlar ile Paraşüt, Balina, Örümcek Ağı, Serhat, Sis, Puro ve Kasırga gibi isimler verilen yolsuzluk operasyonlarını yapan ekibin başında olan Emin Arslan, Etibank davası sanığı Cavit Çağlar'ın ABD'de yakalanıp Türkiye'ye getirilmesindeki çabasının ardından KOM Daire Başkanlığı'ndan terfi ettirilerek Emniyet Genel Müdür Yardımcısı olmuştu. İşte Sabri Uzun ve Hanefi Avcı ile birlikte görev yaptıkları dönemde siyasetçilerin de içinde olduğu ciddi yolsuzluk operasyonlarına imza atan bu ekip haliyle birçok kişi tarafından da istenmiyordu. Nihayetinde amaç hâsıl oldu ve Arslan adının karıştığı bir uyuşturucu operasyonuyla hem görevinden alındı hem de 9 ay tutukulu kaldı. Neredeyse medyanın tamamında, savcılık ve polis kaynaklı soruşturma dosyasından sızdırılan fotoğraflarla Arslan adeta linç edildi. Bu tür soruşturmalarda yaygın bir yöntem olan dinlenen telefon kayıtlarının medyaya sızdırılması ise Emin Arslan için yapılmadı. Çünkü Arslan'la Habib Kanat arasında yapılan telefon konuşmalarında genel olarak sağlık problemleri hakkında konuşuluyordu ve suç olarak değerlendirmeye alınmamıştı. Arslan ve kendisiyle birlikte aynı soruşturmada tutuklanan Murat Nemutlu ve Mustafa Aral isimli polislerle ilgili baştan aşağı gariplikler ve çelişkilerle dolu olan uyuşturucu operasyonunu ve adeta bir komploya dönüşen süreci daha anlaşılır kılmak için biraz geriye, Emin Arslan'ın neden hedef haline geldiğini görmemiz gereken olaylara gitmemiz gerekiyor.

İrticacı raporu olanlar terfi ettirildi

Emniyet içinde terfilerde ve dolayısıyla kadrolaşmada her zaman siyasi etkiler ön plandaydı. Özellikle terfilerin siyasetin gölgesinden kurtarılması için önerilenlerin başında ise, askerlerin terfilerini düzenleyen Yüksek Askeri Şura sistemine benzer bir model geliyordu. Buradan yola çıkarak polis şurası olarak nitelendirilen Merkez Değerlendirme Kurulu (MDK) ve Yüksek Değerlendirme Kurulları (YDK) oluşturuldu. MDK bir üst rütbeye terfi edecek komiser yardımcısı, komiser ve başkomiserlerin; YDK ise emniyetteki yüksek rütbeli personelin terfilerini yapılan toplantılarla karara bağlıyordu. 3 Kasım 2002 seçimlerinden sonra ezici bir çoğunlukla iktidara AKP gelmiş, İçişleri Bakanlığı koltuğu da Abdülkadir Aksu'ya verilmişti. İktidar değişiminden 6 ay sonra 8-9 Mayıs 2003'te yüksek rütbeli polislerin terfilerinin görüşüleceği YDK toplandı. Emniyet Genel Müdürü Gökhan Aydıner başkanlığında bir araya gelen YDK'nin diğer üyeleri genel müdür yardımcıları Ramazan Er, Feyzullah Arslan, Abdullah Bolcu, Emin Arslan ve Necati Altıntaş ile Teftiş Kuru Başkanı Naciye Ekmeçibaşı, Polis Akademisi Başkanı Tuncay Yılmaz, APK uzmanları eski Emniyet Genel Müdür Yardımcıları Kamil Tecirlioğlu, Şevket Ayaz ve Adnan Eser'di. Kurul emniyet amirliğinden emniyet müdürlüğüne terfi edecek 508; 4. sınıf emniyet müdürlüğünden 3. sınıfa terfi sırası gelen 97; 3. sınıftan 2. sınıfa terfi sırası gelen 238; 2. sınıf emniyet müdürlüğünden 1. sınıfa terfi sırası gelen 385 personelin durumunu tek tek ele aldı. En çok 1. sınıfa terfi edecek 385 personelin durumu görüşülürken zorlanıldı. Çünkü terfi sırasında bekleyen 385 adaya karşılık ancak 84 kadro bulunuyordu.

Terfi bekleyen adayların durumlarının görüşüldüğü toplantılarda terfiye hak kazanan personelin özlük dosyalarında yer alan cezalardan, başarılara ve aldığı ödüllere dek hepsi tek tek incelendi. Kurul ahlaki değerlere ters ve maddi suiistimallere karışan personeli, "özel notu var" şeklinde değerlendirerek liste dışında tuttu. Kapsam dışı tutulanlar arasında, "irticai faaliyetlerde bulunmak ya da bu tür faaliyetlere göz yummak" iddiasıyla Başbakanlık Takip Kurulu'nca (BTK) haklarında "sakıncalı" notu düşülen 21 kişinin dosyaları da vardı.

9 Mayıs 2003'te çalışmalarını tamamlayan YDK, prosedür gereği atama listesini dönemin İçişleri Bakanı Abdülkadir Aksu'nun onayına gönderdi. Emniyet mensuplarının heyecan içinde sonucunu beklediği atama listesi Bakan Aksu tarafından bir türlü imzalanmıyordu. Aksu'nun Ankara dışında olduğu gerekçesiyle listenin onaylamadığı söylentisi yayılsa da bir süre sonra işin gerçeği ortaya çıktı. BTK'nin "kırmızı dosyasında" adı bulunanların terfi ettirilmediğini gören Bakan Aksu listeyi onaylamıyor, YDK'nin yeniden toplanmasını istiyordu. Oysa listede yer alan isimlerin terfi durumu da kurulda görüşülmüş ve irticai kimlikleri nedeniyle bu emniyet mensuplarının terfi ettirilmemesi uygun bulunmuştu. Normalde terfi ettirilmeyenlerin, Kurul kararlarına karşı İdare Mahkemesi'ne dava açma hakkı bulunuyordu. Ancak bunun yerine İçişleri Bakanı devreye sokulmuştu. Kısa süre sonra da, haklarında irticacı yazısı bulunduğu için terfi edemeyen 21

emniyet mensubunun dosyalarının yeniden değerlendirmeye alınmasını tavsiye eden ve Başbakanlık Müsteşarı Fikret Üçcan'ın imzasıyla İçişleri Bakanlığı'na gönderilen BTK yazısı üzerine YDK 17 Mayıs 2003'te bir kez daha toplandı. Genel Müdür Gökhan Aydıner'in bu taleple kurulu üyelerini yeniden toplamasına itirazlar geldi. Gökhan Aydıner ve Genel Müdür Yardımcısı Necati Altıntaş dışındaki kurulu üyelerinin tamamı ikinci kez toplantı yapmanın kanunsuz olduğunu mevzuata uygun olarak yapılan toplantıyla da terfilerin gerçekleştirildiğini söyledi. Aslında Genel Müdür Aydıner'in de bu ikinci toplantıdan çok rahatsız olduğu, bu nedenle İçişleri Bakanı Aksu ile tartışarak istifa noktasına geldiği duyulmuştu. Buna rağmen toplantıya devam edildi. Ancak YDK, "yüksek yerlerden" gelen emirleri uyguladı. Kurul üyelerinden sadece Emniyet Genel Müdür Yardımcısı Emin Arslan ve APK uzmanı Kamil Tecirlioğlu'nun ikinci toplantının kanuna aykırı olduğu gerekçesiyle muhalefet şerhi koyduğu bir kararla hakkında irticai faaliyetlerle ilgili sakıncalar bulunduğu belirtilen 21 personelden 17'sini terfi ettirdi. Daha sonra Emniyet Genel Müdür Yardımcısı Necati Altıntaş'ın başkanlığındaki MDK'nin de iki kez toplanarak, haklarında BTK tarafından benzer raporlar bulunanlardan 37 komiser, baş komiser ve emniyet amirinin terfi ettirilerek etkili görevlere getirildiği de ortaya çıktı.[103]

Muhalefet şerhi Arslan'ı hedef yaptı

Karara muhalif kalan Kamil Tecirlioğlu, teşkilat içinde düzgün kişiliğinin yanı sıra sorunlara pratik çözüm üreten ve siyasi dalgalanmalardan etkilenmeyen biri olarak tanınıyordu. Zaten siyasi partilere göre değil göreve ve kanunlara bağlı çizgisi ile tanındığından görevinden alınarak pasif görev olan APK uzmanlığında sadece aybaşlarında maaşını aldığı bir göreve getirilmişti. YDK'ye gelecek olana kişilerin belirlendiği APK uzmanları arasında yapılan gizli bir seçim sonucu terfi toplantılarına katılabiliyordu. Bu yüzden karara muhalif kalması nedeniyle zaten herhangi bir "yaptırıma" gerek kalmayan görevdeydi. Fakat sonraki yıllarda bu tavrının hesabı emniye amiri olan oğluna ödetildi. 2005-2006 yıllarında emniyetin

[103] YDK'nin bu toplantılarında terfisi yapılmayanlar arasında, Albayraklar operasyonunda gözaltına alınanlara işkence yaptığı iddia edilen ve hakkında bazı soruşturmalar yürütülen Adil Serdar Saçan da vardı. Basında çıkan haberler üzerine Saçan, 22 Eylül 2003'de hem terfi ettirilmeyip başka bir ile tayininin çıkarılması ardından da idari soruşturmada meslekten çıkartılmasına karar verilince Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı, Ankara DGM Başsavcılığı ve Ankara Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı'na suç duyurusunda bulundu. Saçan, İçişleri Bakanı Abdülkadir Aksu, Emniyet Genel Müdürü Gökhan Aydıner ile terfi kararına muhalif kalan Emin Arslan ve Kamil Tecirlioğlu dışındaki Emniyet Genel Müdürlüğü Değerlendirme Kurulu Üyelerini, "Emniyet kadroları içerisinde irticai örgütlenme yapmak, irticai kadrolaşmayı sağlamak ve irtica tandanslı olmayan müdürleri terfi ettirmemek" suçlamasıyla şikâyet ediyordu. Ancak suç duyurusuna Ankara DGM ve Cumhuriyet Başsavcılıkları görevsizlik kararı vererek, evrakı Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı'na gönderdi. Yargıtay Başsavcısı Nuri Ok da prosedür gereği başvuruları ön inceleme için İçişleri Bakanlığı'na yolladı. Bakanlık da "suç duyurusunun soyut ve sübjektif olması" gerekçesiyle "işleme koymama kararı" verdi.

pek çok hassas biriminde örneği görüldüğü gibi, kadrosuzluk ve benzeri gibi görünüşte normal olan bahanelerle başarılı bir personel olan S. Tecirlioğlu istinbarat hizmetlerinden uzaklaştırıldı.

YDK'nin atamalarına muhalefet şerhi koyarak cemaatin hedef listesine giren Emin Arslan'la ilgili planlar ise hemen devreye sokuldu. Çünkü aktif bir görev olan Genel Müdür Yardımcılığı makamında olduğu sürece Emniyette kadrolaşmaya gidecek olanların önünde engel teşkil edecekti. Terfi toplantısının hemen ertesinde Emniyetin yurtdışı misyonlarında görev yapacak personelin sınavı yapılmıştı. Dış İlişkiler Dairesi'nin bağlı olduğu Genel Müdür Yardımcısı da Arslan'dı ve mevzuat gereği sınav komisyonunun da başkanlığını yapıyordu. Arslan dışında komisyonda ilgili dairelerin başkanları ile Dış İşleri Bakanlığı yetkililerinin temsilcileri vardı. Komisyon üyelerinin vereceği oylarla kazananlar belirlenecekti ve kurulda sayısal olarak üstünlük emniyetçilerdeydi. Arslan bu sınavdan önce, dönemin İçişleri Bakanlığı Müsteşarlığı Dış İlişkiler Dairesi'nden üst düzey yönetici pozisyonunda olan R.G. tarafından gönderilen "kazanacaklar listesini" dikkate almayarak objektif bir seçim yapılmasını sağladı. Daha önce 2002 yılında da 5 yurtdışı irtibat görevi için yapılan seçimde de, dönemin bir ara geçici bakanlık da yapmış olan müsteşar Muzaffer Ecemiş'in verdiği isimleri değil hak edenin kazanmasını sağlayan Arslan bu nedenle soruşturma geçirmişti. O sınavı kazanan adaylar ise müsteşarken Ecemiş'in çabalarıyla yurtdışına gönderilmemişti. Bunun üzerine sınavı kazananlar, açtığı davayla idari yargı kararıyla yurdışına gidebilmişti.

Arslan'la ilgili olarak ilk önce, ayrıntılarını geçtiğimiz bölümlerde anlattığımız ve Arslan'ın yanı sıra Sabri Uzun ve İsmail Çalışkan'ı da hedef alan ihbar mektubu gönderildi. Bu üst düzey 3 emniyetçi, Alaattin Çakıcı'nın Türkbank ihalesine yaptığı müdahaleyi ilgililere zamanında haber vermeyip uyarı görevlerini yerine getirmeyerek "görev kusuru" işlemekle suçlanıyordu. Bu soruşturmadan aklansa da Emin Arslan, 12 Temmuz 2005'te emekliliğine iki ay kalmış olan bir genel müdür yardımcısı mahkeme kararı ile görevine döndü gerekçesiyle kızağa alındı. İçişleri Bakanı Abdülkadir Aksu'nun bilgisinde gerçekleşen operasyon çerçevesinde Abdullah Bolcu'nun kazandığı idari davada verilen "göreve iade kararı" yürürlüğe konuldu. Bolcu, yeniden genel müdür yardımcısı olurken, Emin Aslan ise APK uzmanı olarak kızağa çekildi. Yaklaşık 10 ay sonra 4 Mayıs 2006'da Emin Arslan, Ankara Bölge İdare Mahkemesi'nin oybirliğiyle verdiği kararla görevine iade edildi. Ancak Bakanlık Arslan'ı göreve başlatmak yerine karar itiraz etti. İtirazı görüşen Bölge İdare Mahkemesi de oybirliğiyle Arslan lehine karar verince bu kez de Bakanlık Danıştay nezdinde itiraz etti. Ancak Danıştay 5. Dairesi 2008 Aralık ayında oybirliğiyle yine Emin Arslan lehine karar verdi. Danıştay'ın, "kesin iade" kararıyla görevine iade edilen Arslan'ın artık siyasi etkiyle görevden alınması imkânsız hale gelmişti. Bundan sonra Arslan'ı görevden almak için tek yol kalmıştı tutuklanmasını sağlayacak bir suç bulmak.

2004 yılında, Emin Arslan’a komplo iddiası

Bu kızak göreve atanmasından önce, Hürriyet Gazetesi yazarı Yalçın Bayer, Arslan’la ilgili bir başka komplonun da devreye gireceğini iddia eden bir yazı kaleme almıştı. Ancak bu konuya girmeden önce Arslan’a yönelik düzenleneceği iddia edilen komploda kimlerin görevlendirildiğini görebilmek için birkaç anımsatmaya ihtiyacımız var.
Avrupa’daki uyuşturucu pazarında hatırı sayılır bir yeri olan Türkiye mafyasında 1990’lardan itibaren bir tasfiye yaşanmıştı. Hem Türkiye içinde hem de uluslararası alanda da yürütülen önemli operasyonlara yeraltı dünyasının önemli isimleri birer birer cezavine girmişti. Bu dönemde operasyon düzenlenen isimlerden biri de Hüseyin Baybaşın’di. 1995 yılında Akdeniz”de Lucky S gemisinde yakalanan 14 ton uyuşturucunun sahibi olarak aranan Hüseyin Baybaşin, Türk ve Hollanda polisinin “Siyah Lale” adını verdiği ortak operasyonuyla Hollanda’da 27 Mart 1998’de yakalandı. Yargılama sonucunda 18 yıl hapis cezası alan Baybaşin ve ailesinin milyon dolarlarla ifade edilen Türkiye, Almanya ve İngiltere’deki tüm mal varlığına ve bankalardaki paralarına da el konuldu. Kararı temyiz eden Baybaşin hakkında Hollanda Yüksek Mahkemesi bu kez de 18 yıllık hapis cezasını müebbete çevirmişti. Aynı alieden Nizamettin Baybaşin 10 Mayıs 2002’de Almanya”da 15 yıl hapis cezasına çarptırılırken Mahmut Baybaşin ise İspanya”da yakalanarak tutuklandı. Yine 1998’in 14 Ağustos günü noktalanan Matador adı verilen operasyonla da, aynı zamanda Başbaşin’in en büyük rakibi olan Urfi Çetinkaya ve çetesine yönelik operasyonlar gerçekleştirilmişti. KOM Daire Başkanlığı’nın , İspanya ve Hollanda polisiyle 2 yıl birlikte çalışarak yürüttüğü Türkiye ile Batı Avrupa ülkeleri arasındaki uyuşturucu trafiğini önlemeye yönelik operasyonlarda, daha önce polis içindeki bağlantıları nedeniyle bir türlü ele geçirilemeyen uluslararası uyuşturucu kaçakçısı Urfi Çetinkaya ve ortağı Cemal Nayır ile adamları yakalanarak tutuklanmışlardı. Bu operasyon sırasında İspanya’dan bir avukat Emin Arslan ve ekibine rüşvet olarak dağıtılmak üzere 3 milyon dolar parayla Türkiye’ye gelmişti. İspanyol polisinin yaptığı telefon dinlemeleriyle de tespit edilen bu girişim, Emin Arslan’a rüşvet teklifinde bulunması halinde avukatın tutuklanacağından endişe ederek vazgeçmesi üzerine gerçekleşmemişti. Bu tutumları ve operasyondaki başarıları nedeniyle İspanya; Arslan, operasyon savcısı ve operasyonda görev yapan iki yöneticiyi “Polis Liyakat Nişanı” ile ödüllendirmişti. Arslan tutuklandıktan sonra, çetenin ikinci adamı olan Cemal Nayır tutuklu bulunduğu Edirne cezaevinden bir mektup yazarak 3 milyon dolarlık rüşvet olayını anımsatıp dalga bile geçmişti.
Bu operasyonlardan 6 yıl sonra Hürriyet Gazetesi yazarlarından Yalçın Bayer, iki gün üstüste Emin Arslan’ın adının geçtiği iki ayrı yazı kaleme aldı. “Çakıcı'yı

yakalayan polislerin başına gelenler"[104] başlıklı yazısında Bayer, Türkbank yolsuzluğuyla ilgili Mesut yılmaz'ın Yüce Divan'da yargılanmasına başlanacağını anımsatarak, "Bu konuda hazırlanan TBMM Türkbank Soruşturma Komisyonu raporu oldukça titiz hazırlanmış, ancak yargı karşısına çıkacak Mesut Yılmaz ve Güneş Taner'den önce bazı bürokratlar hakkında mahkûmiyet kararı verilmiş gibi görünüyor" diyordu. Bayer, birçok başarılı operasyona imza atan Emin Arslan ve ekibinin haklarında gönderilen bir ihbar mektubuna dayanılarak, Türkbank ihalesi öncesi Korkmaz Yiğit-Alattin Çakıcı arasındaki ilişkileri bilmelerine rağmen uyarı görevlerini yerine getirmeyerek "görev kusuru" işlemekle suçlanmasını eleştiriyordu. Bayer ertesi gün de yine Arslan'la ilgili, "Baybaşin 'Arslan' avında"[105] başlıklı bir yazıyla konuya devam etmişti. Bayer ilginç iddialar ortaya attığı yazısında Arslan ve ekibi hakkında yıpratma kampanyasının çok önceden tezgâhlandığını gösteren önemli bir belgeye sahip olduğunu söylüyordu: *"2002 yılının İçişleri Bakanı Rüştü Kazım Yücelen'e[106] ve Emniyet Genel Müdürü Kemal Önal'a 3.4.2002 tarihinde resmi bir yazı gelir; konusu Hüseyin Baybaşin'dir. 'Çok gizli'damgalı B.05.1EGM.0.09.05.03/1944 numaralı yazıda uluslararası uyuşturucu kaçakçısı olan Baybaşin'in, Emin Arslan ve ekibine dönük 'yıpratma' kampanyası için hazırlık yaptıkları ihbar edilir. İhbarı yapan da, Baybaşin'i 'muhbir' olarak kullanan bir yabancı devletin üst düzey emniyet görevlisidir. Yazıda, ülkesinin muhbir kullanma prosedürü gereği bilgi veremediğini anlatan yetkili, Baybaşin'in avukatının (muhtemelen Berzan Ekinci) kendisine gelerek, Türkiye'nin yolsuzluklar içinde bulunan uyuşturucu trafiğini kontrol eden bir ülke olduğunu, bununla mücadele eden KOM ve başındaki Emin Arslan ile yardımcısı İsmail Çalışkan'ın da bu işlerden 'pay' aldığına dair bir plan yaptıklarını aktarır. Yabancı görevlinin verdiği bilgiye göre; Hüseyin Baybaşin, 1998'de Hollanda polisiyle işbirliği sonucu kendisini 105 kilo eroin ve 5 kilo esrar, ayrıca silahlarla yakalatan ve 18 yıl (sonradan müeebbete çevrildi) hapis cezası almasına neden olan Emin Arslan'dan intikam almak istemektedir. Bu oyun başarılı olursa Baybaşin hakkında mahkumiyet kararının düşeceği hesap edilmektedir!... Yabancı görevli ayrıca Baybaşin'in hedef aldığı kişilerle (Emin Arslan ve İsmail Çalışkan) ilgili olarak medya, siyaset ve bürokrasi içinde 'karalama' kampanyası düzenlenebileceğini de aktarır."*
Emin Arslan, Yiğit Bulut'un hazırlayıp sunduğu Sansürsüz[107] isimli proğrama telefonla bağlanarak bu iddialarla ilgili görüşlerini aktarmıştı. Hakkındaki

[104] Hürriyet Gazetesi, 26 Ağustos 2004
[105] Hürriyet Gazetesi, 27 Ağustos 2004
[106] Rüştü Kazım Yücelen, Bayer'in köşesinde 28 Ağustos 2004'te yayımlanan açıklamasında , "Arslan'ı KOM Daire Başkanlığı görevinden benim aldığım doğrudur. Ancak kendisini Emniyet Genel Müdür Yardımcısı yaptım; eskisi gibi daha yetkili çalışsın diye aynı daireyi kendisine bağlattım. İsteği üzerine yardımcısı İsmail Çalışkan'ı da yerine daire başkanı yaptım. Yani kızağa alan ben değilim" dedi.
[107] Habertürk TV, 7 Aralık 2010

komplonun çeteleşmiş cemaat mensupları tarafından yapıldığını belirten Arslan, *"Bu cemaat mensupları ile uyuşturucu kaçakçılarının isteklerinin çakışmasını ve birlikte hareket etmelerini önce cemaat içindeki sağduyulu ve yanıltılmış kişilerin düşünmesi gerekir. Bir uyuşturucu kaçakçısının 8 yıl önce benimle ilgili planlarının neden bu zamanda gerçekleştiğini, bu planların gerçekleşmesi için emniyetin kilit üniteleri olan Kaçakçılık ve İstihbarat daireleri ile İstanbul ve Ankara'daki ilgili birimlere kimlerin hâkim olması sonucu Baybaşin'in isteğine uygun operasyon yapılabildiğine dikkatinizi çekerim. Bana ve Hanefi Avcı'ya yapılan operasyonlar, emniyet içinde dik duracak ilkeli polislere bir gözdağı verme amacı taşımaktadır. Çünkü bizim gibilerin, emniyet içindeki bir takım kadrolaşmalara engel olacakları bilinen bir husustur"* dedi.

Ergenekon soruşturmasına adı karıştırıldı

2007 yılında başlayıp hız kesmeden süren Ergenekon soruşturmasının, ikinci iddianamesinde de Emin Arslan'ın adına yer verilmişti. İddianame açıklandıktan bir hafta sonra Yeni Şafak Gazetesinde Ali Oktay imzasıyla, "Tetikçinin silahlarını incelemeyin talimatı" balıklı bir haber[108] yayımlanmıştı. Haberde, Ergenekon sanıklarından Osman Gürbüz'ün1994'te Gebze'de polisle çatıştıktan sonra bırakıp kaçtığı çantadan çıkan silahlar için dönemin Emniyet Özel Harekat Timleri'nin başında bulunan Korkut Eken'in Gebze Emniyeti'ni arayarak "silahları incelemeyin" talimatı verdiği ileri sürülüyordu. Bu iddiayı dile getiren ise ikinci iddianamenin gizli tanıklarından Yavuz isimli bir eski polisti. Haberde Emin Arsan'la ilili iddiaların yer aldığı bölüm şöyleydi: *"Kendisinin olayın ardından ele geçirilen silahların kriminal raporlarını almak için görevlendirildiğini anlatan Yavuz, mühürlü bir poşet içersinde yazı ile birlikte silahları İstanbul'a götürmek üzere emniyetin merdivenlerinden inerken 'geri dön iş değişti' talimatı verildiğni belirtti. Amirlerinin elindeki poşet ve silahları geri aldıklarını söyleyen Yavuz, kendisine içinde ne olduğunu bilmediği mühürlü bir poşetin verildiğini ve bunları Ankara'ya Emniyet Genel Müdürlüğü İstihbarat Daire Başkanı Emin Aslan'a götürmesinin söylendiğini anlattı. Poşeti Ankara'da Emniyet İstihbarat Daire Başkanlığı'nın girişindeki güvenlik görevlisine Emin Aslan'a verilmek üzere teslim ettiğini söyleyen gizli tanık Yavuz, o dönemde Emniyet Genel Müdürlüğü Özel Harekât Timleri'nin başında bulunan emekli Albay Korkut Eken'in, Gebze Emniyeti'ni arayarak silahlarla ilgili inceleme yapılmamasını istediğini ileri sürdü."*

Haberin yayımlanmasından 2 gün sonra yine aynı gazetenin iç sayfalarında gözden kaçırılan kısacık bir haber vardı: "Emniyet Genel Müdürü Yardımcısı Emin

[108] Yeni Şafak Gazetesi, 2 Nisan 2009

Arslan, gönderdiği açıklamada, söz konusu olayın Ergenekon iddianamesinde yanlış yansıdığını belirtti. Arslan, Ergenekon tutuklusu Osman Gürbüz'ün polisle girdiği çatışmada arkasında bırakılan silah ve eşyaların incelenmesi için Emniyet Genel Müdürlüğü İstihbarat Dairesi Başkanlığı'na gönderildiğini belirtti. Arslan, ilgili inceleme sonuçlarının da Gebze Adliyesi'ne teslim edildiğini kaydetti."

"Taraf"tar Hüseyin Baybaşin sahnede

Emin Arslan'ın bu açıklaması elbette gazetede, iddiaların yer aldığı gibi duyurulmamıştı. Medya üzerinden yürütülen bir operasyonla adı Ergenekon soruşturmasına da bulaştırılan Emin Arslan'ın adı, ayrıntılarını birazdan anlatacağımız uyuşturucu operasyonunda tutuklanmasından birkaç ay sonra Taraf Gazetesinin manşetindeydi. Habere konu olan iddialar ise, Yalçın Bayer'in 2004 yılında Arslan'la ilgili komplo içinde olmakla suçladığı Hüseyin Baybaşin tarafından dile getirilmişti.
Tarih 5 Ocak 2010. Emin Arslan adının karıştığı uyuşturucu operasyonu soruşturmasında, polis memurları Murat Nemutlu ve Mustafa Saral'la birlikte tutuklanarak cezaevine konulmuştur. Taraf Gazetesi'nin manşetinde, "Silah verir eroin alırdık"[109] başlıklı Fırat Alkaç imzasıyla bir haber yayımlanır. Haberde, uyuşturucu soruşturmasını yürüten Savcı Mehmet Berk'e tutuklu bulunduğu Hollanda'daki cezaevinden 8 sayfalık bir mektup gönderen Hüseyin Baybaşin'in, Ergenekon sanığı emekli Tuğgeneral Veli Küçük'ün, polis müdürü Emin Arslan'la ortak iş yaptığını iddia ettiği anlatılmaktadır. Tutuklu bulunduğu Zootermeer Cezaevi'nden gazeteye önemli açıklamalar yaptığı belirtilen haberde Baybaşin'in, "Kısmetim-1 gemisi boş halde batırıldı. Şehmuz Daş konuşmasın diye öldürüldü. İki ton uyuşturucuyu devlet pazarladı" iddialarında bulunduğu da aktarılıyordu. Ergenekon'un işaret fişeği sayılan Tuncay Güney'in 2001 yılında verdiği ifadeyle[110] Baybaşin'in anlattıklarını örtüştüğü vurgulanan haberde iddialar şöyle sıralandı: *"Lucky-S gemisi uyuşturucu dolu halde yakalandı bunlar piyasaya satıldı. Böylece Türkiye ve dünya kamuoyuyla dalga geçildi. Gemideki uyuşturucunun her gramının nereye teslim edildiğini Mestan Şenel ve Emin Arslan bilir. Şeyhmuz Daş konuşmasın diye öldürüldü. Ben Necdet Menzir'i de olayın*

[109] Taraf Gazetesi, 5 Ocak 2010
[110] Ergenekon firarisi Tuncay Güney, 2001 yılında polise verdiği ifadede, "Kısmetim-1 gemisindeki eroinin sahibi, uyuşturucu kaçakçısı Nejat Daş ve Ergenekon örgütüydü. Bir senaryo hazırlandı. Gemi Akdeniz'in ortasında boş batırılacak ve eroin yurtdışına satılacaktı. O günlerde Daş polisin elindeydi. Üst düzey iki kamu görevlisi gemideki mala ortak olmak istiyordu. Pazarlıklara dâhil edildiler. Ergenekon adına pazarlığı JİTEM'ci yüzbaşı yürütüyordu. Geminin delilleri yok etmek için kaçakçılar tarafından nasıl batırıldığı, İstanbul'dan götürülen gazeteciler tarafından kare kare görüntülendi. İki kamu görevlisinin ortak olduğu eroinin yerine ulaştırıldığını biliyorum. Ergenekon o yıllarda tamamen yeraltına inerek uyuşturucuya bulaştı. Doğu'dan gelen eroinin Türkiye üzerinden geçişini organize ediyordu" demişti.

içinde biliyordum. Menzir yaptığı açıklamada 'Ben pay almadım' demiş. Ama olayı A'dan Z'ye iyi biliyor. Basında Lucky-S gemisinin içindeki uyuşturucunun suçlusu olduğum yazıldığı için durum hakkında araştırma yaptım. O operasyona katılan görevlilerden ve o uyuşturucunun sonradan tekrar yakalanmasında adı geçen kişilerden öğrendim. Uyuşturucuyu yakalatan bir şahıs ile de görüştüm. Hiçbir şüpheye yer kalmayacak kadar doğruluğuna inandım ve kamuoyuna açıkladım. Bu bilgi Emniyet Genel Müdürlüğü, Jandarma Merkez Komutanlığı ve MİT'in arşivlerinde de vardır. Lucky-S gemisinde yakalanmış olan uyuşturucunun iki tonluk kısmı sonradan Türkiye'de yakalandı. Yakalanan madde gemideki uyuşturucuyla aynıydı. Kısmetim-1 ve Lucky-S gemileri şov için kullanıldı. Afganistan'a para değil silah gider uyuşturucu gelirdi. Bu pislikleri vatanı PKK'dan kurtarmak bahanesiyle yapıyorlardı."

Arslan, Küçük'e yeşil pasaport verdi iddiası

Kısmetim-1 adlı geminin de, içinde uyuşturucu varmış gibi gösterildikten sonra boş halde iken kasıtlı olarak batırıldığını öne süren Baybaşin, *"Kısmetim-1 yakalanmadan yedi-sekiz ay önce emniyet ve istihbarat birimleri bu gemiyi konuşuyorlardı. Gemi Dubai Ajman limanındayken bir personelinde 12 kilogram eroin yakalandı. Bundan ötürü Kısmetim-1 limanda bir yıl bekletildi. ABD, İngiliz, Interpol ve Dubai görevlileri Kısmetim-1 gemisini didik didik aradı. Bir gram uyuşturucu yoktu gemide. Ancak o dönemde, Türkiye'ye gemilerle uyuşturucu geldiği, bunların Avrupa ve dünyaya satılmak üzere hazırlandığı konuşuluyordu. Yahya Demirel, Emin Arslan ve Mestan Şenel ile bu gemi konusunu çok kez konuştum. Ayrıca, bu gemi gibi o yıllarda onlarca uyuşturucu yüklü gemi ülkeye gelerek, pazarlandı. Aynı şekilde Azerbaycan üzerinden araçlar da uyuşturucu madde getiriyordu"* diyordu. JİTEM kurucularından Ergenekon sanığı emekli Tuğgeneral Veli Küçük'le, Mehmet Emin Arslan'ın birçok ortak iş yaptığını anlatan Baybaşin, "*1991 yılında Emin Arslan, Veli Küçük'e verilmek üzere altı adet sahte yeşil pasaport ve aynı pasaportlar için kimlik ve silah ruhsatı ile birlikte silah götürüp Üsküdar'da bir oto galerisinde bırakmışlardı. Veli Küçük para yerine Mehmet Emin Arslan'a bir Mercedes araba teklif etmişti. Arslan, Küçük'ün onlara vermek istediği arabayı Vatan Caddesi'ndeki benim oto alım-satım yerime getirdiler. Arslan değerinden fazla para istiyordu. Beyaz bir Mercedesti. Mestan Şenel'de İstanbul Narkotik Şube Müdürü'ydü*" diye iddialarda bulundu. Baybaşin'in mektubunda birçok ismi de dâhil ederek Emin Arslan'ı suçluyordu. Ancak iddialarına konu olan tarihlerde Arslan, henüz KOM Dairesi'nde değil, İstihbarat Dairesi'nde görevli olduğu gibi karaciğer rahatsızlığı nedeniyle de yurtdışında tedavi görüyordu.

Üst düzey polislerin adının karıştığı uyuşturucu operasyonu

Tarihler 15 Eylül 2009'u gösterdiğinde birçok gazetede ya manşetten ya da ilk sayfada büyük gösterilen haber, İstanbul Emniyet Müdürlüğü polislerinin yaptığı bir uyuşturucu operasyonuyla ilgiliydi. Haberlere göre İstanbul Narkotik Şube Müdürlüğü ekipleri, işadamı Habib Kanat'ın uyuşturucu imalatı yapılan depolarını basmış ve piyasa değeri 2 milyar TL olan uyuşturucu amfetamin hammaddesi ele geçirilmişti. Haberlerde uzun süredir uyuşturucu ticareti yaptığının bilindiği ancak aleyhinde yeterli delil bulunamadığı için suçlanamadığı iddia edilen Kanat'ın 1,5 yıldır sürdürülen teknik takip sonucu yakalandığı anlatılıyordu. İddiaya göre teknik takipler sonucu Kanat'ın Pendik ve Tuzla'da olduğu belirlenen 3 imalathanesi ve bir deposuna baskın düzenlenmiş ve uyuşturucu hammaddesi olan 3 ton amfetamin ile 30 ton kimyasal madde ele geçirilmişti. Operasyonda Kanat'la birlikte yüksek kimya mühendisi Doçent Hüseyin Rıza Işık'ın da aralarında bulunduğu 11 kişinin gözaltına alındığına da yer veriliyordu. Haberde, Kanat'ın ortağı olduğu ve üretilen uyuşturucuyu Ortadoğu'ya sevk ettiği öne sürülen zanlılar işadamı Şevket Hidayet ve oğlu Şıh Mehmet Hidayet'in isimleri ise rumuzlanarak verilmişti. Kimi gazeteler çetenin lideri olduğu öne sürülen Habib Kanat'ın uyuşturucu paralarıyla cami yaptığını anlatırken, kimisi de zanlılar arasında bulunan eski kimyager akademisyen Hüseyin Rıza Işık'ın, polise uyuşturucu operasyonlarında bilirkişilik yaparken uyuşturucu satıcısına dönüşünün hikâyesini anlatıyordu. İddialar ilginçti ve haberler ertesi gün de devam etti. Hatta İstanbul Valisi Muammer Güler yanında İstanbul Emniyet Müdürü Hüseyin Çapkın'la beraber televizyonlarda basın açıklaması yaparak Türkiye tarihinin en büyük uyuşturucu operasyonlardan birinin yapıldığını ve ele geçirilen 400 kilo uyuşturucunun piyasa değerinin 2 milyar lira olduğundan bahsediyordu. Ancak televizyonlar ve gazetelerde yapılan haberlerde bu kez öne çıkan unsur, uyuşturucu çetesinin polisten yardım aldığı iddialarıydı. İddiaların ortasındaki isim ise Emniyet Genel Müdür Yardımcısı Emin Arslan'dı. Yine narkotikçi kökenli iki polis müdürü Murat Nemutlu ile Mustafa Aral'ın da çeteyle bağlantılı olduğunu anlatan kaynağı da yine polis teşkilatı olan haberlerde, iddiaların Emniyette "deprem" yarattığını ifade ediyordu. Doğan grubu medyasının daha itidalli yaklaştığı iddialar cemaat medyasının manşetlerindeydi. Hatta Yeni Şafak Gazetesi, "İki No'lu İsim Uyuşturucu Trafiğinde" manşetinin içinde, daha önce yayımladıkları ve tekzip de edilen Arslan'ın Ergenekon'la bağı olduğu yolundaki haberini de yeniden anımsatmıştı.

Arslan nihayet görevinden alındı

Haliyle konuyla ilgili tüm haberler, geçmişte yaptığı başarılı operasyonlarla birçok uyuşturucu çetesi liderini cezaevine gönderen Emin Arslan üzerinden anlatılmaya

başlanmıştı. Arslan, uyuşturucu çetesinin lideri olduğu öne sürülen Habib Kanat'la, telefon dinlemeleri sırasında ortaya çıkan ilişkisi nedeniyle soruşturma kapsamında soruşturmayı yürüten İstanbul Cumhuriyet Savcısı Mehmet Berk'e 17 Eylül 2009 günü ifade vermişti. Yine telefon dinlemelerine takılan, operasyonu yapan KOM Daire Başkanlığı'na bağlı Köpek Eğitim Merkezi'nde görevli polis müdürü Murat Nemutlu ile Koruma Daire Başkanlığı'na bağlı Deniz Limanları Şube Müdür Vekili Mustafa Aral da ifade verenler arasındaydı. Arslan ve iki emniyet müdürü ifadelerinin ardından tutuklanma talebiyle sevkedildikleri mahkemeden tutuksuz yargılanmak üzere serbest bırakılsa da, savcılığın hakkında "gizlilik kararı" aldığı dosyayla ilgili tüm bilgiler devam eden günlerde önce gazetelerin sonra da televizyonların vazgeçilmez haberleri oldu. Telefon dinleme kayıtları, fiziki takip tutanakları, BDDK raporları ve tanık anlatımları gibi delillerden yola çıkarak Arslan ve emniyet müdürleri Nemutlu ile Aral, *"Habib Kanat'ı korumak ve kollamak; Kanat'ın yakalanmasının ertesinde aklanmasını sağlamaya yönelik girişimlerde bulunarak bu amaçla bilgi, belge ve delil toplamaya çalışmak; delilleri karartmak ve bilgi sızdırmak; Kanat ve Hüseyin Rıza Işık'la irtibat kurmak ve şahsi maddi çıkar sağlamak"*la suçlanıyordu. Arslan ve Kanat'ın oğullarının bir dönem ortak şirket kurduğu da iddialar arasındaydı. Sonradan gerçekten de ikilinin oğullarının bir dönem şirket ortaklıkları olduğu belirlendi. İddianamede, menfaat teminin kanıt gösterilen olaylar arasında sayılsa da bu ortaklıkla ilgili Emin Arslan'ın oğlunun ne tanık ne de sanık olarak ifadesi alınmamıştı.
Arslan ve diğer iki polis müdürü iddiaları reddetseler de, Savcı Mehmet Berk'in tutuksuz yargılanmaya yaptığı itiraz üzerine İstanbul 13. Ağır Ceza Mahkemesi heyeti üst düzey 3 polis hakkında 24 Eylül 2009'da tutuklama kararı verdi. Arslan ile emniyet müdürleri Nemutlu ve Aral kendiliklerinden geldikleri İstanbul Beşiktaş Adliyesi'nde ertesi gün tutuklandı. Savcı Mehmet Berk tarafından polis müdürleri hakkında düzenlenen iddianame yaklaşık 4,5 ay sonra, 25 Ocak 2010'da İstanbul 9.Ağır Ceza Mahkemesi tarafından kabul edildi. İlk duruşma tarihi de 4 ay sonraya 27 Mayıs 2010 tarihine verilmişti. İlk duruşma gününe dek aradan geçen 9 aylık dönemde avukatlarının tüm tahliye talepleri reddedilen emniyet müdürleri hâkim karşısına çıktıkları ilk duruşmada aylar süren tutukluluktan sonra tahliye oldular. Ancak Arslan hakkında 24 Eylül 'de verilen tutuklama kararının aynı gün İçişleri Bakanlığı'na ulaşmasının ardından görevden alınması için de hemen üçlü kararname hazırlandı. İçişleri Bakanlığı ile Başbakanlıkta imzalanan kararname vakit kaybetmeden onay için Çankaya Köşküne gönderildi. Basında çıkan haberlerden sonra İçişleri Bakanlığı'nın görevlendirdiği iki mülkiye müfettişinin hazırladığı ilk inceleme raporunda yer alan "olayın medyada yer alması, kamuoyunda büyük yankılara sebeb olması ve emniyet teşkilatı hakkında kamuoyunda yanlış düşüncelere yol açması sebebiyle…" şeklindeki gerekçeler ve tutuklu yargılanıyor olmaları nedeniyle de Arslan ve 2 emniyet müdürü 4 Kasım

2009'da açığa alındı. Cumhurbaşkanı Abdullah Gül'ün onayıyla da Emin Arslan 13 Ocak 2010'da merkeze çekildi.
Üç emniyet müdürünün de ortak özelliği çalıştıkları birimlerden kızak görevlere gönderilmeleri üzerine açtıkları davalar sonunda İdare Mahkemesi kararlarıyla eski görev yerlerine dönmüş olmasıydı. Murat Nemutlu ve Mustafa Aral KOM Daire Başkanlığı emrine, Arslan se Emniyet Genel Müdür Yardımcılığı görevine mahkeme kararıyla dönmüştü. Zaten 2006 yılında Danıştay'ın "kesin iade" kararıyla görevine dönen ve görevinden alınmasının tek koşulu tutuklanması olan Arslan'ın da böylece ayağı kaydırılmış oluyordu. Avukatlarının tahliye talepleri reddedilen polis müdürleri ise haklarında düzenlenen iddianamenin 4 ay sonra açıklanmasının ardından başlayan yargılamaların 5. ayında, 9 ay tutukluluktan sonra tahliye oldular. Süreç içinde Habib Kanat'ın aslında Emin Arslan ve diğer iki müdür için bir dönem çalışan uyuşturucu muhbiri olduğu ve KOM Daire Başkanlığı'nda, kimliğini gizli tutmak için "X" muhbir diye kaydının bulunduğu ortaya çıkacaktı. Kanat'ın aynı zamanda, o dönemde KOM Daire Başkanlığı'nda çalışan görevlilerin de aralarında olduğu birçok amir ve müdürle geçmişte görüşerek KOM Daire Başkanlığı için bir dönem çalışan uyuşturucu muhbiri olduğu ve vermiş olduğu bilgilerle ilgili bir çok muhbir görüşme tutanağı düzenlendiği de ortaya çıkacaktı.

İstihbarat entrikaları

Emniyet müdürlerini cezaevine gönderen sürecin miladı Kaçakçılık ve Organize Suçlarla Mücadele Daire Başkanlığı (KOM) Narkotik Şube Müdürlüğü'nün 2006'da başlattığı bir soruşturmaydı. Erivan adı verilen uyuşturucu kaçakçılığı soruşturması kapsamında, 2008 yılının Temmuz ayına kadar Ankara 11. Ağır Ceza Mahkemesi'nin (ACM) verdiği izinle 148'inin kimliği hakkında bilgi verilmeyerek "X şahıs" olarak tanımlanan 335 kişiye ait telefon numarasıyla ilgili izleme ve dinleme kararı alınmıştı. 30 Temmuz 2008'de, operasyondaki görevi telefon dinlemeleri yapmak olan KOM Daire Başkanlığı Narkotik Şube Müdürlüğü'nde görevli Hacı Dost isimli polis memuru tarafından bir rapor tanzim edilmişti. Hacı Dost tarafından tanzim edildiği belirtilen ancak Hacı Aydın Ünlüer isimli polis tarafından imzalandığı öne sürülen bu raporda Hacı Dost, "Erivan kod adlı teknik takip destekli planlı projeli çalışmada yapmış olduğum teknik takip ve 'harici çalışmalar' neticesinde Hebo lakaplı, Miço lakaplı ve Şeto lakaplı şahısların sürekli görüştükleri şahısların daha çok yüz yüze görüştükleri ve bu şahısların bahse konu organizasyona katıldıkları ve üyeleri ile birlikte hareket ettikleri ve yakın bir zamanda uyuşturucu madde sevkiyatını gerçekleştirecekleri tarafımdan değerlendirilmektedir'' yazıyordu. Bu rapordan yola çıkılarak 30 Temmuz 2008 tarihinde Ankara 11. ACM'den raporda adları geçen kişilerin telefonları için

dinleme kararı alınmıştı. Raporda Hebo lakabıyla tanıtılan kişi Habib Kanat, Miço da oğlu Mustafa Kanat'tı.
2001-2005 yılları arasında emniyete bilgi taşıyan, dinleme kararı çıkartılan yıllardır adına kayıtlı telefonu da dâhil olmak üzere hakkındaki tüm bilgiler KOM Dairesinde X muhbir sıfatıyla kaydedilen Habib Kanat haliyle bu daireye bağlı Narkotik Şube'de görev yapan polislerce de iyi tanınan birisiydi. Daha sonra davanın sanıkları olan Murat Nemutlu ve Mustafa Aral dahil daha önce KOM Dairesi Narkotik Şube'de görev yapmış, halen de aynı birimlerde görev yapan, hatta bu operasyonda görev alan birçok amir ve müdür Habib Kanat'la muhbir sıfatı ile görüşmüştü. Buna rağmen adli makamlardan dinleme kararı alınırken Habib Kanat'ın adı ve emniyetle olan muhbir ilişkisi bilinmiyormuş gibi davranılıp Hebo lakablı bir kişiyi dinlemek için karar alınmıştı. Bir dönem KOM Dairesi çalışanlarının çok yakından tanıdığı ve emniyetin başka birimlerinden kişilerle de halen irtibat halinde olan Kanat'la ilgili bu bilgiler teknik takip izni veren adli makamlardan gizlenmişti. Telefon dinleme izninin alınmasını sağlayan raporda dikkat çeken bir başka konu da, Hacı Dost isimli polisin, "harici çalışmalar' sonucu bir takım bilgiler elde ettiğini öne sürmesiydi. KOM Dairesi Narkotik Şube'de 2005 yılına kadar görev yapan davanın sanıkları olan polis müdürleri Nemutlu ve Aral, özellikle Ergenekon soruşturmalarında da sıklıkla başvurulan bu konuyu savunmalarında şöyle açıklıyordu: *"Raporda geçen 'harici çalışmalar'dan kasıt İDB tarafından isimsiz, imzasız bilgi notu başlığı altında operasyonel birimlere gönderilen istihbarat notlarını içermektedir. Söz konusu istihbarat notlarına Emniyette sadece İstihbarat Daire Başkanlığı'nda mevcut teknik imkânlar sayesinde kişilerin geriye dönük telefon trafiğinden ve arşiv bilgilerinden yola çıkarak hukuken hiçbir geçerliliği olmayan ve hazırlayan açısından da hiçbir sorumluluk yüklenmeyen bilgiler bulunmaktadır. Bu sayede hedef olarak seçilen kişiler art niyetli olunması halinde istenilen her olaya, bir mizansen dâhilinde hiçbir somut bilgi ve belgeye ihtiyaç duyulmadan rahatça bağlanabilmekte, şüpheli kişiler ve hayali örgütler yaratılabilmektedir. Ülkemizde son dönemde yaşanan hukuk karmaşası ve kaotik ortamın oluşmasında yukarıda anlatılan hiçbir hukuki değeri olmayan, görevlilerin insafına kalmış istihbarı çalışmaların emniyet birimlerince art niyetli bir şekilde soruşturma aşamalarında kullanılmasının çok önemli bir paya sahip olduğu yadsınamaz bir gerçektir."*

Polis polisi dinledi savcıdan gizledi

Nemutlu ve Aral'ın bizzat kendilerinin kaleme alarak mahkemeye sunduğu savunmalarında önemli bir ayrıntı daha vardı. Soruşturmayı yürüten KOM Daire Başkanlığı Narkotik Şube Müdürlüğü bırakın elindeki muhbir görüşme tutanaklarını, bilgi ve belgeleri Kanat'ın telefonunun geriye dönük telefon

kayıtlarını incelendiğinde dahi Emin Arslan, Murat Nemutlu ve Mustafa Aral'la ilişki içinde olduğunu bilmekteydi. Nitekim Habib Kanat'ın teknik takibe başlandığı günün ertesi, yani bir gün sonra dava dosyasında da bulunan Mustafa Aral ile telefon görüşmesi mevcuttu. Buna rağmen adli makamlardan Habib Kanat'ın dinleme kararı alınırken bu bilgi ve belgeler bildirilmemiş, gizlenmişti. Yani Habib Kanat'ın dava dosyasına da giren, telefonunun geriye dönük HTS kayıtlarının incelenmesinden 3 polis müdürüyle de yıllardır süren bir ilişkisi olduğu da zaten operasyonu yöneten birimlerce de biliniyordu. Zanlı polis müdürlerinin savunmalarındaki iddialarına göre mahkemeden telefon dinleme izniyle Habib Kanat üzerinden kendileri dinlenip, takip altında bulundurulacaklardı.
Kanat'la ilgili alınan yasal takip kararı üzerinden polis müdürlerinin illegal takibi 30 Temmuz 2008'de başladı. Bu takibin illegal olduğu da polis müdürleri hakkında kamuoyu gözünde suçlu algısı yaratmak için kullanılan medyaya sızdırılan fotoğraflarla ortaya çıkacaktı.

Hedef uyuşturucu değil polislerdi

Operasyon süresince hakkında hiçbir dinleme ve izleme kararı olmayan Emin Arslan'ı, Habib Kanat'la çeşitli yerlerde birlikteyken gösteren fotoğraflar, Habib Kanat'ın yasal olarak takibine başlanıldığı 30 temmuz 2008'den 24 gün önce 7 ve 8 Temmuz 2008 günü çekilmişti. Başta Emin Arslan olmak üzere polis müdürlerinin tutuklanmasını ve görevden alınmasını sağlayabilmek için bu fotoğraflar medyaya sansayonel bir şekilde servis edilmişti. İstenilen amaca da ulaşıldı. Star Gazetesinde, Zafer Kütük imzalı, "Emniyet Müdürünü Yakan Fotoğraflar" başlıklı haberde[111], Arslan ve Kanat'ın birlikte olduğu fotoğraflara yer verilip, "Emniyet Genel Müdür Yardımcısı Emin Arslan'ın uyuşturucu baronu olduğu iddia edilen Habip Kanat ile irtibatını kanıtlayan adli delil niteliğindeki fotoğraflara Star ulaştı. Emin Arslan ile birlikte emniyet müdürleri Mustafa Aral ve Murat Nemutlu'nun, Kanat ve ekibiyle ortak planlamalar yaptığı buluşmalar, savcılık talimatıyla yapılan gizli izleme sonucu tespit edildi. Soruşturmayı yürüten Cumhuriyet Savcıları, tutuklama istemiyle İstanbul 13. Ağır Ceza Mahkemesine yaptıkları başvuruda bu fotoğrafları dayanak gösterdi" deniliyordu. Avukatlarının savunmasında Emin Arslan'ın bu fotoğraflarının çekildiği tarihte hakkında yasal takip izni olmadığı belirtilerek, polislerin bu durumu savcıdan gizlediğine vurgu yapıldı. Zaten, "Önleme dinlemesi adı altında ismim yazılmadan telefonumun İMEİ numarası üzerinden kanunsuz bir şekilde dinlenip eksiğim aranmıştır. Ben bu operasyondan önce herhangi bir operasyona monte edilmek için izleniyordum" iddiasında

[111] Star Gazetesi, 26 Eylül 2009

bulunan Arslan'ı doğru söylediği de büyük sansasyon yaratan fotoğrafların dava dosyasının delilleri arasında olmadığı görülünce ortaya çıktı.
Zanlı polis müdürleri bu konuyu mahkemeye sunmuş oldukları savunmalarında şöyle izah ediyorlardı:
"Dava dosyasındaki tutanaklar ve fotoğraflar toplumda yaşayan tüm insanların yaptığı, arkadaşlar arasında sıradan, olağan, umuma açık restorantlarda 2-3 saat süren sıradan akşam yemeklerini içermektedir. Bu hayatın olağan akışı içerisinde, sosyal ilişkiler bağlamında gayet normal tavır ve davranışlardır. Ancak operasyonu yürüten birimler art niyetli olduğundan, hasmane bir tutum sergilenerek, bu olağan görüşme ve yemeklere ellerinde hiçbir somut bilgi, belge olmadan, dava dosyasına konu iddialarla hiç alakası olmamasına rağmen örgütsel görüşmeler olarak niteleyip adli makamları etkileme, kuvvetli suç şüphesi yaratılarak yanıltma amacıyla kullanmışlardır. Bununla da yetinmemiş görüntüleri kasten basına sızdırıp medya ile paralel yargılama sağlanmıştır. Bu konu çok önemlidir. Zira Emin Arslan, Murat Nemutlu ve Mustafa Aral'ın tutuklanma gerekçelerinden biri fotoğraflı takip tutanaklarıdır. Dava dosyası incelendiğinde görüleceği üzere dava dosyamızda bulunan görüntülenmiş 8 tane fiziki takip tutanağının 7'si Nemutlu ve Aral'a aittir. Oysa uyuşturucu imalathanesinin sahibi olduğu iddia edilen Hüseyin Rıza Işık, bu imalathanede çalıştığı iddia edilen onlarca insan ve üretilen uyuşturucuyu yurt dışına ihraç edeceği iddia edilen Hidayet ailesinden bile kimsenin fotoğraflı fiziki takip görüntüleri dava dosyasında bulunmamaktadır. Tek başına bu konu bile soruşturmayı yürütenlerin nihai hedefinin uyuşturucu ile mücadele etmek veya iddia olunan örgüt üyelerinin suça ilişkin faaliyetlerini tespit etmek yerine Arslan, Nemutlu ve Aral'ı anılan soruşturmanın içerisinde olduğu izlenimini vererek, suça monte edebilmek olduğunu ortaya koymaktadır. İşte bu sebeple hiçbir somut bilgi ve belge olmamasına rağmen, art niyet ve hasmane bir tutumla bu akşam yemekleri örgütsel görüşmeler olarak lanse edilmiş bir suçmuş gibi gösterilmiş ve medya ile yürütülen paralel yargılamada bu fotoğraflar kullanılmıştır. Zaten bu yemekler gizli saklı değil aleni, umuma açık yerde yapılmış ve telefonlarda takip edildiğinden operasyonu yürüten birimlerce bilinmektedir. İlgili birimlerin bunun yerine uyuşturucu imal ettiği ve ticaretini yaptığı iddia edilen şahısları takip edip tüm faaliyetlerini ve ilişkilerini deşifre etmesi gerekmez miydi? Böyle yapılsaydı dava dosyamızda çok önemli bir konumda olduğu iddia edilen Hidayet ailesinden şaibeli bir şekilde firar olmazdı. İddia olunan uyuşturucunun kime, nasıl, ne şekilde gittiği, gideceği tespit edilebilirdi. Bu yapılmamıştır. Çünkü bu operasyonda asıl amaç ve hedef emniyet görevlileridir. Bu dava dosyası incelendiğinde açıkça görülmektedir. Ayrıca görüntüler ve takipler sadece restoranlarla sınırlı kalmıştır. Buna da bir anlam verememekteyiz. Acaba yemeğe katılanlar yemekten sonra nereye

gidiyorlar? Bu nasıl izlemedir? Amaç uyuşturucuya yönelik faaliyetleri izlemek midir? Yoksa fotoğraf çekmek midir?"
Ancak amaç hâsıl olmuş, medyanın yaptığı yargısız infazla Arslan, Nemutlu ve Aral hakkında hüküm verilmişti. Fotoğrafların yayımlanmasından bir gün sonra Hürriyet gazetesinde Toygun Atilla imzalı, "Emin Abi'yi çok severim" başlıklı haberde de[112], Arslan'ı cezaevine yollayan operasyonun arkasındaki isim olan KOM Daire Başkanı Ahmet Pek, "Soruşturmanın gizliliği bizim namusumuzdur. Operasyon sürdüğü sırada ve şahıslar adliyeye gidene kadar emniyetten en ufak bir sızma olmamıştır" diyerek fotoğrafların sızdırıldığı adresin savcılık veya başka bir emniye birimi olduğunu işaret ediyordu.

Kendini sanık yapan ihbarcı!

Ankara'da KOM Daire Başkanlığı'nın bizzat yürüttüğü bu operasyon bir telefon ihbarıyla başlamış 9 Eylül 2009 tarihinde düzenlenen operasyondan 2 gün önceye kadar takibi yapılarak 7 Eylül 2009'da İstanbul polisine devredilmişti. 21 Aralık 2008'de KOM Daire Başkanlığı Narkotik Suçlarla Mücadele Şube Müdürlüğü'nün telefonuna yapılan ihbar, "İstanbul ili Tuzla ilçesinde bulunan ve muhtemelen bir deri fabrikasında, 0546 684 77 41 numaralı telefonu kullanan Aydın ve 0533 651 78 28 numaralı telefonu kullanan Hıdır isimli şahıslar tarafından uyuşturucu hap üretildiğinin ve bu üretilen hapların 1-2 gün içerisinde başka bir depoya nakledileceğinin, daha sonra yüklü miktardaki hapların Kilis'te bulunan bazı şahıslar vasıtasıyla deniz veya karayolu ile İstanbul ilinden Suriye'ye sevkiyatının yapılacağının ihbar edilmiştir" diye resmi tutanaklara kaydedilmişti. İhbar üzerine Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı'ndan alınan telefon dinleme izniyle de soruşturma başlatılmıştı. Her gün yüzlerce ihbarın yapıldığı polis, hafta sonunda Kilis'te bir sabit numaradan yapılan ihbarı ciddiye alıp aynı gün teknik takip kararı aldırtmıştı. Kilis ya da suça konu olan İstanbul Emniyeti ya da 155'e değil de Ankara KOM Daire Başkanlığı Narkotik Şube Müdürlüğü'ne yapılan bu ihbar için kullanılan telefon numarası da araştırılmamıştı. Öte yandan ihbarcı Hıdır'ın da, yürütülen Erivan soruşturması kapsamında telefonları dinlenen Hüseyin Rıza Işık'la 2, Settar Gürlek'le 3 ve Naci Altaç'la da bir kez olmak üzere toplam 6 görüşme yaptığı da ortaya çıkacaktı. Bu görüşmelerinden ve telefonları da dinlenen Hüseyin Rıza Işık'ın akrabası olması nedeniyle Erivan soruşturmasını yürüten KOM şubesi polisleri tarafından Hıdır Mehmet Murat Özdemir ismiyle tanınıyordu. Hatta Hıdır Özdemir'in 2 Aralık 2008'de Settar Gürlek'le yaptığı kayıt altına alınan telefon görüşmesine göre, kimya fabrikasında üretilen 430 kg uyuşturucu malzeme Emin isimli şahsa verilmişti. Ancak bu bilgilere karşın Hıdır Özdemir polis tarafından hiç

[112] Hürriyet Gazetesi, 27 Eylül 2009

tanınmıyormuş gibi adli makamlardan bilgi saklanarak, kendisini de sanık yapacak olan açılacak yeni soruşturmanın telefon dinleme izinleri alınmasını sağlayan ihbarı yapan kişi olarak gösterilmişti.
Sanık emniyet müdürleri Murat Nemutlu ile Mustafa Aral'ın avukatlarının savunmalarında KOM Şubesinin uyuşturucu imalatı yapıldığı belirtilen Hüseyin Rıza Işık'a ait fabrikayı da ihbar yapılmadan önce izleme ve takip altına aldığı da öne sürülüyordu. Yapılan ihbara konu olan bilgilerin de bu takip neticesi elde edilen bulgular sonucu mizansen hazırlandığı da savunmada dile getirilen iddialar arasındaydı. Telefon dinlenmeleri sonucunda da, ihbarda adları geçen Aydın ve Hıdır isimli kişilerin Hüseyin Rıza Işık ve Mehmet Naci Altaç'ın kontrolünde ve yönetiminde İstanbul Tuzla Organize Deri Sanayi Bölgesinde bulunan bir fabrikanın sentetik uyuşturucu imalathanesi olarak kullanıldığının tespit edildiği de iddia ediliyordu. Genişletilen soruşturmada 5 gün sonra, 21 Aralık 2008'de telefon dinleme izni alınan şüpheli sayısı 16'ya çıkmıştı. İddiaya göre ulaşılan bu isimlerin de Şevket Hidayet ile oğlu Şıhmehmet Hidayet, Habib Kanat, Suriye uyruklu Nazır Koja ve Settar Gürlek'le de bağlantılı oldukları tespit ediliyordu ve bu soruşturmanın yeni isimleri KOM Daire Başkanlığı tarafından bilinen kişilerdi. Çünkü bizzat dairenin Narkotik Suçlarla Mücadele Şube Müdürlüğü ekiplerince yürütülen Erivan isimli soruşturmanın da zanlıları arasındalardı.

Garipliklerle dolu soruşturma dosyası

İki ayrı soruşturmada benzer isimlerle karşılaşılınca Erivan dosyasından ayrı olarak 3 emniyet müdürünün tutuklanmasını sağlayacak Baykuş-Hassas Burun ismiyle yeni bir soruşturma açıldı. Halbuki olayla ilgili şüpheli tüm şahıslar, uyuşturucu imalathanesi olduğu iddia edilen işyerleri ve dolayısıyla yetkili kurumlar İstanbul savcılığı ve emniyeti olması gerekirken ve yasal zorunluluk da yerine getirilmeyerek operasyondan iki gün öncesine kadar istanbul'da hiçbir kuruma haber verilmemişti. Bu durum 8 Eylül 2009'a yani operasyondan 1 gün öncesine dek sürdü. Sözkonusu dosyanın iddia edilen suç merkezinin İstanbul olması dolayısıyla ilk soruşturmayı yürüten Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı yetkisizlik kararıyla dosyayı İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı'na gönderdi.
Ankara'dan Savcı Cemil Tuğtekin tarafından gönderilen ve 354 kişinin dinlendiği Erivan operasyonuyla ilgili soruşturma dosyalarında, telefon dinlemelerine de takılmış olan Emin Arslan, Murat Nemutlu ve Mustafa Aral'a herhangi bir suç isnat edilmiyordu. Hatta Arslan'ın adı dahi olmayan dosya inceleme tutanağında Nemutlu ve Aral kastedilerek, "sanıkların bazı emniyet mensupları ile mahiyeti tespit edilemeyen irtibat ve ilişkisinin varlığına" değinilmekle yetiniliyordu. Medyada "çok meşhur uyuşturucu baronu" olarak tanıtılan ve yıllardır polisin takibinde olmasına karşın suçu delillendirilemediği öne sürülen Habib Kanat'la

ilgili olarak da Ankara savcılığının 8 Eylül 2009'da verdiği yetkisizlik kararında, bu kadar ünlü birinin 15 yıldır oturduğu İstanbul'daki evi bile tespit edilememiş görünüyordu. Kanat örgüt üyesi olarak, Hüseyin Rıza Işık da örgüt lideri olarak gösterilmişti. Ancak dosyanın İstanbul'a ulaşmasından bir gün sonra 9 Eylül 2009'da yapılan operasyonun ardından Habib Kanat bir anda örgüt lideri oluvermişti. Yaklaşık 9 ay boyunca soruşturmayı takip eden Ankara savcısının tesbit edemediğini İstanbul polisi ve cumhuriyet savcısı Mehmet Berk bir gün içinde tesbit edebilmişti. İlginçtir dosyada, yıllardır adına kayıtlı telefonu kullanan, polisin çok meşhur ve yıllardır yakalanamayan "uyuşturucu baronu" olarak tanıttığı Habip Kanat için alınan dinleme kararına ismi yerine Hebo lakabı yazılmıştı. İzni veren, aynı zamanda Bülent Arınç'a suikast iddiası nedeniyle Seferberlik Tetkik Kurulu'ndaki "kozmik odayı" da arayan Ankara 11. Ağır Ceza Hâkimi Kadir Kayan da, açık kimliğinin tespit edilmesine gerek bile duyulmayan bu telefon dinleme talebine olumlu yanıt vermişti. Zaten dosyada dinleme kararı alınanların yaklaşık yarısına denk gelen 148 kişi hakkında kimlikleri belirtilmeden "X kişi" denilmişti. 30 Temmuz 2008'de Habib Kanat'ın ilk 3 ay için telefon dinlemesi talebinde KOM Dairesi Narkotik Şube Müdürlüğü, "Erivan adlı projeli çalışmanın organizasyonunun üyeleriyle çok sık görüştüğü, çok kısa bir süre içerisinde uyuşturucu sevkiyatının yapılacağı, organizasyon üyeleriyle birlikte hareket edilmesi" gerekçesini sunsa da, dava dosyasında yer alan Kanat'ın 30 Temmuz-28 Ekim 2008 tarihleri arasındaki ilk 3 aylık dönemdeki dava dosyasında suç unsuru olduğu iddiasıyla bulunan toplam 24 telefon görüşmesinin 8'i Murat Nemutlu, 5'i Emin Arslan, 3'ü Mustafa Aral, 5'i de oğlu Mustafa Kanat'la kalan 3'ü de yanında çalışan işçilerle yaptıkları konuşmalardı. Başka bir deyişle Kanat'ların iddia edilen uyuşturucu çetesiyle ilgili hiçbir telefon görüşmesi ve faaliyeti tesbit edilememişti. Habib Kanat'ın dinlenen telefon görüşmelerinin yüzde 70'i hedef olan emniyet görevlileriyle yapılan telefon konuşmalarıydı. Telefon konuşmalarında suç unsuru bulunamamasına karşın sonraki dönemde bu dinleme izinleri uzatılmıştı. Teknik takibin yanı sıra fiziki takip için de izin alınmasına karşın Habib Kanat'la ilgili uyuşturucu kaçakçısı olduğu iddia edilen dava dosyasındaki şüphelilerden hiç kimseyle hiçbir fiziki takip tutanağı dosyada yoktu. Habib Kanat'ın 23 sanıklı İstanbul merkezli dava dosyasında bulunan 8 adet görüntülü fiziki takip tutanaklarının 7'si Ankara'da ikamet eden ve görev yapan zanlı emniyet görevlilerine aitti. Oysa uyuşturucu imalathanesinin sahibi olduğu iddia edilen Hüseyin Rıza Işık, bu imalathanede çalıştığı iddia edilen onlarca insan ve üretilen uyuşturucuyu yurt dışına ihraç edeceği iddia edilen Hidayet ailesinden bile kimsenin fotoğraflı fiziki takip görüntüleri dava dosyasında bulunmuyordu. İlginçtir Emniyet Müdürleri Murat Nemutlu ve Mustafa Aral, dava dosyasının aynı anda hem teknik takip hem de gizli izleme tedbirine başvurulan yegane şüphelilerdi. Uyuşturucu imalatının lideri olduğu iddia edilen Hüseyin Rıza Işık'ın

teknik takibine başlanılan 3 Kasım 2008'den yaklaşık 2 ay sonra 29 Aralık 2008'de; üretilen uyuşturucuyu yurt dışına ihraç edeceği iddia edilen Hidayet ailesinin üyelerine teknik takibin başladığı 31 Temmuz 2008'den yaklaşık 1 yıl sonra 12 Haziran 2009'da ve hatta uyuşturucu imalathanesi olduğu iddia edilen İstanbul Tuzla ve Pendik'teki fabrikalara bile Nemutlu ve Aral'dan aylar sonra gizli izleme tedbirlerine başvurulmuştu.
Habib Kanat'ın Erivan dosyası kapsamında dinlemesi yapılan 335 telefon numarasından hiçbiriyle de görüşmesi bulunmuyordu. Yani dava dosyasında Habib Kanat'la ilgili uyuşturucu üretimi ya da ticareti yapıldığını kanıtlayan ne bir fotoğraf ne de bir telefon dinleme kaydı bulunmaktaydı. Ama yine de telefon dinleme izinleri KOM Dairesi Narkotik Şubesi'nin ısrarı üzerine mahkemece uzatılmıştı. Zanlı emniyet müdürleri savunmalarında bu çelişkiyi, *"Habib Kanat'ın teknik takibinin uzatılması sağlanarak, onun üzerinden nihai hedef olan emniyet görevlilerinin teknik takibine devam edilebilmiştir. Yani sonuç olarak emniyet görevlilerinin takip altında bulundurulabilmesi için adli makamlar kandırılmış, suç uydurulmuş ve açıkça görev kötüye kullanılarak suç işlenmiştir"* diye açıklıyordu.

Hangi polis yalan söyledi?

Polis müdürlerini sanık haline getiren soruşturma dosyası gerçekten de gariplik lerle doluydu. Aynı dosyanın sanıklarından ve uyuşturucuyu imal ettiği öne sürülen Hüseyin Rıza Işık, KOM Daire Başkanlığı'nın takibi altındayken aynı anda başka bir suç soruşturması iddiasıyla İstanbul polisince de teknik takip altında bulunuyordu. 12 Mart 2009'da İstanbul Narkotik Şube Müdürlüğü, bir muhbir aracılığıyla elde ettikleri bilgilere dayanarak Hüseyin Rıza Işık ve Ali Kın ile Fuat, Abdullah ve İbrahim isimli kişilere ait telefonlar hakkında izleme kararı aldırtmıştı. İstanbul polisinin planlı, projeli bu soruşturma dosyası yapılan teknik takipler sonucu bir suç unsuru tespit edilemediği gerekçesiyle 27 Nisan 2009'da kapatılmıştı. "Doktor" lakaplı Işık'ın aynı numaralı telefonları, kendisini cezaevine gönderen KOM Daire Başkanlığı'nın yürüttüğü soruşturma kapsamında da 3 Kasım 2008'den bu yana teknik takip altındaydı. Yani soruşturma ile ilgili aynı telefon hatları hem İstanbul Narkotik hem de Ankara KOM Daire Başkanlığı Narkotik Şubesi'nce takip ediliyordu. Mevzuata göre de İstanbul polisinin yürüttüğü çalışmayı KOM Daire Başkanlığı'nın ilgili birimine bildirme zorunluluğu olduğu için Işık'la ilgili soruşturmadan bilgi sahibiydi. Buna rağmen kendilerinin de aynı şüpheliyle ilgili bir çalışma yürüttüğü İstanbul polisine bildirilmemişti. İlginç olan ise aynı süreçte hem Ankara KOM hem de İstanbul narkotik birimlerinin teknik takibi altında bulunan Işık'la ilgili İstanbul polisinin herhangi bir suç unsuru tespit edememiş olmasıydı. Bu nedenle Işık'la ilgili teknik takibe 1, 5ay sonra son verilmişti.

İstanbul Emniyeti'nin Işık hakkında teknik takip destekli projeli çalışma yürüttüğü ve suç unsuru bulamayarak kapattığı soruşturma dosyası 12 Mart ile 27 Nisan 2009 tarihleri arasında yürütülmüştü. KOM Narkotik Şubesi'nin yürüttüğü soruşturmanın da şüphelisi olan Işık'ın aynı tarih aralığını kapsayan dönemdeki dinleme kayıtlarıyla ilgili, İstanbul emniyetinin aksine Hüseyin Rıza Işık'a ait 11 adet suç unsuru olduğu iddia edilen telefon görüşmesi emniyet müdürleriyle birlikte tutuklanmasına neden olan dava dosyasına konulmuştu. Yani hukuken aynı kişiyle ilgili çalışma yürüten İstanbul ve Ankara polisinden birisi adli makamları yanıltıyordu. Ya bir suç gizleniyor ya da olmadığı halde suç uyduruluyordu. Öte yandan İstanbul polisinin suç unsuru tespit edemediği bu döneme ilişkin KOM Dairesi ekiplerinin yürüttüğü çalışma sırasında, "önemli gelişmeler olduğunu" adli makamlara bildirerek Ankara 11. ACM'den uyuşturucu üretildiği iddia edilen 4 adet kimya fabrikasına gizli izleme kararı almıştı. Bu karar uyarınca yapılan çalışmalarda da fabrikalar görüntülenerek takipler yapılmış, suç unsuru görüşmeler tespit edilmiş ve bilgiler dava dosyasına da konulmuştu. Ancak KOM Dairesi bu suç tespitlerini ne İstanbul polisine ne de İstanbul adli makamlarına bildirme gereği duymamıştı.

Uyuşturucu sevkıyatı var sanık yok

KOM Daire Başkanlığı Narkotik Şube polislerinin yaptığı teknik ve fiziki takipler sonunda hazırladığı 17 Mayıs 2009 tarihli iki ayrı rapor ve tutanakta da garip bir olay yer alıyordu. Raporlara göre, polis müdürlerini tutuklatan operasyondan yaklaşık 4 ay önce 16 Mayıs 2009'da Hüseyin Rıza Işık'ın, Fırat isimli bir kişiyle yaptığı ve dava dosyasında şüpheli olduğu belirtilen bir telefon görüşmesi dinlemeye takılmıştı. Bu görüşmenin ardından yine teknik takip altında bulunan Mustafa Kulak, uyuşturucu imalatı yapıldığı öne sürülen izlenen fabrikadan çıkarak yakın civarda Sebahattin Akdemir isimli kişiyle bir otomobil içinde görüşmüştü. Raporda, yaklaşık 10 dakika süren bu görüşmenin ardından tekrar fabrikaya geldiği belirtilen Kulak'ın uyuşturucu maddesi Captagon ve Extacy tabletlerinin ana maddesini alıp şüpheli Sebahattin Akdemir'e verdiği anlatılıyordu. Bu teslimat üzerine uyuşturucu maddenin başka bir imalathaneye götürülerek tablete dönüştürüleceği değerlendirmesi üzerine polis Akdemir'in kullandığı 34VA 4435 plakalı aracı takibe başladı. Ancak rapora göre Akdemir, Kocaeli Karamürsel'de kaybedilmişti. Bu olay üzerine de Ankara 11. ACM'den Akdemir'in telefonları için de teknik takip kararı alınmıştı. Zanlı polis müdürleri savunmalarında bu olayla ilgili suç işlenerek ilgili polislerin görevlerini kötüye kullandığını öne sürüyordu. Yasalar uyarınca kolluk birimlerinin bir suçu gördüğü an bunu bertaraf etmek zorunda olduğunu belirttikleri savunmalarında polis müdürleri, özellikle uyuşturucu operasyonlarında polisin menfaat temin etmesinin önüne geçmek için

1990'lı yılların sonlarında hayata geçirilen 4208 sayılı kanunla kontrollü teslimat uygulaması getirildiğini anlatıyordu. Yasaya göre kolluk kuvvetlerinin suçu gördüğü anda bertaraf etme mecburiyetinin bir istinası olarak düzenlenen bu uygulamada, savcılıktan alınacak bir kararla suç eşyasının gideceği son yere kadar takip edip tüm suçluların yakalanması hedeflenmişti. Türkiye'de sadece Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı'ndan alınabilen kontrollü teslimat kararının alınabilmesi, uygulaması ve koordinesinden ise sadece KOM Daire Başkanlığı yetkiliydi. Ancak ilginçtir yukarıda anlatılan olayla ilgili, hem de bir uyuşturucu suçu soruşturması yürütmesine karşın KOM Daire Başkanlığı Narkotik Şube ekipleri kontrollü teslimat kararı almamıştı. Dava dosyasına da konulan fiziki takip tutanağına göre Hüseyin Rıza Işık'a ait uyuşturucu imal edildiği öne sürülen fabrikadan, polisçe bilinen kişiler tarafından yüklü miktarda uyuşturucunun çıktığı görülmüş, bir araca yüklendiği tespit edilmiş ama suçüstü yapılıp operasyon düzenlenmemişti. Uyuşturucunun naklinde kullanılan plakası bilinen ve takip altındaki araç Kocaeli Karamürsel'e kadar takip edilmiş ancak kontrollü teslimat kararı alınmamıştı. Takip edilen uyuşturucu yüklü olduğu düşünülen ve Karamürsel'de bir adrese kadar takip edilen araç ortadan kaybolunca da takibe son verilmişti. Ancak buna rağmen, uyuşturucunun çıktığı öne sürülen Işık'a ait fabrikaya da yönelik bir operasyon yapılmamıştı. İlginçtir, raporlarda sözkonusu olay uyuşturucu sevkiyatı olarak anılsa da uyuşturucuyu kaçırdığı ve piyasaya sürdüğü iddia edilen Kocaeli'ndeki şüpheliler hakkında başlatılan telefon izleme ve dinleme çalışmalarına da 18 Ağustos 2009'da suç unsuru bulunamadığı gerekçesiyle son verilmişti. Dava dosyasına konulan raporlarda uyuşturucu madde üretimi ve sevkiyatı yapılmasına örnek olarak anlatılan bu olayla ilgili şüphelilerin hiçbirisi ise dava dosyasında sanık olarak yer almıyordu. Hüseyin Rıza Işık'ın yanında çalışanlara da, operasyonlardan sonra gözaltına alındıklarında bu konuyla ilgili alınan ifadelerinde tek bir soru dahi sorulmamıştı.

Gaziantep'te serbest kaldı İstanbul'da tutuklandı

Yine polis müdürlerinin dava dosyasında ilintili olaylar arasında bulunan ilginçliklerden biri de 13 Ağustos 2009'da Gaziantep'te Mehmet Özcan Turna'ya ait bir araçta 302 kilo laktoz ve kafein yakalanmasıydı. Soruşturma dosyasında yer alan fiziki ve teknik takip tutanakları ile raporlara göre Hüseyin Rıza Işık'ın uyuşturucu imal edildiği iddia edilen kimya fabrikasından Mehmet Özcan Turna'nın uyuşturucu almıştı. İddiaya göre uyuşturucu maddeyi "üstü açık kasa bir kamyonete" yükleyen Turna Sakarya, Düzce, Bolu, Ankara, Aksaray, Niğde ve Adana güzergâhını izleyerek Gaziantep'e dek götürmüştü. Gaziantep polisi de il merkezinde Turna'yı yakalamıştı. Ancak mahkemeye sevkedilen Turna serbest bırakılmıştı. Çünkü kamyonette yapılan aramada bulunan uyuşturucu değil 302 kilo

kafein ve laktozdu. Takibi yapan ekiplerin kaleme aldığı fiziki takip tutanaklarında ve iddianamede yazıldığına göre takip esnasında aracın bir ara gözden kaybolduğu ve bu nedenle uyuşturucu maddenin değişmiş olabileceği imasında bulunuluyordu. İddianameye göre laktoz ve kafeinle değiştiği öne sürülen uyuşturucu maddenin Hüseyin Rıza Işık'a ait kimya fabrikasında üretildiği tespit edilmişti. Ancak bu tespite rağmen operasyon yapılıp kimse gözaltına alınmadığı gibi uyuşturucu madde Özcan Turna'nın açık kasa aracına yüklenmişti. İlginçtir bu yükleme işlemi esnasında da suçüstü yapılıp kimse yakalanmamıştı. İzlemeyi yapan ekiplerin daha büyük bir operasyonu engellememek için böyle bir uygulamaya gittiği düşünülebilir. KOM Daire Başkanlığı polislerinin kontrollü teslimat kararı almadan takip ettiği ve uyuşturucu yüklü olduğu iddia edilen kamyonetiyle 7 kent geçerek Gaziantep'e kadar gelen şüpheli Turna hakkında, mevzuata ve yasalara aykırı olmasına karşın İstanbul olmak üzere güzergâh üzerindeki hiçbir emniyeti ve adli makamlarına bilgi verilmemişti. KOM polislerinin, Gaziantep Emniyeti'ne verdiği bilgi üzerine de Turna yakalanmıştı. Ancak Gaziantep polisinin düzenlediği tutanakta ise yakalamanın şüphe üzerine yapılan arama sonucu gerçekleştiği yazılmıştı. Dava dosyasında uyuşturucu sevkiyatı olarak anlatılan bu olaydan sonra dahi Işık ve ekibi ile uyuşturucu üretildiği öne sürülen fabrikasına yönelik herhangi bir operasyon düzenlenmemişti. İlginçtir, bu olayın şüphelisi olarak görülen ve mahkemeden serbest kalan Mehmet Özcan Turna ise, polis müdürlerinin de zanlıları arasında yer alan 9 Eylül 2009'da yapılan operasyonun dava dosyasıyla ilgili 3 ay sonra, 31 Aralık 2009'da gözaltına alınmıştı. Gaziantep'te çıkarıldığı mahkemeden serbest kalan Turna aynı suçlama nedeniyle, İstanbul'da yürütülen kovuşturmada ise avukatı olmadan sanık olarak ifadesinin alınmasının ardından tutuklanarak cezaevine konuldu. İstanbul'dan aldıktan sonra 7 kent geçerek Gaziantep'e giden Turna'nın aracında yapılan aramada bulunamayan uyuşturucunun akıbeti ise meçhul kalmıştı.

Sabıkalılar değil polisler izlendi

Eylül ayı başında ise birden bire soruşturmayı yürüten KOM Dairesi ile Ankara Savcılığı arasında çok hızlı bir evrak sirkülasyonuyla, alelacele soruşturmanın İstanbul'a devredilmesi için gereken hazırlıkların yapıldığı ilginç bir takım gelişmeler yaşanmaya başlamıştı. 04 Eylül 2009'da Ankara Cumhuriyet Baş Savcılığı KOM Daire Başkanlığı'ndan, polis müdürlerini tutuklatan 2008/768 sayılı dava dosyasına ait soruşturma evrakında bulunan tüm telefon izleme ve dinlemeler ve görüntü kayıtları ile tutanakları incelenmek üzere istemişti. KOM Daire Başkanlığı da bu talebi aynı gün yerine getirirken aynı zamanda "gizli görüşmelerin yapıldığı çok önemli bir yer" diye belirtilerek 12 Mart 2009'da izleme kararı aldırılan Habib Kanat'a ait olan Ataşehir' deki bir evin gizli izlemesine son

verilmişti. Yine aynı gün, Hüseyin Rıza Işık'a ait olan ve 15 Nisan 2009'dan itibaren uyuşturucu imalathanesi olduğu iddiasıyla takip altında bulundurulan fabrikayla ilgili gizli izleme kararı da sonlandırılmıştı. 4 Eylül 2009 günü trafiğinde yer alan bir başka isim de dava dosyasında üretildiği iddia edilen uyuşturucunun yurt dışına gönderilmesinden sorumlu tutulan çete lidereri arasında sayılan Şevket Hidayet ile Nazır Koja ve Mehmet Kestane ilgiliydi. Bu üç şüpheli hakkında 12 Haziran 2009'da Ankara 11. ACM'den alınan gizli izleme kararına, soruşturmayla ilgili haklarında herhangi bir suç unsuru bulunamadığı gerekçesiyle son verilerek o güne dek yapılan kayıtları da imha edilmişti. KOM Daire Başkanlığı ekiplerinin hakkında suç unsuru bulamadığı Şevket Hidayet, İstanbul polisinin operasyon yaptığı 9 Eylül 2009 günü sırra kadem basarak açılan davanın firari sanığı olacaktı. KOM Dairesi ile Ankara Savcılığı arasındaki yoğun evrak trafiğinin yaşandığı 4 Eylül 2009 günü aralarında Hidayet ailesinin üyelerinin de bulunduğu toplam 13 kişiye ait telefon hatlarının teknik takibine de son verilmişti. KOM Dairesi Narkotik Şube ekipleri, birçoğu daha önceden uyuşturucu madde kaçakçılığından defalarca yakalanan ve sabıkaları bulunan soruşturma dosyasının ana şüphelisi durumunda olanlar ile uyuşturucu imalathanesi olduğu iddia edilen yerlerin gizli izleme ve teknik takip takiplerine son verirken polis müdürleri Murat Nemutlu ve Mustafa Aral'ın gizli izleme ve teknik takip tedbirlerini ise devam ettirimişti. Hatta bu evrak trafiğinin yaşanmasından iki gün önce, KOM polisleri 2 Eylül 2009'da polis müdürü Mustafa Aral'ın teknik takibi mahkeme kararıyla uzattırmıştı.

Savcı hızlı çıktı

Ankara'dan bir polis memuru kuryeyle gönderilen 9 adet CD, yaklaşık 1,5 yıllık telefon dinleme kayıtları ile 7 klasörlük dosyayı kapsayan soruşturmanın İstanbul'daki savcısı Başsavcı Vekili Turan Çolakkadı tarafından Mehmet Berk olarak tayin edilmişti. Hanefi Avcı'nı kitabına göre yine cemaat oyunuyla görevdin olan ve tutuklanan Sakarya Emniyet Müdürü Faruk Ünsal'ın soruşturmasını da yürüten savcı olan Mehmet Berk aynı zamanda Balyoz davasının da soruşturma savcılığını yaparken bu görevden alınmıştı. Polis müdürlerinin zanlıları arasında bulunduğu dosyanın, görevli 20 den fazla savcı arasından kendisinin seçilmesini daha önce de Sakarya Emniyet Müdürü Faruk Ünsal'ın davasına baktığı için olabileceğini belirten Savcı Mehmet Berk, iddiasına göre polislerin önceden kendisini dosya hakkında bilgilendirdiğini de söylüyordu.[113] Savcı Berk, aynı gün bir kaç saat içinde binlerce sayfayı incelemeyi başararak Ankara'dan 6 şüpheliyle gelen dosyadaki zanlı sayısını da 23'e çıkardı. Ankara'dan gelen ve yaklaşık bir yıl süren soruşturma dosyasında Hüseyin Rıza Işık örgüt lideri Habib Kanat ise örgüt

[113] Star Gazetesi, 30 ağustos 2010. Şamil Tayyar: "Savcı Açtı Ağzını Yumdu Gözünü"

üyesi olarak gösterilmişti. Ancak dosya Savcı Berk'e teslim edildikten bir gün sonra bu kez Habib Kanat örgüt lideri oluvermişti. İşler o kadar hızlı yürüyordu ki Savcı Berk gerekli evrakları ve yazışmaları da yapıp hâkimden tüm şüphelilerin ev ve iş yerlerinde arama yapılmasını, suç konusu eşyalara el konulmasını, yakalanmalarını, suç unsuru olursa el konulmasını kapsayan bir karar da çıkarttırmıştı. Sözkonusu hâkim kararının gönderildiği İstanbul polisi de aynı günün gecesi operasyon yaparak zanlıları gözaltına alıyordu.

30 ton denildi 500 gram uyuşturucu çıktı

9 Eylül 2009 günü soruşturmanın tamamlayan polis operasyon için düğmeye basarak ve seri baskınlar gerçekleştirdi. Zanlılar tarafından uyuşturucu üretiminde kullanıldığı öne sürülen iki fabrika, bir depo ve depo/ imalathane olarak kullanılan inşaatta yapılan aramalarda iddianameye göre toplam 446 kg amfetamin ile amfetamin ve türevlerinin sentezinde kullanılan toplam toplam 9 ton 65 kg 300 gram kimyasal madde ele geçirildi. Uyuşturucu olduğu ya da uyuşturucu üretiminde kullanıldığı iddia edilen yüklü miktardaki bu kimyasalların Adli Tıp Kurumu laboratuarında yapılan incelemeleri sonucu hazırlanan rapor 2010 Ekim ayında yapılan davanın 2. duruşmasında mahkeme dosyasına girmişti. Raporda da iddianamede yazanın aksine ele geçirildiği iddia edilen saf bir uyuşturucunun olmadığı, içlerinde piyasadan kolaylıkla temin edilebilen birçok yasal maddenin de bulunduğu ve yine yasal kimyasal maddelerle karıştırılmış homojen olmayan 50 litrelik bir sıvının içinde piyasa değeri 800 lira olan toplam 530 gram amfetamin etken maddesini içerir sıvı bir maddenin bulunduğu belirtiliyordu. Konuyla ilgili polis ve savcılığın verdiği bilgilere dayanılarak yazılan medyada çıkan haberlerde ise, 200 milyon captagon hap yapmaya yetecek miktarda 36 ton Amfetamin maddesi ele geçirildiği yazılmıştı. Aslında Adli Tıp Kurumu'nun incelemesinden önce Emniyet Kriminal laboratuarında yapılan incelemeleri sonucu hazırlanan ve benzer tespitler içeren 27 Ekim 2009 tarihli raporlar daha 14 Ocak 2010'da açıklanan iddianame hazırlanmadan önce savcılığa ulaştırılmıştı. Ancak Savcı Berk, emniyetin raporunda 473 gram olarak belirtilen uyuşturucu amfetamini iddianamesine "yanlışlıkla", "…toplam daralı ağırlığı 473 kg.150 gr. (net ağırlığı 446.100 gr.) gelen uyuşturucu amfetamin maddesi…" diyerek yazmıştı.
Bu arada Erivan operasyonu kapsamında yürütülen soruşturmada 3 Kasım 2008'den itibaren telefonları için dinleme, 29 Aralık 2008'de de gizli izleme kararı alınan Hüseyin Rıza Işık, polis olay tutanağı ve iddianamedeki değerlendirmelere göre, kendisine ait kimya fabrikasındaki yasadışı uyuşturucu üretime 19 Kasım 2008'de başlamıştı. Dava dosyasına da konulan çeşitli tarihlerde yapılan ve kayıt altına alınan telefon konuşmalarına göreyse; *"29 Kasım 2008'de Hüseyin Rıza Işık,*

Settar Gürlek, Gül Çetintaş ve Mustafa Fehmi Okay arasındaki telefon görüşmelerinden 60 kg civarında yasadışı mal üretildiği; 2 Aralık 2008'de Settar Gürlek ve Hıdır Mehmet Murat Özdemir arasındaki telefon görüşmelerinde kimya fabrikasında üretilen 430 kg uyuşturucu malzemeyi Emin isimli şahsa verdikleri; 02 Aralık 2008'de Mustafa Fehmi Okay ve Mehmet Naci Altaç arasındaki telefon görüşmelerinde bu kimya fabrikasında 240 kg uyuşturucu üretimi yapıldığı; 20 Aralık 2008'de Hüseyin Rıza Işık ve Naci Altaç arasındaki telefon görüşmelerinde 75 kg uyuşturucu maddeden bahsedildiği; 24 ve 25 Aralık 2008 tarihinde Settar Gürlek, Naci Altaç ve Hüseyin Rıza Işık arasındaki telefon görüşmelerinde belirtilen kimya fabrikasındaki yasadışı 75 kg uyuşturucu üretildiği" değerlendiriliyordu.
Yani bu konuşmalara ve değerlendirmelere bakarak toplamda 805 kg yasadışı uyuşturucu üretildiği tespit edilmişti. Zanlılar teknik takip altında bulunmalarına ve uyuşturucu ürettikleri de tespit edilmesine karşın ne adli makamlar bilgilendirildi ne de suçüstü operasyonu yapıldı. Hatta iddialar doğruysa bu nedenle üretilen 805 kilogram uyuşturucu piyasaya sürülmüştü. Bu miktar davaya konu olan soruşturmada ele geçirilen uyuşturucunun çok fazla üzerindeydi ama bulunamamıştı.

Çete lideriyken tanık oldu

Erivan soruşturmasında telefonları teknik takip altında bulundurulanlardan biri de, uyuşturucu ticareti yaptığı öne sürülen şebekenin lideri/organizatörü diye anılan Osman Çelik'ti. Polisin, Erivan soruşturmasıyla ilgili savcılığa gönderdiği telefon dinlenmesi talep yazısında uyuşturucu ticareti yaptığı öne sürülen şebekenin lideri/organizatörü diye anılan Osman Çelik, polis müdürlerinin sanıkları arasında olduğu soruşturmanın da tanığı olacaktı. 10 ayrı telefonu 28 Kasım 2008' dek takip altında bulundurulup dinlenen Çelik ile Süleyman Akdemir isimli zanlılar arasında geçen görüşmelerde aynı zamanda Akdemir'in eniştesi olan Şevket Hidayet ile irtibat olduğu tespit edilmişti. Hatta Hidayet ile Suriye'de bulunduğu anlaşılan kayınbiraderi Süleyman Akdemir arasında uyuşturucu parasının bölüşümünden kaynaklanan bir sorun bulunduğu ve Osman Çelik'in de bu ihtilafı göndermek üzere devreye girdiği yapılan dinlemelerden tespit edilmişti. Dinlemelerden Hebo diye anılan Habib Kanat'ın da hemşerisi olan Şevket Hidayet'le bağlantısının da deşifre edildiği iddia ediliyordu.
Üç emniyet müdürünün tutuklandığı soruşturmada Çelik'le beraber, bazıları polis olan 12 kişinin tanıklığına başvurulmuştu. 11 kişinin tanık ifadesi soruşturmayı yürüten Savcı Mehmet Berk tarafından alınırken, ilginç bir şekilde Osman Çelik'in ifadesi ise savcı yerine polis tarafından ve yanında avukatı yokken alınıyordu. Habib Kanat'ı tanımayan ve daha önce hiç görmeyen Çelik ifadesinde, tanıdığını

söylediği Şevket Hidayet ve akrabası Süleyman Akdemir arasındaki bir para alışverişinden ötürü yaşanan ihtilafı çözmek için arabulucuk yaptığını söyledi. Çelik'e, 7 Ekim 2008'de Süleyman Akdemir'le bu ihtilafı çözmek için yaptığı ve kayıt altına alınan telefon görüşmesiyle ilgili sorular da soruldu. Konuşmalarda Şevket ve ağabeyi Halil Hidayet'in Suriye'ye giderek Süleyman Akdemir'le görüştüğünü belirten Çelik, *"Benim de bir kez Suriye'de Süleyman'ın yanında tanışmış olduğum ve 'Ağa' olarak bildiğim uyuşturucu kaçakçılığı yaptığını duyduğum şahıs da yanlarındaymış. Süleyman Akdemir geçmişte yüzyüze yaptığımız görüşmelerde bana Şevket Hidayet'in uyuşturucu kaçakçılığı işleri olduğunu ve İstanbul'da olan hemşerisi Habib isimli kişiyle bu işi yaptıklarını söylemişti. Habib'den aldığı uyuşturucuları Arap ülkelerine gönderen Şevket Hidayet'in bu nedenle Habib'e 7-8 milyon dolar da borcu olduğunu Süleyman Akdemir bana söyledi. Habib'in arkasında güvendiği bir yerlerin olduğunu, arkasında devletin olabileceğini de söyledi"* dedi. Habib'i tanımadığını sadece ismini duyduğunu belirten Çelik, "*Bundan 3-4 ay önce yapılan uyuşturucu operasyonu ile ilgili gazetelerde uyuşturucu baronu olarak Habib Kanat ismini okuyunca ve arkasında Emniyet Müdürleri olduğunu görünce Süleyman'ın bana bahsettiği, Şevket Hidayet'in borçlandığı ve 'arkasında devlet var' dediği Habib'in bu kişi olduğunu anladım"* diyerek kendisinin nasıl tanık olduğunu da açıklamış oluyordu.
Çelik'in ifadesinde, tanımadığı ancak basına yansıyan haberlerden sonra Süleyman Akdemir'in telefonda bahsettiği kişinin Habib Kanat olduğunu anladığını söylerken, sözkonusu telefon görüşmesinin diğer muhatabı olan Süleyman Akdemir'e bu konuyla ilgili soru yöneltilmemişti. Davayla ilgili 16 Şubat 2010'da tutuklanarak cezaevine konulan ve Habib Kanat'ı da tanıyan kişi konumunda bulunan Akdemir, tutuklu olduğu için istenildiği anda ifadesine başvurulabilecekken onun yerine Kanat'ı tanımayan Çelik'in ifadesi alınıyordu. Zanlı polis müdürleri savunmalarında bu çelişkili durumla ilgili olarak, Habib Kanat'ı hiç tanımadığı bilinen Osman Çelik'in bizzat soruyturmayı yürüten polislerce bu şekilde ifade vermesi için yönlendirildiği imasında bulunuyordu.

Şüphelisi olduğu davanın tanığı da oldu

Soruşturmada tanık olarak ifadesi alınanlardan biri de, sözkonusu uyuşturucu operasyonuyla ilintili bir soruşturmada tutuklanan Serkan Kaymakçı'ydı. Dinlenen telefon konuşmalarına göre, daha önce KOM Dairesi Narkotik Şubesi'nin bir operasyonuyla yakalanan ve hüküm giyen sabıkalı Serkan Kaymakçı'nın Hüseyin Rıza Işık'la irtibat kurduğu ve uyuşturucu alacağı tespit edilmişti. Kaymakçı'nın yolu bir kez daha, geçmişte kendisinin tutuklanmasına neden olan Emin Arslan, Murat Nemutlu ve Mustafa Aral ile operasyona neden olan ihbarı yapan Habib

Kanat'la da kesişmişti. Hepsiyle de arasında husumet vardı. Sanık polis müdürleri Murat Nemutlu ve Mustafa Aral'ın iddiasına göre de, bu husumet çıkar karşılığı kullanılmıştı.
2001 yılında Habib Kanat, Emin Arslan'la aralarında yıllar sürecek bir arkadaşlığı da başlatan şikâyeti için İstanbul Asayiş Şube Müdürlüğü'ne başvurmuştu. Daha önce fidye amaçlı olarak kendisini Bulgaristan'da kaçıran "Tilki" lakaplı Selim Gezer tarafından tehdit edildiğini öne sürüyordu. Şikâyet dilekçesi verirken tanıştığı Ahmet Akpak isimli gazetecinin aracılığıyla da Habib Kanat kendini Ankara'da KOM Daire Başkanı Emin Arslan'ın karşısında buldu. Selim Gezer'in tehditlerini anlatan Kanat, aynı zamanda uyuşturucu ticaretiyle ilgili bilgiler de veriyordu. Böylece kendisini emniyetin uyuşturucu muhbiri yapan süreç de başlamış oldu. Arslan verdiği bilgiler üzerine Habib Kanat'ı, o dönemde KOM Narkotik Şubesi'nde, görevleri gereği muhbirlerle görüşmeye yetkili Operasyon Bürosu'nun amirleri olan ve Murat Nemutlu ve Mustafa Aral'a yönlendirir Verilen bilgiler doğrultusunda da birkaç yıl içinde önemli operasyonlar yapılsa da Kanat, bu operasyonların karşılığında ihbarcılara devlet tarafından verilen parayı almayıp isminin de gizli kalmasını istedi.
Kanat'ın verdiği bilgilerle yapılan, Murat Nemutlu ve Mustafa Aral'ın da katıldığı operasyonlardan biri de, 2003 yılında Kayseri'de gerçekleştirilen Serkan Kaymakçı'nın da yakalandığı Erciyes operasyonudur. Teyzesinin oğlu olan Selim Gezer'in uyuşturucu çetesine yönelik yapılan Erciyes adı verilen operasyonda yakalanan Kaymakçı 12 yıl 6 ay hapis cezası almıştı. Selim Gezer ve Kaymakçı bu olaydan ötürü, muhbirlik yaptıklarını düşündüğü Habib Kanat'ı suçluyordu. Daha önce de yine uyuşturucu suçlamasıyla yakalanmış olan Kaymakçı bir kez daha cezaevine girdikten 2 yıl sonra 2008 Kasım'ında tahliye edildi. Birkaç ay sonra da, üniversitede öğrenci olduğu sırada hocasıyken, birlikte uyuşturucu işine girdiği kendisi gibi sabıkalı olan Hüseyin Rıza Işık'la irtibat kurdu. Işık'a 6 bin dolar veren Kaymakçı, bu paranın karşılığında uyuşturucu hammaddesi olarak kullanacağı Amfetamin alacaktı. Işık'ın, 30 Mayıs 2009'dan itibaren dinlemeye alınan telefonunu arayan bu kişinin kimliğini araştıran polis, uyuşturucudan sabıkası olan Serkan Kaymakçı'nın bilgilerine ulaşacaktı. Telefonlarının dinlendiğinden habersiz olan iki eski sabıkalı, 7 Haziran 2009 günü buluştu. İstanbul Kurtköy'deki buluşmaya arkadaşı Adnan Suzhun'la giden Kaymakçı aldığı 6 kilo 190 gram olduğu belirlenen amfetaminle yola çıktıktan sonra Çamlıca gişeleri çıkışında polis kontrolünde yakalandı. Ancak diğer soruşturmanın deşifre edilmemesi için, rutin bir kontrol sırasında yakalandığı izlenimi verilen Kaymakçı ve Suzhun gözaltına alındı. Daha sonra sonra sevkedildikleri Üsküdar Cumhuriyet Savcılığı'nda Kaymakçı tutuklanırken, Suzhun tutuksuz yargılanmak üzere serbest bırakıldı. Kaymakçı'nın ifadelerinde amfetamini aldığını söylediği Hüseyin Rıza Işık 18 Haziran 2009'da gözaltına alınsa da çıkarıldığı savcılıkta tutuksuz yargılanmak

üzere serbest bırakıldı. 25 Haziran 2009'da da Işık, Kaymakçı ve Suzhun hakkında dava açıldı.

Kaymakçı'nın ifadelerini KOM Dairesi mi hazırladı?

Serkan Kaymakçı, emniyet müdürlerinin de dâhil edildiği soruşturma kapsamında, şüpheli olarak ifade verdi. İddianame hazırlanmadan iki hafta önce 30 Aralık 2009 günü avukatı olmadan savunmasını yapan Kaymakçı'nın savcı tarafından tanık olarak da ifadesine başvuruldu. Kaymakçı 1996'da akrabası olan Selim Gezer'in yanında Bulgaristan'dayken Habib Kanat'la tanıştığını belirterek, *"Habib'le Selim 1998 yılından itibaren birlikte amfetamin işi yaptılar. Habib'in ya ortak olarak ya da satın alma yoluyla Selim'den amfetamin temin ettiğini, Türkiye'ye ve Arap ülkelerine sevk ettiğini biliyorum. 1999 yılı gibi ya Habib artık Selim'le çalışmak istemedi ya kendisine başka bir ortak buldu bilemiyorum, ancak bir kırılma noktası oldu. Araları bozuldu, parasal anlaşmazlığa düştüler. Ben o sırada İstanbul'daydım. Habib Kanat'ın kaçırılma olayını duydum, ancak bu gün bile sorduğumda Selim Gezer kaçırma olayını kendisinin yaptırmadığını, Habib Kanat'ın da onun yaptığını iddia ettiğini biliyorum. Habib'in bu olaydan sonra Bulgaristan'la irtibatı kesildi"* dedi. Şevket Hidayet ve ailesinin uyuşturucu piyasasında her zaman adı geçen kişiler olduğunu belirten Kaymakçı, *"Habib Kanat'ın da Emniyetle olan bağlantılarını bilmem. Hüseyin Rıza Işık'la amfetamin piyasası içerisinde olan Habib Kanat arasında nasıl bir ticari ilişki gelişti bilemem"* diye konuştu. Captagon üretiminin hammaddesi olan amfetamini Hüseyin Rıza Işık'tan aldığını itiraf etmesine karşın Savcı Mehmet Berk iddianamede Kaymakçı için, *"Amfetamin maddesini Hüseyin Rıza Işık'tan alması dışında soruşturma dosyası şüphelileriyle örgütsel ilişkisine ve dosyamız kapsamında yapılan operasyonda ele geçirilen uyuşturucuyla irtibatına dair bir delil ve iddia bulunmadığından, yakalattığı amfetaminden ötürü de hâlihazırda yargılandığından hakkında soruşturma dosyamızda ek kovuşturmaya yer olmadığına dair karar verilmiştir"* diyerek takipsizlik kararı verdi. Savcı Berk, mahkemenin dosya birleştirme kararı vermesi halinde de Kaymakçı hakkında etkin pişmanlık hükümlerinin dikkate alınmasını istedi. Ancak Kaymakçı'nın etkin pişmanlıktan faydalanma hakkı yoktu. Polis müdürleri Murat Nemutlu ve Mustafa Aral'ın, yaptıkları savunmalarda en çok üzerinde durdukları konulardan biri de buydu. Sanık polis müdürleri olayla ilgili telefon dinleme kayıtları, fiziki takip belgeleri ve görüntüleri olmasına karşın soruşturmayı yapan Üsküdar savcılığından gizlenerek adil bir yargılama yapılmasının engellendiğini öne sürdü. Işık'a ait fabrikaya baskın yapılmayıp iddialar doğruysa uyuşturucu üretimine devam edilmesine göz yumulduğunu savunan Nemutlu ve Aral savunmalarında, *"Olayı başından sonuna dek bilen KOM Daire Başkanlığı Serkan Kaymakçı' ya ait aracın*

bagajında yakalanan uyuşturucu maddenin içinde bulunduğu ve Mustafa Kulak ile fabrikada çalışan diğer şahısların parmak izlerinin bulunabileceği poşetler üzerinde parmak izi, DNA araştırması gibi hiçbir kriminal inceleme dahi yaptırmamıştır. Oysa aynı KOM Daire Başkanlığı bizlerin uyuşturucuyla, bahsi geçen kimya fabrikalarıyla ve suç organizasyonuyla hiçbir alakalarının olmadığını bilmelerine rağmen, cezaevindeyken kan numunelerimizi aldırarak fabrikayla ilgili DNA ve kriminal inceleme yaptırmışlardır. Bu da KOM Dairesinin bize karşı olan hasmane ve art niyetli tutumu açıkça ortaya koymaktadır" diyorlardı.
Sanık polis müdürlerinin, Serkan Kaymakçı'nın operasyonu yapan polis tarafından kullanıldığı ve KOM Dairesinin de pazarlık yaptığı gibi daha ciddi iddiaları da vardı. İddiaya göre Kaymakçı rutin bir trafik uygulanmasında yakalanmış gibi gösterilerek etkin pişmanlık hükümlerinden faydalanması sağlanacak, KOM Dairesinin belirlediği kişilere ve amacına yönelik şekilde ifade verirse de ceza almadan kurtulacaktır. Ancak Üsküdar Ağır Ceza Mahkemesi'nin tutuklamasıyla bu planın bozulduğunu savunan Nemutlu ve Aral iddialarını şöyle dile getirdi:
"KOM Daire Başkanlığı Serkan Kaymakçı'yı kurtarabilmek için daha başka yasa dışı yöntemler uygulamaya koymuştur. Tutuklanmamıza neden olan operasyondan 3 ay sonra 29 Aralık 2009'da Kaymakçı'nın tutuklu bulunduğu Maltepe Cezaevine soruşturmayı yürüten KOM Daire Başkanlığı ve İstanbul Narkotik Şube'de görevli Emniyet Amiri Murat Çelik ile polis memurları KOM Narkotik Şube Müdürlüğü'nde görevli Gani Kuştutan ve İstanbul Narkotik Şube Müdürlüğü'nde görevli Yalçın Atal gitmiştir. Bu polisler Kaymakçı ile bir mülakat yapıp bunu tutanağa bağlamışlardır. Serkan Kaymakçı bu mülakatın ertesi günü 30 Aralık 2009'da dava dosyamıza ait iddianameyi hazırlayan Savcı Mehmet Berk'e yanında avukatı dahi olmadan şüpheli ve tanık sıfatıyla ifade vermiştir. Bu ifade de yakalattığı uyuşturucu maddenin nereye gideceği, yakalanan bu uyuşturucuyla ne yapılacağından ziyade bir gün önce mülakat yaptığı polislerin ona dikte ettirdiği, yönlendirdiği şekilde bir beyanda bulunmuştur. Nitekim bu ifadenin mükâfatı olduğunu düşündüren bir şekilde Serkan Kaymakçı takipsizlik kararıyla dosyamızın kovuşturmasından çıkarılmak istenmiştir."

Kanat ve Hidayet'ten 500 bin doları kimler istedi?

Serkan Kaymakçı'nın gözaltına alınıp tutuklandığı olayı izlemek üzere KOM Dairesi Narkotik Şube ekipleri de İstanbul'daydı. Aynı tarihlerde hem telefonları dinlenen hem de fiziki takip altında bulundurulan polis müdürleri Murat Nemutlu ve Mustafa Aral bir meslektaşlarının düğünü için 13 -14 Haziran 2009 günlerinde İstanbul'a gelmişti. İki polis müdürü soruşturmanın baş şüphelisi konumundaki Habib Kanat'la telefonla konuşmuşlar hatta buluşmuşlardı. Ancak bu telefon konuşmaları, polis tarafından dinlenip kayıt altına alınıyor olmasına rağmen dava

dosyasına konulmamıştı. Polis müdürlerinin iddiasına göre konuşmaların içeriği, davanın seyrini tümden değiştirebilirdi. Çünkü Habib Kanat devletin imkânlarını kullanan bazı kişilerin haber gönderdiklerini, yürütülen bir uyuşturucu operasyonuna Hidayet ailesi ile birlikte adının karıştırıldığını ve kurtulması için 500 bin dolar para istendiğini söylüyordu. Kanat, kendisine bu bilgiyi verenin hemşerisi Coşkun Karabaşoğlu olduğunu onun da yine Kilisli bir avukat olan Muammer Fazlı Ağaoğlu'nun aracılığını yaptığını da anlattı. İddialarına göre aynı teklifin Hidayet ailesine de gittiğini belirten Kanat, para verilmediği takdirde Emniyet Genel Müdür Yardımcısı Emin Arslan'ın dahi kendisini kurtaramayacağının söylendiğini de takip altında bulundurulan telefonlarından zanlı polis müdürlerine söz konusu operasyondan aylar önce aktardı. Kanat'a, yürütülen soruşturmanın detaylarına ilişkin bilgiler de verilmişti. Kanat kendisine düşmanlık besleyen Selim Gezer ile polis ya da jandarma içinden suça bulaşan bir grubun olabileceğini de söylüyordu. Kanat, konudan haberdar ettiği Emin Arslan'ın da kendisine, "Konuyu çöz, isimleri tespit et hemen yasal işlemlere başlayalım" dediğini de anlatmıştı. Bu konuyla ilgili dava dosyasında yer alan tek dinleme kaydı 514 numarasıyla kaydedilen telefon konuşmalarıydı. Ancak Habib Kanat ile Murat Nemutlu arasında geçen yaklaşık 30 dakikalık bu görüşmenin esas konusu olan 500 bin dolar para istenmesinden iddianamede hiç bahsedilmemişti. İşin daha ilginci bu telefon görüşmesi ile ilgili Savcı Berk ne Nemutlu'ya ne de Habib Kanat'a tek bir soru bile sormamış ama sözkonusu konuşmanın içinden cımbızlanarak çıkarılmış bazı cümleleri de, iddianameye konu olan suçlamalarının kanıtı olarak sunmuştu.

Savcılık iddiaları araştırmadı

Kanat'ın bu iddiaları hem kendisi hem de konudan haberdar olan suçlanan polis müdürleri tarafından savcılık sorgusunda ve mahkemede de tekrarlandı. Kanat'ın avukatları, tehdide aracılık yapan avukat Fazlıoğlu'nun ifadesinin alınmasını talep etse de savcılık bu konuyu araştırmaya hiç gerek duymadı. Sanık polislerin avukatları da savunmalarında müvekkillerinin bu olayı araştırıp ortaya çıkarmak üzere oldukları için haksız yere suçlanarak soruşturmaya dâhil edildiğini öne sürdü. 500 bin dolar para istenen bir diğer taraf olan, soruşturmanın baş zanlıları arasındaki alan Hidayet ailesinden hiç kimse yakalanmamıştı. 9 Eylül 2009'da yapılan baskından 5 gün önce 4 Eylül 2009'da Hidayet ailesinin telefon dinlemeleri ve fiziki izlemeleri, soruşturmayı yürüten KOM Dairesi'nce sona erdirilmişti. Operasyon sırasında da Hidayet ailesinin İstanbul'da bulunan ve KOM polislerince aylar önce tespit edilen evlerine yönelik hiçbir operasyon da yapılmamıştı. Soruşturma dosyasının baş zanlıları arasında gösterilen Hidayet ailesine yönelik gariplikler bu kadarla sınırlı değildi. Hidayet'lerin Gaziantep'te bulunan ikamet

adreslerine yapılan operasyonlarda eş zamanlı olması gerekirken, adeta kaçmalarına fırsat tanır bir şekilde İstanbul'daki baskınlardan 6 saat sonra gerçekleştiriliyordu. Bunların yanı sıra bu aramalara KOM Dairesi'nden hiçbir görevli de katılmamıştı. Bu gariplikleri savunmalarında sıralayan Nemutlu ve Aral, bu şantajı yapanların bizzat soruşturmayı yürüten polisler olduğunu öne sürüyordu. Zanlı polis müdürleri savunmalarında vurguladıkları bazı konularla, Hidayet ailesinin kendilerinden istenilen 500 bin dolar rüşvetin verildiğini de ima ediyorlardı. Operasyondan 5 gün önce 4 Eylül 2009'da soruşturmayı yürüten KOM Dairesi'nin, Hidayet ailesine yönelik teknik takip ve gizli izlemeye son verdiğini belirten polis müdürleri, *"Operasyon sırasında Hidayet ailesinin istanbul'da bulunan ve soruşturmayı yürüten KOM Dairesi'nce anılan operasyondan aylar önce tespit edilen ikamet adreslerinde hiçbir arama yapılmaması ve operasyon düzenlenmemesi; yine anılan operasyonda Hidayet ailesinin Gaziantep'te bulunan ikametine eş zamanlı olması gereken bir operasyonda, operasyon başladıktan yaklaşık 6 saat sonra polisçe gidilmesi çok manidardır. Anılan operasyonda bu haliyle soruşturmayı yürüten KOM Dairesi'nce bahsi geçen 514 nolu tape içeriğinden de anlaşıldığı üzere şantaj yoluyla para istenen dava dosyamızda halen firar olarak aranan Hidayet ailesi fertlerinin yakalanmaması için büyük çaba sarf edildiği ve yukarıda anlatıldığı şekilde kasten yakalanmadığı açık ve net olarak ortaya çıkmaktadır. Habib Kanat ve Hidayet ailesinin dava dosyamızda halen firar olarak aranılan bazı üyelerinden 500 bin dolar menfaat temini ile ilgili sızdırılan bilgiler genel verilerin derlenmesiyle oluşturulan bilgiler değil tam tersi sadece bazı kişilerin sahip olabileceği spesifik bilgilerden oluşmaktadır. Bahse konu tape içeriğinde geçen, 'Sen bu adamla ne diye ilgileniyorsun diye Emin Arslan'ı sorguya çekmişler abi' gibi cümlelerden bilgiyi sızdıranların Habib Kanat'la Emin Arslan arasındaki ilişkiyi bildiklerini ortaya koymaktadır. Bu bilgi herkesin sahip olabileceği değil ancak Kanat'ın telefonunu takip edenlerce öğrenilebilecek spesifik bir bilgidir"* diyordu.

İlginç olan bir başka husus da Mustafa Aral ve Murat Nemutlu'nun bu konuyu konuşmak üzere Habib Kanat'la buluştuklarını gösteren fiziki takip fotoğrafları basına "uyuşturucu ortaklığı" ve örgütsel görüşmeler" diye sızdırılırken bu operasyonların hiç birinde ses kaydının yapılmamış olmasıydı. Oysa ki, operasyonu yürüten KOM Daire Başkanlığı'nda 4-5 metre mesafeden kulağın duyabileceği ses kalitesinden daha net ses kaydı yapabilen nano teknoloji cihazları bulunuyordu. Emin Arslan, Murat Nemutlu ve Mustafa Aral iddianamede uyuşturucu tacirlerinden menfaat temin etmekle suçlanmalarına karşın, BDDK'dan talep edilen inceleme sonuçlarında polis müdürlerinin geriye dönük son 10 yılı kapsayan verdikleri mal beyanına aykırı herhangi bir mal varlığı ya da para hesabı tespit edilememişti. Savcılık suçlamada bulunmasına karşın, tezlerini çürütecek BDDK'den elde edilen zanlı emniyet müdürlerinin lehinde olan bilgilere kanunen

belirtmesi gerektiği halde iddianamede yer vermemişti. Savcı Berk polis müdürleri Nemutlu ve Aral'ın Habib Kanat'la lüks restorantlarda yemek yiyerek bu şekilde menfaat temin ettikleri iddiasında bulunurken 14 ay içerisinde toplam 4 kez olan bu yemeklerin hesaplarının sadece ikisinin polis müdürlerince ödendiği ortaya çıkmıştı. KOM Dairesi'nce hazırlanan polis müdürleri ile Habib Kanat arasındaki telefon görüşme sayılarını içeren HTS raporlarının da kuvvetli suç şüphesi yaratmak amacıyla kasten fazla gösterilerek iddianameye geçirildiği ve soruşturmayı yürüten KOM dairesince rakamların kasten manüple edildiği de avukatlar tarafından belirlenerek ispat edilmişti.

Savcı, Arslan'ı tutuklamayı kafasına koydu

İstanbul polisinin düzenlediği operasyonla ilgili olay tutanağında Emin Arslan'ın ismi yoktu. Ama savcı Mehmet Berk operasyon yapıldıktan sonra, Ankara Savcılığının bir suç unsuru görmediği Emin Arslan'ın konuşmalarını suç isnat edecek biçimde yorumlayarak dava dosyasına Arslan'ı da eklemişti. Ancak Arslan hâkimlikten serbest bırakılınca Savcı Berk hemen bir itiraz yazısı kaleme aldı. Savcı Berk, 1998 yılında Suudi Arabistan yetkililerinden gelen yazılara, o dönemde KOM Dairesi Başkanı olan Emin Arslan'ın gereğini yapmadığını iddia ediyordu. Savcı Berk bu iddiasına kanıt olarak da dosyaya koyduğu 17 Nisan 1998 ve 4 Kasım 1998 tarihli Suudi yetkililerden geldiğini öne sürdüğü yazıları eklemişti. Ancak iddia edilenin aksine 17 Nisan 1998 tarihli yazı, Suudi yetkililerin ihbarına ilişkin çalışmaların başladığını bildiren KOM Narkotik Şubesi'nin cevabıydı. Diğeri ise yine KOM dairesinin yazdığı ve Suudi yetkililerin verdikleri bilgiler doğrultusunda yapılan çalışmalar sonucu bilginin asılsız çıktığını bildiriyordu. İddianamede Kanat'ın çocuklarıyla Arslan'ın oğlunun ortak şirket kurduğu ve polis müdürünün bu yolla maddi menfaat temin ettiği de öne sürülüyordu. Ancak BDDK araştırmalarından mal varlığında geliriyle orantısız bir durum tespit edilememişti. Menfaat temin ettiği öne sürülen oğlunun ortak olduğu şirket de zarar etmiş ve Arslan'ın oğlu da ortaklıktan ayrılmıştı. Arslan oğlunun maaşlı olarak çalıştığı şirketten, kar etmeleri durumunda para alacağını ancak şirketin zarar ettiğini söylüyordu. Hatta iddiasına göre oğlu borçlarını ödeyebilmek için de arabasını satmıştı. İşin ilginci savcılık Arslan'ın maddi menfaate aracılık etmekle suçladığı oğlunun ne sanık ne tanık olarak ifadesini bile almamıştı.

Adli emantteki suç delili değiştirildi

Emin Arslan'ı illegal biçimde takip ederek fotoğraflayan polislerden biri, yine gizli çekim yaparken suçüstü yakalanacaktı. Haklarında tutuklama kararı verilmesinin ertesi günü 25 Eylül 2009'da, teslim olan Arslan ve emniyet müdürleri Nemutlu ve

Aral Beşiktaş Adliyesi'nde mahkeme sıralarını bekliyordu. Bu sırada Arslan, elindeki sürekli anahtarlıkla çevrelerinde dolaşan bir kişiden şüphelendi. Yıllarca istihbaratçılık yapan Arslan, şüpheli kişinin elindeki anahtarlık biçimindeki kamerayla gizli gizli fotoğraflarını çektiğini anlayarak üzerine atladı. Çaycı olduğunu söyleyen kişi kaçmaya çalışırken Nemutlu ve Aral tarafından yakalandı ve Emin Arslan şahsın elinden kamerayı aldı. Adliyede görevli polislerin el koyduğu anahtarlığın gizli kamera olduğu anlaşılırken, çaycı olduğunu söyleyen ancak İstihbarat Şubesi polislerinden olduğu belirlenen şüpheli de gözaltına alınarak Beşiktaş Emniyet Müdürlüğü'ne götürüldü. El konulan anahtarlık ise Arslan'ın avukatları tarafından tutanakla birlikte savcıya teslim edildi. Sonraki günlerde ise gizli kamera şeklindeki anahtarlığın, üzerinde anahtarı bile olmayan düz sıradan bir cipin anahtarlıkla değiştirildiği ve suçüstü yakalanan polisin de cipin şoförü olarak başka bir görev için o anda mahkemede bulunan bir memur olduğu şeklinde kayıt tutulduğu ortaya çıktı. Gizli kamera çekimi yapan polis hakkında suç duyurusunda bulunan Arslan'ın avukatları adli emanette tutulan bu önemli suç delilinin değiştirildiğini de 17 Şubat 2010'da tutanakla kayıt altına aldı. Bir yıldır İstanbul İstihbarat Şube Teknik Takip Büro Amirliği'nde çalışan ve suçüstü yakalanan Ufuk Ö., savcılık ifadesinde, "Emin Arslan'ı görüntülemek gibi bir amacım yoktu. Orada başka bir görev için bulunuyordum" demişti. İfadesinin ardından serbest bırakılan Ufuk Ö. hakkında, "Görevi kötüye kullanmak" ve "Kişisel verileri kanuna aykırı olarak kaydetmek" suçlamalarıyla yürütülen adli soruşturmada ise takipsizlik kararı verildi. Olaya tanık olan adliye personeli de dâhil herkes ifadesini değiştirmişti.

Dosyaya geç konulan suçsuzluk belgeleri

Arslan'ın, dava dosyasının delili bile olmayan fotoğraflarıyla beraber basına sızdırılan ve zanlı polislerin ne kadar çok suça bulaştığı algısını besleyen bir diğer belge ise 1998 yılında Suudi Arabistan ve 24 Mart 2000'de Bulgaristan makamları tarfından, Habib Kanat'la ilgili yapılan iki ayrı ihbarı gösteriyordu. İddianamede yer verilen bu iki belgeyle ilgili Arslan'ın, ilişkide olduğu Kanat'ı korumak için uyuşturucu işi yaptığına dair hakkında gelen ihbarlarla ilgili herhangi bir işlem yapmadığı öne sürülüyordu. Arslan'ın, o tirahte henüz tanışmadığı Kanat hakkındaki bu raporlar da, fotoğraflarla birlikte Arslan'ın bilgi sakladığı iddialarıyla medyaya servis edilmişti. Savcılık sorgusunda konuyla ilgili, "Bulgaristan'da alacak, verecek meselesi sonucu Selim Gezer, Habib Kanat'ı kaçırmıştı. Gezer'in kayınperederi, Bulgaristan'da önemli bir mevkiide. Gezer bu imkânını kullanarak Kanat hakkında 'Uyuşturucu ticareti yapıyor' şeklinde raporlar göndertti. Raporu araştırdık. Ancak iddiayı destekleyen hiç bir delil bulunamadı. Suudi Arabistan tarafından böyle bir bilgi gelmedi ya da bana ulaşmadı" diye

savunma yapmıştı. Gerçekten de ihbarların geldiği dönemde KOM Daire Başkanlığı hem İnterpol hem de Türkiye'deki ilgili illere yazı göndererek, Kanat'la ilgili bir tahkikat yürütülmüş ancak ihbarları doğrulayan bulgulara ulaşılamadığını içeren yazışmalar yapılmıştı. Ancak Arslan'ın bu iddialardan kendisini temize çıkaracak sözkonusu resmi yazışmalar ise suçlayıcı yazıların aksine Arslan, Nemutlu ve Aral tutuklandıktan sonra dosyaya konulmuştu Buna rağmen Savcı Mehmet Berk'in düzenlediği iddianamede, "Örgüt lideri şüpheli Habip Kanat'ı görev yaptıkları birimin nüfuzundan da istifade ederek kolladıkları, bu şahıs hakkında bir takibat ve soruşturma yapılmasını engelledikleri, şahıs hakkında yapılan ihbarları, iddiaları ve düzenlenen raporları değerlendirmeye almadıkları (24 Mart 2000 tarihinde Bulgaristan makamları tarafından yapılan ihbar doğrudan anılan dönemde Kaçakçılık ve Organize Suçlarla Mücadele Daire Başkanı olarak görev yapan Emin Arslan'a gönderilmiştir)..." şeklinde ifadeler kullanıldı. Yıllarca, emniyete kimliği gizli kalmak kaydıyla bilgi taşıyan ve hatta bir tek adli sicil kaydı ve sabıkası dahi olmayan Habib Kanat'ın muhbir olduğu da bu soruşturmayla ortaya çıkmıştı. Ancak soruşturmayı yürüten KOM Daire Başkanlığı, Kanat'ın 2001 yılında Emin Arslan tarafından yönlendirildiği Narkotik Şubenin kayıtlı bir muhbiri olduğu bilgisini de savcılıktan gizlemiş, hatta aksini iddia etmişti. KOM Daire Başkanlığı 7 Eylül 2009'da savcılığa yazdığı yazıda, "Habip Kanat'ın kayıtlı muhbir olmadığı, muhbir olarak bilgisinden yararlanılmadığını" yazmıştı. Ancak Emin Arslan, Murat Nemutlu ve Mustafa Aral 25 Eylül 2009 tarihinde tutuklandıktan sonra avukatların ısrarıyla savcılığın tekrar sorması sonucu KOM Daire Başkanlığı'ndan 16 Ekim 2009 ve 03 Kasım 2009 tarihlerinde gönderilen yazılarda Habip Kanat'ın muhbir olarak verdiği bilgiler yer alıyordu. Habip Kanat'ın ilk duruşmada mahkemede yazılı ve sözlü olarak verdiği ifadesinde belirttiğine göre, Arslan'ı mahkûm etmek isteyen Savcı Mehmet Berk, Habip Kanat'a; "Seni ve oğlunu kurtarırım. Bana Emin Arslan aleyhinde ifade ver. O dört yıldız lazım bana" demişti. Arslan'ın bu iddiaları bizzat Habib Kanat tarafından da ilk duruşmada mahkemede açıklanmıştı. Savcı Berk'in benzer baskı ve teklifi, eski İstanbul Üniversitesi öğretim üyesi Kimyager Hüseyin Rıza Işık daha gözaltındayken, İstanbul Emniyet Müdürlüğüne giderek yaptığı da ilk duruşmada Hüseyin Rıza Işık tarafından mahkeme heyetine açıklanmıştı.

Emniyet müdürleri neden hedef oldu?

Zanlı emniyet müdürleri mahkemeye sundukları yazılı ve sözlü savunmalarında; KOM Dairesinin operasyonun hedefinin uyuşturucu ticaretinden ziyade Emin Arslan'ın Emniyet Genel Müdür Yardımcılığı görevinden alınarak yerine atama yapılmasını sağlamak olduğunu öne sürüyordu. Nemutlu ve Aral'ın da, KOM Dairesi'nde örgütlü olduğunu öne sürdükleri Fethullah Gülen yanlısı polislerin

içinde yer almamaları nedeniyle hedef haline geldiği de savunmada belirtiliyordu. Bu polis müdürlerinin bir diğer ortak noktası ise üçünün de çalıştıkları görevlerinden haksız bir şekilde alınmaları üzerine yargı kararı ile görev yerlerine geri dönmeleriydi. Emin Arslan 2006 yılında görevinden alınmış ancak Danıştay'ın görev kesin iade kararıyla dönmüştü. Murat Nemutlu 2007'de KOM Dairesi'nden Ankara Emniyeti'ne, 2008'de ise Afyon Emniyet Müdürlüğü'ne tayin edilmişti. Mustafa Aral da 2005'de KOM Dairesi'nden Kastamonu Emniyeti'ne gönderilmişti. 2005'ten beri KOM Daire Başkanı olan ve polis müdürlerinin tutuklandığı uyuşturucu operasyonunu da bizzat yürüten Ahmet Pek tarafından tayinleri çıkarılan Nemutlu ve Aral da, tıpkı Arslan gibi mahkeme kararıyla görevlerine iade edilmişti. Ancak yargı kararına rağmen görevlendirilmeleri yapılmayınca Nemutlu ve Aral, KOM Daire Başkanı Ahmet Pek ve diğer yöneticileri hakkında şikâyet dilekçesi de vermişti.

Cemaatçi akademisyen Önder Aytaç'ın yorumu

Polis Akademisi öğretim üyesi olmasının yanı sıra kamuoyunda daha çok cemaatçi kimliğiyle bilinen Önder Aytaç, bir dönem yazarı olduğu Taraf Gazetesinde "Emin Aslan aslansa 'Semiz Kuş' da ne?" başlıklı bir yazı kaleme almıştı[114]. Polis müdürlerinin adının karıştırıldığı olayı analiz eden Aytaç, emniyet camiasında Emin Arslan'ın nasıl tanındığıyla ilgili önemli tespitler yapıyordu. Gerçi sonradan, özellikle Hanefi Avcı'nın yazdığı kitaptan sonra bu yazısındaki tespitlere aykırı birçok başka yazı kaleme alsa da, yazının polis teşkilatında herkesin ortak görüşünü yansıtan Arslan'la ilgil bölümünde Aytaç şöyle demişti: *"Emin Arslan'ın devrimci kişiliği ve özellikle de onun hakkında medyada yer alan iddiaların sunuluşu, benim de bu söylenenlere 'inanmama' hakkımı kullanmama neden oluyor. Arslan; tabu kıran, kendisi ile çalışanları satmayan, yeniliklere açık, monşer ve dürüst birisidir. O 'korkak ve pusucu' değil, risk alabilen cesur birisidir. Yıllar önce Hürriyet'ten Kadir Ercan'ın 1. sayfadan sürmanşet olan 'İşte 5. kat çetesi' haberinden sonra; hakkında açılan soruşturmalarda bile; 'Ben, siz istiyorsunuz diye insanları harcayamam, dediklerinizi ispatlayın, hukuk tartsın ve değerlendirsin' deme yürekliliğini göstermiştir. Aynı direnci, 'Emniyet'te Alevi yapılanma var' diyenlere karşı da ifade etmiştir. 28 Şubat sürecindeki Polis Yüksek Şûrası'nda, Hanefi Avcı'nın 1. Sınıf Emniyet Müdürü olmasına karşı çıkan 'tatlı su demokratlarına' karşı da, onu savunup hakkını koruyan birisidir.*
Aslan, ne 'Semiz Kuş'a, ne 'Hacı Müdür'e, ne Karanlık derginin bile kendisinden özür dilediği 'özel güvenlik milyonerine', ne de AK Parti iktidarında 'hidayete eren müdürlere' benzer. İşte bu nedenle de Başbakan Erdoğan'ın da, Bakan Atalay'ın

[114] Taraf Gazetesi, 21 Eylül 2009

da adamıymış gibi davrananlara inat, kişilikli ve karakterli bir duruş sergiler. Ergenekon yanlısı yayınlara bilgiler servis eden 'Semiz Kuş'lara bile dokunulmayan bir yerde, Aslan hakkında sa(v)lananlara karşı ben, yargı son sözü söyleyene kadar, inanmama hakkımı kullanıyorum.
Tolga Şardan, Saygı Öztürk haberlerinde gözlemlediğimiz şekliyle, muhabirler, haber olacak Emniyetçi ile ilgili bilgileri önceden alıyorsa, burada bilin ki –bu dönemin- 'Semiz Kuş'u sayesinde medya üzerinden operasyon yapılıyordur. Emin Aslan'a karşı yapılan bu operasyonu, onun bu görevde kalması ile serbestçe at koşturamayan 'Semiz Kuş(lar)'da ve uzantısı menfaat çetesinde aramakta yarar vardır."

"Devrimci mi Karargâh mı?"

Devrimci Karargâh (DK) adı, Türkiye'nin siyasi çizgisini değiştiren Ergenekon soruşturmalarından sonra girdi ülke gündemine. Başta pek adını duyuramadığı iki eylem yaptı. Ama Bostancı'da yaşanan ve televizyon ekranlarından ilginç bir şekilde naklen yayınlanan saatler süren çatışma görüntüleriyle belleklerde yer etti. Bir emniyet müdürünün, Hanefi Avcı'nın Fethullah cemaatini hedef alan bir kitap yazmasından sonra bu örgüte yardım yataklık ettiği iddiasıyla tutuklanmasıyla da örgütün adı herkesin hafızasına kazındı adeta. Ama bir o kadar da soru işareti doğurmuştu. "Var mı yok mu?", "Kim bunlar?, "Devletin örgütü", "Ergenekon'un örgütü" ya da az da olsa "Gerçek devrimciler" olduklarına yönelik şehir efsaneleri aldı yürüdü. Bu efsanelerin hangisi gerçek bilmiyoruz. Ama özellikle son çevrelerde, pek açık dillendirilmese de ortada şaibeli bir durum olduğu da herkesin ortak fikri neredeyse. Gazeteci Gürkan Hacır da, "Tuhaf bir örgüt; Devrimci Karargâh"[115] başlıklı yazısında, *"Türkiye'nin 40 yıllık silahlı sol örgüt tarihine tepeden paraşütle iniverdi. 2008'de ilk eylemleriyle duyduk. Şimdi en çok konuştuğumuz örgüt oldu. Ne bir gelenekten geliyorlar, ne de bir tabanları var. Sosyalist solun içinde dostları yok. Bir yığın komplo ve dedikoduyla beraber solun alışık olmadığı bir yığın tuhaflıkla devrim yolunda (!) ilerliyorlar. Emniyet Müdürü Hanefi Avcı'nın tutuklanmasıyla beraber gözler bir anda DK örgütüne çevrildi. Peki, nereden çıktı bu örgüt?"* diyerek bu kuşkuları dile getiriyordu.
Bir dönem Sky Türk televizyonunda da program yapan Hacıroğlu, cezaevine girmeden önce konuk ettiği Sarp Kuray'ın[116] televizyon ekranlarından söylediklerini anımsatıyordu: *"Kuray, Devrimci Karargâh'ın öncülü sayılan 16 Haziran örgütünün lideri olmakla suçlanıyordu. TV ekranından bu örgütle yollarının nasıl ayrıldığını anlatmıştı. 'Örgütün 1990'lı yıllardaki bütün eylemlerinden beni sorumlu tuttular. Oysa eylemleri benim talimatım dışında*

[115] Akşam Gazetesi, 3 Ekim 2010
[116] SkyTürk, Gürkan Hacır ile Şimdiki Zaman, 10 Temmuz 2008

yapanlar şu an dışarıda rahatça geziyor. Bense tek suçlu olarak müebbet hapis aldım. Örgüt benim kontrolümden daha başında çıkmıştı. Beni hainlikle suçlayıp attılar. Örgüte bu kadar istihbarat nasıl geliyordu, ben de anlamadım zaten' demişti."

Gazeteci Ayça Söylemez de, bir internet sitesinde yayınlanan ve daha sonra bazı gazetelerin de kullandığı DK operasyonlarını irdeleyen, "Devrimci mi karargâh mı" başlıklı[117] analitik bir yazı kaleme almıştı. Söylemez, yazısında Sarp Kuray'ın o dönemki bazı yol arkadaşlarını İsyan ve Tevekkül adlı kitabında, *"1988 yılından sonra oluşturulan 16 Haziran Hareketi süreci ile başlayan tartışma 1991 yılında bir ayrışma ile noktalanmıştır. Bu tartışma sürecini en açık biçimde takip edebileceğiniz belge, yargılandığım mahkeme dosyalarındaki polise teslim edilen bantların çözümlenmeleriyle ortaya çıkan 480 sayfalık konuşma dokümanlarıdır. 1988'den 1991'e kadar aşağı yukarı günbegün, ülkedeki sorumlu kişiler (Serdar Kaya) tarafından bilgim dışında banda alınmış konuşmalarım kasetler halinde polisin eline geçmiştir"* diye anlattıktan sonra Kuray'ın bu kişilerin bir yıl sonra da tahliye olduklarını yazdığını da belirtti.

Devrimci tedrisattan geçmiş kahvehane üslubu

DK'nin internet sitesinde yer verilen bir yazıda örgütün nereden çıktığı, *"2005 yılının yaz aylarında, Bedrettin Hareketi ve 16 Haziran Hareketi kadrolarının Türkiye devrimci hareketinin dibe vurmuş konumu ve bundan çıkış yolları üzerine yaptıkları ilk tartışmalar, hızla savaşkan bir sosyalizm çizgisini devrimci bir direniş merkezi olan Kürt özgürlük çizgisiyle yoldaşlaştırarak Türkiye sosyalizminde egemenliğini sürdüren oportünizme ve reformizme alternatif devrimci bir yol çizme görevinde birleşik bir örgütsel yapı oluşturma kararına vardı"*[118] diye özetleniyordu. Ancak ne yaptıklarıyla eylemler ne de internet sitesi üzerinden haklarında çıkan haberlerle ilgili girdiği polemikler özellikle sosyalist sol ve hatta illegal örgütler gözünde dahi DK hakkındaki şaibeleri gidermeye yetmedi. Hele ki kullandığı üslup sosyalist solun alışıldık dilinden ve jargonundan hayli uzaktı. Bildirilerinde, açıklamalarında politik bir dilden ziyade, bol sloganla süslenmiş daha çok devrimci tedrisattan geçmiş bir kahvehane üslubunu barındıran söylemler bulunuyordu. Hanefi Avcı'nın da DK ile ilişkilendirilerek tutuklanmasıyla ilgili operasyonlardan sonra 24 Eylül 2010'da internet sitesinde yapılan açıklamada[119] bu çok açık görülüyordu. Mesela, Hanefi Avcı'yla DK arasındaki ilişkiyi kuran köprü vaziyetteki kişi olan Necdet Kılıç'la ilgili, "*Bu kişinin yapımızla herhangi bir bilinen ilişkisi ya da kaydı yoktur. Hele ki iddia edildiği gibi finansörümüz ise,*

[117] http://baskahaber.blogspot.com/2010/09/devrimci-mi-karargâh-m.html
[118] http://www.devrimciKarargâh.com/09nolu.html
[119] http://www.devrimcikarargâh.com/11nolu.html

yaşadığımız mali sıkıntılarımız üzerinden kolayca diyebiliriz ki, Allah onu nasıl biliyorsa öyle yapsın!" yazılmıştı. Sosyalist ya da devrimci sol çevrelerin kullandığı dilin aksine, hem yukarıda verilen örnekte hem de aynı açıklamada hem de, daha öncekilerde olduğu gibi Fethullah Gülen yine hedefte olduğu, "*Fethullahçı gericiliğin militan devrimciliği en ilkel yalanlarla kirletme çabası, sağdakileri geçtik, demokratından solcusuna tüm Türkiye liberallerinin devrim karşıtlıklarının ve korkularının doğal bir algısı olarak kolayca kabul gördüğü sürece, AKP'nin tasfiye etmeye niyetlendiği kim varsa DK yapılanmamıza dâhil edileceği ortadadır. Asıl korkumuz bu gidişle örgütte bize yer kalmayacağı üzerinedir"* denilen satırlara bakarak DK'de ince bir mizah olduğunu da söylemek mümkün. Kendileri dışında kalan sol yapıların da eleştirildiği aynı açıklamada, diğer sosyalist solun, üzerlerindeki şaibe nedeniyle kendilerini dışlamalarına ilişkin yazdıkları da hiç yabana atılır gibi değildi. Açıklamada Ankara, İstanbul ve İzmir'de operasyona yönelik yapılan protesto açıklamalarında Sosyalist Demokrasi Partisi (SDP) ve Toplumsal Özgürlük Platformu (TÖP) ile Red Dergisi ile Bilinç ve Gelecek Dergisi çalışanlarının anılırken DK'nin yayını olduğu öne sürülen Demokratik Dönüşüm dergisi çalışanlarıyla ilgili herhangi bir şey söylenmemesi, örgütün dışlanıyor olması eleştiriliyordu. Derginin, Türkiye'de uzun yıllardır unutulan ve unutturulmaya çalışılan "savaşkan sosyalizm anlayışını" ve bu anlayışın Kürt özgürlükçülüğü ile yoldaşlaşmasını savunduğu için "düşman" diye adlandırılan devlet tarafından hedef seçildiği belirtilen açıklamada şöyle deniliyordu:
"Sosyalist ortam, sırf bu dergi düşmanın gözünde Devrimci Karargâh'la ilişkilendiği için bu dergiyi savunan bir açıklama yapmaktan özellikle kaçınıyor. Demokratik Dönüşüm'ün yasaklanmış olmasına gerici iktidarın demokratik alanlara tecavüzüne karşı çıkma sorumluluğu ile tavır alınacağına, bunu böyle bir otosansüre gerekçe kılmak ya da başka sözlerle salonlarda su gibi okudukları Brecht'in ilgili şiirini mücadele alanlarında bir anda unutuvermek ise tam da statüko sosyalizminin meşrebine uygun bir tavır oluyor. Bu tavırla düşmana verilen mesaj açıktır: 'Bizim Devrimci Karargâh'ın gündemleştirmeye çalıştığı çizgi ile alakamız yoktur, biz cici sosyalistleriz'. Hayrını görsünler.
Devrim karşıtı, özü Laz İsmail'in 'ilerlemeci' TKP'sinde mayalanan Veysi Sarısözen, Devrimci Karargâh yapılanmasını 'varsa' parantezine alarak hakkımızda şaibe yaratmaya çalışan bir üslup kullanıyor. Oluşmasıyla ve eylemleriyle artık dost düşman herkesin bilgisi dâhilinde olan Devrimci Karargâh yapılanmasının varlığı, hele ki kurucu komutanının ağzından şehadetinin hemen öncesinde de ilan edilmişse bu harekete ve varlığına saygısızlık kimsenin haddi değildir… Doğrudur, Hareketimiz çıkış momentine uygun bir yeniden üretim sürecini henüz oluşturamamıştır. Türkiye devrimci hareketinin bugününde bu durumda olan; geçmiş militan çizgilerini sürdürmekten uzun süredir uzak düşmüş birçok örgüt mevcuttur… Devrimin savaşkan bir sosyalizm anlayışıyla gelişeceğini

ideolojik ve politik olarak inkâr edenler açısından bu, onların kendi sağ çizgilerinin doğruluğuna bir kanıt olarak değerlendirilebilir. Ama hiçbir öznel doğruluk iddiası, devrimci hareketlerin varlıklarını inkâr ve çizgilerini şaibe altına alma hakkını kimseye vermez."

DK= Bedreddini Hareketi+16 Haziran+Devrimci Sol

Örgütün, adıyla anılmadan önce, sol çevrelerde Bedreddini Hareketi diye bilindiğini söylemek mümkün. Ancak tarihsel geçmiş bağlamında değerlendirilirse 1980 öncesindeki Partizan Yolu hareketine kadar inilebilir. Zaten Partizan Yolu'nun kurucusu olan Serdar Kaya da şu anda DK'nin lideri olarak anılıyor. Ancak DK'nin 30 yıllık geçmişe sahip örgütsel ve ideolojik bir birikimin sonucu çıkmış bir yapılanma olduğunu söylemek zor. Ergenekon soruşturmalarının Amirallere Suikast iddianamesi diye bilinen dosyasındaki ek delil klasörleri arasında yer alan, İstanbul Terörle Mücadele Şube Müdürlüğü'nce hazırlanan 9 Aralık 2009 tarihli rapor, DK'nin kuruluşuyla ilgili bilgiler içeriyordu. Rapora göre DK'nin kökeni Partizan Yolu'nun içinden çıkma, Sarp Kuray'ın[120] liderliğindeki 16 Haziran Hareketiydi. 1988'de Paris'te yapılan bir toplantıyla kuruluşunu ilan eden bu örgütün darbede deşifre olmamış kadroları Lübnan'da Bekaa kamplarında silahlı eğitim alıp Türkiye'de birçok silahlı ve bombalı saldırı gerçekleştirse de 1990 yılındaki operasyonlarla çökertilmişti. Örgütün Türkiye'deki lideri Serdar Kaya ve eylemleri gerçekleştiren askeri kadrosu da tutuklanmıştı. Serdar Kaya'nın cezaevinden, Paris'te bulunan Sarp Kuray'a gönderdiği mektupta ağır eleştiriler yöneltmesi sonucu dağılma yaşandı. Yunanistan'da 1991'de yapılan kongreyle de Kuray ve bir grup arkadaşı örgütten ayrıldı. Kuray, örgütün o dönem Türkiye'de bulunan lideri Serdar Kaya'nın kendisine gönderdiği örgütsel raporlar yüzünden yargılandığı davada verilen müebbet hapis cezasını Yargıtay'ın da onaylamasından sonra 2010 yılında, Fransa'dan Türkiye'ye döndükten 10 yıl sonra tutuklanarak cezaevine konuldu. Bu arada Serdar Kaya tutuksuz yargılanmak üzere serbest bırakılınca Hollanda'ya kaçtı.

---

[120] Eski Ankara Valisi Enver Kuray'ın oğlu olan Sarp Kuray'ın dayısı da Yassıada duruşmalarının savcısı Ömer Egesel'di. Hukuk Fakültesi ve Deniz Harp Okulu'nu bitirse de sol sosyalist faaliyetlerinden ötürü 1965'te ordudan atıldı. Fikirlerinden etkilendiği Doktor Hikmet Kıvılcımlı çizgisini savunan bir taraftar grubu oluşturdu. 1969'da Fikir Kulüpleri Federasyonu (FKF) ve Dev-Genç içerisindeki faaliyetler yürüten Kuray, 1971 darbesinden sonra tutuklandı. İdam istemiyle yargılanıp 24 yıl ceza alsa da 4 yıl tutukluluğun ardından 1975 yılında çıkan özel afla serbest bırakıldı. Daha sonra da yurtdışına çıktı. Kuray ve arkadaşları yurtdışındayken kurduğu Partizan Yolu isimli örgüt 1988'de yapılan toplantıyla kendini feshettiğini duyurdu. Örgüt 15-16 Haziran işçi hareketlerinden esinlenerek 16 Haziran Hareketi adıyla yoluna devam etti. 1990'da çökertilirken örgütten ertesi yıl da Kuray tasfiye edildi. Daha sonra Türkiye'ye dönen ve bir finans şirketi kurup yöneten ancak iflas eden Kuray, 30 Ekim 2008'de SHP'ye katılmış ve Parti Meclisi üyeliğine seçilmişti. Ancak Kuray 16 Haziran örgütünü kurup yönettiği ve örgüt adına öldürme, yaralama ve bombalama gibi çok sayıda eylemin talimatını verdiği gerekçesiyle çarptırıldığı müebbet hapis cezasının Yargıtay'da onaylanmasından sonra 4 Şubat 2009'da tutuklandı.

Bu arada 1999'da Sosyalist İşçi Partisi'nden (SİP) ayrılan ve Sosyalist Birlik Hareketi (SBH) diye anılan grup, aralarında Bostancı çatışmasında öldürülen Orhan Yılmazkaya'nın da bulunduğu yapıyla bir araya gelip Gerçek Çevresi adıyla faaliyet yürütmeye başlamıştı. 2004'de Bedreddin Hareketi adını alarak aynı isimle bir de dergi çıkaran grup kısa süre sonra silahlı mücadele yürütülüp yürütülmeyeceği konusundaki fikir ayrılığı nedeniyle yılın sonuna doğru kendini feshetti. Silahlı mücadele yanlısı olmayanlar Özgürlük ve Dayanışma Partisi (ÖDP) içinden ayrılan bir grubun 2002 yılında kurduğu Sosyalist Demokrasi Partisi (SDP) içinde faaliyet göstermeye devam etti. Zaten, Hanefi Avcı'nın da dâhil olduğu operasyonlarda SDP'li grupla Devrimci Karargâh arasındaki ilişki de buradan yola çıkılarak kurulmuştu. Orhan Yılmazkaya'nın bilgisayarında Bedrettin Hareketine ilişkin yazıların arasında, "SDP içinde faaliyet yürüten arkadaşların bulunduğuna" dair ibareler üzerine de her haliyle komplo olduğu belli olan bir operasyonla SDP'liler bu örgüt soruşturmasına dâhil edilmiş oldu.
Bedrettin Hareketi içinde Orhan Yılmazkaya ile birlikte silahlı mücadeleyi savunanlar kendilerine lojistik destek sağlayan PKK'nın önce İran sonra da Kuzey Irak'taki kamplarında askeri ve teorik eğitim aldı. Bedrettin Hareketi kadroları, 16 Haziran örgütünün yeniden canlandırılması için faaliyete geçen ekiple bir araya gelerek 2005 yazında DK adını aldı. Örgüt üyeleri 2008 yılında tekrar Türkiye'ye döndü. Aynı yılın sonunda da DK'ye, Devrimci Sol[121] Bedri Yağan grubu da katıldı. Polis raporlarına göre de sonradan TKP/K (SODAP) ve DSİH (Kaldıraç) örgütleri ile TİKKO ve PKK'dan ayrılanlar kimi militanlar da bu örgüte katıldı. Örgütün silahlı eylemler yapan askeri kadrosu Bekaa'da bulunan kamplarda askeri eğitim gördüğü için PKK'nın üst düzey kadrosu ile kurdukları ilişkiyi günümüze kadar sürdürdü. Siyaseten de PKK çizgisine yakın duran DK, bildirilerinde Kürt mücadelesine verdiği desteği de hiçbir zaman gizlemedi.

Devrimci Karargâh Kimin Karargâhı?

Örgütün, kendi adına açtığı internet sitesi İngilizcede şirket anlamına gelen company sözcüğünün kısaltması olan "com" uzantılıydı. Basit bir ayrıntı gibi görünse de antikapitalist, emekçi sınıfın mücadelesini verdiğini iddia eden bir örgütün, benzer siyasetleri savunanların yaptığı gibi "net, info, org" yerine "com"

[121] 1978 yılında kurulan ve Dev-Sol olarak da bilinen Devrimci Sol, 12 Eylül 1980 öncesinde pek çok saldırı olayına karıştı. 1989'dan itibaren tekrar saldırılarını arttıran Dev-Sol içerisinde Bedri Yağan ile Dursun Karataş arasında başlayan liderlik mücadelesi iç savaşa dönüştü. İki tarafın yanlıları arasında ölümlerle ve yaralanmalarla sonuçlanan çatışmalar oldu. Örgüt içindeki bölünmeyi değerlendiren güvenlik güçleri 1992 yılından itibaren peş peşe yaptıkları operasyonlarla başta Yağan olmak üzere pek çok örgüt liderinin öldürüldüğü operasyonlara imza attı. Ciddi yargısız infaz suçlamaları yapına operasyonlardan sağ kurtulanlar da cezaevine konuldu. Örgüt içinde devam eden ayrışma sonunda Dursun Karataş ve taraftarları 1994 yılında DHKP-C adını alarak yoluna devam etti. Az sayıdaki Yağan'cı kadrolar da Dev-Sol adını kullanmaya devam etti.

şeklinde bir adresi alması hayli garipti. Hollanda Amsterdam'dan sunucu hizmeti sağlayan bir şirketten alınan www.devrimcikarargâh.com adresini Mahir Çayan ve Deniz Gezmiş'ten türetildiği anlaşılan Mahir Deniz ismiyle alan kişi adres olarak da İstanbul Emniyet Müdürlüğü'ne komşu olan Vatan Caddesi No:121 adresini vermişti. Ergenekon'la bağlantılı olduğu öne sürülen örgütün internet sitesinin faaliyete başladığı tarih de Ergenekon'un ilk iddianamesinin açıklandığı 14 Temmuz 2008'den bir ay öncesine 12 Haziran 2008'e aitti. Herhangi bir siyasi geçmişi, örgütsel altyapısı, kadrosu, kendini tanımladığı ideolojik bir belge doküman bulunmayan örgütle ilgili bu kuşkular polis tarafından hazırlanan bir raporda da dile getirilmişti. İnternet sitesini açmasından 2 ay sonra da ilk eylemini yapan DK örgütüyle ilgili İstanbul Emniyeti Terörle Mücadele Şube Müdürlüğü tarafından hazırlanan 9 Aralık 2009 tarihli, "Devrimci Karargâh Terör Örgütü Ergenekon Bağlantısı Değerlendirme Raporu" nda internet sitesinde ve yapılan operasyonlarda ele geçirilen dijital malzemelerde örgütün herhangi bir tüzük, mali yapısı, özeleştiri, görevlendirme türü belge ya da bulgulara rastlanılmadığı belirtiliyordu. Tüzük ve programının bulunmamasının örgüt hakkında şüphe uyandırdığı vurgulanan raporda şöyle deniliyordu:

"Özellikle sol örgütler, fikir birliği içindeki yandaşları ile bir araya gelerek kuracakları örgüt hakkında geniş tahliller ve stratejiler ortaya koyarlar. Tartışmalar ve öneriler getirirler. Anlaşma halinde örgütün ismini, bayrağını belirleyerek tüzük üzerinde çalışma yaparlar. Tüzük neticelenince kongre yapılarak genel sekreter, MK (merkez komite) üyeleri ve görevlendirmelerle örgütün yapısı belirlenir. Legal-illegal kuruluşlar, yayın kurulu oluşturulur, mali yapısı ele alınarak kongre sonuçlandırılır. Yapılan bu aşamalar örgütün tarihi açısından raporlanarak arşivlenir. İnternet ortamında da örgütün programı, amacı ve tüzüğü ile illegal yayınlarına yer verildiği hep görülmüştür. Oysaki DK herhangi bir kongre yapmayarak tüzük ve programları ile organlarını oluşturmadan büyük çaplı eylemlere başlamıştır. Ayrıca bünyesinde bulunan 16 Haziran Hareketi ile Bedreddini Hareketi'nin 2005 yılının yaz aylarında birleşmesinde ve DK ismi ile ortaya çıktıktan sonra Devrimci Sol örgütü ile birleşmesinde herhangi bir kongre emareleri bulunamamıştır. Yine örgütün kuruluş aşamasında yapmış olduğu açıklamalarda amacının 'Türkiye'de devrimci yapıyı bir araya getirme ve birleştirme" olduğunu açıklamasında da büyük çelişki vardır. Bu çelişkinin başında; devrimci yapının ideolojisinin, komünizm ve komünist fikir adamlarının (Karl Marx, Lenin, Mao vb) ideolojilerinden yola çıkarak, Türkiye'deki sol örgütleri bir araya getirmesi lazım iken, örgütün açıklamalarında bu keskin durum bulunmamaktadır. Terör örgütüne yönelik olarak yapılan operasyonlarda ele geçirilen belgeler ve örgüt mensuplarının yapılan iletişim tespitlerinde örgütün hali hazırda mevcut bir altyapısını olmadığı görülmüştür. Örgütün ismini duyurduğu tarihle birlikte başlayan eylemlerinde hedeflerinin daha önce sol örgütlerde pek

rastlanılmayan türde sansasyonel boyutta olduğu, sol örgütlerin genelde sivil halk ayrımı yaparken DK'nin bu ayrımı yapmadığı, eylemlerinde yüksek düzeyde patlayıcı kullanarak sivil insan kalabalığının bulunduğu hedeflere yöneldiği görülmüştür."

Selimiye Kışlasına havan mermisi

Türkiye'de PKK dışında en çok silahlı eyleme girişen örgüt olan DHKP-C, ardı ardına yediği operasyonlar ve kadrolarının cezaevlerinde ya da birçoğunda yargısız infaz kuşkusu dile getirilen çatışmalarda ölmüştü. Özellikle batı kentlerinde silahlı ve bombalı saldırılar düzenleyen örgüt, lideri Dursun Karataş'ın da kanserden ölmesinden sonra sessizliğe gömülmüştü. Derken 2008 yılında adını ilk kez Selimiye Kışlası'na yönelik havan toplu saldırıyla duyuran bir örgüt, Devrimci Karargâh (DK) ortaya çıktı. Silahlı mücadele yürüten sol örgütler, eğer yeni kurulduysa ortaya çıkışını mutlaka sansasyonel bir eyleme yaparlardı. DK'de geleneği bozmadı ama polis raporunda da dile getirildiği gibi sivil halk ayrımı yapmamıştı. 7 Ağustos 2008 günü Üsküdar Karacaahmet Mezarlığı'ndan ateşlenen el yapımı 4 havan mermisi, hedeflenen yer olan 1. Ordu Komutanlığı'nın bulunduğu Selimiye Kışlası'na değil, 300 metre uzaktaki Üsküdar Belediyesi ek hizmet binasının bahçesindeki çöp konteynırına isabet etmiş ve 4 kişinin yaralanmasına neden olmuştu. Diğerleri de mezarlıktaki ağaçlara isabet edip patlamıştı. Bu olaydan 4 ay sonra da örgütün hedefi AKP İstanbul İl Başkanlığı binası oldu. 1 Aralık 2008 günü, binanın giriş katında patlayan parça tesirli bomba 4'ü polis 10 kişinin yaralanmasına yol açtı, Yaralılardan polis memuru Hüsnü Uyan bir kaç hafta sonra da tedavi gördüğü hastanede öldü. Bu saldırının organize ediliş biçimi ise biraz garipti. İddiaya göre DK militanları, Sütlüce'deki AKP il merkezindeki bir güvenlik görevlisinin internetten cep telefonu siparişi verdiğini tespit etmişlerdi. Eylemden iki gün önce, deneme amaçlı olarak AKP il binasına tesadüfen tanışılan bir kurye olan İbrahim Şahin aracılığıyla kitap gönderildi. Saldırı günü de kurye Şahin'e yeniden telefon açılarak yine AKP'ye bir paket gönderileceği söylendi. İçinde bomba olan paketi, sipariş edilen cep telefonuymuş gibi görevlinin adına gönderilmişti. Kurye Şahin'in paket teslim edip ayrılmasından kısa süre sonra da patlama meydana gelmişti. Teslimat kâğıdına kendi kimlik bilgilerin yazdığı için Şahin gözaltına alınarak tutuklandı.

Antisemitik bir örgüt

12 Ocak 2009'da ise örgütün hedefinde bu kez İsrail sermayeli Bank Pozitif vardı. Bankanın İstanbul 4. Levent şubesine gece düzenlenen bombalı saldırıda maddi hasar meydana gelmişti. Her üç saldırıyı da internet yoluyla DK üstlenmişti. Bank

Pozitif'e yönelik saldırıdan sonra yayınlanan bildiride kullanılan dil ise buram buram antisemitizm kokuyordu: *"Selam Olsun İstanbul'dan Gazze'ye"* başlıklı bildiride[122], *Bank Pozitif'in İsrail'in en büyük bankası olan Bank Hapoalim'in Türkiye ayağı olduğu belirtilerek, "Siyonist finans kuruluşu Bank Hapoalim, 2005 yılında Türkiye'ye girmiş, 2008 Mart ayındaki sermaye artışıyla Bank Pozitif'teki payını yüzde 65'e yükseltmiştir. BankPozitif, halis muhlis Siyonist İsrail bankasıdır. Bankanın hâlihazırdaki 9 kişilik yönetim kurulu üyelerinin beşi İsrail vatandaşı, birisinin adı ise Zion Kenan'dır. İlişki bu kadar nettir… Devrimci Karargâh, Siyonist İsrail devletiyle girişilen her tür askeri, ekonomik, kültürel ilişkiyi hedef alma kararlılığındadır. Bunu daha önce değişik vesilelerle dile getiren örgütümüz, bu sözünü tutmuş olmanın huzuru içindedir. Ama dahası da gelecektir. Buradan, İsrail'le ilişki geliştiren her Türkiye cumhuriyeti vatandaşını ve kurumunu, özel-kamu ayrımı yapmadan uyarıyoruz. İlişkilerinize bir an önce son verin. Aynen ırkçı hükümet döneminde Güney Afrika'ya yapıldığı gibi, İsrail de her tür araçla boykot edilmelidir. Akademisyenler ortak bilimsel çalışma yapmamalı, iş adamları üç beş kanlı kuruş kazanıp Gazze'de çocukların katlini finanse etmekten vazgeçmeli, sporcular İsrailli sporcularla maç yapmamalıdır"* deniliyordu.

Türkiye solunun örgütlerinin İsrail'in Siyonizm eksenli politikalarına ve Filistin'de yaşanan insan hakları ihlallerini yönelik karşı tutumu biliniyordu ancak ilk kez resmi sivil ayrımı yapmadan herkesin hedef olacağın söyleyen bir örgüt ortaya çıkmıştı. Örgütün genel çizgisi ve kullandığı dilde de sürekli antisemitizm vurgusu ve İsrail düşmanlığı öne çıkarılıyordu. Hatta örgütün hemen sonra yayınladığı bir başka bildiride ise Türkiye solunun İsrail'e karşı tutumu sert biçimde eleştiriliyordu.

DK'nin internet sitesinde yer alan, "Kahrolsun emperyalizm ve siyonizm" sloganını başlığa taşıdıkları yazı da[123] yine örgütün antisemitik tutumuna atıf yapabileceğimiz bir diğer örnek. Yazıda, *"Yahudinin sırrını onun dininde aramayalım, dininin sırrını gerçek Yahudide arayalım.*

Yahudiliğin seküler temeli nedir? Pratik ihtiyaç, kendi çıkarı.

Yahudinin dünyevi dini nedir? Tüccarlık.

Dünyevi Tanrısı nedir? Para.

Tamam o halde!

Tüccarlıktan ve paradan, bunun sonucunda da pratik, gerçek Yahudilikten kurtuluş, zamanımızın öz-kurtuluşu olurdu.

Dolayısıyla Yahudiliği şimdiki zamanın genel bir toplum karşıtı unsuru olarak; tarihsel gelişimin bugünkü yüksek seviyesinde zorunlu olarak çözülmeye başlaması gereken bir unsur olarak görüyoruz

---

[122] http://www.devrimciKarargâh.com/05nolu.html

[123] http://www.devrimciKarargâh.com/filistin.html

Son tahlilde insanlığın Yahudilikten kurtuluşu, Yahudilerin de kurtuluşudur…" diye Karl Marx'ın, "Yahudi Meselesi"[124] *adlı eserine atıf yapıldıktan sonra, "Dünyada Yahudiliği besleyip büyüten emperyalizmdir. Bu demektir ki aslında dünyada emperyalizmi yıkmak Yahudiliği yok etmekten, Yahudiliği yok etmek emperyalizmi yıkmaktan ayrı ele alınamaz. Uluslararası proletaryanın zaferi emperyalizmi ve Yahudiliği tarihe gömdüğü gün gerçekleşmiş olacaktır"* deniliyordu.

Türkiye devrimci soluna Siyonizm eleştirisi

Ardı ardına yaşanan bombalı saldırılardan sonra İstanbul polisinin yaptığı operasyonlarda DK örgütü üyesi olduğu öne sürülen 8 kişi gözaltına alınmıştı. Polis 13 Ocak 2009'da yapılan operasyonlar sonucunda gözaltına aldığı kişilerin, 1'nci Ordu Komutanlığı Selimiye Kışlası'na havan saldırısı ve AKP İl Merkezi'ne bombalı saldırı olaylarıyla ilgileri olduğu öne sürüyordu.
Saldırılardan sonra yapılan çalışmalarda ise örgütle ilgili oldukları ve saldırıları koordine ettiği öne sürülen Cemal Bozkurt ile birlikte 8 kişi gözaltına alınmıştı. AKP il binasına bombalı paket götüren kurye İbrahim Şahin'in, paketi kendisine veren kişi olarak teşhis ettiği Bozkurt tutuklanırken, diğer zanlılar serbest bırakıldı. Sözkonusu bildiri de bu operasyonlardan sonra yayınlandı. "Tel Aviv'in Saldırısı Püskürtüldü"[125] başlıklı bildiride sözkonusu operasyonların İsrail Bankası'nın hedef olmasından sonra yapıldığı belirtilerek, *"Yahudi sermayesinin merkezine saldırımız İstanbul'dan Gazze'deki direnişi selamlamak içindi, TC hükümetinin DK'ye yönelik saldırısı Tel Aviv'den İstanbul'daki Filistin halkının kurtuluş mücadelesine verilen desteği söndürmek içindi"* denildikten sonra genel olarak Türkiye solu özelde de kendini devrimci diye tanımlayan sol çevreler şöyle eleştiriliyordu: *"Devrimci geçmişine öykünmelerle kattığı, uğruna şehitler verdiği Filistin direnişi için ne yaptı? Hamas'ı İslamcı olduğu için beğenmeyen Kemalizm inmeli laisist, modernist bilincinin prangalarına mı tutsaktı? Kendisini Yunanistan'daki direnişe yakın gördüğü kadar Gazze'deki direnişten uzak tutacak kertede doğu halklarına sırtını dönmüş batı hayranı, Tanzimat solcusu kimliğinden bu kadar mı hoşnuttu? Ya da emperyalist-siyonist beyaz terörün terbiyesiyle, 'halkların kardeşliği' adına Yahudi devletinin bekasını tanıyacak kertede ideolojik-politik rönesanslara uğrayıp ikinci enternasyonal solculuğuyla mı bütünleşmişti? Bununla, yakın günlerin emperyalist-siyonist saldırganlıklarını meşru göreceklerini*

---

[124] Dedesi hahambaşı, babası ise Protestanlığa dönmüş görünerek mesleği olan avukatlığı yapabilen ve haliyle kendiside Yahudi olan Karl Marx elbette bugünkü yaygınlıkta bilinen anlamda bir antisemitist değildi. Ama Marx, ısrarlı biçimde modernitede kötü olan her şeyin kaynağının Yahudilik olduğunu öne sürerdi. Marx, Yahudi meselesi eserinde "Paraya tapan Yahudi" tasviriyle, hem insanın bencilleşmesine hem de paranın tanrılaştırılmasından yola çıkarak kapitalizme yönelik ciddi eleştiri yöneltir.

[125] http://www.devrimciKarargâh.com/06nolu.html

şimdiden teyid altına mı almış oluyorlardı?... Devrimci olmanın ahlakı sizi içinizden yakalamıyorsa, sözler yetersiz kalır."

Tartışmalı bir örgüt haline geldi

Bu üç eyleme karşın yine de DK, ilgilileri dışında kimsenin aklında yer etmedi. Ta ki 27 Nisan 2009'da Bostancı'da yaşanan ve televizyon kanallarından naklen yayınlanan çatışmaya kadar. Örgütün kurucularından Orhan Yılmazkaya adlı DK militanı, polislerle saatler süren çatışma sonunda öldürülmüştü. 7 kişinin yaralandığı çatışmada Başkomiser Semih Balaban ile çatışmayı izleyen Mazlum Şeker isimli çocuk da hayatını kaybetmişti. Sonra seri operasyonlar yapılmış ve birçok kişi gözaltına alınmış ya da tutuklanmıştı. DK'nin adını, eğer kaldıysa duymayanlara da duyuran, elbette Hanefi Avcı'nın, bu örgüte yardım yataklık ettiği iddiasıyla gözaltına alınıp 28 Eylül 2010'da tutuklanması oldu. İddialara göre Hanefi Avcı, yakın arkadaşım dediği Necdet Kılıç'ın DK örgütünün yöneticisi olduğu iddiasıyla gözaltına alınmasından sonra kendisi de örgüte yardım etmek ve hazırlık soruşturmasını ihlal etmek iddiasıyla tutuklanmıştı. İşte bu iki sansasyonel olaydan sonra da adı, bildirilerinde savunduğu mücadelede izleyeceğini duyurduğu sertlik, antisemitik dili ve ortaya çıkan bağlantıları nedeniyle bir çok kişinin varlığından bile şüphe ettiği ya da varsa "devlet güdümlü" olduğuna inanılan bir örgüt haline geldi Devrimci Karargâh. Liderliğini yurtdışında bulunan Serdar Kaya'nın yaptığı öne sürülen DK, sol örgütler arasında da tartışma konusuydu. Herkes böyle bir örgütün kurulduğundan, var olduğundan, kendilerine lojistik destek veren PKK kamplarında silahlı eğitimler yaptıklarından ve yurtdışındaki örgütlenmesinden haberdardı ama soru işaretleri de vardı. Bu soru işaretlerine hem neden olan hem de arttıransa örgütün Ergenekon'la ilintili olduğuna dair çıkan haberlerdi.

Cemaat medyası tedavüle soktu

Bostancı'daki çatışmadan bir süre önce DK adı, başta STV Haber olmak üzere cemaat medyasında sıkça dile getirilmişti. Ergenekon'un birinci iddianamesinden yola çıkılarak hazırlanan ilk haber 20 Mart 2009 günü yayınlandı. "Şok ifadeler"[126] başlığıyla duyurulun haberde bazı örgütlerin Ergenekon'la bağının ortaya çıktığı sürülerek yeni bir örgütün, DK'nin devreye sokulduğu öne sürülüyordu. "Şiddet eylemlerinde bulunan Hizbullah, PKK, DHKP-C, MLKP gibi terör örgütlerinin Ergenekon bağlantıları ortaya çıktı. Terör örgütlerinden kopmalar yaşanıyor. Teröre bulaşmış kitleler kendi içlerinde sorgulamalara başladılar. Bütün bu

[126] http://www.samanyoluhaber.com/h_224589_sok-ifadeler---izle.html

kaçışları yeni ve adı kirlenmemiş bir örgüt etrafında toparlamak ve ülkemizde akan kanı devam ettirmek için DK diye bir örgüt çıkarılmıştır" denilen haberde örgütün uyuşturucu kaçakçıları tarafından finanse edildiği öne sürülüyordu. 1998'de Nizamettin Baybaşin ile birlikte uyuşturucu kaçakçılığı yapma suçundan Hollanda'da, 2007'de de da kokain satma suçundan Türkiye'de yakalanarak tutuklanan bir uyuşturucu kaçakçısının ifadelerine dayanılarak hazırlandığı söylenen haberde, "Ben bazı devlet görevlileriyle görüşüyorum. Aldığım talimat doğrultusunda ve onların bilgisi dâhilinde uyuşturucu kaçakçılığı yaparak DK terör örgütünü finanse ediyorum" diye ifade verdiği de iddia ediliyordu. Ergenekon davasında gizli tanık olan uyuşturucu satıcısının ifadelerinde DK'nin eylem planlarının da geçtiği belirtilen haberde, örgütün alınan karar doğrultusunda dağda asker öldürmekle bir yere varılamayacağı ve Güngören eylemine[127] benzer şekilde şehirlerde kanlı eylemler gerçekleştirilerek kamuoyu oluşturulmak istendiği öne sürülüyordu. İfadelerde DK'nin bazı sendikalarla bağlantılı olduğu iddia edilerek, *"DK terör örgütü mevcut hükümete karşı şiddet eylemlerini tırmandırırken, legal alandaki uzantıları olan sendikalar da işçileri hareketlendireceklerdi. Legal ve illegal eylemler birbirlerini destekler tarzda devam ettirilerek bu şekilde sonuç alınması amaçlanıyor"* deniliyordu.

Desa direnişini de Ergenekon örgütlemiş!!!

Aynı haber kanalı kısa süre sonra da bu "acar gazetecilik" başarısına devam etti. Bir gün önceki haberinin kaynağı olan "muteber gizli tanığın" ifadelerinde geçen Ergenekon bağlantılı sendika ve AKP hükümetini zor durumda bırakacak olan işçi eyleminin de adı konulmuştu: Deri-İş Sendikası ve Desa direnişi.[128] Fethullah Gülen cemaatine bağlı STV Haber kanalında 22 Mart 2009 günü yayınlanan haber "ETÖ'den akılalmaz oyunlar"[129] başlıklıydı. Haberde öne sürülen ve bolca Ergenekon sosuna bulanmış iddialar deyim yerindeyse deli saçması gibiydi. Her ne kadar iddia olsa da, Ergenekon'la ilgili olduğu için kesin doğrular içeriyormuş gibi sunulan haberde, "Ergenekon Terör Örgütü'nün, bazı sendikaları kullanarak işçiler

---

[127] Güngören'de 27 Temmuz 2008'de bir çöp konteynırı ve yakınına konulan iki ayrı bombanın patlaması sonucu biri doğmamış bebek 18 kişi ölmüş, 54 kişi de yaralanmıştı. PKK'nin düzenlediği öne sürülen saldırıdan sonra gözaltına alınanlardan 9 kişi hakkında İstanbul 2. Ağır Ceza Mahkemesi'nde dava açılmıştı. Ancak olayla ilgileri olmadığını belirten zanlılara da bombalı saldırıdan değil, PKK örgütü üyeliğinden dava açılması soru işareti doğurmuştu. Saldırının asil failinin de yakalanamadığı açıklanmıştı.

[128] Deri işçisi Emine Arslan, 8 yıl boyunca çalıştığı DESA'nın İstanbul Sefaköy'deki fabrikasından Türkiye Deri-İŞ Sendikası'na üye olduğu ve diğer işçileri örgütlediği için 2008 Temmuzunda, hak ettiği alacakları da ödenmeden işten çıkarıldı. Düzce'deki fabrikadan da 41 işçe aynı gerekçelerle işten atıldı. Düzce'deki işçiler 418, direnişin sembol ismi olan Emine Arslan da Sefaköy'de 352 gün boyunca fabrikanın önünde her gün çadır kurarak eylem yaptı. Uluslar arası kamuoyundan da destek gören eylemler sürerken açılan davalar işçiler lehine sonuçlandı. Yargıtay'ın işçilerin haklı bulunduğu işe iade davasını onaması üzerine de eylem sona erdi.

[129] http://www.samanyoluhaber.com/ShowNews.aspx?NewsId=224717&AspxAutoDetectCookieSupport=1

üzerinden akıl almaz oyunlar tezgâhladıkları ortaya çıktı" deniliyordu. Ergenekon'un gizli tanıklarına dayandırılan haberde anlatılanlara göre Ergenekon'a bağlı DK örgütü, sendikalar aracılığıyla işçileri sokağa dökecek ve kargaşa çıkaracaktı. Böylece legal eylemler illegal eylemlerle desteklenerek hükümet zor durumda bırakılacaktı. Gizli tanığa göre terör örgütü, mevcut hükümete karşı şiddet eylemlerini tırmandırırken, legal alandaki uzantıları işçileri hareketlendireceklerdi. Tüm bunlar anlatılırken, ekranda ise yüzü maskeli bir kişi gösterilerek habere inandırıcılık katılmaya çalışılıyordu. Bir süre daha örgüt hakkında bilgi veren haberde, *"Sendikaların desteği ile işçilerin işsiz kalmasını ve böylece krizin derinleşmesini planlayan Ergenekon'un oyunu, gizli tanık ifadelerinde ayrıntılı bir şekilde yer alıyor. Türkiye'nin en önemli deri firmalarından birinin yönetim kurulu başkanı, oynanan sendika oyunun bakın nasıl anlatıyor"* denilerek söz DESA deriye getiriliyordu.

"İşte bu tezgâh, Türkiye'nin en köklü tekstil firmalarından Desa Deri'de de uygulanmaya çalışılmış. Çok iyi şartlarda çalışan işçilerin bir kısmı ortada hiçbir sorun yokken iş yavaşlatmaya başlamış" denildikten sonra da söz Desa patronu Melih Çelet'e veriliyordu. Çelet de sanki işçiler ve sendika Ergenekoncuymuş gibi konuşuyordu.: "Bir anda çok iyi giden huzurlu bir iş ortamı, bir takım işi yavaşlatma işi bozmayla ilgili bazı arkadaşlarımız tarafından bu hareketler başlayınca ilk önce uyarılarımızı yaptık. Tekrar aynı huzuru ve iş etiği açısından gerekli iş ortamına tekrar dönülmesi için çaba gösterdik... İş akdi feshedilenler kapının önüne çıktılar ve bir direniş başlattılar. Bu direniş sırasında ve kendilerinin sendika mensubu olduklarını ve bundan dolayı da iş akitlerinin feshedildiği savı ile firmaya karşı dava açtı… Bunlardan bir kısmı sendika mensubuymuş bir kısmı da iş akdi feshedildikten sonra aynı gün ve ertesi gün sendika mensubu olmuş."

Herhangi bir belgeye, resmi bir bilgiye dayanmayan bu haberle, fabrikasında çalışan işçileri sendikaya üye oldukları için işten atan Desa Deri patronu STV ekranlarından aklanmaya çalışılıyordu. Desa Deri'deki direnişin sembol ismi haline gelen ve haberde Ergenekon'la ilintili olduğu iması yapılan Emine Arslan bir basın toplantısı yaptı. Patronunun kendisine daha önce de vatan haini ve terörist dediğini aktaran Arslan, *"Tamamen yalan ve uydurma bu habere göre anayasal hakkımı kullanmak suç gibi gösterilmiş. Peki, bu hakkı kullanmanın engellenmesi suç değil mi? Madem işyerinde huzur vardı neden öğlen yemeğine çıkarmıyordu, neden günlerce evimize gidemiyorduk, neden emeğimizin hakkını alamıyorduk. İşsizlik korkusundan işçiler sesini çıkarmayınca o da huzur var sanmış galiba"* diyordu. Kısa süre sonra cemaat medyasının assolisti Zaman Gazetesi de koroya dâhil oluyordu. Fatih Uğur imzalı, "Müthiş iddia: Devrimci Karargâh'ı Ergenekon

kurdu”[130] başlıklı haber aslında STV Haber’de yayımlananla aynı içerikteydi. Cemaatin televizyonunda görsel olarak hazırlanan haber, Zaman gazetesi aracılığıyla da bu kez yazılı hale getirilmiş ve DK’nin, *“Ergenekon'un kullandığı PKK, Hizbullah, DHKP/C ve MLKP gibi terör örgütlerinin işlevsizleştiği gerekçesiyle kurulduğu”* öne sürülmüştü. Haberdeki bir başka ayrıntı ise, Zaman gazetesinde de tıpkı diğer medya organlarında olduğu gibi daha önce PKK’nın yaptığı yazılan Güngören saldırısını bu kez DK’nin yaptığı öne sürülüyordu. Gözaltına alınan gizli tanık ve sanık ifadelerine göre yazıldığı belirtilen haberde Güngören saldırısı Ergenekon’la da bağ kurularak şöyle yer aldı: *“Ergenekon terör örgütü soruşturması kapsamındaki 7. dalga, 1 Temmuz 2008'de gerçekleştirildi. Emekli orgeneraller Şener Eruygur ve Hurşit Tolon'un da aralarında bulunduğu çok sayıda kişi gözaltına alındı. Söz konusu operasyondan 26 gün sonra, 27 Temmuz 2008'de İstanbul Güngören'de korkunç bir bombalı saldırı düzenlendi.”*

Fethullah Gülen’e Siyonist yakıştırması

STV Haber’le başlayıp Zaman gazetesiyle devam eden haberler cemaat bağlantılı tüm yayınlarda ve internet sitelerinde yer almıştı. Derken, 24 Mart 2009’da Ergenekoncu olmakla suçlanan DK de bir bildiri[131] yayımlayarak hem haberi yalanlıyor hem de AKP ve Fethullah Gülen’i ağır sözlerle eleştiriyordu: *“Fethullahçı medya karşı devrimin topyekûn saldırır borazanının çaldı!” başlıklı bildiride Fethullah Gülen siyonist olmakla suçlanıyordu. “İt ürüyor, demek ki kervan yürüyor” diye nitelenen haberlerle ilgili de, “Fethullahcı medyanın tipik sofu alıklığının ürünü ilkel demagoji ve yalanlardır... Ekonomik kriz Ergenekon çuvalının içine konularak örtülmeye çalışılıyor… STV Haber kanalının yayınları, işçi sınıfına yönelik saldırıların başlayacağının göstergesidir” denilerek, Fethullah Gülen ve cemaatinden “Amerikancı – Siyonist” diye bahsediliyordu. Bildiride, Desa direnişi için de, “Bizim ne yazık ki yiğit Desa işçilerinin örgütlenmesinde ve direnişinde herhangi bir katkımız olmadı. Onlara ve mücadelelerine duyduğumuz saygı, sempati ve gönül bağının dışında organik bir ilişkilenmemiz de olamadı. Keşke olabilseydi… Devrimci Karargâh, Desa işçisiyle gıyaben de olsa siper yoldaşlığını paylaşmaktan onur duymuştur, büyük güç almıştır.”*

Naklen yayınlanan çatışma

Bu haberlerden bir ay sonra, 27 Nisan 2009’da da meşhur Bostancı baskını ve çatışması gerçekleşti. 1977 katliamından sonra ilk kez Taksim’de kutlanması kesinleşen 1 Mayıs öncesinde yaşanan bu çatışma ilginç bir şekilde TV kanallarının

[130] Zaman Gazetesi, 23 Mart 2009
[131] http://www.devrimcikarargâh.com/07nolu.html

naklen yayımlamasına izin verilerek gerçekleşti. En sıradan olayda dahi çevre güvenliğini yüzlerce metre öteden alan polis, kameramanlar başta olmak üzere tüm gazetecilerin çatışma bölgesine girmesine izin verdiği gibi görev gereği değil meraktan çevrede biriken vatandaşlara da sesini çıkarmamıştı. Bu nedenle de zaten olayları izleyen 16 yaşındaki bir çocuk ölürken, NTV kameramanı İlhan Kandaz da hafif yaralanmıştı. Başkomiser Semih Balaban'ın da öldüğü çatışmada 8 polis de yaralanmıştı. Aylar süren Ergenekon soruşturmasının ortaya çıkan iddianamesiyle dolaşıma sokulan DK örgütü, cemaat medyasının haberleriyle de Ergenekon'la ilintilendirilmiş nihayetinde de herkesin naklen izlediği 6 saatlik bir çatışmayla belleklere kazınmıştı. Orhan Yılmazkaya'nın öldürüldüğü çatışmanın yaşandığı ev de dâhil olmak üzere 60 ayrı adrese operasyon düzenlenmişti. Gözaltına alınan 40 kişiden 29'u, naklen yaşanan çatışma görüntülerinin dehşetiyle de, adeta sorgusuz sualsiz tutuklanmıştı. Yapılan aramalarda ve incelemelerde örgütün Türkiye sorumlusu olduğu belirtilen Orhan Yılmazkaya'nın gazetecilik ve editörlük yaptığı, hamamlar üzerine yazdığı kitabına tanıtım kokteyli yapıp televizyona çıktığı da belirlendi. Yılmazkaya'nın örgüt sürecinde PKK kamplarında askeri eğitim alırken yaptığı konuşmalar ve kamptaki günlerini anlatan adeta bir belgesel kıvamındaki video kayıtlarını bulunması da illegaliteye geçmiş biri için tuhaftı. Bu arada DK'nin ne kanlı bir Ergenekon bağlantılı örgüt olduğuna yönelik haberlerden de geçilmiyordu. Vatan Gazetesi İnternet Yayın Editörü Aylin Duruoğlu da tutuklananlar arasındaydı. Tıpkı diğerleri gibi mahkeme önüne çıkabilmek için neredeyse 1 yıl beklemiş ve ilk duruşmada tahliye edilmişti.

DK ile Ergenekon arasındaki bağı itirafçılar kurdu

Devrimci Karargâh, Ergenekon'un üçüncü iddianamesindeki gizli tanık ve itirafçıların ifadelerinde PKK'dan kaçanların sığındığı şehir yapılanması olarak gösteriliyordu. Bir gizli tanığa göre de DK, Ergenekon'un kullandığı Hizbullah, DHKP/C ve MLKP gibi terör örgütlerinin işlevsizleştiği gerekçesiyle kurulmuştu. Polis raporlarında altı çizilen kuşkular, gizli tanık ve itirafçı ifadeleriyle de Ergenekon'un denetiminde olduğu izlenimi uyandırılsa da DK daha çok Ergenekon'la ilintili gibi gösterilmeye çalışılan ve bu amaçla bir takım emareler ortaya atılan devlet denetiminde bir örgüt gibi görünüyordu. Zaten itirafçı ve gizli tanıkların ifadelerini doğrulayacak delillerin bulunmasını sağlayacak ihbar 15 Temmuz 2009'da, İstanbul polisine yapıldı. Elektronik posta yoluyla gönderilen ihbarda bazı denizci askerlerin Gölcük'teki ev adresleri de verilerek uyuşturucu ticareti yaptıkları öne sürülüyordu. İhbar üzerine 17 Temmuz 2009'da polis hepsi de Deniz Kuvvetleri Komutanlığı'nda rütbeli askerlere ait olan birçok eve baskın düzenledi. Sonradan hepsi de Ergenekon sanığı olan Yiğithan Göksu, Yakut Aksoy, Ülkü Öztürk, Tarık Ayabakan, Sinan Efe Noyan, Sezgin Demirel, Oğuz Dağnık,

Mehmet Orhan Yücel, Koray Kemiksiz, Halit Mehmet Ergül, Fatih Göktaş, Faruk Akın, Burak Özkan, Burak Düzalan, Burak Amaç, Barbaros Mercan, Alperen Erdoğan, Ali Seyhur Güçlü'nün evlerinde yapılan aramalarda 100 adet fişek ile 500 gram patlayıcı maddenin yanı sıra az miktarda esrar, ectasy ve captagon haplar ile Abdulah Öcalan bazı kitapları ve içlerinde çok sayıda örgütsel doküman olarak değerlendirilen belgeler ile fişleme kayıtlarının yer aldığı taşınabilir hafıza kartları bulduğu açıklandı. Teğmenlerin yapılan adli tıp muayenelerinde uyuşturucu kullandıklarını gösteren bir emareye rastlanmasa da polis dijital hafıza kartıyla ilgili yaptığı incelemede denizci askerlerle Devrimci Karargâh örgütü arasında bağ kuracak delillere ulaştığını öne sürüyordu. Hafıza kartında yer alan dokümanların yapılan incelemesinde ise adeta 2 ay sonra yurtdışından elektronik posta yoluyla gönderilecek olan DK ile ilgili ihbarı doğrulayacak bulgular elde edilmişti. Hafıza kartında DK örgütünün bildirileri, PKK'nin silahlı kanadı HPG Ana Karargâh Komutanlığı'nın yaptığı bazı açıklamalar, Bostancı'da polisle girdiği çatışmada öldürülen Orhan Yılmazkaya'nın konuşma kayıtları ve video görüntülerinin de bulunduğu tespit edilmişti. Ayrıca bazı fişleme kayıtları ile DK ile bağlantılı "Karargâh Evleri" diye anılan bir takım adresler ve evde kalacak kişilere ilişkin görevlendirmeler yapıldığının tespit edildiği de iddia ediliyordu. Ancak bu hafıza kartlarının, söz konusu olan askerlerin hiçbirinin bilgisayarında kullanılmadığı ortaya çıkacaktı.

Hafıza kartının içinde, bahriyeli subaylar ile Devrimci Karargâh örgütü arasında bağ kurulmasına neden olan "Nisan Bülteni" isimli belge de yer alıyordu. Söz konusu belgede "Başkanımızdan" başlığı altında, "Tarihte olduğu gibi yine devrimci Harbiyeliler emperyalist güçlerin oyunlarını bozacaktır. Elleri kolları bağlanmış hareketsiz hale gelmiş komutanlarına tekrar mücadele kararlılığını kazandırmak için yaratıcı motor gücü olacaklardır. Selam olsun devrimci karargâhın aydınlığını rehber edinen tüm kardeşlerime" ifadeleri yer alıyordu. Aynı belgede "Doğu Perinçek Başkanımızın Emirleri" alt başlığı altında Ergenekon sanıklarından Perinçek tarafından emir ve talimatların verilerek örgüt tabanına aktarıldığı öne sürülen şu ifadeler yer alıyordu: *"Moraller ve motivasyon zirvede tutulsun bu konuda her türlü faaliyet organize edilsin. İçerdekilere ve ailelerine yardımlar aksatılmasın ihtiyaca göre aidatlar arttırılsın. Atlas güvenlik, E.A. ve diğer emekliler hainleri bulmada aktif kullanılsın. Levent Bektaş'ın ekiplerinin yerine yeni ekipler kurulsun. Yeni timlerin oluşturulmasını Mücahit Erakyol Albay organize etsin. Poyrazköy'de kalan malzemeler korunaklı bölgelere dağıtılsın. Karargâhın emri olmadan hiçbir operasyonel eylem yapılmayacak bu konuda son emir yetkisi Levent Bektaş'ındır. Genç subayların fikri altyapılarının ve ideolojilerinin sağlam temellere oturabilmesi için eğitim ve kamp çalışmaları yapılsın, bu bağlamda doküman ve materyallerin ulaştırılma kanalları kontrol edilsin. Yayınlar takip edilip çözümlemesi yapılmalı. Genç teğmenler arasında*

taban çalışmaları için A.Y.'in ekibi harekete geçirilecek. İnternet yoğun bir şekilde propaganda faaliyetleri için kullanılacak. Devrimci Karargâh'taki çekirdek kadronun evleri ile Aydınlanma ve yeni adam kazanma evleri birbirinden ayrılacak, irtibatları kesilecek. (Devrim fikrinin genç subaylar arasında geniş tabana yayılması için yeni projeler geliştirilecek). Emirlerin iletiminde köprü elemanlar kullanılacak. Deşifre olanlar derhal görevden alınacak Karargâh dışı görevler verilecek. Aydın Ortabaşı, ÇYDD'den gelen parasal kaynakların miktarlarının Perinçek'in emirleri doğrultusunda artırılması. Diğer parasal kaynak konusunda yeni satış kanalları (maddeler) oluşturulacak. Aydın Ortabaşı'nın mezun ettiği kız öğrenciler, yapının sivil tabanına, hızlı bir şekilde kazandırılması için organizasyonlar yapılacak. Devrimci teğmenlerin yeteneklerini artırıcı eğitimlerden geçirilecek, emir ve görevler yeteneklerine göre verilecek. Yandaş medya ve onları yönlendirenler Komutanlarımızı kuşatmışlardır. Devrimci Subaylar Komutanlarımıza dinamizm kazandıracak eylemleri hayata geçirecektir."
Denizci teğmenlerin evinde bulunduğu öne sürülen hafıza kartındaki "Nisan Bülteni" ile "Başkanımızdan" başlıklı dokümanlar, Yılmazkaya'nın öldürüldüğü operasyonlarla ilgili tutuklananlar hakkında 15 Ağustos 2009'da hazırlanan Devrimci Karargâh Davası iddianamesinde de yer alıyordu. İki metin arasında farklılıkların olduğu belge, Devrimci Karargâh İddianamesi'nde ise şöyle yer alıyordu:
"Nisan Bülteni isimli bir sayfadan oluşan ve 'Başkanımızdan' başlıklı belgede 'Doğu Perinçek Başkanımızın emirleri' altbaşlığı ile devam eden maddeler arasında şüpheli Aylin Duruoğlu'nun (Devrimci Karargâh soruşturmasında tutuklanan Vatan gazetesi çalışanı) tahliye kampanyalarına genç teğmenlerin destek vermesinin istenildiği, bu konuya ilişkin de 'S.D. organize edecek' şeklinde ibarelerin bulunduğu, yine aynı belgeler içerisinde 'başkandan gelen emirler doğrultusunda yapılan görevlendirmeler' başlığı altında Devrimci Karargâh terör örgütüne yönelik çalışma ve belgelerin bulunduğu anlaşılmıştır."
Denizci teğmenler Barbaros Mercan, Sinan Efe Noyan ve Faruk Akın'ın Değirmendere'deki evlerinde yapılan aramada ise iddiaya göre buzdolabının arka kısmındaki motor bölümünde siyah poşet içerisinde biri siyah, diğeri beyaz iki poşet daha bulunmuştu. Bu poşetlerin içinde ise, "Alb. Tayfun Duman'dan gelecek fizibiliteye göre Uğur ve Metin Paşa'ya yapılacak operasyonun detay ve tarihlerini Levent Bektaş, Orhan Yücel Albay üzerinden iletecek. Size teslim edilen malzemeleri korunaklı bir yerde tutunuz" yazılı bir not kâğıdı da ele geçirildi. Polis Laboratuvarı'nda yapılan incelemede yazının 19 sanıktan hiçbirinin el ürünü olmadığı tespit edilse de teğmenler hakkında eski DKK Metin Ataç ile dönemin donanma komutanı ve sonradan DKK olan Eşref Uğur Yiğit'e 'suikast' yapılacağı iddiasıyla oluşturulan amirallere suikast iddianamesinin sanıkları oldular. Sanık bahriyeliler tüm suçlamaları reddederken, evlerinde bulunan uyuşturucu ve içinde

örgütsel dokümanlar bulunan hafıza kartlarının da aramalar sırasında polis tarafından yerleştirildiğini savunsalar da tutuklanmaktan kurtulamadılar. Ergenekon bağlantılı Poyrazköy iddianamesinde de DK ile Ergenekon arasındaki bağlantıyı Tuğamiral Levent Görgeç'in sağladığı da öne sürülmüştü. Poyrazköy İddianamesi'nde yer alan bir belgede, "Devrimci Karargâh'taki çekirdek kadronun diğerleri ile olan bağlantılarının yapıya zarar vermeyecek şekilde ayrıştırılmasını Levent Görgeç sağlayacak" deniliyordu.

Devrimci Karargâh kimin karargâhı?

Teğmenlerin evinden video görüntüleri ve konuşma kayıtları çıktığı öne sürülen Yılmazkaya'nın ölümü üzerine örgütün Türkiye'deki sorumlusunun kim olduğuna dair tevatürler dışında bir bilgi olmasa da, gözaltına alınıp tutuklandıktan sonra medyada yer alan haberlere göre bu ismin Ulaş Erdoğan olduğu iddia edildi. Ulaş Erdoğan'ın polisteki kaydı hırsızlık ve resmi belgede sahteciliğin yanı sıra MLKP davasındandı. Bu örgütle ilintili olduğu gerekçesiyle 1995'te tutuklanıp yaklaşık 1,5 yıl cezaevinde kalmış ve beraat etmişti. MLKP'den de cezaevindeyken kopmuştu. Tahliye olduktan 2 ay sonra da ülkücü kimliğiyle bilinen Düzceli bir Çerkez tanıdığı aracılığıyla gittiği Çeçenistan'da, Vahabilik temelli bir bağımsızlık mücadelesi veren Çeçenlerin safında Ruslara karşı 14 ay boyunca savaşmıştı. 1998 sonunda da illegal şekilde karayoluyla Türkiye'ye dönüp hemen askere giden Erdoğan, teskeresinin ardından da ÖDP içinde faaliyet yürütmüş sonra da DK'li oluvermişti. Bu süreçte de kardeşinin kimliğiyle dolaşıp pasaport alan ve illegal yollardan Yunanistan, Azerbaycan ve Gürcistan'a gidip gelebilen ve hiç birinde yakalanmayan Ulaş Erdoğan, gelen bir ihbar maili üzerine başlatılan çalışmalar sonunda da polis tarafından gözaltına alınıp tutuklanmıştı.
Ulaş Erdoğan 2 Ekim 2009'daki polis ifadesinde, medyada yazıldığı gibi DK'nin Türkiye sorumlusu olmadığı belirterek ilginç şeyler anlattı. Daha önce MLKP davasından tutuklanıp beraat eden Erdoğan, Adapazarlı bir Çerkez tanıdığı aracılığıyla da Çeçenistan'a gidip savaşmıştı. İşçi olduğunu belirten Erdoğan, Çeçenistan dönüşü askere gidip gelmiş sonra da babasından ötürü tanıdığı Serdar Kaya ile bağlantı kurarak DK örgütü üyesi olmuştu. Basın-İş Sendikasının yöneticilerinden olan babası Rüştü Erdoğan, 1980 darbesi sonrasında 8 yıl cezaevinde kalan Ulaş Erdoğan, ortak bir tanıdıkları vasıtasıyla Serdar Kaya'nın elektronik posta adresini edindiğini ifadesinde anlattı. Bir süre yazışmalarının ardından Kaya'nın kendisine yeni bir oluşumdan bahsettiğini ve yüzyüze konuşmak için de 2009 Ağustos'unda, kardeşinin kimliğini kullanarak aldığı pasaportla gittiği Hırvatistan'da bir araya geldiklerini belirten Kaya, *"Zagrep'te buluştuk. Yanında Rıza ve İlhan adında 2 kişi daha vardı. Bana adının DK olduğu yeni oluşumu ve ne yapmak istediklerini anlattılar. Eski solun pasifize olduğunu, ucuz Beyoğlu*

solculuğuna 1 bütün bunları da DK gibi savaşçı bir yapının gerçekleştirebileceğini söylediler. Ben de beraber hareket edebileceğimizi söyledim. Ertesi gün de Türkiye'ye döndüm" dedi. (Polise verdiği ifadesinde Hırvatistan'a gittiğini söylese de Erdoğan, … İlk duruşmada Zagreb'e gittiğini, ancak pasaport kontrolünde kapıdan çevirildiğini saklamadı. Erdoğan'ın bu açıklaması, pasaportundaki girişine izin verilmediğine ilişkin ibareyle de kanıtlandı.)

Serdar Kaya tarafından İzmir, Denizli ve Aydın illerini kapsayan Ege bölgesi sorumlusu tayin edildiğini belirten Erdoğan bu amaçla sık sık söz konusu illere giderek liseli gençleri örgütlemeye çalıştığını söyledi. Zagreb dönüşünde elektronik posta yoluyla gelen bir talimat üzerine Kartal'da buluştuğu tanımadığı 70 yaşlarındaki bir adamın kendisine bir hafıza kartını verdiğin belirten Erdoğan, *"Evde incelediğimde içinde DK konferans belgeleri; askeri milis ve legal alandaki yapılar ile çalışma şekillerinin yanında bir de şifreli yazışma ile ilgili bir anahtarın bulunduğunu gördüm. Ayrıca bomba yapımı ile ilgili bilgiler de mevcuttu. Ama ben Çeçenistan'da savaştığımdan askeri konularda kendimi yeterli görmekteydim"* diye ifade verdi.

Hafıza kartının içinde yapılması gereken eylemlerden de bahsedildiğini anlatan Erdoğan kendisinden DK ve Ergenekon ilişkisi hakkındaki yayınlardan dolayı Zaman gazetesi, işçi ölümleri nedeniyle tersane sahiplerine, Kürt sorunuyla ilgili demokratik açılım konusunda da İstanbul ve Ege'deki limanlarda bulunan yatların kundaklanarak yakılması ve zengin semtlerde lüks araçların yakılması eylemlerinin yapmasının istendiğini söyledi. Ancak kaya ile yaptığı yazışmalarda bu eylemlerin yanlış olduğunu ve örgütlemeye çalıştığı gençleri bu saldırılarda kullanmayacağını söylediğini belirten Erdoğan, Mehmet Ağar'ı uzun namlulu silahla vurma teklifinde bulunduğunu anlattı. Kaya'nın bu teklife, "Asla olmaz" diyerek tepki gösterdiğini belirten Erdoğan, *"Benden istenen eylemleri Serdar Kaya'yı oyalayarak yapmadım. Bu eylemlerin Kürt açılım sürecinde yapılmasının istenmesi, Mehmet Ağar'a yönelik eyleme karşı çıkılması ve DK örgütü ile Ergenekon arasında bağlantı olduğuna yönelik basında yer alan haberler ben de çeliş doğuruyordu. Zaten Serdar Kaya ile ilgili 1990'lı yıllardan beri derin ve karanlık bağlantıları olduğu yönünde kuşkularım vardı. Daha doğrusu net bilgilere dayanan kuşkulardı. Kaya'nın JİTEM yetkilileriyle görüşürken görüldüğünü babamdan duymuştum. Ayrıca Sarp Kuray'ın Beşiktaş'ta MİT görevlileriyle birkaç kez görüşürken görülmesi ve bu görüşmelerden birinin video kaydının derin ilişkiler kanalıyla Serdar Kaya'ya ulaşması gibi konuları bildiğimden artık midem bulanıyordu"* iddialarında bulundu. Serdar Kaya'nın verdiği eylem talimatları ve DK'nin yaptıklarının da Kaya'nın JİTEM bağlantısıyla ilgili şüpheleri net olarak doğruladığını vurgulayan Erdoğan, *"Serdar Kaya'nın devrime ve devrimci mücadeleye hizmet etmeyecek ancak Ergenekon çetesinin istekleri ve beklentilerini karşılayacak eylemlere bizi yöneltmeye çalışması kabul edilir değildi. Serdar*

Kaya'nın talimatıyla buluştuğum bir kişinin belinde şarjörünün altında Türk bayrağı olan bir tabanca vardı. Bana , 'Türkiye kazanını karıştıracağız' diyen bu kişinin derin ve karanlık ilişkilerde olan birisidir diye düşünüyorum" diyordu. Ancak mahkeme aşamasında Ulaş Erdoğan, polis sorgusunda avukatı Rasim Öz'ün yönlendirmesiyle bu şekilde konuştuğunu belirterek verdiği ifadeyi tamamen reddetti. 3 Haziran 2010'daki bu ilk duruşmada poliste verdiği ifadelerin tümünü reddeden Erdoğan işkence gördüğünü öne sürüyordu. Kendisinden çıkmayan birçok belge ve bilgiye ilişkin ifadeler imzalatıldığını öne süren Erdoğan, "A4 kağıdına hazırladıkları evrakları gösterip ezberlememi istediler. Arkadaşlarımın iyi olup olmadığını bilmeden yapmayacağımı söyledim, kameralardan gösterdiler. 4 gün avukat görmedim. 3. Gün gözüm bağlıyken karşıma birini oturttular ve Ergenekon bağlantılarını anlattı… Serdar Kaya sadece baba dostumdur. Ne hukukumuz, ne de politik birlikteliğimiz vardır… İfadelerime Sarp Kuray'ı yerleştirmişler ama bu şekilde ifade vermedim. Sarıyer'de Ergenekoncu Ayhan diye biriyle buluşmadım… Bu operasyon fiyaskodur. Suç üretilmiştir. Semih Balaban'ın intikamını alacağız diye bağırdılar" diyecekti. Mahkeme dosyasına giren elektronik posta yazışmaları, kurduğu ilişkiler, paraya karşı zaafı ve yalanlarına bakılırsa Ulaş Erdoğan devrimci faaliyet yürüten bir örgüt üyesinden ziyade, yasadışı bir örgütü dolandırmaya çalışan bir profil çiziyordu. Bunu yaparken de çevresinde kendisine selam verenleri dahi haberleri olmadan yalanlarına ortak ederek, herkesin başını yakmıştı.

Yine elektronik posta ihbarı

Ulaş Erdoğan'ın gözaltına alınıp tutuklandığı operasyon 29 Eylül 2009'da yapılmıştı. İstanbul, Ankara, Denizli, Aydın ve Diyarbakır'da 18 ayrı eve yapılan operasyonların gerekçesi ise, "devlet büyüklerine suikast hazırlığı yapıldığı" şeklindeki ihbar ve tespitler olarak açıklanmıştı. Her ne kadar Erdoğan kabul etmese de polis fezlekesinde örgütün Türkiye sorumlusu olduğu ve kendisine bağlı milis grubunun çökertildiği ifade ediliyordu. Erdoğan'ın yukarıda belirtilen sorgusunda anlattığı eylemlerin yanı sıra uçak kaçırılacağı da belirtiliyordu. Suikast düzenlenecek devlet büyükleri de Mehmet Ağar ve eski İstanbul Emniyet Müdürü Celalettin Cerrah olarak yer almıştı. Basına "11 Eylül benzeri saldırı yapacaklardı" ya da "Mehmet Ağar'a suikast planlamışlar" diye yer alan haberlere konu olsa da ilginçtir sanıkların hiç birine polis sorgusunda bu konuda tek bir soru yöneltilmemişti.
Polisin, suikast hazırlığında olduğuna yönelik tespitinin kaynağı ise Ergenekon soruşturmalarında sıklıkla karşımıza çıktığı şekilde, operasyondan 1 ay önce 30 Ağustos 2009'da polise yine bir elektronik postayla yapılan ihbardı. Bu tür illegal yapılarda yer alanların bilgisi sorumluluk alanıyla sınırlı iken ihbarı yapan kişi

ilginçtir neredeyse örgüte ilişkin tüm ayrıntıları biliyordu. Aynı zamanda ihbarında isim ve eşkâl vermeden Kocaeli'nde askerlerden yardım aldıklarını da öne süren meçhul ihbarcının iddiaları ile bazı "muteber itirafçıların" DK'nin Ergenekon denetiminde olduğuna ilişin ifadelerinin medyayla servis edilmesiyle birlikte Ergenekon soruşturmasında tutuklanan denizci subaylarla DK arasında kurulan bağ kamuoyu nezdinde de doğrulanarak "meşru" hale gelmiş oluyordu. DK örgütü içindeyken 27 Nisan 2009 operasyonu sonrası bazı asker şahıslar tarafından yurtdışına çıkarıldığını belirten ihbarcı Türkiye'den çıkışı ve Avrupa'da yaşadıklarıyla örgütün derin yapılarca kullanıldığını anladığını söylüyordu. Orhan Yılmazkaya'nın öldürüldüğü Bostancı operasyonu sırasında Emniyet, MİT ya da askeriye içinden bir yetkilinin, "bulunduğunuz yeri terkedin" uyarısıyla kaçtıklarını belirten ihbarcı bu konuyu örgütün Avrupa'daki yöneticisine sorduğunda da Emniyet ve MİT'i ima eden doğrular nitelikte cevap aldığını söylüyordu. Örgütün elinde bulunan silah, patlayıcı ve mühimmatın Ergenekon yapılanması tarafından verildiğini öne süren ihbarcı, *"Bize PKK tarafından İstanbul'da birçok silah patlayıcı verildi. Ama en son bir askeri yetkili tarafından çok miktarda askeriyeye ait silah, patlayıcı ve teçhizat verildi. Biz üslerimize neden bunlardan silah alıyoruz dediğimizde, 'Askeriye içinde solcu subaylar var onlar bize destek sunuyorlar' denildi. Ama görüyorum ki bizi yurtdışına çıkartanlar da bize silah mühimmat verenler de Ergenekon'un ta kendisi ve bu örgüt Ergenekon ve PKK kontrolünde ve denetiminde bir yapı"* diyordu. Kürt sorununa ilişkin demokratik açılımın konuşulduğu süreçte yeni eylemliliklere girileceği anlatılan ihbarda, PKK'nın batıda yaptığı eylemlerin DK tarafından üstlenileceği de belirtiliyordu. İlk önce Mehmet Ağar'ın hedef olduğunu ancak Bostancı operasyonundan sonra bundan vazgeçilerek Celalettin Cerrah'ın öncelikli hedef haline geldiğine de yer verilen ihbarda bu konu, *"Eğer Orhan Yılmazkaya öldürülmesiydi kendi timiyle birlikte Mehmet Ağar'a suikast planlıyorlardı. Ama bu Orhan Yılmazkaya'dan sonra değişti. Önceliği Celalettin Cerrah aldı. Bu eylemi Orhan Yılmazkaya Müfrezesi adı altında İstanbul'da konuşlandırılan çok iyi eğitim almış DK savaşçıları tarafından gerçekleştirilecek. Bu yüzden son bir ay içerisinde İstanbul'a A4 patlayıcı gönderildi. Celalettin Cerrah'la ilgili tüm istihbarat çalışmaları MİT'ten ve askeriyenin bir kesiminden geliyor"* diye anlatılıyordu. Örgütün Merter ve Bahçelievler'de bulunan hücreev ve silahların konulduğu depolarından da bahsedilen ihbarda DK'yi Ergenekon'un yönettiği, emirlerin bazı asker şahıslar üzerinden yurtdışına ve oradaki aktif kadrolar vasıtasıyla da kuryelerle militanlara ulaştırıldığı da anlatılıyordu. Bir Avrupa ülkesinde sığınmacı statüsünde olduğunu belirten ihbarcı elektronik postasında Türkiye'deki militanlara para aktarımının da Western Union aracılığıyla yapıldığını anlatıyordu. Bu ihbardan sonra polis DK'ye yönelik ikinci en büyük operasyonunu gerçekleştirmişti. Gözaltına alınan Erdoğan da tesadüf bu ya ihbarda yer alan konulara benzer ifadeler vermişti. Mehmet Ağar'a

yönelik suikast yapmak istediğinden bahseden Erdoğan, Ergenekon'un denetiminde olduğundan kuşkulandığı örgüt adına kendisine yurtdışından Western Union aracılığıyla bir kaç kez para gönderildiğini de anlatmıştı.

Olmaz demeyin size de çıkabilir

DK ile ilgili 1 Ekim 2009 tarihli ilk iddianamede 17 kişi hakkında dava açılmıştı. Ulaş Erdoğan'ın da aralarında bulunduğu 18 kişinin gözaltına alınıp 8'inin tutuklandığı operasyonlarla ilgili iddianamede 11 Şubat 2010'da kabul edildi. Ulaş Erdoğan'ın ifadelerine dayanılarak hazırlanan polis fezlekesinden yola çıkılarak hazırlanan iddianamede DK'nin Ergenekon'un taşeron yapılanması olduğu vurgulanıyordu. İddianamenin ek delil klasörleri arasında ise polisin HTS kayıtları üzerinden yaptığı araştırma sonucunda bazı DK sanıklarının, kimi Ergenekon sanıklarıyla "dolaylı yoldan görüştükleri" de iddia ediliyordu. Yani DK sanıklarının tanıdığı ancak Ergenekon ya da DK davalarında sanık ya da şüpheli konumunda olmayan kişilerin kimi Ergenekon sanıklarıyla da telefon irtibatları olduğu anlamına geliyordu. Ama bu ilişki ağı özellikle cemaat medyasında, Ergenekon'la DK arasındaki irtibatı gösteren delil gibi kamuoyuna aktarıldı. İlk iddianamede özellikle gazeteci Aylin Duruoğlu'nun, üniversite döneminden arkadaşı olan Orhan Yılmazkaya ile bir kez buluşup çay içmesi üzerine tutuklanıp sanık olması çok eleştirilmişti. İkinci iddianamenin sanıklarıyla ilgili en az bu kadar garip ilişki ağını gösteren bir haber de Radikal gazetesinde İsmail Saymaz imzasıyla yayımlanmıştı. "Devrimci Karargâh'ta ikinci perde: Sevgili de sanık, arkadaş da"[132] başlıklı haber ilgili ilgisiz herkesin Ergenekon ya da DK soruşturmasının sanıkları arasında yer alabileceğini kanıtlıyordu adeta. *"Bostancı çatışmasından sonra yeniden yapılanmaya giriştiği öne sürülen Devrimci Karargâh'ın ikinci iddianamesi de ilki gibi geniş bir sanık yelpazesinden oluşuyor: Sanığın sevgilisi, onun okul arkadaşları, onların sevgilileri, iş arkadaşları..."* denilen haberde, *"Bostancı'daki çatışmadan sonra yeniden yapılanmaya girişen yasadışı Devrimci Karargâh'a (DK) yönelik ikinci operasyonun iddianamesi hazırlandı. Sekizi tutuklu 18 sanıklı ikinci iddianame, 'Bir kez yemek yemek, iki kez buluşup çay içmek' gibi ilişkilerin 'örgütsel bağ' sayıldığı ilk iddianameyi aratmıyor. Bu kez de, DK'nin yeniden yapılanması için görevlendirilen Ulaş Erdoğan'ın, kendisini 'İskender' diye tanıtarak dâhil olduğu ev ve iş arkadaşları, Denizli'deki sevgilisi ve onun arkadaşları 'sanık' durumuna düştü. Ayrıca örgütün legal yayın organı olduğu öne sürülen Demokratik Dönüşüm'ün Kartal'daki bürosuna giden bir siyasi aktivist, bu dergiye iki yazı yazan bir sendikacı, bir vicdani retçi de sanıklar arasında..."* diye devam ediyordu.

---

[132] Radikal Gazetesi, 16 Şubat 2010

Erdoğan'ın ifadesine göre, Ocak 2009'da yasal sol grup olan İleri Gençler Derneği'nin (İGD) Taksim'deki bürosuna takıldığı ve kendisini kardeşinin adıyla İskender diye tanıttığı belirtilen haberin devamı ise şöyleydi: "*İGD Genel Başkanı Zafer Kaygın ve Genel Sekreter Gökhan Aydın ile Sabiha Gökçen Havalimanı'nda uçak temizliği yapan bir şirkette işe girdi. Üçlü nisanda Pendik'te eve çıktı. Erdoğan'ın çalışma arkadaşı Cenk Büyükkahraman da aralarına katıldı. Bu evi zaman zaman Zafer Kaygın'ın Aydın'da üniversitede okuyan kardeşi Barış Kaygın, Yeditepe Üniversitesi'nde okuyan Fırat Efe, havalimanında çalışan Ozan Eryılmaz da ziyaret ediyordu. Erdoğan, Zafer Kaygın sayesinde Denizli'de öğrenci olan Gamze Özdemir'le tanışıp sevgili oldu. Artık sık sık Denizli'ye gidiyor, Özdemir'in evinde kalıyordu. Özdemir'in ev arkadaşları da üniversite öğrencisi olan Ülkü Duran ve Banu Çıvgın'dı. Evin müdavimleri arasında Ülkü Duran'ın sevgilisi Onur Sarıefe ile arkadaşları Salih Umut Bulduk, Serkan Karabulut ve Ahmet Gülaydı vardı. Gençlerin tamamı, başka bir legal sol grup olan 'Denizli Eğitim Dayanışması Derneği'ne üyeydi. Erdoğan, örgütün legal yayın organı olduğunu belirttiği Demokratik Dönüşüm'ün Kartal'daki bürosuna devam ediyordu. Büroda, kamuoyunda 'Demokrasi için Birlik Hareketi' ya da 'Çatı Partisi' adıyla bilinen yeni ve legal sol oluşumun Kartal ayağında çalışan Volkan Karakuş da vardı. Karakuş, Erdoğan'la bu büroda tanışmıştı.*

Büroya gelenlerden bir diğeri de Türk asıllı İsviçre vatandaşı ve Uluslarası İnşaat İşçiler Sendikası (UNİA) uzmanı Murad Akıncılar'dı. Akıncılar üç sayı çıkabilen dergiye sendikacılıkla ilgili iki yazı yazdı. Akıncılar, Erdoğan'ı tanımadığını, Karakuş'u ise Çatı Partisi'nden bildiğini söylüyordu. İHD Vicdani Ret Komisyonu üyesi ve Vicdani Ret Platformu'ndan Kudret Köksal da Çatı Parti Girişim'nde yer alıyor, Akıncılar ve Karakuş'la tanışıyordu. Köksal Kaysı da Kudret Köksal'ın arkadaşıydı.

Tüm bu 18 sanıktan Erdoğan, Zafer ve Barış Kaygın kardeşler, Cenk Büyükkahraman, Gökhan Aydın, Onur Sarıefe, Murad Akıncılar ve Volkan Karakuş tutuklandı. Bu sanıklara ilişkin şu 'bağlar' gösteriliyordu:

Akıncılar'ın parmak izinin bulunduğu belirtilen bir kitabın Erdoğan'ın evinde çıkması, Karakuş'un dergi bürosuna gitmesi ve ailesinin evinde DK Tüzüğü olduğu ileri sürülen üç sayfalık yazı bulunması.

Erdoğan'ın Serdar Kaya ile bir yazışmasında 'Cenk arkadaş işçi örgütlenmesinde bilgi sahibi değil'demesi, Cenk Büyükkahraman'ı; 'Onur, Denizli'de DGC (Denizli Gençlik Cephesi) konumunda' diye yazması, Onur Sarıefe'yi; 'Yunanistan'a kaçmak istiyor' notunu düşmesi de Barış Kaygın'ı tutuklamaya yetti.

Ayrıca Erdoğan'ın ev arkadaşları olan Büyükkahraman, Zafer Kaygın ve Gökhan Aydın'la ilgili de, Sabiha Gökçen Havalimanı ile ilgili krokiler, çalıştıkları şirkete dair bilgilerin bulunması bir diğer tutuklanma nedeni oldu. Ancak hiçbir aramada, silah ya da patlayıcı bulunmadı. Ulaş Erdoğan da ifadesinde, kendisi dışında hiçbir

şüphelinin DK ile ilişkili olmadığını söylemişti. İddianamede sanıklardan Erdoğan için 'terör örgütü kurma ve yönetme' suçundan 15, 'resmi belgede sahtecilik' suçunu iki kez işlediğinden 15 yıla, 'kişisel verileri hukuka aykırı biçimde elde etme'den dört yıla kadar hapis cezası isteniyor. Zafer Aydın, Cenk Büyükkahraman ve Gökhan Aydın için 14 yıla, diğer sanıklar için de sadece 'örgüt üyeliğinden' 10 yıla kadar ceza talebi var."

ANF aracılığıyla yalanlanan iddialar

PKK'ya yakınlığıyla bilinen ANF Haber Ajansı 24 Şubat 2010'da "DK yetkilisi" diye duyurduğu Emir Adnan Demirci'yle bir röportaj yapmıştı.[133] Kendileri dışındaki Sosyalist Türkiye solunu liberal statükocu olmakla eleşkiren Ekinci, örgütlerinin PKK'yla olan ilişkisinin devlet nezdinde yarattığı korku nedeniyle bu kadar büyük hedef olduklarını söylüyordu. Örgütlerine karşı özel bir propaganda faaliyeti yürütüldüğünü ve kendilerine yönelik saldırının kapsamlı olduğunu belirten Emir Adnan Demirci haklarında ortaya atılan iddialarla ilgili de, *"Önce uyuşturucu mafyasıyla finanse edildiğimizi, ardından Desa işçisini provoke ettiğimizi söylediler. Ergenekon torbasının içine tıkıp, işini bitirmek istediler. Bir taraftan da JİTEM'le bağlantımız olduğunu söylüyorlar, diğer taraftan PKK'den beslendiğimizi. Nükleer ve biyolojik saldırı hazırlıkları yaptığımızı söylediler. Bu yetmedi KDP tarafından kurulduğumuz bu kez iddia edildi. İşçi Partisi'ne ait 'Karargâh Evleri' ile bizim adımız, çağrışımlardan yararlanarak binlerce kez tekrar edilerek DK, Ergenekon dosyalarına sokulmak istendi. Fethullahçı medya tümüyle yalana dayalı propaganda yürüttü"* diye yanıtlıyordu.
Türkiye solunun Kürt meselesi ve PKK hakkındaki tutumunu da, "Kürtlere, tamam sizinle kardeş olarak yaşarız ama siz de ayrılmak istemeyin diye propaganda yapan Türk solcusu Türk sömürgeciliğinin sözcüsüdür" diye eleştiren Demirci örgütünün PKK'yla olan ilişkisini de şöyle anlatıyordu:
"Ezen ulus devrimciliği, bu hakkını kullanıp kullanmama isteğinden bağımsız olarak, ezilen ulusun ayrılma hakkının sınırsız propagandası ve örgütlenmesi temelinde soruna yaklaşır. DK, devrimci sosyalizmin bu ilkesini, benzer başkalarıyla yüksek sesle ifade eden bir yapı olarak var oldu… Bu yüzden, Türkiye devrimci hareketinin uzun bir süredir Kürt özgürlük hareketine arkasını dönmesinden sonra, DK'nin Kürt özgürlük hareketiyle yoldaşlaşma çabaları, sömürgeci ve sömürücü Türkiye oligarşisine karşı halklarımızın özgürlüğü ve kardeşliği adına, pratik değeri küçük de olsa siyasal değeri oldukça büyük bir mana ifade etmektedir… Kendi statüko örgütlenmesindeki liberal ve yasalcı Türk solcusunun Kürt'e yakınlaşıp TC'yle başını derde sokması beklenemez… Türk solu,

[133] http://www.devrimcikarargâh.com/ANF.html

özellikle pratik gücünden düştükten sonra iyice doktriner oldu ve her şeyi sadece yazılan çizilen üzerinden değerlendirme kolaycılığını seçti. Devrimci hareketimiz, ne yazık ki, tarihsel süreçleri, zorunlulukları okuma yönteminden ve onu devinimi içinde izleme yeteneğinden yoksundur. Bu nedenle özellikle post modern kavramlarla desteklenen paradigmal değişiklikler üzerinden Kürt hareketine sırtını dönmek, hem de bunu Marksizm adına yapmak onlar için kolay oldu. Biz ise, bölgede tarihin nasıl akabileceğine dair kestirimlerde bulunarak, bir devrimci iradenin bu tarihsel akışta nasıl tavır takınabileceğine dair zorunlulukları keşfetmeye çalıştık. Ve bu değerlendirmelerimiz üzerinden Kürt özgürlük hareketinin, gel-gitlere bir an olsun takılmadan, devrimci tutumu konusunda bilincimizi son derece açık tuttuk… Elbette önce şunları belirlemekte yarar vardır. Kürt özgürlük hareketi ve DK iki ayrı zeminin, birisi Kürdistan'ın diğeri Türkiye devriminin örgütlenmeleridir. Dolayısıyla bir ve ortak düşmana karşı devrimci bir dayanışma içinde olmaları ne kadar doğal ve istenir bir durumsa, aynı düşmanla farklı düzeylerde ilişkilenmenin bir gereği olarak farklı hatta ters taktiksel süreçler içinde bulunmaları da mümkündür. Keşke Türkiye devrimci hareketi de Kürt özgürlük hareketi gibi güçlü bir siyasal nüfuza ve manevra etkinliğine sahip olsaydı da siyasal mücadelenin bu zenginliklerini tartışabilseydik. Ancak gerçeklik böyle değildi."

DK ile Ergenekon arasında bağ kurulmasıyla ilgili soruları da yanıtlayan Demirci, Doğu Perinçek'e yönelik ağır eleştirilerde de bulunuyor, örgütün yöneticisi olarak tutuklanan ve adeta "itirafçılık" benzeri ifadeler veren Ulaş Erdoğan'ı da "düşmüş unsur" olarak niteleyip şöyle konuşuyordu:

"Orhan yoldaşımızın Ergenekoncularla telefon konuşması yaptığı üzerinden bizi Ergenekon davasına katacaklarını söylüyorlardı, ardından tutuklu kimi teğmenlerin bilgisayarında yoldaşımızın resimleri çıktığı için bizi yeni Ergenekon davasına katacaklarını yazdılar. Hatta Doğu Perinçek'e ait olduğu iddia edilen kimi bildirileri bizim adımızla deşifre etmeye kalktılar, onların İşçi Partisi'ne ait olduğu iddia edilen Karargâh Evleri ile bizim adımız, çağrışımlardan yararlanarak ve bilerek, inatla bu yanlışlık binlerce kez tekrar edilerek DK Ergenekon dosyalarına sokulmak istendi… Oysa DK'nin Doğu Perinçek'e ve çizgisine bakışı bellidir, onları sol içinde bile görmez, burjuvazinin devrimcilere karşı bir örgütlenmesi olarak görür… Bizim PKK'ye karşı KDP tarafından kurulduğumuza dair itirafçı ifadeleri, olmadı düşürülmüş kimi unsurların 'duydukları' üzerinden Ergenekon'la bağlantılanmamıza çalışıldı. Ama artık uzun zamandır bu yalanların sadece Fethullahçı medyanın kendisinin söyleyip kendisinin dinlediği bir değersizlik içine düşmekte olduğunu görmekteyiz. Çünkü Fethullahçı medya tümüyle yalana dayalı propagandasını sadece bize karşı değil, devlet içindeki muhalifleri de dâhil, kendine karşıt kimi görüyorsa, o kadar yaygın kullandı ki artık yalancı çoban durumuna düşmüş durumdadır."

Ergenekon'un örgütü mü yoksa buna inanmamız mı isteniyor?

Yukarıda anlatılanların özcesi DK'nin ne menem bir örgüt olduğuna ilişkin tevatürün çok olduğu. Şurası kesin ki böyle bir örğüt var. Ama bir başka kesinlik de bu örgütün bağımsız hareket etmediği. Söylemeye çalıştığımız DK'nin Ergenekon'cu olduğu değil tam aksine Ergenekon güdümünde olduğuna inanmamız istenen devlet güdümlü bir örgüt olduğu. Bu noktada örgütten birileriyle devlet arasında bir ilişki olduğuna yönelik kesin bir hükme varamıyoruz. Ama kısa zamanda fark ederek ve yapmak istedikleri kimi eylemlere "yol vererek", varolan süreçte Ergenekon'un güdümünde bir örgüt algısı yaratılmaya çalışılmış gibi göründüğünü söylemek mümkün. Bu tespitimiz, elbette ki örgüt içinde yer alan herkesi kapsamıyor. Zaten bu türü ilişkiler de örgütün içinde yer alan her unsurla kurulmaz. Sarp Kuray'ın, "*1988'den 1991'e kadar aşağı yukarı günbegün, ülkedeki sorumlu kişiler tarafından bilgim dışında banda alınmış konuşmalarım kasetler halinde polisin eline geçmiştir"* dediğini anımsatıp son sözü AKP hatta cemaat güdümlü yazar Emre Aköz'e bırakalım. Aköz, "Devrimci Karargâh: Böyle bir solcu örgüt hakikaten var mı?"[134] başlıklı yazısında şöyle diyordu: *"Hanefi Avcı birçok gazeteciye yolladığı mektubu bana da göndermiş. İlk cümlesi şöyle: 'Hayatı terör örgütleriyle mücadelede geçmiş, 34 yıllık bir polis müdürünü bir anda sol terör örgütlerine yardım yapan bir kişiye dönüştüren hukuk sistemi adil değildir.'*

Avcı 'sol terör örgütleri' derken Devrimci Karargâh'ı kastediyor.

İtirazım var: Bence Devrimci Karargâh 'yapay' bir örgüt!

Şu anlamda yapay... Gençler genellikle 16-17 yaşlarında halisane duygu ve ideallerle sol bir örgüte ilgi duyar...

Ancak zaman insanları değiştirir. Hareket yıllar içinde teröre kayabilir. Hatta çeşitli güçlerin maşası haline gelebilir.

Dursun Karataş'ın (1952-2008) yönettiği DHKP/C bu tür örgütlere iyi bir örnektir.

Ben Devrimci Karargâh'ın o tip bir 'çekirdekten yetişmiş yoldaşlar' örgütü olduğunu sanmıyorum.

Sanki bir irade, gerek gördüğü elemanları toplamış, eğitmiş ve 'Arkadaşlar sizin adınız artık Devrimci Karargâh' demiş.

İstihbaratçıların tekniklerini kullanan, havayolu şirketlerine ilgi duyan, yurtdışı bağlantıları olan ve gizli servis gibi çalışan 'toplama' bir örgüt bu...

Nasıl yani? 34 yılın Hanefi Avcı'sı bu 'teorisiz' ve 'tabansız' takıma mı 'sol terör örgütü' diyor?

---

[134] Sabah Gazetesi 13 Ekim 2010

Bu grubun özelliği, sol maskesi altında, kimi odakların taşeronluğunu yapmaktan ibaret.
Not: Bazı solcular ise Devrimci Karargâh'ın Emniyet tarafından 'kurgulanmış' bir 'hayali örgüt' olduğunu iddia ediyor. 'Toplama' ya da 'kurgu'... İstihbaratçı Hanefi Avcı'nın Devrimci Karargâh'ın aslında ne olduğunu bilmemesi imkânsız. Peki, niye 'sol terör örgütü' diyor ısrarla?"

Önce birkaç hatırlatma

Devrimci Karargâh'la ilgili gariplikler ve tesdüfler zinciri elbet burada bitmedi. Kısa süre sonra tüm Türkiye'nin konuşup, tartıştığı ama kısa süre sonra da her zaman olduğu gibi unuttuğu bir olayla tekrar gündeme giriverdi bu örgüt. Emniyet Müdürü Hanefi Avcı'nın yazdığı kitapla. Hemen herkes ya da en azından ilgilisinin bildiği kitabı burada uzun uzun anlatmaya gerek yok. Ama emniyette cemaatçi örgütlenmeyi konu edinen bir kitapta, bu iddiayı dile getiren bir emniyet müdürünün başına gelenlerin irdelenmesi elzemdi. Elbette Avcı'nın özellikle AKP ve Gülen cemaatine yakınlıktan öte bir tavır sergileyen ve "liberaller" diye anılan kesimde yarattığı yarılmaya da burada yer vermek gerekirdi. Ancak "liberal jakoben" cenahı; her şeyin kolay unutulduğu, toplumsal belleğin balık hafızasıyla ölçüldüğü bir ülkede bu ayrışmayı aşması hiç de zor olmadığı için irdelemeye gerek duymadık. Kitabın çıktığı ilk günlerde Avcı'yla telefonla konuşanlardan biri de bendim. Kendisini tanıyordum. Bu tanışmayı sağlayan da yıllar önce, Susurluk yıldızı olarak parladığı dönemde hakkında işkenceci olduğuna dair yaptığım bir haberdi. Aslında iki haber demek daha doğru olur. Radikal gazetesinde yayımlanan bu haberlerden ilki Hanefi Avcı'nın işkencelerinin mağduru olan Şaban Dayanan'ın yaşadıklarını, diğeri de işkenceci Avcı ile mağduru Dayanan'ın yüzleşmesini konu ediniyordu. O günden bu yana da zaman zaman telefonla hal hatır sorulan bir ilişki bağlamında sürdü bu tanışıklık. Elbette ki kitabı piyasaya çıktıktan sonra aramalarımız sıklaştı. Yazılanlara ilişkin fikir alışverişinde bulunuldu. Konuşmaları uzun uzun anlatmaya gerek yok elbet. Ama TV ekranlarından, gazete sayfalarından ve internet üzerinden Hanefi Avcı'yı tanıyan ya da görüşen gazetecilere ilişkin estirilen fırtınaya bakınca ve hele de yasal olan ve olmayan yollarla dinlenen telefon konuşmalarının tam da Avcı'nın işaret ettiği gibi cemaat güdümlü medya organlarına servis edildiği bir ortamda ister istemez bir açıklama gereği yapmak farz oluyor. Ortalığa saçılan ve muhataplarının çoğunun montajlı iddiasında bulunduğu bu telefon konuşmalarından yola çıkılarak, isimsiz ihbar mektuplarıyla ya da gizli tanık/itirafçı müesseseleriyle ilgili ilgisiz herkesin akla hayale gelmeyecek suçlamalarla bir torbaya konulup sanık, zanlı ya da en hafifinden Ergenekon savunucusu yapıldığı bir ortamda bir açıklama yapmak gereklilik.

Avcı ile yaptığımız telefon konuşmasında da kendisine söylediğim üzere kitabının eksik kısmı kanımca işkenceciliğiyle yüzleşememesiydi. Evet, Hanefi Avcı, meslek yaşamının bir döneminde işkenceciydi. Her ne kadar kendisi daha sonra bununla yüzleşmeye çalışıp ve hatta kimi mağdurlarını bulup, birisi bu satırların yazarının tanıklığında olmak üzere özür dilemiş olsa da bu bir dönem işkenceci olduğunu değiştirmeyecektir. Avcı yakasına, rahatlatmaya çalıştığı vicdanına yapışıp kalan bu insanlık suçunun anımsatıldığı katıldığı NTV'de yayınlanan programda da, *"1990'lı yılların sonuna kadar devletin tek sorgu tekniği işkenceydi, bir insanı alarak sorgulamaktı. Burada şahısları suçlamak kolay, bugün Türkiye'nin hiçbir yerinde işkence yapılmıyor ancak 1999'a kadar her yerde yapılıyordu"* diyerek geçiştirmeyi tercih etti. Her ne kadar mağdurlarını bulup kendisiyle görüşmeyi kabul edenlerinden özür dilese de, işkencenin öyle mahcup bir nedamet gösterisiyle geçiştirilemeyecek kadar ağır bir insanlık suçu olduğunu hukuk eğitimi almış Avcı da en az bizler kadar biliyordur. Ama hem kitabında yer vermemiş olmasından hem de sorulan soruları "devlet politikası buydu" diye geçiştirmesinden Avcı'nın kamuoyu nezdinde kendisinin aynı zamanda eski bir işkenceci olarak anımsanmak istemediğini söylemek mümkündü ki kendiside sonradan bunu ifade etti zaten. İşkenceci Avcı'nın hem de gazetecilerin tanıklığında özür dilemiş olması, Türkiye gibi insanlık suçu karnesinin her daim kırık olduğu bir ülkede o dönem için elbette olumlu ve beklenmedik bir adımdı. Şu ana dek başka bir örneğini de anımsıyor değilim. Ancak keşke, aradan neredeyse 15 yıl geçtikten sonra yazdığı ve özellikle işlenen konusu itibarıyla kamuoyunun gündeminden düşmeyeceğini bildiği tuğla gibi kitabının üçte ikisini ayırdığı meslek anılarının arasında da bu konuyla hesaplaşabilseydi. Hem de bunu kimlerle yaptığını, kimlerin kendilerini görevlendirdiğini, ne hissettiğini neden pişman olduğunu anlatarak, bu suça dahil olan herkesin ismini de vererek yapabilseydi. Yapsaydı ve insanlar kendisini gördüğünde bir işkenceciyle karşılaşmanın ürpertisini de hissetseydi ne kaybedecekti? Belki kendisinin ya da özrünü ve dostluğunu kabul edenlerin değil ama başta bizzat kendi tezgâhından geçen diğerleri olmak üzere tüm işkence mağdurlarının ve işkencenin zaman aşımı işlemeyecek bir insanlık suçu olduğunu düşünenlerin umurunda olacaktı bu hesaplaşma. Yapmadı.
Eksiğini olduğunu söylediğimiz kitapta suçlananlar yanında suçlanmayanlar da var elbet. Avcı, tıpkı Susurluk döneminde olduğu gibi yine bir devlet ya da sistem eleştirisi sonucunda kendisini demir parmaklıklar ardında buldu. Avcı'nın kitabının en çok tartışma yaratan bölümünü oluşturan ve en az destekçileri kadar da karşıtını bulan Fethullah Gülen cemaatine ilişkin eleştirileri ve suçlamalarının dayanak noktasını kendisine yönelik bir komployu fark etmesinin yanı sıra Ergenekon soruşturmasının da oluşturduğunu söylemek yanlış bir tespit olmaz. Ancak Avcı'nın Türkiye'nin Susurluk'tan sonra derin devleti paçasından yakalayabildiği ikinci önemli milat kabul edilen Ergenekon soruşturmasının yürütülüş biçimi ve

içeriğinde yaşanan kimi hukuksuzlukları göz önüne sermeye çalışmakta seçtiği örnek olan Hrant Dink suikastı ile kanlı Danıştay baskını ele alınış biçimiyle en büyük yanlışları olarak önümüzde duruyordu.
Avcı kitabında, Hrant Dink suikastının "milliyetçi arkadaş çevresinin" gerçekleştirildiği bir tepki olarak gördüğünü ve çözüldüğünü öne sürüyor. Tetiği çekenin, silahı ve hatta mermileri temin edenin bile bulunarak yargı önüne çıkarılarak çözüldüğünü anlatıyor. Eğer sıradan bir sokak kavgasında işlenen bir cinayet olsaydı, Dink'in öldürülmesini sıradan bir polisiye olay gibi ele alan Avcı'ya hak verilebilirdi. Ancak sözkonusu kişi devletin, kimi ulusalcı ve milliyetçi çevrelerin hedefinde olan, tehdit alan bir kişiyse bunu söylemek nasıl mümkün olabilirdi? Dink'i ölüme götüren olaylar zincirinde yer alan polis ve asker kamu görevlilerinin en hafifinden ihmal boyutuyla bu suikasta olan katkıları ya da iştiraklerini görmek istemiyordu Avcı. Bunun nedenin de, tıpkı kitabında eleştirdiği "kol kırılır yen içinde kalır" mantığı üzerinden yaptığını iddia etmemiz de mümkün. Avcı, kendisinin de Gülen Cemaatine mensup olduğu öne sürülmesine karşın bizzat cemaatçiler tarafından yerinden edilmek istenen eski İstanbul Emniyeti İstihbarat Şube Müdürü Ahmet İlhan Güler'i korumaya çalışırken bilerek ya da bilmeyerek tam da bu tuzağın içine düşüyor aslında. Avcı'nın benzer bir yanlışa da Danıştay suikastı bağlamında Ergenekon soruşturmalarının bütününe yönelik getirdiği eleştiri de görmek de mümkün. "*Acaba Avcı gerçekten kimi hukuksuzlukların yaşandığı, yürütülüş biçimi, içeriği ve sanıklarıyla gerçekten sorgulanmaya muhtaç yanları bulunan Ergenekon soruşturmasını zayıf göstermek için bu örnekler üzerinden yola mı çıktı?"* diye bir kuşku düşüyor insanın içine. Ki kitabın devlet ve cemaat diye ayrılmış iki ayrı bölümünde de ele alınan Ergenekon soruşturmaları ilk bölümde Türkiye'ye demokratikleşmeye götürecek bir adım olarak görünürken sonradan ciddi kuşkular barındıran bir dava haline dönmüş durumda. Ancak şu sorunun yanıtını özellikle AKP yandaşı ve cemaat medyasının vermesi şart: *"Hanefi Avcı'nın kitabında yazılanlarda cemaat yerine Ergenekon sözcüğünü koysak acaba neler yazarlardı?"*

Bir kitap yazdım hayatım…

Susurluk'taki kazayla ortaya dökülen kirli ilişkiler ağının, Emniyet İstihbarat Daire Başkanı olarak TBMM'de kurulan Susurluk Araştırma Komisyonu'na verdiği ifadelerle kısmen aydıntılabilmesini sağlayan Avcı o dönem kamuoyunun gözbebeğiydi. Basına kaynağı belirsiz bilgiler sızdırmakla da suçlanan Avcı'nın bir dönemin işkencecilerinden olduğu da kısa zamanda ortaya çıktı. Ancak yaptığı işkencelerin kurbanlarının bazılarından özür dileyerek kendisinden hayli söz ettiren Avcı daha sonraki süreçte de yapılan bir dizi yolsuzluk operasyonunda önemli rol üstlenmişti. Ancak Hanefi Avcı, KOM Daire Başkanlığı'nın ardından kızak

sayılacak bir görevle önce Edirne'ye ardından da Eskişehir'e emniyet müdürü olarak atanmıştı. "İl emniyet müdürlüğü nasıl kızak görev olur?" diye soranlara Avcı'nın görevlendirildiği Edirne ve Eskişehir'in AKP'nin iktidar olamadığı kentler olduğunu anımsatmakta fayda var. Yolsuzluklar konusunda dürüstlüğünden hükümet dâhil kimsenin kuşku duymadığı Avcı'nın, AKP'li bir yönetimin olduğu kentlerde kazara da olsa bir yolsuzluk tespit etmesi istenen bir durumdu çünkü. Ancak özellikle Eskişehir için bu sözkonusu olmadı. Avcı'nın uzun süren sessizlik dönemini bozan ise çarpıcı iddialar ortaya attığı yazdığı kitabı oldu. 20 Ağustos 2010'da piyasaya çıkan "Haliçte Yaşayan Simonlar Dün Devlet Bugün Cemaat" adını verdiği kitabında Avcı, Fethullah Gülen cemaatinin devleti ele geçirdiğini iddia ediyordu. Kitabında telefonlarının dinlemeye alındığını, komployu fark edince de İçişleri Bakanı'na şikâyette bulunduğu anlatan Avcı, tüm yaşananları Başbakan'ın Başdanışmanına anlattığını, aradan aylar geçmesine rağmen herhangi bir gelişme olmayınca da kitap yazmaya karar verdiğini söylüyordu. 28 Şubat sürecinde takındığı tutum nedeniyle de Fethullahçılar başta olmak üzere İslamcı cenahın adeta taptığı bu isim, 13 yıl sonra yazdığı bir kitapla baş düşman ilan edilmiş oldu. Başta cemaat medyası ve bu gruba angaje gazeteci ve yazarlardan Avcı'ya yönelik organize bir saldırı başladı. Önce kitabın, Avcı'nın terfi edememesine yönelik öfkeyle yazıldığını ve manipülasyon amaçlı olduğu söyleniyordu. Bu yorumun nedeni ise Avcı'nın, inandırıcı bir belge ortaya koyamadığı gibi anlattığı olayları sübjektif yorumlayarak ortalığı bulandırması diye açıklanıyordu. En önemlisi ve bizce haklı da duran bir eleştiri ise Avcı'nın Ergenekon soruşturmalarını ciddiye almayarak, Hrant Dink suikastı ve Danıştay saldırılarının çözüldüğünü iddia etmesiydi.

Cemaat devleti ele geçirdi

600 sayfalık kitabın ilk kısmında Avcı, polislik görevindeki anılarından ve Kürt sorununa ilişkin bir takım siyasi çözüm önerilerinden bahsediyordu. Fırtına koparan ise Fethullahçıların emniyet başta olmak üzere bürokrasisindeki örgütlülüklerinin artık devleti ele geçirme biçimine dönüştüğü iddialarının dile getirdiği "Cemaat" başlıklı bölüm nedeniyle oldu. Özellikle AKP taraftarları ile cemaat medyası tarafından Avcı'nın, Anayasa'da kısmi değişiklikler öngören 12 Eylül 2010 referandumundan önce piyasaya çıkan kitabın ısmarlama olduğu ve zihinleri bulandırarak referandumda "hayır"cı kanadın önünü açma saiki ile hareket edilmesini sağlamak, Ergenekon ve Balyoz soruşturmaları ile yakın arkadaşı olan Emniyet Genel Müdür Yardımcısı Emin Arslan hakkında yürütülen soruşturmayı akamete uğratmak için kitabını yazdığı öne sürülüyordu. Bu iddiaları kanıtlamak için de "yandaş" diye anılan medyada adeta bir savaş başlatılmıştı. Avcı kitabında Emniyet, yargı ve TSK içindeki Fethullahçı yapılanma sorunun çözülmesi

gerektiğini, aksi halde insanların özgürlüğü ve hayatı ile özel sektör ile holdinglerin tehlike altında olduğunu dile getiriyordu. Avcı, cemaate bağlı polislerin, savcıların cemaatin amaçlarına göre davrandığını belirtirken Emniyet'in de cemaate bağlı imamlar tarafından yönetildiğini de söylüyordu. Özellikle büyük illerde görevli polislerin bir kısmının sorumluları olan Emniyet Müdürleri ve valileri değil cemaat imamını amirleri olarak kabul ettiklerini belirten Avcı, *"Hatta etrafları cemaat mensubu müdür ve amirler tarafından sarılmış durumda. Bu durumun farkındalar ve kısmen biliyorlar ama bilmiyor gibi davranıyorlar. Bazı operasyonları kendileri değil, cemaat yanlısı polisler ile cemaat yanlısı savcılar cemaat imamlarının talimatları ile yürütüyorlar... Olay bir örgütün, cemaatin devlet içerisindeki elemanları vasıtasıyla yürüttüğü örgütsel bir faaliyettir, karşımızdaki kişiler polis, hâkim ve savcı değil, örgütün cemaatin elemanlarıdır. Devletin hukukunu değil, cemaatin talimatlarını yerine getirmektedirler. İstanbul, Ankara, Erzurum ve İzmir'deki bazı özel yetkili savcılar ile bu iller dışındaki bazı polis birimleri arasında illegal bir ilişkinin varlığı açıkça gözükmektedir… Gördüğüm manzara korkunç, kadrolu devlet adamları devleti yönetemiyor. Emniyet Genel Müdürü, hatta İçişleri Bakanı haklı olduğunu bildiği bir kişiyi, doğruluğundan emin olduğu bir olayı ya da davayı savunamıyor, güvendiği ve inandığı adamları tuzağa düşürülüyor, haysiyetleriyle oynanıyor ama onlar bu kişilere sahip çıkamıyorlar. Kozanlı Ömer kod adlı Osman Hilmi Özdil mi yoksa Emniyet Genel Müdürü, Daire Başkanları mı polis teşkilatını yönetiyor?"* diye soruyordu.

Emin Arslan'a kefil olunca dinlendi

Hanefi Avcı kitabında, Emin Arslan'a "Ben yaparım o yapmaz" şeklinde kefil olduktan sonra İstanbul Emniyet'indeki cemaat lideri konumundaki polis şeflerinin, kendisinin toplumdaki saygınlığımı sarsmak için kendisine komplo kurduğunu ve telefonlarını dinlemeye aldığını anlatıyordu. Kendisine bizzat cemaat içinden üst düzey bir polisin haber verdiğini belirten Avcı, bunun üzerine İçişleri Bakanı Beşir Atalay'a giderek Emniyet İstihbarat Dairesi'nin kanunsuz dinleme yaptığını, yalnızca kendisini değil birçok kişiyi dinlediğini, özellikle Emniyet ve İçişleri Bakanlığı yöneticilerini isim vererek dinlediklerini anlattığını da kitabında yazdı. Avcı, cemaatle ilgisi bulunmayan ancak bu durumu kanıksamış görünen Emniyet Genel Müdürü Oğuz Kağan Köksal'a da gider, durumu ve temaslarını bir de ona anlatır. Başına gelen hukuksuzuluğu çözmek için yasal haklarını sonuna kadar kullanmaya çalışan Avcı, kendisi de Ergenekon savcıları tarafından -hem de mahkeme kararıyla dinlendiği ortaya çıkan İstanbul Cumhuriyet Başsavcısı Aykut Cengiz Engin'e de gider. Başsavcı, Fatih Savcılığına suç duyurusunda bulunması ister. Adli yollardan denetim yolu bulmak ve dinleme kararı veren hâkimlerle ilgili işlem yaptırmayı amaçlayan Avcı Başsavcı Vekili Turan Çolakkadı'ya da durumu

anlatır. Sonra da Ergenekon üyesi olmakla itham edilen Ankara Başsavcısı'nı da bilgilendirir. Hazırladığı şikâyet ve ihbar dilekçelerini de Adalet ve İçişleri Bakanlıkları, İstanbul ve Ankara Başsavcılıkları, Ankara ve İstanbul Özel Yetkili Başsavcı Vekillikleri, Fatih Cumhuriyet Başsavcılığı ve Başbakanlık'a iletir. Avcı dilekçeleri kurumlara ulaştırdıktan sonra Adalet Bakanı Sadullah Ergin'e gider. "Hâkimler isimsiz çok sayıda dinleme kararı alıyor" diye ihbarda bulunur. "Dinlemeler konusuna hâkim" durumdaki Bakan Ergin, isimsiz dinleme olamayacağını söyler. Teyit için dinleme ve teknik takibin merkezi Telekomünikasyon İletişim Başkanlığının Başkanı'nı arar. Başkan Fethi Bey ne yazık ki Bakan Ergin'i teyit etmez, "istihbari dinlemelerde çok sayıda isimsiz dinleme bulunduğunu" bildirir. Kitaptan anlaşılana göre Adalet Bakanı Ergin, dinleme mağduru Avcı'yı, "Dilekçe vermene gerek yok. Dilekçe olmadan da denetleme yapılabilir. Sen dilekçeyi geri çek" diye ikna etmeye de çalışır. Ama Avcı, hem de hukuksuz dinlemelerin nasıl ortaya çıkarılacağını anlattığı bir not ilave ederek şikâyet dilekçesini vermekten geri durmaz.

İçişleri ve Adalet Bakanlığı'na şikâyet dilekçesi vererek yaşananları Başbakan'ın Başdanışmanına anlattığını belirten Hanefi Avcı kitabında bu süreci şöyle anlattı: *"Başbakan'ın Başdanışmanı'na (Efkan Ala) olayı anlattım. Cemaatin nerelere kadar sızdığını, neler yaptığını, ülkenin güvenliğini ve insanların özgürlüklerinin tehlikede olduğunu anlatmaya çalıştım. Aradan zaman geçmesine rağmen harekete görmeyince bu kitabın bir an önce yazılması gerektiğine inanıp yazmaya karar verdim."*

Avcı'nın bu kararını tetikleyen olay ise Ankara'da 28 Ocak 2010'da yapılan İl Emniyet Müdürleri toplantısında yaşanır. Toplantıya ara verildiğinde özel olarak görüştüğü Emniyet Genel Müdürü Oğuz Kaan Köksal, Avcıya, "Dilekçeni iade ediyoruz, müfettiş incelemesi yaptıramıyoruz çünkü bir defa müfettişler görevlendirilirse kontrol edilemeyebilir, her şeyi araştırabilirler. Bundan dolayı bakan dilekçenin iadesini istedi, bende geri veriyorum" diyerek şikâyet zarfını geri verir. Kitabında bu olayı anlattıktan sonra, "İçişleri Bakanı denetim yapmıyordu. Bakanı durduran kim ve ne olabilirdi. Başbakan'dan başka kim olabilirdi ki?" diye soran Avcı, *"Kozmik odalarda birkaç gün süren aramalar yapıldı. Burada hangi şüphe ve delil vardı, hangi iddialar üzerine buralar arandı? Şimdi ben açıkça adres veriyorum, hukuksuz dinleme ve izlemeler var, bunları dilekçemde belirttim. İstihbarat Dairesi'nde cemaatin özel cihazları, elde ettikleri her türlü kanunsuz dinleme materyalleri mevcuttur, buralar neden aranmaz? Kozmik odanın aranmasında kimliği belli olmayan bir ihbarcı vardı, burada da ben açıkça ihbar ediyorum. Bulunacak yerleri de söylüyorum. İstanbul Emniyet Müdürlüğü İstihbarat Şubesi neden denetlenemez? İstihbarat Daire Başkanlığı'nda arama yapılsa, demirbaşa kayıtlı olmayan cemaatin kendine ait özel dinleme ve izleme aletleri bulunacağından hiç tereddüdüm yoktur"* iddialarında da bulunuyordu.

AKP'lileri kızdırdı

Avcı'nın iddiaları bunlarla bitmek bilmedi. Deniz Baykal'ın sevişme görüntülerinin yeraldığı gizli kamerayla çekilen videokasetin de cemaatçiler tarafından kayda alınarak servis edildiğini öne süren avcı benzer bir komplonun kurbanının da eski Ankara DGM Savcısı Nuh Mete Yüksel'e de yapıldığın anlatıp, "Baykal başbakan olsaydı ve ülke için kritik bir karar arifesinde birileri çıkıp elimizde bu görüntüler var, eğer şöyle davranmazsanız bunları kamuoyuyla paylaşacağız deseydi acaba durum ne olurdu? Acaba kaç bakan, kaç genel müdür, kaç komutan veya onların eşleri ve çocukları hakkında da bu veya benzeri görüntüler mevcuttur?" diyordu.
Danıştay saldırısı, Hrant Dink, Rahip Santaro cinayetleri ve Malatya Zirve Yayınevi katliamının yanında Ergenekon davasıyla ilgili görüşlerini de aktaran Avcı, Danıştay saldırısının ciddi bir delile dayanmadan Ergenekon'a bağlandığını iddia ediyordu. Saldırıdan sonra polisin, saldırgan Alparslan Aslan'ın telefonuyla ilgili teknik inceleme yaptığını, görüştüğü kişiler arasında takip altındaki Muzaffer Tekin'in adının ortaya çıkmasıyla saldırıyı Ergenekon'a bağladığını belirten Avcı, *"Danıştay'a silahlı saldırı, Dink'in öldürülmesi, Malatya'daki Zirve Yayınevi katliamı gibi olayların görünen bugünkü faillerinden başka Ergenekon veya benzeri gruplar tarafından yapılmış olacağına mevcut deliller ve olayların oluş biçimine bakarak kimse beni ve makul birini ikna edemez. Bu iddialar zorlamadır… Ergenekon örgütünün varlığı konusunda yazılı belge, doküman, örgütsel faaliyet sayılabilecek bazı ilişkiler varsa da eylemleri konusunda hiçbir ciddi emare yoktur. Geçmişte Türkiye'de meydana gelen pek çok olayın (Malatya'daki Zirve Yayınevi Katliamı, Rahip Santoro Cinayeti) Ergenekon tarafından gerçekleştirildiği iddia edilerek epey bir süredir uydurma tanık vs. aranmaya başlandığı net olarak görülüyor. Amacın olayları aydınlatmak değil, Ergenekon'la irtibatlandırmak olduğu açıkça ortadadır"* iddialarında da bunuyordu.
Medyada büyük sansasyona neden olan kitabın çıkmasından 2 gün sonra Başbakan Yardımcısı Cemil Çiçek bir açıklama yaparak, "Kanaatler üzerinden hüküm tesis etmek ne kadar doğrudur? Biz evvela olaya hukuk açısından bakarız ve deriz ki hâkim karar verirken anayasaya, hukuka ama her şeyden önce de dosyadaki delile bakar. Delil yoksa mahkûm etmek de olmaz. Siz bir yargıya varacaksanız bunu delillendirmiş olmanız gerekir. Delillenmiyorsa bu kanaat olarak kalır" yorumu yaptı. 25 Ağustos günüyse Başbakan Erdoğan, Show TV'nin canlı yayınında Avcı'nın kitabındaki iddiaları yanıtladı. Başbakan Erdoğan kitabı okumadığını bilgilerini İçişleri Bakanı Beşir Atalay'dan aldığını belirterek, *"Yaptıkları talihsiz işdir. Devlet memurunun bir şeyler yazmasını bilmesi gerekir. Bunun yasa çerçevesinde kuralları var, bakanlık de teftişini yapıyor. İddialar üzerinde durmam,*

durmayı da gereksiz bulurum. Hayatta benimle biraraya gelmiş biri değil. Bunu da gereksiz bulurum. Muhattabı üstleridir, gerekirse İçişleri Bakanıdır. Bir başbakan il emniyet müdürü ile görüşmez. Öncelikle bakanıma saygısızlıktır bu" diyecekti. Ertesi gün de Avcı kendi isteğiyle merkeze alınmasını isteyen başvuru dilekçesi hızla işleme konularak 2 gün sonra da görevinden alınmıştı. 27 Ağustos günü açıklama yapan bu kez İçişleri Bakanı Beşir Atalay'dı. Avcı'yı sert bir dille eleştiren Atalay, *"Yapılan etik değil. Özellikle kendi teşkilatı ile yazılar yazması... Böyle yazılar yazacak olanlar görevden ayrıldıktan sonra istedikleri gibi yazarlar. Müfettişler ne gerekiyorsa yapacak… Üç müfettiş inceliyor. Ne gerekiyorsa yapılacaktır. Emniyet teşkilatı 220 bin kişilik teşkilattır. Polis teşkilatı, kurumsal güven araştırmasında TSK'nın önünde yer alıyor. Bu konudaki suçlamaları yanlış buluyoruz. Polis teşkilatı ikiye ayrılmış diye bir şey yok. Somut iddialar olursa, bunların üzerine gidilir. Kamplara ayrılmış değerlendirmesi yanlış olur. Yanlış olan varsa üzerine gidilir. Yanlış yapanı içinde kolay kolay barındırmaz"* diyordu. Bakan Atalay'ın bahsettiği soruşturmanın kokusu kısa zamanda çıktı. Kitaptan ziyade dile getirilen iddialarla ilgili Avcı hakkında 8 ayrı soruşturma açılmıştı. İkisi kitapla ilgili gazetecilerle görüşmeleri nedeniyle izinsiz basın açıklaması yapmak, altısı da kitapta yer alan iddiaları nedeniyle emniyet teşkilatını küçük düşürmek, görevini kötüye kullanmakla ilgiliydi. Açılan soruşturmalarla ilgili yılın sonuna doğru Zaman Gazetesinde Sedat Güneç imzasıyla yayımlanan bir haberde[135] ise Avcı'nın meslekten ihracının istendiği anlatılıyordu. Habere göre; İçişleri Bakanlığı Mülkiye müfettişleri, hazırladıkları raporda, Avcı hakkında iki ayrı ceza talep etmiş, "Terör örgütüne yardım ve yataklıkta bulunduğu" iddia edilen Avcı'nın polislik mesleğinden ihracı talep edilmişti. Emniyet Genel Müdürlüğü Yüksek Disiplin Kurulu'nda ele alınacak müfettiş raporlarında Avcı'nın basına verdiği demeçler nedeniyle de, ihraç cezasının bir altı olan 24 ay kıdem durdurma talep edilmişti.

Avcı tutuklansın diye hapse atıldılar

Ergenekon soruşturmasına ilişkin kuşkuları, Ergenekon soruşturmasının yürütülüş biçimi ve içeriğinden zerre kuşku duymayan bir kör inanışa sahip olanlar ağırlıkta olmak üzere medyanın Avcı ve kitabına takındığı tutum ise ilginçti. Medya ilk birkaç günün aksine sonraki süreçte genel olarak kitaba ilgisiz kalırken, AKP ve cemaat bağlantılı olanlar da karşısında yer alarak saldırı amaçlı haberlere imza atıyordu. Hükümete ve Avcı'nın suçladığı Gülen cemaatine yakın yayın organlarını anlamak bir yere kadar mümkündü ama "merkez medya" diye adlandırılan gazete ve televizyon kanallarının takındığı tutum ise ise şaşırtıcıydı. Ergenekon'un

[135] Zaman Gazetesi, 29 Aralık 2010

iddiaları kanıtlanamayan "makbul itirafçı ve gizli tanıkları" kadar bile değer verilmiyordu bir polis müdürünün söylediklerine. Sisteme yönelik tam da kalbinden gelen eleştirilere kapalı gözler ve kulaklar bu eleştiriler, dile getirilen iddialar ve yok denilse de var olan belgeleri delilleri tartışmak yerine Avcı'nın kitabını neden yazdığını ve zamanlamasını diye getirdiler.
Cemaate karşı çıkmanın çok kolay olmadığını, Fethullah Gülen'in insafına kalındığını vurgulayan ve "Cemaatin hayatımın bundan sonrasını zindan edeceğini biliyorum, geçmişte birçok örgütün hedefi oldum. Amu bu defakinin başka bir şey olduğunun da farkındayım" diyen Avcı'nın bu öngörüsünde ne kadar haklı olduğu da kısa süre sonra anlaşılacaktı. 21 Eylül 2010'da İstanbul başta Ankara ve Bursa'da DK'ye yönelik eş zamanlı yeni operasyonlar kapsamında Sosyalist Demokrasi Partisi ve bu partiye bağlı Toplumsal Özgürlük Platformu adlı legal kuruluşlar polis tarafından basılmıştı. SDP İstanbul İl ve Kadıköy ilçe binaları ile SDP ve TÖP yöneticilerinin evlerine düzenlenen baskınlarda Bursa ve Ankara'da bir, İstanbul'da 15 olmak üzere 17 kişi gözaltına alınmıştı. Bostancı'da DK üyesi Orhan Yılmazkaya'nın polisle girdiği çatışmada öldürüldüğü evden elde edilen parmak izleri üzerine başlatıldığı öne sürülen operasyonlarda gözaltına alınanlar arasında SDP Genel Başkanı Rıdvan Turan başta olmak üzere aralarında yöneticilerin de olduğu birçok partili vardı. Polisten yapılan açıklamada şüphelilerle birlikte 5 tüfek, biri kurusıkı 7 tabanca, 166 adet çeşitli çap ve markalarda fişek, 8 tabanca şarjörü ile sahte kimlikler ve çok sayıda örgütsel doküman ele geçirildiği bildirilmişti. SDP olaydan sonra yaptığı açıklamada parti yöneticisi ve TÖP üyelerinin DK'yle ilgisi olmadıkların belirterek, "Arkadaşlarımızın siyasi köken, mücadele tarz ve anlayışı itibarı ile de DK'yle en ufak bir ilgileri bulunmamaktadır" deniliyordu. Emniyetteki sorgularının ardından 24 Eylül 2010'da adliyeye sevkedilen şüphelilerden 4'ü serbest bırakılırken 13'ü ise tutuklanmıştı.
Gözaltına alınıp tutuklananlar arasında bulunan en önemli isim kuşkusuz ki, 1980 öncesinde Hanefi Avcı'nın işkence tezgâhından geçen Necdet Kılıç'tı. Çünkü Avcı'nın nedamet getirip kendisini bularak özür dilemesinden sonra Kılıç'la aralarında arkadaşlık gelişmişti. Zaten Necdet Kılıç üzerinden tüm SDP'lilerin bir komployla dâhil edildikleri operasyonlar üzerinden hepsi DK'ye monte edilerek aslında esas hedef olan Avcı'nın tutuklanması da böylece sağlanacaktı. Öyle de oldu. Yazdığı kitabıyla emniyette varolan örgütlenme üzerinden Fethulah Gülen cemaatini hedef alan Avcı birkaç gün sonra, "örgüte yardım ve yataklık" ettiği iddiasıyla tutuklandı. Avcı zaten kitabında, Necdet Kılıç üzerine kayıtlı olan ancak kendisinin kullandığı ve kimsenin bilmediği telefonunun IMEI numarası üzerinden aylardır dinlediğini yazmıştı. Hanefi Avcı, kitabında kendisinin nasıl dinlendiğini, "Sadece 2 kişinin konuştuğu bir telefonun tespit edilmesiyle dinleme başlamış. IMEI numarası üzerinden mahkeme kararı alınarak dinleme yapılmış. Yasadışı

terör örgüt elemanı gibi gösterilerek dinlendim" diye anlatmıştı. Ancak cemaat medyasında yer alan haberlerde Kılıç'ın, büyük sansasyon yaratan Avcı'nın kitabında adının geçmesi Devrimci Karargâh ile Hanefi Avcı bağlantısının kanıtı olarak sunuldu.
İddialara göre Orhan Yılmazkaya'nın evinde bulunan parmak izlerinden SDP'ye oradan da örgütle ilişkisi olduğu tespit edilen isim olan Necdet Kılıç'a ulaşılmıştı. 1980 darbesi öncesi THKP-C Kurtuluş örgütü içerisinde faaliyet yürüten ve cezaevinde yatan Necdet Kılıç'ın telefonları DK soruşturması kapsamında teknik takibe alınmıştı. Kılıç üzerinden Avcı'ya ulaşılması ise bir dizi "tesadüfle" gerçeklemişti.
Basına yansıyan ve emniyet kaynaklı olduğu belli iddialara göre DK soruşturmasını yürüten polis, Necdet Kılıç üzerinden Hanefi Avcı'ya ulaşmıştı. Avcı'yla konuşmaları belirlenen Kılıç'ın kullanıyor olabileceği ikinci bir telefon olabileceği ihtimali üzerinden yola çıkan polis "inanılmaz" bir yöntemle bu kuşkusunu haklı çıkaracak bir tespitte bulunmuştu. Kılıç'ın evinin bulunduğu Beyoğlu Galatasaray'da bölgesinde yapılan çalışmalarda Tuğrul Çakır adına kayıtlı "şüpheli" olduğu değerlendirilen bir telefon numarası tespit edilmişti. Şüphenin nedeni ise sadece Ceyhun Ünlü adına kayıtlı telefon numarasıyla görüşülüyor olmasıydı. Çakır ve Ünlü adına kayıtlı bu iki ardışık numaralı telefonların sadece birbiriyle görüşmek için kullanılmasından kuşkulanan polis bu telefonların aynı zamanda Necdet Kılıç'ın evinin bulunduğu bölgeden sinyal verdiğini de tespit etti. Bu telefonların evinin bulunduğu bölgeden sinyal vermesi üzerine Necdet Kılıç'ın DK örgütü adına faaliyet gösterdiğini öne süren polis hâkim kararıyla 7 Kasım 2009'da dinleme kararı almıştı. Yapılan teknik takip sırasında telefonların Nejdet Kılıç tarafından değil Hanefi Avcı ile öğretmen sevgilisi Kezban Küçük tarafından birbirleriyle konuşmak ve mesajlaşmak için kullanıldığı da belirlenecekti. Bunun üzerine Küçük'ün telefonları dinleme kapsamından çıkarılırken, Avcı izlenmeye devam edildi. İkilinin aynı zamanda Kılıç'ın evinde buluştukları da tespit edilmişti. Yazdığı kitapta Kılıç'ın dinlendiğini Avcı'nın açıkça yazması üzerine de polisin yürüttüğü bu "çok gizli" operasyon deşifre olmuştu. Takip altında olduklarını fark eden örgüte yönelik operasyon öne çekilmiş ve gözaltılar gerçekleşmişti. Zaten basına sızdırılan kaydedilmiş telefon görüşmelerinde Avcı'nın izleme ve takip altında bulundurulan Kılıç'a dinlendiğini ve dikkat etmesi gerektiğini söylemesi de soruşturmanın gizliliğinin ihlal edilmesi olarak yorumlanmıştı. Özellikle cemaat medyasında yer alan haberlere göre de zaten Avcı'nın verdiği bu bilgi üzerine de polis operasyonları yapmıştı.

Dediği gibi hayatı zindan oldu

Avcı ise arkadaşım dediği Kılıç'la ilişkisi hakkında hiçbir suç delili bulunmadığını, DK operasyonu hakkında Kılıç'a bilgi sızdırmadığını, haksızlığa uğradığını iddia ediyordu. Ancak polis ve savcılık aynı kanaatte değildi. 28 Eylül 2010'da Ankara'da Emniyet Genel Müdürlüğüne giden Hanefi Avcı İstanbul Özel Yetkili Savcısı Kadir Altınışık'ın çıkardığı "yakalama" müzekkeresi nedeniyle gözaltına alındı. Eskişehir'de boşalttığı Emniyet Müdürlüğü makamı ile henüz boşaltmadığı Emniyet Müdürü lojmanı arandı. Bazı evrak ve elektronik malzemelere el kondu. İstanbul'a getirilen Hanefi Avcı, Özel Yetkili Savcı Kadir Altınışık'a ifade vermeyi reddetti. Yaşadıklarını komplo olarak değerlendiren Avcı, tutuklanma talebi ile nöbetçi 14. Ağır Ceza Mahkemesine çıkartıldı. Mahkemede hâkimin sorularına yanıt veren Avcı, mahkeme tarafından örgüte yardım suçlaması ile tutuklandı. Hanefi Avcı tutuklanmasının "Cemaat operasyonu" olduğunu ileri sürse de tutuklanmaktan kurtulamadı ve Silivri Cezaevi'ne kondu.
DK soruşturmasıyla arasında bağ kurulmasından sonra da, AKP yandaşı ve cemaate angaje medyada Avcı'nın işkenceciliğiyle başlayan linç kampanyası bu garip örgütle arasında ne tür bir ilişkini olduğuna yönelik sorgulamaya dönüştü. Zaten DK de Ergenekon'un güdümünde diye ilan edilmesi de işleri kolaylaştırdı. Soruşturmada gizlilik kararı vardı ama dosyadaki polis tarafından kaydedilmiş telefon konuşmalarından, Avcı'nın kime ne dediğine, sevgilisiyle nerede nasıl buluştuğuna kadar bir dizi ayrıntı cemaat medyası eliyle toplumun gözüne sokulmuştu. Avcı'nı sevgilisi Kezban Küçük'ün de DK örgütü üyesi olduğu iddia edildi. Hemen ardından aslında Küçük'ün örgüt üyesi olmadığı ama DK ile ilintili Necdet Kılıç'ın evinde buluşulduğunda sevişme görüntülerinin gizlice kaydedilip şantaj yapıldığı ortaya atıldı. Bu da tutmayınca bu kez de ikilinin evliyken ilişkiye başladıklarından dem vurulup ahlaken ne kadar düşmüş olduklarından bahsedildi. Avcı'ya, itibarsizlaştırmanın en büyük aracı haline gelen Ergenekon'cu olmak ve "Ergenekon'un uyuyan derin hücresi" olmak suçlalamaları da yöneltildi. Sonrasındaysa Necdet Kılıç'a muhbirlik suçlaması yöneltilip Avcı'ya bilgi taşıdığı bile öne sürüldü. Ama her ne hikmetse hem muhbir hem de bilgiyi alan emniyet müdürü aynı örgütle ilişkilendirilip tutuklanmıştı.
AKP de, hem de en tepeden başlayarak bu linç kampanyasından geri durmadı. 30 Eylül 2010'da Başbakan Yardımcısı Bülent Arınç, Emniyet Müdürü Hanefi Avcı'nın tutuklanmasına ilişkin Hükümetin veya siyasi otoritelerin bir ilgisi ve dahlinin bulunmadığını belirterek şöyle diyordu: *"Kitabı ilgiyle karşılanmıştır ama şu anda devam eden başka bir soruşturma sebebiyle kendisi gözaltına alınmış ve daha sonra tutuklanmıştır. Gözaltına alanlar adli makamlardır, tutuklama isteminde bulunan savcıdır, tutuklayan hâkimdir. Yargı sürecinde cereyan eden bir olayla karşı karşıyayız. Bu tür olaylar da ilk değil. Soruşturma geçirmekte olan bir kişi hakkında söyleyecek başka bir söz bulamıyorum. Ancak kamuoyunda 'kitabı yazdığı için mutlaka bu tutuklama olmuştur' diye düşünenler var. Bu yargıya*

inanmamak anlamına gelir. Yargısal sürecin işlediği bir yerde mutlaka hukuki tüm yardımlar, olanaklar, imkânlar ortaya konulacaktır. Hükümetin veya siyasi otoritelerin bu olayla bir ilgisi, bir dahli, bir katkısı olduğu kanaatinde değilim. 'Kitap dolayısıyla gözaltına alındı' diyenlerin karşısında 'gözaltına alınacağını, böyle bir soruşturmayla karşılaşacağını biliyordu, onun için bu kitabı alelacele piyasaya çıkardı' diyenler de var. Ben onların yalancısıyım. Ama bir gerçek var. Ortada bir yargı süreci var, o yargı sürecini hepimiz büyük bir dikkatle takip etmeliyiz."
Aynı gün Adalet Bakanı Sadullah Ergin soruşturma sürecinin devam ettiğine işaret ederek,"İhtiyatlı yaklaşmak, beklemek lazım" diyordu. Avcı'nın kitabı yüzünden tutuklandığı yönünde yorumlar bulunduğunu ve iddilarıyla ilgili ne yapıldığını soran gazetecilere de Ergin, "*Bu yorum Avcı hakkındaki iddialardan sadece bir tanesi, başka iddia ve yorumlar da bulunuyor. İddialarıyla ilgili de bakanlık soruşturmasında belli bir mesafe aldık. Avcı'nın müşteki sıfatıyla ifadesine başvuracağız" diye açıklama yapmıştı. 1 Ekim 2010 günü de Başbakan Tayyip Erdoğan, Meclis'teki yeni yasama yılı açılış resepsiyonunda BDP'li Akın Birdal'ın konuyu gündeme getirmesi üzerine, yürütmenin yargının talimatının gereğini yaptığını belirterek, "Burada Avcı ile ilgili bir şey varsa bunun intisapları bağlantıları nelerdir? Yürütme hepsini araştırmak durumundadır. Şimdi durup dururken yoldan geçen birini almıyorlar değil mi?"* diye tavrını ortaya koyuyordu.

Soruşturma avukata gizli basına açık

Tüm bu hengâme arasında gürültüye giden ise Avcı'nun tutuklanması için kendilerine yönelik operasyon yapıldığını öne süren SDP ve TÖP'lülerdi. SDP Genel Başkanı Rıdvan Turan'ın da aralarında bulunduğu 17 kişinin gözaltına alındığı günlerde henüz ifadeler dahi alınmamışken özellikle Samanyolu TV ve Zaman Gazetesinde "Emniyet'ten şok görüntüler" ve " soruşturma derinleştirildiğinde örgütün illegal faaliyetlerini legal platformda maskelemek için SDP çatısı altında faaliyet yürüttüğü tespit edildi" gibi iddialar yer almıştı. Haberlerde gözaltına alınanlar AKP il binasına düzenlenen bombalı saldırıyla ilişkilendirmekten de geri durulmuyordu. Turan'la birlikte 13 kişi aynı iddia ile tutuklanırken, soruşturmada "illegal faaliyet" diye yöneltilen soruların tamamının SDP'nin eylem ve etkinlikleri olduğu, söz konusu DK örgütüyle ilgili tek bir soru yönetilmediği de birkaç gün sonra ortaya çıktı. Dosya hakkında "gizlilik" kararı varken ve zanlıların avukatları dahi bilgilere erişemezken "yandaş" diye anılan cemaat medyasının yargıdan daha fazla bilgiye sahip olması eleştiriliyordu. Soruşturma dosyasının avukatlar görmeden televizyonların yayınladığını belirten Rıdvan Turan'ın avukatı Gülizar Tuncer yapılan haberlerin gerçekten tamamen uzak ve kirli bir propaganda amaçlı yapıldığını belirterek, *"Bazı basın*

kuruluşlarının misyonunun da bu olduğunu düşünüyorum. Soruşturma dosyasında gizlilik kararı bulunmasına rağmen basının bu haberleri nasıl servis ettiği ise düşündürücüdür. Bu güne kadar hiçbir evrak elimize geçmedi. Hatta hazır bulunduğumuz emniyet ifadelerinin tutanakları dahi bize verilmedi. Gizlilik kararı bize verilmedi. Yani tarih ve karar numarasını bilemediğimiz bir gizlilik kararına itiraz etmek durumunda kaldık. Fakat daha operasyon başlar başlamaz basına bu gerçek dışı bilgiler basına niye verildi ona bakmak lazım" diyordu.
Necdet Kılıç'ın SDP üyesi olmadığını da belirten Tuncer, *"Kılıç ve Avcı'nın tanışıklığı üzerinden senaryo hazırlamıştır. Basın aracılığıyla Kılıç'ın DK üyesi olduğu ve Avcı ile tanışıklığından hareketle derin devletle ilişkide bulunduğu ve bunun üzerinden SDP'nin de benzer ilişkilerin içinde olduğu izlenimi yaratılmaktadır. Ancak bunlar maddi temeli olmayan kara propaganda. DK ilişkisini temellendirecek hiçbir somut delil yok. Toplumsal muhalefeti 'terör örgütü' ilan etme amacı da taşıyan bu tür haberlerin bir diğer hedefi de toplumda kendisini devrimci, sosyalist olarak tanımlayanların 'güvenilmez' ve 'derin devlet'le ilişkili gibi göstermektir. Hedeflenen, hiçbir aleyhe somut delil olmaksızın bütün bu toplumsal muhalefeti tek bir örgüt çatısı altında toparlayıp hepsine 'terör örgütü' diye suçlamayı amaçlayan bir yaklaşımdır"* diye konuşuyordu.

Boşaltılan makam odasında dinleme kasetleri

Derken, Hanefi Avcı'nın haftalar önce boşalttığı Eskişehir Emniyet Müdürlüğü'ndeki makam odası aranmış ve iddiaya göre kamuoyunun yakından tanıdığı birçok ismin 24 ayrı kasete kaydedilen telefon dinleme kayıtları bulunmuştu. Kayıtlarda kamuoyunun yakından tanıdığı gazeteciler, siyasetçiler, kimisi Ergenekon sanıkları arasında bulunan askerler, mafya liderleri, MİT'çilerin de bulunduğu çok sayıda kişinin telefon görüşmeleri yer alıyordu. 22 sanıklı DK iddianamesinin en popüler şüphelisi durumunda olan Hanefi Avcı'nın tutuklanması üzerine AKP yakınlığıyla bilinen kimi gazeteci ve yazarların da itirazlarını dile getirdiği yazılar kaleme almasından kısa süre sonra Avcı'nın odasından telefon dinleme kayıtları bulunduğu haberleri medyaya servis edilmişti. İlginç olan ise dinleme kayıtlarının arasında Avcı'ya destek veren yazarların da bulunmasıydı. Öte yandan Avcı da cezaevinden yaptığı açıklamada Eskişehir'deki makam odasından çıktığı öne sürülen telefon dinleme kayıtlarının mağdurlarının basına yaptıkları açıklamalarda dinlemelerin 1994-1999 yılları arasında olduğunu söylediklerini belirterek, kendisinin bu tarehleri kapsayan dönemde istihbarat biriminde görevli olmadığını vurgulamıştı. Avcı makam odasında adli zabıta görevi olmayan Emniyet Genel Müdürlüğü Terörle Mücadele Daire Başkanlığı görevlisi polis memurlarına arama yaptırılmasını anlamadığını belirterek kendisine komplo kuran cemaate mensup polislerin arşivinde bulunduğunu belirttiği kasetlerin iftira

amacıyla, sahte delil yaratmak için boşalttığı makam odasına konulduğunu söyledi. Avcı, makam odasını aramalardan 28 gün önce boşalttığını ve tutanak da tutturduğunu belirterek hakkında düzenlenen komplonun parçası olarak dinleme kasetlerinin odasında bulunmuş gibi gösterildiğini söylüyordu. 4 Şubat 2011 günü İstanbul 12. Ağır Ceza mahkemesi tarafından kabul edilen DK soruşturması iddianamesinde yer alan bilgiler de, iddianamenin 20 numaralı sanığı olan Avcı'nın açıklamalarını doğruluyordu. Konuyla ilgili yürütülen soruşturmada ifadesi alınan Eskişehir Emniyet Müdürlüğü'nde görevli polis ve idari büro çalışanları Hanefi Avcı'nın, makam odasından çıktığı öne sürülen telefon dinleme kayıtlarının bulunduğu çantayı hiç görmediklerini söylüyordu.

Dinleme kayıtlarımakam odasında bulunuyor

Avcı'nın makam odasında Emniyet Genel Müdürlüğü Terörle Mücadele Daire Başkanlığı görevlileri tarafından 28 Eylül 2010 günü yapılan aramada, dinlenme odasında bulunan gardırop üzerindeki siyah renkli laptop çantası içinde 24 adet teyp kaseti bulunduğu iddianamede belirtildi. Kasetlerin yapılan incelemesinde aralarında gazeteciler Fatih Altaylı, Mehmet Ali Birand, Ayşe Arman, Cüneyt Özdemir, Kadir Çelik, Uğur Cebeci, Ünal İnanç, Enis Berberoğlu, Uğur Dündar, Ertuğrul Özkök, Necdet Açan ile eski Başbakan Mesut Yılmaz, eski Bakan Mehmet Ali Yılmaz, eski Sarıyer Belediye Başkanı Yusuf Tülün, eski Milletvekilli Ahmet Özal, Özer Çiller, eski Deniz Kuvvetleri Komutanı Güven Erkaya, Ergenekon sanığı emekli Tuğgeneral Veli Küçük, emekli Orgeneral Çevik Bir, emekli Tümgeneral Erdal Şenel, Haydarpaşa Askeri Hastanesi Başhekimi Tümgeneral Çetin Harmankaya, işadamları Erol Aksoy, Enver Ören, Korkmaz Yiğit, Jefi Kamhi, Emin Cankurtaran, MİT'çi Mehmet Eymür, eski Vali Kemal Yazıcıoğlu, emniyet müdürleri Mutlu Çelik, Reşat Altay, İsmail Taşkafa, YÖK Denetleme Kurulu Başkanı Sedat Arıtürk, Bedrettin Dalan, mafya liderleri Sedat Peker, Alaattin Çakıcı, Ali Yasak, Susurluk hükümlüsü Erol Evcil ve Tuncay Güney ile açık kimlikleri tespit edilemeyen çok sayıda kişinin telefon dinleme kayıtları olduğu tespit edildi. İddianamede, diğer kasetlerin, 2000 yılından önce oluşturulduğu değerlendirilen toplam 225 adet telefon dinlemelerine ait kayıtlar olduğu belirtildi.
İddianamade, Avcı'nın Eskişehir'deki makam odasında yapılan arama sırasında kayda alınan görüntülerin çözümünden de bahsedildi. Görüntülere göre dinleme kayıtlarının bulunduğu 24 teyp kasetinin yer aldığı siyah renkli laptop çantasının makam odasının dinlenme bölümünde yer alan gardırop üzerinde olduğu belirtilerek, "Kasetlerle birlikte çanta içerisinde, 'Sn. Hanefi Avcı Beyin dikkatine' diye başlayan 'Hüseyin Özalp Asayiş Dairesi Başkanı' diye biten şüpheli Hanefi Avcı'ya hitaben yazılmış bir sayfadan ibaret bilgisayar çıktısı olduğu

değerlendirilen belgenin bulunduğu, bu belgenin altında kırmızı naylon dosya içerisinde görüldüğü kadarıyla 'Umum Emniyet Müdürlüklerine' ve 'Eskişehir Cumhuriyet Başsavcılığına' hitaben yazılmış resmi evrakların bulunduğu, evraklar üzerinde 'Müdürüm O.Evi ile ilgili…. boş vaktinizde göz atarsınız diye gönderdim saygılar' içerikli el yazısıyla yazılmış küçük sarı not kâğıtlarının yapıştırıldığının görüldüğü, kasetlerin alındığı, yukarıda bahsi geçen belgelerin tekrar aynı siyah çanta içerisine konulduğu, çantanın da gardırop üzerine konulduğu anlaşılmıştır" denildi.

Parmak izleri halen inceleniyor

İddianamede yer alan bilgilere göre, Terörle Mücadele Şube Müdürlüğü'nce 24 adet teyp kasetindeki görüşmelerden bir kısmı çözümlenemedi. Çözümleri yapılamayan ve içerisinde anlaşılamayan bölümlerin bulunduğunun bildirilmesi üzerine, 7-11-12 ve 17 rakamları ile numaralandırılmış kasetlerin anlaşılamayan bölümlerinin anlaşılabilir hale getirilmesi amacıyla TÜBİTAK görevlilerine teslim edildi. Kasetlerin ele geçirildiği çantada ve iki adet naylon poşet üzerindeki 65 adet vücut izinin de mukayese işlemlerinin devam ettiği, bittiği takdirde savcılığa gönderileceği de iddinamede belirtilerek, "Bahse konu çanta üzerinde parmak izi çalışması yapılabilmesi için İstanbul Emniyet Müdürlüğüne gönderilmiş, olay yeri inceleme ve kimlik tespit şube müdürlüğü görevlilerince mühürlü torba içerisinden çanta ile birlikte çıkan iki adet naylon poşetlerin üzerinden (65) adet vücut izi elde edilmiştir. Mevcut izlerin mukayeseleri devam etmekte olup, ilgili raporlar gönderildiğinde dosyasına konulacaktır" denildi. Olay Yeri İnceleme ve Kimlik Tespit Şube Müdürlüğü'nün 2 Aralık 2010 tarihli yazısına da yer verilen iddianamede, "Kaset dış kapları üzerinden 6 adet parmak izinin tespit edildiği, bu izlerin mukayeseye elverişsiz nitelikte oldukları bildirilmiştir" ifadeleri yer aldı.

Dinleme kayıtlarını Avcı'nın odasına kim koydu?

Ancak konuyla ilgili medyada çıkan haberler üzerine 11 Ekim 2010 günü İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı'na bir dilekçe yazan Avcı, 31 Ağustos 2010'da makamını boşalttığını ve tüm eşyalarını da liste halinde aldığını belirterek suçlamaları reddetmişti. Bunun üzerine İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı, Eskişehir Cumhuriyet Başsavcılığı'ndan konunun araştırılarak kendilerine bilgi veirilmesini talep etti. Yapılan soruşturmada Eskişehir Emniyet Müdür Vekili Abdülkadir Kutlu, Özel Kalem Büro Amiri Nazmi Ayhan ile makam şoförü, koruma, büro memuru ve sekreter olarak görev yapan polisler Cengiz Ayhan Oktay, Veli Buğdaycı, Muharrem Karagür, Kemal Altınsoy, Ramazan Alpay, Şener Karadan, İlker Yıldırım, Merzuka Büyükbayram ile makam odasının temizliğini yapan

Cüneyt Göktepe'nin tanık sıfatıyla ifadeleri alındı. İddianamede, sözkonusu kasetlerin Avcı'ya ait olmadığını belirten ifadeler şöyle yer aldı:
Emniyet Müdür Vekili Abdülkadir Kutlu, "Hanefi Avcı 31 Ağustos 2010'de Emniyet Müdürlüğü görevinden ayrıldı. İvedi olarak ilişik kesmek durumunda kaldığı ve müfettişlerin de soruşturma yapmaları nedeniyle Eskişehir'den ayrılmadı. Yaklaşık 1 hafta süreyle veda ziyaretleri amacıyla zaman zaman makamına geldiğ. İlişik kestikten bir hafta sonra Eskişehir'den ayrıldı. Uzun süre kullanmadığı makam odasını 28 Eylül 2010'da yapılan aramadan sonra kullanmaya başladı."
Makam şoförü Cengiz Ayhan Okyay: "Hanefi Avcı'nın geliş ve gidişlerinde elinde söz konusu laptop çantasını görmedim. Evinden makamına getirmiş olduğu laptop bilgisayara ait çantasına da benzemıyor."
Makam şoförü Muharrem Karagür: "Bana gösterilen laptop çantasını hiç görmedim. Aynı zamanda Hanefi Avcı'nın elinde gördüğüm laptop çantasıyla da aynı değil."
Makam şoförü Kemal Altınsoy: "Hanefi Avcı'nın zaman zaman elinde gördüğüm laptop çantası ile bana gösterilen aynı değildir."
Makam şoförü Veli Buğdaycı: "Bana gösterilen laptop çantasını ilk kez gördüm."
Koruma polisi Ramazan Alpay: "Bana gösterilen laptop çantasını ilk kez gördüm. Hanefi Avcı zaman zaman ikametinden laptopunu bir çanta içerisinde getirirdi ancak o çanta bana gösterdiğiniz gibi deri değil kumaşımsı bir cinsteydi."
Koruma polisi Şener Karadan: "Savcılık aramasına kadar makam odası hiç kullanılmadı. Hanefi Avı'nın elinde zaman zaman laptop çantası gördüm ama o çanta ile bana gösterilen çanta aynı değil. Avcı'nın kullandığı deri değil kumaşımsı bir cinsteydi."
Polis memuru İlker Yıldırım: "Hanefi Avcı'nın tayini çıkması nedeniyle makam odasında bulunan eşyaları Nazmi Ayhan'la birlikte topladık. Avcı kendisine ait eşyaları masanın üzerine koydu ve biz de kolilerle yerleştirip liste tanzim ettik. Dinlenme odasında bulunan gardırobun yüksekliği yaklaşık 2,5 metre, genişliği de yaklaşık 1,5 metredir. Gardırobun üzerinde herhangi bir eşya bulunması halinde girişte görülürdü. Makam odasına sık sık girip çıkardım ve bana gösterilen laptop çantasını ilk kez görüyorum. Hanefi Avcı ayrıldıktan sonra makam odasını kimse kullanmadı. Mesai bitiminden sonra kapıları kilitleyerek ayrıldık."
Özel Kalem Büro Amir Vekili Nazmi Ayhan: "Polis memuru İlker Yıldırım'la birlikte makam odasındaki eşyaları toplayarak kolilere yerleştirdik ve listesini yaptık. Hanefi Avcı'nın Eskişehir'den ayrıldıktan sonra aramaya kadar olan süre içinde makam odasını kullanan olmadı. Ben 28 Eylül 2010'da yapılan arama başladıktan 10 dakika sonra göreve geldim. Arama sırasında el konulan CD ve kasetler bana paraflattırıldı. Dinlenme odasında bulunan gardırobun üzerinde siyah bir çanta görmedim. Eşyaları topladığımız sırada gördüğümüz her eşyanın Hanefi

Avcı'ya ait olup olmadığını kendisine sorduk. Böyle bir çanta olması halinde onu da sormamız gerekirdi. Savcılık araması tamamlandıktan sonra bana paraflattırılan kasetleri görevlilere sorduğumda bana dinlenme odasında bulunan gardırobun üzerinde bulunan siyah renkli çantadan çıktığını söylediler. Ama gardırobun üzerinde çanta olması halinde de görürdük."
Temizlik göevlisi Cüneyt Göktepe: "Hanefi Avcı görevden ayrıldıktan sonra birkaç kez veda ziyareti amacıyla makam odasına geldi. Eskişehir'den ayrıldıktan sonra makam odasını kullanan olmadı ama ben her gün makam odasının temizliğini yaptım ama dikkatimi çeken herhangi bir durum yoktu. Hanefi Avcı görev yaptığı sırada ve görevden ayrıldıktan sonra dinlenme odasında bulunan gardırop üzerinde herhangi bir eşya görmedim. Olsaydı girişte gözüme çarpardı."
Sekreter Merzuka Büyükbayram: "Arama sırasında ben yoktum. Genelde sekreter odasında olduğu için makam odasındaki eşyalar hakkında bilgi sahibi değilim."
2011 Ocak ayı sonunda Ergenekon sanıklarından teğmen Mehmet Ali Çelebi'nin cep telefonunun rehberine de gözaltında tutulduğu sırada İstanbul Emniyet Müdürlüğü'nde görevli polislerce Hizbut Tahrir örgütü üyesi olduğu idida edilen Mahmut Oğuz Kazancı'nın telefonunun rehberinin kopyalandığı da ortaya çıkmıştı. Konu üzerine İstanbul Emniyet Müdürlüğü'nden yapılan açıklamada sözkonusu işlemin "sehven" (yanlışlıkla) yapıldığı öne sürülmüştü. Ergenekon soruşturmalarının birçok şüphelisi de zaman zaman polislerin sahte delil ürettiklerini öne sürmüştü.

"Asıl Karargâh, Philadelphia'nın Ağlayan Adamının Etrafında"

Avcı'ya ve onun üzerinden sosyalist kimlikleriyle bilinenlere yönelik bu komplonun içine dâhil edilenlerden biri de Mahir Sayın'dı. Hanefi Avcı'nın ulaştırdığı bilgilerle, örgütün "son anda polisin elinden kurtularak" yurtdışına kaçan lideri olarak anılan Sayın, www.binaet.org isimli internet sitesinde 01 Ekim 2010'da , "Asıl Karargâh, Philadelphia'nın Ağlayan Adamının Etrafında"[136] başlıklı bir yazı kaleme aldı. Komplonun amacının Hanefi Avcı'yı susturmak olduğunu vurgulayan Sayın yazısında özetle şunları dile getirmişti:
"Hayatımda muhtelif örgütlerin mensubu olmakla birçok kez suçlandım. Hepsinde bir ciddiyet, bir yanından gerçeğe dokunma vardı kuşkusuz. Ama 21 Eylül 2010 tarihinde SDP, TÖP, Red, Dönüşüm, Bilim ve Gelecek dergilerinden insanların tutuklanması sonucu benim de Devrimci Karargâh isimli örgütün 'üst düzey yöneticisi/lideri' olarak soruşturulmam kadar tuhaf bir örgüt işiyle karşılaşmadım. Bundan daha komik olanı zamanın Perinçekçilerinin 1971 yılında polis tarafından 'oportünistler örgütü' olarak tutuklamasıydı.

[136] http://bianet.org/bianet/siyaset/125160-asil-karargâh-philadelphianin-aglayan-adaminin-etrafinda

14 Eylül tarihinde işlerim dolayısıyla İsviçre'ye gitmiştim. 21 Eylül'de yapılan tutuklamaların basına yansımalarını görünce şaşkınlıktan küçük dilimi yuttum. Özellikle Samanyolu TV edepsiz bir kolaj yaparak ya da polisten alıp yayınlayarak müthiş bir terör örgütünün İstanbul polisi tarafından ortaya çıkarıldığını haber veriyordu. Legal bir partinin başkanı ve yürütme kurulu üyeleri, dergi çevrelerinden insanlar yazarlar terörist diye tutuklanıyor ve benim de operasyonu önceden öğrenerek yurt dışına kaçtığım anlatılıyordu. Hem de nasıl?
Emniyetçi Hanefi Avcı'nın, Necdet Kılıç'a, onun Doğan Fırtınaya, Fırtına'nın da bana haber vermesi sonucu ben operasyondan haberdar oluyorum ve 'örgüt arkadaşlarımı durumdan haberdar etmeden' operasyondan bir hafta önce yurt dışına legal yollardan firar ediyorum! Beni adım adım izlemekte olan İstanbul polisi ise normal yollardan çıkış yaptığım Sabiha Gökçen Havaalanı'na kadar izimi süremediği için olsa gerek, üzerinde Salih Mahir Sayın yazan kimliğimle uçup gidiyorum.
Mesele ne imiş? Devrimci Karargâh denilen örgütü yönetmekte imişim ve Hanefi Avcı'da bu örgütle ve benimle bir biçimde ilişkili ki, beni uyarıyor. Ama 'ben değişik partilere/örgütlere dağılmış' arkadaşlarımı uyarmıyorum! Ben kaçıyorum onlar tutuklanıyor. Hepsinden komik olanı da H.Avcı beni kurtarmak için(!) kendini böylesine riske atarak tutuklanmayı bekliyor? Madem kaçmak gerekli bir yol, kendisi neden kaçmıyor ve susturulmasına izin veriyor? Benden başka önemi olan hiç mi başka insan yoktu ki onlara haber verilmiyor?
Bunlar normal aklın yanıtlayabileceği sorular değil. Bu ancak telaş içerisinde senaryo hazırlayan Terörle Mücadele Dairesi görevlilerinin kendilerini ikna edebilir. Ama işin ilginç yanı bu akıl kabul etmez senaryoyu hukuk okumuş savcı ve hâkim de kabul ediyor ve 13 kişi bir çırpıda tutuklanırken dört gün sonra onlara Hanefi Avcı da ekleniyor. Demek ki, H. Avcı'nın iddiaları doğru Cemaat devlet kurumları içerisinde öylesine yan bir hiyerarşi oluşturmuş ki, en akıl almaz senaryolarla bile insan tutuklanabiliyor. H. Avcı da 'tutuklanmam iddialarımı doğrulamıştır.
Daha bitmedi. Benim Hanefi Avcı ile bırakalım aynı örgütünün içinde veya yakınında durmayı, sanırım aynı caddeden bile geçmişliğim tartışılabilir. Kurtuluşçulara işkence yapmış eski bir emniyetçi olması dolaysıyla varlığımdan haberdar olabilir ama işkencecim bile olmamıştır!... Bu kadar alakasız duran insanların nasıl oldu da yolları böyle bir davada kesişti?... Nereden bakarsanız ipe sapa gelmez bir senaryo. Bütün mesele, H. Avcı'yı susturabilmek için bir örgüt bağlantısı uydurma ihtiyacından kaynaklanmaktaydı… İt iti ısırmaz derler ama bunlar ısırıyorlar… Biz de komplonun ana karargâhını deşifre edelim. Asıl Karargâh, karşı devrimci karargâh Recep Tayyip Erdoğan'ın karşısında elpençe divan durduğu, referandum başarısındaki katkıları dolaysıyla selamlar gönderdiği Philadelphia'nın ağlayan adamının etrafında kurulmuştur."

Dün polis, bugün örgüt üyesi

Yazdığı kitapla bir anda hedef haline gelen hanefi Avcı'nın da sanıkları arasında bulunduğu DK soruşturmasının iddianamesi İstanbul 12. Ağır Ceza Mahkemesince 4 Şubat 2011 günü kabul edildi. İddianamede Avcı DK örgütüne yardım yataklık, SDP'lilerin de aralarında bulunduğu diğer şüpheliler de örgüt üyesi olmakla suçlandı. 14'ü tutuklu 22 kişi hakkında hazırlanan iddianamede Avcı'ya "Devrimci Karargah terör örgütü ve mensuplarına yardım", "Terörle mücadelede görev almış kişileri hedef gösterme", "Soruşturmanın gizliliğini ihlal" gibi suçlamalar yöneltildi. Savcı Kadir Altınışık tarafından hazırlanan iddianamede, Avcı'nın mahkemelerce verilen dinleme kararlarına ve uygulamalarına ulaşarak bunları Devrimci Karargah terör örgütü şüphelisi Nejdet Kılıç'a bildirdiği öne sürülerek, "Hanefi Avcı'nın, Devrimci Karargah terör örgütüne ve şüphelilerine yardımda bulunduğu anlaşılmıştır" denildi. 22 sanıklı iddianamede, ''Hanefi Avcı'nın, mahkeme tarafından verilmiş gizli belge niteliğini taşıyan mahkeme kararını usulsüz olarak elde ettiği ve Devrimci Karargah terör örgütü şüphelisi Necdet Kılıç ile bunları paylaştığı anlaşılmıştır. Dolayısıyla Emniyet Müdürü Hanefi Avcı'nın Devrimci Karargah Örgütü ve şüphelilerine yardımda bulunduğu tespit edilmiştir'' denildi.

Soruşturmanın gizliliğini ihlal iddiası

Necdet Kılıç'ın Beyoğlu'ndaki evinde yapılan aramada elde edilen el yazımı dokümanların içerisinde, Avcı'nın deşifre ettiği öne sürülen soruşturma dosyasının tarih ve sayısının yer aldığı notların ele geçirildiği belirtilen iddianamede, "Hanefi Avcı, Necdet Kılıç ile yaptığı telefon görüşmelerinde, 'Necdet'in, savcılığa dilekçe vermesi gerektiğini, hakkında eski dinleme kararı bulunduğunu, dinleme ile ilgili yeni bir karara ulaştığını, telefonun Necdet Kılıç'ın üzerine olmasına rağmen dinlemenin başkasının adına alındığını, bunu yapanların İstanbul İstihbarat Şubesi olduğunu, dinleme harici takip de yaptıklarını, takibi yapanların normal polis olmadığını, cemaatin adamları olduğunu, bunu da dilekçesinde belirtmesi gerektiğini' söylemiş, mahkeme tarafından verilmiş gizli belge niteliğini taşıyan mahkeme kararını usulsüz olarak elde ettiği ve Devrimci Karargah terör örgütü şüphelisi Necdet Kılıç ile bunları paylaştığı anlaşılmıştır. Dolayısıyla Emniyet Müdürü Hanefi Avcı'nın Devrimci Karargâh Örgütü ve şüphelilerine yardımda bulunduğu tespit edilmiştir" denildi.

Ergenekon soruşturmalarını eleştirmek de suç

Avcı'nın yazmış olduğu kitabında Ergenekon soruşturması ile ilgili gizli tanık ifadelerinin basit ve uydurma olup maddi delillere aykırı olduğunun yazdığı belirtilen iddianamede, "Böylece okuyan kişilerin kafasında, soruşturmanın ciddiyeti ve doğruluğu hakkında şüpheler meydana getirilmeye çalışıldığı görülmüştür. Kitapta, istihbarat, terörle mücadele şube müdürlükleri personelinin de terör örgütlerinin Ergenekon terör örgütü ile irtibatlarının olduğu ve yönetildiği hususlarına inanmadıkları iddia edilmektedir. 'İstihbarat Daire Başkanlığında, cemaatin özel cihazları ve kanunsuz dinleme materyalleri mevcuttur' denilerek, Emniyet içerisinde hizipleşme varmış algısı uyandırılmış, İstihbarat Daire Başkanlığı kanunsuz dinlemeler yapmakla itham edilmiştir. Ergenekon, Balyoz, Erzincan ve emniyet genel müdür yardımcılarının davalarının şaibe altında olduğu, bu davaların temelinin çürük olduğu, hâkim ve savcıların hukuku hiçe sayan kararlar verdiği, soruşturmalarda görev alan polis, savcı ve hâkimlerin kişilere tuzak kurdukları, bu görevlilerin örgütsel bir yapı içerisinde oldukları iddia edilmiş, soruşturmada görev alan adliye ve emniyet mensupları şaibe altında bırakılmaya, yargı etki altına alınmaya çalışılmıştır" iddialarında bulunuldu.

Sahte kimlikler görev için verilmemiş

Avcı'nın yine kitabında bazı emniyet müdürlerinin görevlerinden alınmalarıyla ilgli yazdığı bölümlerde soruşturmayı yürüten adli personelin hedef gösterildiği, yargılamayı etkilemeye çalıştığı iddia edildi. Avcı'nın ikametinden ele geçirilen ve kendi fotoğrafıyla başkası adına düzenlenmiş pasaport, sürücü belgesi ve nüfus cüzdanlarının da herhangi bir görev ve resmi amaçla kendisine verilmediği ve bu nedenle sahte olarak Avcı tarafından kullanıldığı ve saklandığı kanaatine varıldığı da belirtildi. Hanefi Avcı'nın yazdığı kitapta, kamuoyunda, ''Ergenekon'' ve ''Balyoz Planı'' adıyla bilinen önemli soruşturma ve kovuşturmaların kesin hükümle sonuçlanmadan önce süreç içerisinde savcı, hakim, mahkeme, bilirkişi veya tanıkları etkilemek amacıyla yazılmış bölümlerin mevcut olduğu belirtilen iddianamede, yine kitapta, terörle mücadele eden savcı, hakim ve kolluk kuvvetlerine suç isnadının yapıldığı, yetkilileri hedef gösteren bölümlerin olduğu kaydedildi.

Eşi de sanık oldu

İddianamede, Avcı'nın eşi Şenay Avcı'nın da "ikametinde bulunan birden fazla ruhsat süreleri dolmuş silahı bulundurma" suçundan 7 yıl 6 aydan 12 yıla kadar hapis cezasına çarptırılması istendi. Avcı'nın evinde yapılan aramada bulunan kendi ve eşi üzerine kayıtlı iki tabanca ve bir kaleşnikof tüfekin incelemesinde Emniyet Genel Müdürlüğü kuvvesine kayıtlı olmadıkları tespit edilmişti. Şenay

Avcı'nın üzerine kayıtlı kaleşnikof silahın ruhsatının da iptal edildiği ve Emniyet Genel Müdürlüğü'ne teslim edilmesi gerektiği iddianamede yer aldı.

SDP'lilere örgüt üyeliği suçlaması

Aralarında Sosyalist Demokrasi Partisi (SDP) üyelerinin de bulunduğu diğer 20 sanıktan 13'üne ise örgüt üyeliği suçlaması yöneltildi. Hanefi Avcı'nın arkadaşı olan eski işkence mağduru Nejdet Kılıç da, "Devrimci karargah terör örgütü üyesi olmak" suçlanıyor. 129 sayfalık iddianamede, tutuklu sanıklar arasında bulunan eski Emniyet Müdürü Hanefi Avcı'nın, "Devrimci karargah terör örgütü ve mensuplarına yardım" suçundan 7,5 ila 15, "Yargı görevini yapanı etkileme" suçundan 3 ila 6, "soruşturmanın gizliliğini ihlal" suçundan 1.5 ila 4,5, "Terörle mücadelede görev almış kişileri hedef gösterme" suçundan 1 ila 3, "ikametinde ele geçirilen ruhsatsız silahlar nedeni ile 6136 sayılı yasayla muhalefet" suçundan 7,5 ila 12 ve "zincirleme şekilde kişisel verileri hukuka aykırı olarak ele geçirme" suçundan da 2 yıl 10 ay ila 11 yıl 3 ay olmak üzere toplam 23 yıl 1 ay ila 51 yıl 9 ay arasında değişen hapisle cezalandırılması talep edildi.
Aynı zamanda Hanefi Avcı'nın arkadaşı olan yine tutuklu sanıklardan Nejdet Kılıç'ın, "Devrimci karargah terör örgütü üyesi olmak" suçundan 7,5 ila 15 ve "6136 sayılı yasada belirlenen bıçakları izinsiz bulundurmak" suçundan 1,5 ile 3 yıl olmak üzere toplam 9 ile 18 yıl arasında hapisle cezalandırılması talep edilen iddianamede, sanıklar SDP Genel Başkanı Rıdvan Turan ve Mahir Sayın, Osman Bahar Okar, Semih Aydın, Hakan Tanrıverdi, Önder Sönmez, Oğuzhan Kayserioğlu, Özgür Aytulum, Günay Kubilay, Ecevit Piroğlu, Kemal Hamzaoğlu, Sultan Çelik Kubilay, Özgür Cafer Kalafat, Yaman Yıldız, Selda Başusta, Hakan Soytemiz ve Tuncay Yılmaz, Ulaş Bayraktaroğlu ve İbrahim Turgut'un "Devrimci karargah terör örgütü üyesi olmak", "Ateşli silahlar kanununa muhalefet", "sahte kimlik bulundurmak", "İzinsiz toplantı ve gösteri yürüyüşüne katılmak", "İzinsiz toplantı ve gösteri yürüyüşünde molotofkokteyli taşıma ve atma" gibi suçlamalar yöneltildi.
(Cezaevine konuldukları günden bu yana medyada çıkan haberlerle ilgili kendilerini savunmalarına olanak olmayan bu kişilerle ilgili iddiaların ne kadarının doğru olduğu eğer adil bir yagılama süreci yaşanırsa ortaya çıkacak. Bu süreçte hakkında en çok haber yapılan kişi elbette ki Hanefi Avcı'ydı. Avukatları ya da cezaevinden gönderdiği mektuplarla kendisine yönelik suçlamalara yanıt vermeye çalışan Avcı'nın sesi duyulmadı ya da duyuruymak istenmedi. Avcı'nın hem hakkındaki iddialara yanıt vermesi hem de kafalarımıza takılan soru işaretlerini giderebilmek için tutuklu bulunduğu Silivri Cezaevi'ne gönderdiğim bir mektupla kendisine bazı sorular yöneltmiştim. Kendisini görme olanağı buluna aracılar vasıtasıyla sorularımı yanıtlayacağını söylemişti. Elinizde tuttuğunuz bu kitap

Avcı'nın sorularıma verdiği yanıtarla sona erecekti. Ancak kitap henüz bitmeden Soner Yalçın ve iş arkadaşlarına yönelik yürütülen soruşturma kapsamında kamuoyu bu çalışmadan haberdar edildi. Arama yapılan odatv'nin bilgisayarlarında henüz tamamlanmamış bu kitabında bulunduğu ortaya çıktı. Ergenekon'un yazdırdığı ima edilerek bir itibarsızlaştırma kampanyası yürütülen bu kitap anlaşılan birilerini ürkütmüştü. Başlangıçta da söylediğim gibi üzerime atılan şaibeleri gidermek adına kitap tamamlanmadan baskıya verildi. Haliyle Hanefi Avcı'ya yönelttiğim soruların yanıtı da kitabın içinde yer alamadı. Bu satırlar yazılırken yanıtlar halen de gelmemişti. Eğer ki beklediğim yanıtlar gelirse sonraki baskılarda bu yanıtlara da yer vererek kutap tamamlanmış olacak.)

Sonsöz

Adalet ve Kalkınma Partisi'nin 2002 yılında iktidara gelmesinden sonra bürokraside ve özellikle de Emniyet camiasındaki Fethullahçı örgütlenme daha sık dillendirilir oldu. Zanlıları ağırlıklı olarak askerlerden oluşan Ergenekon operasyonlarının başlamasıyla birlikte, bu soruşturmaları yürüten polis teşkilatı, eleştirilerin hedefinde yer almaya başladı. Ucundan kıyısından da olsa bir şekilde Ergenekon'la doğrudan ya da dolaylı ilintisi olan çevrelerde ve giderek neredeyse toplumun tüm katmanlarında soruşturmaların başladığı 2007 yılı ortalarından itibaren, eskiden bu yana konuşulan Emniyet içindeki Fethullahçı örgütlenme iddialarını daha fazla duyduk. Kimisi Ergenekon soruşturmalarının ilk etapta şüphelisi sonradan da sanığı olarak lanse edilenlerin toplumsal ya da siyasi kimlikleri nedeniyle, kimisi de sadece iktidarda olan AKP karşıtı "köktenlaik" ya da şu sıraların moda deyimle "endişeli modern" oldukları için yürütülen operasyonları eleştirdi. Zaten tüm bu süreç boyunca operasyonun kolluk kuvveti olan polislere ve soruşturmayı yürüten başta Zekeriya Öz olmak üzere tüm savcılara hep aynı eleştiri yöneltildi: Fethullahçılık.
Elbette suçlamaların odağında yer alan isim, kişi ve kurumların Fethullahçı olup olmadığını bilmiyoruz. Ancak var olan duruma bakarak söylersek Ergenekon soruşturması ve davasının, AKP'nin özgürlükleri kısıtlamak için kullandığı bir araç olduğu tespiti yanlış olmaz. Bu soruşturma ve dava süreci aynı zamanda emniyet teşkilatını kontrol altında bulunduran Gülen cemaatinin gücünü, soruşturmaya dâhil edilmeye çalışılarak bertaraf edilmeye çalışan kimi rakiplerine (ÇYDD, ÇEV) bakarak kurs ve bursların da dâhil olduğu eğitim pazarındaki tekelini koruma iradesini ve pastadan aldığı dilim giderek daha da büyüyen mali gücünü de yansıtması bakımından önem taşıyor.
Cemaatlerin, dini sivil toplum örgütleri olduğunu öne sürenler olsa da Gülen hareketi için bu tespiti yapmanın ne kadar doğru olduğu tartışmalı bir konu. 1970'lerden başlayarak özellikle eğitim alanında yaptığı yatırımlarla, geleceğin

yönetici kadroları olacağını düşündükleri “Altın Nesil”, tam da hesaplandığı gibi 2000’li yıllarla birlikte artık bürokrasiye yerleşmiş durumda. O zaman başta polis teşkilatında olmak üzere bürokrasinin her kademesinde ve henüz ne kadar yaygın olduğunu bilmesek de TSK içinde de örgütlendiği bilinen bu cemaatin gerçekten sivil olduğunu söyleyebilir miyiz? Ya da devleti kendi inançları doğrultusunda yönetmeyi arzu etmediğine, böyle bir niyeti olmadığına inanabilir miyiz? Hele ki ülkenin en önemli hesaplaşmalarından birine sahne olan Ergenekon soruşturmaları ve davalarının üzerindeki en büyük gölgenin, polis ve yargıdaki örgütlenmesi nedeniyle Gülen cemaati olduğunu kimse inkâr edemezken. Ve işte tam da bu nedenle ideolojik hesapları olanların da varolduğunu gerçeğini gözardı etmeyerek, yaratılan bu korku ikliminden beslenenlerin, bel bağladığı tek umut kapısının darbe yapacak bir ordu olmasının bize anımsattığı tek şey, “İki ucu pis değnek” sözü oluyor.
Elinizde tuttuğunuz kitabın çıkış noktasını da bu durum oluşturuyordu. Bunun yanı sıra, Türkiye’nin tanınmış polis müdürlerinden Hanefi Avcı’nın yazdığı ve emniyetteki cemaat örgütlenmesini anlatarak bir takım suçlamalarda bulunduğu kitabının yayımlanmasından sonra kendisini demir parmaklıklar arkasında bulması da nedenlerden biriydi. Aslında Avcı’ya gelene dek birçok tanınmış etkili ve önemli isim benzer oyunlarla artık “Cemaatin kalesi” diye adlandırılan Emniyet teşkilatından uzaklaştırılmıştı. 6 yıl İstihbarat Daire Başkanlığı yapan Sabri Uzun, Atatürkçü laik olarak tanınan Emin Arslan, tarikatlara yakınlıklarıyla bilinen Faruk Ünsal, Orhan Özdemir, Mustafa Gülcü ve Celal Uzunkaya en sonunda da siyaseten ülkücü geçmişe sahip ve Fethullah Gülen cemaatine de çok yakın durmuş bir isim olan Hanefi Avcı ardı ardına görevlerinden olmuştu. Farklı kutuplarda yer alan bu isimlerin ortak noktası ise Emniyet İstihbarat ve KOM Daire Başkanlıklarında görev yapmaları ya da bu birimlerden sorumlu emniyet genel müdür yardımcıları olmalıydı. Bu isimlerin kızak görevlere çekilmesinin nedeni Avcı’nın, tutuklanmasına da neden olan meşhur kitabıyla kısmen anlaşıldı. Kitapta yazılan iddialar doğru ya da yanlış diye bir hükme varmak en azından şu aşamada bilemeyeceğimiz bir gerçek. Ama bu iddiaların ne kadar doğruyu yansıttığın anlamak için elinizde tuttuğunuz bu kitap bir rehber niteliğinde. Daha da önemlisi özelde Ergenekon soruşturmaları ve bununla birlikte başlayan süreci de bu kitabı okuduktan sonra değerlendirmek için de önemli bir kaynak.
Susurluk’tan sonra derin devletin bir kez daha paçasından yakalandığını düşündüğümüz Ergenekon soruşturmaları kanımızca gelinen süreçte toplumun hemen her kesimi için yaratılmış bir illüzyon olmaktan öteye gidemedi. İstisnasız hepsi askerin tokadını yemiş ya da kurbanı olmuş Kürtler, İslamcılar, sosyalist sol biraz zorlarsak ulusalcılığı reddeden sosyal demokratlar ya da birazcık vicdan sahibi olan kesimler bu illüzyondan kendilerine gösterilmek istenenle karşılaşınca sesini de çıkarmaz oldu. Adlarını saydığımız bu grupların her biri için bir

soruşturma dosyasına eklenen, akıl ve vicdanlarda suçla anılan kimi sanıklarla da bu illüzyonun gerçek olduğuna inanmamız istendi. Oysaki ne derin devlet sorgulanıyordu ne de onunla bir hesaplaşma niyeti vardı. Kimisinin suçluluğundan emin olduğumuz bu sanıkların hiç biri maalesef gerçek suçlarından yargı önüne çıkarılmış değil. Mesela Arif Doğan'dan çıkan ve içlerinde devlet adına yapılan hukuksuz faaliyetleri anlatan 8 çuval dolusu JİTEM belgesi "devletin âli çıkarları" gerekçesiyle sansürlenerek kamuoyunun görmesi engellendi. İşin kötüsü cemaat ya da AKP karşıtı herkesi için soruşturma açarak Ergenekon, KCK ya da Devrimci Karargâh torbalarına dolduran savcılar, Güneydoğudaki savaş bölgesinde yaşanan hukuksuzlukların delili olan bu belgelerde anlatılan resmi yazışmalar için şu ana kadar herhangi bir işlem yapmadılar. Ya da Ergenekon'un her iddianamesinde Hrant Dink'in herkesin bildiği bir cinayetle öldürülmesine atıf yapılırken ilginçtir bu soruşturma ne Ergenekon kapsamına alındı ne de eldeki sanıklardan bir adım ötesine giden bir gelişme gösterildi. Cemaate dokunan yargı mensuplarının her birine Erzincan Başsavcısı İlhan Cihaner'e yapıldığı gibi medyanın tetikçiliğinde en alasından haddi bildirildi. Adeta tek merkezden çıktığı izlenimi veren basit senaryolar isimsiz ihbar mektupları, makbul sayılan itirafçı ve gizli tanık ifadeleriyle hayata geçirildi. Bu senaryolar cemaat medyasında soruşturma yapılmasının önünü açacak haberler servis edilerek de at izinin it izine karıştırılmasının önünü açtı. Bu sürecin böyle olduğunu dile getiren en önemli isimlerden biri de Hanefi Avcı'ydı. Ancak o da her cemaat karşıtı gibi kendini cezaevinde buldu. Avcı'nın iddiaları mecrasından kaydırılarak, neden bu iddiaların dile getirildiği tartışmasına dönünce medyanın geneline hâkim olan tutum büyük bir sessizlik oldu. Bu sessizliği bozanlarsa konuyu odağından saptırmakta pek bir mahir davrandılar. Ergenekon soruşturmalarında "en cevval haberlere imza atan" bir kısım medyanın Hanefi Avcı'nın iddialarına ilişkin takındığı tutum bunun en bariz örneğiydi. Kitapta Avcı'nın iddialarında geçen "cemaat" sözcüğünün yerinde "Ergenekon" yazsaydı acaba bu "meslektaşlarımız" neler yazardı merak içindeyim. Bir dönemin mağdurlarının, zulmedenlerle hesaplaşmasına dönen bu sürecin de bir gün hesaplaşılan bir dönem olup olmayacağı bize yine zaman gösterecek.
Bu kitapla amacımız elbet bir takım suçlamalara maruz kalan emniyetçileri ve elbette Ergenekon sanıklarını aklamaya çalışmak değildi. Kısaca, "Kral çıplak" diyenlerin başlarına ne geldiğini göstermek istedik. Çünkü maalesef bunu yapan medya organları ya da gazeteciler yok denecek kadar az. Var olanlar da ekonomik ya da ideolojik gerekçelerle türlü biçimlerde sansürlenerek susturulmuş durumda. Bu yüzdendir ki son dönemde Ergenekon ve benzeri soruşturmalara ilişkin yazılan kitapların sayısında ciddi bir artış görülüyor. Haber yazamadığı için kitap yazanların yanı sıra, yazılan yanlı ve "rıza üretimi" gerçekleştirmek maksadıyla yapılan haberlerin derlendiği kitaplar da mevcut elbette. Ancak görünen o ki,

kravatlı vesayet iddiaları artarsa haber yapılamayan ülkede belki kitap yazmak değil ama okuyucuya ulaştırmak hayli zor olacakmış gibi görünüyor.